www.burmeseclassic.com

မောင်ညိုမြိုင်း(သန်လျင်)

စီစဉ်သော

ဘဝတိုက်ပုံရဲ့ဓာတ်စာရေးခဲ့ရေ

အပါအဝင်

ဂမ္ဘီရဝတ္ထုတိုများ

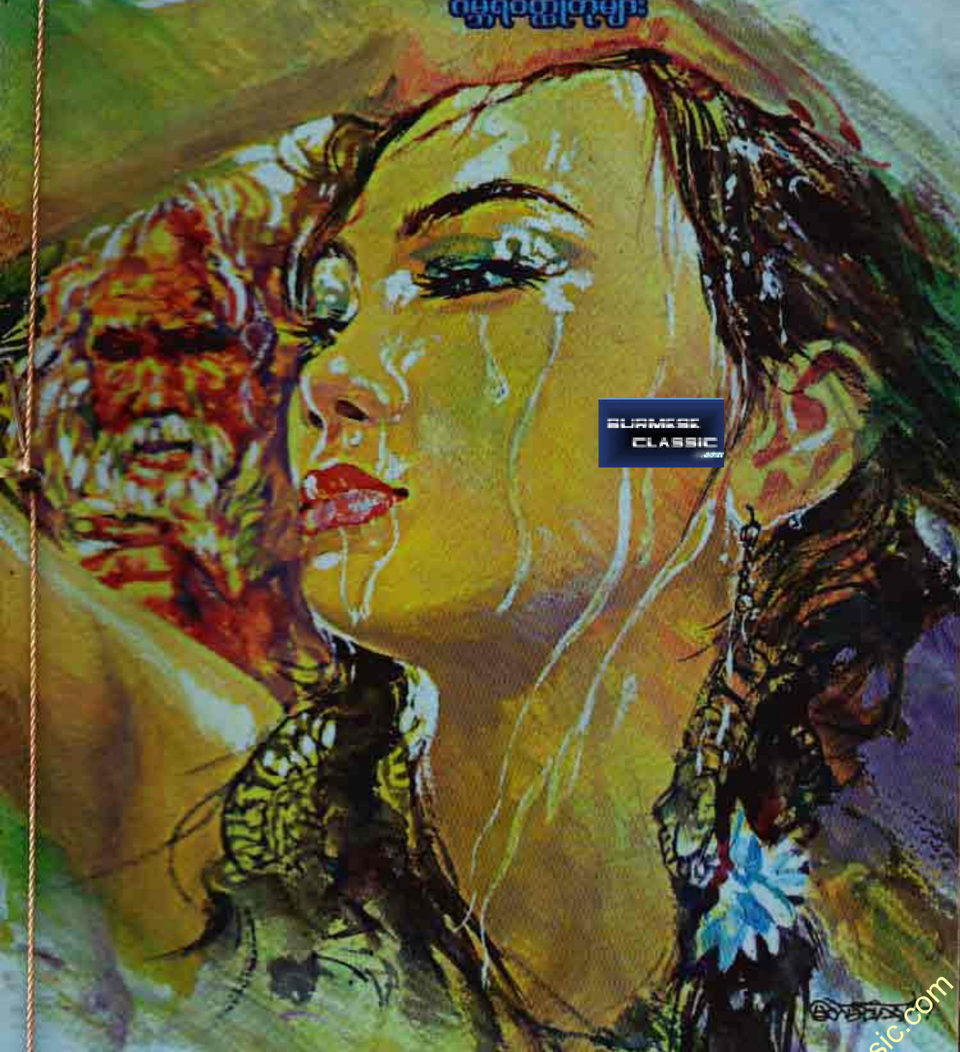

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

စီစဉ်သူ ▭ ကိုတင်ထွန်း

■

ပုံနှိပ်ခြင်း

ပထမအကြိမ် ▭ ၂၀၁၄၊ အောက်တိုဘာလ
အုပ်ရေ ▭ ၅၀၀
မျက်နှာဖုံး ▭ *Myat Min Han (New Idea)*
ကွန်ပျူတာစာစီ ▭ *Maw Maw (New Idea)*
အတွင်းဖလင် ▭ *Zin Oo & Brothers*

■

ပုံနှိပ်သူ

ဒေါ်ယဉ်ယဉ်မွန် (ဖြိုးဝေလျှံပုံနှိပ်တိုက်) (၀၀၆၅၉)
ဆန်စက်အပိုပစ္စည်းစက်ရုံဝန်း၊ အထက်ပုဇွန်တောင်လမ်း၊ စက်ဆန်း၊
မင်္ဂလာတောင်ညွန့်မြို့နယ်၊ ရန်ကုန်တိုင်းဒေသကြီး။

■

ထုတ်ဝေသူ

ဦးတင်ထွန်း (မြ)(၀၄၂၀၅)
စိတ်ကူးသစ်စာပေ
အမှတ်(၂၅)၊အပေါ်ဆုံးလွှာ၊ ပုသိမ်လမ်း၊
စမ်းချောင်းမြို့နယ်၊ ရန်ကုန်မြို့။

■

တန်ဖိုး – ၁၈၀၀ ကျပ်

ဝ၉၁ - ၀၃

ကလောင်စုံ
ဘတိုက်ပုံရဲ့ဇာတ်စာရေခဲရေအပါအဝင်ဂန္ထဝင်ဝတ္ထုတိုများ/
ကလောင်စုံ–ရန်ကုန်၊
စိတ်ကူးသစ်စာပေ၊ ၂၀၁၄။
၃၄၅–စာ ၊ ၁၃ စင်တီ × ၂၀.၅ စင်တီ။
(၁) ဘတိုက်ပုံရဲ့ဇာတ်စာရေခဲရေအပါအဝင်ဂန္ထဝင်ဝတ္ထုတိုများ

မာတိကာ

စဉ်	အကြောင်းအရာ	စာမျက်နှာ
၁။	ဘတိုက်ပုံရဲ့ဇာတ်စာ ရေခဲရေ *မောင်ညိုမှိုင်း(သန်လျင်)*	၁
၂။	ထိန်ပင်စောင့်နတ် *မြောင်းမြမောင်ကို*	၃၈
၃။	တောမှဆိုးတို့ ပျော်စံရာ *သောင်မှူးကြီးသိန်းဝင်း*	၅၈
၄။	နောက်ကောက် *ဇေယျမင်းသျှင်*	၈၇
၅။	ချစ်လျက်နှင့် ရေစက်ကုန်ခဲ့သည် *ကျော်မင်းနိုင်*	၁၁၈
၆။	ဝိညာဉ်ခေါ်သည့်ပန်း *မောင်သွေးရှင်*	၁၃၁
၇။	သရဲဖြစ်မှသတ်မယ် *ညြမ်းစီသ*	၁၅၃
၈။	အစောင့်အရှောက် *ထားဦးသုံ*	၁၆၉
၉။	ကိုအနွေ့ာနဲ့ သမ္မာဒေ့ြဦးဗိဇ္ဇာ *မြဘုန်းထက်*	၁၈၉
၁၀။	ဂန္ဓာရသရက်ချို *နန်းရွှေရည်*	၂၂၀
၁၁။	ဆားပုလင်းနှင်းအောင်နှင့် စောရနကွတ်သူခိုးကြီး *ရွှေသိမ်*	၂၄၁
၁၂။	လူခြောက်ကလေး မောင်လူမွေး *နွယ်ရှင် (ရွှေကျင်)*	၂၅၉
၁၃။	မြွေဘုရင်မရဲ့အသည်းနှလုံး *မြွေမင်းသခင်*	၂၉၉
၁၄။	ကဍ္ဍကဝတီနှင့် မကျွတ်မလွတ်ချင်တဲ့ ပြိတ္တာ *မကြွေးညိုစိမ့်*	၃၂၆

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

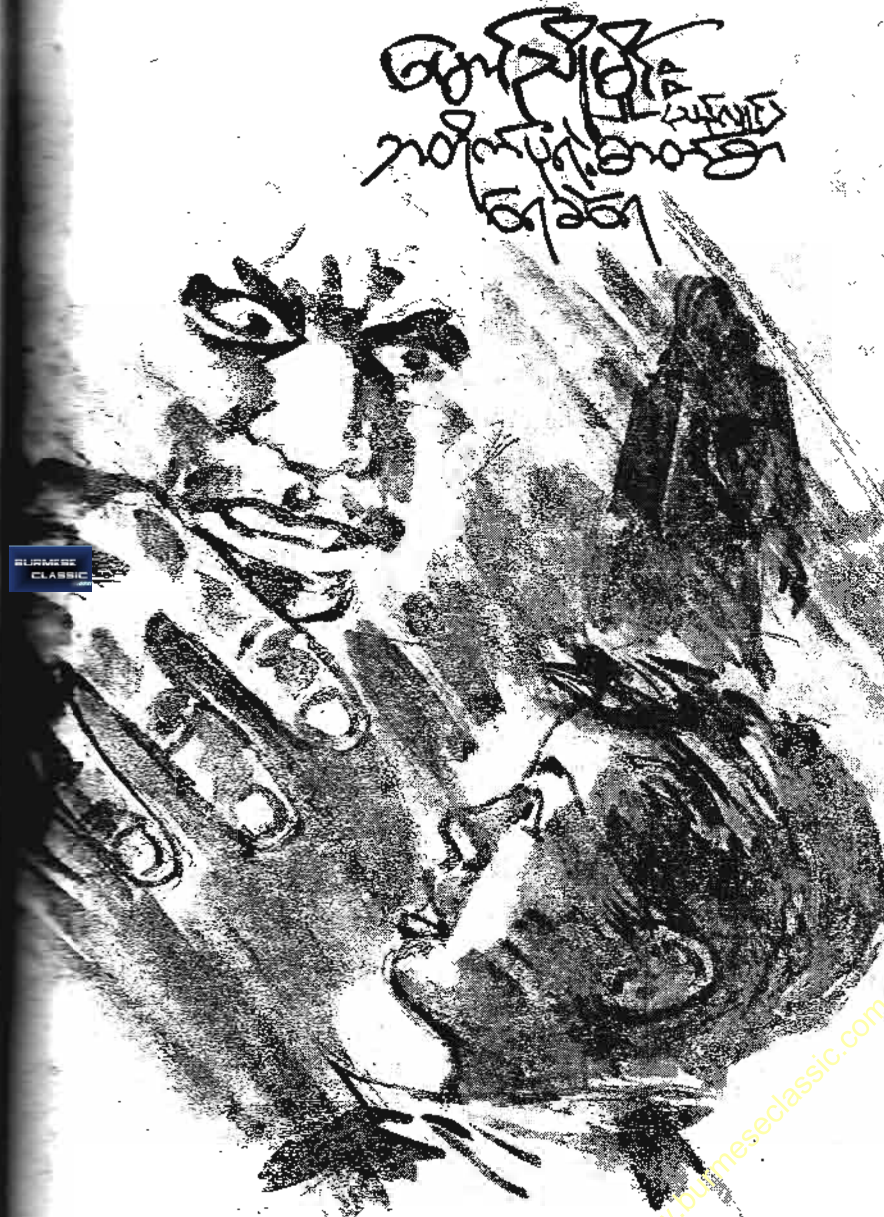

www.burmeseclassic.com

|၁|

❑

တစ်ခါသော် ကျွန်ုပ်သည် လူထူးလူဆန်းကြီးတစ်ဦးကို စိတ်ဝင်စား၍ သူ့လှုပ်ရှားမှုများကို သိလိုသောကြောင့် သူသွားရာနောက်သို့ မယောင်မလည် နောက်ယောင်ခံလိုက် လေ့လာစုံစမ်းကြည့်ရှုခဲ့သည်။

လူကြီး၏အရွယ်မှာ အသက်(၆၀)ကျော် (၇၀)ဝန်းကျင်ခန့် ရှိမည်ဟု ခန့်မှန်းရ၏။ သူသည် အညာဖျင်အဖြူတိုက်ပုံ ညစ်ထေးထေးကြီးကို ရှပ်ကျယ်အင်္ကျီအောက်ခံနှင့် ဝတ်ထား၏။

ပါးမြိုင်းမွေး၊ မုတ်ဆိတ်မွေးများကလည်း ရှည်လျားစွာ ရှိနေသလို၊ မျက်ခုံးမွေးနှစ်ဖက်ကလည်း ဖြူဖွေးနေသည်ကို အတိုင်းသား မြင်ရ၏။

အနက်နှင့် အဖြူရောနေသော ဆံပင်ရှည်များကမူ သူ၏ နောက်ကျောပခုံးပေါ်မှာ ဖြန့်ဝဲကျနေသည်ကို မြင်သာထင်ရှားရှိသည်။

အောက်ခံကချိုင်ပုဆိုး နက်ပြာကွက်ကား မည်မျှကြာကြာ ဝတ်ထား၍မှန်းမသိ အရောင်အဆင်း မပေါ်တော့။

နောက်နားနှစ်နေရာ ကွဲနေ၏။

တစ်နေရာကို တွယ်ချိတ်နှင့် ချိတ်တွယ်ထားပြီး အကွဲရှည်သည့်နေရာကို နှစ်စထုံး၍ ချည်ထားသည်။

သူ့ဘယ်ဘက်ပခုံးပေါ်မှာမူ ယောဂီရောင် လွယ်အိတ်အကြီးကြီး လွယ်ထားလိုက်သေးသည်။ လွယ်အိတ်ထဲမှာ မည်သည့်ပစ္စည်းများ ပါသည် မသိ။

လွယ်အိတ်ကြီးက ဖောင်းကားနေ၏။

အချို့နေရာမှာ အပေါက် နှစ်ပေါက်သုံးပေါက် တွေ့ရ၏။

နှုတ်ခမ်းမွေး ရှည်ရှည်ကုပ်ကုပ်များက ကွမ်းဝါးနေသည့် ပါးစပ်ထဲကို ကုပ်ဝင်နေရကား အဘိုးကြီး ကွမ်းဝါးနေလျှင် နှုတ်ခမ်းမွေးများကိုပါ ဝါးနေသလို မြင်ရပြီး ရွံ့စရာကောင်းသည်ဟု ဆိုဖွယ်ရာရှိလေရဲ့ခင်ဗျာ။

သူ့ကို ကျွန်ုပ် စတင်မြင်ဖူး စိတ်ဝင်စားရသည်မှာ ရန်ကုန်မှ သန်လျင်သို့သွားနေသည့် ခရီးသည်တင်ကား (၂၁၇) ပေါ်မှာပေါ့ဗျာ။

သည်မှာလည်း လူထူးဆန်းတစ်ဦးကို အမြဲလိုလို မကြာခဏ ကြုံရပြန်တယ်ခင်ဗျ။ ထိုလူထူးဆန်းကတော့ အဆိုတော် လူထူးဆန်းတစ်ဦး ဖြစ်နေလေရဲ့။

သူ့ကို ကားစပယ်ယာများ၊ ဒရိုင်ဘာများက 'တွံတေး–ဂွတို' လို့ ခေါ်ကြတယ်။ အကြောင်းမူ သူသည် မည်သူ့ကားကိုစီးစီး၊

ရန်ကုန်နှင့်သန်လျင်ကို (၂၁၆) (၂၁၇) 'ဘီအမ်' ကားများ ပြေးဆွဲသည်က များရကား ...

ကြုံရာကားကို တက်စီးသည်နှင့် 'တွံတေး–ဂွတို' က ကားခေါင်းခန်းနားမှ နေရာရမှ ထိုင်လေ့ရှိတယ်။

ထိုင်မိသည်နှင့် ကွယ်လွန်သူ နိုင်ငံကျော်စာရေးဆရာ ရှပ်ရှင်ဇာတ်မင်းသား၊ အဆိုတော်ကြီး တွံတေးသိန်းတန်လေသံနှင့် ကားစီးခရီးသွားပရိသတ်ကို စတင်မိတ်ဆက်စကား ပြောလေ့ရှိတယ်။

ဂွတိုဂိုက်ကလည်း ပေါ့သေးသေးမဟုတ်။

အဆိုတော်မင်းသားကြီး တွံတေးသိန်းတန်သည် အတွင်းက အင်္ကျီအဖြူခံပြီး အပြင်က တိုက်ပုံအနက်လိုဟာမျိုးကို ဝတ်လေ့ရှိသလို သူ့ဆံပင်ဘိုကေကလည်း အမောက်လေးစွင့်စွင့်နှင့် သန့်သန့်ရှင်းရှင်း ဟန်ပန်ရှိတယ်ကိုး။

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

ငွတိုကလည်း သို့ကလို ဝတ်တယ်။ တိုက်ပုံနှင့်ဖြစ်တယ်။ သူ့ ကို ဆေးလျှင် ဦးနောက်ချောင်နေသူဟု မထင်ရဘူး။

ဝတ်ပုံစားပုံမှသည် သူ့ခေါင်းပေါ်က ဆံကေသာအမောက်ကအစ မင်းသားကြီးတွံတေးသိန်းတန် စတိုင်(လ်)အတိုင်း ဖြစ်နေတာပဲခင်ဗျ။

ပန်းဆိုးတန်းကားဂိတ်မှ ကားစထွက်လို့ မဟာဗန္ဓုလလမ်းမကြီးပေါ်သို့ ကားအဖြောင့်ဝင်သည်နှင့် 'တွံတေးငွတို' က တွံတေးသိန်းတန်လေသံနှင့် စတော့တာပဲ။

"ရွှေပွဲလာ အမိအဖအပေါင်းတို့ခင်ဗျ ..."

လျှာဖျားလေးခံပြီး ပြောနေတာ။

"ကျွန်တော် အဆိုတော် ... တွံတေး ... သိန်းတန်ပါ"

ဒီမှာ ခတ်သိစပယ်ယာတစ်ယောက်က နောက်ဘက်ကနေ လှမ်းအော်တယ်။

"တွံတေးသိန်းတန် မဟုတ်ပါဘူးကွ ... တွံတေးငွတိုပါ"

"အဲဒီလို မနောက်ကြပါနဲ့ဗျာ ... အဟဲ ... ဟဲ ... ဟဲ"

တကယ့်ကို တွံတေးသိန်းတန်လေသံနဲ့ ပြောနေတာမို့ ကားပေါ်မှာ လိုက်ပါစီးနင်းလာကြသူများက ရယ်ကြပြုံးကြတယ်။

"ကျွန်တော် မကြာခင် သွားရတော့မှာပါဗျာ"

"ဘယ်တုံး ... ကိုငွတို၊ ပျဉ်တော်ကျောင်းသချိုင်းလား"

"မဟုတ်တာဗျာ ... အဟင်း ... ဟင်း ... ဟင်း ... အညာကို ပွဲကသွားရမှာမို့ အတိုချုံး ပြောတာပါ။ ခွင့်လွှတ်ကြပါဗျာ။ ဟင်း ... ဟင်း ... ဟင်း ...။ အခု ကျွန်တော် ချစ်ပရိသတ်ကြီးနဲ့ ကြုံတုန်းကြုံ ခိုက်မှာ ကျွန်တော်အကြိုက်ဆုံး တေးသီချင်းများ လူထုအားလုံး ကြိုက်ခဲ့ ရှာတဲ့ တေးသီချင်းများနဲ့ သန်လျင်ရောက်သည်အထိ မပျင်းရအောင် သီဆို ဖျော်ဖြေသွားပါ့မယ်ခင်ဗျာ။ အခကြေးငွေပေးစရာ မလိုပါဘူးနော်။ အခု ပထမ စတင်သီဆိုပေးမှာက 'လေးနွယ်' ဆိုတဲ့ သီချင်းပါပဲခင်ဗျာ။ နားဆင် တော်မူကြပါ။ အဟမ်း ... အဟမ်း ... အဟမ်း ..."

"လေးနွယ်ပြီးရင် ငါးနွယ်ကို ဆက်ပါဖို့"

သည်မှာ ... ကိုငွတိုက တွံတေးသိန်းတန်လေသံနဲ့ စဟစ်တော့တာပဲ။

[ဟိုတစ်ခါက လေးနွယ်နုမ မောင်ကြီး မမေ့နိုင်တယ်။]

အံမယ် ... ကိုယ့်လူက တကယ့်ကို အဆိုတော်တွံတေးသိန်းတန် အာစလျှာစ အတိုင်းပဲဗျာ။

"ကိုငွတိုရေ ... ဘာတဲ့တုံးဗျာ"

ခတ်သိစပယ်ယာတွေက လှမ်းနောက်တော့ သူက လက်ပြရင်းက ...

[××× လေးတို့ရွာလာစဉ်တုန်းက အပြုံးကလေးနဲ့သာ ဆီးလို့ကြိုသူရယ် ××× သဘာဝအလှတွေကြွယ် ××× (လေးရယ် ... လေးရယ်) ယနေ့ထက်တိုင် မေ့မရနိုင်ပါတယ် ×××]

"ကောင်းလိုက်တာဗျာ ... ဒူးရင်းသီး ပြောတာနော်"

"တွံတေးသိန်းတန် ... သေပြီပြောတာ ... ဟုတ်လို့လားဗျာ .. ဗာင် ..."

ကိုယ့်လူငွတိုက သီချင်းနှစ်ပုဒ်ကျော်ပြီးရော ဒိုင်ယာလော့(ခ်) ဝင်ပါရော။

"လေးနွယ်ရေ ××× လွမ်းတယ် ××× ဆွေးတယ် ××× တွေးတယ်ဆိုတဲ့ သောကလှိုင်းတွေထန်ခဲ့ရတဲ့ မောင်ကြီးရဲ့ဘဝတစ်ခုမှာ ××× ကြက်တစ်မေ့း ဒေါင်းတစ်ငေးနဲ့ လျှပ်တစ်ပြက်အချိန်တွေတောင်မှ လေးနွယ်ကို မေ့လို့မရခဲ့ဘူး"

"လှရွှေရေ ... မင်းအဖေ မောနေမယ် ရေတိုက်လိုက်ဦး"

"ရော့ ... အဖေ၊ ရေကြည်တော်လေး ... သောက် သောက်"

တွံတေးသိန်းတန်လေနဲ့ ဒိုင်ယာလော့ခ်ကြွေနေတဲ့ တွံတေးငွတိုကို မျက်နှာပြောင်စပယ်ယာက ပလစ်စတစ်ရေဘူး လှမ်းပေးတယ်။ ငွတိုက သောက်ကာရင်း ...

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

"မဖြေသာ ရင်မှာနင့်လာတော့လည်း ××× လေးနွယ်ကို ပြုံးခဲ့ ရွှင်လန်းခဲ့တဲ့ ××× ဘဝအစမှာ မောင်ကြီးပြန်ပြီး မြင်ယောင်မိတယ် ××× လေးနွယ် ××× ဒါ့ကြောင့်လေ ×××

အနောက်တိုင်းဆိုတဲ့ ××× အလှအပစွည်းဆိုတာ ××× လေးနွယ် တို့ရွာလေးအဖို့ ×××

တွံတေးဂွတို ဟစ်လို့ကောင်းနေတုန်းမှာပဲ ကားမောင်းနေတဲ့ဒရိုင်ဘာ က ကားတီဗီအောက်စက်ခလုတ်ကို ဖွင့်ချလိုက်ရော ...

တေးသံရှင်ဖြူဖြူကျော်သိန်းရဲ့ အသံနဲ့ရုပ်က ကားတီဗီပေါ်မှာ အသံအကျယ်ကြီးနဲ့ ပေါ်လာပါရောဗျာ။

"ငါတော့မေ့လို့ မရတော့ဘူး ××× "

"ငါတော့မေ့လို့ မရတော့ဘူး ××× "

"ငါတော့မေ့လို့ မရတော့ဘူး ××× "

ဒီလို ဖြူဖြူကျော်သိန်းရဲ့ ရှိုက်ကြီးတငင်အသံ ဖြန်းစားကြီး ပေါ် လာရာ ကိုယ့်လူ တွံတေးဂွတို ဒုက္ခရောက်ရော။ ခမျာ စိတ်ညစ်သွားပြီး ဒရိုင်ဘာရဲ့မျက်နှာကို မကျေမချမ်းနဲ့ ကြည့်နေတယ်။

သူ ရှေ့ဆက်ဆိုလို့ မရတော့ဘူးလေ။

အဲဒါ ဘိုကလေးဈေးမှတ်တိုင် (ဝန်ကြီးများရုံး)အနီး ကားရပ်တော့ ဆင်းသွားရှာတယ်။ ဆင်းရင်း ပြောသွားသေးတယ်။

"ရီးမှ မင်းတို့ကားကို မစီးဘူးကွ"

"မစီးလည်းနေ .. ကိုဂွတိုရေ ကားခလည်း ရတာမဟုတ်ဘူး"

"သွား ... သွား ... မုတ္တမပင်လယ်ကွေ့မှာ သွားဆိုဗျို့"

"ဟား ... ဟား ... ဟား ... ဟား ... တာ့တာ့ဘိုင့်ဘိုင့် ခွေးချီးယို"

✿ ✿ ✿

၂

❑

အဲဒီကားကနေ ဆင်းပြီး နောက်ကားပြောင်းစီး နောက်ကားပေါ် ရောက်ရင်လည်း ထုံးစံအတိုင်း တွံတေးသိန်းတန်သီချင်းများကို တွံတေး သိန်းတန်အာနဲ့ အပြောပါထည့်ပြီး တစ်ပုဒ်ပြီးတစ်ပုဒ် အားမနာတမ်းဟစ် တယ်။

ကြာတော့ ... ခရီးသွားများက 'တွံတေးဂွတို' ကို မျက်မှန်းတန်း သွားတယ်။ ကားသမားတွေကလည်း သူ့ကို ယာဉ်စီးခ မတောင်းတော့ဘူး။ သူတို့ကလည်း ပေးမစီးဘူး။

ကားပေါ်ထိုင်မိရင် တွံတေးသိန်းတန်ရဲ့ 'ပန်းနွယ်ကာစိမ်း'၊ 'စိမ်းနေဦး တော့ မောင့်မမပန်းနွယ်'၊ ထွေးညို ပြေးကြိုတော့ထွေးညို'၊ 'အမေ့ပါးက အနုပ်ခါး'၊ 'လူပြက်ကလေး မောင်ရွှေရိုး'၊ 'ဆောင်းရယ်နှင်းရယ် ကိုယ့်ချစ်သူ နွယ်' စသည့်သီချင်းများကို သန်လျင်ဂိတ်ဆုံးမရောက်မချင်း ဆက်တိုက် ဆိုတာ။ မနားတမ်း ပါးစပ်က အမြှုပ်ထွက်အောင်ကို ဆိုတာ။

စပယ်ယာက အမြင်ကပ်လို့ ရေပုလင်းထိုးပေးရင် ...

"အေးဗျာ ... ကျွန်တော့်ပရိသတ်များက အဲဒီလို ပေးလိုက်သီ တော့လည်း ဆိုရတာ မမောဘူးဗျာ။ အခုဆိုပေးမှာက ..."

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

အဲဒီလိုလူ။ ဒါကြောင့် သူ့အမည်ကို 'တွံတေးဂွတို' လို့ ကားသမားများက အမည်ပေးလိုက်ကြတယ်။ ဂွတိုကလည်း ကားကို ရွေးစီးလာတယ်။

ကားပေါ်မှာ တီဗီတို့၊ အောက်စက်တို့ပါရင် အဲဒီကားပေါ်ကို သူမတက်ဘူး။ မပါတဲ့ကားမှ တက်တယ်။ ကားစီးရင်လည်း ရှုံးဆင်းချိန်ကားမှ ရွေးစီးတယ်။

ဂွတိုက လူများများရှေ့မှာ ဆိုပြချင်တာကိုး။

တစ်နေ့လည်းကျရော ဂွတိုထက်သာသူကို ကျွန်ုပ် သွားတွေ့ပါရောဗျာ။ ပထမ သန်လျင်ပြန်ကားပေါ်မှာ ဂွတို အရင်ပါလာတယ်။ ထုံးစံအတိုင်း တွံတေးဂွတိုက တွံတေးသိန်းတန်သီချင်းတွေကို တစ်ပုဒ်ပြီးတစ်ပုဒ်ဆိုပြီး ပါလာတယ်။

ခရီးသည် ကြိုက်ကြိုက် မကြိုက်ကြိုက်၊ နားထောင်ချင်ထောင် မထောင်ချင်နေ၊ သူက ဆိုတာပဲ။ စပယ်ယာက နားညည်းလို့ တော်ပါတော့လို့ပြောရင်း . . .

"နောက်နေ့ ဒီကား မလိုက်နဲ့တော့"

လို့ ဂွတိုက ပြောသေးတယ်။

ဂန္ဓိဆေးရုံမှတ်တိုင်လည်း ရောက်ရော ကျွန်ုပ် အစပိုင်းမှာ ပြောခဲ့တဲ့ ဖျင်ကြမ်းတိုက်ပုံ ပုဆိုးအောက်နားကွဲ၊ ဆံပင်က ဖားလျားကျ၊ မျက်နှာက ဆယ်ပြားစေ့လို။ မျက်နှာပေါ်မှာလည်း မုတ်ဆိတ်မွေး၊ ပါးမြိုင်းမွေး၊ နှုတ်ခမ်းမွေး ဗရပွနဲ့။

လွယ်အိတ်ကြီး တကားကားလွယ်ထားတဲ့ အဘိုးကြီး။

ကားပေါ်တက်လာတယ်။

သူ့တစ်ကိုယ်လုံး ချွေးစော်နံနေလို့ ဟိုလူက 'ဟွန်း'၊ ဒီလူက 'ဟွန်း' နဲ့ မျက်စောင်းတခဲခဲ ဝိုင်းလုပ်ကြတယ်။

အဘိုးကြီးကလည်း ဟိုလူ့မျက်နှာကြည့်လိုက် ဒီလူ့မျက်နှာ ကြည့်လိုက်လုပ်ရင်း သီချင်းဟာစ်နေတဲ့ အဆိုကျော် တွံတေးဂွတိုရှေ့မှာ ရပ်လိုက်တယ်။

ဂွတိုက သီချင်းဆိုရင်းကနေ သူ့ကိုမကွယ်ဖို့ လက်နဲ့ ဖယ်တွန်းလိုက်တယ်။ ဒီမှာ စပယ်ယာက ယာဉ်စီးခတောင်းတယ်။

"ဘကြီး . . . မော်တော်ယာဉ်စီးခလေးခင်ဗျ"

"ဘယ်လောက်တုံးကွ"

"သန်လျင်ကို နှစ်ရာကျပ်ပါ"

"မန္တလေးကိုရောကွ"

"ကျွန်တော်တို့ကားက မန္တလေးကို မရောက်ဘူး။ အီသီယိုးပီးယားကို ရောက်မယ်"

"နောက်မှယူကွာ"

"အခုပေးပါဗျ။ အားနေတာဥစ္စာ"

"သန်လျင်ရောက်မှ ပေးလို့ မရဘူးလားကွ"

"အခု ဘာဖြစ်လို့လဲ"

"ပိုက်ဆံနှိုက်ရမှာ အထဲမှာမို့လို့ပါကွ"

"နှိုက်ဗျာ . . . နှိုက်ပြီးပေး"

"အေး . . . ဒါဆိုလည်း ပေးရတာပေါ့ကွာ။ အဟေ့ . . ."

ပြုတ်စဖျင်းတောင်းနဲ့ လူကြီးဟာ လွယ်အိတ်ဖောင်းဖောင်းကြီးရှယ်ရင်းက သူ့ပုဆိုးအကွဲကြီးကို လူကြားထဲ လှန်လိုက်တယ်။

"ဟောတော့ . . ."

"အမလေး . . . ဘယ်နှာတုံးဟဲ့"

"ဟဲ့ . . . ဟဲ့ . . . အို . . . အို . . ."

ပုဆိုးအကွဲကြီးလှန်တော့ ခုံပေါ်ထိုင်နေတဲ့ အမျိုးသမီးတွေ လန့်ဖျပ်ကုန်ရော။ ဒူးပေါ် ပေါင်ပေါ် ဖင်ပေါ်လုလု ဖြစ်နေတာကိုး။ အဘိုးကြီးကပုဆိုးလှန်ပြီးမှ အတွင်းခံဘောင်းဘီအိတ်ထဲက နှိုက်ပြီး စပယ်ယာကို ပိုက်ဆံထုတ်ပေးတယ်။

"ရော့ . . . ဟော့ကောင် . . ."

အဲဒီမှာ ကျွန်ုပ်မြင်လိုက်ရတာ ကျပ်စေ့နှစ်စေ့ဗျာ။ ရှားရှားပါးပါးကျပ်စေ့ပိုက်ဆံဗျ။ ဒီမျက်မှောက်ခေတ်မှာ ဘယ်သူမှ ကျပ်စေ့ မူးစေ့ ကိုင်ဆောင်ကြတော့ဘူး။

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

အခု အဘိုးကြီးက ကျပ်စေ့သံစေ့ နှစ်စေ့ပေးရော စပယ်ယာရော၊ ကျွန်ုပ်ရော အံ့သြသွားတယ်။

ဒီအချိန်မှာ အဆိုတော် တွံတေးငွတိုက တွံတေးသိန်းတန်ရဲ့ 'ဗျော ညွန့်'ဆိုတဲ့သီချင်းကို ကားခေါင်းခန်းကနေ ဟစ်နေတာဗျ။

နောက်တက်လာတဲ့ အဘိုးကြီးကလည်း တွံတေးငွတိုကို ကြည့်ပြီး မျက်စိစပါးမွေး စူးနေပုံရတယ်။ နှုတ်ခမ်းကို ပွစိပွစိလုပ်လိုက်၊ 'အဟမ်း' 'အဟမ်း' နဲ့ ချောင်းကိုဟန့်လိုက် ...

ကြည့်စမ်း ...

ငွတိုက တွံတေးသိန်းတန်ရဲ့ နာမည်ကျော်'ဗျောညွန့်' သီချင်းကို ဟစ်နေတာဗျာ။ ဒီသီချင်းကို မုံရွာဦးလေးခန့် ရေးတာလေ။ စကားပြော အလွန်များတဲ့သီချင်း တော်ရုံလူ မဆိုနိုင်ဘူး။ ခု ကြည့်စမ်း ..

(စကားပြော) ဇမ္ဗူဒီကျွန်း ... မြောက်ညာစွန်းက ...

တင့်ဝန်းစွင့်စွင့်၊ သပြေမြင့်က၊ ရာသီလေလူပ်၊

သီးကြွေပြုတ်၍၊ သမုဒ်နစ်သောအခါ၊ နတ်ဖြစ်တူရိယာ၊

စည်ကံမြှာသို့၊ ပမာနှိုင်းစံ၊ ဝါဝင်းရွှေရွှေ၊ ညာညွန့်ကြွေတဲ့အသံ

နယားက ခံတော်မူလိုက်ပါဗျာ ...

အဆိုကျော် တွံတေးသိန်းတန်ရဲ့ ဓာတ်ပြားသီချင်းမှာတော့ အဲဒီ စကားပြောပိုဒ်ဆုံးရင် ဗျောသံပလုတ်တုတ်တုတ် အခေါက်ကို စဝင်တာကိုး။

ဗျောခေါ်သံဆုံးတော့မှ ××× သီချင်းကိုဝင်တယ် ×××

'မြို့လယ်က မဏ္ဍပ် ××× အရပ်မှာတဲ့ ကုသိုလ် ×××

ကျောင်းကြီးရယ် ××× အို ×××

တွံတေးငွတို မဆိုးဘူးဗျ။ သူ့အသံက ကိုသိန်းတန်ရဲ့အသံနဲ့ နည်း နည်းတူတယ်။ နားထောင်လို့ အပျင်းပြေတယ်။

"ကျောင်းကြီးရယ်အို ××× (လက်ရမ်းကယ်ပြု)

အရံအကာ ဗလာချာမို့ ××× ဆောင်းအခါဆို

ဖော်စုံမယှဉ်း ××× နှင်းရောဆီးရော ×××

ဆန်ကောတစ်နေရာစာမျှမလုံ ××× နွေအခါကျပြန်တော့လည်း

ဖုန်တွေကထ၊ မိုးကျပြန်တော့လည်း ရွှဲရွှဲစို ×××

အဲဒါကြောင့် ...

"××× ရှင် လူပျိုဝင်ကတည်းက ကျောင်းစိုလို့ရွဲ ××× သော်"

ကောင်းလိုက်တာဗျာ။ တစ်ကားလုံး ငြိမ်သွားတယ်။ ခါတိုင်းက တော့ ငွတိုကို တွံတေးသိန်းတန်ရူး ရူးနေတဲ့လူ ခပ်ချောင်ချောင်လူလို့ အထင် သေးကြသကိုး။

ခု ကြည့်စမ်း ...။ နိုင်ငံကျော်သီချင်းရေးဆရာကြီး မုံရွာ ဦးလေးခန့် ရေးတဲ့သီချင်း။ နိုင်ငံကျော် အဆိုတော်မင်းသားကြီး တွံတေး သိန်းတန်ဆိုတဲ့ အကျော်အမော်သီချင်းကို တွံတေးငွတို အသံမှန်နဲ့ ဟန်နဲ့ ဆိုလိုက်ရော ...

ခရီးသွားအားလုံးရဲ့ ရင်ထဲ 'ထိ' သွားပြီး စကားပြောဆူညံသံတွေ ချက်ချင်းတိတ်လို့ ငွတိုရှိရာကို နားရော မျက်စိရော စွင့်လိုက်ကြတယ်။

"အရှေ့ကို လျှောက်ပါလို့ ××× အနောက်ကိုတဲ့ မျှော်လိုက်ရင်

အရှေ့ကို လျှောက်ပါလို့ ××× အနောက်ကိုတဲ့ မျှော်လိုက်ရင်

တံခွန်တိုင် ရွှေကုက္ကားနဲ့ ××× ဘုရားလေ ××× လေး

ဘုရားလေ ××× လေး ××× ဘုရား ... ဟား ... ဟား ... ကို ... ဝင် ..."

"ငွတို ကောင်းသားဟဲ့"

"ဒါ ရှားပါးသီချင်းဗျ"

"ငွတိုဆိုမှ ကိုသိန်းတန်ကို လွမ်းသလို ဖြစ်သွားတယ်ဟယ်"

ကားပေါ်မှာ တီးတိုးပြောကြ ချီးကျူးကြတယ်။ ငွတိုက ဆက် ဆိုတယ်။

"စာပုလွေ ××× ရင်မှာပိုက်ပါလို့ ×××

စာပုလွေ ××× ရင်မှာပိုက်ပါလို့ ××× ကျောင်းတော်ကိုတဲ့ ×××

လိုက်မယ်ပြင် ××× ကျောင်းတော်ကိုတဲ့ လိုက်မယ်ပြင် ×××"

အဲဒီမှာ ကိုငွတိုတို့ ရှေ့မဆက်နိုင်ဘူး ဖြစ်နေတယ်။ ကျောင်း တော်ကိုတဲ့ လိုက်မယ်ပြင်ပဲ ထပ်နေတယ်။ ရှေ့မတိုးနိုင်ဘူး။ ကျွန်ုပ်တို့က လည်း ရှေ့ဆက်နားထောင်ချင်၊

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

"ရွှေဆက်လေဗျာ . . . ကိုဂွတို"

"ဆက်ပါဟ . . . ကောင်းနေမှ"

"ဂွတို ရွှေဆက်ဆိုလေဗျာ"

"မေ့နေလို့ဗျာ . . . နေပါဦး။ ဘာတဲ့ . . . ဟိုလေ . . ."

'တွံတေးဂွတို' မေ့နေလို့ သီချင်းအဆက်ကို စဉ်းစားနေချိန်မှာပဲ အသံဝါဝါကြီးနဲ့ ဟစ်လိုက်တဲ့အသံကို တစ်ကားလုံး ဖြုန်းခနဲ ကြားလိုက်ရပါရောဗျာ။

"ဘယ်စာကို × × × ဘယ်နှုဝါ မောင်သင်မလို့တုံး × × ×

ဘယ်စာကို × × × ဘယ်နှုဝါ မောင်သင်မလို့တုံး × × ×

ဟုန်း × × × ဟုန်း × × × မွေးမေလေးကိုရယ် × × × သံချိုနှောလို့

ပြောလေလေ × × × ပြောလေလေ × × × ပြော × × × ဟော × × ×

ပြောခဲ့ပါဦး × × ×"

"ရှို . . . ရှို . . ."

"ဖြောင်း . . . ဖြောင်း . . . ဖြောင်း . . . ဖြောင်း . . ."

"ဝေး . . . ဒါမှ တွံတေးသိန်းတန် အစစ်ကွ။ ရှိုး . . ."

အလိုလေး . . . ဘုရားရေ . . . ဂွတိုမေ့နေတဲ့ သီချင်းစာသားကို အခု ကားပေါ်ကနေ ဆက်ဆိုလိုက်တာ ဘယ်သူမှတ်လို့တုံး။ ဟို လွယ်အိတ်အပေါက်ပုဆိုးအောက်နားကွဲ၊ ဆံပင်ကျောဝဲကြီးနဲ့ အဘိုးကြီးဗျာ . . . အံ့ရော။

အသံကလည်း အဝါကြီးနဲ့ ကောင်းလိုက်တာဗျာ။

ရွှေမန်းတို့၊ စိန်အောင်မင်းတို့၊ ပန်တျာကြည်လင်တို့ ဟဲတဲ့အတိုင်းပဲ။ သူက ရပ်မနေဘူးဗျ။ ရှေ့ကို ဆက်ဟစ်လိုက်သေးတယ်ဗျ။

"မမလေးတို့ ပျို့ဥယျာဉ် × × × မမလေးတို့ ပျို့ဥယျာဉ် × × ×

မမလေးတို့ ပျို့ဥယျာဉ် × × ×

အဝင်ကလေးကွယ် သာစေကြောင်း × × ×

ဗောဓိရွှေကျောင်း × × × ဗောဓိရွှေကျောင်း × × ×"

တွံတေးဂွတိုက မြုတ်စပျင်းတောင်း အဆိုရှင်အဘိုးကြီးကို ငေးကြည့်နေတယ်။ အဘိုးကြီးကလည်း ဘယ်သူ့မှ ဂရုမစိုက်ဘူး။ ဗောဓိရွှေကျောင်းကို သံရှည်ဆွဲပြီး အဆိုကို ချနေတယ်။

ကားပေါ်က လူအားလုံးကလည်း အဘိုးကြီးကို အံ့သြနေတယ်။

ဒီလူကြီးကရော တွံတေးဂွတိုလို ခပ်ချောင်ချောင်ထဲကလား။

ဆိုင်းဆရာလား။

အဆိုတော်လား၊ ဆိုင်းနောက်ကလား၊

သီချင်းရေးဆရာကြီး မုံရွာဦးလေးခန့်တို့လို ပညာရှင်ပဲလား။ တိုးတိုး တိုးတိုး မေးကြ၊ ပြောကြ . . .

✿ ✿ ✿

[၃]

❏

အဲဒီအခါ ကားပေါ်က အဖြစ်အပျက်ကလေးကစပြီး ကျွန်ုပ် အဘိုးကြီးကို စိတ်ဝင်စားသွားခဲ့တယ်။ တစ်နေ့လည်းကျရော သူ့ကို လက်ဖက်ရည်ဆိုင်တစ်ဆိုင်မှာ မြင်လိုက်ရပါရော။

အဲဒီနေ့က ကိုယ်ကလည်း အသိစာရေးဆရာတစ်ယောက်ကိုစောင့်နေ့ 'စေတနာဖြိုးဝေ' လက်ဖက်ရည်ဆိုင်မှာ ထိုင်နေတုန်း ဆိုင်ထောင့်တစ်နေရာမှာ ကားပေါ်က ဆံရှည်အဘိုးကြီးကို လက်ဖက်ရည်သောက်လျက် တွေ့ကြုံလိုက်ရတာပဲ။

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

ကျွန်ုပ် စိတ်ဝင်စားလို့ သူ့ကို အသာအကဲခတ် ကြည့်နေလိုက်

[illegible]

[illegible] ထတ်ဖတ်ရည်ပန်းကန် သုံးပန်းကန်တွေ့ရတယ်။ မုန့်

[illegible] သူတာ မုန့်တွေကို တစ်ခုပြီးတစ်ခု အားရပါးရ စား

[illegible] ရည်ကို သောက်လိုက်၊

ဆိုင်ဖတ်တွေကလည်း နှုတ်ခမ်းမွေးမှာ ပေကျံလို့။ သူ အားရ

ပါးရ စားသောက်နေတာကို နံဘေးစားပွဲဝိုင်းက စားသောက်နေသူ အချို့က

အံ့အံ့သြသြ လှမ်းကြည့်နေကြတယ်။

အနီးမှာ လက်ဖက်ရည်ဆိုင်ပိုင်ရှင် ကိုကုလားနက်ကျော်ဆိုသူက

လည်း ခါးထောက်လို့ ကြည့်နေတယ်။

အဘိုးကြီးပုံစံက မြွတ်စဖျင်းတောင်းဆိုတော့ အရူးလိုလို၊ ဦးနှောက်

ချောင်နေသူလိုလို ဖြစ်နေတော့ မတော် စားချင်တိုင်းစားပြီး ပိုက်ဆံမရှင်း

ဘဲ ထသွား၊ အရှုံးပေါ်မှာစိုးလို့ စောင့်ကြည့်နေပုံမျိုး။

ကျွန်ုပ် ကြည့်နေတုန်းမှာပဲ ကိတ်မုန့်လိုးထားတာ တစ်ပန်းကန်၊

ပဲပေါင်မုန့် ငါးလုံးတစ်ပွဲ၊ စမူဆာလေးခု ကုန်သွားပြီ။

စားပွဲပေါ်မှာ မုန့်ကုန်သွားတော့ စားပွဲထိုးကောင်လေး ပိန်သေး

သေး ခါးကုန်းကုန်းလေးကို လှမ်းခေါ်လိုက်တယ်။

"ရှင်းတော့မလား အဘ"

"နောက်ထပ်မုန့်တွေ ထပ်ချပါဦးကွ"

အဘိုးကြီးစကားကြောင့် စားပွဲထိုးလေး အံ့အားသင့်သွားတယ်။

နံဘေးက အကဲခတ်နေသူများလည်း အံ့သြနေကြတယ်။ အဘိုးကြီး အခု

စားပစ်လိုက်တာ နည်းနည်းနောနော မဟုတ်ဘူးလေ။

ဒီမှာပဲ လက်ဖက်ရည်ဆိုင်ပိုင်ရှင် ကိုကုလားနက်ကျော် အဘိုးကြီး

အနီးရောက်လာပြီး မေးပါရော ...

"အဘိုးကြီး ..."

"ဘာတုံးကွ"

"ဘယ်မှာနေတာတုံး"

"မုန့်လေကွာ ... မုန့် ... မုန့် ... မဝလို့ ထပ်မှာနေတာ"

"ခင်ဗျားစားတာ များနေပြီဗျ"

"အဲဒီတော့ မင်းနဲ့ဘာဆိုင်တုံး။ ငါ မဝသေးလို့ ထပ်မှာစားတာ

မင်းနဲ့ဘာဆိုင်တုံး။ မင်းက ဘာကောင်လဲ ... ပြော"

အဘိုးကြီးကလည်း မခေဘူးဗျ။ ပြန်မေးနေတာ။

"ကျုပ်က ဒီဆိုင်ပိုင်ရှင်ဗျ"

"ဟား ... ဟား ... ဟား ... မင်းက ဆိုင်ပိုင်ရှင်လား။ နေပါဦး

ဒီလူရဲ့ စားနိုင်လို့ မှာစားတာကို မင်းက ရောင်းမပေးချင်လို့လား"

"ခင်ဗျားကရော စားသလောက်ကို ငွေရှင်းနိုင်လို့လား"

"ဟား ... ဟား ... ဟား ... ဟား ... ဟား ..."

"အဟီး ... ဟီး ... ဟီး ... ဟီး ... ဟီး ..."

"အဟတ် ... အဟတ် ... အဟတ် .. မင်းနာမည် ဘယ်သူ"

"ခင်ဗျား သိဖို့မလိုပါဘူး။ မေးတာပဲဖြေပါ"

"ဟေ့ကောင် ... မင်းဆိုင်ကိုပါ ငါ ဝယ်နိုင်တယ်။ ရော့ ...

ရော့ ... ငွေမမြင်ဖူးတဲ့ကောင်။ ရော့ဟာ ..."

ပါးစပ်ကနေ အဲဒီလိုပြောပြီးရော လွယ်အိတ်ပေါက်ကြီးထဲ လက်နှိုက်

ပြီး ပါလာတဲ့ပိုက်ဆံတွေကို စားပွဲပေါ် တဖုန်းဖုန်း ပစ်ပစ်ချပြနေတယ်။

ရာတန်၊ နှစ်ရာတန်၊ ငါးရာတန်၊ တစ်ထောင်တန် ...

တစ်ရွက်၊ နှစ်ရွက်၊ သုံးရွက်၊ လေးရွက်၊ ငါးရွက် ...

အရွက်ကို အများကြီး။ အချို့ပိုက်ဆံများက လေတိုက်ပြီး လွင့်

ကုန်လို့ စားပွဲထိုး ပိန်သေးသေး၊ ခါးကုန်းလေးနဲ့ အခြားလက်ဖက်ရည်ထိုင်

သောက်နေသူများက လိုက်ကောက်ပြန်ပေးကြတယ်။

အရူးလိုလို၊ ဘာလိုလို လူကြီးကို အထင်ကြီးသွားကြတယ်။

"အခု ငါစားပြီးတာကို တွက်ပြီး ... ယူ။ နောက်ထပ်စားတာကို

နောက်ထပ်ရှင်းမယ်။ ဒီမှာ ... ဟေ့ကောင် ... မင်းဆိုင် ဘယ်ဈေးရရင်

ရောင်းမလဲ။ တစ်ခါတည်းပြော ..."

ဆိုင်ရှင်ကုလားနက်ကျော်က ပိုက်ဆံတွေကို ကြည့်ပြီး ပမာမခန့်

မေးလိုက်တယ်။

"ခင်ဗျားက ဝယ်နိုင်လို့လား ... အဘိုးကြီးရ ... ဟင်"

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

"ဈေးပြောကွာ ... ကြာတယ်"

ဒါနဲ့ ခပ်ချောင်ချောင် အရှုံးဘဝင်မြင့်မှတ်ပြီး ရွဲ့ပြောပါရော။

"သိန်းတစ်ရာရရင် ရောင်းမယ်"

"ကောင်းပြီ ... ကိုယ့်စကား မှတ်ထားနော်။ ကတိမပျက်နဲ့။ ဟော့ ... ချာတိတ်၊ အဘအတွက် မုန့်ရှိသမျှ ချပေးစမ်း။ မြန်မြန်"

စားပွဲထိုးလေးက ပိုင်ရှင်ရဲ့မျက်နှာကို လှမ်းကြည့်တယ်။

ကိုကုလားနက်ကျော်က ခေါင်းညိတ်ပြလိုက်တယ်။

ကောင်လေးက ကိတ်မုန့်ပန်းကန်နဲ့ စမူဆာပန်းကန်ကို အရင်လာချတယ်။ အဘိုးကြီးက နှစ်ခုထပ်ယူစားပြီး တစ်ဝက်ကို အနီးရှိ ကြောင်ကို ကျွေးလိုက်တယ်။

စားပွဲထိုးကောင်လေးက ကော်ပြန့်ကြော်ပန်းကန်နဲ့ အချဉ်ရည် ပန်းကန်ကို ထပ်ယူလာတုန်းမှာပဲ ခလုတ်တိုက်ပြီး လဲကျပါရောဗျာ"

"ဂွမ်း ..."

"ဟာ ..."

"ကွဲပဟ"

မုန့်ထည့်တဲ့ပန်းကန် သမံတလင်းပေါ်ကျပြီး ကွဲပါရောဗျာ။ ဒီမှာပဲ ပိုင်ရှင် ကိုကုလားနက်ကျော်က ကုန်းကောက်နေတဲ့ စားပွဲထိုးလေး ကျောကုန်းကို လက်ဝါးနဲ့ ရိုက်ချလိုက်တယ်။

"ဗုန်း ..."

"အား ... မလေးဗျ ..."

"ကိုင်းဟာ ... နမော်နမဲ့နိုင်ဦး"

"ဖောင်း ..."

"အား ..."

နားရင်းကို ပိတ်ရိုက်ပြန်တယ်။ စားပွဲထိုး ပိန်သေးသေး မထနိုင်ရှာဘူး။ နောက်ထပ် ရိုက်မလို့လုပ်ရော အဘိုးကြီးက ဝုန်းခနဲ ကုန်းထပြီး ပိုင်ရှင်ရဲ့ညာလက်ကို နောက်ပြန်လိမ်ချိုးထားလိုက်တယ်။

"အား ... အား ... ဟော့လူ ... အဘိုးကြီး ... ဒါ ... ဒါ ... အား ..."

"မင်းအသားကျတော့ နာတတ်သလားကွ .. ဟင် ... ကဲကွာ"

"အား ... အ ... အ ..."

"အဘိုးကြီး ... ကျွန်မယောက်ျားကို ခုလွှတ်လိုက်စမ်း"

ကြည့်လိုက်တော့ ဆိုင်ပိုင်ရှင် ကုလားနက်ကျော်ရဲ့မိန်းမ မကျုံးမြ ကိတ်မုန့်လိုးတဲ့ ခားချွန်ကိုမြှောက်ပြီး ပြေးဝင်လာတာ။ ဒီမှာ အဘိုးကြီးက ဆိုင်ရှင်ကုလားနက်ကျော်ကို ဆွဲလှည့်ပြီး ရှေ့ကနေ ခံပေးလိုက်တယ်။

"ထိုးလေ ... ထိုးချလိုက်ပါ။ ထိုး ... ထိုး ..."

"ဒီမှာ ... ဒါ .. ရှင်နဲ့ဘာဆိုင်လို့ ရှင်က ကျွန်မယောက်ျားကို နိုင်လိုမင်းထက် လုပ်နေတာလဲ။ ခု လွှတ်နော်။ မလွှတ်ရင် ..."

"အား ... အား ... လွှတ်ဗျာ ... လွှတ် ..."

"ငါက နင့်ယောက်ျားကို နိုင်လိုမင်းထက်လုပ်တာ မဟုတ်ဘူး။ ကိုစားပွဲထိုးလေး ခလုတ်တိုက် လက်ချော်ခြေချော် ပန်းကန်လွှတ်ကျလို့ ကွဲသွားတာကို လူရှေ့သူရှေ့မှာ ရိုက်နှက်ထုကန်နေတာမှ နိုင်လိုမင်းထက် လုပ်နေတာဟ။ ဒီမှာ ဟော့ကောင် ..."

"အား ... အား ... လွှတ်ဗျာ ... လွှတ် ..."

"မင်း ပန်းကန်တန်ဖိုး ဘယ်လောက်ရှိလဲ ငါလျော်မယ်။ သွား"

အဘိုးကြီးဗျာ ... လိမ်ထားရင်းကနေ ကုလားနက်ကျော်ကို အဆင့်တွန်းပစ်လိုက်တာ ဒူးထောက်လဲပါရော။

ဆိုင်ထဲက စားနေတဲ့လူတွေရော၊ ကျွန်ုပ်ရော ဘာတွေဖြစ်လာကြဦးမလဲ။ တထိတ်ထိတ် ကြည့်နေကြတုန်းမှာပဲ ...

အဘိုးကြီးက တစ်ထောင်တန်ငါးရွက်ကို ပစ်ချပြီး ...

"ငါစားတာသောက်တာရော၊ ပန်းကန်ဖိုးရော အားလုံး ငါးထောင် ချထားလိုက်။ ဟောဒီကလေးကို နှိပ်စက်တယ်ဆိုတဲ့အသံ ကြားရရင် မင်းတို့နဲ့ ငါနဲ့တွေ့မယ်။ သိလား ... ဖွီ ..."

"တောက် ..."

"သေစမ်းဟာ ... အဘိုးကြီး"

"မလုပ်နဲ့ မိန်းမ"

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

အဘိုးကြီးက လွယ်အိတ်ကြီးလွယ်ပြီး တံတွေးတစ်ချက် ထွေးလို့ လှည့်ထွက်ရင်းက လှည့်ပြောသွားလိုက်သေးတယ်။

"ဟော့ကောင် ... မင်းဆိုင်ကို ငါ မကြာခင် သိန်းတစ်ရာနဲ့ လာဝယ်မယ် ... ကြားလား၊ အရောင်းအဝယ်စာချုပ် အသင့်လုပ်ထား ... ဗွီ"

"လူပါးဝလိုက်တဲ့ ဘဝင်မြင့်အရူးကွာ"

"တစ်ခါတည်း ဓားနဲ့ ထိုးသတ်ပစ်လိုက်မယ် ... ဟင်း ... မိကျင်မြကို ဘာကောင်မမှတ်လို့လဲ။ ဟိုအနာကျ ... ငသိန်း ..."

"ဗျာ ... ဗျာ ... မ ... မကြီး ..."

"အဲဒါ ... နင့်ကြောင့် .. နင့်ကြောင့်။ ကဲဟာ ... ကဲဟာ ... ကဲဟာ ..."

"အား ... အား ... အား ..."

မိကျင်မြက ဟိုဒင်းမနိုင်တော့ ဟိုဟာမဲပါရော။ စားပွဲထိုးကောင်လေး (ငသိန်း)ရဲ့ဆံပင်ကို ဆွဲဆွဲဆောင့်ပြီး နောက်ဘက် ချက်တဲ့ပြုတ်တဲ့နေရာကို တရကြမ်း ဆွဲခေါ်သွားတယ်။

မကြာခင်မှာပဲ နောက်ဖေး ချက်တဲ့ ပြုတ်တဲ့ နေရာဘက်ကနေ 'ဖုန်း ... ခွပ် ... ဖောင်း ... ဖျန်း ...' အသံစုံ ကြားရပြီး ..

"ကြောက်ပါပြီဗျ"

"အား ... သေပါပြီဗျ"

"နောက် ... မ ... ဖြစ် ... စေ ... ရပါဘူး ... အစ်မရဲ့ ... အား ..."

ကြားရသူတိုင်း စိတ်မကောင်းကြပါဘူးဗျာ။ ဒီလက်ဖက်ရည်ဆိုင် ပိုင်ရှင် အပေါက်အရောက်ဆိုးတာ အောက်လက်ငယ်သား အလုပ်သမားများ အပေါ် နိုင်လိုမင်းထက် ရက်ရက်စက်စက်လုပ်တာကို သိကြပေမင့် ကိုယ့် သွေးသားမဟုတ်တော့ ဝင်လည်း မပြောကြဘူးလေ။

[၎င်းကဲ့သို့သော လင်မယားဆိုင်ပိုင်ရှင်မျိုး။ သန်လျင်မြို့ မြို့ဟောင်း အရှေ့ အောက်ကွေ့အနီးမှာ ယနေ့တိုင် ရှိနေပါသေးသည်။]

✿ ✿ ✿

[၄]

❑

သို့သော် သူတို့ဆိုင်က လက်ဖက်ရည်ဖျော်တဲ့ ကောင်လေးက ဆက်ကျမှန်လို့ သူတို့လင်မယားရဲ့ အပြုအမူရိုင်းရိုင်းများကို မနှစ်သက်ပေ ခင့် လာရောက်သောက်စား အားပေးကြပါတယ်။

အများအားဖြင့်တော့ သူတို့အကြောင်း သိသွားရင် ရှုံ့ပြီး အခြား ဆိုင်ကို ပြောင်းသောက်ကြတာ များတယ်။

နောက်နေ့ ကျွန်ုပ် မနက် (၉) နာရီခန့်မှာ လက်ဖက်ရည်မှာ သောက်နေတုန်း အံ့ဖွယ်ဖြစ်ရပ်နှစ်ခုကို ရှေ့ဆင့်နောက်ဆင့် မြင်လိုက်ရ တယ်။

ဆိုင်ထဲကို တောသူတောသား လင်မယားပုံစံနဲ့ လူနှစ်ယောက် ဝင်လာတယ်။ ဆိုင်ရှင်ကိုကုလားနက်က သူတို့နှစ်ဦးကို မြင်ရော ...

"ကိုသောင်းနဲ့မထိန် ..., လမကုန်သေးဘူး။ ဘာကိစ္စတုံး"

"ဟို ... ဟို ... ကျွန်မတို့ ... သား ... သားကို လာပြန် ခေါ်တာပါရှင်"

"ဘာ ... ငသိန်းကို လာပြန်ခေါ်တာ"

"ဟုတ်ပါတယ်"

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

ကျွန်ုပ်တို့ နားစွင့်ရင်း သဘောပေါက်လိုက်တယ်။ ဒါ ... ဟို စားပွဲထိုး ပိန်သေးခါးကုန်းလေးရဲ့ မိဘနှစ်ပါးပဲ။ သူတို့ လာကုန်ပြီး တစ်ရက်နှစ်ရက်နေရင် ရောက်ရောက်လာတာကို မကြာခဏ မြင်ရဖူးတယ်။

စားပွဲထိုးလုပ်သူ သားရဲ့လစာကို လာယူတာ။

"နေပါဦး ... ဗြုန်းစားကြီး ဘာကိစ္စနဲ့ လာပြန်ခေါ်ရတာတုံး။ ကောင်လေးက ဒီမှာ ပျော်နေတာဗျ။ မယုံမေးကြည့်။ ဟေ့ကောင် ... မောင်သိန်း"

"ဗျာ ..."

လက်ဖက်ရည် လိုက်ချပေးနေတဲ့ စားပွဲထိုးပိန်သေးလေး မောင်သိန်းက အဖေနဲ့အမေကို မြင်ပါလျက်နဲ့ စကားမပြောနိုင်ရှာဘူး။

အလုပ်ကို ဇယ်ဆက်သလို လုပ်နေရတယ်။

"ငသိန်း ... လာဦး၊ မင်း ဒီမှာလုပ်ရတာ ပျော်တယ်မဟုတ်လား"

"ဗျာ ... ဟို ... ဟို ..."

ကလေးက ကြောက်လို့ မပျော်ဘူး မပြောရဲရှာဘူးဗျာ။

"ကိုကုလားနက်ကျော် ... ကျုပ်တို့သားကို ကျုပ်တို့ ပြန်ခေါ်သွားတော့မယ်"

ဖအေလုပ်သူက သူ့သားကိုလှမ်းကြည့်ပြီး အပြတ်ပဲ ပြောလိုက်ရော။ ဆိုင်ပိုင်ရှင် ကိုကုလားနက်ကျော်နဲ့ သူ့မိန်းမ မဂျမ်းမြကြ ...

"ရှင်တို့ ပြန်ခေါ်ချင်တိုင်း ခေါ်လို့မရဘူးလေ။ ရှင်တို့ စပေါ်နှစ်လခ ငွေသုံးသောင်း ကြိုယူထားတာဥစ္စာ၊ ကြိုယူငွေ ပြန်ပေးနိုင်ရင် ခေါ်သွား ဒါပဲ ..."

"ဟုတ်တယ် မဂျမ်းပြောသလို ကြိုယူငွေပြန်ပေးနိုင်ခေါ်သွား"

ဒီမှာပဲ အညာသားလိုလိုလူက အင်္ကျီအိတ်ထဲကနေ ငွေစက္ကူ အချို့ကို ထုတ်ယူရေတွက်ပြီး ...

"ပါပါတယ်ဗျာ ... ရော့ ... ရော့ပါ။ ဒါ ကျုပ်တို့ကြိုယူသုံး ငွေသုံးသောင်းပါ။ ရော့ပါ ..."

"သား ... ငသိန်း"

"ဗျာ ... အမေ"

"မင်း အဝတ်အစားတွေအားလုံး သွားယူလိုက်"

"ဟုတ် ... ဟုတ်ကဲ့ ... အမေ ..."

စားပွဲထိုးမောင်သိန်းလေး ဝမ်းသာအားရနဲ့ နောက်ဖေးပြေးဝင်သွားပြီး သူ့အဝတ်အစားအချို့ကို ကြွပ်ကြွပ်အိတ်နဲ့ထည့်ပြီး ထွက်လာလို့ အဖေနဲ့အမေအနီးမှာ ရပ်နေလိုက်တယ်။

ဆိုင်ပိုင်ရှင် လင်မယားကတော့ မောင်သိန်းရဲ့ အဖေအမေ ပြန်အမ်းတဲ့ ငွေသုံးသောင်းကိုကြည့်ပြီး အရမ်းကို အံ့အားသင့်နေတယ်။

"ဒီမှာ ကိုကုလားနဲ့ မဂျမ်း ..."

"ဘာ ... ဘာတုံးဗျာ"

"ကျုပ်သား ငရဲခန်းက လွတ်သွားပြီဗျာ၊ သွားပြီဗျို့"

ကိုကုလားနက်ကျော်တို့လင်မယား ဘာမှပြန်မပြောနိုင်တော့ဘူး။ ကြောင်ပြီး ကြည့်နေတုန်းမှာပဲ ကိုသောင်းနဲ့မထိန်တို့က သူတို့သား မောင်သိန်းရဲ့လက်ကို ဆွဲပြီး ချာခနဲ ထွက်သွားကြတယ်။

မောင်သိန်းလေးက ငေးကြည့်နေကြတဲ့ သူ့သူငယ်ချင်း ဘဝတူ စားပွဲထိုးကလေးနှစ်ဦးကို ညာလက်လေးမြှောက်ပြပြီး လိုက်ပါသွားလေရဲ့။

အင်း ... မြန်လိုက်တာ။ သူတို့ သူ့သားလေး နေ့စဉ်အနှိပ်စက်ခံနေရတာကို ကြားလို့နေမှာပေ့ါ။ တစ်ယောက်ယောက်က သွားပြောလို့ ခုလို ငွေရှာပြီး ပြန်အမ်းခေါ်တာနေမှာပေ့ါ။

✿ ✿ ✿

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

[၅]

❑

သူတို့ သားအမိ သားအဖသုံးယောက်လည်း ပြန်ပြီးရော ... ကိုကုလားနက်ကျော်နဲ့ မဂျမ်းမြတို့ရဲ့ အသံစာစာ စူးစူးက ငှက်ဆိုးထိုးသံလို ပြန်ပေါ်လာတယ်။

"ဟိုကောင် ... ဝင်း၊ ဘာငေးနေတာလဲ။ စားပွဲခုံကို သုတ်လေ"

"မောင်စိန် ..."

"ဗျာ ..."

"ချီပေါ့လို့ပြောနေတာ နင် နားကန်းနေလား"

"ဟုတ် ... ဟုတ်ကဲ့ ... မမကြီး ..."

ဒီအချိန်မှာပဲ ဆိုင်ရှေ့ကို ပါဂျဲရိုးကားနက်ကြီးတစ်စီး ထိုးဆိုက်လာပြီး ကားခေါင်းခန်းကနေ ဝဝဖိုင့်ဖိုင့် ခန့်ခန့် အသားဖြူဖြူ မိန်းမကြီးတစ်ဦး ပိုက်ဆံအိတ်အကြီးကြီး လက်မှာချိတ်လို့ ဆင်းလာတယ်။

ဒါနှင့်အတူ ...

အသက် (၂၅) နှစ်ခန့် အလွန်ချောမောလှပတဲ့ ရှမ်းမလေးလို မိန်းမချောလေးတစ်ဦးနဲ့ ရှမ်းပင်နီဘောင်းဘီရှည်နဲ့ စပို့ရှပ်အကောင်းစား

ဝတ်ထားတဲ့ ရွယ်တူအမျိုးသားတစ်ဦးတို့ လက်ဖက်ရည်ဆိုင်ထဲကို တန်းဝင်လာတယ်။

လူရည်သန့်သူဌေး အထက်တန်းစားမှန်းသိလို့ ဆိုင်ရှင် ကိုကုလားနက်ကျော်ကိုယ်တိုင် စားပွဲကို သုတ်သင်ပြီး ...

"ထိုင်ကြပါခင်ဗျာ ... ဘာများ သုံးဆောင်ချင်ပါသလဲ။ ထမင်းကြော်၊ ခေါက်ဆွဲ၊ မုန့်ဟင်းခါး၊ လက်ဖက်ရည်မုန့်မျိုးစုံ ရှိပါတယ်ခင်ဗျ"

ဒီမှာ နေကာမျက်မှန်အကောင်းစား မည်းမည်းကြီးတပ်ထားတဲ့ ဝဝဖိုင့်ဖိုင့် သူဌေးဂိုက်ပေါက်သူ အမျိုးသမီးကြီးက ...

"ဒီလက်ဖက်ရည်ဆိုင်က ဆိုင်ပိုင်ရှင် ကိုကုလားနက်ကျော်နဲ့ တွေ့ချင်လို့ပါရှင်"

"ကျွန်တော်ပါပဲ ... အစ်မကြီးခင်ဗျာ။ ဘာကိစ္စများ ရှိလို့ပါလဲခင်ဗျာ။ အမိန့်ရှိပါခင်ဗျာ"

ကြည့်စမ်း ... ကိုယ့်လူ ချိုနေလိုက်တာ သကြားများသွားသလိုပဲဗျာ။

"ဒီဆိုင်ကို ရောင်းမယ်လို့ ကြားလို့ပါ"

"ဗျာ ..."

ဒီအချိန်မှာ မဂျမ်းလည်း အနီးကိုရောက်လာပြီး ကြားရချက်ကြောင့် အံ့သြနေရဲ့။

"သိန်းတစ်ရာရရင် ရောင်းမယ်လို့ ကြားလို့ပါရှင်"

"အစ်မ ... ကြီး ... ကို ... ဘယ်သူ ... ပြော ... ပြောသလဲဗျာ ... ဟင် ..."

"သေသေချာချာ ပြောတဲ့လူ ရှိလို့ပါ။ အဲဒါ ရောင်းမယ်ဆိုရင် အခုပဲ စာချုပ်ချုပ် ဝယ်ချင်လို့ပါ"

"ဗျာ ..."

"ရှင် ..."

လင်ရော၊ မယားရော အလွန်ကို အံ့သြသွားခဲ့တယ်။ သူတို့ ဒီလက်ဖက်ရည်ဆိုင်နေရာလေးက ပေလေးဆယ်၊ ပေခြောက်ဆယ်ခြံထဲမှာ အိမ်ဆောက်ပြီး အိမ်ရှေ့မှာ သီးသန့်ဆိုင်လေး ဖွင့်ထားတာ။

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

သိန်း (၆၀)တောင် ဈေးခေါ်ထားတာ လာဝယ်မည့်သူ မရှိဘူး။

အခု သိန်းတစ်ရာ လာပေးနေတော့ နှစ်ဦးသား ဝမ်းသာအံ့ဩပြီး ဘာပြန်ပြောရမှန်းမသိဘူး ဖြစ်နေကြတယ်။

ဟုတ်မှဟုတ်ရဲ့လား။ နားကြားများ လွဲနေရော့သလား။

"သိန်းတစ်ရာ ... ဟုတ်လား အစ်မကြီး"

"ဟုတ်ပါတယ် ... ဈေးတည့်လို့ ရောင်းမယ်ဆိုရင် အခု ..."

"ဟို ... ဟို ... ခဏလေး ထိုင်ကြပါဦးဗျာ။ ဟို ... ကျွန်တော်တို့ ... တိုင် ... တိုင်ပင်ပါ ... ရစေဦးနော် ... နော် ..."

"တိုင်ပင်ပါ ... တိုင်ပင်ကြပါ"

"မောင်စိန်တို့၊ ဝင်းတို့ ... ဒီမှာ ဒီကအစ်မတွေ အစ်ကိုတွေကို မုန့်နဲ့လက်ဖက်ရည် အမြန်ချပေးကြစမ်း။ မြန်မြန်"

"ဟုတ် ... ဟုတ် ... အစ်ကို ..."

"ဟုတ်ကဲ့ ... အစ်မကြီး ..."

သည့်နောက် သူတို့လင်မယား နောက်ဖေးဆောင်မှာ ခေါင်းချင်းဆိုင် အမြန်တိုင်ပင်ကြတယ်။

"သိန်းတစ်ရာတဲ့ဟ ... မဂျမ်းရ"

"အေးတော် ... ဒါ ... ဒါ ... ဘုရား ... မ ... နတ်မတာတော့် ... ကိုကုလားရဲ့။ သိန်း(၆၀)တောင် ဝယ်မည့်သူမရှိဘူး ဥစ္စာကို"

"ဘယ်လိုလုပ်မတုံး ... မိဂျမ်း"

"နည်းနည်းလောက် ထပ်တင်လိုက်ဦးမလားဟင်"

"ဟာ ... နင်ကလည်း တော်ကြာ ရှုံ့ပြီး နောက်ဆုတ်သွားရင် ဒါမျိုး နောင်လာဦး တွေ့ဦးမှာလားဟ"

"ကိုင်း ... ဒါဆို သူတို့လည်း စိတ်မပြောင်းခင် အမြန်စာချုပ်ချုပ်လိုက်ကြစို့တော်။ လာ ... လာ ..."

သူတို့ ခပ်ရွှင်ရွှင်မျက်နှာနဲ့ ဝယ်လက်များရှေ့ကို ရောက်လာကြတယ်။

"ဘယ့်နှယ် ... တိုင်ပင်လို့ အဆင်ပြေကြပါရဲ့လားရှင်"

"ဟုတ်ကဲ့ ... ပြေပါတယ် ... အစ်မကြီးခင်ဗျာ"

"ဒါဆို ဟောဒီမှာ အရောင်းအဝယ် စာချုပ်ပါ။ ဖတ်ကြည့်ပါ။ ကျေနပ်ရင် ရှင်တို့ဘက်က သက်သေနှစ်ဦးခေါ်ပါ"

"မဂျမ်း ... ရှေ့နေကိုဖိုးစောကို သွားခေါ်လိုက်"

"နောက်တစ်ယောက်ရော ..."

"ဟိုမှာ စာရေးဆရာ ဦးညိုမှိုင်းရှိတယ်။ ငါ သွားပြောမယ်"

ဒါနဲ့ ကျွန်ုပ်လည်း သက်သေဖြစ်သွားတယ်။ ရှေ့နေကြီးကိုဖိုးစောကလည်း မြိုးမြိုးမြက်မြက်လေးရလို့ အားတက်သရော ဖတ်ရှုကူညီတယ်။

ဒါနဲ့ ကျွန်ုပ်နဲ့ ကိုဖိုးစောက အသိသက်သေနေရာမှာ လက်မှတ်ထိုးကြတယ်။ ဝယ်သူ သူဌေးမကြီး ဒေါ်ခင်ထားမြိုင်ဘက်က အတူပါလာတဲ့ ကိုစောဦးမောင်ဆိုတဲ့ အင်ဂျင်နီယာက လက်မှတ်ထိုးတယ်။

"ကျွန်တစ်ယောက်က ဘယ်သူထိုးမှာတုံး ... ဒေါ်ခင်ထားမြိုင်"

"ရှိပါတယ် ... ရှင် ... ခဏလေးပါ။ စောမြနန်းနွယ် ... သမီး ... အဘဆရာကြီးကို သွားခေါ်လိုက်ပါကွယ်။ အဘဆရာကြီး သက်သေနေရာမှာ ထိုးပေးဖို့ ပြောထားလို့ပါ"

"ဟုတ်ကဲ့ ... မယ်မယ်"

လွန်စွာ ချောမောလှပတဲ့ မစောမြနန်းနွယ်ဆိုသူ ရှမ်းအမျိုးသမီးလေးက 'မယ်မယ်'ဆိုသူကို ဦးညွှတ်လိုက်ပြီး ဆိုင်ရှေ့ရပ်ထားတဲ့ ပါဂျဲရိုးကားအသစ်ကြီးရှိရာကို လှမ်းသွားပြီး တံခါးကို ဆွဲတွန်းဖွင့်လိုက်ရော ...

အထဲကနေ လူကြီးတစ်ဦး လှမ်းဆင်းလာတာကို ကျွန်ုပ်ရော၊ ရှေ့နေ ကိုဖိုးစောရော၊ ပိုင်ရှင်ကိုကုလားနက်ကျော်တို့ လင်မယားပါ မြင်တွေ့လိုက်ရရော ...

ကျွန်ုပ်တို့အားလုံး မျက်လုံးတွေ ဝိုင်းစက်ကျယ်သွားပြီး ..

ပါးစပ်တွေဟလို့ အံ့အားကြီး သင့်ကုန်ကြပါရောခင်ဗျာ။

ပါဂျဲရိုးကားအသစ်ကြီးပေါ်က ဆင်းလာသူက 'ဘယ်သူမှတ်လို့တုံး။ ဟိုး ... အဘိုးကြီးဗျာ ...

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

အရွှေးလိုလို၊ သွပ်ချောင်ချောင်လိုလို အဘိုးကြီးဗျာ ...

ကြည့်စမ်း ...

ဆံပင်ရှည်ဖားလျားကြီးက ကျောပေါ်မှာ ဝဲပျံကျလို့။

မုတ်ဆိတ်မွေး၊ ပါးမြိုင်းမွေး၊ နှုတ်ခမ်းမွေး ထူလပျစ်ကြီးနဲ့ အညာဖျင်ကြမ်းတိုက်ပုံကြီး ရင်စေ့ဝတ်လို့ ကွမ်းတွေကို အားရပါးရဝါးပြီး လွယ်အိတ်အညိုအပေါက်ကို ပခုံးမှာလွယ်ပြီး ဆင်းလာလှမ်းလာနေတာဗျာ။

ဆိုင်ရှင်လင်မယားက အဘိုးကြီးရဲ့ ဆယ်ပြားစေ့မျက်နှာကြီးကို စူးစူးစိုက်စိုက်ကြည့်ပြီး အံ့သြနေတုန်းပဲ ...

"အရောင်းအဝယ် တည့်ပလားဟဲ့ ... သမီးတော်ကြီးတို့ရဲ့"

"မှန်ပါ ... တည့်သွားပါပြီ အဖေကြီးရှင်"

"သိန်းတစ်ရာနဲ့ပဲ မဟုတ်လားဟေ့"

"ဟုတ်ကဲ့ပါ ... အဖေကြီး၊ သိန်းတစ်ရာနဲ့ပါပဲရှင်"

အဘိုးကြီးက ရှေ့နေထိုးပေးတဲ့ စာချုပ်သက်သေခံ နှစ်ဦးနေရာမှာ သူ့လက်မှတ်ကို ရေးထိုးလိုက်တယ်။

ဒီတော့မှ ကျွန်ုပ် သူ့ရဲ့အမည်ကို သိရမြင်ရတော့တယ်။

သူ့နာမည်က ...

ဦးရာကျော်တဲ့ခင်ဗျား ...

လက်မှတ်ထိုးနေတုန်းမှာပဲ ကျွန်ုပ် ဟိုးတစ်နေ့က လက်ဖက်ရည်ဆိုင်ထဲကအဖြစ်ကို သွားပြန်ပြေးမြင် သတိရလိုက်တယ်။

စားပွဲထိုးလေး ပန်းကန်ကျကွဲလို့ စကားများကြတဲ့နေ့က ..

သည်တုန်းက ဆိုင်ရှင်ကိုကုလားနက်က အဘိုးကြီး မုန့်တွေအများကြီးမှာနေလို့ မယုံသင်္ကာဖြစ်ပြီး မေးတဲ့နေ့၊ ဒီမှာ အဘိုးကြီးက ...

"အခု ငါ စားပြီးတာကို တွက်ပြီးယူ။ နောက်ထပ် မှာစားတာကိုနောက်ထပ်ရှင်းမယ်။ ဒီမှာဟေ့ကောင် ... (ဆိုင်ရှင်ရဲ့မျက်နှာကို ကြည့်ပြီး) မင်းဆိုင် ဘယ်လောက်ဈေးရရင် ရောင်းမှာလဲ။ တစ်ခါတည်းပြော ..."

"ခင်ဗျား ... ဝယ်နိုင်လို့လား ... အဘိုးကြီးရ"

"ဈေးပြောကွာ ... ကြာတယ်"

ဒါနဲ့ ဆိုင်ရှင်ကိုကုလားက ခပ်ချောင်ချောင်အရူးဘဝမြင့် အငြိမ်းစားကြီးမှတ်ပြီး ...

"သိန်းတစ်ရာရရင် ရောင်းမယ်"

တမင် ရွဲ့ပြောလိုက်တာပါ။ အဲဒီဈေး ဘယ်သူပေးဝယ်ရဲမှာတုံး။

"ကောင်းပြီ ... ကိုယ့်စကားကိုယ် မှတ်ထားနော်။ ကတိမပျက်စေနဲ့"

ဒီအရူးလိုအဘိုးကြီး ပြောသွားတာ။ အဲဒါ ကျွန်ုပ်ရော ဆိုင်ရှင်လင်မယားပါ ပြန်ကြားယောင် မြင်မိနေတယ်လေ။

လက်မှတ်ထိုးပြီးရော ဦးရာကျော်ခေါ်သည့် ဖျင်ကြမ်းတိုက်ပုံ ရင်စေ့နှင့် ပေပေညစ်ညစ် အဘိုးကြီးက ရောင်းသူ (မူလပိုင်ရှင်) ကိုကုလားနက်ရဲ့မျက်နှာကို စေ့စေ့စိုက်ကြည့်ပြီး ဘာပြောလိုက်သေးတယ် မှတ်လို့တုံး။

"ဟေ့ကောင် ... မင်းတို့ ရောင်းမယ်ဆိုရင် လင်မယားနှစ်ယောက်လုံးကို ဝယ်ချင်တယ်ဟေ့။ ကြိုက်ဈေး ပြော။ အိမ်မှာ ငါ့အကျီ ပုဆိုး လျှော်ခိုင်းချင်လို့။ ဟား ... ဟား ... ဟား ... ဟား ..."

ဦးရာကျော်အမည်ရှိ ဖျင်ကြမ်းတိုက်ပုံနဲ့ အဘိုးကြီးဟာ စားပွဲပေါ်က ငွေပုံကြီးကို သူ့လက်ဝါးနှင့် ပုတ်လိုက်ပြီး အဲဒီစကားပြောလို့ ပါကွဲရှိုးထားသစ်ကြီး တံခါးဖွင့်ပြီး သွားထိုင်နေလိုက်လေရဲ့။

✿ ✿ ✿

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

[၆]

❑

နှစ်ရက်ကြောက်မှာ ကိုကုလားနက်ကျော်တို့ လင်မယား ဤမြို့ကနေ ပြောင်းရွှေ့သွားတယ်။

မပြောင်းခင်နေ့မှာ ကျွန်ုပ်ကို လာရောက်နှုတ်ဆက် လက်ဆောင်ပေးရင်း ပြောသွားကြသေးတယ်။

“ဆရာမှိုင်း . . .”

“ပြောပါ . . . ကိုနက်၊ ဘာလဲ”

“ဆရာမှိုင်း . . . ဟိုအဘိုးကြီးကို သိလားဗျာ ဟင်”

“ဘယ်အဘိုးကြီးတုံး . . . ကိုနက်ရ”

“ကျွန်တော်တို့ဆိုင်ကို ဝယ်သွားတဲ့လူဘက်ကနေ သက်သေလက်မှတ်ထိုးသွားတဲ့ ဦးရာကျော်ဆိုတဲ့ လူကြီးအကြောင်းလေဗျာ”

“ဟိုအဘိုးကြီး . . . ဦးရာကျော်လား။ သူ့အကြောင်း ထဲထဲဝင်ဝင်တော့ မသိပါဘူးဗျာ။ ဒါပေမင့် ရန်ကုန်(သန်လျင်)ကားပေါ်မှာ တစ်ကြိမ်နှစ်ကြိမ် ဆုံဖူးတယ်ဗျ”

“ဘယ်လိုဆုံတာတုံး . . . ဆရာမှိုင်းရဲ့”

ဒါနှင့် ကျွန်ုပ်က ရန်ကုန်(သန်လျင်)ကားပေါ်က သီချင်းဆိုကြသည့် ‘ဘွဲ့တေးဂွတို’ ဆိုသူနှင့် ၎င်း အရှုးလိုအဘိုးကြီး (ဦးရာကျော်) တို့ရဲ့ မုံရွာဦးလေးခန့် ဗျောညွှန့်သီချင်းအကြောင်းကို ပြောပြလိုက်တယ်။

“သူက အဲဒါလည်း ရတာပဲလား”

“ကြုံခဲ့ရတာကို ပြောတာပါဗျာ”

“ကျုပ်က သူ့ကို အရှုးလိုလူစားမျိုးလို့မှတ်ပြီး ဟိုတစ်နေ့က မချေမင်း ပြောလိုက်တာဗျ”

“ကျုပ်လည်း မြင်ပါတယ်ဗျာ။ မှန်ရာပြောရရင် အဲဒီနေ့က ခင်ဗျားတို့လင်မယားနှစ်ယောက် . . . ဟိုစားပွဲထိုး ကောင်လေးအပေါ် ပြုမူဆက်ဆံပုံက အလွန်ရိုင်းတယ်၊ လွန်တယ်ဗျာ . . . ဒါကြောင့် ဟိုအဘိုးကြီးက ဝင်ခဲ့တာပဲ”

“ကျုပ်အံ့ဩတာက မင်းဆိုင်ကို ဘယ်လောက်ရရင် ရောင်းမလဲလို့ မေးတာပဲ။ သူလိုလူ ဝယ်နိုင်မယ်လည်း လုံးဝမထင်ဘူး။ ဒါကြောင့် ရွဲ့ပြီး မတန်တဆဈေးကို ပြောလိုက်တာ။ အခုပြောတဲ့ဈေးနဲ့ လာဝယ်သွားတယ်။ ဝယ်တဲ့လူကလည်း အရှုးလိုလူကြီး ဦးရာကျော်နဲ့ နွယ်နေတယ်”

“ဟုတ်တယ် . . .”

အရှုးလိုလူကြီးကို သူဌေးမကြီးမိသားစုက ရိုရိုသေသေ လေးလေးစားစား ဆက်ဆံကြတာကို အံ့ဩရသလို၊ အဲဒီလူကြီးက ကျုပ်တို့၊ ခင်ဗျားတို့ မစီးနိုင်တဲ့ ပါဂျဲရိုးကိုမှ စီးနေတာကို မြင်ရတော့ . . .

“အဲဒါ ဘာဖြစ်လဲ . . . ကိုနက်”

“သူ ဘယ်လိုလူစားလဲ မသိဘူး . . . ကိုမှိုင်းရာ။ အဘိုးကြီးကို ကျွန်တော်တို့ ရိုင်းရိုင်းစိုင်းစိုင်း ပြောလိုက်တာ။ ဘာများဖြစ်လာမလဲ မသိဘူးဗျာ”

“သိပ်လည်း မစွဲလမ်းပါနဲ့ . . . ကိုနက်ရာ။ အဘိုးကြီးက လူထူးလူဆန်းတော့ လူထူးလူဆန်းပဲ။ ဘယ်လိုလူစားလည်းမသိပေမင့် ရန်ငြိုးအတေးထားမည့်ပုံ မဟုတ်ပါဘူး။ ကျွန်တော်လည်း စုံစမ်းကြည့်ပါဦးမယ်ဗျာ”

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

"မှန်ရာပြောရရင် အဲဒီအဘိုးကြီးဦးရာကျော်ကို ကျေးဇူးလည်းတင်တယ်။ ပြီး တွေးရင်းတွေးရင်းလည်း စိုးရိမ်သလို ရှိလာတယ်ဗျာ"

"အဲဒါဆိုလည်း အဘိုးကြီးကိုတွေ့ရင် ကျေနပ်အောင် တောင်းပန်လိုက်ပေါ့ဗျာ"

ကိုနက်လည်း ပြောဆိုပြီး ပြန်သွားတယ်။

ကိုနက်ပြန်သွားတော့မှ ကျွန်တော် ဟိုနေ့က မှတ်ထားလိုက်တဲ့ ခြံရယ်၊ အိမ်ရယ်၊ ဆိုင်ရယ်ကို ဝယ်သွားတဲ့ သူဌေးမကြီးရဲ့လိပ်စာအတိုင်း လိုက်ရှာခဲ့လိုက်တယ်။

ရန်ကုန် (၉)မိုင် (........) မှာ သူဌေးမကြီးရဲ့ ခြံကျယ်ကျယ် တိုက်ဆိမ်ကြီးကို သွားတွေ့ရတယ်။

"ဘယ်သူနဲ့ တွေ့ချင်လို့ပါလဲ ခင်ဗျာ"

"သူဌေး ဒေါ်ခင်ထားမြိုင်နဲ့ တွေ့ချင်လို့ပါ"

"လူကြီးမင်းအမည် ပြောပါ"

"စာရေးဆရာ မောင်ညိုမှိုင်း (သန်လျင်) လို့ပြောပါ"

ခြံစောင့်လုပ်သူက ဖုန်းနဲ့ လှမ်းဆက်လိုက်တယ်။ သည့်နောက် ခြံတံခါးကို ဖွင့်ပေးတယ်။

"ဝင်ပါ ဆရာ။ ဟိုကလာနေတဲ့လူနဲ့ လိုက်သွားပါ"

ကျွန်ုပ်သည် လာကြိုသည့်လူရွယ်နှင့် လိုက်သွားခဲ့ရာ ပန်းရောင်စုံ စိုက်ခင်းပန်းခြံများကို ဖြတ်ကျော်ပြီးနောက် ..

သူဌေးမကြီး ဒေါ်ခင်ထားမြိုင်ရဲ့ ဧည့်ခန်းထဲ ရောက်သွားခဲ့တယ်။ ရှယ်ပဲဗျာ။ ခမ်းနားထည်ဝါလိုက်ပါဘိနဲ့ဗျာ။

"ဆရာကိုး ... ဘာအကြောင်းများ ရှိလို့ပါလဲရှင်"

သူဌေးမကြီးက ဖော်ဖော်ရွေရွေ ဆက်ဆံပါတယ်။

"သိလိုတာလေးရှိလို့ပါ ... အစ်မကြီးခင်ဗျား"

"ဟုတ်ကဲ့ ... ဘာများ သိချင်လို့ပါလဲရှင်။ ပြောပါ"

"အစ်မကြီးခင်ဗျာ ... ကျွန်တော် ... ဟို ပင်နီဖျင်ကြမ်းတိုက်ပုံကြီးနဲ့ အဘဦးရာကျော်ဆိုသူရဲ့အကြောင်းကို သိချင်လို့ပါ ခင်ဗျာ"

"အဘဦးရာကျော်ကို ဘာကြောင့် စိတ်ဝင်စားရပါလဲရှင်"

"ကျွန်တော်က ဂမ္ဘီရစာရေးဆရာပါ ... အစ်မ။ အဘဦးရာကျော်ကို ကျွန်တော် နှစ်နေရာ သုံးနေရာမှာ မြင်ဖူးပါတယ်ခင်ဗျာ။ သူ့ပုံစံက အရှုးလိုလိုပဲ။ သို့သော် သူလုပ်ကိုင်ပုံလေးတွေက အရူးတစ်ယောက်လုပ်သွားတဲ့ အပြုအမူမျိုး မဟုတ်ပါဘူး။ ဂမ္ဘီရပညာရှင်လိုလို၊ ဝိဇ္ဇာပိုင်းဆိုင်ရာ ဖိုးသိလိုလို သဏ္ဌာန်ဟန်ပန်ရှိနေတော့ စိတ်ဝင်စားလို့ပါ"

သူဌေးမကြီးက ခေါင်းတညိတ်ညိတ်လုပ် ပြုံးရင်းက ...

"ပြောပါ ... မေးပါ။ ကျွန်မသိတာ ဖြေပါ့မယ်"

"ဦးရာကျော်ဆိုတာ အမည်ရင်းပါပဲလားခင်ဗျာ"

"ဦးရာကျော်ကတော့ သူ့မှတ်ပုံတင် အမည်ပါပဲရှင်"

"သူ့မွေးဇာတိကရော ... အစ်မရယ်"

"အဲဒါ ကျွန်မတို့ မသိပါဘူးရှင်"

"အခုရော အဘရာကျော် ဘယ်မှာနေပါသတုံးခင်ဗျား"

"သူက နေချင်ရာအရပ်မှာ နေတဲ့လူပါ။ တစ်ခါတလေ ပုပ္ပားတောင်မှာ၊ တစ်ခါတစ်ရံ မန္တလေးတောင်မှာ၊ မြသပိတ်တောင်မှာ၊ နေရာအနှံ့ လျှောက်သွားနေတာပါ"

"သူ့အလုပ်အကိုင်ကရော အစ်မ"

"မောင်ကြီးက စာရေးဆရာလား၊ ရဲစုံထောက်ဘက်ကပါလား ရှင်"

သူဌေးမကြီးက ကျွန်ုပ်မေးခွန်းများကို နားထောင်ရင်းက ကျွန်ုပ်၏မျက်နှာကို မသင်္ကာသလို ကြည့်ရင်း မေးလိုက်တယ်။

"ကျွန်တော် စာရေးဆရာပါ အစ်မ"

"ကျွန်မတို့အဘမှာ မသင်္ကာစရာ အခြေအနေ ရှိနေလို့လား"

"မဟုတ်ပါဘူး အစ်မ။ အမှန်တကယ်ကို အဘကို စိတ်ဝင်စားလို့ အဘရာကျော်နဲ့ တွေ့ကြုံသိကျွမ်းချင်လို့ပါ အစ်မရယ်။ ယုံပါ"

"အင်း ... အင်းပေါ့။ အဘရာကျော်က နေပုံထိုင်ပုံ စားစုတ် ပြုတ်ပြတ်ကြီးကိုး။ ဒါပေမင့် သူ အင်္ဂလိပ်လို ရေးတတ်၊ ဖတ်တတ်တယ်။

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

"မြို ...

မြို ... ကုလားလို၊ တရုတ်လိုရော ပြောတတ်တယ်"

"ဟုတ်လား"

"သူ့အသက်ကို မေးလို့မရဘူး။ သူ့မိဘများအမည်ကို မေးလို့မရဘူး။ အတန်းပညာကို မေးလို့မရဘူး။ သူ ဘာလုပ်နေတယ်၊ ဘယ်လိုပညာပိုင်းတွေ ကျွမ်းကျင်တယ်၊ အဲဒါ ကျွန်မတို့ မသိပါဘူး။ အဘက မေးလည်း မဖြေဘူး"

"အစ်မကြီးနဲ့ အဘရာကျော်နဲ့ ဘယ်လို သိကျွမ်းကြတုံးခင်ဗျ"

"အဲဒါပြောရရင် ဆန်းတယ်။ ယုံလည်း မယုံနိုင်အောင်ပဲရှင်။ ကျွန်မက တိုင်းရင်းသူတစ်ဦးပါ။ ရန်ကုန်မှာလည်း အိမ်ရှိတယ်။ နယ်မှာလည်း အခုအိမ်ရှိတယ်။ ကျွန်မ လုပ်လုပ်စားစားဘဝနဲ့ ရုန်းကန်နေတုန်းက တစ်နေ့ ခရီးသွားရင်း ကားမှောက်သွားခဲ့တယ်။

ဆေးရုံရောက်တော့ သေသွားပါပြီလို့ ဆရာဝန်က ပြောတယ်။ ဒါနဲ့ နယ်က ရေခဲတိုက်မှာ ခဏထားတယ်။ အဲဒီတုန်းက ရေခဲတိုက်လို့ခေါ်ပေမယ့် အအေးခန်းမဟုတ်ဘူး။

မကြာဘူး ...

နယ်က ကျွန်မအမျိုးများ သိသွားပြီး အလောင်းကို သယ်သွားကြတယ်။ သုံးရက်ပြည့်တော့ သချိုင်းမှာ ဂူသွင်းသင်္ဂြိုဟ်ဖို့ စီစဉ်ထားကြတယ်။

နှစ်ရက်မြောက် ညဦးပိုင်းမှာ အရူးလိုလို လူကြီးတစ်ယောက် ခြံမှာ ရပ်နေသတဲ့။ ဖျင်ကြမ်းတိုက်ပုံရင်ကွဲနဲ့။ ဆံပင်ကရှည်ရှည်၊ မုတ်ဆိတ်မွေး နှုတ်ခမ်းမွေး ဗရပျစ်နဲ့။

ပုဆိုးအောက်နားကွဲနဲ့။ သူက အိမ်ရှေ့မှာ စင်တင်ထားတဲ့ ခေါင်းကို စိုက်ကြည့်၊ ပတ်ကြည့်၊ အဖုံးကို မ,ကြည့် လုပ်နေတယ်လို့ မြင်ရသူအချို့က လာပြောကြရော။ မသက်ာကြဘူးကိုးရှင်။

မိသားစုဝင်များက ထွက်မေးကြတာပေါ့။

"ဦးလေးကြီး ... ဘာလုပ်နေတာတုံး"

"မသာရှင်က ဘယ်သူတုံးကွ"

"ကျွန်တော်ပါ ခင်ဗျ။ ဘာဖြစ်လို့တုံး အဘ"

ကျွန်မယောကျ်ားက မျက်နှာထိမျက်နှာထားနဲ့ မေးတော့ ..

"ဘယ်နေ့ ဒီအလောင်း သင်္ဂြိုဟ်မှာလဲကွ"

"နက်ဖြန် မွန်းလွဲတစ်နာရီပဲ။ ဘာဖြစ်လို့တုံး"

"ဂူသွင်းမှာလား၊ မြေမြှုပ်မှာလား"

"ဂူသွင်းမှာပါ။ ဘာဖြစ်လို့တုံး ... ဘကြီး"

"ဂူသွင်းခါနီးကျရင် ခေါင်းထဲက မိန်းမရဲ့မျက်နှာကို ရေခဲရေတစ်ပုံးနဲ့ လောင်းပြီးမှ ဂူသွင်းဖို့ပြင်ကြ"

"ဘာဆိုင်လို့လဲဗျ"

"ဘာဆိုင်လဲဆိုတာကို ဂူသွင်းခါနီး ရေခဲရေနဲ့ပက်ပြီးမှ မင်းတို့ သိမယ်"

"မဟုတ်ကဟုတ်က လာပြောမနေပါနဲ့ဗျာ။ သွား ... သွား"

"အဘိုးကြီး ... သွားဗျာ။ ပေါက်ကရ လာမပြောနဲ့သွား"

ဆွေမျိုးသားချင်းများက အရူးလိုအဘိုးကြီးကို အလောင်းစင်နားကနေ ထွက်သွားဖို့ ပိုင်းပြောနှင်လွှတ်ကြတယ်။

ဒီမှာ အဘိုးကြီးက ...

"နောင်မှ မင်းတို့ ငါ့ကို ကျေးဇူးတင်ကြလိမ့်မယ်။ ငါပြောတာ လုံးဝ မမေ့နဲ့။ ရေခဲရေ ... နော်"

အဲဒီလိုပြောပြီးနောက် ခေါင်းနားကို တိုးကပ်သွားပြီး ခေါင်းရင်းဘက်ကနေ ခေါင်းကိုကိုင် စကားတိုးတိုးပြောလို့ ထွက်သွားခဲ့တယ်။

"သူ ဘာပြောသွားတာလဲ"

"အဲဒါ ဘယ်သူမှ မကြားကြဘူး"

ဒါနဲ့ ... သုံးရက်မြောက်တော့ သင်္ဂြိုဟ်ကြတယ်။ ဒီမှာ ကျွန်မအမျိုးသားက လိုရမည်ရ ရေပုံးတစ်ပုံးထဲမှာ လိုက်ပါပို့ဆောင်သူတွေကို အချိုရည်တိုက်လို့ပိုတဲ့ ရေခဲတုံးတစ်တုံး ထည့်ထားလိုက်သတဲ့။

စိတ်ကူးသစ်စာပေ

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

အဲဒါ တရားနာပြီးနောက် အဲလောင်းခေါင်းကို အစိမ်းသေမို့ စတီမ်းရှို့တယ်။ အုန်းရေနဲ့ မျက်နှာသစ်ကြတယ်။

အားလုံးက ဝိုင်းငိုကြတယ်တဲ့။ အိပ်နေတဲ့အတိုင်းပဲ။

အနံ့လည်းမထွက်ဘူး။

ဖူးရောင်ခြင်းလည်း မရှိဘူး။ ပြုံးနေတဲ့ အတိုင်းပဲ။

သေပန်းပွင့်တယ် စသဖြင့် ဝိုင်းပြောဝေဖန် ဝမ်းနည်းမျက်ရည်ကျ ဟစ်အော်ငိုကြပေါ့ ... တဲ့။

နောက်ဆုံး အုတ်ဂူသွင်းမည့်နေရာကို ရောက်လာသယ်လာကြတယ်။ ဒီမှာ ကျွန်မအမျိုးသားက ...

"ခဏလေးဗျာ ..."

"ဘာလုပ်မလို့တုံး ... ကိုရှမ်းကြီး"

"ခေါင်းဖုံးကို ခဏဖွင့်ပေးကြပါဗျာ"

"စောစောက ဖွင့်ပြကြည့်ပြီးပြီပဲဗျာ။ တော်ပါတော့ ... ကိုရှမ်းကြီးရာ။ ဖယ်ကြဟေ့ ... ဂူထဲကို မ,သွင်းကြ"

"နေဦး ... ခုချက်ချင်း ဖွင့်"

ကျွန်မအမျိုးသားက ဖွတ်ပဲ။ ခေါင်းကို ဆွဲထားတယ်။ ဒါနဲ့ ကျေနပ်ပါစေဆိုပြီး ခေါင်းဖုံးကို ဖွင့်ပေးလိုက်ချိန်မှာပဲ ...

ကျွန်မရဲ့မျက်နှာကို တစိမ့်စိမ့်ကြည့်ပြီး မျက်ရည်ကျနေရာကနေ အနီးရှိတဲ့ ရေခဲရေပုံးနဲ့ ခေါင်းထဲက ကျွန်မမျက်နှာပေါ်ကို ရေတွေ ဗွမ်းခနဲ လောင်းချလိုက်ရော ...

"အား ..."

"အီး ..."

"ဟာ ... ဟာ ..."

"ဟင် ..."

"ဟော့ ... ဟော့ ... အထဲက အော်သံကြား ..."

"ဟာ ... မနန်း .. မသေဘူးဟေ့။ လှုပ်နေ အော်နေတယ်ဟ"

"ဟုတ်ရဲ့လားဟ"

"ဟိုမှာကြည့်လေ ... မျက်လုံးဖွင့် လှုပ်နေပြီ"

"မနန်း ... မနန်း ... မိန်းမ ... မနန်း ..."

"အစ် ... ကို ... အစ် ... ကို ..."

"ဖို့မိန်းမ မသေဘူး။ မနန်း မသေဘူး။ မြန်မြန်ခေါင်းထဲက ထုတ်ကြ။ မြန်မြန်ထုတ်ကြကွ"

ကိုရှမ်းကြီးက ပါးစပ်ကလည်း ဝမ်းသာအားရအော်၊ လက်ကလည်း ခေါင်းထဲက မနန်းရဲ့လက်ကို အတင်းဆွဲမ ...

တိုတိုပြောကြပါစို့ရှင် ...

ကျွန်မ ရေခဲရေထိမှန်ပြီး သေကံမရောက် သက်မပျောက် ခေါင်းထဲကနေ ပြန်ရှင်ခဲ့ရတယ်။ အမှန်က ကျွန်မ ခေတ္တသေသွားတာပဲ။

[ဒေါ်နန်းခင်ထားမြိုင်လို အဖြစ်မျိုး အောင်ဆန်းသူရိယတိုက်ချွန်းသည်း သေပြီဟု ရေခဲတိုက်ထဲထားရာမှ ပြန်ရှင်ခဲ့ဖူးပါသည်]

အားလုံး အံ့သြဝမ်းသာလို့ မဆုံးဘူး။ သချိုင်းကုန်းအသုဘ ပို့သူအားလုံး ဝမ်းသာသူ ဝမ်းသာကြ၊ ကြောက်လန့်သူ ကြောက်လန့်ကြ။ အချို့က ဖုတ်ဝင်တယ်၊ အပမှီတယ်နဲ့ ဝေဖန်သေးတယ်။

ကျွန်မယောက်ျားက အဲဒါ လုံးဝလက်မခံဘူး။ မနေ့တုန်းက လူထူးဆန်း ဖျင်ကြမ်းတိုက်ပုံရင်ကွဲနဲ့လူကြီး ပြောသွားတာကို သတိရ ယုံကြည်သလိုရှိလို့ လုပ်လိုက်တာ ...

အဘပြောသလို ရေခဲရေနဲ့ ပက်လိုက်တုန်းမှာပဲ ကျွန်မ ပြန်လန့်နိုးပြီး သတိရ အသက်ရှင်လာခဲ့တာပဲ။

အဲဒီနောက်ပိုင်း လူထူးဆန်းဘတိုက်ပုံကြီးကို မြို့အနှံ့ ရွာအနှံ့ နယ်အနှံ့ ကျွန်မတို့ လိုက်ရှာလိုက်တာ တစ်နှစ်ကျော်ကျော်ကြာမှ ဖင်းကျိုက်တောင်ပေါ်က ဗားမဲ့ဂူမှာ တရားထိုင်နေတဲ့ အဘကို သွားတွေ့ရတာပဲ။

အဘ ဗားမဲ့ဂူက တရားဖြုတ်ပြီး အထွက်မှာ ကျွန်မက မြေပြင်မှာ ထိုင်ပြီး ကန်တော့လိုက်ရော ကျွန်မကိုမြင်တာနဲ့ ...

"မသေဘူး ... မဟုတ်လားဟေ့ ... သမီး"

"မှန်ပါ ... မသေခဲ့ပါဘူး အဘ"

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

သူ ဘယ်လိုလုပ်ပြီး ကျွန်မမှန်း တန်းသိနေလဲ မသိဘူးရှင်။

"အေး ... မသေရသေးတာ၊ ကောင်းမှုကုသိုလ်လုပ်ဖို့ အချိန်ပေးတာပဲ။ ဒါနု သီလ ဘာဝနာ မမေ့နဲ့။ ကြားလား"

"ဟုတ်ကဲ့ပါ အဘ"

"ယက်သဲ့ကြား ငါးတင်၊ တင်တဲ့ငါး ကြောင်စား။ ကျန်တဲ့ ငါးမှ ဘုရားမ,လိမ့်မယ်။ အနန္တေ အနန္တငါးပါး မမေ့နဲ့။ ကြားလား"

"ဟုတ်ကဲ့ အဘ"

အဲဒီအချိန်ကစပြီး အဘဦးရာကျော်ရဲ့ သွန်သင်ပြသဆုံးမမှုနဲ့ ကျွန်မတို့ ကြိုးစားခဲ့လိုက်တာ ကြီးပွားချမ်းသာလာတယ်။ ချမ်းသာတာနဲ့အမျှ လှူသင့်လှူထိုက်တာတွေ အကုန်လိုက်လှူတယ်။ ဘုရားတွေ၊ ကျောင်းတွေ၊ သိမ်တွေ ဆောက်ပြီးပြီ။ ဒုက္ခဆင်းရဲရောက်သူများကို ကူညီပေးခဲ့တာဟာ ဒီနေ့အထိပဲ။ အဘရောက်လာရင်လည်း အဘ သွားချင်ရာကို ကားနဲ့ လိုက်ပို့ပေးတယ်။ အဘလှူချင် ကူညီချင်သူ မှန်သမျှကိုလည်း ကျွန်မတို့ ကူညီပေးခဲ့တယ်ရှင့်"

ကြားရတာ အံ့သြစရာပါကလား။

"ဒါဆို ကျွန်တော် တစ်ချက်မေးပါရစေ အစ်မကြီးခင်ဗျား"

"ဘာများပါလဲရှင်"

"ဟို ...(......) မြို့က အစ်မတို့ဝယ်လိုက်တဲ့ လက်ဖက်ရည်ဆိုင်မှာ စားပွဲထိုးကလေးရဲ့ မိဘနှစ်ပါး ရက်စက်ကြမ်းတမ်းတဲ့ ဆိုင်ပိုင်ရှင်ကို ငွေသုံးသောင်းပေးပြီး ပြန်ခေါ်သွားတာဟာ ..."

"ဟုတ်လိုက်လေရှင်။ အဲဒါ ကျွန်မတို့ အဘဦးရာကျော် စီစဉ်တာပဲပေါ့။ သူက ကျွန်မကို ကလေးရဲ့မိဘနှစ်ပါး ရှာခိုင်းပြီး အဲဒီကလေး လောကငရဲကလွတ်အောင် လုပ်ပေးလိုက်လို့ပြောလို့ ကျွန်မ ကလေးရဲ့မိဘနှစ်ပါးကို ရှာပြီး ငွေသုံးသောင်းပေး၊ ရွေးခိုင်းကူညီခဲ့လိုက်တာပဲ"

"အို ... ဒီလိုကိုး"

"ဆရာ့ကို ပြောစရာ တစ်ခုကျန်နေတယ်"

"ဘာများပါလိမ့်ဗျာ"

"အဲဒီကလေးလေး မောင်သိန်းဆိုသူကို ကျွန်မတို့ ကျောင်းပြန်ထားပေးဖို့ စီစဉ်ပြီးပါပြီရှင်"

"သာဓုဗျာ ... သာဓု ... သာဓု ... အစ်မကြီးရယ် ... ကြားရတာ ကြည်နူးချမ်းမြေ့လိုက်တာဗျာ"

"အဲဒါလည်း အဘရဲ့ အကြံပြုချက်ပါပဲရှင်"

"သာဓု ... သာဓု ... သာဓု ..."

ကျွန်တော် ထိုနေ့က သာဓုခေါ်လို့ မဆုံးနိုင်ခဲ့။ တစ်နေ့နေ့ တစ်ချိန်ချိန်မှာ လူထူးဆန်းကြီး ဘတိုက်ပုံဦးရာကျော်နှင့် ကျွန်ုပ် ကံအကြောင်းတရားများဆုံလျှင် ပြန်တွေ့၍ အဘအကြောင်းကို စူးစမ်းမေးမြန်းရပေဦးမည်ဟု တွေးတောရင်း သူဌေးမကြီးအိမ်မှ ဝမ်းမြောက်ဝမ်းသာ ပြန်လာခဲ့လိုက်လေသည်။

မောင်ညိုမှိုင်း(သန်လျင်)

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

| ၁ |

❑

'တံတားနှင့်ချေး' 'ကုလားနှင့်ပွေး' 'ဖရုပ်နှင့်မီးသွေး' 'လယ်သမားနှင့်ကြွေး'ဟု ပြောလေ့ရှိကြသော စကားတွင် ထောင်မှူးရွှေမောင်က လခစားနှင့် စာထုပ်ဟူသော နောက်ဆက်တွဲ ကာလပေါ်စကားတစ်ခုကို ထည့်၍ ပြောဆိုလေ့ရှိလေသည်။

အထက်ပါစကားများတွင် 'ချေး' 'ပွေး' 'သွေး' 'ကြွေး' ဟူသော အာရုံနံ့သာတို့မှာ ကိုက်လှပေသည်။ ပညာရှင်များထွင်ထားသော စကားဖြစ်၍ ကာရန်ညီသလောက် အဓိပ္ပာယ်လည်း ရှိလေသည်။ သို့ရာတွင် ထိုစကားအဆုံးခွန်းကို နောက်မှီးဆက်ပေးသော ထောင်ပြင်ညာရှိ ရွှေမောင်၏ လခစားနှင့် စာထုပ်မှာ ဘာကာရန်မှမရှိ။ ဒါပေသိ ထောင်ပြင်ညာရှိ ရွှေမောင်ကမူသည် ပညာရှိများကို အားကျ၍လားမသိ၊ ခပ်တည်တည်နှင့် သူ၏စကားအဆွင်လုံးကို ပညာရှိများစကားနှင့် ရောနှောပြောလေ့ရှိနေ၏။

မှန်ပါသည်။ လခစားသမား ခပ်များများတို့သည် စာထုပ်တည်းဟူသော အီးနံ့ကြောင့် မကြာခဏ နှလုံးတုန် ရင်ခုန်ဖြစ်ရခြင်း၊ အော့အန်ချင်စဖြစ်ရခြင်းများဖြင့် ကြုံတွေ့နေကြလေသည်။ တာဝန်ရှိ လခစားသမားတစ်ဦးသည် သူ၏လုပ်သက်တွင် စာထုပ်ပစ်ခံရခြင်း မရှိအံ့။ ထိုသူသည် အိပ်

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

နေသောသူသော်လည်း ဖြစ်ရပေမည်။ သို့တည်းမဟုတ်၊ ခေတ်မမီသော ပင်လယ်ငါးသလောက်ကို မစားဖူးသော သူသော်လည်း ဖြစ်ပေအံ့။ အကြွင်းစကားသည် မှန်၏။ အကြောင်း အသို့နည်း။

တာဝန်ရှိ လခစား၊ အိပ်နေသောသူသည် သူ့တွင် ဘေးမရှိ။ အထက်လူကြီးနှင့် ဘေးပတ်ဝန်းကျင် အာဏာရှင်များက . . .

''ဟေ့လူ . . . ဆင်၏ဖင်တွင် ငှက်ပျောပင်စိုက်လျှင် ကောင်းစွာရှင်အံ့ မဟုတ်တုံလော''

ဟု မေးပေအံ့။ အိပ်မှုန်စုံမွှားနှင့် ရေသာခိုသောလခစား၊ အမှန်းမခံလိုသော သူတော်ကောင်းလခစားက . . .

''မှန်လှပါ . . . ဆင်ဖင်မှာ ငှက်ပျောပင်စိုက်က ဖီးကြီးလုံးတွေ ရနိုင်ပါသည်ဘုရား''

ဟု တန်းပြီး လျှောက်ထားမည်သာဖြစ်၏။ သို့ဖြစ်ရာ ထိုသူသည် အာဏာရှင်များ၏အလိုကျ ပြောနိုင်လေ၍ ဘာဘေးမှ မရှိတော့ပြီ။ အပြစ်မရှိနိုင်တော့ပြီ။ အပြစ်မရှိလျှင်ပင် ထိုသူသည် ရာထူးတက်ရန် သေချာသည် မဟုတ်ပါလော။

တာဝန်ရှိလခစားဟူသည် အများနှင့်ဆက်ဆံရသော အလုပ်ဖြစ်ရာ ထိုသူ၏ တစ်သက်တာလုပ်သက်တွင် အများအများက စာထုပ်ပစ်ခံနေကြ ပါလျက် ထိုပညာရှိတစ်ဦးက စာထုပ်ပစ်မခံရပါလျှင် ထိုသူသည် အများနှင့် လွန်ဝတ်နေကြပါလျက် သူတစ်ဦးတည်း မဝတ်ဖူးသည်မှာ ခေတ်မမီခြင်းဟု ဆိုနိုင်လေသည်။

လခများများ စားရလေ ထိုသူသည် လူများနှင့် ဆက်ဆံရလေပင် ဖြစ်၏။ လူများများနှင့် ဆက်ဆံရသည်နှင့်အမျှ ထိုသူသည် အလုပ်များ လေတော့သည်။ အလုပ်များများလုပ်ရာတွင် အမှန်ရှိသလို အမှားလည်း ရှိ ပေလိမ့်မည်။ လူသည် ဘုရားရဟန္တာမဟုတ်၍ အနည်းနှင့်အများ မှားမည် မှာ သေချာသည်။

အဲ . . . တစ်ခါမှ မမှားသူကတော့ အိပ်နေသောငနဲသာ ရှိပေလိမ့် မည်။ အိပ်နေသောသူတွင် ဘာအမှားရှိနိုင်ပါမည်နည်း။ ဆင့်ဖင်တွင် ငှက် ပျောပင်စိုက်လျှင် ရှင်ပါသည်ဟု ထောက်ခံသော ငနဲကို အထက်လူကြီးက အာအပြစ်ရှာပါအံ့နည်း။

ထောင်မှူးရွှေမောင် လက်သန်းလောက်အကောင်တစ်ကောင်မှာ ရာထူးကြီးကြီး မာစတာလည်းမဟုတ်၊ တာဝန်ခံအရာရှိလည်း မဟုတ်ပါဘဲ လျက် ခဏခဏ စာထုပ်ပစ်ခံနေရခြင်းမှာသူပင် မကောင်း၍လော၊ စာထုပ် ပစ်သူပင် မကောင်း၍လော၊ စာထုပ် ပစ်တိုင်းပစ်တိုင်း လာရောက်စစ်ဆေး ကြသူများပင် မစဉ်းစား၍လောဆိုသော လောပေါင်းများစွာကို စဉ်းစားရန် ဖြစ်လာတော့သည်။

စာထုပ်ပစ်သည်ဆိုခြင်းမှာ မိမိနှင့်မသင့်တင့်သူ (ဝါ) မိမိမုန်းသူ တစ်ဦးအကြောင်းကို ရေးချင်ရာရေး၊ ကန့်သတ်ချက်အေပဒ လုံးဝမရှိ။ ရေးချင် သလောက်ရေး၊ စာတစ်ရွက်ရေး၊ ပိဋကတ်သုံးပုံခန့်ရေးရေး ရေးနိုင်၏၊ အရေး ကြီးသည်က ရေးသူစေတနာရှင်သည် ပိုက်ဆံ ၁၅ ပြားတိတိ ချမ်းသာရ မည်ဖြစ်၏။

ပိုက်ဆံ ၁၅ ပြားချမ်းသာသော ထိုအမျိုးကောင်းသားသည် စာထုပ် ရေးပင် မလို။ သူများကို ရေးခိုင်းလျှင်လည်း ဖြစ်ပါ၏။ ရေးပြီးစာအိတ်တွင် ထည့် စာတိုက်သို့တည့်တည့်သွား၊ စာတိုက်သို့မရောက်မချင်း မော်တော်ကား ကိုလည်း ကြည့်ရှောင်၊ စာတိုက်သို့ရောက်က တံဆိပ်တော်ခေါင်း ၁၅ ပြား တန် တစ်လုံးကပ်၊ စာပုံးထဲ ဖုတ်ခနဲထည့်လိုက်၊ စာထုပ်ပစ်သော လုပ်ငန်း တာဝန်ကြီးသည် ကောင်းစွာမသွေ အောင်မြင်သောဟူ၏။

စာထုပ်ပစ်ရာတွင် နာမည်နာမ မလို။ ရေးသူ ဖာခေါင်းတစ်ဦးဟု ရေးလိုလျှင် ရေး၊ ဘာမှဘေးမရှိ။ ထိန်ပင်စောင့်နတ်၊ ရွာစောင့်ခွေး၊ တိုင်း ကျိုးပြည်ကျိုးဆောင် စသည်ဖြင့် မိမိလိုချင်သည့် ဘွဲ့သညာခေါ်စရာကို ရေး ထည့်လိုက်၊ အလုပ်သည် အမှန်မုချ အောင်မြင်ရမည်သာတည်း။

စာထုပ်ပစ်သောအလုပ်တွင် ဘာသတ္တိမှမလို။ မိန်းမလျာတစ်ဦး ညထွက်ပြီး ဘယ်သူနှင့် နှစ်ပါးသွားရပါ့မလဲဟု လှလိုက်ရှာသည့် သတ္တိမျိုးရှိ လျှင်ပင် တော်လောက်ပေပြီ။ သတ္တိတကယ်ရှိသောသူ လုပ်ရန်အလုပ် မဟုတ်။ သတ္တိရှိသူ၏အလုပ်မှာ ထိုအလုပ်မျိုးနှင့်မဆိုင်၊ သူ၏အလုပ်မှာ

စိတ်ကူးသစ်စာပေ

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

တည့်တည့်ဆိုင်ဆိုင် သူကိုယ်တိုင် တရားလိုလုပ်ရန်သာရှိသည်။ စာထုပ်ပစ်သော သူ့ရဲကောင်းအလုပ်မှာ ထိုမျှ ပင်ပန်းခံရန်မရှိပေ။ အလွန် လွယ်ကူလှပေသည်။

သို့နှင့် တို့ဗမာသူရဲကောင်းများတွင်သည် စာထုပ်ပစ်သောအလုပ်ကို များစွာ သဘောနှစ်ခြိုက်ကြသောဟူ၏။

ပိုက်ဆံ ၁၅ ပြား၏တန်ဖိုးမှာ ငါးပြားတန် ဆေးပေါ့လိပ်သုံးလိပ်သို့မဟုတ် ငါးပြားတန် ဗယာကြော်သုံးချပ်မျှသာ တန်ဖိုးရှိ၏။ သို့ရာတွင် အနှီဆယ့်ငါးပြားသော အသပြာကို စာထုပ်ပစ်ရာ၌ အသုံးကောင်းစွာ ချတတ်ပေအံ့။ 'အားပါး'အသင်သည် အံ့ဖွယ်သရဲ (၁၅) ပြားဖိုး လုပ်လိုက်ပုံ၊ တန်ဖိုးရှိပုံကို သိရှိပေအံ့။ နောင်သောအခါလည်း ခဏခဏ ဆက်လုပ်လိုသော ခွေးစိတ်၊ ကြောင်စိတ်လည်း ပေါက်လာသည်ကို တွေ့ရပေအံ့။

ထောင်မှူးရွှေမောင်သည် ကိုယ်တွေ့ဖြစ်၍ သူသည် ပိုက်ဆံတစ်ဆယ့်ငါးပြားကို မစားရဲမသောက်ရဲ အမြဲဆောင်ထားခဲ့ဖူးလေသည်။ ပိုက်ဆံ (၁၅) ပြားသည် ဗမာနိုင်ငံတော်ကို အစုန်အဆန်ပစ်နိုင်သော ဒုံးပျံထက် အင်အားကောင်းသည်ကို ကိုယ်တွေ့မြင်ဖူး၏။

ပြာတော်သီခေတ်က ဖြစ်လေသည်။ ပိုက်ဆံ(၁၅)ပြား၏ အနုမြူအင်အားကို သူသည် သူတော်ကောင်း၊ သူမြတ်လောင်းတို့၏ အလွန်ပေါများသော ပြာတော်သီခေတ်က မကြာခဏ ကြုံကြိုက်ခဲ့ရလေသည်။ ဤပြာတော်သီခေတ်ကို ရွှေမောင်သည် အမှန်ပင် လက်ဖျားခါရလောက်အောင် ချီးမွမ်းမဆုံး ရှိခဲ့လေသည်။

ပြာတော်သီ ခေတ်တွင် (၁၅)ပြားသော အနုမြူအင်အားသည် လစာတစ်ထောင့်ခြောက်ရာစားသော အေရာမ လုံးမဲ၊ ဖက်မမီ အရာရှိပညာရှင်တို့အား ခေါ်ယူနိုင်ခြင်းမှာ၊ နတ်စကြာနှင့် ရိုက်ခေါ်သည်ကမှ ကြာပေလိမ့်မည်။ ထိုပညာရှင်သည် မိရာသဘော်ာ မိရာလေယာဉ်ပျံများဖြင့် မြေပြင်ကို ခြေမတင်ဘဲ ချက်ချင်း ဒုန်းစိုင်းကာ ပြေးလာသည်ကို တွေ့ကြုံခဲ့ရလေသည်။ ထိုပညာရှင်သာလော၊ မဟုတ်သေးပါ။

စုံထောက်အမျိုးမျိုး ဖမ်းနိုင်ဆီးနိုင်သော ငနဲအသွယ်သွယ်တို့သည် အစိုးရပိုက်ဆံကို ဘိုးဘွားပိုင် ပိုက်ဆံတမျှသုံးစွဲ၍ 'ဝိုင်းဟ . . . ဖမ်းဟ' ဟု ညာသံပေး၍ လိုက်လာကြသည်ကို မတွေ့ချင်အဆုံး။ မိမိကိုယ်တိုင်ပင် သုံးကြိမ်ထက်မနည်း ခံခဲ့ဖူးလေ၍ ရွှေမောင်သည် စာထုပ်ပစ်သူပင် ရှုးလေသလော။ စာထုပ်ကြီး၏ အတိအကျညွှန်ကြားချက်ကို အဟုတ်ကြီးထင်ပြီး လိုက်လာကြသော ပညာရှင်များပင် နုံမလေသလောဆိုသည်ကို ယခုတိုင် စဉ်းစား၍မရ ရှိနေလေ၏။

သို့နှင့် မဟုတ်ပါလော့။ ပြာတော်သီ ပြည်တော်သာခေတ်က ထောင်အရာရှိကြီးတစ်ဦး၊ ထောင်အခေါ် 'ထောင်လက်ကောက်ကြီး'တစ်ဦးက ရွှေမောင်အား သေသေချာချာ ဆုံးမစကား ပြောဖူးလေသည်။ လက်ကောက်ဆိုသောစကားမှာ ထောင်သုံးစကားဖြစ်သည်။ အဓိပ္ပာယ်မှာ လူလည်တစ်ဦး အတိုချုံး ပြောရပေမည်။

ထောင်အရာရှိ လက်ကောက်ကြီး၏ မိန့်ခွန်းဆုံးမစကားမှာ မှတ်သားဖွယ်ပင်ဖြစ်သည်။ တစ်နေ့တွင် ထောင်မှူးလုပ်သက် ဖန်ခါင်းဆိုက်နေသော ရွှေမောင်ငနဲအား သူသည် ကွမ်းပလုတ်ပလောင်းနှင့်ဤသို့ မေးလေသည်။

"ဟကောင် . . . မင်း ဘယ်တော့ ထောင်မှူးကြီးရာထူးကို ရမလဲကွ"

"မသိမိဘူးခင်ဗျာ၊ ရာထူးနေနေသာသာ စာထုပ်ပစ်ခံရလွန်းလို့ ထောင်ကူးမြောက်ပြေး ရွာဆော်ကြီးခွေး ဖြစ်နေပြီခင်ဗျ"

လက်ကောက်ကြီးသည် တဟားဟားနှင့်ရယ်ကာ ရွှေမောင်အား ဆုံးမလိုဟန်ဖြင့် ဝါးနေသည့်ကွမ်းကို ဖလူးဖလူးမြည်အောင် ထွေးထုတ်ပြီး မိန့်ခွန်းပေးတော်မူလေ၏။

"ဟကောင် . . . မင်း ငါ့ကိုကြည့်။ ငါဟိုတုန်းက ဘယ်ကလောက်ထုပ်သလဲဆိုတာ မင်းလည်း အင်္ဂလိပ်လုပ်ထောင်မှူး။ ငါလည်း အင်္ဂလိပ်လုပ်ထောင်မှူးပဲကွ။ အဲ . . . ဘာရာထူးမှ မတိုးဘူး။ ဒီခေတ် လခစားအလုပ်ဆိုတာ မင်းမှတ်ထား။ ဆင်ဆယ်ကောင် ဖမ်းမိပစေ၊ မင်းဘို ဘယ်သူကမှ

www.burmeseclassic.com

ဆုတော်လာဘ်တော် ပေးမယ်မထင်နဲ့။ ဒါ မင်းဝတ္တုရားလို့ ပြောလိမ့်မယ်။

အဲ . . . ဖမ်းမိထားတဲ့ ဆင်ဆယ်ကောင်ထဲကတစ်ကောင် မပျောက်လေနဲ့မောင်။ သေဖို့သာ ပြင်ပေတော့။ ဟဲ . . . ဟဲ . . . ဒီတော့ ခေတ်အလိုက် လုပ်ပေါ့။ ငါ့ကိုကြည့်ပါလား . . . သူများတွေ ရာထူးတက်ကုန်ပြီ။ ငါ ဘယ်လောက် အလုပ်လုပ်သလဲ။ ဘာရာထူးမှ မတက်ဘူး။ တစ်နေ့ ငါက အထက်လူကြီးကို ဘာပဲဖြစ်ဖြစ်ဆိုပြီး သွားပြောတာပဲပေါ့။ အဲ . . . အထက်လူကြီးက ငါ့ကို ဘာပြောသလဲသိလား။

ဟဲ . . . ဟဲ . . . ငါ့ကို မေ့နေလို့တဲ့ကွာ။ ကောင်းရော့ပေါ့ . . . သူက ငါ့ကိုတောင် ကြိမ်းလိုက်သေး။ မင်းအကြောင်းကို ငါသတိတောင် မရဘူးတဲ့။ ဒီလောက် အေးအေးနေတာ ငါအိပ်နေရမယ်လို့ စွပ်စွဲလိုက်သေးသဟ။ အဲ . . . ငါလည်း ဘာပြောကောင်းမလဲ။ အဘောက်တန်း ပြန်လှည့်ပေါ့။ အဲ . . . နောက်တော့ ငါဘာလုပ်သလဲ သိလား။

"မသိဘူးခင်ဗျ"

"အဲ . . . မသိရင်၊ မင်းပြန်ခါနီး ငါ့ဆီဝင်ခဲ့။ ငါကြိုးစားတာကို မင်းကို သင်ပေးရမယ်။ ယခုတော့ လိုတဲ့ရာထူးလည်း ရပြီ။ အေးအေးပဲကွာ။ အဲ . . . ခေတ်အလိုက် သိတတ်ဖို့လိုတယ်။ ဒါကို မင်းမြဲမြဲမှတ်"

ပြောတော်သီ ထောင်ပိုင်လက်ကောက်ကြီးသြဝါဒသည် အမှန်ပင် မှတ်သင့်သော ဗဟုသုတဖြစ်ပေသည်။ သို့ရာတွင် သူ့ဗဟုသုတကို အသာထား၊ ရွှေမောင်မှာ လက်ငင်းစာထုပ်ပစ်သည့်ကိစ္စကြီးတစ်ခုကို ဖြေရှင်းရန်ရှိနေ၍ ပြန်ခါနီးလာခဲ့ပါဦးမည်ဟု ပြောပြီးပြန်ခဲ့လေသည်။

ရွှေမောင်သည် ယခင်ကတစ်ကြိမ် စာထုပ်တရားခံဖြစ်ဖူး၍ အတော်ကြီး ဒုက္ခရောက်ဖူးလေသည်။ ယခင်တစ်ကြိမ် စာထုပ်ပစ်ခံခဲ့ရပုံမှာ မင်းတိုင်ပင်အမတ်ကြီးတစ်ဦး၏ ကောင်းမှုပင်ဖြစ်လေသည်။

ထိုခေတ်က မင်းတိုင်ပင် အမတ်ကြီးတစ်ဦး၏ တန်ခိုးတေဇော်အာနုဘော်မှာ အာကာကို စာလွှာလုပ်ရေးသော်လည်း ကုန်နိုင်ဖွယ်မရှိ၊ အာထာသာလော့၊ မဟုတ်သေးပါ။ စီးပွားရေးကိုလည်း တစ်လလျှင် သုံးရာမျှရသော လစာဖြင့် ပါလီမံသက်တမ်းတစ်ကုန် လေးနှစ်တိတိ လုပ်မိလျှင်ပင်

သူတို့တွင် တိုက်ဆယ်လုံး၊ မယားဆယ်ယောက်နှင့် ဆယ်သက်စား၍ မကုန်တော့ပြီ။

သူတို့သည် ဤကဲ့သို့ ရှင်အဇ္ဇဂေါနနှင့် ဆွေမျိုးအရင်းခေါက်ခေါက်ဖြစ်ကုန်ကြတော့သည်။ ရှင်အဇ္ဇဂေါနနှင့် နီးကပ်၍လားမသိ၊ လခသုံးရာစား လုပ်သက် တစ်ဆယ့်ငါးနှစ်ခန့်ရှိသော သမရိုးကျ လခစားတစ်ဦးက တဲပုတ်တစ်လုံးဆောက်လေလျှင် အစိုးရငွေကို ခိုးစားသူဖြစ်ရမည်ဟု သီလသမာဓိအပြည့်အစုံနှင့် အရှင်အဇ္ဇဂေါန၏ ဆွေမျိုးပီပီ စုံစမ်းတော်မူကြကုန်၏။

ဤမျှ တိုင်းကျိုးပြည်ကျိုးဆောင် အမတ်ကြီးတစ်ဦးအား ရွှေမောင်သည် ဘာမျက်နှာကိုမှမထောက်ဘဲ ထောင်ဥပဒေကိုထောက်ပြီး ထောင်ဝင်စာမတွေ့နိုင်ပါဟု ပြောခဲ့မိ၍ သူသည် ရာဇဝတ်မှုကြီးတစ်ခုကို ကျူးလွန်ခဲ့သူကဲ့သို့ လုလုကြီး တရားခံဖြစ်သွားခဲ့လေသည်။

ဖြစ်ပုံတိုတိုမှာ ဤသို့တည်း။ တစ်နေ့အမတ်ကြီးသည် သူ၏သားချင်းတစ်ဦး ထောင်ကျနေ၍ ထောင်ဝင်စာလာတွေ့၏။ ရွှေမောင်က တရားဥပဒေအရ တွေ့ပေးလေသည်။ အမတ်ကြီးသည် ပြုံးရွှင်စွာ ထွက်သွားလေသည်။ ထွက်အသွားတွင် အမတ်ကြီးက သူ၏ဆွေမျိုးအကျဉ်းသားအား နောက်တစ်ခါ လာခဲ့ဦးမယ်ပေါ့ဟု အော်ပြောပြီး ထောင်တံခါးမှ ထွက်သွားလေသည်။

ကတိတည်လှသော အမတ်ကြီးသည် နောက်တစ်နေ့ ထောင်ဝသို့ ရောက်လာလေ၏။ ဤတစ်ကြိမ်တွင် စားစရာသောက်စရာ ငါးခြောက်ငါးခြမ်းဘဲဥ၊ ဆေးလိပ်၊ ဘူးသီး၊ ခရမ်းသီးအစုံတောင်းနှင့်တစ်လုံး အပြည့်ယူခဲ့လေသည်။

ထောင်ဥပဒေတွင် အင်္ဂလိပ်လက်ထက်က အကျဉ်းသားတစ်ဦးအား သူ၏ဆွေမျိုးများနှင့် သုံးလတွင် တစ်ကြိမ်သာ တွေ့ခွင့်ရှိလေသည်။

ထောင်ဝင်စာမှာ တွေ့ရုံသာတွေ့ရ၍ ဘာမှ စားသောက်ခွင့် ပေးထားသည်မဟုတ်ပေ။ သို့ရာတွင် လွတ်လပ်သော ဗမာ့ခေတ်တွင် အကျဉ်းသားအား တစ်လလျှင်တစ်ကြိမ် တွေ့နိုင်သည်ဟု ထောင်ဥပဒေ ပြင်ဆင်ခဲ့ကြသည်မှာ အလွန်ပင် သင့်လျော်လှသည်ဟု ဆိုသင့်ပေသည်။

www.burmeseclassic.com

ဥပဒေကို တစ်လတစ်ကြိမ်ဟု ပြင်ဆင်ထားသော်လည်း စားစရာ ပေးစေ၊ ဆေးလိပ်ပေးစေဟုကား မပြင်ကြပြန်ပေ။ မပြင်ပေသိ လွတ်လပ်သောခေတ်တွင် နားလည်မှုဟုဆိုသော ထီးလိုလို၊ မှိုလိုလို ဥပဒေမဟုတ်၊ အရပ်စကားမဟုတ်၊ စကားတစ်ခု ဘွားခနဲပေါ်လာခဲ့ရာ နားလည်မှုကို မသုံးသော သူသည် ခေတ်မမီဖြစ်လာပြန်၍ ထောင်မှူး၊ ထောင်ပိုင်တို့က စားစရာ သောက်စရာ အနည်းအကျဉ်းကို ခွင့်ပြုကာ ဥပဒေလွတ် လုပ်ကြရပြန်လေသည်။

အမှန်မှာ ဝတ်နေသော အကျဉ်းသားများအား တစ်လတစ်ကြိမ် ဆွေမျိုးများ လာတွေ့ရာ၌ ရောဂါဘယမရှိနိုင်သောအစာ အနည်းအကျဉ်းကို ပေးခွင့်ပြုလျှင် ဘာဖြစ်ပါမည်နည်း။ ထောင်တွင်း၌ ဆေးလိပ်မသောက်ရဟု ဥပဒေက သေချာစွာဆိုထားပါလျက် ယခုအကျဉ်းသားများသာမဟုတ် ယခင် အင်္ဂလိပ်အကျဉ်းသားများကော မသောက်ဘဲနေကြပါသလား။ ထောင်ထဲ၌ အကျဉ်းသား ဆေးလိပ်သောက်လျှင် ထောင်အာဏာပိုင်ကို မိုးကြိုးပစ်ပါမည်လော့။ ပစ်မည်အမှန်ဆိုလျှင်တော့ ဝတ်ကြပါစေ၊ တားမနိုင် ဆီးမရသော ဘာမဟုတ်သည့် အလုပ်တစ်လုပ်ကို အဘယ်ကြောင့် ဥပဒေနှင့်တားရန် လိုအပ်ပါသနည်း။ အင်္ဂလိပ်လုပ်ခဲ့သည့် ဥပဒေသည် ကမ္ဘာတည်အောင်ထားသင့်ပါသလား။

အကျဉ်းသားဆေးလိပ်သောက်ခြင်းသည် ဆွေမျိုးက လာပေး၍ သောက်ခြင်းဖြစ်သည်။ အစိုးရဘဏ္ဍာကို ထိခိုက်သည်မဟုတ်။ ကျပ်တည်းစွာ တားမြစ်ထားခြင်း၏အကျိုးကို ဘယ်လိုမှ တွေး၍မရ။ အင်္ဂလိပ်က ရာဇဝတ်သားမို့ နှိမ်ခြင်းသာဖြစ်သည်ဟု ဤတစ်ခုသာ တွေး၍ရ၏။

သို့လျှင် ဥပဒေဆိုသည်မှာ ကာလံဒေသံကို ထောက်ရပေမည်။ အနှိုဥပဒေသည် ခေတ်နှင့်မဆီလျော် ထိုဥပဒေကို ပြင်ဆင်သင့်သည်မဟုတ်ပါလော။ အကျဉ်းသားများ ဆေးလိပ်မသောက်ရဟုဆိုလျှင် လူ့သဘာဝ မစားနှင့်ဆိုမှ သာ၍စားချင်တတ်သည်။

မရလျှင် ရသောနည်းနှင့်ထောင်တွင်း၌ သောက်သုံးကြရာ အချို့မှာ ကာယိန္ဒြေပင်ပျက်ရှာသည်အထိ တွေ့နေရ၏။ ထောင်ကိုရောက်မှုသူများ သိကြပေမည်။ ယင်းသို့လျှင် ဤဆေးလိပ်သောက်ခြင်းကို စည်းနှင့်ကမ်းနှင့် သောက်ခွင့်ပြုရန် အချိန်တန်ပေပြီဟုသာ ဆိုချင်ပေသည်။

အမတ်ကြီး၏ ဖြုတ်စဖျင်းတောင်း၊ တိုလီမိုလီပါသောတောင်းမှ ...ပြီး ထောင်သားနှင့်ဆေးလိပ်အကြောင်းကို ဖြတ်၍ ဝတ္ထုသွားကလေးကို ...တ်လိုက်ကြဦးစို့ရဲ့။

အနှိုအမတ်ကြီးက နောက်တစ်နေ့ တောင်းကြီးတစ်လုံးနှင့် ထောင် ...စာလာပြန်သောအခါ ရွှေမောင်က ထုံးစံအတိုင်း အေပဒုစကားကို ဤသို့ ...ရပြန်သည်။

"ကျွန်တော် ဝမ်းနည်းပါတယ်ခင်ဗျား။ တစ်လကိုတစ်ကြိမ်သာ ...ခွင့်ရပါတယ်။ လူကြီးမင်း . . . မနေ့ကလည်း လာသွားပါပြီ။ နောက်ပြီး ...ဆိုတာ ထောင်ဝင်စာမှာ ဒီလိုများများ သွင်းခွင့်မပေးနိုင်ပါဘူး။ ထောင် ...မှာ မိတစ်ရာသားရှိပါတယ်။ ထောင်သားတိုင်း မဆင်းရဲကြပါဘူး။ ခွင့်ပြု ...ဆိုရင် အိမ်ကထမင်းတောင် မှာစားနိုင်တဲ့လူတွေ ရှိနေပါတယ်။

ကျွန်တော်တို့က တစ်ဦးတစ်ယောက်ကို ဒီလိုအခွင့်အရေးပေးရင် ...တ်မှာ စကားပြောတဲ့ အကျဉ်းသားချည်းပါပဲ။ ကျွန်တော်တို့ လာဘ်စား ... ခွင့်ပြုတယ်လို့ အကျဉ်းသားတွေ စွပ်စွဲနိုင်ပါတယ်၊ ဝမ်းနည်းပါတယ် ...ဗျာ"

ဟု ရွှေမောင်က လေးစားစွာနှင့် ပြောပြလိုက်လေသည်။

မင်းတိုင်ပင်အမတ်ကြီးသည် လွှတ်ခါနီး ဒုန်းပျံကဲ့သို့ ရှုံးရှုံးရှဲရှဲနှင့် ...ားဆောင့်ထွက်သွားလေသည်။

အဲ . . . မကြာပါပေ။ ရွှေမောင်သည် ဖဲသာဝိတ်အတန်းမှ ဟဲဘီး ...အတန်းကို တက်ထိုးရသော ဘောက်ကဆင်သမားကဲ့သို့ စာထုပ်က ...င်းကိုပိတ်တီးလေရာ ဒိုင်လူကြီးသနား၍သာ ဒယီးဒယိုင်နှင့် ကြိုးဝိုင်းက ...နှင့် မသေမပျောက် ဆင်းနိုင်ခဲ့ရှာလေသည်။

ဟော . . . အခုနောက်တစ်ထောင်တွင် နောက်စာထုပ်တစ်ထုပ်နှင့် ...ပြန်သတည်း။ ဤလောကတွင် တရားလိုမရှိဘဲ၊ တရားခံဖြစ်သည် ...တ် အခံရခက်သည်မှာ မရှိပေ။ စစ်ဆေးသူက တောတောတောင်

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

တောင် လျှောက်မေး။ ဖြေရသူက ဘယ်သူကပြောသလဲဟု မေးလို့မရ။ စာထုပ်ကိုဆိုသည်ဟု စာထုပ်ကို လက်ညှိုးထိုးပြရုံနှင့် စစ်ဆေးသောအရာရှိက ပေါင်ကို လှုပ်၍လှုပ်၍ စစ်ဆေးနိုင်လေသည်။

ခရစ်ယန်ဘာသာဝင် မိတ်ဆွေအချို့ပြောသည်ကို ကြားဖူး၏။ ဒုက္ခတွေ့လျှင် ဘုရားသခင်က ဒဏ်ပေးသည်ဟု ဆိုလေသည်။ ဘုရားသခင် ဒဏ်ပေးသည်ဟု သူတို့ အခိုင်အမာဆိုနိုင်ထင်နိုင်သည်က တော်ပေသေး၏။ ရွှေမောင်ဗုဒ္ဓဘာသာကို အဘယ်ဘုရားသခင်သည် ဒဏ်ပေးပါလေသနည်း။ ရွှေမောင်သည် ဒဏ်ပေးသူကိုရှာဖွေတိုင်း မအေနှင့်ချည်း ကလော်တုတ်မိတော့သည်။ မတတ်နိုင်ဘူး။ တတ်နိုင်သလိုပဲ လုပ်ရတော့၏။

ရှေးယခင်အင်္ဂလိပ်ခေတ်ကသော်မှ စာထုပ်ပစ်သူများကို သတိပေးသောစာ အတိအလင်း ထွက်လာခဲ့ဖူးသည်။ ထိုစာကို ထောင်တွင်အထင်ကရ ဆွဲထားသည်မှာ 'သတ္တိရှိရှိ ကိုယ်တိုင်တိုင်ကြပါ၊ စာထုပ်ပစ်သည့် ပုဆိုးကြားက လက်သီးပြသည်ကို လုံးဝအရေးယူမည်မဟုတ်' ဟူသော စာအတိအလင်း ရှိခဲ့ဖူးလေသည်။

သို့ရာတွင် လွတ်လပ်သည့် ပြာတော်သီခေတ်တွင် စာထုပ်သည် အသုံးကျလှချေ၏။ ကျွန်ုပ်တို့သည် (၁၅)ပြားတန်ခေတ်ကို ရောက်ကုန်ကြပြီလား။

ရွှေမောင်သည် ဒုတိယမွှိ (၁၅)ပြားတန်၏ ကိုက်ခဲခြင်းကို အလူးအလိမ့်ခံရပြန်လေသည်။ ခံရပုံကား ဤသို့တည်း။

ရွှေမောင်သည် ထောင်ဥယျာဉ်ကိုပါ တာဝန်ယူရလေသည်။ လွတ်လပ်သည့်ခေတ်တွင် စံပြအကျဉ်းသားတို့သည် လက်ကြောတင်းအောင် လုပ်ရန်မရှိ။ ထောင်တွင်း၌ လက်ညှိုးထိုးတောင်းရန်သာရှိလေသည်။ သို့နှင့် ပိုက်ဆံအလွန်ချမ်းသာဟန်ရှိသော အစိုးရကြီးသည် အကျဉ်းသားများကို ဘာမှမခိုင်းမှု၍ နေ့စဉ်စားသောက်သော ဟင်းသီးဟင်းရွက်ကိုပင် တစ်နေ့ တစ်နေ့ အနည်းဆုံး ငါးဆယ်ဖိုးမျှ ဝယ်သွင်းရသောဟူ၏။

ဗမာတစ်ပြည်လုံးထောင်က သုံးဆယ့်ငါးထောင်၊ ဟင်းသီးဟင်းရွက်ကို ရှေးအင်္ဂလိပ်လက်ထက်ကလို ရောင်းရန်ကိုထား၍ မိမိထောင်ဥယျာဉ်မှ ထွက်အောင်ရသော ထောင်သည် ဆယ်ထောင်မရှိ။ နှစ်ဆယ့်ငါးထောင်မှာ နေ့စဉ် ကန်ထရိုက်နှင့် ဝယ်သွင်းနေရ၏။ ကိစ္စမရှိ။ အစိုးရကြီး ချမ်းချောင်း ကောင်း၍ ပိုက်ဆံအလွန်ရသည် ထင်ရ၏။

သို့ကလို လူတိုင်း ခြေဖျားလှုပ်စားနိုင်သော ခေတ်တွင် ရွှေမောင် အဖို့မှာ ထောင်ပိုင်ကြီးသည် အလိုက်ကန်းဆိုးမသိ။ ရွှေမောင်အား ထောင်ဥယျာဉ်တိုးတက်ရန် အာဏာကုန်လွှဲအပ်လေရာ၊ ရွှေမောင်ကလည်း အလုပ်ကြိုးစားနေသည်နှင့် ဘုန်းကြီးရှူးနှင့် လေ့လူး အလွန်အံကျ ဖြစ်သွားတော့သည်။

ရွှေမောင်သည် ထောင်ဥယျာဉ်ကိုလုပ်ရင်း ရှေးကရှိခဲ့ဖူးသော ကန်ကြီးတစ်ခုကို စိတ်ကူးနှင့် တွေးကြည့်လိုက်၏။ သူ၏စိတ်ကူးမှာ ဤကန်ကြီးကို သေချာစွာတူးပြီး ကန်စွန်းရွက်သာချထားလိုက်ရလျှင် မပင်မပန်း တနင်္ဂနွေတစ်ပတ်ကို အနည်းဆုံး တစ်ရက်တော့ ထောင်သို့သွင်းနိုင်ပေသည်။ တစ်ရက်စာဆိုလျှင် ငွေငါးဆယ်၊ တစ်လ လေးကြိမ်၊ ငွေနှစ်ရာဖိုး၊ တစ်နှစ် နှစ်ထောင့်လေးရာ။

အစိုးရသည် ငွေသက်သာနိုင်ဖွယ်ရှိ၏ဟူ၍ တွေးကြည့်လိုက်လေသည်။ သူ၏အတွေးသည် ကောင်းလှပေသည်။ သို့ရာတွင် သူ၏စိတ်ကူးအတိုင်း မည်သူသည် ဤကန်ကြီးကို သူလိုသလို တူးပေးပါမည်နည်း။ အကျဉ်းသားများမှာ ပေါက်တူးကိုင်သောခေတ်မဟုတ်။ သူသည် အတော် စဉ်းစားသွားလေသည်။

သို့ရာတွင် ထောင်ပြင်ညာရှိကို ပါရမီဖြည့်ရန် မိတ်ဆွေတစ်ဦး ပေါ်လာ လင့်ဘဲ ပေါ်လာတော့သည်။

တစ်နေ့တွင် ရွှေမောင်၏ ပါရမီဖက်မိတ်ဆွေက သူသည် အိမ်ဆောက်ရန် မြေကွက်ဝယ်ထားကြောင်း၊ သို့ရာတွင် မြေကွက်မှာ အနိမ့်ပိုင်း ဖြစ်၍ မြေဖို့ရန်လိုနေကြောင်း၊ မြေတူးရန်ကလည်း နေရာမရှိ၍ ရွှေမောင် ထောင်ခြံတွင် မသုံးဘဲထားသည့် ရေကန်ပျက်မှမြေကို တူးခွင့်ပေးလျှင် ပိုက်ဆံကုန်မကျဘဲ ရနိုင်စရာမြင်ကြောင်း တမင်လာပြောလေတော့သည်။

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

ထိုအခါ ရွှေမောင်သည် သူ၏ ကန်ဖွန်းရွက်စိမ်ကိန်းကြီးအတွက် အားရဝမ်းသာဖြစ်သွားလေသည်။

ရွှေမောင်က မိတ်ဆွေအား ပြောပြလေသည်။ ကန်ကို တူးခွင့်ပြု နိုင်သူမှာ ထောင်ပိုင်ကြီးသာဖြစ်ကြောင်း၊ သို့ရာတွင် ရအောင်ထောင်ပိုင် ကြီးအား ပြောပေးပါမည်။ လိုက်ခဲ့ပါဟုဆိုကာ မိတ်ဆွေအား ထောင်ပိုင်ထံ သို့ ခေါ်ခဲ့လေသည်။ ရွှေမောင်က သူ၏အကြံကို ထောင်ပိုင်အား တိုးတိုး ပြောပြ၏။ ထိုအခါ ထောင်ပိုင်ကြီးက အားရဝမ်းသာနှင့် . . .

"ခင်ဗျား လိုသလို တူးပေးရမယ်လို့ပြောဗျာ။ အတော်ပဲ ဒီအလုပ် က အကျဉ်းသားလုပ်မှာမဟုတ်ဘူး"

ဟု အားရဝမ်းသာ ခွင့်ပေးလိုက်လေသည်။ မိတ်ဆွေကြီးလည်း အားရဝမ်းသာနှင့် . . .

"ထောင်ပိုင်ကြီး သိပ်သဘောကောင်းတာပဲဗျာ"

ဟု ချီးကျူးခန်းဖွင့်၍ ထွက်သွားလေသည်။

မိတ်ဆွေကြီးလည်း မြေရသွားပေပြီ။ ရွှေမောင်ကလည်း ကန်ဖွန်း စိုက်ပြီး၍ တစ်ကန်လုံး ညို့မှိုင်းကာ ခူးလှည့်ပါ၊ ဆွတ်လှည့်ပါ ဖြစ်နေပေပြီ။ ထိုစဉ် ဘုန်းတော်ကြီးတစ်ပါး မမျှော်လင့်ဘဲ ကြွလာတော်မူတော့သည်။

"ဒကာကြီး . . . ကျုပ်ကို မင်းတိုင်ပင်အမတ်တွေ အားလုံးသိတ် တယ်။ အဲ . . . ကျုပ် အခု တောရွာမယ် သူပုန်သူကန်ဆူလွန်းလို့ ကျောင်းမှာ မနေရဲဘူး။ ဒီတော့ ထောင်နားကကွက်လပ်ကို ကျောင်းဆောက်ခွင့်ပေးပါ ဒါဟာ သာသနာရေးမို့ ကုသိုလ်လည်းရပါတယ်။ ကျုပ် အရေးပိုင်နဲ့လည်း တွေ့ပြီးပြီ၊ မင်းကြီးတွေနဲ့လည်း တွေ့ပြီးပြီ။ အဲ . . . ဟိုက ပြောလိုက်တာ က ထောင်ပိုင်၊ ထောင်မှူးများထောက်ခံရင် ပေးမယ်လို့ဆိုတယ်။ ကဲ . . . ဒီတော့ ဒီလျှောက်လွှာမယ် ထောက်ခံချက်လက်မှတ်ရေးထိုးပေးပါ"

ရော် . . . ခက်ကပြီ အရပ်ကတို့။ ဘုန်းကြီးက ထောင်မြေကို လိုချင်၊ ထောင်နှင့်ဘုန်းကြီးကျောင်း နီးနီးစပ်စပ် ဘယ်လိုမှမတွေးရဲ။ ထောင် သည် ဒုစရိုက်ဘုံ၊ ဘုန်းကြီးကျောင်းသည် သုစရိုက်အလုပ်။ ဒါတွေထား

ခိုးရမြေကို ထောင်ပိုင်၊ ထောင်မှူးက အထက်လူကြီးနှင့်မတိုင်ပင်ဘဲ ဘယ် လိုလုပ် ထောက်ခံမလဲ။

ဘုန်းကြီးကလည်း ခေသူမဟုတ်။ သူ့စကားအရ မင်းသိ စိုးသိ။ သူပြောလာခဲ့သည်ဆိုသည့် အရေးပိုင်မင်းကြီးများကလည်း ခေါင်းရှောင် လိုက် ကြပေပြီ။ အကျိုးအကြောင်းကို ထောက်ကြည့်ရာ ရွှေမောင်မှာ ထိုလို အကုသိုလ်ဝင်လာသည်ဟုဆိုရန်သာ ရှိချေ၏။

အထက်လူကြီးမသိဘဲ ဘယ်နည်းနှင့်မျှ မထောက်ခံနိုင်။ မထောက် ခံနိုင်သော ရွှေမောင်သည် သာသနာကိုအားပေးသော ဗုဒ္ဓဘာသာမဟုတ်၍ ရဟန်းပင် ရေကြီးရှစ်ထပ်ကို ဒိုင်ဗင်ထိုးဖောက်ထွက်ကာ အဝီစိကိုသွားရန် သာချာနေပြန်၏။

အဝီစိသွားရန်ကနောက်၊ လောလောဆယ် လူကြီးအပြစ်တင်မခံ နိုင်ရန် တွေးရန်လည်း ရှိသေး၏။ ထောင်ဟူသည် အကျဉ်းသားစားသုံးရန် မြေလွတ်ရှိရသည်။ ရှေးက ကမ္ဘာကိုအုပ်စိုးသော အင်္ဂလိပ်သည် ဘာပြော ပြော အရှည်ကိုကြည့်၍ ထောင်မြေများဟု သတ်မှတ်ထားခဲ့လေသည်။

ယခုခေတ်တွင်သော့ တို့ဘိုးဘွားအမွေစုသီချင်းကိုဆိုပြီး ထောင် မြေကို သူယူ ငါယူ လုပ်ခဲ့ကြပေပြီ။ ထောင်ဆိုသည်မှာ သီးသန့်မြေလွတ်တွင် သာ ရှိရမည်သာဖြစ်သည်။ လူနှင့်သူနှင့် နီးစပ်၍မဖြစ်။ ဘုန်းကြီးကျောင်းနှင့် ဆို၍မဖြစ်ရေးချ မဖြစ်။ ထောင်သည် ကြမ်းတမ်းသော သဘောကိုဆောင် သည်။

ထောင်တွင် လူကို ကြိမ်နှင့်ရိုက်သည်။ ကြိုးပေးသတ်သည်။ ထောင် အစောင်လျှင်ပင် သတ်ပစ်ကြသည်သာဖြစ်သည်။ ဤကဲ့သို့ သဘောရှိသော နေရာနှင့် အမျှ မေတ္တာပို့သည့်ဘုန်းကြီးကျောင်း ဘယ်လိုအတူနေရပါ့။ သို့ သော် ရွှေမောင်က သာသနာပြုနေသူမဟုတ်၍ . . .

"ဒီကိစ္စ ဖြစ်မယ်မဟုတ်ပါဘူး . . . အရှင်ဘုရား"

ဟု ရိုသေလေးမြတ်စွာ လျှောက်ထားလိုက်ရသည်။

ဘုန်းတော်ကြီးက မကျေနပ်။

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

"ကျုပ်ကလည်း စုံစမ်းပြီးလာခဲ့တာပါပဲ။ မြေလိုတဲ့သူများကိုတောင် အလကား တူးခွင့်ပေးနေတာ။ ကျုပ်တို့အရေးက သာသနာ့ရေးပါ"

အဲ ... ခက် ... ခက် ... ခက်လှချေ၏။

"ဒါတော့ အရှင်ဘုရား မဖြစ်နိုင်လို့ပါ။ တပည့်တော်တို့က တခြား ကိစ္စဆိုရင် ကိုယ်တိုင် လိုက်ဆောင်ရွက်ပေးပါတယ်။ ဒီကိစ္စ မဖြစ်နိုင်လို့ပါ ဘုရား"

"ကဲ ... ကောင်းပြီ။ သွားမယ် ..."

"မှန်လှပါ"

ထောင်သို့ ကန်စွန်းရွက်တစ်ခုတည်းပင် တစ်လလျှင် လေးကြိမ် မှန်မှန်သွင်းရ၍ အစိုးရသည် တစ်လလျှင် ငွေနှစ်ရာသက်သာသဖြင့် ထောင်ပိုင်ကြီးက အားရဝမ်းသာနှင့် ...

"ဦးရွှေမောင် ... အကြံကောင်းပါ့ဗျား။ နှစ်ကုန်ရင် ခင်ဗျားကို ဆုတော်ငွေနဲ့ အမှုထမ်းကောင်း လက်မှတ်ထောက်ခံမယ်ဗျို့"

ဟု ချီးကျူးစကားပြောလေရာ ရွှေမောင်မှာ ...

"ဟဲ ... ဟဲ ... ငါတယ်တော်တဲ့ အကောင်ပါလား"

ဟု ခြေဖျားမြေမကျ ဖြစ်သွားလေ၏။

သို့ရာတွင် ခြေဖျားကြာကြာ မထောက်လိုက်ရပါပေ။ အထက် အရှင်ကြီး၊ သခင်ကြီးများထံမှ ကန်စွန်းရွက်ခိုးရောင်းသော ရွှေမောင်၊ ထောင် မှူးမြေကြီးကို တစ်လည်းလျှင် ငွေငါးကျပ်နှင့် ရောင်းစားသော ရွှေမောင်တို့ အရေးယူစစ်ဆေးရန် စာချွန်တော်ရောက်လာပါလေသတည်း။

✿ ✿ ✿

[၂]

❑

"ရွှေမောင်ရေ ... မင်း ဆင်ဆယ်ကောင်ဖမ်းမိတာ အရေးမကြီး ... ဖမ်းထားတဲ့ဆင်တစ်ကောင် လွတ်ပြေးရင် မင်း သေဖို့သာ ပြင်ပေ ..."

ဟု ထောင်ပိုင်လက်ကောက်ကြီးစကားကို သူသည် အဘယ်မှာ ... မေ့နိုင်ဖွယ်ရှိပါမည်နည်း။

ဘုန်းကြီးကလည်း လက်နှင့်ခြေနှင့်ဆိုတော့ သူပဲဆော်ထည့်လိုက် ... လား။ သူ့တပည့်သားမြေးများကပဲ နှံလေသလားဆိုသည်ကို ဘုရား ... သိပေလိမ့်မည်။ ရွှေမောင်သည် တကူးတကနှင့် ခွေးဟောင်တိုင်း ... ဆိုသလို ပိုက်ဆံ(၁၅)ပြား အကြောင်းပြု၍ စစ်ဆေးသူအရာရှိကြီး ... ကုန်ကျသော အစိုးရခရီးစရိတ်ကို အတော်ကြီး နှမြောမိလေ ... သူသည် အလုပ်ကောင်း၍ သူခိုးအစွပ်စွဲခံရသည်တွင် ထောင်ပိုင် ... ကောက်ကြီးကို သတိရမိပြန်သည်။

"ဟော့ ... ခေတ်ကိုကြည့်လုပ်ကွ"

သူ၏ စကားသည် သွေးထွက်အောင် မှန်ပေသည်။

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

တကယ်တမ်းလုပ်သူကို တန်ဘိုးမထား၊ ဘေးစကားကိုသာ ယုံကြည်သောခေတ်တွင် အဘယ်မည်သောမင်းသည် စေတနာကောင်းသော တိုင်းသူပြည်သားများကို ရနိုင်ပါမည်နည်း။ ထိုနည်းအတူ လူထုကလည်း သူနှင့်တန်သောမင်းကိုသာ ရကြမည်မှာ မလွဲမသွေပေတကား။

ရွှေမောင်သည် သားသမီး တပြုံကြီးနှင့် ရာထူးမတက်သည့်အပြင် ပြတ်လုပြတ်လုဖြစ်ခြင်း ကြုံတွေ့နေလေ၏။ ဤအမှုတွင်လည်း ထောင်ပိုင်ကြီးခမျာ ကောင်း၍ ချမ်းသာမှုရခဲ့ပြန်ပါလေသည်။ ဒါပင် ထောင်ပိုင်ကြီးက မယုံတစ်ဝက်နှင့် မေးလိုက်ပုံမှာ . . .

"ဦးရွှေမောင် . . . တကယ်တော့ ပိုက်ဆံမရဘူးမဟုတ်လား"

ဟူ၏။

အစိုးရအလုပ်ဟူသည် အလျှောက်ကောင်းက အထောင်းချမ်းသာသည်လည်း ရှိသည်။ ရွှေမောင် ဒုတိယကြိုးကွင်းက လွတ်ပြီးနောက် တစ်ထောင်သို့ ပြောင်းရွှေ့ခဲ့ရပြန်သည်။ အဲသည့်အကြိမ်တွင်မှ သူသည် အေးအေးတော့နေရပေပြီဟု အောက်မေ့ပါ။ အထက်စစ်ဆေးသူများက လေယာဉ်ပျံတွေ ဘာတွေနှင့် ရွှေမောင်အား အရေးတကြီးစစ်ဆေးရန် ကြွရောက်တော်မူလာပြန်လေသတည်း။

အဖြစ်က မနှစ်ကနှင့်မတူ။ ရွှေမောင်နှင့် စာထုပ်၊ စာထုပ်နှင့် ရွှေမောင်။ ရွှေမောင်သည် ငယ်သာငယ် နာမည်တော့ကြီးဆိုသလို စာထုပ်ပစ်သူများကြောင့် အလိုလို နာမည်ကြီးနေတော့သည်။ နာမည်ကတော့ အကောင်းမဟုတ်။ ဘာပဲဖြစ်ဖြစ် လူ့လောကတွင် နာမည်ကြီးသည်ကျင်း အပေါင်းလက္ခဏာတစ်ရပ်ဟု ရွှေမောင်လူမိုက်သည် ဤသို့တွေးရင်း အံကြိတ်နေမိပြန်သည်။

ဟော . . . စစ်ဆေးသူ အရာရှိကြီး ရွှေမောင်အား စစ်ဆေးနေပြီ။

"မင်းမှာ ဘဲအကောင်တစ်ထောင်မွေးထားပြီး ထောင်ထဲက ငါး ကို ယူကျွေးနေတယ်ဆိုပါလား"

စစ်ဆေးသူအရာရှိက စစ်ဆေးပြီး ရွှေမောင်၏မျက်လုံးသည် ပေ ကလပ်ပေကလပ် ဖြစ်သွား၏။

"မဟုတ်ပါဘူးခင်ဗျာ။ ကျွန်တော့်မှာ ဘဲ,မရှိတာတော့ မဟုတ်ပါ ဘူး။ ဘဲဆယ်ကောင် အိမ်မှာမွေးထားတာတော့ ဟုတ်ပါတယ်။ ထောင်က ငါးကို ကျွန်တော် ကိုင်လည်း မကိုင်ရပါဘူး၊ ကျွန်တော်သွားယူတာကို ငါးကို တာဝန်ယူရတဲ့ ထောင်မှူးက ဘယ်ခံပါ့မလဲ"

ရွှေမောင်၏အဖြေသည် အမှန်ပင်ဖြစ်သည်။ ဘဲအကောင်တစ် ထောင် မွေးထားသည်ဆိုသည်ကို ယုံကြည်သောအရာရှိကြီးနှယ် ဆင်ကို မြှတ်စားပါတယ်ဆိုတာ ဘယ်အိုးမယ် ထည့်ပြုတ်မလဲဆိုတာ မတွေးလေ ခြင်း။ အစိုးရအိမ်သေးသေးကွေး ခေါင်းမဆန့်သာ ကိုယ်မဆန့်သာနေရာတွင် ဘဲအကောင်တစ်ထောင်ကို ဘယ်နေရာမှာထားမလဲဆိုတာ မတွေးလေရော့ သလား။

အရာရှိကြီး ဆက်စစ်ပြန်လေသည်။

"ဒါနဲ့ ဦးရွှေမောင်မိန်းမ ရွှေတွေ၊ ငွေတွေ ဝတ်ထားတာ အိပ်ရာ ထောင် မထနိုင်ဘူးဆိုတာ ဟုတ်သလား"

"အောင်မယ်လေးဟဲ့ . . ."

"ဟုတ်ကဲ့ခင်ဗျာ။ ကျွန်တော့်မိန်းမ မထနိုင်တာတော့ အမှန်ပါပဲ။ ရွှေငွေလေးလွန်းလို့တော့ မဟုတ်ပါဘူး။ မီးယပ်ကျိုး ကျိုးနေလို့ အိပ်ရာက ထနိုင်တာတော့ အမှန်ပါပဲ"

အရာရှိကြီးက ခေါင်းကို ခဲတံနှင့်ကုတ်၏။ ထို့နောက် သူက ဆက် စစ်ပြန်လေသည်။

"ကဲ . . . ခင်ဗျား ထောင်ဥယျာဉ်မှာရှိတဲ့ သရက်ပင်တွေက သရက် သီးတွေကို ခူးပြီး ရောင်းစားတယ်ဆို။ အဲဒါတော့ ဘာပြောမလဲ"

"ဟုတ်ကဲ့ . . . ကျွန်တော် ဖြေပါ့မယ်။ သရက်သီးရောင်းတာတော့ ရောင်းပါတယ်။ ဒါပေမဲ့ အများအသိပါပဲ။ ပွဲတော်ရက်တုန်းက ကျွန်တော်တို့ ထောင်က အလှူလုပ်ကြပါတယ်။ ငွေက မလောက်ပါဘူး။ သရက်ပင်တွေ

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

ကလည်း ပေါ်ပါတယ်။ မြို့ရွာထဲက လာလည်းခူးကြပါတယ်။ အကျဉ်းသားတွေကလည်း ဟင်းအဖြစ် တစ်ခါသာစားတယ်။ နောင် မစားကြပါဘူး။

အဲဒါကို နည်းနည်းပါးပါးခူးရောင်းရ မကောင်းဘူးလားဆိုပြီး အလုပ်မယ် ခေါင်းဆောင်ကြတဲ့လူတွေအကုန်လုံး သဘောတူ ထောင်ပိုင်ကြီးကို ပြောပြီး အကျဉ်းသားတွေ မနိုင်းဘဲ ထောင်အမှုထမ်းတွေပဲ ကုသိုလ်ရေးမို့ သရက်ပင်တက်ခူးကြတာ တစ်ယောက်တောင် ကံကောင်းလို့ သစ်ပင်ပေါ်က လိမ့်ကျတာ လက်ကျိုးသွားပါသေးတယ်။ မယုံရင် ထောင်ပိုင်ကြီးကို မေးပါ။

ဒီသရက်ပင်တွေဟာမြင့်လွန်းလို့ အကျဉ်းသားတွေကိုလည်း မတက်ခိုင်းပါဘူး။ လိမ့်ကျလို့သေရင် စကားများနိုင်ပါတယ်။ မခူးရင်လည်း ဒီလိုပဲ ကြွေကျပြီး ကုန်တာပါပဲ။ ဒီအရပ်မယ် သရက်ကလည်း ပေါပါတယ်။ အလုပ်အတွက် ဆန်ဖိုး၊ ဆီဖိုး ကာမလားလို့ အားလုံး ဝိုင်းလုပ်ကြတာပါ''

အရာရှိကြီးသည် နှာခေါင်းကို လက်ညှိုးထိုး၍ ဖြစ်သွားပြန်လေသည်။

တရားလိုမရှိသော အမှုတော့မဟုတ်။ တရားလိုမှာ ထိန်ပင်စောင့်နတ်ဖြစ်ကြောင်း စစ်ဆေးသူက ပြောသွား၏။ သို့ရာတွင် စစ်ဆေးသူသည် ထိန်ပင်စောင့်နတ်ကို ဘယ်တွင် လိုက်ရှာရမှန်းမသိ၍ တရားခံရွှေမောင်ကလည်း ထိန်ပင်စောင့်နတ်နှင့် နဖူးတွေ့ ဒူးတွေ့ တရားမဆိုင်ရပေ။ ၎င်းပင်လျှင် အလုပ်မရှိ ကြောင်ကိုရေချိုးသော အလုပ်ဟု ပြောရပေမည်။ အကြင်အလုပ်သည် မပုပ်ဘဲမပေါ်၊ မဟုတ်ဘဲမကျော် မှန်လေက အများသိကြသည်သာဖြစ်သည်။ လူ့ပြည်တွင် လျှို့ဝှက်ချက်ဟူသည် မရှိနိုင်။ ယခုမသိက နောင်သိကြမှာ အမှန်ဖြစ်လေသည်။

သို့ရာတွင် စာထုပ်ကိစ္စများတွင် ထိန်ပင်စောင့်နတ်၊ ရွာစောင့်တစ်ဦးတလေက သိပါသည်ဆိုရုံမျှနှင့် အစိုးရငွေအကုန်ခံပြီး အမှုရှာကြသည်မှာ အံ့စရာပင်ဖြစ်သည်။ အမှန်တကယ်တော့ အနှိပြည်တော်သာခေတ်တွင် ကိုယ်ထိလက်ရောက် တိုင်ကြားသော အမှုမျိုးကိုဖြင့် ကြည့်လုပ်လိုက်ကြ

သည်နှင့် ရောသွားသည့်ကများ၍ 'မပို ဘယ်ကိုရောက်သွားသလဲ' ဟူသောပုံတောကိုပင် ကပ်နေကြသောခေတ်တွင် ထိန်ပင်စောင့်နတ်တိုင်သည့်ကို အရေးတကြီး လုပ်နေကြသည်မှာ ဥမ္မတ္တကောအလုပ်သာဖြစ်သည်ဟု ဆိုရန်ရှိလေသည်။

စာဖတ်သူပရိသတ် မိတ်ဆွေများခင်ဗျား . . . မိတ်ဆွေများလည်း ခေတ်အမျိုးမျိုးကို ရွှေမောင်ကဲ့သို့ပင် ကြုံတွေ့လိုက်ကြ မြင်ဖူးလိုက်ကြပါလိမ့်မည်။ ပြာတော်သီခေတ်တွင် ရွှေမောင်သည် ရှူးလုမတတ်နှင့် သားသမီးတပြုံကြီးကို ပင်ပန်းစွာ လုပ်ကိုင်ကျွေးမွေးခဲ့ရပါသည်။

သို့နှင့် နောင်တွင်လည်း ဤခေတ်မျိုးနှင့် မတွေ့ပါရစေနှင့်ဟု ရွှေမောင်ငမိုက်သားက ဆုတောင်းလျက်ရှိနေခဲ့ပြီး သူ့အား ရှူးအောင်မူးအောင် လုပ်ခဲ့သော ခေတ်ကြီးကိုလည်း သူသည် လူသားပီပီ ကလဲ့စားချေပစ်ခဲ့သည်ကို ရွှေမောင်တစ်ဦးတည်းသာ ကျိတ်၍ ရယ်ခဲ့ရပါသည်။ ထိုစကား မှန်ပါသည်။ အကြောင်းမှာ တတိယမ္ပိရွှေမောင်အား စာထုပ်ပစ်၍ ထိန်ပင်စောင့်နတ်လုပ်လိုက်သူမှာ၊ ရွှေမောင်စင်စစ်ပင် ဖြစ်ပေသတည်း။ ကဲ . . . မှတ်ကြလေ။

မြောင်းမြမောင်ကို

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

[၁]

❑

ကမ္ဘာပေါ်ရှိပွင့်လန်းသော ပန်းမျိုးစုံတို့တွင် သစ်ခွပန်းက အလှဆုံးဟု ကျွန်တော်ထင်ပါသည်။ သစ်ခွပန်းအများစုတွင် အမွှေးရနံ့ မရှိကြသော်လည်း ပွင့်ချပ်၊ ပွင့်ဖတ်နှင့် အရောင်အဆင်းက လွန်စွာ ဆန်းကြယ်လှပသည်။

ကမ္ဘာပေါ်၌ တန်ဖိုးအကြီးဆုံး၊ အရှားပါးဆုံး သစ်ခွနက်လိုပန်းမျိုးကတော့ မြန်မာပြည် အရှေ့မြောက်စွန်းတွင်သာရှိပေသည်။ သူက သစ်ခွမျိုးရင်းဖြစ်သော်လည်း သစ်ပင်ကြီးများတွင် ကပ်မြှောင်၍ ပေါက်ခြင်းမဟုတ်။ သဘာဝကျောက်ဂူအမိုးပေါ် ကျောက်နံရံများပေါ်၌သာ ပေါက်ရောက်တတ်သော မြေစိုက်သစ်ခွအနွယ်ဝင်ဖြစ်သည်။ အပင်တစ်ပင်၌ ပွင့်နိုင်တစ်ိုင်သည်း တစ်ပွင့်တည်းသာ ပွင့်တတ်သည်။

ပွင့်ပုံမှာလည်း ဆန်းသည်။ အပွင့်တံက မိုးပေါ်တွင်ထောင်၍ ပွင့်ပြီး ပွင့်ချပ်များအပေါ်၌ လုံးဝန်းလှပသော ဝတ်မှုန်အိုးကလေးပါသည်။ အိုးကလေးမှ လှပသော ဝတ်ဆံကလေးက ထွက်နေသေးသည်။ သစ်ခွနက်ဟုဆိုသော်လည်း လုံးဝအနက်ရောင်မဟုတ် အညိုဘက်သို့ လှနေပြီး ပွင့်ချပ်များအပေါ်၌ အနက်စက်အပြောက်ကလေးများ ပါသည်။ ပွင့်ပုံထူးဆန်း၍

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

ရှားပါးလှသောကြောင့် တန်ဖိုးရှိခြင်းဖြစ်ပေသည်။ မြန်မာပြည်၌လည်း အလွန်ရှားပါးသော မျိုးဖြစ်သည်။ မချမ်းဘောမြို့နယ်၊ ဘာဘူလုံတောင်တန်း နိုင်းဝင်းလစ်တောင်ကြော၌သာ ရှိသည်ဟု အဆိုရှိပေသည်။

ကျွန်တော်သည် ဝါသနာအလျောက် ကျောင်းသားဘဝမှ သည် အကျဉ်းဦးစီးဌာန ဝန်ထမ်းဘဝအထိ တောတောင်များကို စိတ်ဝင်စားသဖြင့် မြန်မာပြည်၌တစ်နံတစ်လျား တောတောင်များအတွင်း တာဝန်ထမ်းဆောင် ရင်း သစ်ခွပန်းပင်မျိုးစုံဖြင့် ယဉ်ပါးကျွမ်းဝင်ခဲ့ပါသည်။ အပူပိုင်းနှင့် အအေး ပိုင်း သစ်ခွမျိုးစိပ်ပေါင်းများစွာတို့အနက် အအေးပိုင်း သစ်ခွမျိုးစိပ်များက ပိုမို လှပပြီး တန်ဖိုးကြီးပေသည်။

အထက်တွင်ဆိုခဲ့သလို အရောင်အဆင်းလှပသော်လည်း အနံ့ရှိသော သစ်ခွမျိုးက အလွန်ရှားပါးပါသည်။ ကျွန်တော် ပဲခူးရိုးမတောင်ကြောပေါ်၌ ပထမဆုံးကြုံခဲ့ဖူးသော ထူးဆန်းသည့် ဂမုန်းသစ်ခွတစ်မျိုးကို အရင် တင်ပြပါမည်။ တစ်နေ့နေလယ်ပိုင်းတွင် ကျွန်တော်နှင့် တပည့်ကျော်မုဆိုး များဖြစ်ကြသည့် အောင်သန်းနှင့် မျောက်တင်သောင်းတို့ သစ်ပင်များပေါ်မှ မျောက်အုပ်ကို အမဲလိုက်ကြရင်း နယ်ကျံပြီး ပဲခူးရိုးမအလယ် တောနက် အတွင်းသို့ ရောက်ရှိသွားကြပါသည်။

စခန်းအရှေ့ဘက် ကညင်ပင်ကြီးအပေါ်၌ မျောက်အုပ်ကြီးတွေ့ရ ကြောင်း သတင်းရရှိသဖြင့် နေ့လယ်စာစားပြီးချိန် ထွက်ခဲ့ကြရာ ကညင်ပင် ကြီးအပေါ်၌ မျောက်ညိုအုပ်ကို တွေ့ရသော်လည်း မျောက်မတစ်ကောင်သာ ပစ်ခတ်ရရှိခဲ့သည်။

ခေါင်းဆောင်မျောက်ထီးကြီးက အယောင်ပြပြီး ရှေ့ကပြေးသဖြင့် နောက်ကလိုက်ကြရင်း ရိုးမအလယ်တောနက်တွင်းသို့ မသိမသာ ရောက်ရှိ သွားကြခြင်းဖြစ်သည်။ ကျွန်တော်ကလည်း မပိုင်လှျင် မပစ်။ အောက်ခြေ ရှင်းသော ရွက်ကြွေတောဖြစ်၍လည်း လမ်းသာသည်။

ညနေစောင်းတော့ ကျွန်တော်တို့ဆရာတပည့် ရွက်ကြွေတောမှ တစ်ဆင့် စိမ်းစိုသော တောစိုထဲသို့ ရောက်သွားကြသည်။ တောစိုဆိုသည့် အတိုင်း အောက်ခြေရှုပ်လာသည်။ ကြွက်နွယ်ချုံ၊ မြယာချုံ၊ ကင်ပွန်းချုံ

နှင့် ဒိုးနွယ်ချုံများသာမက ရေစပ်စပ်ရှိသော မြေနိမ့်နေရာများ၌ ကြိမ်ချုံ ရောင်နီးချုံနှင့် ဝလူပင်၊ တောင်ထန်းပင်များက နေရာအနှံ့။ မုဆိုးလမ်းပင် ပေါက်နေသဖြင့် တပည့်များက အသင့်ဆောင်လာကြသော အမဲလိုက် ဓားမြှောင်ကိုယ်စီဖြင့် လမ်းရှင်းကြရသည်။ ခရီးက မတွင်ပါ။ ညနေစောင်း နေညိုချိန်ရောက်တော့ နေပြောက်ပင်မထိုးသော တောကြီးအတွင်း၌ အလင်း ရောင်က အားနည်းလာသည်။

"ဆရာ . . . ဘယ်နှနာရီ ရှိပြီလဲ"

မုဆိုးအောင်သန်းက အချိန်ကို မေးလာသည်။

"ညနေ (၄) နာရီပဲ ရှိသေးတယ်ကွ။ အတော်မှောင်လာပြီနော်"

"ပြန်လှည့်ကြစို့ . . . ဆရာ။ အလင်းရောင်က အားနည်းလာပြီ။ မျောက်အုပ်ကြီး လူပ်ရှားပြေးလို့ ဘာကောင်မှလည်း မတွေ့ရတော့ဘူး။ တော်ကြာ မှောင်သွားရင် အပြန်ခက်မယ်။ လက်နှိပ်ဓာတ်မီးလည်း ပါလာ သာမဟုတ်ဘူး"

"အေး . . . အေး . . . မျောက်အုပ်ကိုတော့ လက်လျှော့လိုက် ကြစို့၊ အပြန်လမ်းကို မှတ်မိပါတယ်။ (၅) မိနစ်လောက်တော့ ရေသောက် ဆင်း နားကြရအောင်ကွ"

ကျွန်တော်တို့အောက်ခြေရှင်းသော ကုန်းကလေးပေါ်မှ ပျဉ်းမပင် ကြီးအောက်တွင် ထိုင်ကြရင်း ရေဘူးကိုမော့သောက်လိုက်စဉ် လေသင့်သဖြင့် အနံ့တစ်မျိုးကိုရသည်။ စူးဝါးသော နံ့စွင်းနံ့ဖြစ်သည်။ ကျွန်တော် ရှိုက်၍ လိုက်တော့ အသက်ရှူ၍ အလွန်အားရသည်။ ပတ်ဝန်းကျင်ကို ရှာကြည့် သည်။ တောစိမ်းစိမ်းသာ ဝိုင်းနေသည်။ ဘာတောကောင်မျှလည်း မမြင်ရ။ ဘာကောင်အနံ့လည်းမဟုတ်။ အချို့သင်း ခွေချပ်နှင့် တွင်းအောင်းဖြူကောင် ခွေးများအနံ့က တွင်းအောင်းနံ့ နံနေတတ်သည်။

"ဆရာ . . . ဘာနံ့ရသလဲ၊ နံ့စွင်းနံ့မဟုတ်လား"

မုဆိုးအောင်သန်းက မေးလာသည်။ မျောက်တင်သောင်းက ကော့ . . .

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

"ဆရာ ... သရဲခြောက်ပြီ ထင်တယ်။ ဒါဟာ ကလေးမွေးပြီးစ သရဲမရဲ့ မီးနေနံ့နှင်းနံ့"

"တင်သောင်း ... မင်းကတော့ လုပ်ပြီ။ မုဆိုးလုပ်ပြီး သရဲကြောက်တတ်သလား။ နှင်းနံ့တော့ ဟုတ်တယ်။ ဒါပေမဲ့ အောက်သိုးသိုး နှင်းနံ့ မဟုတ်ဘူး။ လတ်ဆတ်တဲ့ နှင်းနံ့၊ အသေအချာရှူကြည့်ပါလား။ အသက်ရှူလို့ အရမ်းကောင်းတယ်။ အချိန်ရှိတုန်း ပတ်ဝန်းကျင်ကို မျက်စိရှင်ရှင် ကြည့်ကြစမ်းကွာ။ ငါ့အထင်တော့ ပန်းတစ်မျိုးမျိုးရဲ့အနံ့လို့ ထင်တယ်။ ဖြစ်နိုင်တာက ဂမုန်းပန်းများလား"

"ဟာ ... ဆရာကလည်း ဒီပတ်ဝန်းကျင်က တောစိုရေစပ်စပ်ရှိလို့ တောချုံနဲ့ ဆူးပင်တွေချည်းပဲ။ ဘာဂမုန်းပင်၊ ပန်းပင်မှ ပေါက်တာ မတွေ့ရဘူး။ သစ်ပင်သစ်ရွက်တွေ အနံ့များလား၊ ကရဝေးလို အပင်မျိုး လည်း မတွေ့မိပါဘူး"

"အောင်သန်းရယ် ... ပန်းနံ့ပါဆိုမှ ပတ်ဝန်းကျင်ကို အသေအချာရှာ၊ အပင်ပေါ်တွေကိုလည်း မော့ကြည့်ပြီး ရှာကြ"

ထိုစဉ် မျောက်တင်သောင်းက ကျွန်တော်တို့ရှေ့တူရူမှ တောင်သရက်ပင်အကိုင်းများပေါ်သို့ မော့ကြည့်ရင်း ...

"ဆရာ ... ဟိုတောင်သရက်ပင် ခွဆုံကိုင်းပေါ်မှာ ဝါဝါအရောင်တွေ့ရတယ်။ ဘာလဲမသိဘူး။ ကျွန်တော် အနီးကပ် သွားကြည့်လိုက်ဦးမယ်"

"အေး ... အေး ... ခြေခင်းလက်ခင်းနဲ့ ပတ်ဝန်းကျင်ကို သတိထား"

ကျွန်တော်လည်း မျောက်တင်သောင်းအား သတိပေးရင်း ထိုင်ရာကရပ်၍ အသေအချာ မော့ကြည့်လိုက်မိသည်။ အဝါရောင်ပန်းခိုင်များ ပွင့်နေသော ဖယောင်းပန်းလက်တံရှည် သစ်ခွအုံကလေးဖြစ်သည်။

"မျောက်တင်သောင်းရေ ... နှင်းနံ့က အဲဒီသစ်ခွပန်းက လာတာ ထင်တယ်။ အပင်ပေါ်တက်ပြီး အသေအချာ ခွာပေးစမ်းကွာ"

မျောက်တင်သောင်းဟု ခေါ်ရခြင်းမှာ မျောက်ကဲ့သို့ သစ်ပင်တက်ကျွမ်းကျင်သဖြင့် အနွတ္တ အမည်ပေးထားခြင်းဖြစ်သည်။ (၅)မိနစ်ခန့်ဖြင့် ပေ(၂၀)ကျော်မြင့်သော တောင်သရက်ပင်ခွအုံပေါ်သို့ ရောက်ရှိသွားသည်။

"ဟုတ်တယ် ... ဆရာ၊ ဒီသစ်ခွပန်းက နှင်းနံ့ ထွက်နေတာ၊ မွှေးလိုက်တာ ... ဆရာရယ်။ ရိုးရိုးဖယောင်းပန်း လက်တံရှည်နဲ့မတူဘူး။ ဆင်မျက်ကွင်းသစ်ခွလိုလည်း ဝတ်ဆံက အရောင်မကွဲဘူး။ အပွင့်နဲ့ဝတ်ဆံရောပါ အဝါရောင်တစ်ရောင်တည်း။ ပန်းခိုင်ကြီး (၃) ခိုင်တောင် ထွက်နေတာ၊ သူ့အနံ့ကိုရှူရတာ အသက်ရှူလို့ အရမ်းကောင်းတယ် ဆရာ"

"အေး ... အဲဒါ ရိုးရိုးသစ်ခွ မဟုတ်ဘူး။ ရှားပါးသစ်ခွပဲ။ မကျိုးစေကြစေနဲ့။ မင်းမှာ ကြက်တောင်ကြိုးတွေ ပါတယ်မဟုတ်လား။ သစ်ခွဖုတ်ကို ဓားဦးနဲ့ကလော်ပြီး ကြိုးချည်ပြီး ဖြည်းဖြည်းချပေး ... ကြားလား"

"ဟုတ်ကဲ့ပါ ဆရာ"

မျောက်တင်သောင်းက သစ်ခွဖုတ်ကို ကြိုးချည်ပြီး ဖြည်းဖြည်းချပေးတော့ မုဆိုးအောင်သန်းက တောတိုးပြီး သွားယူသည်။

တောနက်အတွင်းဖြစ်သဖြင့် မှောင်စပြုလာပေပြီ။ တောကြက်နှင့်ငှက်ကလေးများ၏ အိပ်တန်းတက်ရန် ပြန်လာသံကို ညနေဆည်းဆာသံအဖြစ် ကြားနေရသည်။ ကျွန်တော် ဆေးလိပ်မသောက်တတ်သော်လည်း အရေးပေါ်ဆောင်ထားသော မီးခြစ်ကလေးပါသဖြင့် မစိုးရိမ်မိပါ။

တပည့်ကျော် မုဆိုးနှစ်ယောက်တွင်လည်း မုဆိုးလွယ်အိတ်ကလေးများ အသီးသီးထဲ၌ မီးခြစ်တော့ ပါကြပါလိမ့်မည်။ သူတို့က ဆေးလိပ်သောက်တတ်သည်လေ။ မှောင်ပါက ဝါးလုံးခြောက်ထိပ်ဖျား ဖွာပြီး မီးတုတ်လုပ်၍ မီးညှိပြန်ရုံသာဖြစ်လေသည်။

✿ ✿ ✿

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

[၂]

❑

သစ်ခွအုံအား မုဆိုးအောင်သန်းယူလာပြတော့ ကျွန်တော် အသေအချာ ကြည့်မိသည်။ ဖယောင်းပန်းလက်တံရှည်နှင့် ပုံစံဆင်သော်လည်း အပင်ရိုးတံကပါ ဝါထိန်နေသည်။ အရွက်များကတော့ သာမန်အစိမ်းရောင်ပဲဖြစ်သည်။ ပင်စည်လက်တံ (၃)ချောင်းတွင် ပန်းခိုင်ကြီး (၃) ခိုင် ဝေဆာစွာ ဖူးပွင့်နေရာ လွန်စွာလှပသည်။

အပွင့်များကလည်း အဝါရောင်ဝတ်မှုံများက ဖုံးအုပ်ထားသည်။ ဝတ်မှုန်အိတ်မှ နနွင်းနံ့မှာ လတ်ဆတ်ပြီး ထူးကဲစွာထွက်နေသည်။ ရှူရှိုက်ကြည့်တော့ အသက်ရှူရသည်မှာ တအားကောင်းသည်။ လူမှာလန်းဆန်းသွားသည်။ သာမန်သစ်ခွပန်းဖယောင်းပန်းများမှာ အနံ့မရှိ၊ အဆင်းသာရှိသည်။ ကျွန်တော့်အထင် ဂမုန်းစာတ်ဝင်နေသော ဆေးဘက်ဝင် ရှားပါးသစ်ခွမျိုး ဖြစ်ပေလိမ့်မည်။

"ကဲ . . . လာကြဟေ့၊ ပြန်ကြမယ်။ နေတောင် ဝင်လုပြီ"

တောမှာ အတော်မှောင်လာသည်။ သို့သော် ရောင်ပြန်အလင်းရောင်ကြောင့် မြင်သာထင်သာတော့ ရှိပါသေးသည်။ မီးတုတ်ထွန်းညှိရန် မလိုသေးပါ။ တောကြီးမှာ ပိုးမွှားပုရစ်အော်သံနှင့် အိပ်တန်းတက် ကြက်ငှက်

များအသံကြောင့် စီစီညံညံရှိလှသည်။ ကျွန်တော်တို့မုဆိုးအဖွဲ့ ယနေ့ တွက်သားတော့ကိုက်ပါ။

မျောက်မတစ်ကောင်နှင့် ကျေနပ်လိုက်ရသော်လည်း ထူးဆန်းသော နနွင်းနံ့ထွက်သည့် သစ်ခွပန်းအဝါရောင်ကြောင့် ဖြေသာပါသေးသည်။ သင်းသွားရင်း မုဆိုးအောင်သန်းနှင့် မျောက်တင်သောင်းတို့က လိုအပ်ပါက မီးတုတ်လုပ်ရန် ဝါးယောင်းခြောက်များ ကောက်လာခဲ့သော်လည်း အပြန်ခရီးကို သွက်သွက်လှမ်းကြသဖြင့် စခန်းပြန်ရာ အဝင်လမ်းမပေါ်သို့ အမြန်ပြန်ရောက်သည်။ တောပါးသော နေရာဖြစ်သဖြင့် အလင်းရောင်က ရှိနေသေးသည်။ မီးတုတ်များ မလိုအပ်တော့ပါ။ ဖြူလွလွအလင်းရောင်က ကျွန်တော်တို့အား မြင်သာထင်သာ လမ်းပြနိုင်ပါသည်။

စခန်းပြန်ရောက်တော့ ညနေ (၆) နာရီတိတိ၊ တောတွင်းစခန်းဖြစ်၍ မှောင်ချေပြီ။ ကျွန်တော် ခေတ္တနားပြီး ရေချိုးနေစဉ် တပည့်များက မျောက်သားဟင်းချက်ရန် စီစဉ်နေကြသည်။ မျောက်သားမှာ ကြက်သားလိုသော အသီးအရွက်သာစား၍ မညှီ၊ အလွန်နူးညံ့ပြီး ချိုသည်။ မျောက်ချေးခါးကသည်ကတော့ ကျွမ်းကျင်ရန် လိုသည်။

အစာအိမ်သစ်ထဲမှ မျောက်များစားထားသော အသီးအရွက်၊ သစ်ဥသစ်ဖုများမှာ လွန်စွာ ဆေးဘက်ဝင်ပါသည်။ ထိုအစာအိမ်ကို ရေနွေးဖြင့် ပြုတ်၍ အစာများထုတ်ခါ ချက်ပြုတ်စားရခြင်းဖြစ်သည်။ လက်ဖက်အသားနှင့် အလွန်တူသည်။

တောတောင်ထဲတွင်တော့ မျောက်ချေးခါးမှာ ဟင်းခပ်အချိုမှုန့်အဖြစ်သုံးသည်။ မည်သည့်ဟင်းချက်ချက် မျောက်ချေးခါး အနည်းငယ် ထည့်ချက်လျှင် ဟင်းအရသာ ပိုကောင်းသွားသည်။ ဆေးဘက်လည်း အလွန်အသုံးဝင်သည်။ မျောက်သွေးကတော့ ယောက်ျားများအတွက် အားဆေးကောင်း တစ်ခွက်ပင်ဖြစ်ပါသည်။

ကျွန်တော် ညစာထမင်းစားတော့ ည (၇) နာရီ ကျော်ချေပြီ။ မွှေးကြိုင်သော မျောက်သားဟင်းဖြင့် ထမင်းမြိန်လှသည်။ မျောက်ရိုးကို

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

ဆိတ်ဖုံးခပ်ထားသောဟင်းချိုကလည်း ချိုမွှေးကလေး၊ လတ်ဆတ်သန့်စွမ်းသော ဇရစ်ရိုးအကြော်ကလည်း ဆိမ့်သက်သက်ကလေးဖြင့် စားလို့ အလွန်ကောင်းသည်။ ကျွန်တော် ညစာစားနေစဉ် ထမင်းဟင်း လိုက်ပေးနေသော မုဆိုးအောင်သန်းက . . .

"ဆရာ . . . ဒီနေ့ည မထူးခြားဘူးလား"

"အေး . . . ထူးတာပေါ့။ လမ်းလျှောက်တောတိုးပြီး ပင်ပန်းလာတော့ စားကောင်းလွန်းလို့ ထမင်းနှစ်ပန်းကန်တောင် ကုန်တယ်"

"အဲဒါကို ပြောတာမဟုတ်ဘူး . . . ဆရာရဲ့။ ဒီနေ့ ခြင်မကိုက်တာကို ပြောတာပါ"

"အေး . . . ဟုတ်ပါရဲ့။ အခုမှ သတိထားမိတော့တယ်။ ဒီည ခြင်အော်သံတောင် မကြားရဘူး။ ကေန္တ မင်းတို့တဲအိမ်အဝမှာ ချိတ်ဆွဲထားတဲ့ သစ်ခွပန်းက နနွင်းနံ့ကြောင့်ထင်တယ်။ နနွင်းမှုံးတိုက်ရင် ခြင်ပြေး တယ်လေကွာ"

"ဟုတ်မယ် . . . ဆရာ။ အသက်ရှူရတာလည်း အရမ်းကောင်းတယ်။ ခြင်မလာတာကိုကတဲ့ သစ်ခွပန်းက အသုံးဝင်နေပြီ။ နောက် ဘာအစွမ်းတွေရှိသေးသလဲ မသိသေးဘူး"

"သိတဲ့သူတော့ ရှိမှာပေါ့ကွာ။ တို့ဆီကို ဆေးမြစ်လာလာရှာနေတဲ့ ပဲခူးက အဘဆရာအေးပါရင်တော့ အတော်ကောင်းမှာ။ ဆရာကြီး ဆေးဘက်ဝင်အပင်တွေအကြောင်း နှံ့စပ်ကျွမ်းကျင်တယ်"

"အဘလာသွားတာမှ မကြာသေးဘဲ ဆရာရဲ့။ အဘဆေးဆရာကြီးက (၆)လမှာ တစ်ကြိမ်လောက်လာတာ။ ဆရာတနေလည်း အပိုပဲ"

"အေး . . . သတိရလို့ ပြောတာပါကွာ။ သစ်ခွပန်းမနွမ်း ဆရာကြီးလာရင်တော့ ဟန်ကျမှာပဲ သစ်ခွပင်ကိုရေလည်း အရမ်း လောင်းမနေနဲ့။ တော်ကြာ ရေလောင်ပြီး အပွင့်တွေ ပုပ်သွားမယ်။ သဘာ အလျှောက် ရှင်သန်အောင် မနက်ဖြန်ကျရင် တဲရှေ့က ဘန့်ဘွေးပင် ပင်စည်မှာ ကပ်ချည်ထားလိုက်"

"ဟုတ်ကဲ့ ဆရာ"

ကျွန်တော် စားသောက်ပြီးသည်နှင့် မျက်နှာသစ်၊ သွားတိုက်၊ ခြေလက်ဆေးပြီး ဘုရားဝတ်ပြုပါသည်။ မေတ္တာပို့ အမျှဝေပြီးနောက် တောတွင်းထုံးစံအတိုင်း ည (၉) နာရီမထိုးမီ အိပ်ရာဝင်ခဲ့ရာ နှစ်ခြိုက်စွာ အိပ်ပျော်ခဲ့တော့သည်။

✿ ✿ ✿

[၃]

❑

နောက်တစ်နေ့မနက်တွင် အိပ်ရေးဝသဖြင့် မနက် (၆) နာရီခန့် စောစောအိပ်ရာက နိုးသည်။ ရဲဘက်များ ဆန်ပြုတ်သောက်အပြီး လုပ်ငန်း ထွက်ရန် ပြင်ဆင်နေကြချေပြီ။ တောတွင်းစခန်းဖြစ်သဖြင့် နှင်းများက ဝေမှောင်နေဆဲ။ ကျွန်တော်မျက်နှာသစ်၍ ဘုရားဝတ်ပြု ပုတီးစိပ်သည်။ ပြီးနောက် ဝေနေယျသတ္တဝါအပေါင်းနှင့် တောစောင့်နတ်၊ တောင်စောင့်နတ်များအား မေတ္တာပို့၍ အမျှအတမ်းဝေသည်။ ထူးခြားသည်က ကြည်လင်သောစိတ်ကြောင့် ထင်ပါသည်။ ကျွန်တော်၏အာရုံတွင် အဘ ဆေးဆရာကြီး ဆရာအေး၏မျက်နှာက မကြာခဏ ပေါ်လာတတ်သည်။ ထို့ကြောင့် ဆရာကြီးကိုလည်း ရည်မှန်း၍ သီးခြားမေတ္တာပို့ပါသည်။

မနက်ပိုင်း ရုံးကိစ္စများလုပ်ပြီးတော့ နေ့လယ်ပိုင်းတွင် အနားယူ ရသည်။ မနက်အစောက ထမင်းကြော်နှင့် မျောက်သား ဟင်းစားထား

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

သဖြင့် နေ့လယ်စာ ထမင်းစားရန် မဆာသေးပါ။ ထို့ကြောင့် စခန်းအားစစ်ဆေးရင်း လမ်းလျှောက်ရန် တဲအိမ်ပေါ်ကဆင်းတော့ အိမ်ပေါက်ဝတွင် သစ်ခွပန်းအုံကို တွေ့ရသည်။

လန်းဆန်းစွာ ပွင့်နေဆဲ။ နန္ဒင်းနံ့က လှိုင်လှိုင်ထွက်နေဆဲ။ ထိုမှ သတိရ၍ကြည့်တော့ တပည့်ကျော်မုဆိုးအောင်သန်းနှင့် မျောက်တင်သောင်းတို့ မီးဖိုထဲ၌ မရှိကြ။ ထို့ကြောင့် သစ်ခွပန်းပင်အားလည်း ပြောင်းရွှေ့မစိုက်ရသေး။ သူတို့၏ နိစ္စဓူဝအလုပ်ဖြစ်သော ကြက်ကိုင်း၊ ငှက်ကိုင်း သယ်နေကြဟန်တူသည်။ သို့သော် ယနေ့ အပြန်နောက်ကျနေကြသည်။

ကျွန်တော်စခန်းအား တစ်ပတ်ပတ်၍ ဆေးရုံနှင့် ရဲဘက်ဖိုကြီး ဝန်ထမ်းဖိုတို့အား စစ်ဆေးသည်။ ပြီးနောက် ရဲဘက်ဘားတိုက်များအတွင်း ဝင်ကြည့်တော့ ဘားတိုက်ကြီး(၅)လုံးတွင် အဆောင်မှူးနှင့် ဆေးနားရဲဘက် (၅)ဦးစီခန့်သာ တွေ့ရသည်။ ရဲဘက်များ ရှေ့တန်းအလုပ် ခွင်ဝင်နေကြရာမှ ပြန်မရောက်ကြသေးပါ။

ကျွန်တော်နေထိုင်သော တဲအိမ်ပြန်ရောက်တော့ မုဆိုးအောင်သန်းနှင့် တင်သောင်းတို့ တောကြက်နှင့်ရစ် တစ်ကောင်စီကိုင်နေကြသည်။ အနီး၌လည်း တောဝက်ပေါက်တစ်ကောင်အား ကိုင်ရန် ချထားသည်။

"ဟကောင်တွေ ... မင်းတို့ တယ်လည်း အလုပ်ဖြစ်ပါလား"

"ဒီနေ့ လာဘ်ကောင်းတယ် ... ဆရာရေ့၊ ပေါက်ကိုင်းတွေ လိုက်စစ်တော့ တောကြက်ဖတစ်ကောင်နဲ့ ရစ်ကြက်ဖကြီးတစ်ကောင် မိနေတဲ့ အပြင် နှင်းကိုင်းမှာလည်း တောဝက်ပေါက်တစ်ကောင် မိနေလို့ မနည်း[illegible] ဖမ်းပြီး ကပ္ပိလိုက်ရတယ်။ အချိန် (၁၀)လောက်တော့ရှိမယ် ဆရာ။ ဝက်[illegible] ဆိုတော့ စားကောင်းတာပေါ့။ ဒါကြောင့် ကျွန်တော်တို့ ကြာသွားတာ။ အခု[illegible] အဘဆရာကြီးကြွလာရင်တော့ အလွန်ကောင်းမှာပဲ၊ တောကောင်သား[illegible] ဟင်းစုံစုံနဲ့ ညှော်ခံရတာပေါ့နော် ... ဆရာ"

"ဟ ... အောင်သန်းရဲ့ မင်းလည်း ဆရာကြီးကို တ,နေပြန်[illegible] ဆရာကြီးတော့ လမ်းသွားရင်း ခလုတ်တိုက်တော့မှာပဲ"

"ဟုတ်တယ် ဆရာ။ ကျွန်တော်တို့ ဒီနေ့ ဘယ်လိုဖြစ်မှန်း မသိဘူး ဆရာကြီးမျက်နှာကို တရေးရေး မြင်နေမိတယ်"

"အေး ... အဲဒါ နိမိတ်ပေါ့ကွာ တစ်ဦးကသတိရနေရင် တစ်ဦးကလည်း စိတ်မနောဆက်သွယ်မှုအရ သတိရနေတတ်ပါတယ်"

ထိုစဉ် စခန်းအဝင်လမ်းဘက်မှ ကားစက်သံကြားရသည်။ ရိက္ခာ [illegible]ဘားလား၊ သစ်တောဌာနမှ သစ်ဝါးလာသယ်သော ကားလားတော့ [illegible]မှန်းဆတတ်ပါ။ (၁၀) မိနစ်ခန့်ကြာတော့ HINO (TE-11) ကားစိမ်းကြီး [illegible]ခန်းအတွင်းမောင်းဝင်လာပြီး ရိက္ခာရုံအနီး၌ ရပ်သည်။ ကျွန်တော် [illegible]ကြည့်လိုက်တော့ မင်းကုန်းကွပ်ကဲရေးစခန်း ထောက်ဌာနမှ ထောင်မှူး [illegible]မောင်နှင့် ပဲခူးမှ အဘဆရာကြီး ဆရာအေးတို့ ကားခေါင်းထဲမှ ဆင်း[illegible]ကြသည်။

"ဟဲ့ကောင်တွေ ... ပဲခူးအဘဆရာကြီး ကြွလာတယ်။ အမြန် [illegible]ကြိုကြ"

တဲအိမ်ရှေ့ရောက်တော့ ကျွန်တော်က ...

"အဘဆရာကြီးနဲ့ ဆရာပြုံးတို့ ... ကြွကြပါ။ ဘယ်လိုဘယ်ပုံ [illegible]ကြတာလဲ။ ရိက္ခာလည်း မမှာဖြစ်သေးပါဘူး"

အဘဆရာကြီးကတော့ တပြုံးပြုံး၊ ဦးပြုံးမောင်က ...

"ဆရာသိန်းဝင်းရေ ... မနေ့ညက ရိက္ခာကား (၅)စီး အင်းစိန် [illegible]က အရေးပေါ်ဝင်လာတယ်။ မင်းကုန်းက ရိက္ခာကိုဒေါင်ပြည့်သွားတာ [illegible]တစ်စီးကို မင်းကုန်းစခန်းမှာ မချတော့ဘဲ လူအင်အားများတဲ့ ဆရာ [illegible]ကို လာချပေးတာ။ မနက်စောစော ဆေးဆရာကြီးလည်း ရောက် [illegible]နဲ့ အတော်ဖြစ်သွားတာ။ ဆရာတို့ ဂိုဒေါင်ကော ဆန့်ပါ့မလား"

"ကျွန်တော်တို့ဂိုဒေါင်က (၂)လုံးတောင်၊ ဆန့်ပါတယ်။ ကဲ ... [illegible]ကြွကြပါ။ အတော်ပါပဲ .. ကနေ့ တပည့်မုဆိုးတွေ၊ တော[illegible] [illegible]လို့ ဆရာကြီးနဲ့ညှော်သည်တွေကို မျှော်နေတာ"

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

ထိုအခါမှ ဆရာကြီးက ကွမ်းတမြုံ့မြုံ့ဝါးရင်း ...

"အေး ...ဒါကြောင့်ဖြစ်မယ်။ ငါ့မှာ မနေနိုင် မထိုင်နိုင် ညကတည်းက မင်းတို့စခန်းကို အာရုံထဲမှာ ပေါ်နေတာ။ ဘာထူးခြားသေးသလဲ"

အဘဆေးဆရာကြီးမှာ ကျွန်တော့်အား မေးမြန်းရင်း တဲအတွင်း လှမ်းဝင်သည်နှင့် သစ်ခွပန်းအုံအားမြင်သွားပြီး နှုတ်ဆိတ်သွားပြီး နမ်းရှုံ့ရသည်နှင့် ..

"ဪ် ...ဒါကြောင့်ကိုး။ မင်းတို့က နတ်ဆေးဂမုန်းနဲ့ ငါ့ကို တပြီး ခေါ်ကြတာကိုး။ ဒါကြောင့် ငါ နေမရ ထိုင်မရဖြစ်ပြီး ဒီကို အမြန် လာချင်စိတ်တွေ ပေါက်နေတာ"

"အဘ ...ဒါ သစ်ခွပန်းပင်မဟုတ်လား"

"အေး ...အဲဒါ သစ်ခွပန်းပင်နဲ့တူတဲ့ နတ်ဆေးဂမုန်းပင်။ မိုးမှု ဇော်ဝါဂမုန်းလို့လည်း ခေါ်ကြတယ်။ အစောင့်အရှောက်ကြီးတယ်။ ကြည့် ပါလား ... တစ်ပင်လုံး ဝါထိန်နေတာ။ သစ်ခွပန်းအများစုက ရနံ့မရှိဘူး။ ဒီ ဂမုန်းပင်ရဲ့ ထူးခြားချက်က နံ့သင်းနံ့လှိုင်နေတာပဲ။ နံ့သင်းဆိုတာက ကျန်းမာ ရေးအတွက် အသက်ရှည်ဆေး။ ပိုးအမျိုးမျိုးကို နိုင်တယ်။ ဒီအပင်ကရတဲ့ နံ့သင်းနံ့ကိုရှူရရင် အသက်ရှူအားကောင်းတယ်။ အသက်ရှည်ပြီး ကျန်းမာ စေတယ်။ ကိုယ်တွင်းကိုယ်ပ ရောဂါတွေပျောက်ကင်း ချမ်းသာစေတယ် ခြင်နဲ့ပိုးမွှားကောင်တွေ ဝေးဝေးရှောင်ကြတယ်။ အဆိပ်ကို နိုင်တယ် အလွန်ရှားပါးတဲ့ ဆေးဘက်ဝင်ဂမုန်းပဲ။ ဂမုန်းပင်အနားမှာ လိုသူကိုတော့ မနေနိုင် မထိုင်နိုင် ချက်ချင်းရောက်လာရတယ်။ မင်းတို့ညက ငါ့ကိုတမ ကြတယ် မဟုတ်လား"

"ဟုတ်ပါ့ ...ဆရာကြီးရယ်၊ ဒီဂမုန်းပင်အကြောင်း မေးချင်တာ ရယ်၊ တောကောင်သားတွေရတော့ ကျွေးချင်တာနဲ့ တ,မိပါတယ်ခင်ဗျား"

"အေး ...အဲဒါကြောင့် ငါလည်း ပြေးလာရတာ။ တခြား ဘာတွေ တွေ့ရှိသေးသလဲ"

"မရှိပါဘူး ...ဆရာကြီး"

"အေး ...ဒီဂမုန်းပင်က ငါအစောကပြောခဲ့သလို နတ်ဆေးတော် တစ်သက်မှာတစ်ခါတောင် ရှာရဖို့ အလွန်ခက်တယ်။ အနံ့ကို ဝဝရှူထား

ကြ။ ကျန်းမာပြီး အသက်ရှည်တယ်။ ပန်းပွင့်နွမ်းသွားရင် အခြောက်လှမ်း အမှုန့်ကြိတ် ပျားရည်နဲ့ တေစား။ အာယုဝဍ္ဎနအားဆေးအပြင် အဖျား ရောဂါမှန်သမျှ အကုန်ပျောက်ကင်းတယ်။ ငှက်ဖျားရောဂါကို မြန်မာပြည် မြောက်ဖျား ရေခဲတောင်တွေပေါ်မှာသာ ပေါက်တတ်တဲ့ ခန်းတောက်ဆေးမြစ် လို အလွန်နိုင်တယ်"

"နောက်တစ်ချက်က ဒီဆေးပင်က ဂမ္ဘီရဆေးပင်နော်။ မသန့်တဲ့ နေရာမှာထားရင် မကြိုက်ဘူး။ လူကို ခိုက်တတ်တယ်။ သန့်ရှင်းပြီး မြင့်တဲ့ နေရာမှာထား။ ရေလောင်းရင်လည်း ကြုံရာရေနဲ့ မလောင်းနဲ့။ သောက်ရေ လို သန့်ရှင်းစင်ကြယ်တဲ့ရေနဲ့လောင်း။

နေ့စဉ် ရေလောင်းစရာမလိုဘူး။ တစ်ပတ်တစ်ခါသာ ရေဝဝ လောင်းရင် လုံလောက်ပြီ။ ဒီဆေးပင်နဲ့ပတ်သက်ပြီး သုံးတတ်ရင် ဆေး အသုံးတွေ အများကြီးရှိသေးတယ်။ အပွင့်ကြွေရင်တော့ ငါ့လည်း စွန့်ဦး ခေါ်လူပျောက်ရှာတာတော့ အလွန်အစွမ်းထက်တဲ့ဆေးပင်ပဲ"

"ကဲ ...အောင်သန်းနဲ့တင်သောင်း၊ ဆရာကြီးနဲ့ငါတို့ နေ့လယ်စာ စားကြရအောင် မင်းတို့ဟင်းတွေကျက်ရင် ပြင်ကြတော့ကွာ"

"ဟုတ်ကဲ့ ဆရာ၊ ရလောက်ပါပြီ"

ထိုနေ့က နေ့လယ်စာကို ကျွန်တော်တို့ မွန်းလွဲ (၁) နာရီခန့်မှ မြိန်ရှက်စွာ စားကြရသည်။ တောကြက်သားဟင်း၊ မျောက်သားဟင်းတို့ ဖြစ်သည်။ ညနေစာကိုတော့ ရစ်သားဟင်း၊ တောဝက်သားဟင်းတို့ စားရပေမည်။ ရိက္ခာလာပို့သော မင်းကုန်းစခန်းမှထောက် ထောင်မှူး မောင်ကလည်း တပည့်မုဆိုးများ၏ ဟင်းချက်လက်ရာအား ချီးကျူး သည်။

အမှန်တော့ တောတွင်းစခန်းဖြစ်သဖြင့် အချိုမှုန့်နှင့် ငံပြာရည်ပင် မြင်စုံအောင်မရှိ။ ဟင်းလျာများအား ဆား၊ နနွင်းနယ်ပြီး မျောက်ချေးခါး နည်းငယ်ထည့်၍ တောတွင်းမှရသော ကရဝေးရွက်ခြောက်နှင့် သစ်ကြမ်း ခေါက် ခပ်ထားခြင်းသာဖြစ်သည်။ အသားများမှာ လတ်ဆတ်၍ ချိုခြင်း ဖြစ်သည်။

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

ညနေစောင်းတော့ တပည့်မုဆိုးများက ကိုင်းလည်ရင်း ဆရာကြီးကပါ ကြံုတုန်းကြံုခိုက် ဆေးမြစ်၊ ဆေးပင်၊ ဆေးရွက်ရှာရန် တောထဲသို့ လိုက်သွားသည်။ ကျွန်တော်ကတော့ မင်းကုန်းစခန်းမှ လာချသော ဆန်အိတ်၊ ပဲအိတ်များအား ထောက်ဂိုဒေါင်အတွင်း စနစ်တကျထည့်သွင်း၍ စာရင်းပြုစုရသည်။ ရိက္ခာလာပို့သော ထောင်မှူးဦးပြုံးမောင်သည်လည်း မမှောင်ခင် မင်းကုန်းစခန်းရောက်အောင် ပြန်ချေပြီ။

မှောင်စပြုမှ ဆရာကြီးနှင့် ကျွန်တော့်တပည့်များ တောလည်သွားရာမှ ပြန်ရောက်လာကြသည်။ သူတို့နှင့်အတူ တောသီးတောနှံနှင့် ဖွတ်ကြီးတစ်ကောင်၊ သင်းခွေချပ်တစ်ကောင် ပါလာသည်။

"ဟ ... အောင်သန်းနဲ့တင်သောင်း၊ မင်းတို့ဆရာကြီး ပဲခူးမပြန်ချင်အောင် တောကောင်သားမျိုးစုံနဲ့ ပြုစုတော့မယ်ထင်တယ်"

"ကံဆိုးထဲက ကံကောင်းတာ ... ဆရာရေ၊ ဒီညနေ ကိုင်းလည်တာ ပေါက်ကိုင်းနဲ့ နင်းကိုင်းတွေမှာ ဘာကောင်မှမမိဘူး။ ဒါနဲ့ ဆရာကြီးအတွက် ဆေးပင်ရှာပေးရင်း တောင်ပိန္နဲပင်ကြီးပေါ် ဖွတ်ကြီးတက်ပြေးလို့ တက်လိုက်မယ်လုပ်တုန်း ဖွတ်ကြီးဟာ ကိုင်းခွဆုံက အခေါင်းထဲအဝင် အခေါင်းထဲကထွက်လာတဲ့ သင်းခွေချပ်ကြီးနဲ့ နပမ်းလုံးပြီး ပြုတ်ကျလာတာ။ ကျွန်တော်တို့က အောက်က အသင့်စောင့်ပြီး ဝါးရင်းတုတ်နဲ့ ရိုက်လာကြတာ။ ဒီတစ်ခါ ကံကောင်းချင်တော့ လွယ်လိုက်တာ ... ဆရာရယ်"

"အေး ... အေး ... ကောင်းတယ်။ ငါလည်း ဒီတောထဲရောက်မှ တောကောင်သားစုံစုံ စားရပေမယ့် ဖွတ်သားနဲ့ သင်းခွေချပ်သားတော့ မစားဖူးသေးဘူးကွ"

"အလွန်ကောင်းပေ့ ... ဆရာရယ်။ ဆေးဘက်လည်း အသုံးဝင်တယ်လို့ ဆရာကြီးကပြောတယ်။ ဖွတ်သားက ကြက်သားနဲ့ မလဲနိုင်အောင် ချိုပြီး နူးညံ့တယ်။ သင်းခွေချပ်သားက အရိုးနုကလေးတွေနဲ့ ဖွဲ့စည်းထားတာ၊ အမဲသားလိုပဲ။ ညှီပေမဲ့ အလွန်စားကောင်းတယ်။ သွေးအား အလွန်ကောင်းစေသတဲ့ဆရာ။ သူ့သွေးက ယောကျ်ားအားဆေးတဲ့။ အခု ညနေတော့ တောဝက်သားနဲ့ ရစ်သားချက်မှာဆိုတော့ မနက်ဖြန် နေ့လယ်စာ

ပေါ့။ မနက်ဖြန် ညနေစာကတော့ ဆရာအသစ်အဆန်းတစ်မျိုး စားရဦးမှာပေါ့"

"ဘာသားများလည်း ... အောင်သန်းရဲ့"

"ဖြူသား ဆရာ။ ဆူးတောင် အဖြူအမည်း ချွန်ချွန်ကြီးတွေနဲ့ ဖြူကောင်သား။ သူ့အောင်းတဲ့တောင်ပို့ကို ကျွန်တော် တွေ့ခဲ့ရတယ်။ ဃယ်ပေါက်တွေလည်း ရှာပြီးပြီ။ အဲဒီအကောင်ကမှ သစ်မြစ်သစ်ဥတွေပဲ စားလို့ပိုပြီး ဆေးဘက်အသုံးဝင်လိမ့်မယ်ဆရာ"

"ဟေ ... လုပ်လိုက်ဟ။ ဒါနဲ့ ဆရာကြီးအတွက်ရော ဆေးပင် ဝါးပင် စုံလင်အောင် ရခဲ့ရဲ့လား"

"အင်း ... ဆရာမေးမှ ကျွန်တော် သဘောပေါက်တော့တယ်။ ကိုင်းလည်တုန်းက ဆရာကြီးပါ ပါလို့ထင်တယ်။ ဘာသားကောင်မှ မမိဘူး ဆရာကြီး ကျွန်တော်တို့နဲ့လမ်းခွဲပြီး တောင်ပေါ်တက်သွားမှ ဖွတ်ကြီးနဲ့ သင်းခွေချပ်ကြီးကို လွယ်လွယ်ကူကူရတာ။ ဆေးပင်ဝါးပင်တော့ စုံလင်အောင် မရသေးဘူးဆရာ၊ မနက်ဖြန်မှ နတ်ရေတွင်းနဲ့ ဂမုန်းတောင်ဘက် သွားကြမယ်လို့ ဆရာကြီးက ပြောပါတယ်။

ဆရာလည်း အားရင် လိုက်ခဲ့ပါလား။ အဲဒီဘက်က တောကောင်ကြီးတွေ ပေါတယ်။ သေနတ်သမားပါတော့ ပိုကောင်းတာပေါ့။ ကျွန်တော်တို့ အပြန်ကျမှ စခန်းနောက်ကျောဘက်လှည့်ပြီး ဆရာ့ကို လက်တွေ့ဖြူကောင်ပြမယ်။ ဃယ်ပေါက်များရင် လူများမှကောင်းတာ။ ထွက်လာတာနဲ့ ခေါင်းကို ဝါးရင်းတုတ်နဲ့ ရိုက်ရုံပဲ။ အကောင်ကြီးပြီး တောင်ပို့ကြီးလေ ဃယ်ပေါက်များလေပဲ"

"အေး .. အေး .. မနက်ဖြန်မှ လက်တွေ့ကြည့်ရတာပေါ့ကွာ"

"ဟုတ်ကဲ့ ဆရာ"

✿ ✿ ✿

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

[၄]

❑

နောက်တစ်နေ့မနက်တွင် ဆရာကြီးက (၅)နာရီခန့်တွင် ထ,သဖြင့် ကျွန်တော်တို့လည်း အိပ်ရာက ထကြရသည်။ ဘုရားဝတ်ပြုအပြီး ထမင်းကြော်စားကြသည်။ စခန်းကစထွက်တော့ မနက်(၆)နာရီအတိ။ စခန်းအရှေ့ဘက် နတ်ရေတွင်းသို့ ထွက်ခဲ့ကြသည်။ နှင်းမှုန်များက ထူထပ်စွာ ကျရောက်နေသည်။

တောခိုး၊ တောင်ခိုးဖြင့် အလင်းရောင်ဖြူဖြူကလေးသာ ရှိသေးသည်။ တောကြက်၊ တောငှက်များလည်း အိပ်တန်းက ထ,စပင် ရှိပါဦးမည်။ အသံသာသာစာစာဖြင့် တွန်ကျူးနေကြဆဲ။ အစာရှာပင် မထွက်ကြသေးပါ။

နတ်ရေတွင်းရောက်တော့ ဆရာကြီးက သူအသင့်ဆောင်ယူလာသော ပုလင်းဖြင့် ကိုယ်တိုင်ရေခပ်သည်။ မျက်စဉ်းဖော်ရန် ဖြစ်ပေလိမ့်မည်။ ပြီးနောက် တောင်ဘက်ယွန်းယွန်းရှိ ဂမုန်းတောင်ဘက်သို့ ထွက်ခဲ့ကြပါသည်။

ဂမုန်းတောင်မှာ သစ်ပင်ကြီးများကျဲပြီး တောင်ပူစာအပေါ်၌ ဂမုန်းတောကြီးဖြစ်နေသည်။ အခြားအပင်များ ရောနှောပေါက်ရောက်ခြင်းမရှိ

ဂမုန်းပင်ရောင်စုံမှာ သင်းပျံ့ပျံ့ ရနံ့ထွက်နေသည်။ အချို့အပင်များက အပွင့်အဖူးရှိသော်လည်း အချို့အပင်များက အပွင့်အဖူးမရှိ။ ဂမုန်းတောင်မှာ နတ်ကြီးပြီး မြေဆိုးပေါ်သည်ဆိုသဖြင့် ကျွန်တော်တို့မုဆိုးများ ယခင်က တောင်ပေါ်သို့ပင် မတက်ရဲခဲ့ကြပါ။ ယခုမှ အဘဆရာကြီးပါသဖြင့် အဘဆရာကြီးအားကိုးဖြင့် တက်ရဲကြခြင်းဖြစ်ပါသည်။

တောင်ခြေအရောက်၌ ကျွဲတညင်းပင်ကြီးတစ်ပင်အောက်တွင် မျောက်ဖင်နီကြီးတစ်ကောင် ခရုခွာစားနေသည်။ ကျွန်တော်တို့အုပ်စုကို မြင်သော်လည်း မထိတ်မလန့် ထွက်မပြေး။ ကျွန်တော်တို့ကလည်း ဆရာကြီးပါထားသဖြင့် ကိုယ့်ကို ရန်မမူသောကြောင့် မပစ်ကြပါ။ တောင်ခုလပ်ပေါ် ရောက်တော့လည်း ဝက်ဝံကြီးတစ်ကောင် တောင်ပေါ်တက်ရန်လာသဖြင့် ကျွန်တော်တို့က ထိပ်တိုက်ရင်ဆိုင်မတွေ့စေရန် ရပ်စောင့်ပေးထားရသည်။

ကျွန်တော်ကတော့ ရိုင်ဖယ်သေနတ်ကြီးကို မောင်းကြိုတ်တင်၍ အသင့်။ ဝက်ဝံကြီးက ကျွန်တော်တို့အားမြင်သော်လည်း ရန်မူလိုဟန်မတူပါ။ ခပ်လှမ်းလှမ်းကပင် ဂမုန်းတောင်ပေါ်သို့ တက်သွားသည်။ သူ့လမ်းသူသွား ကိုယ်လမ်းကိုယ် သွားကြခြင်းဖြစ်သည်။ တောင်ပေါ်ရောက်တော့ ဂမုန်းပန်းနံ့မျိုးစုံက သင်းပျံ့စွာ ဆီးကြိုနေပါသည်။

ဂမုန်းတောင်ပေါ်သို့ရောက်သည်နှင့် ဆရာကြီးသည် ကွက်လပ်ကျောက်သားတစ်ခု၌ မြေပေါ်တွင် အဝတ်ခင်းပြီး အမွှေးတိုင်၊ ဖယောင်းတိုင်များဖြင့် ဂမုန်းတောင်စောင့်နတ်အား ပူဇော်ပြီး ခွင့်တောင်းသည်။ တောင်ကျောပေါ်၌ ရောင်စုံကဗ္ဗလာကြီးခင်းထားသလို သဘာဝပေါက်နေသည့် ဂမုန်းခင်းကြီးသည် တစ်ပြန့်တစ်ပြော။

ဂမုန်းပင်တိုင်း အပွင့်ပွင့်သည်မဟုတ်။ အမြှင်ရနံ့ကိုက မွှေးခြင်းရှိသည်။ သူ့အုပ်စုနှင့်သူ ပေါက်ရောက်နေကြခြင်းဖြစ်သည်။ ဆရာကြီးက ခွင့်တောင်းပြီးသည်နှင့် လိုအပ်သော ဂမုန်းပင်များကိုသာ ရွေးချယ်ပြီး နှစ်ပင်သာ တူးဖော်ယူသည်။ ပြီးနောက် ကျင်းနေရာအား မြေပြန်ဖို့သည်။ (၁၀)ပင်ခန့် ရွေးချယ်တူးယူပြီးနောက် ...

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

"ကဲ . . . ပြန်ဆင်းကြစို့ဟေ့။ ငါလိုချင်တဲ့ ဂမုန်းအစုံရတယ်။ မြန်မာပြည်မှာပေါက်ရောက်တဲ့ ဂမုန်းပင်မှန်သမျှ ဒီတောင်ပေါ်မှာ အစုံရနိုင်တယ်။ ဂမုန်းဆိုတာ တစ်ပင်နဲ့တစ်ပင် အစောင့်ချင်းမတူလို့ ခတ်မတည့်ပေမဲ့ ဒီတောင်ပေါ်မှာတော့ အကုန်လုံး တည့်ကြတယ်"

ကျွန်တော်တို့ ဂမုန်းတောင်ပေါ်မှ အဆင်းတွင် လာရာလမ်းမဟုတ်ဘဲ အနောက်မြောက်ဘက်မှပတ်၍ ဆင်းကြသည်။ အံ့ဩစရာကောင်းသည်က မှဆိုးများအသွားအလာမရှိသော်လည်း တောင်ဆင်းလမ်းမှာ ပြေ၍ ဖုန်နေသည်။

"ဒါက တောတိရစ္ဆာန်တွေ ဂမုန်းတောင်ပေါ်တက်တဲ့လမ်း။ သူတို့က အစွမ်းထက်တဲ့ ဂမုန်းဆေးပင်ကို လူတွေထက် ပိုသိကြသေးတယ်။ ဒါကြောင့် လမ်းက ဖုန်နေတာ။ ဒီတောင်ပေါ်မှာ တိရစ္ဆာန်အချင်းချင်းလည်း ရန်မပြုကြဘူး၊ လူကိုလည်း ရန်မပြုကြဘူး။ အဲ . . . အမှားအယွင်းရှိရင်တော့ ဘယ်ကဘယ်လို ထွက်လာမှန်းမသိတဲ့ တောတိရစ္ဆာန်တွေရဲ့ ရန်ပြုတာကို ခံရမယ်။ အဲဒါ ဂမုန်းတောင်ရဲ့ ထူးခြားချက်ပဲ"

ဂမုန်းတောင်ပေါ်ကဆင်းတော့ စိန်တောင်တောင်ခြေတွင် ချောင်းတစ်အုပ်ကို လှမ်းမြင်နေရသည်။ အတော်လည်း လှမ်းပါသည်။ ဆရာကြီးပါသဖြင့် ကျွန်တော်ပစ်ခတ်ရန် မကြိုးစားမိပါ။ ကျွန်တော်တို့ ကညင်နှစ်ပင်စခန်းကိုရောက်တော့ ခေတ္တနားကြသည်။ ထိုစဉ် ဆရာကြီးက တောင်စောင်းလျှိုပေါ်သို့ မိုးအုပ်နေသော တောင်မရိုးပင်ကြီး၏ ကိုင်းပေါ်မှ ဒိုးနွယ်တစ်ရုံကို လှမ်းပြသည်။

"ဟောဟိုအပင်ပေါ်က ဒိုးနွယ်ခွေက သဘာဝနွယ်ဝင်အခွေပဲ။ မျောက်တင်ရွှေသောင်း . . . တက်စမ်းကွ။ သုံးနွယ်တောင်ခွေဝင်နေတာ တကယ့်ရှားပါးပစ္စည်းပဲ။ နွယ်မြစ်ဖက်ထိပ်စီကို အသာဖြတ်ပြီး ယူလာခဲ့။ နွယ်ကွင်းကို လုံးဝမထိစေနဲ့။ ဒါဟာ မင်းတို့ဆရာထောင်မှူးကို ငါကပေးမဲ့ သဘာဝအစွမ်းထက်တဲ့ ဂမ္ဘီရ တောလက်ဆောင်ပဲ"

မျောက်တင်သောင်း အပင်ပေါ်တက်သွားတော့မှ ကျွန်တော်က ဆရာကြီးအား ကပ်၍ မေးရတော့သည်။

"ဆရာကြီး . . . နွယ်ဝင်ဆိုတာက ဘယ်လိုအသုံးဝင်တာလဲ"

"အင်း . . . နွယ်ဝင်ဆိုတာ ဂမ္ဘီရပစ္စည်းပဲ။ တတ်သိနားလည်ရင် ဆိုအပ်သလို သုံးလို့ရတယ်။ အမှန်တော့ လာဘ်လာဘကောင်းစေတဲ့ အဆောင်ပစ္စည်းပဲ။ သူ့ကိုဆောင်ရင် ရေမိုးစင်စင်ဆေးပြီး အမွှေးနံ့သာတော်ဖျန်းလို့ အိမ်ဝင်ပေါက် ဆိုင်ဝင်ပေါက်တွေအပေါ်မှာ ဆွဲချိတ်ထားရတယ်။ ချစ်လူခင်များမယ်၊ သူတစ်ပါး မကောင်းမကြံနိုင်ဘူး။ ကျန်းမာရေးကောင်းအောင်လည်း ကူညီတယ်။ ဈေးဆိုင်ဆိုရင်တော့ အလွန်အင်မတန်ရောင်းကောင်းပြီး အန္တရာယ်ကင်းရောဂါရှင်းဖို့ အရေးကြီးတယ်လေ"

"ဟုတ်ကဲ့ပါ . . . ဆရာကြီး။ ကျွန်တော် ရိုရိုသေသေ ဆောင်ထားပါ့မယ်။ ဒါနဲ့ ဘယ်လိုဆိုးကျိုးတွေများ ရှိသေးသလဲ ဆရာကြီး"

"အေး . . . အဲဒါ မေးသင့်တယ်။ အစောင့်ရှိတဲ့ ဂမ္ဘီရပစ္စည်းဆိုတာ ကောင်းကျိုးဆိုးပြစ်တွေ တွဲနေတတ်တယ်။ မသန့်ရှင်းတဲ့ နေရာမှာမထားနဲ့။ အမြင့်မှာပဲ ထားရတယ်။ မရိုမသေမပြုရဘူး။ အဲဒီလောက်ပါပဲ လူတွေလိုပေါ့ကွာ။ သူ့ကို ကိုယ်က လေးစားရင် သူကလည်း ကိုယ့်ကို ပြန်လေးစားမှာပေါ့။ သူ့ကို ကိုယ်ကချစ်ရင် သူကလည်း ပြန်ချစ်မှာပဲ။ အဓိကက မေတ္တာတရား ရှေ့ထားဖို့ပဲ။ ထောင်မှူးတို့အနေနဲ့ တောထဲကို တောကောင်ပစ်တာစားတာ အဘမတားလိုပါဘူး။ ဒါပေမဲ့ တောထဲကို ပြန်လို့မြို့ရောက်ရင်တော့ ငါးပါးသီလ မြဲအောင်ထိန်းပါ။ အကျိုးထူးပါလိမ့်မယ်"

"ဟုတ်ကဲ့ပါ အဘ"

ကျွန်တော်တို့ ကညင်နှစ်ပင်စခန်းမှ ထွက်ခွာလာကြပြီး ကျွန်တော်တို့ စခန်းမကြီးအနောက်ဘက် ဝါးရုံတောသို့ရောက်တော့ ခေတ္တနားကြစဉ် ကိုအောင်သန့်နှင့် မျောက်တင်သောင်းတို့က ၎င်းတို့အနီးအပါးတွင် ထောင်ထားသော ပေါက်ကိုင်း၊ နင်းကိုင်းများအား လှည့်လည်ကြည့်ရှုကြသဖြင့် ကျွန်တော်နှင့်ဆရာကြီး အနားယူအပန်းဖြေရင်း စောင့်ကြရသည်။

ဝါးရုံတောမှာ ဝါးမျိုးစုံပေါက်နေသည်။ စခန်းနှင့်နီးပြီး မကြာခဏ ခုတ်ကြသောကြောင့် ဝါးရုံအုပ်က မထူထပ်တော့။ ထိုနေရာတွင် ထင်း

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

လည်း ခုတ်ကြသောကြောင့် တောကပါးနေသည်။ သို့သော် နေ့အပူချိန်ကို ဝါးရုံတောက အုပ်မိုးပေးနိုင်ပါသေးသည်။ ဝါးရုံတောမှာ ကြသောင်းဝါးနှင့် မျှင်ဝါးများ အပေါက်များသည်။

လုပ်ငန်းသုံးဝါးများဖြစ်ကြ၍ အခုတ်ခံရခြင်းဖြစ်သည်။ ခပ်လှမ်းလှမ်းတွင်တော့ ကြခတ်ဝါး၊ ဝါးနက်နှင့် ဝါးဘိုးဝါးပင်ကြီးများရှိသည်။ လုပ်ငန်းအသုံးမတည့်၍ မခုတ်ကြသောကြောင့် အအုပ်အသင်း ကောင်းလှသည်။ ဝါးတောက ထူထပ်သိပ်သည်းနေပါသည်။

နာရီဝက်ခန့်ကြာတော့ မုဆိုးအောင်သန်းတို့ ပြန်လာကြသည်။ ရစ်ကြက်အသေတစ်ကောင် ရလာသည်။ ရစ်ကြက်များမှာ ဒေါင်းအနွယ်ဝင်ဖြစ်၍ တောကြက်ထက် အရွယ်အစားကြီးသည်။ ရစ်ကြက်အဖက တစ်ပိဿာကျော်၊ ရစ်ကြက်အမက (၇၅)ကျပ်သားခန့် ရှိသည်။

"ဟ . . . ကောင်တွေ မင်းတို့ ကပ္ပိလိုက်ပြန်ပြီလား"

"မဟုတ်ဘူးလေ ဆရာ။ ရစ်ကြက်တွေက ဒေါင်းအနွယ်ဝင်တွေ။ အလွန် အသည်းငယ်တယ်။ သုတ်ကိုင်းမိတာနဲ့ ချက်ချင်းသေတာပဲ။ တောကြက်ဖတွေကျတော့ အသက်ပြင်းတယ်။ အရှင်ရတာ များတယ်"

"မင်းတို့ ပေါက်ကိုင်းနဲ့ နင်းကိုင်းအကြောင်းလည်း ပြောပြပါဦး။ ငါ မင်းတို့နဲ့ အတူတောလည်ပေမဲ့ တစ်ခါမှ အသေအချာမကြည့်ဖူးဘူး"

"ပေါက်ကိုင်းဆိုတာက ကြက်၊ ငှက်၊ ရစ် ထောင်တာဆရာ။ ခလုတ်ထိပ်မှာ အသီးအမှည့်ကို တပ်ထားရတယ်။ တစ်ဖက်ကလည်း လည်တိုးကွင်း ကွင်းလျှောကို ပေါက်သီးခလုတ်ကို စိုက်ချထားပြီး အသောင် ဖျောက်ထားရတယ်။ ရစ်တွေကျတော့ အသီးနီရဲရဲကို အလွန်ကြိုက်တယ်။ သဖန်းသီးမှည့်တို့၊ ခရမ်းချည်သီးမှည့်တို့ အကြိုက်ဆုံးပေါ့။ ခလုတ်ထိပ်က အသီးကို နှုတ်သီးနဲ့ပေါက်လိုက်တာနဲ့ ခလုတ်ဒစ်ပြုတ်ပြီး လည်တိုးကွင်းနဲ့ သုတ်ကိုင်းကဆွဲသုတ်တော့ လေထဲမှာပဲပြီး မိတော့တာပေါ့"

အဓိက အရေးကြီးတာက ကြက်တွေ၊ ရစ်တွေ စတည်းချ... တဲ့နေရာကို အရင်ရှာတတ်ရတယ်။ စားပင်အောက် သွားထောင်လို့က... ဟိရစ္ဆာန်အကောင်ကြီးတွေ နင်းတာနဲ့ ခလုတ်ပြုတ်ပြီး အလကားဖြစ်က...

...ကြက်အုပ်တွေ၊ ရစ်အုပ်တွေက ဝါးရုံတောအောက်ခြေ ချောင်းကမ်းပါးယံ ...ောင်စောင်းတွေအနားမှာ အနေများတယ်။

အထူးသဖြင့် နွေရာသီ ဝါးရွက်ခြောက်တွေ မီးလောင်ထားတဲ့ ...ရုံပင်အောက်တွေမှာ ပုတတ်စာတွေ ဖွေးနေအောင် ပေါက်ကြတယ်။ အဲဒီ ...တ်စာကိုလည်း ရစ်တွေ ကြိုက်ကြတယ်။ ရစ်တွေကျမကျ ဝါးရုံပင်အောက် ... မြေတလင်းကို ကြည့်ရုံနဲ့တင် သိတယ်။

ရစ်ကြက်ဖက ရစ်ကြက်မတွေကို ရစ်ရင်း တစ်နေရာတည်းမှာ ...ောင်ပံကိုခတ်ရင်း က,တာ။ အဲဒီမြေပေါ်က အပိုင်းကွက်ကလေးတွေ ...ရင် အဲဒီနေရာဟာ ရစ်အုပ်အမြဲတမ်းကျတဲ့ နေရာပဲ။ သူတို့အုပ် ...ရင် 'ဝိစီ . . . ဝိစီ' လို့အော်သံနဲ့ ရစ်ဖိုကြီးရဲ့ အတောင်ပံ တဖြုန်း ...တ်သံကို အဝေးကကြားရတယ်။ အများစုမိတာကတော့ ရစ်မတွေပဲ။ ...က မိခဲတယ်။ ရစ်မတွေက အုပ်လိုက် အစာကို လုစားကြတာလေ"

"အေး . . . အေး . . . နင်းကိုင်းအကြောင်း ပြောစမ်းပါဦးကွာ"

"နင်းကိုင်းကတော့ အကောင်ကြီး အကောင်သေးအတွက် နှစ်မျိုး ...ယ်ဆရာ။ တည်ဆောက်ပုံက အတူတူပါပဲ။ သုတ်ကိုင်းအရွယ်အစား ...ကြီးအသေးနဲ့ ကြိုးပဲကွာတာပါ။ ပေါက်ကိုင်းနဲ့လည်း မကွာလှပါဘူး။ ...တ်ပြုတ်ပြီး သုတ်ကိုင်းကဆွဲသုတ်တော့ ကွင်းလျှောကြိုးကလည်ပင်း ...ဟုတ် နင်းမိတဲ့ခြေလက်တစ်ခုခုကို ဆွဲသုတ်တာပေါ့။ အကောင်ကြီးရင် ...ကိုင်းက ခိုင်ရမယ်။ တောင့်ရမယ်။ မခိုင်မတောင့်လို့ ကျိုးပြီးပါသွား ... တစ်နည်းနည်းနဲ့လွတ်တာပဲ။ တောသတ္တဝါဆိုတာ အလွန်အားသန် ...ဆရာ"

"ဟိုဘက်လဆန်းက တောဝက်သိုးကြီးမိတုန်းက အကြောင်းကို ...ဦးမယ်ဆရာ။ ဝက်သိုးနဲ့နဲ့လို့ မစားတဲ့ အခေါက်ကလေ။ ကျွန်တော် ... သူ့အသက်ကိုယ့်အသက် လုကြရတာ။ သုတ်ကိုင်းကျိုးပြီး ဝက်သိုး ...ောက်ပါသွားတာ။

ဆရာ့ကို စခန်းပြန်ပြီးလာခေါ်ပြန်ရင်လည်း ဝက်သိုးကြီး လွတ် ...သိုးလို့ ကျွန်တော်တို့နှစ်ယောက်တည်း ကြံကြရတာ။ ဝက်သိုးကြီး

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

က ကိုင်းကြိုးတန်းလန်းနဲ့ ထွက်ပြေးရင်း ကျွန်တော်တို့ကို ပြန်ခံတယ် [illegible] ကိုင်းကျိုးကြီးက သစ်ပင်ငယ်တွေနဲ့ ငြိနေတော့ ကြိုးကဆွဲထားလို့ ကျွ[illegible] တော်တို့ဆီကို ရောက်အောင်မလာနိုင်ဘူး။

ကျွန်တော်တို့ကလည်း အမဲလိုက်စားဖြောင်လောက်သာပါတော့ [illegible] အနား မကပ်ရဲဘူး။ အဲဒါနဲ့ အကြံခက်နေတုန်း ကျွန်တော်က ဝါးနက် [illegible] မြင်တော့ အကြံရတယ်။ ဝါးနက်ဝါး ဖြောင့်ဖြောင့်ရှည်ရှည် (၂) လုံးခုတ် [illegible] ထိပ်ချွန်ပြီး တစ်ယောက်တစ်ချောင်းကိုင် တစ်ယောက်က ရှေ့ကဟန် [illegible] တစ်ယောက်က ဝင်ထိုးရင်း အသည်းအသန်နဲ့ရခဲ့တာ။

ရတော့လည်း ဝမ်းသာအားရနဲ့ သိုကိုဝိုက်မလှီးမိဘဲ နှစ်ယောက် [illegible] သား ဝါးလုံးလျှိုပြီး ထမ်းခဲ့ကြတာ။ အချိန်(၆၀)ကျော်တော့ မောလိုက် [illegible] သေလုမတတ်ဘဲ။ စခန်းရောက်တော့ တစ်နာရီလောက်ကြာသွားတယ်။

ဝက်သိုးတွေသဘောက သေဆုံးသွားတာနဲ့ သိုထဲကသွေး [illegible] တစ်ကိုယ်လုံး ပြန့်သွားတာ။ (၁၅)မိနစ်နာရီဝက်အတွင်း သိုကိုဝိုက်ပြီး [illegible] လှီးထုတ်ပစ်ရတယ်။ ကျွန်တော်တို့ကလည်း မောမောဝမ်းသာအားရနဲ့ [illegible] သွားတာ။ အဲဒီမှာ ဝက်သိုးနံ့နံလွန်းလို့ ဆရာမစားဘူးလေ။ ရဲဘက် [illegible] ကတော့ သိုနံ့နံလည်း တောဝက်သားကြိုက်တော့ စားကြတာပါပဲ''

''အေး ... ငါမှတ်မိပြီ။ အဲဒီတစ်ခါပဲ တောဝက်သိုး ရဖူးတာ [illegible] နောက်ရတာက တောဝက်မတွေနဲ့ ဝက်ပေါက်တွေချည်းပဲ''

ကျွန်တော်နှင့် မုဆိုးအောင်သန်း စကားပြောကောင်းနေစဉ် မျှော [illegible] တင်သောင်းက ကြသောင်းဝါးများခုတ်၍ ကွက်ကြဲရက်နေသည်။

''တင်သောင်း ... ဘာလုပ်ဖို့လဲကွ''

''ဖြူဖမ်းမယ်လေ ဆရာ။ ဒါက တွင်းပေါက်မှာ ပိတ်ကာဖို့ ကွက်ကြ [illegible] ဒါမှ ဖြူကောင် တိုးမထွက်နိုင်မှာ''

''ဖြူကျင်းက ဘယ်နားမှာလဲ''

''ဟိုအရှေ့က ဝါးတိုးဝါးရုံကြီး နောက်ကျောက တောင်မှာပါဆရာ [illegible] ဒီအချိန် ဖြူကောင် တွင်းထဲမှာအိပ်ပြီး မိန်ယူနေရောပေါ့။ သူတို့ခုလေ့ [illegible]

[illegible]ပေါက်မှ အစာရှာထွက်တာ။ မနက်စောစော တွင်းပြန်ဝင်ပြီး အားရပါးရ [illegible]ပ်တာပဲ''

''တွင်းထဲမှာ ဖြူကောင်ရှိမှန်း ဘယ်လိုသိသလဲ''

''အဝင်အထွက်လမ်းမှာ ခြေရာနဲ့ ဆူးတောင်အရာရှိတယ် ဆရာ။ [illegible]တောင်ကြီးရင် ကြီးသလို တွင်းဝကျယ်တယ်။ ဒီကောင်တွေ လက်သည်း [illegible]များက အရမ်းထက်တာ။ အဝင်ဝမှာလည်း ဖြူဆူးတွေက ပြုတ်ကျန်နေ [illegible]တတ်တယ်။ ခြေရာက တစ်စုံတည်းဆိုတော့ တစ်ကောင်တည်းပေါ့။ မိသားစု [illegible] ခြေရာများတယ်။ နောက်ပြီး တွင်းဝကနားထောင်ရင် ဖြူဆူးရိုက်သံ [illegible]ဖြောင်းဖြောင်းကို ကြားနေရတတ်တယ်''

''အခုကော ကြားရလို့လား''

''ရှိပါတယ် ဆရာ။ ကျွန်တော် လေ့လာပြီးပါပြီ''

''ဘယ်လိုဖမ်းကြမှာလဲ ပြောပါဦး''

''မုဆိုးတစ်ဦးက ကျင်းဝက မီးတိုက်ပြီး မီးခိုးမှုန်ပြီး ဖြူကောင် [illegible] ကျင်းထဲကထွက်လာအောင် ယပ်သွင်းရမယ် ဆရာ။ တခြားမုဆိုးတွေ [illegible]တော့ တောင်ပူစာပေါ်က မီးခိုးထွက်လာတဲ့ ဂယ်ပေါက်မှန်သမျှ ပိတ်ဆို့ [illegible] စောင့်နေရမယ်။ ထွက်လာတာနဲ့ ခေါင်းပိုင်းကို တုတ်နဲ့ရိုက်ရမှာ။ အဲဒီ [illegible]လည်း အချိန်အဆ ,အရေးကြီးတယ်။ ဝါးလုံးနဲ့ကိုယ်ကို ရိုက်မိလို့က [illegible]တော့ ဆူးတောင်တွေခံနေလို့ ဘာမှမဖြစ်ဘူးဆရာ''

''ဒါဆို ငါက ဘယ်နားမှာ နေရမှာလဲ''

''ကျွန်တော်နဲ့ဆရာက တောင်ပူစာအပေါ်က ဂယ်ပေါက်တွေမှာ [illegible]တုတ်ကိုင်ပြီး စောင့်ရမယ်လေ။ အောင်သန်းက ကျင်းဝမှာ မီးရှို့ပြီး [illegible]သွင်းမှာပေါ့''

''မင်းတို့က သေချာပါ့မလားကွာ''

''ဒီလိုပဲ လုပ်ရတာပဲ ... ဆရာရေ''

မကြာမီ တောင်ပူစာတွင်းဝ အဝင်ပေါက်အား မုဆိုးအောင်သန်း [illegible]ချောက်ခြောက်များထိုးသွင်း၍ မီးရှို့ပြီး ယပ်ခပ်ပေးသည်။ ဘယ်လက်က

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

လည်း ဝါးကပ်ဖြင့် တွင်းဝအား ပိတ်ဆီးထားသည်။ (၁၀)မိနစ်ခန့်ကြာတော့

တောင်ပူစာကလေးပေါ် ဂယ်ပေါက်နေရာများမှာ မီးခိုးများ အူထွက်လာ

သည်။

ကျွန်တော်နှင့် မျောက်တင်သောင်းက ဝါးရင်းတုတ်ကိုယ်စီဖြင့်

နေရာယူလိုက်ကြသည်။ အဘဆရာကြီးကတော့ ခပ်လှမ်းလှမ်း နဂိုနေရာ

တွင် ဂမုန်းပင်များအား စစ်ဆေးရင်းထိုင်နေပါသည်။ ထိုစဉ် (၁၅) မိနစ်ခန့်

ကြာတော့ တွင်းထဲမှ ဖြူကောင်ကြီးမှာ မီးခိုးမွန်၍ လူလိုပင် တဟွတ်ဟွတ်

ချောင်းဆိုးနေသံကို ကြားရသည်။ ဆူးခါသံ တဖြောင်းဖြောင်းကိုလည်း

ကြားရသည်။

မကြာမီ ကျွန်တော်တို့စောင့်နေကြသည့် ဂယ်ပေါက်များအား ယက်သံ

ကြားရသဖြင့် တုတ်ကိုယ်စီရွယ်၍ အသင့်စောင့်နေကြစဉ် တရှူးရှူးအသံ

ကြားကြရပြီး မုဆိုးအောင်သန်းစောင့်နေသည့် ပင်မအပေါက်ဝကြီးမှ ဝေါခနဲ

တိုးထွက်သွားတော့သည်။ မုဆိုးအောင်သန်းမှာ ဖြူကောင်ကြီးတိုးထွက်

သော အချိန်ကြောင့် ယပ်တောင်တချွား ဝါးကပ်တချွား ကိုင်၍ နောက်သို့

ပက်လက်လန်လဲသည်။

"ဟာ ... ဟ ... သွားပြီ ... ဆရာရေ့၊ ဆုံးပြီ"

ဖြူကောင်ကြီးမှာ (၅) ပိဿာခန့် ရှိသည်။ ဖြူဆူးများရိုက်သံ

တဖြောင်းဖြောင်းဖြင့် ခွေးဆိုးကြီးတစ်ကောင်နှယ်၊ အားနှင့်အင်နှင့် တိုးထွက်

သွားခြင်းဖြစ်သည်။ မြန်လိုက်သည့်ဖြစ်ခြင်း။

ကျွန်တော်တို့နှင့် ခပ်လှမ်းလှမ်းတွင် ထိုင်နေသော ဆရာကြီး

လွတ်သွားသည်နှင့် တဟားဟား သဘောကျစွာ ရယ်မောတော့သည်။

"ဟား ... ဟား ... ဟား ... ဟား ..."

"ကောင်းကွာ ...။ မင်းတို့က တောကောင်ကို သတ်ဖို့ ဖြတ်

လူအင်အားနဲ့ လုပ်နေကြတာ။ ငါက တောကောင်ကို မေတ္တာပို့နေတာ။ တစ်ယောက်

စီပေါ့ကွာ။ ငါက တောကောင်သားစားပေမဲ့ မြင်သား၊ ကြားသားတော့

စားဘူးကွ။ ဟဲ ... ဟဲ ... အခုတော့ ငါ့ဘက်က အနိုင်ရသွားပြီ။ ဖြူကောင်

ကြီးကလည်း ပါးသဟေ့။ ငါထွက်စေချင်တဲ့ အပေါက်က ထွက်လာတာ။

မုဆိုးအောင်သန်းက လက်နက်ကိုင်မထားဘဲ ရှို့မီးအားကိုးနဲ့

တစ်ဖက်က ယပ်တောင်၊ တစ်ဖက်က ဝါးကပ်ကိုင်ထားရတော့ လက်မအား

ဘူးလေ။ မီးကလည်း ဝါးရွက်မီး၊ မီးခိုးပဲထွက်တော့ ဘယ်ပူလိမ့်မတုံး။

ဟာ ... ဟ ... သတ္တဝါတွေ ကျန်းမာ ချမ်းသာကြပါစေ"

"ဟား ... ဟား ... ဟား ... ဟား ..."

"ဟား ... ဟား ... ဟား ... ဟား ..."

ကျွန်တော်တို့ကလည်း သဘောကျ၍ ဝိုင်းရယ်မိကြပါသည်။ တော

ကောင်များကို ကျွန်တော် သတ်ဖြတ်သည်မှာ မုန်ပါသည်။ သေနတ်ဖြင့်

သတ်ခြင်းဖြစ်၍ ချက်ချင်းသေသည်။ ယခုလို မီးရှို့၍တော့ မသတ်ရက်

ပါ။ ရက်စက်ရာကျသည်ဟု မြင်သည်။

ဖြူကောင်သား ဆေးဘက်ဝင်၍ မစားရလျှင်လည်း ရှိပါစေတော့။

ဖွတ်တဲ့ငါး ကြီးသည်ဟု ဆိုချင်လည်း ဆိုပါစေ၊ အုပ်စုဖြင့် ကြီးနိုင်ငယ်ညှင်း

သတ်ဖြတ်လိုပါ။ ထို့ကြောင့် မုဆိုးအောင်သန်းအား သဘောကျပြီး တဟား

ဟား ရယ်မိခြင်းဖြစ်သည်။

မုဆိုးအောင်သန်းနှင့် မျောက်တင်သောင်းတို့မှာ သာယာဝတီ

နယ်၊ လှည်းလမ်းကူးရွာမှ မုဆိုးများဖြစ်ကြသည်။ ခါးခုတ်မှု၊ ရန်ဖြစ်မှု

ဖြင့် ထောင်ဒဏ်(၂)နှစ်စီကျကြပြီး သာယာဝတီထောင်မှတစ်ဆင့် ရဲဘက်

စခန်းပါလာပြီး မုဆိုးဝါသနာပါသော ကျွန်တော်နှင့် တောစခန်း၌ ဆုံမိကြ

ခြင်းဖြစ်သည်။ သူတို့က တောသားများသဘာဝ တောအတွေ့အကြုံစုံသည်။

ကျက်ထောင်၊ ငှက်ထောင်၊ ငါးရှာ၊ ဖားရှာ အလွန်တော်သည်။

ယောက်ျားများဖြစ်သော်လည်း အံချက်အပြုတ်လည်း ရသည်။ ထို့

ကြောင့်လည်း ကျွန်တော်၏ ဘက်စုံသုံးတပည့်များ ဖြစ်နေကြခြင်း ဖြစ်ပါ

သည်။ သို့သော် ယနေ့တော့ မုဆိုးသိက္ခာ ကျကြပေပြီ။ အဘဆရာကြီး၏

မေတ္တာအစွမ်းကြောင့်လားတော့ မသိနိုင်ပါ။

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

အပြန်တွင် မျောက်တင်သောင်းက ဆရာကြီး၏ ဂမုန်းပင်များအား စုစည်းပြီး ဝါးလုံးလျှိုကာ တစ်ဖက်စွန်းက နွယ်ဝင်ခွေကြီးကို ချိတ်၍ ထမ်းခဲ့သည်။ မှဆိုးအောင်သန်းကတော့ ရစ်ကြက်ကို ဆွဲလာခဲ့သည်။

မြေနီကွင်းရွာသား၊ လမ်းပေါ်သို့အရောက် လက်ဝဲလက်ချောင်းအတွင်းမှ တောခွေးများအသံကြောင့် ကျွန်တော်တို့နီးစပ်ရာ သစ်ပင်ပင်စည်များအား အလျင်အမြန် ကပ်လိုက်ကြသည်။ တောခွေးဆိုသည်မှာ အုပ်လိုက်သင်းလိုက်နေတတ်ကြပြီး ကျားနှင့်ဆင်တောင် ကြောက်လန့်ရသော သတ္တဝါများဖြစ်သည်။ ယခုလည်း သားကောင်တစ်ကောင်အား ရေရှုံ လုပ်နေကြဟန်တူပါသည်။

တောခွေးတို့၏ထုံးစံမှာ တောကောင်တစ်ကောင်အား ဝိုင်းလိုက်ကြပြီး မောပန်းလာသောအခါ ရေရှိရာသို့အရောင်ပြပြီး ခေါ်၍ ဝိုင်းကိုက်ဝိုင်းစားကြခြင်းဖြစ်သည်။ ကျွန်တော် သစ်ပင်ပင်စည်အကွယ်မှ ချောင်းကြည့်လိုက်တော့ . . . လား . . . လား . . . ကျွန်တော်တို့ဖာတ်လိုက် ဖြူကောင်ကြီးနှင့် တောခွေးများ တွေ့ဆုံနေကြသောပွဲဖြစ်သည်။

သဲသောင်ပေါ်တွင် ဖြူကောင်ကြီးက အလယ်က၊ တောခွေး (၂၀) ကောင်ခန့်က ဝိုင်းရံထားသည်။ ဖြူကောင်၏ နောက်ကျောအား တောခွေးများက အလစ်ဝင်ဆွဲသည်နှင့် ဖြူကောင်ကြီးက ဆူးတောင်များအား ထောင်လိုက်ရာ တောခွေးများ၏ နှာခေါင်း၊ ပါးစပ်၊ နှုတ်ခမ်းတို့တွင် ဖြူဆူးများ စိုက်ဝင်ကုန်တော့သည်။

"အိ . . . အိ . . . အိုင် . . . အိုင် . . . အိုင် . . ."

တောခွေးများ အထိနာနေသောပွဲဖြစ်သည်။ တောခွေးများမှာ သတ္တိတော့ အလွန်ကောင်းသည်။ ဖြူဆူးများနုတ်မရ၍ အဝေးတွင် သွား အော်နေသော ခွေးများရှိသလို တစ်ဗိုလ်ကျ တစ်ဗိုလ်တက် စနစ်ဖြင့် ဝင်ဆွဲ နေဆဲ ခွေးများကလည်း ရှိနေသေးသည်။ ကျွန်တော်တို့လည်း ကြည့် ကောင်းကောင်းဖြင့် ကြည့်နေကြသည်။

တောခွေးအကောင်(၂၀)ခန့်က တစ်ကောင်ပြီးတစ်ကောင် ဝင်ဆွဲ နေရာ နောက်ဆုံး တောခွေးခေါင်းဆောင် တစ်ကောင်တည်းကျန်သောအချိန် တွင် ဖြူကောင်ကြီးမှာ ဆူးတောင်ကြီးများမရှိတော့ဘဲ ဆူးတောင်ငယ်များ သာ ကျန်ရှိတော့သည်။ ထို့ကြောင့် တောခွေးဗိုလ်၏ အစာဖြစ်တော့မည် မှာ မလွဲပေ။ ထို့ကြောင့် ကျွန်တော်က သတ္တိကောင်းလှသော ဖြူကောင်ကြီး အား ဂုဏ်ပြုသည့်အနေဖြင့် တောခွေးခေါင်းဆောင်အား ခြောက်လှန့်၍ မောင်းထုတ်လိုက်ရတော့သည်။

"ဒိုင်း . . ."

"ဝေး . . . ဟေး . . . ဟေး . . ."

သေနတ်သံ၊ လူသံကြားသည်နှင့် တောခွေးခေါင်းဆောင်လည်း အမြီးတည်း လစ်ပြေးတော့သည်။ ဖြူကောင်ကြီးကတော့ မောပန်းဟန် ဖြင့် တလူပ်လူပ်သွားရင်း ချောင်းကမ်းပါးမှ အပေါက်ကြီးတစ်ခုထဲသို့ ဝင်သွား တော့သည်။

"ဆရာ . . . ဘာကြောင့် ဖြူကောင်ကြီးကို မပစ်တာလဲ။ အခုနေ ဖြူကောင်ကြီးရလိုက်ရင် အမွေးနုတ်စရာတောင် မလိုတော့ဘူး"

"တောမုဆိုးချင်း အစာမလုကောင်းဘူး . . . အောင်သန်းရဲ့။ အခု ဖြူကောင်ကြီးက ငါတို့လူတွေနဲ့ တိုက်ပွဲဖြစ်ပြီး သူ့ခမျာ တောခွေး တွေနဲ့ ရင်ဆိုင်ရပြန်တယ်။ တောခွေးက အကောင်(၂၀)တောင်။ ဒါတောင် သူ့ပင်ကိုဆူးတောင်တွေနဲ့ ပြန်ခံတိုက်နိုင်တာ၊ ဘယ်လောက် အံ့သြ စရာ ကောင်းသလဲ။

သူ့မှာ ဆူးတောင်ကြီးတွေ မရှိတော့ဘူး။ ဒီတစ်ခါ သူ့အလှည့်။ ဒါကြောင့် ငါဝင်ကယ်ရတာ။ ဆူးတောင်ရင့်ကြီးတွေ ပြန်ပေါက်အောင် ဖြူ ကောင်ကြီးခမျာ (၆)လ၊ တစ်နှစ် ပြန်စောင့်ရတော့မယ်။ ဒီအတွင်း ခုခံစရာ လက်နက်မရှိတော့လို့ သူ့ခမျာ အပြင်ထွက်အစာရှာဖို့တောင် မလွယ်တော့ ဘူး။ ဒါကြောင့် ငါက အားနည်းတဲ့ဘက်က ဝင်ကူတာ"

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

"အိမ်း ... တောင်မြို့ပြောတာ မှန်တယ်။ တောင်မြို့မကာယ်ရှင် မြို့ကောင်ကြီး သေပြီ။ တောခွေးတွေကလည်း သတ္တိအလွန်ကောင်းသများ ... မြို့ကောင်ကြီးဆူးတွေက အဆိပ်ရှိတယ်။ တောခွေးတွေလည်း မသက်သာဘူး။ အမြို့ရစ်က အနက်ရစ်အထိ ဆူးတောင်ဝင်သွားတဲ့ တောခွေးကတော့ သေမှာအမှန်ပဲ။

အင်း ... သတ္တဝါတစ်ခု ကံတစ်ခုပေါ့လေ။ အင်း ... ဒါဟာလည်း တောဥပဒေပေါ့လေ။ ကြီးနိုင်ငယ်ညှင်း နိုင်ရာစားလောကကြီးရဲ့ ရှုးပါးမြင်ကွင်းပေါ့။ တောခွေးတွေကိုလည်း ပေါ့သေးသေးမထင်နဲ့။ ခေါင်းဆောင်လွတ်သွားတော့ တော်ကြာ တောခွေးအုပ် အသစ်ပြန်ခေါ်လာ အုံခဲ့ပြီး မြို့ကောင်ကြီးကို မြေလှန်ရှာကြလိမ့်မယ်။ ဒီတစ်ခါတော့ မြို့ကောင်ကြီး အလှည့်ပေါ့"

"သတ္တဝါတွေကျန်းမာ ချမ်းသာကြပါစေ"

တောင်မြို့ကြီးသိန်းဝင်

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

[၁]

❑

ထောင်မှူးအမျိုးသမီး အခန်းတွင်းသို့ လျှောက်ဝင်လာနေသည်ကို အသက်ပင်မရှူမိဘဲ ရင်တမမ စောင့်ကြည့်နေမိ၏။ တစ်လှမ်း၊ နှစ်လှမ်း၊ သုံးလှမ်း ...။

'ဒီယူနီဖောင်းနဲ့ ဒီထောင်မှူးမကလည်း လိုက်ဖက်လိုက်တာ။ ကြည့်လို့ကောင်းလိုက်တာနော်။ လှလည်း အတော်လှတဲ့မိန်းမ' ။ အမှတ်မထင် အတွေးဝင်လာ၏။ သူစေ့စေ့ကြည့်နေမိသည့် ထောင်မှူးအမျိုးသမီးသည် အသားဖြူဖြူ၊ အရပ်မြင့်မြင့်၊ မျက်လုံးမျက်ဖန်ကောင်းကောင်း၊ တောင့်တောင့်တင်းတင်း၊ ရွက်ကြမ်းရေကျိုထက် အပုံကြီး ကွာသည်။

သားပစ် မယားပစ် ထောင်ထဲမှာပင် ပစ်စလက်ခတ်နေခဲ့ရသည့် သည်ကာလအတောအတွင်း အာခေါင်တွေခြောက် ရင်တစ်ပြင်လုံး ပူတက်လာလောက်အောင် အလှကြမ်းသည့် ကိုယ်နေဟန်ထားမျိုး။

'ဟင်း ... မဟုတ်သေးပါဘူးလေ၊ ငါ ဘာတွေ လျှောက်တွေးနေမိပါလိမ့်။ မဟုတ်ကဟုတ်ကတွေ ...' ။ ဖျတ်ခနဲ သတိတစ်ချက်နှင့် အတူ သူ့ဆရာထောင်မှူး၏ စာရေးစားပွဲရှေ့ကုလားထိုင်၌ တင်ပါးလွှဲထိုင်နေသည့် ကျားခင်စိန်ဆိုသော ဒေါင်းတည်မောင်းတည် ကျားစီးဖားစီး ထောင်

ကြပ်မကြီးနှင့် ရုံဖန်ရံခါ သူ့ဆရာ နားနားနေနေထိုင်မြဲ ပီတောက်သားလှုပ်ကုလားထိုင်ပေါ်၌ မဆန့်မပြဲထိုင်လျက် ခြေပစ်လက်ပစ် အမောဖြေနေသော ဝဝလုံးလုံး ထောင်ဝန်ထမ်းမတို့ကို အကြည့်လွှဲရင်း အခြေအနေကို အကဲခတ်လိုက်သည်။ 'အင်း ... အခြေအနေကတော့ ... ကွက်တိပဲ'

သည်အနေအထားလောက်ဆိုလျှင် သူတို့ယောကျ်ားကြီးနှစ်ယောက်အားနှင့် သည်မိန်းမသုံးယောက်ကို အပိုင်မကိုင်နိုင်စရာ မရှိ။ 'နောက်မှနောက်လျှောက်လျှားပေါ့လကွာ။ မီးစင်ကြည့်ကရုံပေါ့။ သေတစ်နေ့ မွေးတစ်နေ့ပဲ။ ဘာမှမလုပ်ရင် ဘာမှဖြစ်လာမှာမဟုတ်ဘူး'။ ရင်တွေ တဒုတ်ဒုတ်ခုန်လျက်ကပင် ရှေ့ဖြစ်လာမည့် ကိစ္စဝိစ္စများသည် သူ ကြိုတွက်ထားသလိုသချာနေတော့သယောင် ထင်ချင်လာသည်။

"ဟဲ့ ... ကြည့်ကြည့်ဆွေ့နဲ့ မခင်စိန်ရယ် ... ရောက်ရာအရပ်မှာခင်အပြားလိုက်ချပြီး ထိုင်နေကြရတာ အားမရကြသေးဘူးလား။ ကဲ ... အတော်မှူကြ။ ဒီကနေ့ထုတ်မဲ့ ပုံစံအကျီ၊ လုံချည်နဲ့ အိပ်ရာခင်းတွေ အရေအတွက်ပြည့်မပြည့်ကိုသာ မြန်မြန်စစ်တော်မူကြ။

တော်နေကြာ ... ရှင်တို့အဖေ ထောင်ပိုင်လေးဝင်လာတာနဲ့ တည့်တည့်တန်းတိုးလို့ မိန်းမတွေတန်မဲ့ ထောင်မကြီးထဲ ဘာဝင်လုပ်နေကြတာလဲဆိုပြီး ကောင်းကောင်း ဩဘာပေးခံနေရဦးမယ်"

ရင်မှာ ဒိတ်ခနဲ ထိတ်သွား၏။ 'ဟုတ်သားပဲ ... ခဏနေရင်ထောင်ပိုင်လေး မိန်းဂျေး(လ်)ကို ဝင်လာပြီး တစ်နေ့ခင်းလုံး ထိုင်နေတော့မှာပဲ။ ထောင်ပိုင်လေးရောက်လာရင် ချောင်မှာမဟုတ်ဘူး။ ကြံထားသမျှအချည်းနှီး သဲထဲရေသွန်ဖြစ်မှာ။ ဒီအခွင့်အရေးမျိုးကလည်း နောက်ထပ်ရဖို့ မလွယ်ဘူး'၊ သူ့အတွေးက သူ့ကို မီးထိုးပေးလျက်ရှိသည်။

တစ်သက်လုံး တိုက်ပွဲတွေကြား၌သာ တိုးဝှေ့ရှင်သန်ခဲ့ရသူ ယောကျ်ားမိုက်ကြီးလုံးလုံးဖြစ်ပါလျက် ရင်တွေပန်းတွေ တုန်ချင်လာ၏။ သို့တိုင် ..

"ကဲ့ .. ဘာပဲဖြစ်ဖြစ် ချမယ်ကွာ။ သေမြေကြီး ရှင်ရွှေထီးဆောင်း"

စိတ်တုံးတုံးချလိုက်ခြင်းနှင့်အတူ သူ့အမူတွဲလည်းဖြစ်၊ ယခု သူကြည့်တော့မည့် အရေးအခင်း၌ ကြံရာပါလည်းဖြစ်သည့် သူ့တည့်သိန်းဝင်း

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

(ခ)ပေါ်နိုက်ကို မသိမသာ ခေါင်းဆတ်၍ ပြလိုက်တော့သည်။ 'ကိုင်း ... ဖြစ်ချင်ရာ ဖြစ်ပစေတော့ဟေ့။ သန်းခေါင်ထက်ပိုပြီး ညဥ့်မနက်တော့ပါဘူး"

"ကျိုင်း ..."

"ဂျောက် .. ဂလောက်"

မြန်လိုက်သည်ဖြစ်ခြင်း။ သူနှင့်တွဲလာခဲ့သမျှ ပေါ်နိုက်သည်လောက် လက်သွက်ခြေသွက်ရှိသည်မျိုးကို မကြုံဖူးသေး။ သူတို့ရုံးခန်းကလေးရှိ တစ်ခုတည်းသော တံခါးမကြီး၏ သံဘာဂျာတံခါးကို ဆွဲစေ့၊ သူ့လက်၌ ကြိုတင်ကိုင်ထားသော သော့ခလောက်ကိုထိုးသည့် သော့တံကိုလှည့် ပိတ် လိုက်။ လျှပ်ပြက်သလို မြန်သည်။

'ကဲ ... ဘယ်လောက်ခက်ခဲတဲ့ အလုပ်မို့လို့လဲ။ ပြီးပြီ။ ပွဲပြီးသွား ပြီ။ ဒီမိန်းမသုံးယောက်ကို ငြိမ်ကုပ်နေအောင်သာ ထိန်းထားနိုင်ခဲ့ရင် သင် တို့ဆီက ငါလိုချင်တဲ့ အပေးအယူကို ရှောရှောရှုရှု တောင်းလို့ရပြီပေါ့။ တိုက်ပွဲစပြီဟူသည့် သတိနှင့်အတူ သူ့တစ်ကိုယ်လုံး သွေးတွေပွက်ဆူလာ လျက် လူလည်း ပေါ့ပါးသွက်လက်လာချင်သည်။

"ရောက်တဲ့နေရာမှာပဲ ငြိမ်ငြိမ်ကလေး ထိုင်နေကြပါ ... ဆရာ တို့၊ လုံးဝမလှုပ်ပါနဲ့။ ပူညံပူညံအော်သံဟစ်သံတွေလည်း မကြားချင်ဘူး ကျူပ်ခိုင်းတဲ့အတိုင်းလုပ်ရင် ဆရာတို့မှာ ဘာအန္တရာယ်မှ မရှိနိုင်ပါဘူး"

အံ့အားကြီးသင့်လျက် သူတို့ကို ပြူးပြူးကြီး ကြည့်နေကြသည် ထောင်ဝန်ထမ်း အမျိုးသမီးသုံးယောက်အား သူပြောလိုက်၏။ အက်ကွဲ ရူးရှရှ သူ့အသံကို သူပင်မမှတ်မိ။ အခြားသူတစ်ယောက်၏ အသံလိုမျိုးဖြစ် နေသည်။ အေးစက်စက် ခြောက်ကပ်ကပ် မာကျောကျော။

ရုတ်တရက်ကြီးမို့ မှင်တက်မိနေကြပုံပေါ်သည်။ မဝီမသ မသဲမ အသံများမှတစ်ပါး အော်သံဟစ်သံထွက်မလာ။ မျက်နှာကြီးတွေ သွေးဆုတ် ဖြူရော်လျက်။

"သစ်သားတံခါးတွေအားလုံးကို ပိတ်လိုက်တော့ ... ပေါ်နိုက်"

"ဟုတ်"

ရုံးခန်းတစ်ပတ်လည်လုံးက သစ်သားတံခါးရွက်များကို တဒိုင်းဒိုင်း ...ောင့်ပိတ်နေသံများကသာ သူတို့အားလုံးကို လွှမ်းမိုးထားတော့သည်။

သုံးနေကျ ရုံးဗီရိုကြီးပေါ်မှ ပြက္ခဒိန်တွင် ခဲနီပြာတံဖြင့် ရဲရဲကြီး ...ထားသည့် သူတို့အရေးကိစ္စစတင်သည့် ရက်စွဲနှင့် တချက်ချက် မြည်သံ ...နေသော တိုင်ကပ်နာရီအိုကြီးကို မော့ကြည့်ဖြစ်သည်။

၁၈–၁–၈၇ ရက်နေ့၊ စနေရုံးပိတ်ရက်။

နံနက် ၁၀း၃၀ နာရီ။

'အချိန်ကောင်းပဲ။ လုပ်ဖို့ကိုင်ဖို့ အချိန် လုံလုံလောက်လောက်ရ ...' သူ့ဘာသာသူတွေးရင်း ဆက်လုပ်ရမည့်အစီအစဉ်များကို တစ်ခုပြီး ...ခု ပုံဖော်ကြည့်နေမိ၏ 'ဘာဆက်လုပ်ရမလဲ'။

✿ ✿ ✿

|၂|

❑

"အဲဒါ ဘာလုပ်ကြတာလဲ"

ကျားဟိန်းသလို ရူးခနဲ ဟိန်းထွက်လာသည့် အော်သံကြောင့် ...ထဲ နစ်ကျွံနေသည့် စိတ်တွေလည်လာလျက် အသံရှင်ကို ကသော ...ာ ကြည့်လိုက်မိသည်။ မီးဝင်းဝင်းတောက်နေသော မျက်ဝန်းများကို ...

"ဟင် ... ထောင်မှူးမ လှလှပါကလား"

သူ အံ့သြသွား၏။ ထင်လည်း ထင်မထားမိ။ သည်ချောချောလှလှ ...သည် တကယ့်အရေး၌ တရှုံ့ရှုံ့ငိုရင်း ကျားမိသည့် သမင်ပျိုမ

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

ယ်လို ထိတ်ထိတ်လန့်လန့် ငြိမ်ကုပ်နေပေလိမ့်မည်ဟု သူ ထင်ထားသည်။ ယခုမူ မာန်ဖီနေသော ကျားမတစ်ကောင်နှယ် ဖြစ်နေပါမင့်ကလား။

စားပွဲဘေးမှ ကျားခင်စိန်ဆရာမကြီးနှင့် လှုပ်ကုလားထိုင်ပေါ်က အီးဘောလော ဘုတ်အီးဆရာမတို့နှစ်ယောက်ကား တုတ်တုတ်မျှ မလှုပ် သူတို့အထက်အရာရှိ ထောင်မှူးမကိုတစ်လှည့်၊ သူ့ကိုတစ်လှည့် မျက်ဝန်း ရွှေ့လျက် တွေတွေစူးစူးကြီး ကြည့်နေကြသည်။

"ပြောလေ ... နင်တို့ အခုဘာလုပ်နေကြတာလဲ ... လို့"

ခပ်ထန်ထန် မာန်ကလေးနှင့် လေသံမာမာကို ကြားရပြန်သည်။ 'အာဂအမျိုးသမီးပဲ။ ဒီလိုမျိုးထန်နေတဲ့ပုံကမှ ပိုပြီးမက်ချင်စရာ ကောင်း သေးတော့တယ်'။ သူ့သွေးတွေက ကျိုးကျိုးကြွကြွ ဆူဝေလာနေသည်။

"ခဏကလေး ထိုင်နေလိုက်ပါ ... ဆရာမ။ ဆရာမတို့ကို အ မှလုပ်ဖို့ အစီအစဉ်မရှိဘူး။ ကျုပ်တို့ကိစ္စက တခြားပါ ..."

သို့တိုင် သူမက သုတ်ကိုင်းမိထားသည့် ကျားရဲတစ်ကောင်နှယ် ခက်ထန်စွာမတ်မတ်ရပ်လျက် သူ့ကို တည်တည်တင်းတင်း စောင်း ကြည့်နေဆဲ။

"မိန်းမသားတွေဆိုပြီး ယီးတီးယားတား လုပ်မယ်များတော့ မ လိုက်နဲ့နော်။ အသက်ချင်း လဲပစ်လိုက်မယ်။ ဘာမှတ်နေသလဲ"

သူမကပဲ တစ်ပြန်စီး ကြိမ်းမောင်းနေချေသေးတော့သည်။ သဟေ့။ အာဂဟာမပဲ ...။ ဒီလိုမာန်မျိုးနဲ့တော့ ထောင်အပြင်မှာ တစ်လမ်း တွေ့စမ်းချင်လှတယ်။ ဒီလိုမာပုံထန်ပုံမျိုးကို ချိုးချပစ်လိုက် ရောမပွဲကြီးပွဲကောင်းပါ။ အင်း ... ဒါပေမဲ့ လှတော့အတော် လှတဲ့မိန်း သူ့ရှေ့က ကျားရဲမကိုကြည့်ရင်း စိတ်ဘောင်ဘင်ခတ်နေမိပြန်သေး။

"တိတ်တိတ်စမ်း ... ပါးစပ်ပိတ်စမ်း။ အသားမနာချင်ရင် ခိုင်းတဲ့အ လုပ်။ စကားတစ်ခွန်းမှ ပြန်မပြောနဲ့၊ ကြားလား။ ဟိတ်ကောင် .. ယိ

"ဟုတ်"

"လှုပ်လှုပ်လှုပ်လှုပ်နဲ့ အာထပ်ချောင်လာခဲ့ရင် မင်းလက်ထဲ သံတုတ်နဲ့ လည်မျိုကိုသာ တအားဖြတ်ရိုက်ပစ်လိုက်စမ်းကွာ။ ပေါက်တဲ့ မထူးတော့ပါဘူး။ မသကာ လူသတ်မှုတစ်မှုထပ်တိုးလာရုံပဲ ရှိတော့

"ဟုတ်"

လှုန့်ကြိမ်း ကြိမ်းလိုက်သည်။

သူ့ခြောက်လုံးကိုပဲ ရွံ့သွား၍လား၊ သူမတို့အပေါ် ကူလီကူမာ မလုပ် ိုသည့် စကားကြောင့် စိတ်အေးသွား၍ပင်လား၊ လက်ငင်းအနေအထား င်းအကျင်းအရ ကျားသနားမှ နွားချမ်းသာရမည့်ကိန်း ဆိုက်နေသည့် သူမ အဖြစ်ကို တွေးမိ၍လား၊ ဘာကြောင့်ရယ်မသိ၊ ထောင်မှူးကျားရဲမက ို့ပေါင်းရုံးစားပွဲကြီးဘေး ခွေးခြေခုံ အလွတ်တစ်လုံးပေါ်သို့ လေးတိ တန် ဆောင့်ခနဲ ထိုင်ချပစ်လိုက်သည်။

'အားပါး ... အခုလို ထိုင်ချလိုက်တော့မှပဲ ဒီမိန်းမနဲ့ ကိုယ်အနေက တော် လှလွန်းလာပြန်ပါရောလား။ တကတည်း ... တမင်ကိုယ်ဟန် နေတဲ့အတိုင်းပဲ' ။ သူ့စိတ်တွေ ထွေလွန်းနေပြီမှန်း သူသိသည်။

တံခါးအားလုံး ပိတ်လိုက်ပြီဖြစ်၍ တစ်ခန်းလုံး လင်းလင်းကျင်း င်း ပိပိပြင်ပြင် မရှိချင်တော့။ အခန်းအလယ်မျက်နှာကြက်၌ တွဲလောင်း နေသည့် ၄၀ ဝပ်အားလျှပ်စစ်မီးသီးအရောင် ဝါကြန့်ကြန့်ကလေး ာ မှုန်တိမှုန်မွှား လင်းပြက်နေ၏။ ဝါရွှေရွှေအလင်းရောင် အောက်တွင် င်မှူးမ၏ ကောက်ကြောင်းအလှတို့သည် သူ့ရင်ကို ဗလောင်ဆူစေ ် ရှိသည်။

"ကျုပ် ထပ်ပြောမယ်နော်။ အဲဒီအတိုင်းပဲ ငြိမ်ငြိမ်ကလေး ကိုယ့် ာ ကိုယ်ထိုင်နေကြ။ လုံးဝ မလှုပ်ပါနဲ့။ ကျုပ်တို့အလုပ် ကျုပ်တို့လုပ် ကို အနှောင့်အယှက်မပေးပါနဲ့။ ဘာမျှမလုပ်ရင် ဘာမှမဖြစ်ဘူး။ ... တစ်ခုခု ရှုတ်ရှုတ်ရက်ရက် ထလုပ်ခဲ့ရင်တော့ ကျုပ်တို့ အဆိုး ဒါပဲ ..."

သူအာရုံကျနေသည့် ထောင်မှူးမကို ပြူးပြူးကြီး စိုက်ကြည့်နေ သည့်စကားများကို ထပ်ပြောဖြစ်လိုက်သည်။ အမျိုးသမီးတစ်သိုက် က်ရှူသံ ပြင်းပြင်းမှတစ်ပါး ငြိမ်တိတ်လျက်ရှိ၏။ ဝန်ထမ်းအမျိုးသမီး တ်က သူတို့အရာရှိမကို အားကိုးတကြီး မျှော်ကြည့်လျက်။ ထောင်မှူး နှင့် သူ့တပည့်ငပိန်တို့၏ ခြေအလှုပ် လက်အလှုပ်ကို စေ့စေ့ငြည့် ကြပ်ယူနေပုံရ၏။ ငြိမ်နေသည်။ ထိုအချိန်တွင် ...

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

"ပုံစံ ...."

မိန်ဂျေး(လ်)ဘုတ်ကိုင် ပလောင်(ခ)ထွန်းနေ၏ သံရှည်ဆွဲ၍ အော်လိုက်သည့် ပုံစံပေးသံ ခုနစ်သံချီကြီးကို ကြားလိုက်ကြရသည်။ 'ထောင်ပိုင်လေး ဝင်လာပြီနဲ့တူရဲ့' ရင်တဒိတ်ဒိတ်ခုန်သံ မြန်လာပြန်လေပြီ။

"ကိုင်းဟေ့ ... ငပိန်၊ တစ်ချီတစ်မောင်း ကြွလိုက်ကြစို့ရဲ့"

"ဟုတ်"

✿ ✿ ✿

[၃]

❑

"ဒေါင် ... ဒေါင် ... ဒေါင် ..."

"ဒေါင် ..."

"ဒေါင် ..."

"ဒေါင် ... ဒေါင် ... ဒေါင် ..."

"တွီ ... တွီ ... တွီ"

"တွီ ..."

"တွီ ..."

"တွီ ... တွီ ... တွီ ..."

ထောင်လှန့်သံချောင်းမှေ့သံ၊ ထောင်လှန့်ခရာသံဖြင့် တစ်ထောင်လုံး ပြောင်းဆန်သွားတော့၏။

ဂိတ်မကြီးပေါ်မှလည်းကောင်း၊ ထောင်တံတိုင်းကြီးပတ်ပတ်လည်ရှိ လုံခြုံရေး မျှော်စင်ဘူးကလေးများမှလည်းကောင်း၊ ထောင်လှန့်သံချောင်းခေါက်သံများ အဆက်မပြတ် သောင်းသောင်းညံနေသည်။ ထို့အတူပင် ထောင်ဝန်ထမ်းတိုင်းအား ထုတ်ပေးထားသည့် ထောင်လှန့်ဝီစီ(လ်) မှုတ်သံများကလည်း ပုစဉ်းရင်ကွဲကောင်များ တစ်ခဲနက် စုပြုံအော်မြည်နေသည့်အလား ပွတ်လောရိုက်နေ၏။

များတူအုံတုတ်ဖြင့် ထိုးထားသည်သို့ ပြေးကြလွှားကြ၊ ဝင်ဟထွက်ဟတွေဖြင့် ရှုန်းရင်းဆန်ခတ် အုန်းအုန်းထနေခြင်းဖြစ်သည်။

အရေးပေါ်အခြေအနေဖြစ်၍ အိပ်ဆောင်များ၏ အပြင်ရောက်နေကြသော အကျဉ်းသား၊ အချုပ်သားများကို နီးရာလွှတ်ရာ အိပ်ဆောင်များအတွင်း ဆွဲသွင်းရ၏။ လူပေါင်း ရေတွက်စစ်ဆေးရ၏။ သူ့ဘုတ်နှင့် သူ့အထုပ်ဆိုင်းအလိုက် လူစုံမစုံ မေးရမြန်းရ ရှာရဖွေရ။

လူစုံသည့်အိပ်ဆောင်များ တိုက်ခန်းများအား သော့ခတ်ပိတ်လျက်အိပ်ဆောင်အလိုက် တိုက်ခန်းအလိုက် တန်းစီပုံစံ ထိုင်ထားကြရသည်။ အိပ်ဆောင်၊ တိုက်ခန်း တာဝန်ကျ ဝန်ထမ်းများမှလွဲ၍ အခြားလုံခြုံရေးဝန်ထမ်းများက ပြဿနာပေါ်ရာ မိန်းဂျေး(လ်)ဝင်းအတွင်း ဒရောသောပါးပြေးလာကြ၏။ 'ဘာဖြစ်ပြန်ပါလိမ့်မလဲ။ ရိုက်မှုပဲ ဖြစ်ကြပြန်သလား၊ ဖိုကြီးထဲမှာပဲ မတော်တဆမှုဖြစ်သလား။ ဒီလိုရုံးပိတ်ရက်ကြီး အိပ်ထောင်တွေပိတ်ထားလို့ ကျီးနဲ့ဖုတ်ဖုတ်ဖြစ်နေတဲ့နေ့ကျကာမှပဲ ဘာဖြစ်ကြပြန်တာလဲ' သို့လောသို့လော အတွေးများလွှယ်လျက် ရင်တုန်ပန်းတုန် ကမူးရှူးထိုးပြေးခဲ့ကြရခြင်းဖြစ်သည်။

ထို့အတူပင် တာဝန်နားသဖြင့် အိမ်ထောင်သည်လိုင်းအတွင်း ရှိနေကြသော အရာရှိဝန်ထမ်း အရွယ်အသေးအနုများမကျန် ဖားတစ်ပိုင်းငါး တစ်ပိုင်းသော်လည်းကောင်း၊ စွပ်မိစွပ်ရာ တုတ်တစ်ခုခုကိုယ်စီဖြင့် ထောင်ဘူးဝဆီ သူ့ထက်ငါဦးပြေးလာနေကြ၏။

ဝန်ထမ်းလေ့ကျင့်ရေး သင်တန်းကျောင်းဝင်းအတွင်း၌လည်း အခြေခံသင်တန်း တက်နေကြသည့် တပ်သားများ၊ အကြပ်ငယ်သင်တန်းတက်နေ

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

ကြသည့် သင်တန်းသားများ ရန်သူအနံ့ရသည့် ပျားပတူများပမာ တဖိဖိ တရှန်းရှန်း စုဝေးနေကြပြီ။ မကြာမီ တုတ်များ၊ ဒိုင်းများကိုင်ဆောင်လျက် တပ်စုအလိုက်၊ တပ်ခွဲအလိုက် ထောင်အတွင်းသို့ ဝင်လာကြတော့မည်။

လူတိုင်းလူတိုင်း 'ဘာဖြစ်သလဲ . . . ဘာဖြစ်သလဲ . .' တွေနှင့် တကြောင့်ကြကြ မျက်ကလူးဆန်ပြာ စိတ်မောနေကြရသည်။

ပြဿနာဖြစ်သည့် မိန်းဂျေး(လ်)ဝင်းအတွင်း၌မူ ထောင်ပိုင်ကြီး၊ ထောင်ပိုင်လေးနှင့် ထောင်မှူးကြီးများ လူစုံတက်စုံ ယူနီဖောင်းအပြည့်နှင့် တစုတဝေးကြီး ခေါင်းချင်းဆိုင်နေကြ၏။ မျက်စိမျက်နှာ သိပ်မကောင်းလှ။ သူတို့မျက်နှာပေါ်၌ စိုးရိမ်ပူပန်မှုနှင့် သောကအရိပ်အရောင်များ ထင်းထင်းကြီး ပေါ်နေလေသည်။

"နေစမ်းပါဦး . . . ထောင်ပိုင်လေးရယ်၊ ခင်ဗျားမိန်းမထောင်က ကောင်မတွေက ဘယ့်နှယ် . . ကျူးကျူးကျော်ကျော် ယောကျ်ားတွေချည်းနေတဲ့ ထောင်မကြီးထဲက ထောက် ၃ ရုံးခန်းထဲအထိ ရောက်နေကြရတာလဲ။ တယ်အနေအထိုင် မတတ်ကြတာပဲဗျာ။ စည်းကမ်းမှ မရှိကြတာထဲ ခက်လိုက်ပလေကွာ . . . ဖူး"

"ဘူးတံခါးကြီးထဲကို မနက်ဖြန် ရဲဘက်ထွက်မယ့် အကျဉ်းသူတွေ အတွက် ပုံစံအင်္ကျီလုံချည်နဲ့ တနင်္ဂနွေတစ်ပတ်စာဆပ်ပြာ လာထုတ်ကြတာတဲ့ . . . ထောင်ပိုင်ကြီး။ ရုံးပိတ်ရက်ဖြစ်နေလေတော့ တံခါးထဲမှာ ခိုင်းစရာ စေစရာလူလည်း မရှိတာနဲ့ မြန်မြန်ဆန်ဆန်ပြီးအောင် မိန်းဂျေး(လ်)ဝင်းထဲက ထောက် ၃ ရုံးခန်းကိုသွားပြီး စစ်ကြတာတဲ့ ခင်ဗျာ။

"ခြေရှည်တတ်ရန်ကောဗျာ။ အဲဒီအလုပ်က အဲဒီလောက် အရေးကြီးတဲ့ အလုပ်မို့လို့လား။ ဘယ်အချိန်လုပ်လုပ် ဖြစ်နေတဲ့ဟာကို ဒီမိန်းမတွေကိုက ကဲလွန်းပါတယ်"

မည်သူမျှ အတွန့်မတက်ရဲကြ။ 'ရေမှာ ငါးရွေး၊ ကုန်းမှာ မြွေရွေး ထောင်မှာ စိန်ရွှေ' ဟူသည့် နာမည်တစ်လုံးနှင့် စည်းကမ်းကြီးသလောက် 'တော်'သော၊ 'ကျော်'သော ထောင်ပိုင်ကြီးမို့ ဆင်ခြေလည်း မကန်ရဲ၊ ထင် လက်လည်း မပေးရဲ။

သို့တိုင် ထောင်ပိုင်ကြီးအလစ်၌ ရုတ်တရက်သားဖြင့် ရှူးခနဲ ဒိုင်းခနဲ အသံကြီးသလောက် သဘောဖြူအူစင်းလှသည့် ထောင်ပိုင်လေးဦးသန်းရွှေနှင့် ပျော်ပျော်နေသေခဲပါဒသမား ဦးစီးထောင်မှူးကြီး ဆရာအောင်တို့ကို မဆိုးဆိုးရင်း သည်လိုပဲ ထောင်ဘူးတံခါးကြီးရှေ့ကပ်လျက် မိန်းဂျေး(လ်) ဝင်းထဲရှိ ထမင်းချက်ဖိုကြီး၊ တရားရေး-၂ (ထောင်ကျရုံး)၊ ရိက္ခာရုံးနှင့် ထောက်-၃ (အဝတ်တိုက်) များသို့ ဥဒဟို ဝင်ထွက်နေဖြစ်ခဲ့ကြသည်ကို ထောင်ပိုင်ကြီးမသိ။

"ကိုင်း . . . အခု ရုံးခန်းအထဲမှာ ပိတ်မိပြီး ခေးစာခံအဖမ်းခံထားကြရတာက ထောင်မှူးနန္ဒာသန်းရယ်၊ တပ်ကြပ်မခင်စိန်ရယ်၊ စက်ချုပ်နည်းပြ ပြည့်ကြည်ရွှေရယ် . . . သုံးယောက်ပေါ့။ ဟုတ်လား"

"ဟုတ်ကဲ့ . . . ထောင်ပိုင်ကြီး"

"အထဲက ကောင်တွေကရော . . ."

"ဈေးတိုက်ထောင်မှူး ဦးလှိုင်ထွန်းရဲ့ရုံးအကူ ဗိုလ်ကြီးဟောင်း မြင့်နဲ့ ဒုတပ်ကြပ်ဟောင်း သိန်းဝင်းတို့နှစ်ယောက်ပါ . . . ထောင်ပိုင်ကြီး။ မြင့်က တမအနဲ့ ၁၀ နှစ်ကျပြီး သိန်းဝင်းက ထောင် ၅ နှစ် ကျခဲ့ကြတာ။ ထောင်နေသားက ၁ နှစ် မပြည့်ကြသေးပါဘူး"

"အေး . . . ကောင်းကွာ။ ရုံးခန်းတွေမှာ အကျဉ်းသား၊ အချုပ်သားတွေ ခေါ်မခိုင်းကြပါနဲ့။ စာရေးတွေ၊ ဝန်ထမ်းတွေကိုပဲ တတ်အောင်သင်ပြီး ခိုင်းကြပါဆိုတာ လျှာမီးတောက်မတတ် ပြောနေပေမဲ့လည်း ဂရုမစိုက်ကြဘူး။ ပုံတော်သလို၊ အဆင်ပြေသလို လုပ်နေကြတာပဲ။ ကဲ . . . အခုတော့ ဘာတတ်နိုင်ကြသေးတုံး။ ကိုယ်မွေးတဲ့မျောက်က ကိုယ့်ပြန်ဖြဲခြောက်သလို ဖြစ်တော့ မဟုတ်လား။ လူကြားလို့တောင် မကောင်းပါဘူးကွာ . . . ချီးတဲ့မှ။

တွေးရင်းတွေးရင်း ဒေါသူပုန် ထလာပုံရ၏။ ဖြူနုနု ထောင်ပိုင်ကြီး မျက်နှာတစ်ပြင်လုံး ရဲပလောင်းခတ်နေသည်။ မျက်ဝန်းများ၌ မီးလျှံများ တောက်နိုင်း။

"ဒီကောင်တွေက ဘာလုပ်ချင်ကြတာတဲ့တုံး"

"မသိသေးဘူးခင်ဗျ"

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

"ဟာ ... ခင်ဗျားတို့ တယ်ရှော်တာပဲ။ ဘာကိစ္စဖြစ်ဖြစ် ပြဿနာဖြစ်ပြီဆိုတာနဲ့ (Know Your Enermies) ကိုယ့်ကိုရန်ရှာမဲ့ သူက ဘာလုပ်မယ် ဘာတွေစီစဉ်ထားတယ်ဆိုတာ ချက်ခနဲ ချက်ခနဲ သိရအောင် လေ့ကျင့်ပြင်ဆင်ထားကြပါဆိုတာ သတိပေးရတာလည်း ခဏခဏ။ တယ်ခက်ကြတာကိုး။ နေဦး ... အဲဒီနှစ်ကောင်စလုံး 'ဥရှိ' မုဒိမ်းကောင်တွေတော့ မဟုတ်ပါဘူးနော်"

"မဟုတ်ပါဘူး ... ထောင်ပိုင်ကြီး။ တမအနဲ့ ကျူလာတဲ့ ထော တွေတဲ့။ လူတွေကတော့ ရိုးပုံရိုးလက်တွေပါပဲ။ အခုမှ ဘာထ,ဖြစ်ကြပြန်သလဲ မသိဘူး"

"လူဆိုးလူမိုက် လူ့အယုတ်တမာတွေမှာ ချိုပေါက်နေကြလို့လား ခင်ဗျားတို့ညစ္စာ မဟုတ်သေးပါဘူး။ အဲဒီနှစ်ကောင်အကြောင်း ဂယနတောသိတဲ့သူ ဘယ်သူရှိတုံး"

"ဦးလှိုင်ထွန်း ရှိပါတယ်ခင်ဗျာ"

"ခေါ် ... ခေါ်။ ပြီးတော့ သူတို့နှစ်ယောက်နဲ့ ပတ်သက်သေ အပြစ်ပေးဝရမ်းတွေ၊ အကျဉ်းသား အထွေထွေမှတ်တမ်းတွေ၊ အိပ်ဆောင် မှတ်တမ်းတွေ၊ လေဘာချတဲ့မှတ်တမ်းတွေ ယူလာခဲ့။ ရန်သူ့အကြောင်းကို မသိဘဲ ဘယ့်နှယ်လုပ် သူနဲ့ရင်ဆိုင်ဖို့ နည်းလမ်းရှိပါ့မလဲ"

"ဟုတ် ..."

ထောင်ကျုံးထောင်မှူး ဦးအောင်သန်း(ကုလားကြီး)ခမျာ သူ့ ခန္ဓာကိုယ် ထောင်ထောင်မောင်းမောင်း၊ ဝလုံးလုံးကြီးနှင့်မျှ မလိုက်ဖက် လောက်အောင် လိမ့်လိမ့်လိမ့်လိမ့်နှင့် အပြေးတစ်ပိုင်း ထွက်သွားရှာသည်။

"ထောင်ပိုင်လေး ..."

"ခင်ဗျာ ..."

"ခင်ဗျားနဲ့ထောင်မှူးကြီးနဲ့ သွားကြဗျာ။ ဒီကောင်တွေ ဘာလုပ်ချင်ကြတာတဲ့လဲ။ ဘာကြံနေကြတာတဲ့လဲ။ သွားပြီး ပြောကြည့်ဆိုကြည့် မေးစမ်းကြည့်ကြစမ်း။

"သူတို့က ထောင်ပိုင်ကြီးနဲ့ပဲ စကားပြောချင်တယ်။ ထောင်ပိုင်ကြီးကို ခေါ်ပေးလို့ပဲ တံခါးပိတ်ပြီး ကုန်းအော်နေကြတယ်ခင်ဗျာ"

"ခက်ပါလား ... ကျုပ်လူရာ၊ အပြီးသတ် ဆုံးဖြတ်ချက်ချပေးမဲ့ ကျုပ်က ဒင်းတို့နဲ့ ထိပ်တိုက်ကြီးသွားတွေ့မှဖြင့် အလျော့အတင်းလုပ်ဖို့ ဘယ်မှာရနိုင်ပါတော့မလဲ။ ကြားခံအဆင့်ဆင့် ထားဦးမှပေါ့။ သွားမှာသာ သွားစမ်းပါ။ အထဲထဲမှာ အမျိုးသမီးတွေချည်း အဖမ်းခံထားရတာ။ ဘာတွေ ဖြစ်နေကြသလဲမသိဘူး။ တံခါးတစ်ချပ်ပဲ လုပ်ဦးတော့ ကျုပ်တို့ဆရာမတွေ ရဲ့ အခြေအနေကို မျက်မြင်မသိရပေဘူးလား။ ကြိုးနဲ့တုပ်ပြီးပဲ ဖမ်းထား သလား။ ဒီအတိုင်းတိုင်း လက်လွှတ်ခြေလွှတ်ပဲ ထိုင်ခိုင်းထားသလား သိကြ ရအောင်ပေါ့"

"ဟုတ်ကဲ့ ... ဟုတ်ကဲ့"

ထောင်ပိုင်လေး၊ ထောင်မှူးကြီးနှင့် တာဝန်မှူးထောင်မှူး ဦးမောင် မောင်တို့သုံးယောက်သား မိန်းကျေး(လ်)ရုံးနှင့် ခြေလှမ်း ၅၀ သာသာမျှဝေး သည့် ထောက် ၃-(အဝတ်တိုက်)ဆီသို့ ခပ်သုတ်သုတ် လှမ်းသွားကြ၏။

ထောင်ပိုင်ကြီး တွေးပွနေမိသည့် အကြောင်းတစ်ခုရှိသည်။

ယောက်ျားဘသား ထောင်ကျသားတွေဆိုသည်က ကျားကျိုးနှင့် ကျားသိုးတွေနှယ်ဖြစ်၏။ ကျားကျိုးဆိုသည်ကလည်း ပုပုရွရွ ဘာကောင်မျိုး မှ ဝိုက်ပြည့်ပြီးရော အကုန်ဖမ်း၊ ရမိရာ ဝါးတတ်စားတတ်စမြဲ။ ကျားသိုး များကလည်း ချိုကလေးတသသနှင့် တွေ့သမျှမြင်သမျှ ပျိုပျိုအိုအို၊ ချိုကျိုး ချက်ပဲ့မရွေး ဟိုသင်းပြုဖို့ပဲ အားသန်နေတတ်သည်။

မ,နှင့်ဝေးနေသည့် ထောင်ကျသားများကကော ... လူ့သဘာဝ ဖြစ်သောဘော ကာမဆန္ဒရမက်ဖောများ အလျှံတညီးညီး လောင်မြိုက် နေချက် ကျားကျားချင်းလည်း နသားပါရ အိုးစားအမှုပြု တတ်ကြသေး ရာ တကယ့်တကယ် မ,စစ်စစ်သာဆိုခဲ့လျှင် ...

"ကျွန်တော် ရောက်ပါပြီ ... ထောင်ပိုင်ကြီး"

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

"အေး . . . လာ၊ ကိုလှိုင်ထွန်း။ ခင်ဗျားယုံကြည်လို့ စောင့်ရှောက်ထားတဲ့ အကောင်နှစ်ကောင်က ပြဿနာကို မီးခွက်ထွန်းရှာနေကြတယ်ဗျ ကြားပြီပလား"

"ဟုတ်ကဲ့ . . . ကြားပြီးပါပြီ . . . ထောင်ပိုင်ကြီး"

"ကဲ . . . အဲဒါ ဘယ်လိုထင်တုံး။ ခင်ဗျားရဲ့အထင်အမြင်ကို ပြောကြည့်စမ်း"

"အင်း . . . လူတွေကတော့ နှစ်ယောက်စလုံး လူကောင်းတွေချည်းပါ . . . ထောင်ပိုင်ကြီး။ မဟုတ်တရုတ် ယုတ်ယုတ်ကန်းကန်းတွေတော့ လုပ်ကြမဲ့လူမျိုးတွေ မဟုတ်ပါဘူး။ အဲ . . . ပြီးတော့၊ ဒီကိစ္စက ကျွန်တော်တို့ထောင်နဲ့ဆိုင်တဲ့ ပြဿနာတော့ မဟုတ်လောက်ဘူး ထင်ပါတယ်"

"ဟေ . . . ဘယ့်နှယ်"

"ဟုတ်တယ် ခင်ဗျ၊ ဟိုတစ်နေ့ဆီက သူတို့အချင်းချင်း ပြောနေဆိုနေကြတဲ့ အသံကို ကြားမိတာကတော့ သူတို့ပြဿနာကို ဂျိုဝမ်းကြီးနဲ့ တွေ့ပြီးပြောမှပဲ ဖြစ်တော့မယ်။ တစ်ခုခုကြံမှပဲ . . . တဲ့"

"ဘယ်နှယ် . . . ဗျာ"

"သူတို့ထောင်ကျလာတဲ့ အမှုနဲ့ပတ်သက်ပြီး အသနားခံစာတင်ထားတဲ့ကိစ္စကို ပြောချင်ကြတဲ့ပုံပါပဲ။ သူတို့အပြောအရတော့ သူတို့ဘာမှုမဆိုင်ဘဲနဲ့ ထောင်ကျလာခဲ့ရတာတဲ့ . . . ခင်ဗျ"

"ဒီလိုပဲ ပြောကြတာပဲလေ။ ထောင်ထဲ ဒုတ်ဒုတ်ထိ ရောက်ခဲ့ပြီးတဲ့အထိ ဘယ်သူကောင်းသား၊ ဘယ်အမျိုးကောင်းသမီးက ကျွန်တော် ကျွန်မတို့ မှားမိမိုက်မိပါတယ်ရယ်လို့ အာမဘန္ဓေလုပ်ကြလို့တုံး။ သူတို့ အကောင်း။ သူတို့အမှန်ချည်းပဲ ပြောတတ်ကြတာမဟုတ်လား"

ဦးလှိုင်ထွန်း အထွန့်မတက်ရဲ။ ထောင်ပိုင်ကြီးစကားက သွေးတွန်အောင် မှန်နေ၏။ သည်ထောင်ကြီးထဲ၌ ကိုယ့်ကိုယ်ကိုယ် မှားမိချည်ရဲ့ဟု သတိသံဝေဂရသူ တစ်ဦးတလေ မှုန်းမှုံ ရှာရာမမြင်။ မှန်မှန်ကြီးနှင့် ခံခဲ့ရသူတွေချည်း . . . တဲ့။

"ကဲ . . . ခင်ဗျားလည်း ထောင်ပိုင်လေးတို့နောက်ကို လိုက်သွား။ ခင်ဗျားကောင်တွေကို ခင်ဗျားကိုယ်တိုင်ပဲ နားချချည်တော့။ ကျုပ် အရာရှိနဲ့ ထိန်းသိမ်းမတွေကိုတော့ လက်ဖျားနဲ့မတို့မိစေနဲ့လို့ . . . ပြော။ ရေစိမ်းတစ်ပေါက် စဉ်ခဲ့ရင်တောင် ကျုပ်က ခွင့်မလွှတ်ဘူးလို့။ ဟုတ်လား"

"ဟုတ် . . . ဆရာကြီး"

✿ ✿ ✿

[၄]

❏

"ဒုန်း"

"ဒုန်း . . . ဒုန်း . . . ဒုန်း . . ."

"ဒုန်း . . . ဒုန်း . . ."

"ဟော့ . . . တံခါးဖွင့်စမ်းဟေ့ . . ."

"အထဲကကောင်တွေ . . . ကြားရဲ့လားဟေ့၊ တံခါးဖွင့်ကြစမ်း။ ဟော ထောင်ပိုင်လေးနဲ့ ထောင်မှူးကြီးလာတယ်။ ပိတ်ထားတဲ့တံခါးတွေကို ဖွင့်လိုက်ကြစမ်း"

"ဒုန်း . . . ဒုန်း . . ."

"ဒုန်း . . ."

ပိတ်ထားသည့် တံခါးချပ်များအား တဝုန်းဝုန်း ထုနှက်နေသံများမှာ အဆက်မပြတ်။ တံခါးရွက်များထက် သူတို့ရင်အစုံကို ဖိဖိစီးစီး ထုနှက်နေသည်သို့ ဖြစ်၏။

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

'ရောက်လာကြပြီ ... ရောက်လာကြပြီ ...'။ သည်အချိန်မျိုး သည်အခြေအနေမျိုးကို ရရှိရန်အတွက်ပင် သူတို့ မြွေမကြောက်၊ ကင်း မကြောက် ဖွတ်တရွတ် ဝင်တိုးခဲ့ကြခြင်းဖြစ်သည်။ ကဲ ... ယခုဖြင့် သူတို့ ကြံရွယ်ထားသည့်အတိုင်း တကယ့်အချိန်ကောင်းက ရုတ်ခြည်း ရောက်လာ ခဲ့ပြီ။

ခပ်မှောင်မှောင် ဝေရီဝေဝါး အခန်းတွင်းအခြေအနေကို သိမ်းကြုံး ၍ အကြည့်ဝေ့လိုက်သည်။

ကျားခင်စိန်ဆိုသည့် ဒေါင်းတည်မောင်းတည် တပ်ကြပ်အမျိုးသမီး နှင့် ပက်လက်ကုလားထိုင်ပေါ်က ဖက်တီးမတို့ကား ပုတ်ခတ်ပုတ်ခတ် မျက် မျက်ဆံများမှလွဲ၍ ရွေ့ရွေ့မျှ မလှုပ်ကြ။ အသက်ရှူသံ ပြင်းပြင်းများသာ အတန်ငြိမ်သွားခဲ့ကြပြီ။ ဣတ္ထိယကာယိန္ဒြေကို တို့ဖို့ထိဖို့ အခြေအနေမျိုး ဟု စိတ်ချလက်ချ ရှိလိုက်ကြဟန်တူသည်။

သူ့ကျားရဲမ မရွှေချောကသာလျှင် မျက်ဝန်းလက်လက် တောက် တောက်များဖြင့် သူတို့ကို ဝဝစားစား အာခံကြည့်ကြည့်နေဆဲ။ ဝင်သက် ထွက်သက် ပြင်းရှရှများနှင့်အတူ လှိုင်းအိတွေခုန်သလို ဖုတ်လှိုက်ဖုတ်လှိုက် ခုန်နေသည့် သူမ၏ အလုရပ်ဝန်းများက သူ့အာရုံများကို အားကောင်း ကောင်း သံလိုက်တစ်တုံးနှင့် ညှို့ငင်စုပ်ဆွဲဖမ်းစားလျက်။ လတ်တလော သေရေးရှင်ရေးသာ မကြုံနေရလျှင် ... သူသည် ခြောက်သွေ့ပူလောင် လျက်ရှိသော သူ့လည်ချောင်းတစ်လျှောက် တံတွေးကိုသာလျှင် တဂွတ်ဂွတ် မျိုချနေမိတော့၏။ 'ဟင်း ... လှလည်း ... လှနိုင်လွန်းတဲ့ မိန်းမ'။

"ရှူး ... ရွှတ် ... ရွှတ် ..."

ငပိန့်ထံမှအသံ။ မြွေဆိုးတစ်ကောင် လျှောတိုက်လာနေသည့် လေသံကလေးမျှဖြင့်။ သူ့အသိ သတိများကို ပုတ်နှိုးသည်။ အပြင်မှ ထပ် ပုတ်သံ တဝုန်းဝုန်းကား သောသောညံနေဆဲ။

သူ့ရောင်းရင်း ရဲဘော်ငပိန်၏ 'ဘာဆက်လုပ်ကြမလဲ' မေးနေသော မျက်ဝန်းများကို သူဆိုင်ကြည့်လိုက်၏။ ငပိန်၏မျက်ဝန်းမိုပ်၌ ကြောက်

စိတ်၏အရောင်အသွေးများ စွန်းထင်းနေပြီလား။ မှောင်ရီရိုးဝါးအတွင်း၌ လက်လက် မျက်ဝန်းကလေးများမှလွဲ၍ ဘာကိုမျှ မမြင်ရ။

'ကောင်းပြီ ... ရင်ဆိုင်ကြည့်လိုက်ကြတာပေါ့။ ဒီအခုခြေထိ ရောက် ကြမှပဲ'။ သူ့ဘာသာသူ မဲတင်းလျက် သူ့ဓားစာခံသားကောင်များဆီသို့ အာရုံပြောင်းလိုက်ရသည်။

"ကဲ ... ဆရာမတို့၊ ကျုပ်ပြောထားပြီးပြီနော် ...။ ကျုပ်တို့ သေမထူး နေမထူးတွေရယ်။ ဘယ်လိုလှုပ်လှုပ်ရှားရှားမျိုးမှ မလုပ်မိ စေနဲ့။ ဘာသံမှ မထွက်ကြပါနဲ့။ ကိုယ်နဲ့ဘာမျှမဆိုင်သလိုဘဲ နေကြ ကျုပ်တို့အလုပ်ကို ကျုပ်တို့သိတယ်။ ဘယ်အချိန်မှာ ဘယ်လို လက်စ ရမယ်ဆိုတာလည်း အတိအကျ အစီအစဉ်ရှိပြီးသား။ အဲတော့ ... ငြိမ်ကလေးပဲနေကြပါ။

အထူးသဖြင့် ... ဆရာမ။ ဒီအခြေအနေမှာ ဆရာမ ဘာမျှ မလုပ် ဘူး။ မကြိုးစားနိုင်ဘူးဆိုတာ မမေ့ပါနဲ့။ ကျုပ်တို့ကို ကျေနပ်သည်ဖြစ် မကျေနပ်သည်ဖြစ်စေ ကိုယ့်စိတ်ထဲ ကိုယ်သိမ်းထားပြီး ဒီအတိုင်းပဲ ထိုင်။ ဘယ်လိုမျှ ဉာဏ်မကစားချင်ပါနဲ့။ အဲ ... ပြီးတော့မှ ကျုပ်တို့ရဲ့ လိုမဆိုနဲ့"

ဝင်းဝင်းလဲ့နေသည့် မျက်ဝန်းမီးတောက်များဖြင့် ခံတန်တန် စောင်းစောင်း စူးစူးရဲရဲပြန်ကြည့်နေသော သည်အလုနတ်ဖုရားမ၏ ဖူးဖူး နှုတ်ခမ်းတစ်စုံကို မွတ်မွတ်သိပ်သိပ် စုပ်ယူထွေးပိုက်ထားလိုက်ချင်သည့် ရှိုင်းတွေ အလိပ်လိုက် ထလာနေသည်။ 'သေတော့မှာပဲ ... တကယ့် လထဲမှာများမှကွာ။ ငါ့နယ် ... တကတည်း'။ သူ့အဖြစ် သူကြိတ်၍ ရင်း သူတို့တိုက်ပွဲကို အရှိန်မြှင့်ဖို့ ဖွတ်ကြီး သံပတ်ကုန်တင်းလိုက်ရ တော့၏။

"ကဲဟေ့ ... ငပိန်"

မြန်လိုက်သည်ဖြစ်ခြင်း။ လုစ်ခနဲ တံခါးမကြီး၏ တံခါးရွက်ချပ် သွားသည်နှင့်အတူ စူးစူးဝါးဝါးကြီး ထိုးဝင်လာသည့် အလင်းလှိုင်း

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

ဖွေးဖွေးတို့ကြောင့် မျက်စိများ ပြာဝေကျိန်းစပ်သွားရသည်။ ထိုတစ်ခဏ၌ ထောင်မှူးမ မချောကတစ်စုံတစ်ရာကို ဖျတ်ခနဲ ကောက်ယူလိုက်သလိုလို ထင်လိုက်မိသား။ သိပ်တော့ဖြင့် မသေချာ။ စိုးရိမ်စိတ်ဖြင့် ပြူးပြူးကြီး ဝေ့ဝဲကြည့်လိုက်မိသည့်တိုင် မရွှေစာက မတုန်မလှုပ် ကျောက်ရုပ်။ 'ဟုတ် လောက်မထင်ပါဘူးလေ . . .'။ သူ့ဘာသာသူ အတွေးတွေ ယောက်ယက် ခတ်နေခြင်းပဲ ထင်ပါရဲ့။

"ကိုင်း . . . ဘယ်လိုဖြစ်ကြတာလဲကွာ။ မင်းတို့ ဘယ်လိုလုပ်လိုက် ကြတာလဲ"

ဟိုက် . . . သေရော။ သူတို့၏ဆရာသမား ထောင်မှူးဦးလှိုင်ထွန်း ၏အသံက သူတို့နှစ်ယောက်ရင်ဝကို ဒိုင်းခနဲ ဝင်မှန်သည်။ ဆရာ့ကို မျက်နှာ မပြဝံ့။ သည်ထောင်ကြီးမဟာ၏ ဘူးဝကြီးထဲ မျက်စိသူငယ် နားသူငယ်ဖြင့် ရောက်လာခဲ့သည့်အချိန်မှ ယနေ့အထိ သည်ဆရာကပဲ သူတို့ကို ရင်အုပ် မကွာ စောင့်ရှောက်ထားခဲ့သည်။ နေရေးထိုင်ရေး စားရေးသောက်ရေး ပတ်ခ အုပ်စုံ ဘာတစ်ခုမျှ ပူပူပင်ပင် မကြောင့်ကြခဲ့ရ။ သို့ဖြစ်ပါလျက် . . .

"ကျွန်တော်တို့ကို ခွင့်လွှတ်ပါ ဆရာ။ ကျွန်တော်တို့မှာ ဒီနည်း ကလွဲလို့ ရွေးစရာလမ်း မရှိတော့လို့ပါ"

"ခွေးလောက်မှ အသိမရှိတဲ့ကောင်တွေ . . . . တောက်"

"ပြောပါ . . . ဆရာ။ ကျွန်တော်တို့ကိစ္စပြီးရင် ဆရာသတ်မယ်ဆို ရင်တောင်မှပဲ လည်စင်းပေးပါမယ်။ အခုတော့ . . ."

ဆက်ပြောစရာစကားမရှိ။ ပြောလည်း မပြောချင်၊ ပြောလည်း မပြောတတ်တော့။ နောက်ဆုတ်မရနိုင်တော့သည့် သူတို့၏ တဖောက်ကျ လမ်းအဆုံး၌ အကျိုးနည်းရမည့်သူများတွင် သူတို့ဆရာက ရှေ့ဆုံး ကန့်လန့်ကန့်လန့် ပါလာပေတော့မည်။

"နေပါဦးကွ . . . မင်းတို့က ဘာလုပ်ချင်ကြတာလဲ။ မင်းတို့ ရည် ရွယ်ချက်က . . . ဘာလဲ။ ပြောကြစမ်းပါဦး"

ထောင်ပိုင်လေး၏အသံ။ ကျားဟိန်းသလို ဟိန်းထွက်လာသည့် အာဏာသံကြီးနှင့်အတူ သူ့မျက်နှာမည်းမည်းကြီးမှာ ဒေါသရောင်ဖြင့် ရဲ

တောက်နေ၏။ 'မဖြစ်ဘူး၊ မဖြစ်ဘူး . . . ထောင်ပိုင်ကြီးနဲ့မှ မဟုတ်ခဲ့ရင် ပြောလိုက်လို့ မဖြစ်သေးဘူး။ အဆင့်ဆင့် အချိန်ဆွဲနေခဲ့ကြရင် အချိန်ကြာ တာနဲ့အမျှ ငါတို့ခံရဖို့ချည်းပဲ။ မဖြစ်ဘူး . . . မဖြစ်ဘူး'။

ပြန်ပြောစရာ စကားလုံးများကို အပြေးအလွှားစဉ်းစားရင်း သူတို့ အတွက် အရေးတကြီးလုပ်ရမည့်အလုပ် ရနိုင်ဦးမည့်အချိန်များကို ဖျစ်ညှစ် သွားနေရသည်။ အချိန်သည်ပင်လျှင် သူတို့အတွက် အသက်မဟုတ်လား။

"ပြောကြလေကွာ . . .။ အခု မင်းတို့လုပ်နေကြတာဟာ ဧရာမ ရာဇဝတ်မှုကြီးထဲ ခုန်ဆင်းနေကြတာပဲဆိုတာရော သိကြရဲ့လား။ မိုးမီး လောင်မဲ့ တကယ့်ပြစ်မှုကြီးကွ။ နားလည်လား"

"ကဲ . . . ပြောပါဦး၊ မင်းတို့ရည်ရွယ်ချက်က ဘာလဲ။ ငါတို့ကို ဘာလုပ်ပေးစေချင်လို့လဲ"

ထောင်ပိုင်လေး၏ လေသံမာကြီးနောက်တွင် ချော့ချော့မော့မော့ လေသံပျော့ကလေးနှင့် ထောင်မှူးကြီး၏အသံက ကပ်ပါလာသည်။ 'ဒါပဲ . . . ဒါပဲ ဒီလိုချော့လိုက် . . . ခြောက်လိုက်နဲ့ အချိန်ဆွဲထားမယ်၊ ပြီးရင်' တွေးရင်း တွေးရင်း ရင်ထဲမှာ မီးပုံကြီးပေါက်လာသည်။ 'ကိုင်း တည့်ဖိုက်တော့မှပဲ'။

"ကျွန်တော်တို့ ထောင်ပိုင်ကြီးနဲ့ပဲ တိုက်ရိုက်စကားပြောချင် တယ်။ ထောင်ပိုင်ကြီးရဲ့အသံကို မကြားရမချင်း တံခါးထပ်မဖွင့်ပေးတော့ ဘူး အဲဒါပဲ"

ခပ်ဟဟပွင့်နေသည့် သစ်သားတံခါးရွက်ကို ဂျောင်းဂျောင်းမြည် အောင် ဆွဲပိတ်သွားကြပြန်၏။ မျိုးမြင့်၊ ငပိန်(ခ)သိန်းဝင်းတို့ကိုသာမက အနီးနားရှိ အမျိုးသမီးဝန်ထမ်း တစ်သိုက်ကိုလည်း မြင်ခွင့်မရကြ တော့ပြန်။

❁ ❁ ❁

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

[၅]

❑

''ကဲ . . . အဲဒါပဲ။ အစစအရာရာ စီမံထားတဲ့အတိုင်း ကွက်တိ မှ ဖြစ်မှာနော်။ တို့ ဘာလုပ်တော့မလဲဆိုတာကို ဒီနှစ်ကောင် ရိပ်မိလိုက် တာနဲ့ အထဲက အမျိုးသမီးသုံးယောက် ဒုက္ခရောက်ပြီသာ မှတ်လိုက် တော့။ ဒီမောင်တွေက အခုလောလောဆယ်မှာ ခွေးရူးလိုပဲ။ မည်းမှောင် မြင်ရာကို အန္တရာယ်ပေးကြတော့မှာ။ ဟိုဟိုဒီဒီ အရှည်ကြီး လျှောက်ရှော နေကြမှာမဟုတ်ဘူး။

''အထူးသဖြင့် . . . ခေါင်မိုးကဖောက်ဝင်မဲ့ ကျော်ဝေတို့အဖွဲ့ ပိုပြီး ဂရုစိုက်။ မင်းတို့အသံမလုံလို့ ခေါင်မိုးပေါ်မှာ လှုပ်ရှားနေကြတာကို သိသွားခဲ့ရင် ပွဲပျက်ကရောပဲ။ ဒီကောင်တွေ ဘာလုပ်မယ်မှန်း အတပ် နိုင်တော့ အပ်နဲ့ထွင်းရမယ့်နေရာမှာ ပုဆိန်နဲ့ထွင်းရသလို ဖြစ်ကုန် မယ်။ ကြားလား''

ပြောရှိသာ ပြောလိုက်ရခြင်းဖြစ်သည်။

သူနှင့် သူ့တပည့်ကျော်များသည် လက်ခုပ်လက်ဝါး စည်း အံကိုက် ရှိပြီးဖြစ်သည်။ ၁၉၅၅ ခုနှစ်၊ သည်ထောင်ကြီးသို့ တာဝန်ခံထောင်

ကြီး (Suprintendent) အဖြစ် ပြောင်းရွှေ့ရောက်ရှိခဲ့သည့် နောက်ပိုင်း ဆယ်စုနှစ်တစ်စုသာသာအတွင်း သည်လက်ရင်းတပည့်များ အားကိုးဖြင့် ထောင်တွင်းပြဿနာ အကျဉ်းအကြပ်အခက်အခဲ ကြီးငယ်များကို လက်ကျ ညီညီ ရှင်းခဲ့လင်းခဲ့ရဖူးပြီ။ တစ်ကြိမ် နှစ်ကြိမ် မဟုတ်၊ အကြိမ်ကြိမ်အခါခါ အထပ်ထပ်အလာလာ။

ကျော်ဝေ၊ အောင်ကျော်ဦး၊ ပီတာလွင်၊ သံချောင်း၊ ဝင်းအောင်၊ တင်မောင်သန်း၊ ဌေးဌေး စသည့် လက်ရဲဇက်ရဲ လက်မြန်ခြေမြန်တပ်သား ကျော်များဖြင့် တကယ့်အရေးအခင်းကြီးများကိုပင် ပွဲတိုးခဲ့ပြီးပြီ။ သို့ဖြစ်၍ ထောင်ပိုင်ကြီးက သူ့တပည့်များကို သူ စိတ်ချသည်၊ ယုံသည်။

''အဲ . . . ထောင်ပိုင်လေးက ညွှန်မှူးကြီးကို စိတ်မပူဖို့နဲ့ ညွှန်မှူး ကြီးနေပဲ ဒီကသတင်းကို စောင့်နေပေးဖို့ သတင်းပို့ချေဗျာ။ ပြီးတော့ ဝန်ကြီးဆီကိုလည်း ကြိုတင်သတင်းပို့ထားဖို့ တင်ပြလိုက်ပါ။ ဒီကောင် နှစ်ကောင်ရဲ့ ရည်ရွယ်ချက်က သူတို့ပြစ်မှုအတွက် ပြစ်ဒဏ်လျှော့ဖို့၊ ဒါမှ မဟုတ် လွတ်ငြိမ်းခွင့်ပေးဖို့ကိစ္စကို ဂျိုဝမ်းကြီးနဲ့ တိုက်ရိုက် တွေ့ပြီးပြောနိုင် အောင် ကြံကြတဲ့ပုံပဲ။

အမျိုးသမီးသုံးယောက်ကို ဓားစာခံဖမ်းထားလိုက်တာကတော့ ကြံ ကြိုက်လို့ အရေးပေါ်ကောက်လုပ်လိုက်ကြတာ သက်သက်ပဲ ဖြစ်ပါလိမ့် မယ်။ ထန်းသီးကြွေခိုက် ကျီးနှင်းခိုက်သဘောပေါ့။ ဒီအမျိုးသမီးသုံးယောက် မဟုတ်ခဲ့ရင်လည်း ထောင်ပိုင်လေးကိုဖြစ်ဖြစ်၊ ထောင်မှူးကြီးပဲဖြစ်ဖြစ် တစ်ယောက်ယောက်ကို သူတို့ ကြံကြဦးမှာပဲ။ သူတို့မှာ ပိုင်းဖြတ်ထား ပြီးသား အကြံအစည် ရှိပုံရတယ်။

''အဲဒီတော့ . . . တကယ်တမ်း လုပ်ကြကိုင်ကြရပြီဆိုရင် ဝို့ အမျိုးသမီးသုံးယောက်ကို ထိထိခိုက်ခိုက်မရှိဘဲ အန္တရာယ်ကင်းအောင် ကြိုးစားကြရမယ်။ အဲဒါ အရေးအကြီးဆုံးပဲ''

''အကယ်၍များ . . . ခေါင်မိုးပေါ်က ကျော်ဝေတို့အဖွဲ့ရဲ့ အရိပ်အကဲ ကို ဒီနှစ်ကောင် သတိထားမိလိုက်ပြီဆိုတာ သေချာတာနဲ့ တစ်ပြိုင်နက် ကျော်တို့လေးခွအဖွဲ့က သံဘာဂျာတံခါးနားအထိ တိုးကပ်ပြီး တရစပ် ပစ်ပေ

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

တော့။ အပေါ်ကအဖွဲ့တွေ ခေါင်မိုးကိုခွာပြီး အခန်းထဲ ခုန်ချဝင်လာနိုင်တဲ့ အထိ မရပ်မနား ဆော်ပေတော့။ ကြားလား …''

''အလုပ်ရုံမှူးဖြစ်တဲ့ ဦးထန်ဒိုလန်းတို့အဖွဲ့က ဒီကောင်တွေ အတွင်းကနေ သော့ခတ်ပိတ်ထားတဲ့ သော့ခလောက်ကို ဖွင့်နိုင်ဖို့လုပ် ပါ။ မြန်လေကောင်းလေပဲ။ သံဖြတ်တဲ့ဂက်(စ်) မီးအိုးနဲ့ပဲဖြစ်ဖြစ် ဖြတ် လောလောဆယ် အထဲက အမျိုးသမီးတွေကို ကယ်ထုတ်နိုင်ဖို့က အဓိကပဲ နောက်မှ ပြန်ပြင်ယူမယ်။ ဟုတ်ပြီနော်''

'ဟုတ်ကဲ့' ဟူသည့် သံပြိုင်ညီညီ တုံ့ပြန်သံကို မကြားရ။ တက်ကြွ ထက်သန်လွန်းသည့် မျက်ဝန်းများ၊ ရေဆုံးရေဖျား တက်ကုန် ရွှက်ကူ လွှင့်ကြတော့မည်ဟု တုံးတုံးချပိုင်းဖြတ်ထားသည့် မျက်နှာနေများဖြင့် ပိ ပိတ်သား ငြိမ်နေကြသည်။ မှန်တိုင်းမစမီခြောက်ကပ်ငြိမ် တိတ်နေသည့် ပင်လယ်မျက်နှာပြင်သေကြီးနှယ်။

''ကဲ … ဒီတော့၊ ထပ်ပြောချင်တာက ဒီကိစ္စဟာ အောင်မြင် ဖြစ်မယ်။ သူတို့ရဲ့ ကိုယ်ရေးကိုယ်တာ အရင်းခံအကြောင်းတရားတွေ မှန်မှန်မှားမှား တို့နဲ့မဆိုင်ဘူး။ မပတ်သက်ဘူး။ တို့ထောင်ရဲ့ အုပ်ချုပ်ရေး လက်ရဲဇက်ရဲ ထိပါးစော်ကားလာတဲ့ ဒီလိုလုပ်ရပ်မျိုးကို ဘယ်အဓိကချွ နှိမ်နင်းရေးတပ်၊ ဘယ်လိုတပ်ဖွဲ့မျိုးရဲ့ အကူအညီမှုမပါဘဲနဲ့ တို့ချည်းသက်သ ချေမှုန်းနိုင်တယ်၊ ဖြေရှင်းနိုင်တယ်ဆိုတာကို လက်တွေ့ပြနိုင်ရမယ်။

ဒါမှ … ကျန်တဲ့ အကျဉ်းသား၊ အချုပ်သားတွေရဲ့စိတ်မှာ ထော ရဲ့အုပ်ချုပ်ရေးဆိုတာ မီးလိုပဲ၊ ကစားလို့မရဘူး။ ထိရင်ပူတယ် ကိုင်ရင်လော တယ်ဆိုတာ သာဓကကောင်းတစ်ခု ဖြစ်သွားမယ်။ ဟုတ်ပြီလား …''

ထောင်ပိုင်ကြီးက သူ့စကားကို လက်စသတ်ရင်း သူ့လက် နာရီဒိုင်ခွက်ကို ဖျတ်ခနဲ ငုံ့ကြည့်လိုက်သည်။ နေ့လယ် ၁ နာရီထိုးဖို့ ၅ မိ အလို။ မကြာမီတွင် …

✿ ✿ ✿

|၆|

❑

''ကျွန်တော်တို့ ဂျီဝမ်းကြီးနဲ့ တွေ့ချင်ပါတယ် … ထောင်ပိုင်ကြီး၊ ကြီးကို သတင်းပို့ပေးပါ။ ကျွန်တော်တို့အမှုနဲ့ပတ်သက်လို့ အသနားခံစာ ထားတဲ့ကိစ္စကို ဂျီဝမ်းကြီးဆီ တိုက်ရိုက်ပြောပြစရာတွေ ရှိလို့ပါ''

သူ့အသံတွေ ခြောက်ကပ်အက်ကွဲ၍ တုန်ရီချင်နေမှန်း ဘာသာသိ သည်နှယ် သေရေးရှင်ရေး အရေးပေါ်အခြေအနေမှာပင် မျက်ဝန်း၌ သည့် လှုပ်ရှားခတ်ခတ်မရှိလှဘဲ ပကတိ တည်ငြိမ်လွန်းနေသည့် ထောင်ပိုင် ကြည့်ရင်း သူ့ရင်ထဲ စိမ့်ချင်လာသည်။

သူတို့၏ တောင်းဆိုမှုကို လိုက်လျောသည့်အနေဖြင့် ထောင်ပိုင် ဦးတည်းသာ သူတို့အတွင်းမှ သော့ခတ်ပိတ်ထားသည့် သံဘာဂျာ ရှေ့တွင် ထီးတည်းကြီး၊ မားမားကြီး ရပ်နေသည်။

'ကဲ … မင်းတို့ပြောချင်တဲ့ ကိစ္စတွေကို လိုရင်းတိုရှင်း အကျဉ်း ပြည့်စုံအောင်ပြော။ ဘာကြောင့် … ဒီလို မိုက်ရူးရဲအလုပ်မျိုး၊ အကြမ်း လုပ်ရပ်မျိုးကို မိုက်မိုက်ကန်းကန်း လုပ်ရသလဲ' … တဲ့။ အေးစက် ညို့တိုင် ခက်မာသော မျက်ခွန်းများဖြင့် သူတို့ကို ပစ်ပေါက်နေပြီ။

ငပိန်က အမျိုးသမီးများကို ထိန်းချုပ်နိုင်ရန် အသင့်အနေအထား လက်ထဲမှ သံပိုက်လုံးကို ကျစ်ကျစ်ပါအောင် ကိုင်လျက် ကားရား

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

ကြီး ရပ်နေသည်။ အမျိုးသမီးများကို မျက်နှာမူလျက် သူမတို့၏ လက်အလှ ခြေအလှပ်ကို မျက်တောင်မခတ်ဘဲ ကြည့်နေသည်ဆိုသည့်တိုင် သူနှင့် ထောင်ပိုင်ကြီးတို့၏ အခြေအတင် ပြောနေသံများကိုလည်း စူးစိုက်နားစွင့် ထားမှန်း သူသိသည်။

သူကမူ အနည်းငယ် အမှောင်ရိပ်ကွယ်သည့် အခန်းထောင့်အတွင်း၌ရပ်လျက် ကျားရဲမနှင့် တပ်ကြပ်ကျားခင်စိန်ကိုတစ်လှည့်၊ အခန်းအပြင်မှ ထောင်ပိုင်ကြီးကိုတစ်လှည့် မျက်စိကစားရင်း 'အဆင်ပြေအောင် ဘယ်လို ပြောရမလဲ' စိတ်မောနေမိသည်။

''ကျွန်တော်တို့ ဂျီဝမ်းကြီးနဲ့ပဲ တွေ့ပါရစေ ... ထောင်ပိုင်ကြီး ဂျီဝမ်းကြီးကို တင်ပြပေးပါ''

သည်စကားကိုပဲ ထပ်ပြောဖြစ်သည်။

ဘာပဲဖြစ်ဖြစ်၊ စကားအများမဖြစ်အောင် သည်လိုလားချက်ကိုသာ ပဲ ဖွတ်တွန်း၍ ဖိပြောနေမှုဖြစ်မည်။ 'ဒါကိုပဲ ထပ်တလဲလဲ ပြောရမယ်' သူ ဘာသာသူ ရဲဆေးတင်နေမိ။

''ငါပြောမယ်။ မင်းလည်း အရာရှိ လုပ်ခဲ့ဖူးတဲ့သူပဲကွာ၊ စဉ်းစား ပေါ့။ အကြပ်ကိုင်တယ်၊ အကြမ်းဖက်တယ်ဆိုတာ ဘာအဓိပ္ပာယ်မျှ မရှိတဲ့ အလုပ်ပဲ။ အထူးသဖြင့် မိန်းမသားတွေကို ဓားစာခံဖမ်းပြီး အကြပ်ကိုင် တောင်းဆိုတယ်ဆိုတာမျိုးဟာ သိပ်အောက်တန်းကျတဲ့အလုပ်ကွ။ ယောက်ျား မဆန်ဘူး။ မင်းသိလား''

''ကျွန်တော်တို့မှာ ရွေးစရာလမ်းက ဒါပဲရှိတော့လို့ပါ ... ထောင် ပိုင်ကြီး''

''ဒီလိုလုပ် ...။ မင်းတို့ဖြစ်ချင်တာတွေကို စာနဲ့ရေးပြီးပေး ပေး။ ငါကိုယ်တိုင် ဂျီဝမ်းကြီးဆီကို အကျိုးအကြောင်းပြောပြီး သွားတင် ပေးမယ်။ လောလောဆယ်တော့ မင်းတို့ဖမ်းထားတဲ့ ငါ့အရာရှိနဲ့ ဝန်ထမ်း မိန်းကလေးတွေကို ချက်ချင်းပြန်လွှတ်ပေးပါ''

''ဟာ ... ဒါတော့ .... မဖြစ်ဘူး .. မဖြစ်နိုင်ဘူး ထောင်ပိုင်ကြီး အဲဒါဆိုရင် ဂျီဝမ်းကြီးက ဒီကို ဘယ်လာတော့မလဲ။ ကျွန်တော်တို့က ဂျီဝမ်း

ကြီးနဲ့ တွေ့ရမှုဖြစ်မှာ။ အဲဒါက ကျွန်တော်တို့ရဲ့ သေရေးရှင်ရေးပဲ။ ဂျီဝမ်း ကြီးနဲ့ မတွေ့ရဘဲနဲ့တော့ ဒီဆရာမတွေကို ဘယ်လိုမှ လွှတ်မပေးနိုင်ဘူး။ ဘာတွေပဲဖြစ်ဖြစ်''

''အဲဒါဆိုရင်တော့ မင်းတို့ အကြောင်းဆိုးကြလိမ့်မယ်။ အခု မင်း တို့လုပ်နေကြတဲ့ အကြမ်းဖက်လုပ်ရပ်ဟာ အချိန်ကြာလာလေ၊ ပြဿနာ ကြီး အပြစ်ကြီးလာလေပဲ။ ဘယ်သူကမျှ လက်သင့်ခံတဲ့အလုပ်မျိုး မဟုတ် ဘူး။ အမျိုးသမီးတွေကို အရင်ပြန်လွှတ်ပါကွာ။ မင်းတို့ကို အပြစ်မယူဖို့ ငါ ကတိခံယူပါတယ်''

''မဖြစ်ဘူး ... ထောင်ပိုင်ကြီး၊ မလွှတ်ပေးနိုင်ဘူး''

သည်ဝန်ထမ်းအမျိုးသမီးများကို လက်လွှတ်ခဲ့ရလျှင် သူတို့၏ဘဝ လည်း သည်တွင် လမ်းဆုံးသွားပြီဖြစ်မှန်း သူသိသည်။ သေချာသည်။ ပြင်းထန်သော နှိပ်ကွပ်မှုတွေ၊ အရေးယူမှုတွေ၊ နောက်ဆက်တွဲ တရားစွဲဆို အပြစ်ပေးမှုတွေ တသီကြီး လာတော့မည်။ 'ဆုပ်မိမလွှတ်စေနဲ့။ နောက်ဆုံး အချိန်ထိ တောင့်ခံထားစမ်း။ ဘာဖြစ်မယ်ဆိုတာ မရေရာသေးဘဲနဲ့ လုံးဝ လက်လျှော့မပေးလိုက်နဲ့'။ စိတ်အတွင်းပိုင်းဆီမှ လှိုက်တက်လာသည့်အော်သံ များသည် တင်ထပ်နေ၏။ 'ရှေ့တိုး ထမ်းပိုး၊ နောက်ဆုတ် လှည်းတုတ်' အခြေ အနေတွင် ဘာပဲဖြစ်ဖြစ် မျက်စိမှိတ်၍ ဖွတ်တိုးရတော့မည်။

''မလုပ်နဲ့ ... ဆရာမ ... မလုပ်နဲ့နော် ... ကျွန်တော် ... တောင်းပန်ပါတယ် ... တကယ်ရိုက်မှာနော် ... မလုပ်နဲ့''

ငပိန်၏ ထစ်ထစ်ငေါ့ငေါ့ အော်သံ။ တစ်ပြိုင်နက်တည်းမှာပင် ဆရာမက တောင့်တောင့်ကြီးထိုင်နေရာမှ ဆိုးခနဲဆတ်ခနဲ ထရပ်လိုက် သည်ကိုလည်း မြင်လိုက်ရ၏။ 'ဒီဟာမ ဘာလုပ်ဦးမလို့လဲ'။

''ဘာလဲ ... ပုလောင်အိုက်စပ်ပြီး စိတ်ကျဉ်းကျပ်လွန်းလို့ အပေါ် လှမ်းထွက်မလို့ဟာ ... နင်တို့ကို အမိန့်ခံနေရဦးမှာလား။ နင်တို့က ဘာ ကောင်တွေမို့လို့လဲ''

မီးဝင်းဝင်းတောက်နေသည့် မျက်ဝန်းများဖြင့် ထောင်မှူးမက အော်သည်။ သူမကိုယ်ပေါ်မှ တက်ထရက် ယူနီဖောင်းအင်္ကျီကို ချွတ်၍

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

လုံးထွေးပြီး စားပွဲပေါ် ပုံချထားလိုက်၏။ ကျဉ်းထဲကျပ်ထဲ အသည်းအသ ထဲမှာပင် သူ၏ရမ္မက်စိတ်တို့အား ပေါက်ကွဲထွက်လုခမန်း ညှို့နေသော ဆောင်မှုရှိလှသည့် ကျစ်လျစ်ဖွံ့ထွား သူမကိုယ်အနေကို မကြည့်ချင် မြင်ချ လျက်သား။

“ပြန်ထိုင်နေပါ . . . မိန်းမသားမို့ ကြည့်နေတာကို အကောင်းမထ နဲ့။ ကမ္ဘာမီးလောင် သားကောင်ချနင်းတဲ့နော်။ သိပ်ကဲလာရင် မိန်း သော ဘာသော ရွေးနေနိုင်မှာ မဟုတ်ဘူး”

အေးစက်မာကျောသည့် သူ့လေသံကို သူပင် ပြန်လန့်သွားမိ သည့်လေသံမျိုးကို ဘယ်လို လွှတ်ခနဲ ထွက်သွားလိုက်မိမှန်းပင်မသိ။ သူ စိတ်ထဲမှာဖြင့် ပြည့်ဝန်းတင်းရစ်သည့် သည်မိန်းမအား တဒင်္ဂကလေး ဖြစ်စေ ရင်ခွင်ထဲဆွဲသွင်းလျက် ထွေးပွေ့ထားလိုက်ချင်သည့် မထော်မ အတွေးတွေဖြင့် ကယောက်ကယက် ဇလောင်ဆူနေသည်။ စိတ်နော ကိုယ်ပါ ခြေသုံး,လေးလှမ်းစာမျှပင် လှမ်းလိုက်မိသေး။ ‘ဟယ် . . . မဖြစ်သ မဖြစ်ပါဘူး . . . အကုန်ရှုပ်ကုန်တော့မှာပဲ’။ သူ့စိတ်ကိုသူ မနည်းကြီး တို့ကာ ဘရိတ်အုပ်ထားရ၏။

ကျားရဲမ တွန့်ခနဲဖြစ်သွားပြီး နောက်ဆုတ်သွားသည်။ သို့ ခြေစုံကို ခပ်ချဲချဲရပ်လျက် သူမကိုထိလျှင် ချက်ချင်းတုံ့ပြန်ဖို့ ဟန်ပြင်ထာ သည်။ ပါးပြင်းထောင်မာန်ဖီနေသည့် မြွေပွေးတစ်ကောင်လို။ ‘အာကမိန့် ပဲ . . . ဟင်း’။

“ဟေ့ . . မင်းတို့ ငါ့တပည့်မတွေကို မထိနဲ့နော်။ ပြောတဲ့အတိုင် နားမထောင်ရင် မင်းတို့ကို ဒီအတိုင်းကြည့်မနေဘူး။ နားလည်လား”

ထောင်ပိုင်ကြီးကလည်း ကတုန်ကယင်ကြီးဖြင့် သံကုန်ဟစ် လှမ်းကြိမ်းသည်။ အခြေအနေမဟန်တော့ဟု တွက်မိသွားဟန်တူသည်။ အခိုက် . . .”

“တွီ . . . တွီ . . . တွီ . . .”

“တွီ . . . တွီ . . .”

“ဘယ် . . . ညာ . . . ဘယ် . . . ညာ . . . ဘယ်ညာ . . .”

‘ဟင်’ . . .။ ရုတ်တရက်ကြီး စစ်ခရာသံများနှင့်အတူ သံပြိုင် ညီညီ ခြေသံတစ်အုပ်တစ်မကြီးကို ဖြောင်းဖြောင်းညည်း ကြားလိုက်ရ၏။ ကရုန်း နှိမ်နင်းရေးအဖွဲ့တွေလား၊ စစ်တပ်ကလား။ ဘာတွေမှန်း မသေ သေးသည့်တိုင် အန္တရာယ်ကဖြင့် မသေးလှတော့မှန်း သိလိုက်သည်။ တွေထဲ ပူခနဲ မိုက်ခနဲ။ သွေးတွေ ဆောင့်တိုးတက်လာ၏။

“ကွီ . . . ကွီ . . . ကွီ . . .”

ဟော . . . ဟော . . . ခေါင်မိုးပေါ်က တကွီကွီ၊ တကွီကွီ ဖြိုး ဖြောက်ဖြောက် အသံတွေလိုလိုကို ကြားရပြန်သည်။ စိတ်အထင်လား၊ ယလား ဝေခွဲမရ။ ကြားတော့ ကြားလိုက်မိသလိုလို။ မဖြစ်တော့။

ထောင်ပိုင်ကြီးက သူတို့ကို လှုလှုံ့ပြနေခိုက် ကျန်ဝန်ထမ်းများက ကြနေကြပြီ။ သေချာသည်။ ‘တကယ့် ကျဉ်းထဲကြပ်ထဲရောက်နေရင် ရန်သူနေရာမှာ ကိုယ်ဆိုရင် ဘာလုပ်မလဲ။ တွေးကြည့်။ အေး . . . ကို တန်ပြန်နိုင်ဖို့ ကြိုးစား’။

စစ်မြေပြင်မှာ သံမှိုနက်သလို အသက်ကိုရင်း၍ သင်ခဲ့ရဖူးသည့် တ်ရှင်ရေး လျှို့ဝှက်ချက်တွေ။ ထောင်အာဏာပိုင်တွေနေရာမှာ သူသာ လျှင် . . . ခေါင်မိုးပေါ်က သွပ်ကိုလှန်၍ အုပ်လိုက်ခုန်ချ၊ အတင်းဝင်၊ ာင်းရိုက်၊ အတင်းစီး၊ သည်နည်းမှတစ်ပါး . . .။

“ဟေ့ကောင် . . . ငပိန်၊ သတိထားဟေ့။ ငါတို့ ထောင်ချောက်ထဲ ဆိုဝင်မိပြီထင်တယ်။ မင်း အဲဒီမိန်းမနှစ်ယောက်ကို ထိန်းထား။ ငါက ရာကို ဖမ်းချုပ်ပြီး ခုံပေါ်မှာ ကြိုးနဲ့တုပ်ထားလိုက်မယ်။ ကဲ . . . ခွေး င်မှ ချောင်ပိတ်ရိုက်ရင် သူ့ကိုယ်သူအသေခံပြီး ပြန်ကိုက်တတ်သေး ။ ကြည့်ရသေးတာပေါ့”

သွေးတွေ ပွက်ပွက်ထ ဆူစေလာ၏။

“မထူးတော့ပါဘူးကွာ . . . ဘာမှမဖြစ်တောင် ဒီမိန်းမကိုတော့ တစ်လော ဖမ်းချုပ်ရင်းက ရင်ခွင်ထဲ ပွေ့ကြည့်လိုက်ရသေးတာပေါ့။ . . . မယ်မင်းကြီးမ ဘယ်လောက်မာန်ကြီးသလဲ၊ ထန်နိုင်ဦးမလဲ . . . . . . ကဲ . . .”

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

ဒေါသစိတ်တို့က ငယ်ထိပ်အထိ ဒိုင်းခနဲ ဒိုင်းခနဲ ဝုန်တက်လာ
တို့အတူပင် ရမ္မက်ဇောတွေကလည်း သွေးရေယှက်တင် ဟုန်းဟုန်းတော
လောင်မြိုက်လျက်။

သို့တိုင် ...

မထင် ... မထင်လိုက်မိ။

အနားသို့ တိုးကပ်သွားသည့် သူ့တပည့်ကျော် ငပိန်ကို ထိုင်ခုံ
မှ ဝုန်းခနဲခုန်ထလာသည့် ဒေါင်းတည်မောင်းတည် တပ်ကြပ်မကြီးက ဖြော
ခနဲ ဖြောင်းခနဲ ဆောင့်ကန်ပစ်လိုက်သည်။

စစ်သုံးဘွတ်ဖိနပ်ဦးဖြင့် ကန်ချက်၌ စိုက်၍ ပြိုလဲကျသွားသည
ငပိန်၏လက်မှ သံတုတ်ကိုလည်း မည်သို့ ဆွဲယူလိုက်လေသည်မသိ။
လှဘိ။ 'ဒေါင် ... ဒေါင် ...' ဟူသည့် သံပိုက်လုံးနှင့် ဦးခေါင်းခွံ ပြင်
ထိသံနှင့်အတူ ငပိန့်ဦးခေါင်းမှ သွေးတွေ အိုင်ခနဲဖြာကျ။ ငပိန်ခမျာ လေ
ပစ်လျက် လဲကျသွား။

"ဖြောင်း ... ဖြောင်း .... ဖြောင်း ... ဖြောင်း ..."

ရုတ်တရက် ခေါင်မိုးထက်မှ သွပ်ပြားများကို ဆွဲလှန်ပစ်လို
တွေကို ကြားသည်။ ချက်ချင်းပင် သွပ်ပြားနှစ်ချပ်စာ အပေါက်ကြီးဟ
ပြီး အလင်းတန်းဂဏ္ဍ ဝင်းခနဲထိုးကျ။ နေရောင်ဝင်းဝင်းတောက်တွေ
အတူ ဝုန်းခနဲ ဝုန်းခနဲ ပြုတ်ကျလာသည့် လူရိပ်မည်းမည်းတွေ 'သွားပြီ
ကိုယ်ကျိုးတော့ နည်းပြီ။ ပွဲသိမ်းပြီ'။

ဆုတ်နစ်သွားသည့် သွေးရူးသွေးတန်း နိမ့်ပါးသိမ်ငယ်စိတ်
အတူ သူတို့ ကြိုတင်ရွေးထားခဲ့ပြီးဖြစ်သည့် နောက်ဆုံးလမ်းကိုရွေး
ဆုံးဖြတ်လိုက်၏။ သူ့နောက်ကျောမှာ အရိုးအသွား ရှစ်လက်မခန့် စ
သည့် ဓားတစ်ချောင်း ထိုးထားသည်။

သည်ဓားဖြင့် သူ့နောက်ဆုံးခရီးကို သူ့ဘာသာ စီရင်ပစ်လိုက်
မည်။ 'ပြီးပြီ ... မရှုမလှနဲ့ ပွဲသိမ်းခဲ့ရပြီ'။ သူ့ညာလက်က နောက်
ဓားကိုဆုပ်၍ ...

ထိုအခိုက်မှာပင် ...

သူနှင့် ခြေလှမ်း လေး, ငါးလှမ်းစာ အကွာမှ သူ့ကျားရဲမသည်
စစ်ဝင်းလို သူ့ထံ တန်းခနဲ ပြေးဝင်ပူးကပ်လာ၏။ 'ဟုတ်မှဟုတ်ရဲ့
ဒီ ... မိန်းမ ... ဘာလုပ်မလို့ပါလိမ့်'။ မီးဝင်းဝင်းတောက်နေသည့်
နေ်များသည် သူ့လက်တစ်ကမ်းမှာ။

'အိုး ... ကြည့်စမ်း၊ လုလိုက်တဲ့မိန်းမ။ ကျားများဟာ ဒေါသတကြီး
တောက်မာန်ဖီနေတဲ့ အချိန်မျိုးမှာ အလှဆုံးပဲ ...တဲ့။ ဒီမိန်းမကို
ကလေးပဲ ရင်ခွင်ထဲ ပွေ့ထားလိုက်ရရင် ...' တွေတွေပြားပြား
တ်တလန့်ထဲမှပင် ရမ္မက်မီးတစ်ချက် လက်ခနဲ ထတောက်မိလိုက်

"အား ..."

ရင်ဝ၌ ပူခနဲ။ သွေးတွေ ပွက်ခနဲ စဉ်ကျလာသည်။ 'ဟင် ...
... ဒီမိန်းမ ... ငါ့ကို ကုတ်ကြေးနဲ့ ဝင်ထိုးပစ်လိုက်တာပါလား။
... သေပါပြီ' နောက်တစ်ချက် ... နောက်တစ်ချက် ... ဆင့်ကာ
ပြေးဝင်လာနေသည့် ကုတ်ကြေးချွန်တွေကို ရှောင်နိုင်ဖို့ အားအင်
ပြီး သူ့ခန္ဓာကိုယ်မှ သွေးတွေတရဟော အိုင်ထွန်းစီးထွက်နေပြီ။
ရ ..'။

"ဖြောင်း ..."

"ဒိုင်း ..."

"ဝုန်း ..."

မည်သူ့ရယ်မှန်းလည်း မသိ။ သူ့နောက်တည့်တည့်မှ ရိုက်ချလိုက်
ဘာနံပါတ်တုတ်ချက်က သူ့ခေါင်းကို ချာချာလည်သွားစေတော့

အကျဉ်းသားမျိုးမြင့်၏ ခန္ဓာကိုယ်ကြီးသည် ဝုန်းခနဲ အရုပ်ကြိုးပြတ်
လဲကျသွားလေတော့၏။

✿ ✿ ✿

www.burmeseclassic.com

|၇|

❑

လူသံသူသံတွေ သောသောညံ့ထွေး ရှုပ်နေဆဲ။

သံဘာဂျာတံခါး ပွင့်သွားသည်နှင့် ရုံးခန်းအတွင်းသို့ ရေကာ
ကျိုးသလို လိမ့်ဝင်လာသည့် လူတွေလူတွေ၊ ခြေသံတွေ၊ စကားသံ
ရယ်သံတွေ၊ အားရပါးရအောင်ပွဲခံသံတွေ၊ သူမတို့အား ဖေးမအား
တွေ။ ရှုန်းရင်းဆန်ခတ် ဝုန်းဒိုင်းကြဲ ပြောင်းဆန်နေတော့၏။

တပ်ကြပ်မ ခင်စိန်၏လက်ချက်ဖြင့် သတိမေ့နေပြီဖြစ်သော
(ခ)သိန်းဝင်း၊ သူမ၏ ကတ်ကြေးစာကြောင့် သတိမရတစ်ချက်၊ ရ
ဖြင့် ညည်းညူတွန့်လိန်နေသည့် အကျဉ်းသားမျိုးမြင့်၊ မသူတော်နှစ်
တို့အား လူနာထမ်းစင်ဖြင့် ပွေ့တင်ခေါ်ဆောင်သွားခဲ့ကြပြီ။

သို့တိုင် ထောင်မှူးနန္ဒာသန်းတစ်ယောက် ရွှေ့ရွှေ့မျှ မလှုပ်မိ
မှင်တက်မိနေဆဲ။

သုံးနာရီနီးပါးမျှ အကျဉ်းသား လူမသမာနှစ်ယောက်၏ လက်
၌ ဓားစာခံအဖြစ် ကျရောက်ခဲ့ရသည့် ငရဲတမျှကာလ။ သည်ကာလအ
ပြင်းပြင်းထန်ထန် ခံစားခဲ့ရသည့် ကြောက်စိတ်နှင့် ပရိဒေဝအပူမီး
အရှိန်မပြေချင်သေးဘဲ မိန်းမောနေမိဆဲ။

သုံးနာရီမျှ ကာလအတွင်း သူမတစ်ကိုယ်လုံးကို စေ့စေ့ကြည့်
ကိုက်ဖွဲ့ဝါးစားတော့မတတ် အာသာငမ်းငမ်း ရမ္မက်သည်းနေခဲ့သည့်
မီးလျှံများက သူမကို သွေးလန့်ချောက်ချားနေစေဆဲ ဖြစ်သည်။

ထို့အပြင် သည်အခမ္မ အကျဉ်းသားနှစ်ယောက်အား လျှပ်တစ်ပြက်
အနိုင်ယူလိုက်နိုင်ခဲ့သည့် အဓိကအချက်သည် အချိန်မီ အချိန်
ပူးပေါင်းဆင်နွှဲခဲ့ကြသည့် အရေးပေါ် စစ်ဆင်ရေးကြောင့်ပင်လား။ သို့
မဟုတ် မသမာအကျဉ်းသားခေါင်းဆောင် ရမ္မက်ရူးကို တစ်ချိန်လုံး ဆွဲ
ဖြားယောင်းနေနိုင်ခဲ့သည့် သူမ၏အလှနှင့် မာယာကြောင့်လေလား။

ဝေခွဲမရနိုင်သေး။

သူမတစ်ကိုယ်လုံး တဆတ်ဆတ် တုန်ယင်လှိုက်မောနေသည်က
သေချာသည်။

မေတ္တာဖြင့်

ဇေယျမင်းချင်

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

[၁]

❑

မေသူခိုင်နှင့် သူ မမျှော်လင့်သောနေရာမှာ မထင်မှတ်ဘဲ ဆုံလိုက်ရသည်။

ဆုံပုံဆုံနည်းကလည်း ထူးဆန်းသည်။ ဘယ်လိုမှ ရှောင်ထွက်၍ သောနေရာ၊ မျက်နှာချင်းပင် လွှဲ၍မဖြစ်နိုင်သော အခြေအနေ။ ရွှေတိဂုံ ကြီး၏ အတက်အဆင်း ဓာတ်လှေကားပေါ်မှာဖြစ်သည်။

မင်းမင်းသည် တနင်္ဂနွေနေ့လို မဂ္ဂဇင်းတိုက် အလုပ်နားရက်နေ့ တွင် ရွှေတိဂုံဘုရားပေါ်သို့ မနက်စောစော ရောက်လေ့ရှိတတ်သည်။ အဓိဋ္ဌာန်ပုတီးစိပ်ပြီး ဘုရားပေါ်မှနေမမြင့်မီ ဘုရားဖူးများ စည်ကား သွားမီ ပြန်၍ ဆင်းလာတတ်လေ့ရှိသည်။

ဘုရားကြီးပေါ်သို့ မနက်ငါးနာရီတွင် ရောက်လေ့ရှိပြီး မနက်ရှစ်နာရီ ပြန်ဆင်းသည်။

ဘုရားကြီးသို့အတက်တွင် ကြားတောရလမ်း အရှေ့ဘက်မုခ် ရိုးမှို ကားမှ တက်လေ့ရှိပြီး ပြန်အဆင်းတွင်မူ အရှေ့ဘက်မုခ်ဓာတ်လှေကား ပြန်၍ဆင်းလေ့ရှိသည်။

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

စာပေသမားတစ်ယောက်၏ ကြမ်းတမ်းသော ဘဝအတ်ရာအတ်ချက်များကြောင့် နောင်တတွေ၊ အသိတရားတွေ တစ်ပုံတစ်ပင်ရနေသူမို့ သူ့အနေဖြင့် ဘုရားမှန်မှန်တက် အမိဌာန်ပုတီး မှန်မှန်စိပ်နေလေ့ရှိသည်မှာကြာပြီ။

ငယ်စဉ်ကလို အားလပ်ရက်များတွင် အပေါင်းအသင်းတွေနှင့် ပျော်သလို နေလေ့ရှိသောအဖြစ်ကို သူစွန့်လွှတ်ခဲ့သည်မှာ ကြာခဲ့ချေပြီ။

သူဓာတ်လှေကားအတွင်း ဝင်လိုက်တော့ ဤအဆင်းခရီးတစ်ခေါက်တွင် မင်းမင်းသည် နောက်ဆုံးလူအဖြစ် ဓာတ်လှေကားတံခါး ပိတ်သွားသည်။ တစ်ဆက်တည်း ဓာတ်လှေကားသည် ငြိမ့်ခနဲ အိ၍ဆင်းသည်။ ဘာရယ်လို့တော့မဟုတ်။ မျက်နှာချင်းဆိုင်ကို ရုတ်တရက် ကြည့်ဖြစ်လိုက်သည်။

ရှိုးရှိုးယဉ်ယဉ်ကလေးနှင့် ဖြူစင်ဝင်းပသော မိန်းမချောမျက်နှာလေး။

ထိုချောမောလှပသော မျက်နှာကလေးသည် သူနှင့် ကျွမ်းဝင်ရင်းနှီးနေသည်ဟု သူထင်မှတ်လိုက်သည်။ ဟုတ်သည်။ သူနှင့် စိမ်းစိမ်းဝေးဝေးအရပ်မှ မျက်နှာလေးမဟုတ်။ သူနှင့် နီးနီးလေး။

ထိုချောမောလှပသော မျက်နှာလေးကလည်း သူ့ကို မြင်လိုက်တော့ သူ့နှယ်ပင် မှတ်မိသယောင်အရိပ်ကလေး ယှက်သန်းသွားခဲ့သည်။ ပြုံးယောင်ယောင်လေး။ ထိုမှ ...

ပြုံးယောင်ယှက်သန်းလာသော အရိပ်ကလေး ရုတ်ခြည်းပင် ကွယ်ပျောက်ဆုံးပါးသွားခဲ့သည်။ မျက်နှာချင်းဆိုင်မိနေရာမှ သူမမျက်နှာကလေး ငုံ့ငိုက်သွားသည်။

သူမကို မမျှော်လင့်ဘဲ တွေ့လိုက်ရ၍ အပြုံးတစ်စဖြင့် ဝင်းလက်သွားသော မင်းမင်း၏မျက်နှာမှာလည်း အံ့ဩမှင်တက်မှု တစ်ဝက်တစ်ပြက် ရောယှက်သွားရပြန်သည်။

သို့တိုင် တစ်ဒင် ဝမ်းသာလှိုက်လှဲမှုကို မင်းမင်း မချုပ်ထိန်းနိုင် နှုတ်မှ အလိုလို လွှတ်ထွက်သွားခဲ့မိလေပြီ။

"မေ ... မေသူနိုင် ... ဟုတ်ပါတယ်နော် ..."

ထိုစကားစုကို ကြားကာမှ စိမ်းသက်မှုသည် ခါးသီးခြင်းအဖြစ်သို့ ပြောင်းသွား၏။ ငုံ့ထားသော မျက်နှာကလေးမှာပင် ခါခါယမ်းထွက်သွားသည်။ ဓာတ်လှေကား ခရီးဆုံးပြီ။ သူ ဘာတတ်နိုင်ပါ့မလဲ။ ခေါင်းခါယမ်း၍ ငြင်းဆန်စိမ်းပြသွားသော မေသူနိုင်ကို သူမအဖော်မိန်းကလေးနှင့် ထွက်ခွာသွားသည်ကို ကြည့်၍ တမင် နောက်ချန်နေလိုက်ရသည်၊ ဓာတ်လှေကားက ဆင်းတော့လည်း သူသည် နောက်ဆုံးလူ။

အမှန်ကိုဆိုရလျှင် ဒီနေရာသို့ သူ့အနေနှင့် မလာသင့် မလာအပ်ဟု ထင်သည်။ သို့သော် သူ လာခဲ့မိပြီ။ သူနှင့် တွေ့ဆုံရမည့်သူကိုလည်း တွေ့ဆုံသင့် မတွေ့ဆုံအပ်ဟု ထင်သည်။ သို့သော် သူ တွေ့ဆုံခဲ့မိပြီ။

သူက စာရေးဆရာတစ်ယောက်။ မဂ္ဂဇင်းကြီးတစ်ခုတွင် အယ်ဒီတာအဖွဲ့ဝင်တစ်ဦး။ ယနေ့ခေတ်ပေါ် မဂ္ဂဇင်းတွေမှာ သူ၏ဝတ္ထု အမြဲလိုလို တွေ့ရသလို လုံးချင်းစာအုပ်တွေလည်း မကြာမကြာထွက် ရှိနေတတ်သော စာကောင်းသူလည်းဖြစ်သည်။

သူရေးသားသော စာမူတွေမှာ မဂ္ဂဇင်းအမျိုးမျိုးတွင် ပါတတ်သလို အကြောင်းအရာမျိုးစုံကိုလည်း ရေးနိုင်သူဖြစ်၏။ ထိုအထဲမှာ သူသည် အားအသန်ဆုံးဖြစ်သော အချစ်ဝတ္ထုကလေးများကို ဆွတ်ပျံ့တိမ်းမက်မှုဖွယ်ရာလေးများနှင့် ထုံမွှမ်းခြယ်သ၍ ရေးတတ်ပါသေးသည်။

ထိုအချစ်ဝတ္ထုကလေးများကြောင့်လား မသိ။ သူ့ထံသို့ ဆယ်ကျော်သက်ရွယ် ရင်ခုန်စ မိန်းကလေးစာဖတ်ပရိသတ်၏ မိတ်ဆက်စာလေးတွေ ရောက်များတတ်သည်။ စာရေးဆရာဆိုတော့ မိမိ၏ စာဖတ်ပရိသတ်ကို အလေးထားရပေမည်။ စာစုံရေးတော့ စာဖတ်ပရိသတ် အလွှာပေါင်းစုံမှ စုံ သူ့ထံ လာတတ်သည်။ မိတ်ဆက်စာရှိသလို ဝေဖန်စာတွေလည်း လာတတ်သည်။

ယနေ့ခေတ် စာရေးဆရာဘဝသည် ယခင်ခေတ်အခါများက ဆိုသည်။ လုံးချင်းသီးသန့်ချည်းနီးပါး ရေးသားနေသူတွေ လက်ချိုးရေတွက်ပါမှ လက်ဆယ်ချောင်းမကုန်။ မဂ္ဂဇင်းပေါင်းစုံမှာ စာအစုံရေး၍ ဝင်ငွေ

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

ကို ကျားကန်ထားရသည်။ စာမူဝင်ငွေ၊ ကုန်ဈေးနှုန်း။ ကုန်ဈေးနှုန်းက တရိပ်ရိပ် မြင့်တက်လာနေသလို စာမူခငွေတွေကဖြင့် တက်မလာခဲ့။

သည်တော့ စာများများ ရေးကြရသည်။ ယခင် ဘတော်၊ ဦးတော် နောင်တော်၊ အမိတော်စာရေးဆရာ၊ စာရေးဆရာမကြီးတွေလို ကိုယ့်လိုင်းနှင့် ကိုယ် သီးသန့် နေရာယူမထားနိုင်ကြ။ ထိုသို့ သီးသန့်ကိုယ့်လိုင်းနှင့်ကိုယ် သီးသန့်နေထိုင် ရေးသားနေမည်ဆိုပါကလည်း အခြား ဝင်ငွေရှိသော အလုပ် တစ်ခုခုကိုတော့ ဖက်တွယ်ထားရတတ်ပြန်သည်။

သူကတော့ စာပေလောကအတွင်း ဆယ်ကျော်သက်ရွယ်ကတည်း က ဝင်ရောက်ရေးသား ကျင်လည်ခဲ့သူမို့ သူကျွမ်းဝင်သော မဂ္ဂဇင်းအယ်ဒီတာ အလုပ်တစ်ခုကို ဝင်ရောက်လုပ်ကိုင်နေခဲ့သည်။ ဒါတောင်မှ သူ့ဘဝသည် ယိုင်နဲ့နဲ့ရယ်သာ။ စင်စစ် စာပေသမားဘဝကား လှိုင်းထန်လေထန်၊ မုန်တိုင်း ထန်သော ဘဝမျိုးသာဖြစ်ပါ၏။

မငြိမ်သက်သော ပြဒါးတိုင် အနိမ့်အမြင့်ပေါ် မူတည်၍ ခုတော့ မမျှော်လင့်ဘဲ ဘုရားပေါ်ကအဆင်း လူချင်းဆုံမိကြရာက မေသူခိုင့် အ အမှုကြောင့် မင်းမင်း ခံစားသွားရသည်။ ခံစားမှုတွေကို မမျိုသိပ်နိုင်တော့ ပေါက်ကွဲမှုသံစဉ်တွေအဖြစ် လွင့်ထွက်သွားသည်။

တစ်ပတ်တစ်ကြိမ်မျှ စာအဆက်အသွယ် ရှိနေလေ့ရှိသော မင်းထံမှ ဘုရားပေါ်မှ ဆင်းလာစဉ်က အဖြစ်အပျက်ကို မေသူခိုင့်ထံ စာ ဆက်သွယ်မေးမြန်းမိသည်။ စာထဲမှာ မင်းမင်းသည် သူ၏ ထိုနေ့က ခံ ချက်များကို တဖွဲ့တနွဲ့မျှ ရေးပြရင်ဖွင့်ခဲ့သော်လည်း။ လိုရင်းအချုပ်မှာ မေ ခိုင်နှင့် လူချင်း တွေ့ဆုံမေးမြန်းလိုသည်သာဖြစ်၏။

အမှန်တော့ မင်းမင်း စာသာရေးရသည်။ မေသူခိုင်ထံမှ ထို က မေသူခိုင်မဟုတ်ကြောင်း၊ ဓာတ်ပုံထဲကနှင့် ဆင်ဆင်တူသော မိန်းက သာဖြစ်ကြောင်း ငြင်းချက်စကားလုံးလေးတွေ ဖြစ်ပါစေဟု ကြိတ်၍ ဆု ပြီး ထိုအတိုင်း မျှော်လင့်ထားခဲ့သည်။

သို့သော် မေသူခိုင်ဆီမှ ပြန်ရောက်နေကျ စာကလေးက —

အစ်ကိုစာရေးဆရာရယ် ...

ဒေါသတွေ လိမ်းကျံထားတဲ့ စကားလုံးမြားတွေနဲ့ပစ်တော့ မချို အောင် နာလှပါတယ်။

ဟုတ်ပါတယ် ... အဲဒီနေ့က မေသူခိုင်အစစ်ပါ။ မငြင်းပါဘူး။

အစ်ကိုစာရေးဆရာနဲ့ မေသူ စာထဲမှာပဲ ချစ်သူတွေအဖြစ် တွေ့ဆုံ ရတာ ကောင်းပါတယ်။

မေသူ လူချင်း မတွေ့ဆုံရဲဘူးလေ။ မမျှော်လင့်ဘဲ လူချင်း အမှတ် မထင် ဆုံမိကြတော့ မေသူ့အဖြစ်က မတိုးရဲတဲ့အဖြစ်မို့ မေသူ ညာဖို့ ကြိုးစား လိုက်မိပါတယ်။

ခုတော့ မေသူ့မြားက မေသူ့ကို မလှုပ်နိုင်၊ ရုန်းမထွက်နိုင်အောင် စိုက်နေလို့ အခံရခက်လှပါတယ်။

အစ်ကိုစာရေးဆရာက မဖြစ်ဖြစ်အောင် တွေ့ချင်နေမှတော့ မေသူ တွေ့ဖြစ်အောင် အရဲစွန့်ရပါတော့မယ်။

ဒီတနင်္ဂနွေ မေသူတို့ ဆုံကြရအောင်နော် ...

အစ်ကိုစာရေးဆရာရဲ့

'မေသူ'

ထိုစာကလေးကို မင်းမင်း အလွတ်မကျက်ဘဲ တစ်ခေါက်မျှဖတ်ရုံ ဖြင့် မှတ်အလွတ်ရသွားခဲ့သည်။ မြို့လယ်၌ရှိသော အင်တာနက်ကဖေးတစ်ခု ၏ နေရာ၊ အချိန် အတိအကျနှင့် မေသူခိုင်က စာထဲမှာ အတိအကျ ညွှန်း ပြီးနှင့် ချိန်းဆိုခဲ့ခြင်းဖြစ်လေသည်။

ယင်းအတွက် သူ မေသူခိုင်ချိန်းဆိုသည့် အင်တာနက်ကဖေးသို့ ရောက်ခဲ့ခြင်းပင်ဖြစ်သည်။

သူရောက်သွားတော့ မေသူခိုင် အဆင်သင့်စောင့်နေသည်ကို တွေ့ လိုက်ရသည်။

မင်းမင်း ဝမ်းသာသွားသည်။ ချိန်းပြီး မေသူခိုင်မလာမှာကို မင်းမင်း စိုးရိမ်နေခဲ့သည်။ ထိုစိုးရိမ်စိတ်တွေ ဝင်နေခြင်းမှာ မေသူခိုင့်အပေါ် သူ၏

www.burmeseclassic.com

သံသယတွေက အခြေခံ၍နေလေသည်။ ရွှေတိဂုံစေတီတော် ဓာတ်လှေကား အဆင်း၌ တွေ့စဉ်မှာပင် မေသူနိုင်သည် သူ့မဟုတ်သလို ဥပေက္ခာပြုရက်ခဲ့သည်မဟုတ်လား။

✿ ✿ ✿

|၂|

"မေသူနိုင်ပါနော် . . ."

မေသူနိုင်ဘေးတွင် ဝင်ထိုင်လိုက်ပါလျက် မင်းမင်းက သေချာသည်ထက် သေချာအောင် မေးကြည့်ရသေးသည်။

သို့စဉ်တိုင် မေသူနိုင်က နှုတ်ဖြင့်မဖြေဘဲ ခေါင်းကလေး ညိတ်လိုက်ပါသေးသည်။

မင်းမင်းက ထိုင်ရင်း စားပွဲပေါ်မှာ မေသူနိုင်မှာထားသော အစားအသောက်များကို ကြည့်၍ . . .

"အို . . . ကော်ဖီ တစ်အိုးထဲပါလား။ ဆွဲင်းဒစ်လေး ဘာလေး မှာစားဦးလေ"

မင်းမင်းက ပြောသော်လည်း မေသူနိုင် ဘာမှပြန်မပြောသေး။ မျက်နှာမှာ ရီဝေဝမ်းနည်းနေဟန်ရှိသည်။

"ဘာလို့ စကားမပြောတာလဲ . . . မေသူ။ ဟိုနေ့ကကိစ္စ တွေးပြီး ဝမ်းနည်းနေလို့လား"

သူ့အမေးကို မေသူနိုင် ခေါင်းညိတ်အဖြေပေးသည်။

မေသူနိုင်သည် သူမ၏ အပြုအမူများအတွက် မဟုတ်ကြောင်း ဘယ်သောအခါမျှ ငြင်းချက်ထုတ်တတ်သူမဟုတ်မှန်း မင်းမင်း သိနားလည်ထားလိုက်မိပြီ။

သို့သော် မေသူ့ကို တစ်ခုခုတော့ ပြောစေချင်သည်။ ဥပမာ အဲသည်နေ့က သူမအား အုပ်ထိန်းသူ အစ်မကြီးတစ်ယောက်ပါလာလို့ စကားမပြောဖြစ်တာပါ ဆိုတာမျိုးလောက်ပေါ့။ ဒါဆို သူ ကျေနပ်ဝမ်းမြောက်ပြီ။

"မေသူ . . . အစ်ကိုစာရေးဆရာကို တွေ့တုန်း စကားလေး ဘာလေး ပြောဦးမှပေါ့။ စာထဲမှာ မေသူက အစ်ကိုစာရေးဆရာကို တီတီတာတာ ဖွဲ့ဖွဲ့နွဲ့နွဲ့လေး အမြဲတမ်းပြောနေကျမို့ ခုလိုတွေ့ဆုံကြတုန်း ဟောဒီမေသူရဲ့နှုတ်ခမ်းဖျားလေးက အဲဒီစကားသံကလေးတွေကို အစ်ကိုစာရေးဆရာ ကြားချင်လိုက်တာ . . . မေသူရယ်"

မင်းမင်းက မျှော်လင့်တကြီးပြောတော့ မေသူနိုင် ခေါင်းလေးကို ငြိမ်းလေးညင်သာစွာ တညိတ်ညိတ်လှုပ်သည်။ သည့်အခါမှာလည်း မေသူနိုင်မှာ ငြင်းပယ်သည့်အသွင် ခေါင်းကလေးကို ခါယမ်းသည်မဟုတ်။

မင်းမင်း မချင့်မရဲဖြစ်လာသည်။ သူ၏လက်နှစ်ဖက်က မေသူနိုင်၏နုသားပြည့်ပြည့်လေးနှစ်ဖက်ကို စုံကိုင်၍ အားမလိုအားမရ လှုပ်ယမ်းမည်ဟု တန်ပြင်ပြီးမှ စိတ်ကို လျှော့ချရသည်။

မေသူနိုင်၏ မျက်နှာကလေးကို နားမလည်နိုင်သလို ကြည့်မိတော့ မေသူနိုင် မျက်ရည်တွေမထိန်းနိုင်ဘဲ မျက်ဝန်းအိမ်မှ ပါးပြင်ပေါ်သို့ သွယ်တန်းသိမ့်ဆင်းလာသည်ကို မမျှော်လင့်ဘဲ တွေ့လိုက်ရ၍ သူ ထိတ်လန့်စိုးရိမ်သွားသည်။ သူ၏အခြေအနေမှာ တစ်သမတ်တည်း ရှိမနေခဲ့။

ဘဝအခြေအနေသည် စာပေသမားတစ်ယောက်အဖို့ အနိမ့်အမြင့်၊ အကွေ့အကောက်တွေနှင့် ပြည့်နှက်နေတတ်သည်။ မည်သို့သော အနိမ့်အမြင့် အကွေ့အကောက် တွေရှိနေပါစေ၊ သူကတော့ စာပေလမ်းကြောင်းပေါ်မှ ဘယ်သောအခါမျှ လွတ်ထွက်မသွားနိုင်အောင် ကြိုးစား

www.burmeseclassic.com

တွယ်ဖက်ထားတတ်သည်။ သူ၏ယုံကြည်ချက်ကို တစ်ခွန်းတစ်စလေးမျှ အပွန်းအပဲ့ ခံသူမဟုတ်ခဲ့။ ကိုယ်လျှောက်ရမည့်လမ်းကို စိတ်သန့်သန့်နှင့် လျှောက်လှမ်းနေမြဲဖြစ်၏။

သည်သို့သော အခြေအနေမျိုးမှာ စာဖတ်ပရိသတ်ထံမှ စာအမျိုးမျိုး သူ့ထံရောက်ရှိလာခဲ့သည်မှာ အဆန်းတော့မဟုတ်လှ။ ဝေဖန်စာတွေကို တလေးတစား ပြန်ရသည်။ ကိုယ့်ကို လမ်းကြောင်းမချော်အောင် တိုန်းမပေး ပေးသည့်အဖြစ် လိုက်နာပြင်ဆင်သင့်တာတွေ ပြင်ဆင်ရသည်။ မိတ်ဆက် စာတွေကိုလည်း ထိုနည်းတူ အလေးထားရတတ်ပြန်သည်။

ယခုလည်း ထိုမိတ်ဆက်စာကြောင့်ပင် သည်နေရာသို့ သူ ရောက် လာခဲ့ရခြင်းပင်ဖြစ်သည်။ ထိုသို့လာရသော်လည်း သူ့ကိုယ်သူ လိပ်ပြာ လုသည်တော့မဟုတ်။

အနုပညာလောကတွင် အနုပညာသမားနှင့် သူ၏ပရိသတ် ထိတွေ့ ဆက်စပ်မှု ရှိနေတတ်သည်ပင်။ သို့သော် စာရေးဆရာနှင့် သူ၏ပရိသတ် ထိတွေ့ဆက်စပ်မှုမှာ ရှားရှားပါးပါး ကိစ္စမျိုးဖြစ်တတ်၏။

ဒါကလည်း စာပေသမားတို့ဘက်က စောင့်ထိန်းထားအပ်သော စည်းဘောင်ကနေ မကျော်လွန်အောင်နေလေ့ရှိသော အကျင့်က ပါနေ ခြင်းဖြစ်သည်။

သို့တိုင် သူ့ထံသို့ မိတ်ဆက်စာရေးရာမှ စာချင်းအဆက်အသွယ် မပြတ်ရှိနေသော မေသူနိုင်ကြောင့် သူသည် သူ စောင့်ထိန်းလေ့ရှိသော စည်းဘောင်ကို ကျော်သလို ဖြစ်ခဲ့ရလေပြီ။

ဒါကလည်း စာချင်းဆက်သွယ်မှု နှစ်နှစ်ကျော်မျှမက ရှိ ဖြစ်သော မေသူနိုင်ကို တွေ့ချင်သောစိတ်က စေ့ဆော်မှုကြောင့်ဖြစ်သည်။ စာ အပြန်ပြန် အလှန်လှန်ရေးကြရင်း သူနှင့်မေသူနိုင်တို့ ခင်မင်မှုတွေ ကျည်လာခဲ့သည်။ ထိုမှတစ်ဦးနှင့်တစ်ဦး ဓာတ်ပုံတွေ ဖလှယ်မိသည်အ သို့ ရောက်ကြရသည်။

မေသူနိုင်၏ ဓာတ်ပုံကလေးကို သူသည် တစ်ကြိမ်မျှမြင်ရုံနှင့် သားပုံရိပ်တွင် စွဲထင်နေပြီဖြစ်သော်လည်း အကြိမ်ကြိမ် အခါခါ သတိရ ကြည့်တတ်လေ့ရှိသည့် အဖြစ်ကြောင့် သူ့နှလုံးသားမှာ မေသူနိုင်သည် မွှားပေါင်းများစွာ တည်နေလေသည်။

ပြီးတော့ မေသူနိုင့်မျက်နှာ အလှမျိုးက တစ်ကြိမ်မျှကြည့်ရုံနှင့် သက်တာ မေ့ပျောက်မသွားနိုင်သည့် အလှမျိုးကြောင့် မေသူနိုင်နှင့် တွေ့ချမ်းဝင်နေပြီဖြစ်သည့် နှစ်နှစ်တာမျှ ကာလရှည်လျားတွင် သူသည် မဆုံဆည်းဖြစ်အောင် ရှောင်ခဲ့သည်။ မေသူနိုင်ဘက်ကလည်း ဆုံ ရန် တောင်းဆိုမှု အရိပ်အရောင်ကလေးတွေမျှ မသန်းခဲ့။

တစ်ဆက်တည်းမှာလည်း မင်းမင်း၏စိတ်တွေ ထွေပြားဝေဝါး သည်။ သူ၏မေသူနိုင်သည် ပုံမှန်စိတ်ဓာတ်နှင့် ရိုးရိုးသားသားရှိသူမှ ပါလေရဲ့လား။ အိုး . . . ဒါတော့ မဖြစ်နိုင်။ မေသူနိုင်၏ ဝတ်စား သင်မှုနှင့် အပြုအမူကလေးများသည် ထိုသို့ ထင်ရက်စရာပင်မရှိ။ ထိုသို့ က်သည်ကိုပင် မင်းမင်း သူ့ကိုယ်သူ ပြစ်မှုတစ်ခု ကျူးလွန်လိုက်သည် ပြန်လည်ပြစ်ဒဏ် စီရင်မိနေပြန်သည်။

"မေသူ . . . ဘာဖြစ်လို့ မျက်ရည်ကျရတာလဲ။ မေသူ့ကို အစ်ကို ရာ ဝမ်းနည်းစရာ ဘာများ လုပ်မိလို့လဲကွယ်"

သူ၏အမေးအဆုံး၌ မေသူနိုင်သည် သူလွယ်ထားသော မိကျောင်း သင်းဘက်အိတ်ထဲမှာ အသင့်ရေးယူလာသော စာရွက်ခေါက်ကလေး တ်ပေးသည်။ ပြီးတော့ အမူအရာက ထိုစာကလေးကို အမြန်ဖတ်ရန် သည့်နှယ်။

"ဟင်း . . ."

မင်းမင်း သက်ပြင်းတစ်ရှိုက် ချလိုက်မိသည်။ မေသူနိုင်ပေးသော ခေါက်ကလေးကို အလျင်စလိုပင် မေသူနိုင့်ရှေ့မှာ သိချင်ဇောဖြင့် လိုက်မိသည်။ စာရွက်ပေါ်မှာ မေသူနိုင်၏ မိန်းကလေး ဝတ်ရေး . . .

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

အစ်ကို စာရေးဆရာ ...

စာချင်း သံယောဇဉ်ဖြစ်ရာကနေ တစ်နေ့နေ့ လူချင်းတွေ့ကြလျှင် ဝမ်းနည်းကြေကွဲစရာတွေနဲ့ ကြုံပြီး လမ်းခွဲကြရလိမ့်မယ်လို့ မေသူ မျှော် လင့်ပြီး ခြောက်အိပ်မက်တွေနဲ့ ကြေကွဲယူကျုံးမရတဲ့ညတွေကို အစ်ကို စာရေးဆရာကို ချစ်မိတဲ့အချိန်ကစပြီး ဖြစ်တည်နေခဲ့တာ ကြာပါပြီ။

မေသူဘဝကို အမှန်အတိုင်း ပြောပါ့မယ်။ မေသူဟာ မိဘမဲ့တစ်ဦး ပါ။ မေသူ့မိဘတွေက ချမ်းချမ်းသာသာထဲက ဖြစ်ပေမယ့် လွန်ခဲ့တဲ့ ငါးနှစ် လောက်က မေသူနဲ့အတူ သားအမိသားအဖသုံးဦး ခရီးထွက်ရာ ကားမှောက် လို့ မေသူ့ရှေ့မှာပဲ ကွယ်လွန်သွားခဲ့ကြပါတယ်။

မေသူလည်း ဒဏ်ရာအပြင်းအထန်ရပြီး နေရာမှာတင် သတိလ မေ့မြောသွားရာက ဆေးရုံရောက်ပြီးနောက် စကားပြောလို့ မရတော့လော အောင် ဆွံ့အသွားခဲ့ပါတယ်။

အဲဒီအချိန်ကစပြီး မေသူ့ဘဝဟာ အစ်ကိုတွေ၊ အစ်မတွေနဲ့ နေရပေမယ့် အထီးကျန်ဆန်ခဲ့ပါတယ်။ မေသူ့အတွက် စာအုပ်တွေ အဆ ဖြစ်လာရာကနေ အစ်ကိုစာရေးဆရာနဲ့ စာထဲမှာ ဆုံကြရတာပါ။ ဒါကြောင့် အဆွံ့အ,အမလေး မေသူက အစ်ကိုစာရေးဆရာနဲ့ စာထဲမှာ ချစ်သူတွေအ ရောက်ခဲ့ပေမယ့် လူချင်းတွေ့ဖို့ မဝံ့မရဲဖြစ်ပြီး အမြဲတမ်း ရှောင်ဖြစ်အော ကြိုးစားခဲ့တာပါ။

မေသူ့အားနည်းချက် ချို့ယွင်းမှုကို မေသူချစ်တဲ့ အစ်ကိုစာ ဆရာ သိသွားရင်ဆိုတဲ့ စိုးရိမ်စိတ်နဲ့ သောကတွေပွားခဲ့ပြီး တိတ်တိတ်ကလေ ကြေကွဲဝမ်းနည်းနေရသူက မေသူပါ။

မေသူနိုင့်စာကလေးက မဆုံးသေးပါ။ သို့သော် စာကို မင်းမ ပြီးဆုံးအောင် ဆက်၍ မဖတ်ဖြစ်လိုက်။ လှုပ်ရှားသံတစ်ခုကို သူကြားလို ရသည်။

မေသူနိုင်က သူ့စာဖတ်၍ မဆုံးခင်မှာ ထပြီးထွက်ပြေးရန် ပြင်လို ရာမှ ထွက်ပေါ်လာသော လှုပ်ရှားသံ။

"ဒါ ... ဘယ်ကို ထွက်သွားမလို့လဲ။ ဒါဟာ အားနည်းချက် ...တ်ဘူး၊ မပြည့်စုံမှုလည်း မဟုတ် ..."

သူ့စကားသံမဆုံးခင် မေသူနိုင်က အင်တာနက်ကဖေးဧ။်ဝင်ပေါက် ...ဝဆီသို့ လှစ်ခနဲ အပြေးတစ်ပိုင်း ထွက်ခွာသွားလေပြီ။

"ဟင် ... မေသူ ... နေ ... နေပါဦး ..."

သူ လှမ်း၍အော်မိသည်အထိ ဖြစ်ရသည်။ မေသူနိုင်က မရပ် ...။ သူ ထရပ်လိုက်မိသည်။ မေသူနိုင် သူ့ကို ရှောင်ပြေးလေတော့မည်။ ...ယ်စိတ်က မေသူနိုင့်ကို လွှမ်းမိုးကြီးစိုးထားသည်ပဲဖြစ်ရမည်။ ဒါလည်း ...နည်းအားငယ်စရာမဟုတ်ကြောင်း မေသူနိုင့်ကို သူ လက်ခံလာအောင် ...ရမည်။

ထိုဆုံးဖြတ်ချက်ဖြင့် မေသူနိုင်၏စာကို ဆုံးအောင်မဖတ်နိုင်တော့ ... သူရပ်နေရာမှ ပြေးထွက်သွားသော မေသူနိုင့်နောက်သို့ အပြေးတစ်ပိုင်း ...်မိသည်။

မေသူနိုင်နောက်ကို လှည့်မကြည့်။ သူနှင့်ဝေးစေရန် သူမရှေ့မှ ...နှင့် ဖြတ်မောင်းသွားသော တက္ကစီကားကို လက်တားသည်။ တက္ကစီ ...ပ်သွားသည်။

မင်းမင်းက မေသူနိုင်ကို ရှင်းပြရန် စိတ်စောပြီး နောက်မှ အမီလိုက် ...။

"ဝုန်း ..."

"ဒုန်း ..."

"အား ..."

"ကွီ ..."

မင်းမင်းကို ကားတစ်စီးတိုက်မိသံ၊ ဘရိတ်အုပ်သံတွေနှင့်အတူ ... ထိတ်လန့်ချောက်ချားစွာ နောက်သို့ လှည့်ကြည့်မိသည်။

ကားလမ်းမပေါ်မှာ လဲကျသွားသော မင်းမင်း၏ မြင်ကွင်းကြောင့် ...နိုင်၏သွေးတွေ တစ်ကိုယ်လုံး လှုပ်ခုန်ဆောင့်တက်သွားပြီး ... ထင်မှတ် ...။

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

"ဟင် . . . . အစ်ကိုစာရေးဆရာ . . ."

အသံလေးပင် ထွက်ပေါ်သွားရသည်။ သို့တိုင် သူမကိုယ်သူ သတိမထားမိ။ တက္ကစီပေါ် လှမ်းတက်ထားသော ခြေလှမ်းတစ်ဖက်ကို ရု သည်။ မင်းမင်းလဲကျနေရာသို့ ရုတ်ခြည်း ပြန်လှည့်ပြေးလာသည်။

သွေးအလူးလူးနှင့် လဲကျနေသော မင်းမင်းခန္ဓာကိုယ်ကို မေသူ စိုးရိမ်ထိတ်လန့်စွာဖြင့် ပွေ့ထူရင်း ယူကျုံးမရစွာနှင့် တတွတ်တွတ် ရေ သည်။ လူတွေက အကူအညီပေးရန် ဝိုင်းအုံလာကြသည်။

"အစ်ကိုစာရေးဆရာရယ် . . . ဖြစ်မှဖြစ်ရလေ . . ."

စကားလုံးတွေ မေသူခိုင့်နှုတ်ဖျားမှ လွှပ်ခုန်ထွက်လာသည် သည်တော့မှ မေသူခိုင် သတိထားလိုက်မိသည်။ သို့သော် အစ်ကိုစာရေးဆ ကတော့ မသိနိုင်တော့ပြီ။

ကျော်မင်း

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

[၁]

❑

တစ်နေ့သ၌ ကျွန်ုပ်သည် ရန်ကုန်တစ်ဖက်ကမ်း သန်
အငြိမ်းစားကျောင်းဆရာကြီးဦးမြသောင်းထံသို့ သွားရောက်ခဲ့သေ
ဆရာကြီးသည် ကျွန်ုပ်၏ ငယ်ဆရာတစ်ဦးဖြစ်ရုံမက ကျွန်ုပ်အား
လေသောကြောင့် ကျွန်ုပ်ထံသို့ မကြာမကြာ လာရောက်လေ၏။
တိုင်း ကျွန်ုပ်အတွက် စာရေးစရာကုန်ကြမ်းများကို ပေးသွားလေ့
ကျွန်ုပ်ကလည်း ဆရာကြီး ပြောပြသည်များကို ပြန်လည်ရေးသား
နှစ်ထောင်းအားရ ရှိလှပေ၏။

ယခုမူ ဆရာကြီးမလာရောက်သည်မှာ ကြာပြီဖြစ်သေ
ကျွန်ုပ်မှ လိုက်သွားရခြင်းပင်ဖြစ်၏။ ဆရာကြီးကား အသက်(၈၀)
နေသော်လည်း ကျန်းမာသန်စွမ်းသေး၏။ သွားသွားလာလာ
ရန်ကုန်မြို့တွင်နေထိုင်သော ကျွန်ုပ်ထံသို့လည်း မကြာမကြာ
၏။ ယခုမလာသည်မှာ ကြာပြီဖြစ်သောကြောင့် ကျွန်ုပ်ကပင်
ချင်စိတ် ပေါက်လာသောကြောင့် အိမ်သို့ လိုက်သွားရခြင်းဖြစ်၏။
ဆရာကြီးနှင့် အဆင်သင့်တွေ့ရသဖြင့် ကျွန်ုပ်မှ ဝမ်းသာအား
သမျှ ပြုမိရလေ၏။

"ဆရာကြီး ... နေကောင်းတယ်နော်"

"အေးလကွာ ... ကောင်းလို့ မင်း ဒီလိုတွေ့ရတာပေါ့။
ယ်တလှည့်လာတာလဲ"

"ဆရာကြီးဆီ တမင်လာတာပါ"

"(ရယ်လျက်) ဟင်း ... ဟင်း ... စာရေးဆရာ ကုန်
ခန်းနေပြီထင်တယ်"

"ဆိုပါတော့ ... ဆရာကြီးရယ်။ ဆရာကြီးဆီက ရေး
ရမလားလို့ပါ"

"ကဲ ... ထိုင်ဦး၊ ပြောပြမယ်။ မင်းလာတာ အတော်ပဲ
တွေအိမ်က မုန့်ဟင်းခါး လာပို့ထားတယ်။ မုန့်ဟင်းခါးစားရင်း
ပေါ့"

"အတိုင်းထက်အလွန်ပေါ့ ... ဆရာကြီးရယ်"

"အေး ... ခဏစောင့်"

ရာကြီးသည် အိမ်ထဲဝင်သွား၍ မုန့်ဟင်းခါးစားကြရန် စီစဉ်
သီ ညှိခန်းစားပွဲပေါ်သို့ မုန့်ဟင်းခါးပွဲများ ရောက်ရှိလာလေ
မြေးမလေး လှဲအိမ်မွှန်က အကုန်အစုံ လုပ်ကိုင်ပေး၏။ ရေနွေး
ကော်ဖီတစ်ခွက်စီပင် လာချပေးသေး၏။

ကျွန်ုပ်နှင့်ဆရာကြီးတို့ ဆရာတပည့်နှစ်ဦးသည် မုန့်ဟင်းခါး
နွေးသောက်လိုက်နှင့် စကားဆက်ပြောကြလေတော့၏။

"မင်းကို ငါအရင်က မပြောခဲ့ဖူးသေးတဲ့ အကြောင်းအရာ
ပြောပြမယ်။ ဝိညာဉ်ခေါ်သည့်ပန်းလို့သာ မင်းခေါင်းစဉ်ပေးလိုက်

"(အားတက်သရောဖြင့်) ဗျာ ... ဝိညာဉ်ခေါ်သည့်ပန်း။
ဒီတစ်ခါ ခေါင်းစဉ်တွေ ဘာတွေတောင် ပေးလို့ပါလား။

"အေးလကွာ ... မရေးရှုတစ်မည်ပဲ ဆိုပါတော့။ ငါ့
ရာကြီးကို ဆရာကြီးက လုပ်ပေးရမှာပေါ့"

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

ကျွန်ုပ် ။ ။ "ကဲ ... ဒါဆိုလည်း ပြောပါတော့ ... ဆရာကြီး

ကျွန်ုပ်၏ အားတက်သရော တောင်းဆိုမှုကြောင့် ဆရာကြီး အောက်တွင် ဖော်ပြလတ္တံ့သော 'ဝိညာဉ်ခေါ်သည့်ပန်း' ဖြစ်ရပ် ကိုယ်တိုင်ရေးသားဘိသကဲ့သို့ ပြောပြလေတော့သည်။

✿ ✿ ✿

[၂]

❏

ကာလအားဖြင့်တော့ ကြာခဲ့ပါပြီ။ မြန်မာပြည် လွတ်လပ် ကိုလိုနီခေတ်အတွင်းက အထက်မြန်မာပြည် မြို့လေးတစ်မြို့တွင် သော ဖြစ်ရပ်တစ်ရပ် ဖြစ်ပွားခဲ့လေ၏။

ထိုဖြစ်ရပ်တွင် ဆရာကြီးဦးမြသောင်းက တိုက်ရိုက်ပါဝင် ခြင်း မရှိခဲ့သော်လည်း အနီးကပ် တွေ့မြင်ကြားသိခွင့် ရခဲ့လေ၏ က ဆရာကြီးသည် လူပျိုပေါက်အရွယ်သာဖြစ်၏။ ဆရာကြီး၏ဖခင် မှာ တိုင်းရင်းဆေးဆရာကြီးတစ်ဦးဖြစ်ပြီး ပယောဂများကိုလည်း

ဆေးဆရာကြီး ဦးသာလှကို တစ်မြို့လုံးက သိကြ၏။ လေးစားကြ၏။ ဦးသာလှမှာ ဘာသာရေးသမားလည်းဖြစ်ပြီး ရင့်ကျက်မှုရှိခြင်းကြောင့် လူအများက လေးစားကြခြင်းဖြစ်၏။

တစ်ချိန်သော် ဦးသာလှတို့မြို့ကလေး၌ လူသတ်မှု ပွားခဲ့လေ၏။ အသတ်ခံရသူမှာ လူကုံထံအမျိုးသမီးတစ်ဦးဖြစ်၏

ဖြင့် (၂၈)နှစ်သာရှိသေးသော အပျိုစင်ဖြစ်လေ၏။ ရုပ်ရည်ချောမောလှပ၍ ခေတ်ပညာတတ်လည်း ဖြစ်သောကြောင့် ချစ်ကြိုက်သူများ ပေါလှ၏။

သို့သော် သူမကတော့ မည်သူ့ကိုမှ ချစ်တုံ့မပြန်ဘဲ အပျိုကြီး ရင်း မိဘ၏ ပွဲရုံလုပ်ငန်းကိုသာ လုပ်ကိုင်ပေးလျက်ရှိ၏။ လုပ်ငန်းတွင် လောက် ဇီဇာကြောင်၍ မာနလည်း ကြီးလှ၏။ သူမ၏ အမည်မှာ တာအေးဖြစ်ပြီး သီတာထွေးဟူသော ညီမရင်းတစ်ယောက်လည်း ရှိသေး၏။

ညီအစ်မနှစ်ယောက်လုံးမှာ ချောမောလှပပြီး မာနကြီးကြတာ တူနေ၏။ စကားပြောလျှင် အထက်စီးမှချည်း ပြော၏။ သူတို့ ဆက်ဆံကြရသော အလုပ်သမားများကို မတူမတန်သလို ဆက်ဆံ သည်းရှိ၏။

သီတာအေး အသတ်ခံရချိန်တွင် အိမ်၌ မိဘများနှင့် ညီမဖြစ်သူ မရှိကြချေ။ ဘုရားဖူးခရီး သွားနေကြချိန်ဖြစ်၏။ အိမ်တွင် အိမ်ဖော် နှင်းနုနှင့် သီတာအေးတို့နှစ်ဦးသာ ကျန်ရစ်ကြ၏။

ဘုရားဖူးခရီးမှာ ရွှေစက်တော်သို့ဖြစ်ပြီး နှစ်ရက်ခန့်သာ ကြာမည် ၍ စိတ်ချလက်ချ သွားကြခြင်းဖြစ်၏။ ထိုအခိုက်အတန့် အချိန်လေး၌ပင် သီတာအေး အသတ်ခံခဲ့ရခြင်းဖြစ်၏။

သီတာအေးအလောင်းကို သူမ၏ အိပ်ရာထက်မှာ သွေးအလူးလူး တွေ့ရခြင်းဖြစ်၏။ ထိုညက နွေကာလဖြစ်သဖြင့် သီတာအေး တော်တော် အိပ်မပျော်သေးဘဲ နှင်းနုနှင့် အတော်ညဉ့်နက်သည်ထိ စကားတွေ ပြောခဲ့သေး၏။

နှင်းနု၏ထွက်ချက်အရ ညသန်းခေါင်ကျော်မှ သီတာအေးအိပ်ရာ ကြောင်း သိရ၏။ သီတာအေးက သူ့အခန်းမှာ တစ်ဦးတည်းအိပ်၍ အောက်ထပ်မှာ သီးသန့်အိပ်ခဲ့ရ၏။

နှင်းနု အိပ်ပျော်သွားပြီး မနက်လင်းမှ သီတာအေး အိပ်ရာမှ ထမလာ သွားကြည့်မှ အိပ်ရာထက်မှာ သွေးအလူးလူးဖြင့် အသက်ပျောက် သော သီတာအေးကို တွေ့ရခြင်းဖြစ်၏။ သေသူသည် လည်ပင်း၌ ပြတ်ရှ

www.burmeseclassic.com

ဒဏ်ရာတစ်ချက်သာရှိပြီး သွေးထွက်လွန် သေဆုံးရခြင်းဖြစ်၏။ ထိုလူသတ်
ကို သက်ဆိုင်ရာမှ အပူတပြင်း စုံစမ်းစစ်ဆေးပါသော်လည်း သက်သေ
နိုင်လုံမှုမရှိ၍ ပြန်လွှတ်ပေးခဲ့ရလေသည်။

လက်သည်မပေါ်သေးသော လူသတ်မှုဖြစ်ပြီး နောက်(၅)လ
ကြာသောအခါ လူသတ်မှုတစ်မှု ထပ်ဖြစ်ပြန်လေ၏။ အသတ်ခံရသူ
သီတာဝေ့းတည်း။ သတ်သွားပုံမှာလည်း သီတာအေးကဲ့သို့ပင် တစ်ပုံစံတ
ဖြစ်နေ၏။

သို့အတွက်တစ်မြို့လုံး အုန်းအုန်းကျွက်ကျွက် ဖြစ်နေကြ
တော့၏။ ကောလာဟလသတင်းများ၊ တီးတိုးထင်မြင်ချက်များဖြင့် မြို့တ
သာမက ပတ်ဝန်းကျင်အရပ်များပါ ကျွက်စီကျွက်စီ ဖြစ်နေလေတော့၏
အထူးသဖြင့် အမျိုးသမီးများကို ညဘက်လိုက်သတ်သည့် လူ
သမားရှိနေသည်ဆိုကြကာ အမျိုးသမီးရှိသောအိမ်များ အလုံအခြုံဖြ
ကြလေ၏။ အမျိုးသမီးများလည်း ကြောက်လန့်တကြား ရှိနေကြလေ၏

ထိုလူသတ်မှုကို ဖော်ထုတ်နိုင်ရန်အတွက် ရန်ကုန် ပုလိပ်မင်း
ကလည်း အင်းစိန်စီအိုင်ဒီမှ စုံထောက်မင်းဖော်ဆိုသူအား စေလွှတ်
လေ၏။ စုံထောက်မင်းဖော်သည် အပစ်အခတ်၊ အတိုက်အခိုက် ကော
မက လောကီဆိုင်ရာ ဂမ္ဘီရပညာများကိုလည်း နားလည်လိုက်စားသူဖြစ်
၏။

စုံထောက်မင်းဖော်သည် ထိုမြို့လေးသို့ တိတ်တဆိတ်လာရော
လျက် စနည်းနာလေ၏။

ဤတွင် ဆေးဆရာကြီးဦးသာလှ၏ အခန်းကဏ္ဍသည် ပါဝင်
ရသလို ဝိဉာဉ်ခေါ်သည့်ပန်း အခန်းကဏ္ဍသည်လည်း ဖြစ်လာရလေ
၏။

✿ ✿ ✿

| ၃ |

❑

တစ်နေ့သ၌ မြို့လေးရှိ ဆေးဆရာကြီး ဦးသာလှ၏အိမ်သို့ ခပ်နွမ်း
လူနှစ်ယောက် ဝင်လာကြလေ၏။ နှစ်ဦးလုံးမှာ အသက်သုံးဆယ်ခန့် ရှိ
တစ်ဦးက သန်မာဖျတ်လတ်ပုံရ၏။ တစ်ဦးကမူ ပိန်သွယ်၍ လူမမာ
ပုံ ပေါက်နေ၏။

ကျေးတောသားများ ဖြစ်ဟန်တူသော ထိုလူနှစ်ဦးသည် အိမ်ရှေ့
၍ မေးမြန်းစုံစမ်းလေ၏။

"ဒါ ... ဆေးဆရာကြီးဦးသာလှရဲ့အိမ် ဟုတ်ပါသလားခင်ဗျာ"

"ဟုတ်ပါတယ် ... ဘာကိစ္စရှိပါသလဲ"

"ကျွန်တော်တို့ ကျွန်းတောရွာကပါ။ ဒီကလူနာကို ဆရာကြီးနဲ့
သို့ပါခင်ဗျာ"

လူနာပြမည်ဆိုသဖြင့် ခြံစောင့်လုပ်သူက တံခါးဖွင့်ပေးပြီး အတွင်း
လေ၏။ ဆရာကြီး ဦးသာလှ၏အိမ်ကြီးမှာ နှစ်ထပ်ဖြစ်ပြီး အောက်
လူနာနှင့်ဧည့်သည်များ တွေ့ဆုံ၏။ အောက်ထပ်၌ လူစိမ်းနှစ်ဦး ခေတ္တ
စောင့်နေစဉ်မှာပင် ဆရာကြီးဦးသာလှ ဆင်းလာလေတော့၏။

"လူနာပြချင်လို့ဆို"

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

"ဟုတ်ကဲ့ပါ ခင်ဗျာ"

"လူနာက သူလား"

"ဟုတ်ကဲ့ပါ"

"ဘာဖြစ်သလဲ"

ဆရာကြီးက လူနာဆိုသူကို စူးစမ်းသလိုကြည့်ရင်း မေးလိုက် လူနာနှင့် အတူပါလာသူက ဆရာကြီးဦးသာလှအား ...

"ကျွန်တော် ရှင်းပြပါရစေခင်ဗျာ"

ဟုဆိုကာ ဆရာကြီးအား လက်ကုတ်ခေါ်ကာ ခပ်လှမ်းလှ တစ်နေရာ၌ တီးတိုးပြောဆိုလေ၏။ ထိုသူပြောသမျှ နားထောင်ရင်း ဆရာ သည် ခေါင်းတဆတ်ဆတ် ညိတ်လျက်ရှိလေ၏။

ထိုအချိန်တွင် ဆရာကြီး၏သားဖြစ်သူ မောင်မြသောင်းသည် အ မှပြန်လာပြီး ဖခင်ဖြစ်သူအား အပြင်မှ ကြားလာသည့်သတင်းကို ပြေ လိုက်လေ၏။

"အဖေရေ ... မြို့ထဲမှာတော့ အမျိုးသမီးလေးတွေ အတော် ကြောက်နေကြတာ။ ကိုယ်ပျောက် လူသတ်သမားလိုလို၊ ဘာလိုလို ပြောကြတယ်။ ဒီလူသတ်သမားကို ဖမ်းမိဖို့ ရန်ကုန်ကစုံထောက်တွေ လိမ့်မယ်လည်း ကြားမိခဲ့တယ်"

မောင်မြသောင်း၏ စကားကြောင့် လူနာလာပြသူနှစ်ဦးမှာ တ နှင့်တစ်ဦး ကြည့်မိကြလေ၏။ ပြီး ... ဆရာကြီးကိုလည်း ကြည့်လေ ဆရာကြီးဦးသာလှက တစ်ချက်ခေါင်းညိတ်လျက် ဟန်မပျက်ပြောလေ

"ကဲ ... သား၊ မင်းရဲ့ မြို့တွင်းကသတင်းတွေ အသာထား။ လူနာရောက်နေတယ်။ လူနာအတွက် သိဟာရာဇာ ဆေးတစ်ဖုံဖော်ဖို့အ အဖေ့ကို ဒီဆေးအမည်လေးတွေ သွားဝယ်ပေးစမ်းကွယ်"

ပြောပြောဆိုဆို ဆရာကြီးဦးသာလှက သားဖြစ်သူကို ဆေးနာ များရေးပေး၍ ငွေတချို့ထုတ်ပေးကာ အပြင်သို့ ပြန်လွှတ်လိုက်လေ မောင်မြသောင်း ထွက်သွားပြီးနောက် ဆရာကြီးဦးသာလှသည် လူနာ ပြသူနှစ်ဦးအား အိမ်ပေါ်ထပ်သို့ ခေါ်ဆောင်သွားလေတော့၏။

အိမ်အပေါ်ထပ်သို့ ရောက်လေသော် ဦးသာလှက ဖနီးခေါ်ရင်ရင် အား အောက်တွင် စောင့်သည်ကျွေးရန် ထမင်းဟင်း စီစဉ်နိုင်းလိုက်လေ၏။ ခေါ်ရင်ရင် မရှိသည့်နောက် သုံးဦးသား ဆက်လက်၍ တိုင်ပင်ဆွေးနွေးကြ လေ၏။

ထိုနေ့က လူနာပြနှစ်ဦးသည် ဆရာကြီး ဦးသာလှအိမ်မှာပင် ညနေစာ ပြီးမှ ပြန်သွားကြလေ၏။

ထို့နောက်တွင်ကား ...

✿ ✿ ✿

[၄]

❏

"ဟဲ့ ... မိစန်း၊ ဘယ်လဲ။ အဖော်မပါ ဘာမပါနဲ့ လူသတ်သမား ကြောက်ဘူးလား"

"အိုအေ ... နေ့ခင်းကြောင်တောင်ကြီးတော့ ကြောက်စရာ မလို ဈေးဘက်သွားမလို့အေ ... ဝယ်စရာရှိလို့ ခဏပါ"

"အေး ... သွားတာလည်း သွား၊ နားလည်း စွင့်ထား။ သတိ ထားဦး။ ဒါနဲ့ သီတာတွေးအသုဘက ငါးရက်ထားမှာဆို"

"ဟုတ်တယ် ... ရပ်ဝေးကဆွေမျိုးတွေ စောင့်မှာမို့လို့တဲ့။ ကြား ည်း ပုလိပ်တွေ ခြေချင်းလိမ်နေတာပဲ"

"တရားခံမိဖို့ နီးပြီတဲ့လား"

www.burmeseclassic.com

"ဘိုပါဘူးအေ ... မသင်္ကာတဲ့လူမှန်သမျှတော့ ဂါတ်ခေါ်စစ်[illegible]တာပဲ။ ဘာမှတော့ ထူးတယ် မကြားသေးဘူး"

"မြန်မြန်မိပါစေတော်။ ဒါမှ တို့လည်း ရဲရဲအိပ်ရမှာ။ အခုတော့ [illegible] အိပ်ရတာ လည်ပင်းယားလှသလိုပဲ"

"အေးနော် ... လူသတ်သမားကတော့ တစ်ပုံစံတည်းကို လည်[illegible] သတ်သွားတာ။ အသည်းယားစရာ ကောင်းလှပါဘိတော့"

မိစန်းဆိုသူနှင့် မိန်းကလေးတစ်ဦးတို့ အချီအချ စကားပြော[illegible] သည့်နေရာကား ဈေးအနီး လမ်းဆုံမှာဖြစ်၏။ မိန်းကလေးများသ[illegible] အတိုင်း လမ်း၌ဆုံမိကြရပ်၍ ဟိုအကြောင်းဒီအကြောင်းသတင်းများ ပြောဆိုပြီးမှ မိ[illegible] ခရီးကို ဆက်ကြလေ၏။

မိစန်းတို့ မိန်းကလေးနှစ်ဦးသာမက ဈေးအတွင်း၌လည်း [illegible] တကာသည် ထိုအကြောင်းကိုသာ ပြောဆိုလျက်ရှိကြလေ၏။

သူတို့ပြောသည့် စကားများထဲတွင် လူသတ်တရားခံအား ဂမ္ဘီရ[illegible] ဖြင့် ဖော်ထုတ်ပေးလိမ့်မည်ဖြစ်ကြောင်းလည်း ပါ၏။ ထိုကိစ္စကို ဆရာ[illegible] ဦးသာလှမှ စီစဉ်ဆောင်ရွက်ပေးလိမ့်မည်ဖြစ်ကြောင်းများလည်း ပါလေ[illegible]

ဈေးအတွင်း အမျိုးမျိုးအဖုံဖုံ ပြောဆိုနေကြသူများကြားထဲ[illegible] အပ်ချည်၊ ချိတ်၊ မီးခြစ်စသည့် စုံစီနဖာ ရောင်းချသူတစ်ဦးကိုမြည်း ဈေး[illegible] မည်ဖြစ်ပေ၏။ ထိုဈေးသည်က ဈေးကို ဟုတ်တိပတ်တိမရောင်းဘဲ လိုက်[illegible] နားထောင်၍စပ်စုလျက်သာရှိလေ၏။ ဈေးဝယ်သူကိုပင် သတိမထားမိ[illegible] လေ၏။

"ချိတ်တစ်တွဲလောက် ရောင်းပါ"

".... ...."

"ချိတ်ဝယ်မယ်နေတာ မကြားဘူးလား။ ဒီလောက်တောင် စပ်စုရ[illegible] လည်း ဈေးရောင်းမနေနဲ့တော့"

ဈေးဝယ်သူအမျိုးသမီးကြီးတစ်ဦးက ပြောလိုက်မှ ဈေးသည် သ[illegible] သွား၏။

"ဟဲ ... ဟဲ ... လူသတ်မှုသတင်းကို စိတ်ဝင်စားနေလို့ပါ။ [illegible] ... ရော့ ... ချိတ်တစ်တွဲ။ ဒါနဲ့ ဂမ္ဘီရနည်းနဲ့ ဖော်ထုတ်မယ်ဆိုတာ [illegible]ကိုဆိုလိုတာလဲဟင်"

"သိမလားဟဲ့ ... သိချင်ရင် မနက်ဖြန် အသုဘအိမ်သွားကြည့်။ [illegible]သုဘမချခင်မှာ ဆရာကြီးဦးသာလှက ဂမ္ဘီရအစီအစဉ် လုပ်ပေးလိုက်[illegible]တဲ့"

"ဆရာကြီး ဦးသာလှဆိုတာက ..."

"ဒီမြို့မှာ နာမည်ကြီးတဲ့ တိုင်းရင်းဆေးဆရာ ပယောဂကုဆရာ[illegible]ကြီးပေါ့။ အမှုမှန်တရားခံ ဖော်ထုတ်နိုင်ဖို့ သူတတ်ကျွမ်းတဲ့ ဂမ္ဘီရနည်းနဲ့ [illegible]ထိတွေကို ကူညီမှာလို့ပြောတယ်"

"အင်း ... စိတ်ဝင်စားစရာပဲ။ မနက်ဖြန်တော့ အသုဘအိမ် သွား[illegible]ကြည့်ဦးမှပဲ"

ဈေးသည်သည် ချိတ်တစ်တွဲရောင်းပြီး ခေါင်းတညိတ်ညိတ်နှင့် [illegible]နေလေသည်။ သူ့ကြည့်ရသည်မှာ ဈေးရောင်းဖို့ထက် အသုဘကိစ္စက အနံ့ရှေး[illegible]သကဲ့သို့ ရှိတော့၏။

✿ ✿ ✿

www.burmeseclassic.com

[၅]

❑

''ကိုင်း . . . ဟောဒီဂမ္ဘီရနည်းနဲ့ စီရင်ထားတဲ့ ပန်းကလေး သေသူရဲ့ ရင်ဘတ်ပေါ်မှာ တင်ထား။ မြေမြှုပ်ခါနီးမှ တစ်ယောက်က ယူလိုက်။ ပြန်ယူပြီးတာနဲ့ သီတာတွေး ခဏလိုက်ခဲ့ဦး။ အမှုမှန်ဖော် နိုင်ဖို့ ကူညီပါဦးလို့ သုံးခါပြောပြီး သူ့ရုပ်ကလာပ်ကို ပန်းနဲ့ သုံးကြိမ် ခေါ်ခဲ့။ အဲဒီပန်းကို အိမ်ပြန်ယူခဲ့။ ပြီးတော့ ရက်မလည်မချင်း အိမ်မှာ အိုးကလေးနဲ့ ထားပေးလိုက်''

''ထားပြီး ဘာလုပ်ရဦးမှာလဲ ဆရာ''

''ဘာမှလုပ်ဖို့ မလိုဘူး။ လူသတ်သမား ဘယ်သူဆိုတာ သူ လိမ့်မယ်။ ပြောတယ်ဆိုရာမှာ နည်းမျိုးစုံနဲ့ ပြောနိုင်တယ်။ ပူးကပ်ပြော အိပ်မက်ပေးမယ်၊ တစ်နည်းနည်းနဲ့တော့ အသိပေးလိမ့်မယ်။ တ ရောက်နေသူဟာ သူ့ကိုသတ်တဲ့သူကို မုန်းတီးရွံရှာ လက်စားချေ အမှန်ပဲ။ အဲဒီလိုစိတ်မျိုး ကိန်းအောင်းတဲ့ ဝိညာဉ်များဟာ အများအားဖြင့် ကိုသတ်တဲ့သူကို ဖော်ထုတ်ပြောပြလေ့ရှိကြတယ်''

''စိတ်ဝင်စားစရာပဲနော်''

''ခြွင်းချက်အနေနဲ့ကတော့ ဒီလို ကူညီဆက်သွယ်လာလိမ့်မယ်လို့ တစ်ချ မပြောနိုင်တာပဲ။ ဒါက သေသူရောက်ရှိနေတဲ့ဘုံနဲ့ ဆိုင်တယ်''

''ဘယ်လိုမျိုး ခြွင်းချက်ရှိလဲ ဆရာ''

''ဒါကတော့ . . . ဒီလိုရှိလေရဲ့။ သုံးဆယ့်တစ်ဘုံ သတ္တလောက အနက် သေသူဟာ ဘယ်ဘုံမျိုးမှာ သွားဖြစ်တယ်လို့ မသိနိုင်ဘူးလေ။ သူဟာ ငရဲကျသွားမယ်။ နတ်ပြည်ရောက်သွားမယ်။ တိရစ္ဆာန်ဖြစ်သွား လူပြန်ဖြစ်ဖို့အမိဝမ်းမှာ ဝင်စားနေတယ်ဆို သူတို့ ဘာမှမလုပ်နိုင် တော့ဘူး''

''ဟင် . . . ဒီလိုဆို ဘယ်ဘုံဘဝရောက်မှ လုပ်ဆောင်နိုင်မှာလဲ ကြီး''

''အင်း . . . ပြောရရင်တော့ အစွဲအလမ်းကြီး၊ လောဘတွေ လွှမ်း သေသူဟာ ပြိတ္တာဘုံကို ရောက်ကြရတာပဲ၊ ပြိတ္တာဘုံရောက်ကြသူ ဟာ လူတွေနဲ့ ဆက်သွယ်နိုင်၊ အိပ်မက်ပေးနိုင်ကြတယ်။ သာဓုခေါ်နိုင် ယ်။ လူတွေပြုလုပ်တဲ့ ကုသိုလ်တွေအပေါ် အမျှဝေသံကို စောင့်စား ခေါ်ရင် ဘဝဆိုးက ကျွတ်လွှတ်ကြရတတ်တယ်။

ဗိမ္ဗိသာရမင်းကြီး ကုသိုလ်တွေပြုလုပ်ပြီး အမျှမဝေလို့ သူ့ဆွေမျိုး တွေ ဆူညံအော်ဟစ် သတိပေးကြတယ်လေ။ ဘုရားရှင်ကို မေးလျှောက် ဒါဟာ သင့်ဆွေမျိုးပြိတ္တာများက သူတို့ကို အမျှမဝေတာကြောင့် အော်ကြခြင်းသာဖြစ်တယ်။ ကောင်းမှုပြုပြီး အမျှဝေပါဆိုမှပဲ ဒါနပြုပြီး လိုက်ရတဲ့အကြောင်း ကြားဖူးကြမှာပေါ့။

ဆိုချင်တာကတော့ ပြိတ္တာဘုံရောက်ခဲ့ကြသူများဟာ လူတွေကို နည်းနဲ့ ဆက်သွယ်နိုင်တာမို့ တကယ်လို့များ သီတာတွေးဟာ ရောက်နေခဲ့ရင် လူတွေကို ဆက်သွယ်အသိပေးနိုင်တဲ့သဘော ယ်''

''အခြားဘုံရောက်နေရင် မဆက်သွယ်နိုင်တော့ဘူးပေါ့နော်''

''ဟုတ်တယ် . . .။ ဝေမာနိက ပြိတ္တာဘုံရောက်နေမှသာ ဆက် နိုင်တယ်။ ရက်လည်ဆွမ်းသွတ် အမျှဝေကြတယ်ဆိုတာလည်း

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

ပြိတ္တာဘုံမှာဖြစ်နေရင် အမျှရကြဖို့ပဲဖြစ်တယ်။ အင်း . . . ကလေးမကတော့ ဘယ်ဘုံရောက်နေတယ် မဆိုနိုင်သေးဘူး။ တကယ်လို့ သူ ကူညီနိုင်တဲ့ ဘုံဘဝမျိုးရောက်နေရင်တော့ ကူညီမှာအမှန်ပဲ။ အရေးကြီးတာက ဒီ[illegible] လေးကို ပန်းအိုးနဲ့ထားရင် မပျောက်ပျက်ဖို့၊ ပန်းအစားမထိုးဖို့ပဲ။ ဒါမှ သ[illegible] ရောက်မှုဖြစ်လိမ့်မယ်''

ဆရာကြီး ဦးသာလှပြောသမျှကို သီတာထွေး၏ အိမ်သားများ[illegible] ခေါင်းညိတ်နားထောင်နေကြသည်။ ဆရာကြီးပေးသည့် ဂန္ဓမာပန်းကလေး တစ်ပွင့်ကိုလည်း သေသူ၏ရင်ဘတ်ပေါ်မှာ တင်ထားပေးလိုက်သည်။ ပန်း[illegible] ကို ပြန်ယူ၍ လိုအပ်တာဆောင်ရွက်ရန် အစ်ကိုဝမ်းကွဲတော်သူ ဖိုးလုံး[illegible] တာဝန်ယူလိုက်သည်။

သို့နှင့် . . .

နေ့ခင်း အသုဘချချိန် ရောက်လာလေတကား။ သုသာန်သို့[illegible] ဆောင်ရန် စီစဉ်ကြလေတော့၏။ သုသာန်ရောက်သော် မြေမမြှုပ်ခင် ဖိုး[illegible] က ဆရာပြောသမျှ တိကျစွာ ဆောင်ရွက်ခဲ့လေ၏။

သီတာထွေး၏ရုပ်အလောင်းကား စည်ကားသိုက်မြိုက်လှချေ၏။ ရွာ[illegible] ပွဲသို့ လာရောက်ကြသူများတွင် အသားလတ်လတ် နှာတံပေါ်ပေါ်၊ မျက်[illegible] ကောင်းကောင်းနှင့် အသက်သုံးဆယ်ခန့်ရှိမည်ဖြစ်သော လူတစ်ဦးလည်း[illegible] လေ၏။ ထိုသူသည် ဆရာကြီးဦးသာလှ စီရင်ပေးလိုက်သော ဂန္ဓမာပန်း[illegible] လေးကို မမှိတ်မသုန်ကြည့်နေသည်ကိုတော့ သတိထားမိသူ မရှိကြချေ။

✿ ✿ ✿

[၆]

❑

အသုဘချပြီးသည့်ညဘက်တွင်မူ ထူးခြားသော ဖဲဝိုင်းတစ်ဝိုင်း တိုး[illegible]လေ၏။ ယခင်ညများက လူငယ်များက ကြွေပစ်ကြပြီးလူကြီးများက [illegible]ခေါင်းနေကြ၏။ စီးပွားဖြစ် မည်သူမျှ မကစားကြချေ။

ထိုညတွင်မူ ပိုကာဝိုင်းအပြင် ကိုးမီးဝိုင်းတစ်ဝိုင်းပါ တိုးနေ၏။ ကိုးမီး[illegible] ဒိုင်ကိုင်သူကား ခင်မောင်ညိုဆိုသော ပွဲစားလေးဖြစ်၏။ အသုဘရှင်[illegible]နှင့်လည်း ကျွမ်းဝင်ပြီးသားဖြစ်၏။

ထိုညက ခင်မောင်ညိုသည် ငွေအတော်များများ ထည့်လာပြီး ဖဲဒိုင်[illegible] ရှုံးနိမ့်လျက်ရှိလေ၏။ သူနှင့်ပါလာသည့် တပည့်မိုးသီးကို အိမ်ပြန်[illegible]၍ ငွေယူခိုင်းရာ မိုးသီးယူလာသော ငွေများကိုကြည့်၍ ထိုးသားများ [illegible]သုံးတွေ ကျယ်ကုန်ကြ၏။ ငွေများက များလှပါဘိ။

''ကဲ . . . ကြိုက်ထိုး ကြိုက်ခံပဲ။ ထိုးကြဗျာ''

ဆိုလျက် ခင်မောင်ညိုက ဖဲထုပ်ကိုကိုင်၏။ ကုလားဖန်ထိုး၏။ [illegible]များကြီး မြင်နေရသဖြင့် လူတိုင်းလိုလို လောဘတက်ကာ ဝိုင်းထို့[illegible] ဘေးမှ ဝင်ထိုး၏။

''ကဲ . . . လက်ရှောင်''

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

ပုံအောထိုးထားသည့် ထိုးသားများသို့ ဖဲတစ်ချပ်ချင်းဝေပြီး သုံး
ကြည့်တော့ ဖဲထုပ်ကို ပြန်တင်လိုက်ကာ သူ့ဖဲချပ်ကို အသာလှန်
သည်။

"တောက် ... ဘူတဲ့ကွာ။ ဖဲမ,သာ ဖြစ်နေပြီ"

ဒိုင်ဘူကျနေသဖြင့် ထိုးသားများ လှုပ်လှုပ်ရွရွ ဖြစ်နေကြသ
ဒီကြားထဲတွင် ဘူကျနေသည့်သူက ရှိသေး၏။ ထိုသူက 'တောက်' ခေါ်
ဖဲကိုပစ်တင်လိုက်၏။ ခင်မောင်ညိုက သူ့ကိုကြည့်ကာ ပြုံးလိုက်ပြီး ...

"ဒိုင်သေနေတာတောင် ခင်ဗျားက လိုက်သေနေတယ်။ ကဲ ...
နောက်တစ်ပွဲမှာ အောပေါ့ဗျာ"

ဟု ပြောရင်း ဖဲများကိုသိမ်းကာ ကုလားဖန်ထိုးနေ၏။ သူ့ တ
ကတော့ လျော်ကောင်းတုန်း။

ထိုညက ခင်မောင်ညိုသည် ဖဲရှုံးကာ ည(၁)နာရီခန့်မှ ပြန်
လေတော့၏။ ဖဲရှုံးကာ ပြန်သွားရသော်လည်း လူကတော့ အပြုံးမပျ
တစ်စုံတစ်ရာကို ကျေနပ်နေသည့်ဟန်ပန်ပင် ဖြစ်နေသေး၏။

အိမ်ရောက်တော့ အိမ်ရှေ့ခန်းတွင် ခြေပစ်လက်ပစ် ထိုင်ချ
ပြီး သူတပည့်ကမ်းပေးသည့် လွယ်အိတ်ကို လှမ်းယူလိုက်လေ၏။
အိတ်ကိုလည်း နှိုက်လေ၏။

ခင်မောင်ညို၏လက်ထဲသို့ ပါလာသည့်အရာကား ပန်းလေးတ
တိတိကျကျပြောရလျှင် ဂန္ဓမာပန်းလေးတစ်ပွင့်ပင် ဖြစ်ချေ၏။

"ဒေါက် ... ဒေါက် ... ဒေါက် ..."

ပန်းပွင့်လေးအား ကြည့်နေတုန်း တံခါးခေါက်သံကြောင့် ခင်မော
မျက်လုံးပြူးသွားသည်။ ညကြီးအချိန်မတော် ဘယ်သူများပါလိမ့်"

"ကိုခင်မောင်ညို ... ကျွန်တော်တို့ ရပ်ကွက်လူကြီးတွေပါ။
လေးရှိလို့ တံခါးဖွင့်ပါဦး"

မိမိသိသော အသံဖြစ်၍ တံခါးဖွင့်ရန် သူ့တပည့်ကို ညွှန်ကြာ
သည်။ ဂန္ဓမာပန်းလေးကိုတော့ လွယ်အိတ်ထဲ ပြန်ထည့်ထားလိုက်၏။

တံခါးပွင့်သွားသည်နှင့် ပုလိပ်များနှင့်အတူ စုံထောက်မင်းဇော်တို့
လာတော့၏။ ဘာမပြောညာမပြော ဆရာတပည့်နှစ်ယောက်လုံးကို
ထိတ်ခတ်လိုက်သည်။ ခင်မောင်ညိုက တည်ငြိမ်သော အမူအရာဖြင့်
ာက်မင်းဇော်ကိုကြည့်ကာ မေးလိုက်လေသည်။

"ခင်ဗျား ... ဘယ်သူလဲ။ ကျုပ်ကို ဘာပုဒ်မနဲ့ ဖမ်းတာလဲ"

"ကျွန်တော် အင်းစိန်စီအိုင်ဒီက စုံထောက်မင်းဇော်ပါ။ ခင်ဗျားကို
တ်မှုနဲ့ ဖမ်းရတာပါ"

"မဖြစ်နိုင်ဘူး။ ဘာသက်သေအထောက်အထားမှမရှိဘဲ ဖမ်းလို့
ား"

"ရလို့ ဖမ်းတာပေါ့ဗျာ။ သက်သေကတော့ ခင်ဗျားလွယ်အိတ်ထဲ
ပန်းတစ်ပွင့်ပဲ။ ဒီပန်းဟာ သေသူသီတာထွေးအတွက် ထားတဲ့ ပန်း
။ ဒီပန်းကိုမှ ခင်ဗျားက အခြားပန်းတစ်ပွင့်နဲ့ လဲယူလိုက်တယ်ဆို
..."

"ခင်ဗျား ကျုပ်ယူတယ်လို့ ရမ်းမစွပ်စွဲပါနဲ့။ ကျုပ် ဖဲထိုင်ရိုက်ပြီး
န်လာတာ အားလုံးအမြင်ပဲ"

"ဟဲ ... ဟဲ ... မြင်ပါ့ဗျာ ... မြင်ပါ့။ ဖဲကို တမင်အရှုံးခံရိုက်
သူတွေ ဖဲမှာ အာရုံစိုက်နေတုန်း ခင်ဗျား အပေါ့ထသွားပြီး ပြန်တက်
ချိန်မှာ ဝိုင်းထဲ ချက်ချင်းမဝင်ဘဲ နောက်မှာ ထိုင်နေရာကနေ ပန်းပွင့်
ထဲလိုက်တာကိုတော့ ဒီကရပ်ကွက်လူကြီးများကိုယ်တိုင် မြင်လိုက်

သည်တော့မှ ရပ်ကွက်လူကြီးနှစ်ဦးက ဝင်ပြောပြသည်။

"ဟုတ်တယ် ... မောင်ခင်မောင်ညို။ ဒီက စုံထောက်ဆရာ မင်းဇော်
အစီအစဉ်အရ ဦးသာလှက ဝင်သရုပ်ဆောင်ပေးပြီး ကျုပ်တို့လူကြီး
စောင့်ကြည့်နေခဲ့ရတာလေ။ မင်းလုပ်နေတာတွေကို တို့ အကုန်
ရတာပဲကွာ။ ဖြောင့်ချက်သာ ပေးလိုက်ပါတော့။ မင်း ဘာလို့ သီတာ
ညီအစ်မကို သတ်ရတာလဲ"

www.burmeseclassic.com

ရပ်ကွက်လူကြီး၏ စကားဆုံးတော့ ခင်မောင်ညို ခေါင်းငိုက်စိုက်[illegible]
ကျသွား၏။ တိုးတိုးလေး စကားပြော၏။

"ကျွန်တော် မှန်တဲ့အတိုင်း ပြောပါတော့မယ်။ သီတာအေးနဲ့ သီ[illegible]
တွေးကို ကျွန်တော်ကိုယ်တိုင် သတ်ခဲ့တာပါ။ သီတာတွေးကို ချစ်စိတ်[illegible]
နာကြည်းစိတ်တွေကြောင့် လုပ်ကြံမိတာပါ။ ဖြစ်စဉ်ကတော့ ဒီလိုပါ ...
ခင်ဗျာ"

"ဒီမှာ ... ကိုခင်မောင်ညို။ ရှင့်ကို စီးပွားဖက်ချင်းမို့ အရေး[illegible]
နေတာကို အခွင့်ကောင်းမယူပါနဲ့။ ညီမလေးနဲ့ ရှင်နဲ့ တူသလား။ [illegible]
သလား။ အမဲရိုးကျ ဟင်းအိုးမှအားမနာဆိုတာ ရှင်လိုလူကို ပြောတာ[illegible]

"ကျုပ် ရှင်းပြပါရစေ။ သီတာအေးရဲ့ညီမ သီတာတွေးကို [illegible]
ထကာယ်နှစ်နှစ်ကာကာ ချစ်တာပါ"

"တော် ... တော် ... တန်ရာတန်ရာပြော။ ရှင် အရှက်[illegible]
စေချင်ရင် ဘာမှမပြောတော့နဲ့။ ဆက်ပြောရင် ဖေဖေတို့နဲ့တိုင်မယ်။ [illegible]
ရှင်ကြား ဖြစ်သွားမယ်။ အခုနေ နောက်ဆုတ်မယ်ဆို ဘာမှမပြော[illegible]
ဘူး။ ရှင် စဉ်းစား"

စိတ်ကူးသစ်စာပေ

"ကျွန်တော် သဘောပေါက်ပါပြီဗျာ။ ဒီကိစ္စနဲ့ ပတ်သက်လို့ ကျွန်
တော် ရပ်တန်းက ရပ်လိုက်ပါတော့မယ်။ မသီတာအေးဘက်ကလည်း ဘာမှ
မပြောပါနဲ့တော့နော်။ ကျွန်တော့်သိက္ခာကို ငဲ့ပါ"

"ကောင်းပြီလေ ... ရှင်ကတိတည်ရင် ကျွန်မတို့ဘက်ကလည်း
[illegible]လုံစေရပါမယ်"

သီတာအေးက မျက်နှာကိုချိုပြီး ပြောလိုက်၏။ ခင်မောင်ညိုက
[illegible] နှုတ်ခမ်းကိုကိုက်၍ ခေါင်းငိုက်စိုက်နှင့် ပြန်သွားရှာသည်။ လက်သီးကို
[illegible] ကျစ်နေအောင် ဆုပ်ထားလေသည်။

ဖြစ်စဉ်မှာ ...

ခင်မောင်ညိုသည် သီတာတွေးကို ချစ်မိနေသည့်အပြင် သူက လူသိ
[illegible] ကျိတ်ပိုးနေခြင်းပင်။ တစ်ရက်တွင် သီတာတွေး၏ အိမ်မှ တစ်ရပ်ကွက်
[illegible] ခုံမိသဖြင့် ချစ်ခွင့်ပန်ရာ [illegible] ဖြစ်သွားခဲ့သည်။
[illegible] သီတာအေးနှင့် [illegible]
[illegible] ဖြစ်ကြ[illegible] ခင်မောင်ညို[illegible]
[illegible] ပြောလိုက်သည်။
[illegible] ဖြစ်နေသဖြင့် ပွဲပြီးမီ [illegible]
ခွင့်လွှတ်လိုက်သည်။ ခင်မောင်ညိုကလည်း ကတိပြု၍ ပွဲက ပြန်သွား
သည်။

[illegible] ဖြစ်သဖြင့် ခင်မောင်
[illegible] အနာမကျက်နိုင်ဘဲ လို ဖြစ်နေသည်။ မချိမဆံ့ ဖြစ်နေ၏။
သို့နှင့် ...

သူ့အပေါ် မောက်မာခဲ့သော သီတာအေးကို အလစ်ချောင်း၍
[illegible]လိုက်တော့သည်။ သီတာအေး အိပ်မောကျနေမည့်အချိန်ကို ရွေး
[illegible] သော့တူများဖြင့် အိမ်တွင်း ဝင်ရောက်နိုင်ခဲ့သည်။ အသင့်ပါလာ
[illegible] သင်တုန်းဓားဖြင့် သီတာအေး၏ လည်တိုင်ကြော့ကြော့ကို [illegible]ကာ
[illegible] ထွက်ခွာလာခဲ့သည်။

စိတ်ကူးသစ်စာပေ

www.burmeseclassic.com

သီတာအေးပြီးတော့ သီတာထွေးက သူ့ကို မသက်ာနေမည် သဖြင့် ဆက်လက်နှုတ်ပိတ်ခဲ့ခြင်းဖြစ်၏။ သီတာထွေးကလည်း သူ့အ အသတ်ခံရစဉ်က ခင်မောင်ညိုကို ဘယ်လိုမှမထင်သဖြင့် ပုလိပ်ဘက်ကို မှ ထည့်မပြောခဲ့ချေ။ ထို့ကြောင့်ပင် သူမကိုယ်တိုင် ဆက်လက်အသ လိုက်ရခြင်း ဖြစ်တော့၏။ ခင်မောင်ညိုက သက်သေခံမကျန်ရအောင် ဆောင်သွားနိုင်တာတော့ ချီးကျူးဖို့ ကောင်းနေသည်။

ဘာပဲဖြစ်ဖြစ် ရာဇဝတ်ဘေးကတော့ ပြေးမလွတ်ပါပြီ။

"ဒါနဲ့ပဲ ခင်ဗျားက ဝိညာဉ်ခေါ်တဲ့ပန်းကို ခိုးယူခဲ့တာပဲမဟုတ် ခင်ဗျားက ဂမ္ဘီရပညာတွေကို ယုံလို့လား"

စုံထောက်မင်းဇော်ကမေးတော့ ခင်မောင်ညိုက သက်ပြင် သည်။ လေးတွဲ့စွာ ဖြေသည်။

"ယုံလှတယ်တော့ မဟုတ်ပါဘူး။ ဆရာတို့ အစီအစဉ်ဆွဲပြီး ဝိညာ ခေါ်တဲ့ ပန်းကိုထားတော့ ကျွန်တော်ကြောက်မိတာ အမှန်ပါပဲ။ ကြော စိတ်ကြောင့်ပဲလား မသိဘူး။ အိပ်မက်ဆိုးတွေ မက်ပြန်တယ်။ အိပ်မ မှာ သီတာထွေးက ကျွန်တော့်ကို စိန်းစိန်းကြီးကြည့်ပြီး ရှင့်ကို ကထဲ ချေမယ်လို့ ကြိမ်းတယ်။ သူ့လက်ထဲမှာလည်း ဝိညာဉ်ခေါ်တဲ့ပန်းကို လို့လေ"

"ခင်ဗျား စိတ်စွဲလို့ မက်တာဖြစ်မှာပေါ့"

"စိတ်စွဲလို့ မက်တယ်ပဲထားဦး။ ကျွန်တော်ကြောက်မိတာ အ ပါပဲ။ အိပ်မက်ထဲက သီတာထွေးရဲ့ ခပ်စိန်းစိန်း မျက်လုံးတွေကို ကျွန် မျက်စိထဲက ပျောက်မရပါဘူး။ တကယ်တော့ သီတာထွေးကို ကျွန် တကယ်ချစ်တာပါဗျာ"

ပြောရင်းပင် ခင်မောင်ညို ငိုလေတော့၏။ ခင်မောင်ညို တော့ သူ့တပည့်လည်း မျက်ရည်တွေ ဝဲလေပြီ။

မတတ်နိုင်။

တရားဥပဒေအရ နှစ်ယောက်လုံးကို ဖမ်းဆီးအရေးယူ သည်။ ဆရာတပည့်နှစ်ယောက်လုံး အချုပ်ခန်းထဲ ရောက်နေချိန်မှာ

မြို့လေးတွင် ဝိညာဉ်ခေါ်သောပန်းနှင့် ပတ်သက်၍ အမျိုးမျိုး ဝေဖန် ဆိုလျက် ရှိကြလေတော့၏။

တချို့ကလည်း သီတာထွေး၏ဝိညာဉ်က ခြောက်လှန့်ဖော်ထုတ် သွားသည်ဟု ဆိုကြသည်။

တချို့ကတော့ စုံထောက်မင်းဇော်နှင့် ဦးသာလှတို့ ညှိနှိုင်းလျက် နန်းကို ဖန်တီးကာ ဆိုက်ကိုနည်းနှင့် ဖော်ထုတ်သွားခြင်း ဖြစ်သည်ဟု ကြသည်။

ဘယ်သူတွေ ဘာပြောပြော လက်သည်မပေါ်သော လူသတ်မှုက ပေါ်ပေါက်၍ ဇာတ်သိမ်းခဲ့ရလေပြီတည်း။

✿ ✿ ✿

[၈]

❑

ဆရာကြီးဦးမြသောင်းပြောသမျှကို နားထောင်ပြီးသကာလ ..

"ဆရာရယ် ... ဒီလိုဆို ဆရာရဲ့ ဝိညာဉ်ခေါ်သည့်ပန်းရဲ့ ဂမ္ဘီရ ကြောင့် အမှုပေါ်တာလား။ ဆိုက်ကိုနည်းအရ အမှုဖော်ထုတ်နိုင်တာ တာ မသဲကွဲဘူးပေါ့။

ဟု ကျွန်ုပ်က ပြောလေရာ ဆရာကြီးက ခေါင်းညိတ်လျက် ..

"အိမ်း ... ဂမ္ဘီရပန်းနဲ့ မပတ်သက်ဘူးလို့လည်း ပြောမရသလို ည်းကြောင့်ချည်းလို့လည်း သတ်မှတ်လို့ မဖြစ်ချေဘူး။ မြန်မာ့

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

နိုးရာမလေ့မှာကိုက သေသူကို မြေမြှုပ်ပြီးတိုင်း ပန်းလေးတစ်ပွင့်ဖြစ်
မြေစိုင်ခဲလေးဖြစ်စေ ယူလာပြီး ရက်မလည်မချင်း အိမ်မှာထားကြတ
သေသူရဲ့ဝိညာဉ်ကို ခေါ်လာတဲ့သဘောပဲ။

ရက်လည်ဆွမ်းသွတ် တရားနာပြီးတော့မှ ယူလာတဲ့ပစ္စည်
သုသာန်ပြန်ပို့လိုက်ကြရတယ်။ ဒီတော့ ဝိညာဉ်ခေါ်တဲ့ပန်းဟာ ဝိညာ
ပတ်သက်မှုရှိတာ အမှန်ပဲ။ သူတို့ စွမ်းရင်စွမ်းသလောက် တန်ပြန်
ရောက်မှုဖြစ်အောင် စွမ်းဆောင်ကြမှာပဲလေ။ ဒီတော့ သေသူသိတာ
အိပ်မက်ပေးတယ်ဆိုတာလည်း ဖြစ်နိုင်တာပေါ့''

ဟု ရှင်းပြလေ၏။ ကျွန်ုပ်လည်း ဆရာကြီးပြောသမျှ ခေါင်းတ
ညိတ်နှင့် နားထောင်လျက် . . .

''အင်း . . . ဝိညာဉ်လောကဆိုတာ အင်မတန် နက်နဲသိ
လှပါရဲ့''

ဟု တွေးတောရင်း ကော်ဖီကို ငုံ့သောက်နေမိလေတော့၏

ဆရာကြီး၏အိမ်မှ ပြန်သည်နှင့် ကျွန်ုပ်သည် စာရေးစားပွဲမှာ
လျက် သိရှိခဲ့သမျှကို ချရေးဖြစ်သည်ဖြစ်ရကား ဤ 'ဝိညာဉ်ခေါ်သည်
ဖြစ်ရပ်ဆန်းဇာတ်လမ်းတစ်ပုဒ် ဖြစ်လာရလေတော့သတည်း။

မောင်သွေး

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

[၁]

❑

လွန်ခဲ့သော (၂၅)နှစ်ခန့်က အဖြစ်အပျက်ကို ပြန်ပြောင်းရေး ဖြစ်ပါတယ်။ စာရေးသူက ရှစ်နှစ်သားအရွယ်ပေါ့။ စာရေးသူနေထို ဓာတ်ချက်ကြွေ မွေးရပ်မြေက ပဲခူးတိုင်း၊ ဖြူးမြို့နယ်ထဲက တိုက်နယ် လေးမှာပါ။

စာရေးသူတို့ မြို့လေးနှင့် မလှမ်းမကမ်းမှာ စာရေးသူရဲ့ဦး အဒေါ်တွေ နေထိုင်သည့် ရွာကြီးတစ်ရွာရှိ၏။ စာရေးသူ စာမေးပွဲ နွေရာသီကျောင်းပိတ်ရက်ရောက်တိုင်း ရွာကို အလည်လိုက်သွားတ ရွာမှာသွားပျော်နေကာ ကျောင်းဖွင့်ချိန်ရောက်တော့မှ ပြန်လာတတ်

ရွာမှာရှိသော ဦးလေးက စာရေးသူရဲ့ မိခင်ဘက်ကတော် အစ်ကိုကြီး။ စာရေးသူရဲ့ မိခင်မှာ မောင်နှမငါးယောက်ရှိ၏။ အမေက အ ဆုံး၊ အမေ့အထက်မှာ ဦးညိုဟူသော ဦးလေးရှိ၏။ ဦးညိုရဲ့ အထ ဒေါ်ပန်းဆိုသော အဒေါ်ရှိ၏။ ဒေါ်ပန်းအထက်မှာ ဦးမောင်းဟူသော ဦးလေး။ ဦးမောင်းအထက်မှာ အစ်ကိုအကြီးဆုံး ဦးသံဆိုသူရှိ၏။

ရွာမှာက ဒေါ်ပန်း၊ ဦးမောင်းနှင့် ဦးသံတို့ မိသားစုသုံးစု ကြ၏။ တစ်ရွာလုံး ဆင့်ပွားလိုက်လျှင် အမျိုးတွေချည်းသာ။

ဦးမောင်းက ရွာမှာ အချမ်းသာဆုံးဖြစ်၏။ လယ်ဧက တစ်ရာကျော်၊ ကောင်ရေ (၈၀) ကျော် ပိုင်ဆိုင်၏။ လှည်းတွေ၊ လှေတွေ၊ ဥယျာဉ်ခြံ လည်း ပိုင်သေး၏။ ဦးသံကတော့ နွားအေးပါးအေးသမား။ သူ့မိသားစု သူ စားနိုင်သောက်နိုင်ရင် ပြီးရော။ ဘယ်အရေးမှ ဝင်မပါ။ မောင်နှမ နေလည်း ဝင်မပြော။ ဦးမောင်းကသာ ခြယ်လှယ်လွှမ်းမိုးထား၏။ ဒေါ်ပန်း တော့ မောင်နှမငါးယောက်ထဲမှာ အနွမ်းပါးဆုံးဖြစ်၏။

စာရေးသူရဲ့ အဘိုး၊ အဘွားတွေ လက်ထက်ကတည်းက ချမ်းသာ ယ်ဝခဲ့ကြ၏။ အဘိုးက ခေတ်ပျက်သည့် ရောင်စုံသောင်းကျန်းသူတွေ တ်က ပြန်ပေးဆွဲခံရပြီး သေဆုံးသွားခဲ့၏။ ရွှေသုံးပိဿာနှင့် လာရွေးခိုင်း အဘွားသွားရွေးရာ အဘိုးက ပြန်ပေးတွေလက်က ထွက်ပြေး၍ ပြန်ပေး မိသွားပြီး အသတ်ခံလိုက်ရ၏။

အဘွားက ရွာမှာနေရတာ မလုံခြုံ။ မြို့ကို အပြီးပြောင်းနေလိုက် မြို့မှာက အဘွားရဲ့ မောင်ဝမ်းကွဲတွေ သူ့စီးပွားနဲ့သူ ချမ်းသာနေကြ၏။ မှုရှိ၏။ အဘွားနှင့်အတူ သမီးငယ်နှင့် နို့ညှာသားသာ လိုက်နေ၏။

ကျန်တဲ့သူတွေက ရွာမှာပင် ဆက်နေရစ်ကြ၏။ အဘွားရဲ့ အမွေ တွေ၊ လယ်ယာ၊ နွား၊ ခြံတွေ ခွဲသည့်အခါ ဦးမောင်းကသာ အများဆုံး ိုက်သွား၏။ ဦးသံလည်း ရသင့်သလောက် ရလိုက်၏။ ဒေါ်ပန်းက အနည်းငယ်လေးသာ ရလိုက်၏။ လယ်လေးငါးဧကနှင့် နွားလေး ည်းရယ်သာ။

ဒေါ်ပန်းကို မိဘသဘောမတူသော မောင်ညီဆိုသည့်လူနှင့် ယူ၍ က အမွေဖြတ်ထားခြင်းဖြစ်၏။ ဦးမောင်ညီဆိုတာ အရက်သောက်၊ တိုက်၊ လူရှုတ်လူပေ။ ဒေါ်ပန်းခမျာ မကောင်းတတ်လို့ ဖဲ့ပေးလိုက် အမွေလေးရသည့်ခဏသာ ချောင်လည်လိုက်၏။ ကလေးတွေသာ တစ်ယောက်နှုန်းနှင့် ချမ်းသာနေ၏။ တစ်နှစ်လောက် ထုခွဲသုံးလိုက် အမွေတွေလည်း ကုန်ပြီ။

ဦးမောင်ညီက . . .

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

"မိပန်း . . . နင်အမွေရရမှာ နည်းတာမဟုတ်ဘူး။ ငါတို့ကို နှမ်းနေ လောက်လေးပဲ နင့်အစ်ကိုက ခွဲပေးတယ်။ နင် ထပ်ပြီးသွားတောင်း"

"အို . . . တောင်းဘူးတော်။ အစ်ကိုမောင်းကို ကျူပ် ကြောက် တယ်"

"ဟာ . . . ဒီမိန်းမ၊ အ,လို့သေမဲ့ဟာမ။ နင့်လင် ငါရှိနေတာ ပဲ။ နင့်ကို အပျိုတုန်းကလို ရိုက်ရဲရိုက်ကြည့်၊ မောင်ညီနဲ့ တွေ့သွားမယ် သွား . . . ခုချက်ချင်း သွားတောင်း"

ဦးမောင်ညီ ငှက်ကြီးတောင်နှင့် ဝင့်လိုက်၍ ဒေါ်ပန်းလည်း ကြောက် ကြောက်နှင့် သွားတောင်းရ၏။ ဦးမောင်းက . . .

"နင့်ကို အမွေဖြတ်ထားတာ၊ နင်က မွဲချင်လို့ ပြာပုံတိုးတဲ့ဟာ အဲဒီ မောင်ညီဆိုတဲ့ကောင်ကို ဖြတ်ပြီး ပြန်လာခဲ့။ ပေးမယ်။ မဖြတ်ရင်တော့ မပေးနိုင်ဘူး။ ငါ့မိဘရှာထားတာ မောင်ညီကောင်းစားဖို့ မဟုတ်ဘူး"

"အစ်ကိုမောင်းရယ် . . . နည်းနည်းဖြစ်ဖြစ် ပေးလိုက်ပါ။ ကိုမောင်ညီ သောင်းကျန်းနေလို့ပါ"

"ဘူးဆိုရင် ဖရုံမသီးဘူး။ တစ်ပြားမှ မပေးနိုင်ဘူးလို့ အဲ ခွေးမသား မောင်ညီကို ပြောလိုက်"

ဦးမောင်ညီက ဓားလွတ်ကိုင်ပြီး ကုက္ကိုပင်ကြီးနားက နားထောင်နေ တာ အကုန်ကြားသွားတာပေါ့။

"ဟေ့ကောင် . . . ငမောင်း၊ မင်းက လူပါးဝလို့၊ ငါ့မိန်းမတော့ မင်းအမေနဲ့ အဖေက မွေးထားတာပဲ။ သူ့ဝေစုကို အညီအမျှ ရသင့်တာ ကွ"

"ခွေးနဲ့ပေါင်းလို့ မပေးတာကွာ"

"ဘာကွ . . . မင်းက ငါ့ကို ခွေးနဲ့ နှိုင်းတာပေါ့"

"ကျောချမှ ဓားပြမှန်းသိသလား။ မင်းကိုမုန်းလို့ မပေးတာ မင်းကြောင့် ငါ့ညီမဘဝလည်း ခရုဆံကျွတ်၊ ဖွတ်မွဲပြာစု ဖြစ်ရတာ မင်းလို လက်ကြောမတင်း ကြက်တိုက်၊ လောင်းကစားလုပ်၊ သောက်စား တဲ့ကောင်ကို သောက်ပြားတစ်ပြားတောင် မပေးဘူး . . . မှတ်ထား"

"ငမောင်း . . . တစ်ရွာထဲသားချင်း မင်း ချိုးဖဲ့မပြောနဲ့။ ငါတို့ ဆင်းရဲတာကို ဗိမန်နှိမ်နဲ့။ မင်း လူစကားပြော။ ငါ့ကို ရှေ့တင်ရော ကွယ်ရာမှာ ပါ မင်း ရစရာမရှိအောင် ချိုးဖဲ့ပြောနေတာ တရားလွန်နေပြီ"

"လွန်တော့ ဘာဖြစ်လဲ။ ငါက နှမ ဆုံးထားတာကွ။ မင်းလက်ထဲ မှာ ဓားနဲ့။ ဘာလဲ . . . မင်း ငါ့ကို လာခုတ်တာလား။ ဟေ့ကောင်တွေ . . . လာကြစမ်းကွာ။ ကြိုက်ရာလက်နက် ယူခဲ့ကြစမ်း"

ခက်ရင်းခွ၊ ဓား၊ လှံတွေနှင့် ဦးမောင်းရဲ့ သူရင်းငှား အလုပ် သမားတွေ ရောက်လာကြကုန်၏။ ဦးမောင်းရဲ့မိန်းမ ဒေါ်သိန်းကလည်းဆွဲ၊ ဒေါ်ပန်းကလည်း ဦးမောင်ညီကို သွားဆွဲလို့ပေါ့။ ရန်ရင်းဆန်ခတ်တွေ ဖြစ် ကုန်ရော။ ရွာသူကြီး ဦးပေါ်လာနှင့်အဖွဲ့ ရောက်လာပြီး ကြားဝင်ဖျန်ဖြေ ရရော။

"ဟေ့ကောင် . . . မောင်ညီ၊ ပြန်စမ်း။ ငမောင်းလည်း တော်တော့ ကွာ။ မင်းတို့ သမီးယောက်ဖတွေဖြစ်ပြီးတော့ သူစိမ်းတွေလည်း မဟုတ် ဘူး။ တစ်ရွာထဲနေ တစ်ရေတည်း သောက်နေကြတဲ့ဟာကို။ ရွာသားချင်း ရန်ဖြစ်ကြ ညည်းလုံးရင် ရွာကို ဘယ်လိုကာကွယ်မလဲ။ ခေတ်ကာလကလည်း ကောင်း တာမဟုတ်ဘူး"

ဦးမောင်ညီက ခံပြင်းခံခက်နေ၏။

"ငမောင်း . . . မတရား လုပ်တယ်၊ သူကြီးတို့လည်း အသိပဲ။ သူကြီးတို့ကလည်း မျက်နှာကြီးရာ ဟင်းဖတ်ပါမှာပဲ။ ကျုပ် မကျေနပ်ဘူး။ တစ်စက်ကလေးမှ မကျေနပ်ဘူးဗျာ"

"ဟေ့ကောင် . . . မောင်ညီ၊ မင်း အလုပ်ကို လက်ကြောတင်း အောင် လုပ်ပါ့လား။ ဘာလို့ မိန်းမထဘီနား ခိုစားနေတာလဲ။ မရှက်ဘူး လား။ ခွေးကျင့်ခွေးကြံ ကြံပြီး ငါ့ညီမကိုယူရင် ထိုင်စားလို့ရမယ်ဆိုတဲ့ အောက်ပျင်းပုံစံနဲ့ ပိုင်းလုံးလုပ်တဲ့ . . . ခွေးကောင်"

"ဟေ့ကောင် . . . ငမောင်း၊ မင်းနဲ့ငါနဲ့ တွေ့ဦးမယ်။ မင်းကို သတ်မယ်။ မင်းဘက်က အင်အားတောင့်နေလို့ ဒီဘဝမှာ ငါတစ်ယောက်

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

တည်း မသတ်နိုင်ရင်တောင် ငါသေတဲ့အခါ၊ သရဲဖြစ်တဲ့အခါ မင်းကိုငါ အရင် ကုပ်ချိုးသတ်မယ်။ ဘယ်တော့မှ မကျေဘူးကွ''

လူကြီးတွေ ဝိုင်းပြီး ဖျန်ဖြေလူခွဲလိုက်၍ ရန်ပွဲစဲသွား၏။ ဦးမောင်း နှင့် ဦးမောင်ညီတို့ရဲ့ အမုန်းအငြိုးကတော့ ဘွားဘွားကြီး ရုပ်လုံးပေါ်သွားခဲ့ လေပြီ။

ငမောင်းဆို အသံတောင် မကြားချင်ဘူး။ သတ်ချင်တယ်။ ဒီဘဝ မသတ်ရရင်တောင် သရဲဖြစ်မှ သတ်မယ်။ မောင်ညီ သရဲဖြစ်ရင် ငမောင်း ဘယ်လောက်အင်အားတောင့်တောင့် မောင်ညီကို သတ်လို့ မရတော့ဘူး မောင်ညီကသာ ကုပ်ချိုးပြီး ကလီစာတွေ ဆွဲထုတ်သတ်ပစ်မှာကွ။ ဟင်း ... ဟင်း ... ဟင်း ... တောက် ...''

ဦးမောင်ညီတစ်ယောက် အိမ်ပတ်ဝန်းကျင်မှာ ထန်းရည်ဝိုင်းမှာ ကြက်ဝိုင်းမှာ အဲဒီစကားကိုသာ ထပ်တလဲလဲ ကြိမ်းဝါးနေတတ်၏။ ငမောင်း အကြောင်း မတော်တဆပါလာရင်တောင် ပြောတဲ့လူကို ထပြီး အော်ကြီး ဟစ်ကျယ် ရန်ရှာတတ်သည့် မောင်ညီ။

''မောင်းဆိုရင် ဒူခနဲထုတဲ့ မောင်းသံတောင် သဲ့သဲ့လေးမှ မကြား ချင်ဘူး။ အဲလောက်ကို မုန်းတာ။ ထွီ ... ငမောင်းရာ ထင်းခွေ မကြုံ၊ ရှေ့ တော့ ကြုံဦးမှာပေါ့''

''ဒါပေါ့ ... မောင်ညီရာ၊ သူ ပျံနိုင်သလောက် ပျံပါစေ။ ပျံသေ တဲ့ငှက်ခါး နားတော့မှ လောက်စာလုံးစာ မိမှာပေါ့ကွာ''

အပေါင်းအသင်းတွေက သောက်ရစားရရင် ပြီးရော။ မောင်ညီ အလိုကျပြောပြီး မြှောက်ထိုးပင့်ကော်တွေ လုပ်ပေးကြ၏။ မောင်ညီတစ် ယောက် ဦးမောင်းကို လစ်တဲ့အချိန် လိုက်ချောင်းနေမိ၏။

ဦးမောင်းကလည်း သတိကောင်း၏။ အလွှတ်မဲ့မနေ။ ညအိပ်ရင် တောင် ဘေးနားမှာ ဓား၊ လှံ၊ လေးခွ ထားအိပ်၏။ ဦးမောင်းမွေးထားတဲ့ ခွေးတွေကလည်း ခြံလုံလှ၏။ ဦးမောင်း မနက်အစောကြီးထပြီး စပါးခင်း စိုက်ခင်းတွေ လိုက်ပတ်ကြည့်ရင်တောင် ငှက်ကြီးတောင်၊ လေးခွနှင့် ခွေး နှစ်ကောင် အမြဲပါ၏။

မောင်ညီ စပါးခင်းထဲကနေ လုံ့နဲ့သွားချောင်းတာ ဦးမောင်းရဲ့ခွေး တွေက အတင်းလိုက်ဆွဲ၍ လုံ့ထားပြီး ထွက်ပြေးခဲ့ရဖူးပြီ။

''ရှင် ကျုပ်အစ်ကိုကြီးကို အဲသလောက်မုန်းဖို့ မကောင်းပါဘူး''

''မုန်းတယ်ဟေ့ ... မုန်းတယ်ကွ။ ငါတို့မှာ ပိုက်ဆံကုန်ပြီ။ ဘာနဲ့ သွားစားမလဲ''

''ရှင် အလုပ်လုပ်ပေါ့''

''ငါ လုပ်နေတာပဲလေ။ ကြက်တိုက်တာ၊ ဖဲရိုက်တာလည်း အလုပ် ပဲ။ ကံမကောင်းလို့ အကုန်ရှုံးနေတာတော့ မတတ်နိုင်ဘူး''

''ဒီမှာ ... ကိုမောင်ညီ၊ တော် ရှာမကျွေးနိုင်လည်း ကျုပ် ရှာ ကျွေးမယ်။ ဘာပဲလုပ်ရလုပ်ရ ကျုပ်လုပ်မယ်တော်။ တော့်ကိုယုံမိလို့ တော့် မယားဖြစ်နေပြီပဲ။ ဝက်ဖြစ်မှတော့ မစင်ကြောက်မနေတော့ဘူး''

''ဘာကွ ... မိပန်း ... နင်က ငါ့ကို ဝက်လို့ပြောတာပေါ့။ ဒီ မိန်းမ ... ကဲဟာ ...''

''အောင်မလေးတော် ... နာလှချည်ရဲ့။ မပြောတော့ပါဘူး ... ကိုမောင်ညီရဲ့''

''ဟော့ဒါက နင့်အစ်ကိုအတွက်။ ကဲဟာ ...''

''အား ... သေပါပြီ''

ကလေး ဘုစုခရုတွေကလည်း တစ်ပြုံကြီး ထငိုကြ၏။ ဒေါ်ပန်း မှာလည်း ပါးတွေ၊ နားရင်းတွေ ရိုက်ခံလိုက်ရ၍ ကြိတ်ခံရှာ၏။ ပြန်စရာ မိဘ တွေကလည်း လက်မခံ၊ ဆွေမျိုးတွေကလည်း လက်မခံ။ လင့်မျက်နှာ ...ရှာထင်ပြီး လိုက်နေပြီးမှတော့ ဒေါ်ပန်း ကြိတ်ပြီးသာ ခံနေလိုက်တော့ သည်။ ဦးမောင်ညီကတော့ ဟိုတိုင်ထိုး၊ ဒီတိုင်ကန်နှင့် တောချက်အရက်ဆိုင် ဆီ ထွက်သွားလေပြီ။

❁ ❁ ❁

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

|၂|

❑

စာရေးသူ (၃) တန်းစားမေးပွဲ ဖြေပြီးချိန်မှာ ဦးမောင်း မြို့
ဝါးတွေ လှည်းနှင့်တိုက်ပြီး လာပို့တာနှင့် သွားဆုံ၏။ ညီမအငယ်ဆုံး
သော စာရေးသူရဲ့ မိခင်အိမ်ကို ဝင်နား၏။ အဘွားအိမ်မှာ ခြံခတ်ဖို့ ဝါး
ပို့ခြင်းဖြစ်၏။ အဘွားက မြို့ရဲ့ အချက်အချာကျသော နေရာမှာ တိုက်
ပြီး ခြံကျယ်ကျယ်နှင့် နေ၏။ ဘေးမှာ မောင်ဝမ်းကွဲနှစ်ယောက်ရဲ့ တိုက်
တွေလည်းရှိ၏။

အဘွားခြံရဲ့တောင်ဘက် နှစ်ခြံကျော်မှာ စာရေးသူတို့အိမ် ရှိ
အိမ်ဝင်ပြီး ထမင်းစား၊ ရေနွေးသောက်နေသော ဦးမောင်းက ..

"ငါ့တူမောင်ညြ ... ကျောင်းပိတ်ပြီ မဟုတ်လား။ ရွာလိုက်
မလား"

"လိုက်မယ် ... ဦးလေး"

အမေက တားသေး၏။ စာရေးသူက မရတော့။ ကျောင်း
အိတ်ကို ခါချပြီး အဝတ်အစားသုံးလေးစုံ လွယ်အိတ်ထဲ ထိုးထည့်
ဦးမောင်းနောက်ကို လိုက်သွားတော့၏။

ဝါးတင်လာသော လှည်းမို့ လှည်းအိမ်မပါ၊ လှည်းဝင်ရိုးနှင့် လှည်း
ခင်တန်းတွေသာ ပါ၏။ ဦးမောင်းက ရှေ့ဘက်မှာ ကောက်ရိုးခင်းပြီး
ထိုင်၏။

စာရေးသူက နောက်မြီးတန်းနှစ်ခုကို လှည်းသွားနေရင်း ဟိုဘက်
ပြောင်းထိုင်လိုက်၊ ဒီဘက်ပြောင်းထိုင်လိုက်နှင့် မြို့ပြင်လှည်းလမ်းရောက်
တော့ လမ်းရှင်းပြီမို့ ဦးမောင်းရဲ့ရှေ့မှာ ဝင်ထိုင်၊ ကြိမ်လုံးလှကိုင်၊ နွားဖား
ကြီးထိုးသည့်ကြိုးကို ဆက်ထားသည့် ထိန်းကြိုးကို ကိုင်ပြီး ...

"ဟဲ့နွား ... ဟဲ့ကောင်ကြီး ... ဖေ့သားကြီး ပြေးလိုက်ပါလား။
... ဒီနွားပြာ၊ ဘာဖြစ်နေတာလဲ။ ရိုက်လိုက်ရ"

ဦးမောင်း လှည်းမောင်းပုံအတိုင်း လိုက်တုမောင်းတော့၏။ ဒါကို
ဦးမောင်းက သဘောတွေ ကျနေ၏။ ညနေစောင်းနေပြီ။ အနောက်ရိုးမ
ထိပ်မှာ နေလုံးနီနီကြီး မေးတင်နေလေပြီ။ အနောက်ရိုးမပေါ်က လူနှစ်
ယောက်စာ ကျွန်းပင်ကြီးတွေကို ဒီကနေ လှမ်းကြည့်လိုက်လျှင် သွားကြား
ထိုးတံလေးတွေလို မြင်နေရ၏။ ပန်းဂေါ်ဖီထဲက ပွင့်ခက်လေးတွေလို သစ်ပင်
တွေကို သေးသေးမွှားမွှားလေးတွေပမာ တွေ့မြင်နေရ၏။

နွားတွေက သူတို့အမြီးအောက်ကို ကြိမ်နှင့် ကော်ထိုးလျှင် ဖင်တွန့်
ပြီး အတင်းရုန်းပြေးကြ၏။ အဲဒါကို စာရေးသူ သဘောကျနေ၏။
တုန်းမို့ အကုသိုလ်အမှု၊ ကုသိုလ်အမှုကို သိပ်မသိခဲ့။ နောင်တစ်ချိန်
မှ နောင်တရနေမိ၏။)

တဲစုတန်းလေးရောက်သောအခါ ဦးလေးမောင်းက လှည်းကို ခဏ
၏။

"ဦးလေး ... မိုးချုပ်တော့မယ်လေ၊ ဆက်မောင်းရအောင်၊ ဘယ်
လို့လဲ"

"ခဏလေးပါကွာ ... ထွေးညီလေး ဝင်မော့လိုက်ဦးမယ်။ လယ်
ကြော်လေးနဲ့ဆို ဇိမ်ပဲ"

ဦးလေးက တောချက်အရက်ဆိုင်လေးထဲ ဝင်သွား၏။ တအောင့်
သောအခါ ပါးစပ်ကို အကျီလက်ခုံနှင့်ပွတ်သုတ်ပြီး အော့ခနဲ လေချဉ်တက်
ပြန်ထွက်လာ၏။ အရက်နံ့ဆိုးကြီးကြောင့် စာရေးသူ နှာခေါင်းရှုံ့

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

သွားတာကို ကြည့်ပြီး ဦးလေး သဘောကျသွား၏။ အချိန်က နေဝင်ရီတ
အချိန်ဖြစ်သွား၏။ အနောက်ရိုးမကြောမကြီးပေါ်မှာ နေလုံး မြုပ်ကွယ်သွ
လေပြီ။

"ဦးလေး . . . မှောင်နေပြီပဲ"

"မှောင်တော့ ဘာဖြစ်လဲ"

"ဒီလမ်းအတိုင်းသွားရင် ရွာမြောက်ဘက်က သချိုင်းကုန်းထဲ
ဖြတ်မောင်းရမှာမဟုတ်လား"

"အေး . . . ဘာဖြစ်လဲ"

"ဟာဗျာ . . . ဟိုဘက်လှည်းလမ်းက ပတ်မောင်းရအောင်
မှောင်တဲ့အချိန် သချိုင်းထဲက မဖြတ်ချင်ပါဘူး"

"ဟိုဘက်လမ်းက ပတ်ရင် တကွေ့တပတ်ကြီး။ ငါးမိုင်လော
မောင်းရမှာကွ။ ဒီလမ်းအတိုင်းဆို နှစ်မိုင်ပဲဝေးတယ်။ မောင်းတော့ ဘာ
လဲ။ မင်းက သရဲတစ္ဆေ ကြောက်လို့လား"

"ဦးလေးရာ . . . အမေက အဖေ့ကို ခဏခဏပြောပြဖူးလို့ ဦး
နဲ့ ဦးမောင်ညီအကြောင်း ကျွန်တော် ကြားဖူးတယ်"

"မောင်ညီက မနှစ်မိုးမကျခင်က ပိုးထိပြီး ဆုံးသွားပြီလေ"

"အဲဒါ ပိုကြောက်စရာ ကောင်းတာဗျ။ ဦးလေးနဲ့ ဦးမောင်
သိပ်မုန်းကြတာ။ ဦးမောင်ညီမသေခင် အမြဲတမ်း ကြိမ်းဝါးတယ်လေ။ ဦး
မောင်းကို သရဲဖြစ်မှ သတ်မယ်ဆိုတာ"

"ဟား . . . ဟား . . . ဟား . . . ဟား . . ."

ဦးမောင်းက ဟားတိုက်၏။ သောက်ထားတဲ့ အရှိန်ကလေးတ
တက်နေပြီမို့ သွေးကြွနေ၏။

"သရဲဖြစ်မှလည်း အဲဒီကောင် ငါ့ကို မသတ်နိုင်ဘူး။ ငါက
ပြီး၊ စားပြီး သရဲပါပြီးတဲ့ကောင်"

"ဦးလေး . . . ကိုယ့်ဘာသာ ဘဝင်မြင့်ပြီး အာလူးသီး
မလုပ်ပါနဲ့ဗျာ။ ဦးလေး . . ဘာမှမပြီးဘူးဆိုတာ ကျွန်တော် သိပြီးသာ

"ငါ့တူရ . . . သတ္တိရှိရင် ပြီးတာပေါ့ကွ။ သတ္တိမရှိရင် ပြီးသေးထိုး
သည်း အလကားပဲ။ ငါက သတ္တိရှိတာကွ။ ငါ့ပစ္စည်းဥစ္စာတွေကို
သာ စောင့်ရှောက်နိုင်တယ်။ ငါ့အဖေလက်ထက်က မစောင့်ရှောက်
တူ။

အဲဒါကို သင်ခန်းစာယူပြီး ငါကြိုးစားခဲ့တာ ခားပြရန်တောင် ပြန်
င်တဲ့ကောင်။ မောင်ညီလိုကောင်မျိုးကတော့ သရဲတစ္ဆေမကလို့ ဘာ
ဖြစ်ဖြစ် အသားကိုနွှင်ပြီး ခွေးစာကျွေးပစ်မယ်။ အရိုးကိုလွှာသွေးပြီး
ကြားထိုးတံနဲ့ အီးကုန်းတုတ်တောင် လုပ်ပစ်လိုက်ဦးမယ်"

ဦးမောင်းပြောပြီး တဟားဟားရယ်လာ၏။ ဦးမောင်းနေထိုင်ရာ
မြောက်ဘက်သချိုင်းနားကို လှည်းက ရောက်နေပြီ။ ဇရပ်ပျက်ကြီးပေါ်
န်နေတဲ့ သွပ်တွေကလည်း လေတိုက်လိုက်တိုင်း ဝုန်းဒိုင်းသံပေးနေ
တွေ သွားနေခဲ။ လှည်းလမ်းကမူပေါ် လှည်းဘီးကျသံနှင့် ဦးလေးရဲ့
ကြားအောင်မောင်းတဲ့အသံနဲ့ နွားမောင်းသံတွေသာ ထွက်ပေါ်နေ၏။

"ဟဲ့ . . . နွား . . . ဘာလုပ်နေတာလဲ။ သွားလိုက်ပါလား။ ဟဲ့ . . .
တော့နော်"

ဦးလေးမောင်းတစ်ယောက် ဦးမောင်ညီဆုံးပြီး သုံးလအကြာ
က ဦးမောင်ညီနှင့် သချိုင်းထဲမှာ လုံးထွေးသတ်ပုတ်ဖူးသတဲ့။ ဦးမောင်
ပုံက သချိုင်းကုန်းအတွင်း လှည်းလမ်းဘေး၊ အကွေ့လေးမှာ မြှုပ်
မှတ်တိုင်လောက်သာ စိုက်ထား၏။ တစ်နှစ်ကျော်ကြာသောအခါ
ာင်းသားတွေ ကမြင်းကြောထပြီးဆော့သဖြင့် မှတ်တိုင်ပါမရှိတော့။

ညမှောင်ရီဖျိုးဖျမှာ ဦးလေးနှင့် ဦးမောင်ညီ လုံးထွေးကြခြင်းပင်။
င်ညီကို ဦးလေးက မမြင်ရ။ ဖွဲ့အိတ်ကြီးထိုးသလို ထိုးနေရ၏။
ကြတ်တွန်သံကြားပြီး ဘုန်းကြီးကျောင်းက တုံးခေါက်မှ လုံးတာရပ်
တဲ့။ ဦးလေး ဘာမှမဖြစ်ဘဲ အိမ်ပြန်လာနိုင်၏။ သက်သေမရှိ။

ဦးလေးဘာသာ သူ့ကိုယ်သူ အမှန်းတင်ချင်၍ လုပ်ကြံပြောတာ
ဖြစ်နိုင်၏။ တစ်ကိုယ်လုံး ဖုတ်တွေ၊ ဖုန်တွေ ပေလူးလာ၍ မဟုတ်

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

ဘူးဟုလည်း ပြောရခက်နေပြန်၏။ တချို့ကတော့ သချိုင်းဇရပ်မှာ
ဝင်နပ်ပြီး ပြန်လာတာတဲ့။

တစ်ဖက်ရွာက ဘုန်းကြီးပျံက အပြင်မှာ ဖြစ်ခဲ့ခြင်းဖြစ်၏။
ကြီးပျံမှာ ဦးလေးရဲ့ နွားတစ်ကောင် ပျောက်သွား၏။ နေရာအနှံ့လိုက်
အိမ်ပြန်သွားလေသလားဆိုပြီး ပြန်လိုက်ရှာရာက အဲဒီအဖြစ်အပျက်
ခြင်းဖြစ်၏။ နွားက မပျောက်။ သူ့နွား ကောက်ရိုးပုံသွားစားပြီး သူ့နေ
ပြန်ရောက်နေလေသည်။

ပတ်ဝန်းကျင်တစ်ခွင်လုံး အမှောင်ဖုံးနေ၏။ ကြယ်ရောင် လင်း
လေးသာ ကောင်းကင်ထက်မှာ ပျပျရိုရို၊ သုံးတောင့်ထိုးဓာတ်မီးနှင့် စာ
က လှည်းလမ်းကြောင်းကို ထိုးပြထားရ၏။

သချိုင်းထဲဝင်သော လှည်းလမ်းအတိုင်း မောင်းဝင်လာစဉ် စာ
ကျောထဲ စိမ့်ခနဲဖြစ်သွား၏။ ဦးမောင်းကတော့ ဟန်မပျက်။ ဘေးတ
တစ်ချက်မှာ အလေ့ကျပေါက်နေသော ချုံနွယ်တွေ အပြိုင်းအရိုင်း
နေ၏။

သချိုင်းအလယ်က လှည်းလမ်းကွေ့နားရောက်ပြီး ဦးမော
မြေပုံဘေးနားကပ်ပြီး လှည်းလမ်းဖောက်ထား၏။ ဦးမောင်ညို မြေ
ရောက်သည်နှင့်။

"ဖရူး . . . ဖူး . . . ပူး . . ."

နွားနှစ်ကောင် လန့်ပြီး ရှေ့ဆက်မသွားတော့။ ဟိုဘက်
အတင်း ရုန်းဆွဲနေကြ၏။ နောက်ကိုပင် ပြန်ဆုတ်နေကြ၏။ ရှေ့က
တစ်ယောက်က နဖားကြိုးကို ဆောင့်ဆွဲတင်းထားသလိုပင်။

"ဟဲ့ . . . ဒီနွားတွေ ဘာဖြစ်နေတာလဲ . . . သွားလေဟာ
လို့ နောက်ဆုတ်နေတာလဲ။ ငါ တယ် . . . လုပ်လိုက်ရ။ ဟဲ့ . . . နွား
ကဲဟာ . . ."

"ဖြန်း . . . ဖြန်း . . . ဖြန်း . . . ဖြန်း . . ."

နွားနှစ်ကောင်လုံးကို ကြိမ်လုံးနှင့် ခွရိုက်နေ၏။ နွား
နာလို့လည်း တွန့်၊ ရှေ့ဆက်လည်း မတိုးနိုင် ဖြစ်နေ၏။

"ဘောက် . . . ဒီနွားတွေ မြွေများတွေ့လို့လား မသိဘူး။ ခင်း
ပေါ်မှာပဲ နေ။ ဓာတ်မီးပေးစမ်း . . . ငါ အောက်ဆင်းကြည့်လိုက်ဦး
"

ဦးမောင်း ဓာတ်မီးကိုင်ပြီး ဆင်းချသွား၏။ နွားတွေမှိုလို့သာပေါ့၊
တွေသာဆို ပတာပ်ရပ်ပြီး ဟီနေလောက်ပြီ။ ဦးမောင်းက လိုက်ထိုးကြည့်
ဓာတ်မီးရောင်သာ တွေ့ရ၏။

"ဘာဖြစ်နေတာလဲ . . . ဒီနွားတွေ။ မောင်ညို . . . ချွေးသားနား
တိုင်း ဖြစ်ပြီ။ ဟော့ကောင် . . . မောင်ညို၊ ငါ့နွားတွေကို မလုပ်နဲ့။
ရှိရင် ငါနဲ့ချမယ်"

ဦးမောင်းလည်း ယမကာအရှိန်တက်ပြီး မည်းမည်းမြင်ရာ စိန်ခေါ်
စာရေးသူလည်း လှည်းပေါ်မှာ ကြောက်လွန်း၍ ဆတ်ဆတ်တုန်

ဦးမောင်းတစ်ယောက် ဦးမောင်ညိုရဲ့ မြေပုံဘေးမှာ ဓာတ်မီး ဟိုထိုး
ဆဲဆိုကြိမ်းမောင်းနေစဉ် နွားတွေ ထပ်လန့်ပြီး ဝုန်းခနဲ ပြေးထွက်
ရွာဘက်ကို ကဆုန်စိုင်း ပြေးကြခြင်းပင်။ စာရေးသူပင် လွင့်မကျ
အောင် လှည်းနံတိုင်ကို အမြန် ဆုပ်ကိုင်ထားရ၏။ နဖားကြိုးနှင့်ဆက်
သည့် ထိန်းကြိုးက နံတိုင်မှာ ချိတ်ထားဆဲ။

နွားတွေ မရပ်မနားပြေးနေသည်မှာ နွားပြိုင်ပွဲ ဝင်နေသည့်အလား။
သချိုင်းထဲမှာ ကျန်ရစ်ခဲ့၏။ စာရေးသူက နွားတွေကို အော်ဟစ်
တန့်ခိုင်းလည်း မရပ်တော့။ နွားတွေ ရွာထဲကို ဒုန်းစိုင်းဝင်လာ၏။

နွားလှည်းတစ်ခုလုံး တစ်စစီ ပြုတ်ထွက်သွားမလား အောက်မေ့
စာရေးသူလည်း ငယ်သံပါအောင် အော်ဟစ်မိ၏။

"ကယ်ကြပါ . . . ကယ်တော်မူကြပါ"

ရွာသူရွာသားတွေ ထွက်ကြည့်ကြသော်လည်း နွားလှည်းက မြန်
နောက်မှာကျန်ရစ်ခဲ့ကြ၏။ ဦးမောင်းရဲ့ အိမ်ခြံပိုင်းထဲရောက်
အပြေးရပ်တော့၏။ စာရေးသူဆိုတာ တစ်သက်မှာတစ်ခါ ဒီအောက်
နှံ့တာမျိုး မကြုံဖူးခဲ့။

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

အိမ်ထဲက ဓာတ်မီးတွေနှင့် လူတွေ ပြေးထွက်လာ၏။ ဦးမော
မိန်းမကို စာရေးသူက အလောသုံးဆယ် ရှင်းပြလိုက်၏။ ဦးမောင်းရဲ့ တ
တွေရော၊ မိန်းမဘက်က အမျိုးတွေရော စိတ်ပူပန်ကုန်ကြ၏။ ဦးမော
မိန်းမကိုယ်တိုင် ရှေ့ကနေ ကြိမ်လုံးကိုင်ပြီး ချီတက်၏။ နောက်ကယ
တုတ်တွေ၊ ဓားတွေ၊ မီးအိမ်၊ ဓာတ်မီးတွေဆွဲလို့ လူအယောက်နှစ်
ကျော်လောက် သင်္ချိုင်းကို လိုက်ချသွားကြ၏။

အိမ်မှာ စာရေးသူတစ်ယောက်တည်းသာ ကျန်ရစ်ခဲ့၏။ စာ
သူလည်း အိမ်အောက်တန်းလျားမှာ ကြောက်ကြောက်နှင့် ထိုင်နေစဉ် ခြံ
အခြားတစ်ပေါက်မှ မည်းမည်းကောင်ကြီး ပြေးဝင်လာ၏။ စာရေးသူ ထိတ်
ပြီး အသံတစ်စပင် မထွက်နိုင်။ ကြက်သေသေပြီး ငိုင်ကြည့် နေစဉ် မည်း
ကောင်ကြီး အနားရောက်လာ၏။

"ဟောဟဲ ... ဟော ... ဟောဟဲ ..."

စာရေးသူစိတ်ထဲ ဦးမောင်းနှင့်တူသလိုလို၊ အရိပ်မည်း
အရဲစွန့်ပြီး လက်ထဲမှဓာတ်မီးနှင့် ထိုးကြည့်လိုက်၏။ မျက်နှာမှာ အ
အမည်းတွေ စွဲလာပြီး အလွန်မောဟိုက်နေသော ဦးမောင်းကို ထိတ်
ဖွယ်ရာ တွေ့လိုက်ရ၏။

"ဦး ... ဦးလေးမောင်း ..."

"ဟင် ... မင်း ပြန်ရောက်နေပြီ။ ငါ့တောင် မစောင့်ဘူး
တယ်မှ ... မောလိုက်တာကွာ။ ဟောဟဲ ... ဟောဟဲ ..."

"ခွေးတွေက မတရားပြေးတာ ကျွန်တော်လည်း ထိန်းမနိုင်
ဒီကလူတွေအားလုံး ဦးမောင်းနောက်ကို လိုက်သွားကြတယ်။ ဦးမော
မတွေ့ခဲ့ဘူးလား"

"ဟင့်အင်း ... ဟောဟဲ ... ငါက စာသင်ကျောင်းနောက်
က ပတ်ပြေးပြီး ... ဟောဟဲ ... ဝင်လာတာ။ ခွေးမသား ... မော
တော်တော်ကို လုံးလိုက်ရတယ်။ အူး ... အီး ... အမလေး ... နာ
တာ။ ကျောတွေ၊ ရင်တွေ အောင့်တက်လာပြီ။ အား ... အား"

ဦးမောင်းပြောနေရင်းက တန်းလျားပေါ် ပစ်လဲကျသွား၏။ စာ
သူတစ်ယောက်တည်း ခြေမကိုင်မိ၊ လက်မကိုင်မိ။ ဘေးအိမ်တွေမှာ
ည်း လူမရှိ။ ဦးမောင်းနောက်ကို လိုက်သွားကြတာကိုး။ စာရေးသူလည်း
ပြင်ပြေးထွက်ပြီး သင်္ချိုင်းဘက်ကို လှမ်းအော်ခေါ်ကြည့်၏။

အသံတွေ ဝင်နေသလို ဖြစ်နေ၏။ သင်္ချိုင်းထဲက ဗလုံးဗထွေး
ာ်ဟစ်သံ မျိုးစုံပေးပြီး မည်းမည်းကြီးတွေ ပြေးထွက်လာ၏။ ရွာက
ုပ်မှတ်၍ ရပ်စောင့်ကြည့်နေရာက ဓာတ်မီးနှင့် လှမ်းထိုးကြည့်၏။

ဓာတ်မီးနှင့် လူရိပ်ကို သေသေချာချာထိုးကြည့်တော့ ဘယ်သူမှ
။ ပြေးလာနေသူတွေကို ထိုးကြည့်တော့လည်း ဓာတ်မီးရောင်ထဲမှာ
ဆိုဘာမှမတွေ့။

စာရေးသူ အကြောက်လွန်ပြီး ရှူးဖြန်းဖြန်းပါကာ ရွာထဲကို ပြန်
ာ်ပြေးလာမိ၏။ အုပ်စုလိုက်ကြီး သေချာမြင်ရဲ့သားနဲ့ ဘာမှမရှိတာ။
ရေးသူ အော်ပြေးလာရင်း တစ်ဖက်ရွာလမ်းထိပ်က ထွက်လာသော မည်းမည်း
ုကြီးနှင့် ဝင်တိုးတိုက်မိ၏။ သူတို့ဆီက ဓာတ်မီးရောင်တွေ လင်းဖြာ
ာကိုသာ နောက်ဆုံးသိလိုက်ရပြီး သတိမေ့ခနဲဖြစ်သွား၏။

❀ ❀ ❀

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

❑

စာရေးသူ သတိပြန်ရလာချိန်မှာ ဦးမောင်းတို့ ဇနီးမောင်နှံ ဘေးနားမှာ ရှိနေ၏။ ရွာသူရွာသားတွေလည်း အုပ်စုလိုက်ကြီး တွေ့ရ၏။ ရွာကျောင်းဆရာတော်ကြီး ဦးဝါယမက စာရေးသူရဲ့ခေါင်းကို လက်နှင့်အုပ်ပြီး တရားစာရွတ်ဖတ်ပေးနေ၏။

"သတိရလာပြီ ဘာမှမဖြစ်တော့ဘူး။ အကြောက်လွန်သွားတာ။ ရေမန်းတိုက်လိုက်ကြ။ ငမောင်း ‥ မင်းလည်း အသောက်အစား ဆင်ခြင်။ သောက်စားလို့ မှောက်မှားပြီးဖြစ်ရတာ။ နောင်တရပြီး ဆင်ခြင်"

"မှန်ပါ့ ‥‥ ဘုရား။ တပည့်တော် ဆင်ခြင်သွားပါ့မယ်။ မကျွတ်မလွတ်သေးတဲ့ မောင်ညီအတွက် ရည်စူးအမျှဝေဖို့ အလှူအတန်းလုပ်ပေးပါ့မယ်။ မိပန်းရဲ့အိမ်မှာ လုပ်ပေးလိုက်ပါ့မယ်"

"အိမ်း ‥‥ သာဓု ‥‥ သာဓု ‥‥ ဦးဝါယမက သာဓုနှစ်ခွန်းသာ ခေါ်ပြီး ပြန်ကြွသွား၏။ တစ်ခွန်းကို တကယ်အလှူလုပ်ဖြစ်မှ ခေါ်မည်ဟု မိန့်မှာသွားလေသတည်း။

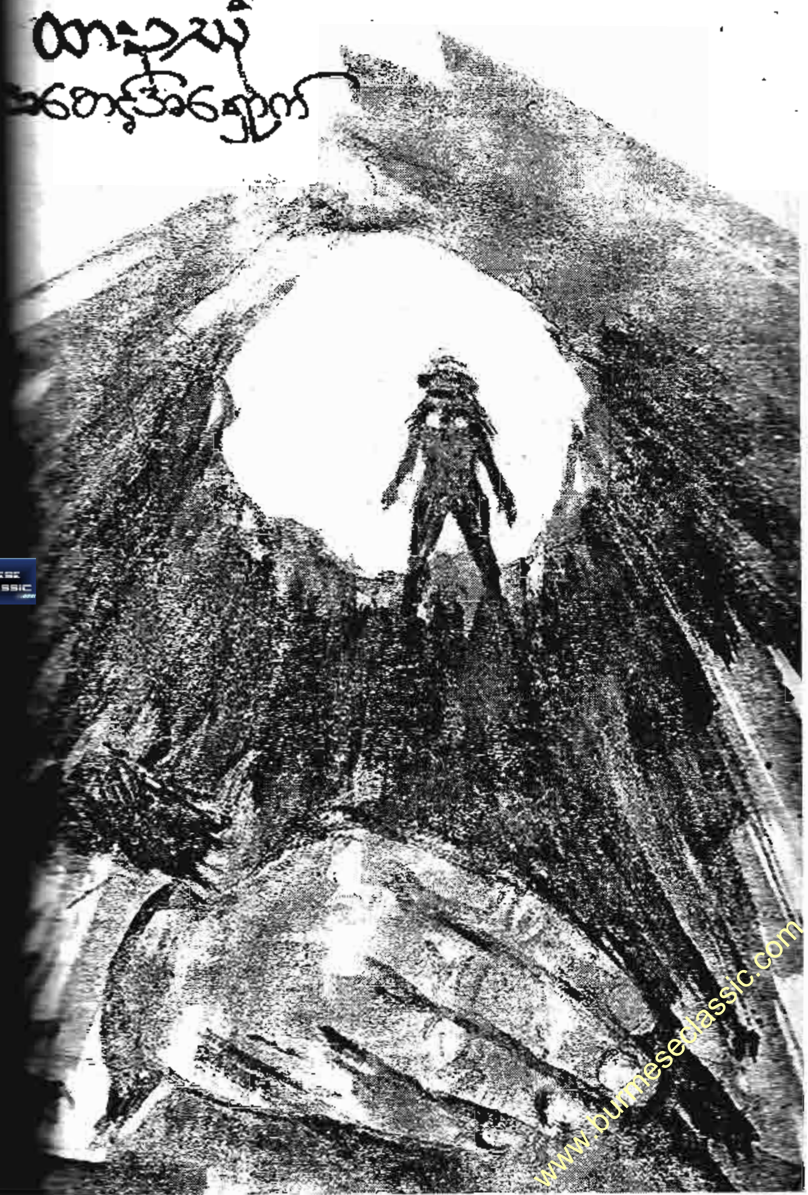

BURMESE CLASSIC

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

[၁]

သည့်အိမ်ကို ဝယ်ပြီး ပြောင်းလာစက ပတ်ဝန်းကျင်သစ်နှင့် ရင်းနှီးမှုမရှိသေး၍ အိမ်၏ရာဇဝင်ကို အစောတို့ မသိခဲ့ကြပါ။ အခန်းကျဉ်းကျဉ်း အိမ်ငှားဘဝတွင် အိမ်တစ်လုံးကို အိမ်ရှင်နှင့် ဟိုဘက်ခန်း၊ သည်ဘက်ခန်း နှစ်ခြမ်းခွဲ၍ နေခဲ့ကြရရာ အပြောအဆို၊ အနေအထိုင်က ကျဉ်းကျပ်ခဲ့ရသည်။ သည်ကြားထဲ အိမ်ရှင်ဦးလေးကြီးက မူးလာသည့် လင်မယားရန်ဖြစ်လျှင်ဖြစ်၊ မဖြစ်လျှင် မူးမူးနှင့် ထင်ရာမြင်ရာ တတွတ်တွတ် ပြောနေတတ်သောကြောင့် မျက်စိလည်းဆင်းရဲ နားလည်း မချမ်းသာ ဖြစ်ခဲ့ပြန်သည်။

ထိုအခြေအနေကြောင့် အိမ်ငှားဘဝကို စိတ်ပျက်နေချိန်၌ မိတ်ဆွေတစ်ဦးက ရွေ့ပြည်သာတွင် ဈေးတန်လှသော အိမ်ပိုင်းရှိသည့်အကြောင်း သတင်းပေးလာသည်။ ပေ (၂၀)၊ ပေ (၄၀) တွင် ဆောက်ထားသော ပျဉ်ထောင် သွပ်မိုး အိမ်ကလေးကလည်း သပ်သပ်ရပ်ရပ်အပြင် အိမ်ရှေ့မြေကွက်လပ် ပိုလေးနှင့်ဆိုတော့ စိတ်ဝင်စားမိသည်။ ဈေးကလည်း အတော်သက်သာ သည့်အပြင် တည့်တည့်ဆိုင်ဆိုင် ယူမည်ဆိုပါက ထပ်လျှော့ဦးမည်ဆိုသဖြင့် လင်မယားနှစ်ယောက်ဝယ်ရန် စိတ်ပါလာမိကြ၏။

ဦးမောင်းပြောနေရင်းက တန်းလျားပေါ် ပစ်လဲကျသွား၏။ စာရေးသူတစ်ယောက်တည်း ခြေမကိုင်မိ၊ လက်မကိုင်မိ။ ဘေးအိမ်တွေမှာသည်း လူမရှိ။ ဦးမောင်းနောက်ကို လိုက်သွားကြတာကိုး။ စာရေးသူလည်း ရှုပြင်ပြေးထွက်ပြီး သချိုင်းဘက်ကို လှမ်းအော်ခေါ်ကြည့်၏။

အသံတွေ ဝင်နေသလို ဖြစ်နေ၏။ သချိုင်းထဲက ဗလုံးဗထွေး အော်ဟစ်သံ မျိုးစုံပေးပြီး မည်းမည်းကြီးတွေ ပြေးထွက်လာ၏။ ရွာက ဘူးအုပ်မှတ်၍ ရပ်စောင့်ကြည့်နေရာက ဓာတ်မီးနှင့် လှမ်းထိုးကြည့်၏။

ဓာတ်မီးနှင့် လူရိပ်ကို သေသေချာချာထိုးကြည့်တော့ ဘယ်သူမှ ဆိုး ပြေးလာနေသူတွေကို ထိုးကြည့်တော့လည်း ဓာတ်မီးရောင်ထဲမှာ ဘာဆိုဘာမှမတွေ့။

စာရေးသူ အကြောက်လွန်ပြီး ရှူးဖြန်းဖြန်းပါကာ ရွာထဲကို ပြန် အော်ပြေးလာမိ၏။ အုပ်စုလိုက်ကြီး သေချာမြင်ရဲ့သားနဲ့ ဘာမှမရှိတာ။ စာရေးသူ အော်ပြေးလာရင်း တစ်ဖက်ရွာလမ်းထိပ်က ထွက်လာသော မည်းမည်း အုပ်စုကြီးနှင့် ဝင်တိုးတိုက်မိ၏။ သူတို့ဆီက ဓာတ်မီးရောင်တွေ လင်းဖြာ နေတာကိုသာ နောက်ဆုံးသိလိုက်ရပြီး သတိမေ့ခနဲဖြစ်သွား၏။

✿ ✿ ✿

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

[၃]

❑

စာရေးသူ သတိပြန်ရလာချိန်မှာ ဦးမောင်းတို့ ဇနီးမောင်နှံ ဘေး
မှာ ရှိနေ၏။ ရွာသူရွာသားတွေလည်း အုပ်စုလိုက်ကြီး တွေ့ရ၏။ ရွာကျောင်း
ဆရာတော်ကြီး ဦးဝါယမက စာရေးသူရဲ့ခေါင်းကို လက်နှင့်အုပ်ပြီး တရား
ရွတ်ဖတ်ပေးနေ၏။

''သတိရလာပြီ ဘာမှမဖြစ်တော့ဘူး။ အကြောက်လွန်သွား
ရေမန်းတိုက်လိုက်ကြ။ ငမောင်း ‥ မင်းလည်း အသောက်အစား ဆင်ခြ
သောက်စားလို့ မှောက်မှားပြီးဖြစ်ရတာ။ နောင်တရပြီး ဆင်ခြင်''

''မှန်ပါ့ ‥‥ ဘုရား။ တပည့်တော် ဆင်ခြင်သွားပါ့မယ်။ မကျွ
မလွတ်သေးတဲ့ မောင်ညီအတွက် ရည်စူးအမျှဝေဖို့ အလှူအတန်းလုပ်
ပါ့မယ်။ မိပန်းရဲ့အိမ်မှာ လုပ်ပေးလိုက်ပါ့မယ်''

''အိမ်း ‥‥ သာဓု ‥‥ သာဓု ‥‥ ဦးဝါယမက သာဓုနှစ်ခွ
ခေါ်ပြီး ပြန်ကြွသွား၏။ တစ်ခွန်းကို တကာယ်အလှူလုပ်ဖြစ်မှ ခေါ်မည်
မိန့်မှာသွားလေသတည်း။

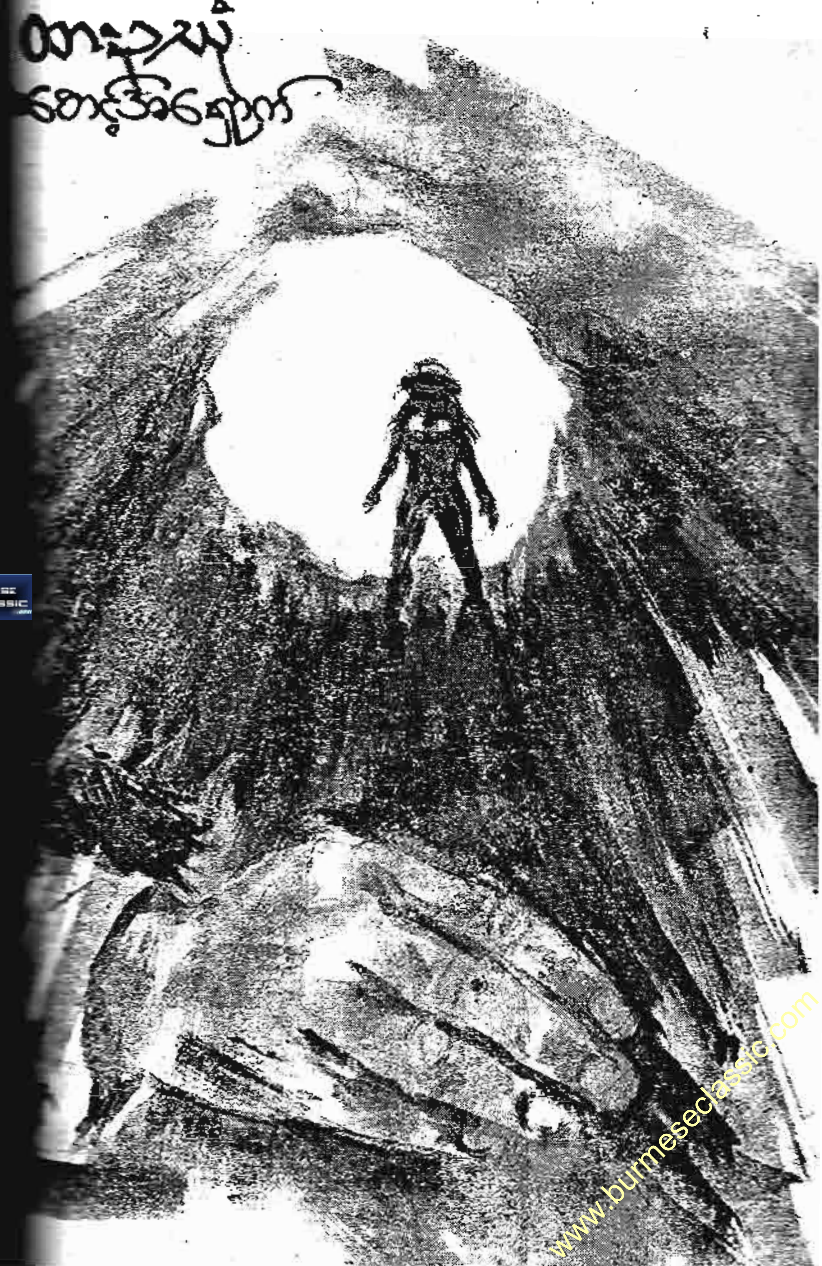

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

[၁]

❑

သည့်အိမ်ကို ဝယ်ပြီး ပြောင်းလာစက ပတ်ဝန်းကျင်သစ် ရင်းနှီးမှုမရှိသေး၍ အိမ်၏ရာဇဝင်ကို အစောတို့ မသိခဲ့ကြပါ။ အခန်းကျ ကျဉ်း အိမ်ငှားဘဝတွင် အိမ်တစ်လုံးကို အိမ်ရှင်နှင့် ဟိုဘက်ခန်း၊ သ ဘက်ခန်း နှစ်ခြမ်းခွဲ၍ နေခဲ့ကြရရာ အပြောအဆို၊ အနေအထိုင်က ကျဉ်းကျပ်ခဲ့ရသည်။ သည်ကြားထဲ အိမ်ရှင်ဦးလေးကြီးက မူးလာသည့် လင်မယားရန်ဖြစ်လျှင်ဖြစ်၊ မဖြစ်လျှင် မူးမူးနှင့် ထင်ရာမြင်ရာ တတွတ်တွ ပြောနေတတ်သောကြောင့် မျက်စိလည်းဆင်းရဲ၊ နားလည်း မချမ်းသာ ဖြ ပြန်သည်။

ထိုအခြေအနေကြောင့် အိမ်ငှားဘဝကို စိတ်ပျက်နေချိန်၌ မိတ် တစ်ဦးက ရှေ့ပြည်သာတွင် ဈေးတန်လှသော အိမ်ဝိုင်းရှိသည့်အကြော သတင်းပေးလာသည်။ ပေ (၂၀)၊ ပေ.(၄၀) တွင် ဆောက်ထားသော ပျဉ် သွပ်မိုး အိမ်ကလေးကလည်း သပ်သပ်ရပ်ရပ်အပြင် အိမ်ရှေ့မြေကွက် ပိုလေးနှင့်ဆိုတော့ စိတ်ဝင်စားမိသည်။ ဈေးကလည်း အတော်သက် သည့်အပြင် တည့်တည့်ဆိုင်ဆိုင် ယူမည်ဆိုပါက ထပ်လျှော့ဦးမည်ဆို လင်မယားနှစ်ယောက်ဝယ်ရန် စိတ်ပါလာမိကြ၏။

ဈေးသက်သာသည်ဆိုသော်လည်း ကိုယ့်ရှိငွေက သိပ်မပြည့်ချင်။ လိုနေသေးသည့်အတွက် ချီတုံချတုံဖြစ်နေဆဲ နယ်ကအမေက အိမ်တွင် ပတ်ခန့် ဆေးကုရန် ရောက်လာ၏။ ခါတိုင်းလာလျှင် နေ့ချင်းပြန် တတ် တစ်ညအိပ်မျှသာ လာခဲ့ဖူးရာမှ ယခုတစ်ခေါက် တစ်ပတ်ကျော် ာက် နေဖြစ်ခဲ့ပြီး ရောက်နေသော တစ်ပတ်အတွင်းမှာပင် အိမ်ရှင် လေးမူးကြီးအကြောင်း အမေ ကောင်းကောင်းသိသွားသည်။

ယင်းကြောင့် အစောတို့အိမ်ဝယ်ရန်ကိစ္စကို အမေက စိတ်ပါ ပါ တိုက်တွန်းတော့သည်။ လိုငွေကို ထုတ်ပေးမည်။ ဆပ်နိုင်မှ ဖြည်း ပြန်ဆပ်ဆိုသည့်အတွက် သည်အိမ်ကို ဝယ်ဖြစ်ခဲ့ခြင်းဖြစ်သည်။

ပြောင်းလာခါစကတည်းက . . . ပတ်ဝန်းကျင်၏ စိတ်ဝင်တစား လုံးများနှင့် အကဲခတ်နေဟန်တို့ကို သိသိသာသာ တွေ့ခဲ့ရ၏။ တစ်ပတ် ကြာ အိမ်နီးဝန်းကျင်နှင့် ခင်မင်မျက်မှန်းတန်းမိမှ သည်အိမ်အကြောင်း သည်။

သည်အိမ်က မြေကြမ်းသည်ဟု ဆိုသည်။ ဝယ်လက် ငါးဆက်၊ က်ဆက်ခန့် ပြောင်းပြီးပြီဟုလည်း ပြောကြသည်။ ဈေးက အတော် သာသဖြင့် အစောတို့လိုပင် ဝယ်ဖြစ်ခဲ့ကြခြင်းဖြစ်မည်။ ပြောင်းလာပြီး သ၊ နှစ်လထက် ပို၍ မနေနိုင်ကြဘဲ ပြန်ရောင်းပြေးကြသည်ဟု သိရ၏။ ကြောင်းမသိသူများက တန်လှသည်ဟု ဝယ်လိုက်ကြရင်း အိမ်အကြောင်း သော် ဈေးလျှော့ရောင်း ပြေးကြရင်းဖြင့် နောက်ဆုံး အစောတို့ ထဲ ရောက်လာခြင်း ဖြစ်လေသည်။

အမဲသားများဆိုလျှင် ဝယ်လာပြီးထားက အတုံးလိုက်ပျောက်သည် ဆိုကြ၏။ ညအိပ်လျှင် ခုတင်ပေါ်မှ ဆွဲချသည်ဟုလည်း ပြောကြ၏။ အိမ်ရှေ့ခြံဝ၌ သက်ရင့် ပျဉ်းမပင်ကြီးရှိရာ ထိုအပင်တွင် အစော တချို့ အရိပ်အယောင်မြင်ရဖူးသည် စသဖြင့် စုံနေအောင် ပြောကြ

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

အစောတို့သည် ငွေမပြည့်ဘဲ အမေ့ထံမှချေးကာ ဖြည့်ပြီး ဝယ်
လိုက်ရခြင်းဖြစ်ရာ ရောက်ရောက်ချင်းတော့ အိမ်တက်ပရိတ်မလုပ်နိုင်သေး
သို့သော် ညစဉ်နေ့စဉ် ဘုရားရှိခိုး၊ ရွတ်ဖတ်အမျှဝေတတ်သည့် အစော
အကျင့်က အရိုးစွဲနေခဲ့ပြီမို့ သည်အိမ်ပြောင်းလာတော့လည်း ထုံးစံအတိုင်း
ရွတ်ဖတ်အမျှဝေ၍လား မသိ။ အများပြောသလို အကောင်အထည်၊ အ
အသက် စသဖြင့်မည်သည့် ထူးခြားမှုမျိုးမှ မတွေ့ခဲ့ရပါ။

သို့သော် နှစ်နှစ်အရွယ်သားငယ်ကမူ မကြာခဏ လန့်တတ်
မကြာခဏလည်း ဖျားနာတတ်လေသည်။ အစကတော့ ကလေးဖျားသည်
လန့်သည်ကို အိမ်အကြောင်းမသိသေး၍ ကြောက်ရမှန်းလည်း မသိ
နောက်ပိုင်းရပ်ကွက်နှင့် သိကျွမ်းလာမှ ဟိုလူပြော သည်လူပြောနှင့် သိလာ
ပြီး ဟုတ်သော်ရှိ မဟုတ်သော်ရှိ အစောမှာ သားအတွက်ပူရတော့သည်။
ကလေးက မမြင်သင့်တာတွေများမြင်ပြီး လန့်နေ၊ ဖျားနေတာလား
ကြောက်လာသည်။ ဝယ်ကလည်း ဝယ်ပြီးနေပြီ။ ပြောင်းချင်စိတ်များကာ
အကြောင်း မစုံမစမ်းဝယ်မိသော အစောတို့ အပြစ်ဖြစ်ပါ၏။ ဝယ်ဖို့ငွေ
ပင် ချေးငှားခဲ့ရသေးရာ အမေ့ငွေ ကြွေးအေးမှိုသာ တော်တော့သည်။ နော
ထပ် အိမ်ပြောင်းရန်မှာကား လောလောဆယ် ဘယ်လိုမှ မဖြစ်နိုင်သေး

သို့နှင့် နောက်ဆုံး ခင်ပွန်းဖြစ်သူနှင့် အိမ်တက်ပရိတ်နာတို
အောင် စီစဉ်ရန် တိုင်ပင်ကြ၏။ ဘုန်းကြီးငါးပါးပင့်ကာ ဆွမ်းကျွေး
မိတ်ဆွေများနှင့် အိမ်နီးဝန်းကျင် ပရိသတ်မျှ ဖိတ်ကြားကာ အကျဉ်းချုံး
လုပ်နိုင်ပေမည်ဟု တွက်ကြသည်။ နှစ်ဦးစလုံးက အရာရှိဝန်ထမ်းများ
သော်လည်း စုဆောင်းငွေနှင့် အိမ်ဝယ်လိုက်ရသဖြင့် လက်ထဲတွင် ငွေ
အခဲနှင့် မရှိသေးပေ။ ယခု လဝက်ကျိုးပြီဖြစ်၍ လကုန်လစာထုတ်ပြီး
မည်ဟု ကြံရွယ်ထားကြသည်။

အစောကတော့ ဗုဒ္ဓဘာသာပီပီ မြင်အပ်မမြင်အပ် ပုဂ္ဂိုလ်
သည်ကို ယုံကြည်သည်။ သို့ကြောင့် ဘုရားတွင် ဆွမ်း၊ ပန်း၊ ရေ

တင်ရင်း အမျှဝေရင်းဖြင့် လကုန်လျှင် အလှူလုပ်၊ အမျှဝေမည့်အကြောင်း
ကားစုကို အနှောက်အယှက်မပြုဘဲ စောင့်ရှောက်ပါရန် တိုင်တည်မိလေ
သည်။ တိုက်ဆိုင်သည်ပဲလားမသိ။ မကြာခဏ ဖျားနာနေတတ်သော
ငယ်ကလည်း ယခုတလော ကျန်းမာနေသဖြင့် အလှူလုပ် အမျှဝေပါ
ည်ဆိုသည့်အတွက်များလား ...ဟု အစော စိတ်ထဲ ထင်မိထင်ရာ
မိသည်။

"အစောရေ ... ဒို့အလှူလုပ်မယ်ဆိုခါမှ ကိုယ်က ခရီးထွက်ရဦး
မယ်၊ လမကုန်ခင် သွားရမှာ။ ဟိုမှာ သုံးလလောက် နေရမှာတဲ့ကွာ"

တစ်နေ့ ခင်ပွန်းဖြစ်သူကိုကျော်စွာက ရုံးမှအပြန် ပြောလာသည်။
ခင်ပွန်းသည် လမ်းတံတားအင်ဂျင်နီယာဖြစ်ရာ တာဝန်ကျရာလုပ်ငန်းခွင်သို့
ထိုပင် ခရီးထွက်ရတတ်သည်။

"သုံးလတောင် နေရမှာတဲ့လား ... ကိုလေး ,..."

"သုံးလတောင် ကျော်ချင်ကျော်ဦးမှာ၊ အဲဒီမှာ တံတားဟောင်း
ဖိုးချဲ့ပြင်ဆင်ဆောက်ရမှာလေ"

"ဒါဆို ... အလှူလုပ်ဖို့က ..."

"အင်း ... ခရီးထွက်ရဦးမှာဆိုတော့ ငွေကလိုဦးမှာ၊ ခရီးစရိတ်
နောက်မှ တင်ရမှာကိုး"

အဖျက်ဟုပင် ဆိုရမည်လားမသိ။ ခင်ပွန်းသည်က ခရီးထွက်ရန်
ကြောင်းပေါ် လာသကဲ့သို့ အင်းစိန်နေ အိမ်ထောင်ခွဲညီမဖြစ်သူက
တက်ရောင်ကာ ဆေးရုံတက်ခဲ့ရသည်။ ညီမမှာ ငွေကြေးပြေပြေလည်
ည် မရှိလှရာ အစောကပင် ခွဲစရိတ်၊ ဆေးဝါးကုသစရိတ်နိုင်သမျှ ထုတ်
ိုက် ပြန်သည့်အတွက် ရှေ့လ အလှူလုပ်မည့်ကိစ္စကို ရွှေ့ဆိုင်းရ
သည်။ ခင်ပွန်းခရီးမှ ပြန်ရောက်မှပင် လုပ်တော့မည်ဟု သတ်မှတ်လိုက်
ပြီး ခင်ပွန်းမှာလည်း ခရီးထွက်သွားခဲ့တော့သည်။

"မမစော ... ဘာလုပ်နေတာလဲဟင်၊ နတ်စင်ဆောက်မလို့လား"

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

လမ်းဆီမှ လှမ်းမေးသံကြောင့် တူကိုကိုင်ရင်း အစော လှည့်ကြ

ဏ်။

"ဩော် . . . ဉမ္မာ၊ အဟင်း . . . နှတ်စင်မဟုတ်ပါဘူး။ ဘုရား

ရိုက်နေတာပါ"

"ဟင် . . . သစ်ပင်မှာ ဘုရားစင်ရိုက်တယ် . . . ဟုတ်လား . . ."

ဉမ္မာက တအံ့တသြ မေးသည်။ အစောက ပြုံးရင်း . . .

"ဒီလိုလေ . . . ဉမ္မာရဲ့။ မမစောတို့ အိမ်တက်ပရိတ်လုပ်မလို့

အကြောင်းကြောင်းနဲ့ ခုလောလောဆယ် မလုပ်ဖြစ်သေးဘူး။ အဲဒါကြော

အစောင့်ရှိတယ်လို့ ပြောကြတဲ့ ဒီပျဉ်းမပင်မှာ ဘုရားစင်လေး ရိုက်နေ

ဒီဝင်းအကြောင်းလည်း သိတဲ့အတိုင်းပဲ။ အစောင့်ရှိတယ် ဘာညာဆို

ဉမ္မာတို့ပဲ ပြောပြခဲ့တာလေ။

ဒီတော့ အဲဒီအစောင့်ဝေ့ဘာတွေရှိခဲ့ရင် သူတို့ဆွမ်းကပ်လို့

အောင် မမစောက ဒီအပင်မှာ ဘုရားစင်ဆောက်ပေးနေတာ။

မမစောက တင်ပေးလိုက်တဲ့ဆွမ်းကို သူတို့က ကပ်ရင် သူ

နေ့တိုင်း ကုသိုလ်ပြုရသလို ဖြစ်သွားမှာပေါ့။ ဒါကြောင့် . . ."

ဉမ္မာက မျက်လုံးကလေးပြူးကြည့်ကာ 'ကြံကြံဖန်ဖန် မမ

လုပ်ကောင်းလို့လား' ဟု ဆိုလေသည်။

အစောကတော့ ကိုယ့်တွက်ကိန်းနှင့်ကိုယ် ကျေနပ်နေ

သစ်ပင် ဘုရားစင်တွင် ဆွမ်း၊ ပန်း၊ ရေချမ်းများ အစောက သွားတင်

အိမ်ဝိုင်းအတွင်း အစောင့်အရှောက်များ ဆွမ်းကပ်လှူပါဟု တိုင်တည်

သူတို့ ကုသိုလ်ပြုခွင့်ရသည့်အတွက် အစောတို့ကို စောင့်ရှောက်လိမ့်

ဟု ထ   လသည်။

✿ ✿ ✿

[၂]

❑

"အိမ်ရှင်တို့ . . . အိမ်ရှင်တို့ . . ."

အိမ်ရှေ့မှ ခေါ်သံကြောင့် အစောက ချက်လက်စ ချဉ်ရည်ဟင်းအိုး

ချထည့်လိုက်ပြီး ရှေ့သို့ ထွက်လာသည်။ အိမ်ရှေ့တံခါးဝတွင် အမျိုး

ခပ်ဝဝနှစ်ယောက်ရပ်ကာ ခေါ်နေခြင်းဖြစ်၏။

"ဘာကိစ္စရှိလို့ပါလဲ . . . အစ်မ"

အစောက ထိုသူတို့ကို မမြင်ဖူးသဖြင့် စူးစမ်းရင်း မေးလိုက်သည်။

"ငါ့ညီမတို့ အလှူလုပ်မယ်ဆိုလို့ အစ်မတို့စောင့်နေတယ်။ ခု . . .

သေးလို့ လာမေးတာပါ။ ဘာဖြစ်လို့ မလုပ်တာလဲ"

"ရှင် . . ."

အစော အံ့အားသင့်သွား၏။

"အလှူ ဘာဖြစ်လို့ မလုပ်တာလဲဟင်"

ပိုကြီးပုံရသည့် အမျိုးသမီးက ထပ်မေးလိုက်သည်။

"ရှင် . . . ဩော် . . . ဟို . . . ရက် . . . ရက်ရွှေ့လိုက်တာပါ။

. . . မ . . . ကျွန်မခင်ပွန်းကလည်း ခရီးသွားနေတယ်။ နောက်ပြီး ညီမ

ည်း ဆေးရုံတက်ရတော့ . . ."

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

အစောက အမြီးအမောက်မတည့် ပြန်ဖြေမိ၏။ တစိမ်းလူများ ငွေကြေးအဆင်မပြေသေး၍ဟု မပြောချင်သဖြင့် ရှောင်ဖြေလိုက်မိခြင်း ဖြ လေသည်။

"ငွေ အဆင်မပြေဖြစ်လို့လား . . . ဒီအတွက်တော့ မပူနဲ့၊ အ ပြေပါလိမ့်မယ်။ အလှူကိုသာ လုပ်ဖြစ်အောင်လုပ်ပါ။ နောက်ပြီး . . ."

အမျိုးသမီးက ဆက်မပြောသေးဘဲ ရပ်ထားလိုက်၏။ နော တစ်ယောက်က ဝင်၍ . . .

"အစ်မတို့က ဟိုမှာနေတာ"

သူမက အိမ်ရှေ့ခြံဘက်ဆီသို့ လက်ညိုးထိုးပြ၏။

"တစ်ခု တောင်းပန်ချင်လို့ပါ။ ဒီက ငါ့ညီမ ရိုက်ထားတဲ့ဘုရာ ကို ပြန်ဖြုတ်ပေးပါလား။ ဘုရားစင်ရှိတော့ အစ်မတို့ နေလို့မရလို့ပါ"

"ရှင် . . ."

အစော'ရှင်' မိပြန်လေသည်။

"ညီမပဲ အစ်မတို့ကိုယ်စား ဆွမ်းကပ်ပေးရင် ပြီးပါပြီ။ အဲ ပြောတာ။ အလှူလည်း လုပ်ဖြစ်အောင်လုပ်ပါ၊ အစ်မတို့ကိုလည်း ‌ေ အစ်မတို့ စောင့်နေမယ်"

ပြောပြောဆိုဆို နှစ်ယောက်စလုံး ခြံဝဆီသို့ လှည့်ထွက်သွာ လေသည်။ အစောမှာဘာမျှ ပြန်မပြောနိုင်ဘဲ သူတို့ကိုသာ အငေ လှမ်းကြည့်နေမိလေသည်။ ကြည့်နေရင်းက ခြံဝအရောက် . . .

"အမလေး . . ."

အစောကြက်သီးများ ဖြန်းခနဲထကာ အလန့်တကြားအော်လို တော့သည်။

✿ ✿ ✿

[၃]

❑

"အမလေး . . ."

အစော အထိတ်တလန့် အော်မိလိုက်၏။

ဟင် . . . ငါ . . . အိပ်မက် မက်နေတာပါလား။

အိပ်ရာပေါ်တွင် ဝေါက်ခနဲ ထထိုင်မိခါမှ အိပ်မက်မက်နေမှန်း သိရ သည်။ ထူးဆန်းလိုက်တာ . . .။

အိပ်မက်ထဲမှ အမျိုးသမီးနှစ်ယောက်သည် အစောကြည့်နေစဉ် င် ခြံဝပျဉ်းမပင်ကြီးနား၌ ဖြုန်းခနဲ ပျောက်သွားသောကြောင့် လန့် ခြင်းဖြစ်လေသည်။ နာရီကြည့်မိတော့ အရုဏ်တက်ချိန် ဖြစ်နေပြီ။ ကြောင့် ပြန်မအိပ်ဖြစ်တော့ဘဲ ဆွမ်းချက်ရန် ထလိုက်သည်။

တစ်နေ့လုံး အိပ်မက်ကသာ အစောကို ကြီးစိုးနေလေသည်။ ညနေ င်ကား မမျှော်လင့်ဘဲ သနပ်ပင်မှ အမေရောက်လာသည်။

"အမေ . . . နေမကောင်းပြန်ဖြစ်လို့လား . . ."

အစောက စိုးရိမ်တကြီး မေးမိ၏။ အမေသည်နယ်တွင် လယ်များ ရှိရာ အဖေမရှိကတည်းက လယ်အလုပ်၊ ခြံအလုပ်ကို သူ့ငွေး၊

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

လူငှားများနှင့် ဦးစီးလုပ်ကိုင်နေရသဖြင့် နေမကောင်းဖြစ်၍ ဆေးကုရန် မှသာ ရောက်လာတတ်သည်။ အတူနေ လူပျိုအစ်ကိုကြီးနှင့် လွှဲထား ရန်ကုန်တွင်လာနေပါရန် ခေါ်သော်လည်း 'ညည်းတို့ ရန်ကုန်က မွန်း တယ်' ဟုဆိုကာ ခေါ်မရပေ။ တစ်လောဆီက ဆေးလာကုပြီး ပြန်သွား သည့်ကြောင့် ယခုထပ်မံ၍ ဖြစ်ခြင်းလား . . . ဟု စိတ်ပူကာ မေးမိခြင်း သည်။

"မဟုတ်ပါဘူးအေ . . . အမေ နေကောင်းပါတယ်။ သမီးကို လာပေးတာ"

"ဟင် . . . ဘယ်ကငွေလည်း အမေ"

"သမီးတို့ လွန်ခဲ့တဲ့နှစ်နှစ်လောက်က စပါးဝယ်ဖို့ ငွေကြိုပေး တဲ့ရွာက ကိုသောင်းကြိုင်တို့လေ . . . အဲဒီနှစ်က မိုးကြောင့် အခင်းတွေပျ စပါးမထွက်လို့ သမီးတို့ စပါးလည်းမရ ငွေလည်းဆုံး ဖြစ်ခဲ့တာရော။ သူတို့လည်း စီးပွားပျက်လို့ မန္တလေးဘက် ပြောင်းသွားကြတယ်လေ။

အဲဒါ . . . ဒီမနက်ပဲ အမေတို့ရွာကို ရောက်လာတယ်။ စီးပွားရေး ပြန်အဆင်ပြေလို့ သမီးငွေတွေ လာပြန်ပေးတာ . . . တဲ့"

"ဟင် . . ."

"ကြားထဲနှစ်တွေမှာ အဆင်မပြေလို့မပေးနိုင်ခဲ့တာလည်း ပန်ကြတယ်။

နောက် . . . သမီးကို ပေးပေးပါဆိုပြီး ငွေတွေ ပြန်လာ အမေ လာပို့တာ။ ဆီ (၁၀) ပိဿာပုံးလည်း ပေးလိုက်သေးတယ်။

အမေက အစောကို ငွေ (၅) သိန်း ထုတ်ပေးသည်။

အစောတို့သည် တစ်နှစ်စာဆန်ကို သည်သို့ပင် နိုင်သ စပါးကြိုတင်ဝယ်ကာ အမေ့စပါးများနှင့်အတူ ကြိတ်ခွဲလျှက် သိုလှော လေ့ရှိ၏။ အမေတို့က ကောက်ကြမ်းစပါးများသာ စိုက်သဖြင့် ပေါ် သော ဦးသောင်းကြိုင်လယ်မှ စပါးဝယ်ရခြင်းဖြစ်လေသည်။ ထို ငွေများဆုံးရှုံးခဲ့သော်လည်း စိုက်ခင်းအမှန်တကယ်ပျက်ကာ ပိုင်ရှင်မှာ စီးပွားပျက်သွားခြင်းကြောင့် အစောတို့လည်း အဆုံးထားခဲ့ရသည်။

"ထူးဆန်းလိုက်တာ . . . အမေရယ်"

ငွေများကိုကိုင်ရင်း အစောအံ့ဩဝမ်းသာ ပြောမိလေသည်။ ရိုးသား သန့်သော တောသူတောင်သားတို့၏ အရင်းခံစိတ်ဓာတ်ကိုလည်း လေး နက်ကျူးမိသည်။ အစောက အမေ့ကို ညကအိပ်မက်အကြောင်းလည်း ပြောလိုက်၏။

"သမီး . . . အဆုံးထားပြီး ဘယ်လိုမှ မမျှော်လင့်တော့တဲ့ငွေတွေ တာ အမေရဲ့။ တိုက်ဆိုင်တာပဲဆိုဆို သမီးအလှူလုပ်ဖို့ ငွေအဆင် သွားပြီ။ ဝမ်းသာလိုက်တာ . . . အမေရယ်"

"အေး . . . အေး . . . မယ်မင်းကြီးမ ညည်းကတော့လေ ဘာ ညာမသိနဲ့ ထင်ရာမြင်ရာ စွတ်လုပ်တတ်တဲ့အကျင့်က မပျောက်ဘဲ အမေလည်း အိမ်ခြံဝပျဉ်းမပင်မှာ စင်ရိုက်ထားတာတွေ့လို့ ဘာလုပ် တာလဲ မေးမလို့ပဲ။ ကြုံကြုံဖန်ဖန် မလုပ်ကောင်း လုပ်ကောင်းအေ"

"သမီးက ရပ်ကွက်ကပြောသလို အစောင့်အရှောက်တွေရှိရင် ဆွမ်းတင်လို့ရအောင် လုပ်ပေးတာပါ . . . အမေရဲ့"

"ဟဲ့ . . . မြင်အပ် မမြင်အပ် နှစ်ရပ်များစွာသတ္တဝါ . . . လို့ ဆိုသမို့ မမြင်အပ်တဲ့ အစောင့်အရှောက်တွေလည်း ရှိမှာပဲလေ။ သမီးက ကောင်းလုပ်ပေးတာ မှန်ပေမဲ့ အဲဒီအပင်မှာများ သူတို့နေကြတာဆိုရင် စင်ရိုက်ထားတော့ ဘုရားစင်အထက်မှာ သူတို့ ဘယ်လိုနေလို့ရ အောက်ဆင်းနေကြရမှာပေါ့။ ဒါကြောင့် ဖြစ်မယ်။ ညည်းကလေ . . ဆင်ရာလုပ်တော့တာပဲ"

အမေက ဆူသည်။ အမေပြောမှ အစောလည်း စဉ်းစားမိတော့၏။

"သူတို့က ကိုယ်တိုင်ဆွမ်းကပ်လို့မှ မရတာကွဲ့။ အမေတို့ သမီးတို့ ပြီး အမျှဝေတာကို သာဓုခေါ်ရင် သူတို့ကပ်သလိုပဲ ကုသိုလ်ရနိုင်မှာ ကြောင့် သမီးကို သူတို့ကိုယ်စား ဆွမ်းကပ်ပေးရင်ရပြီလို့ ပြောတာ

အစော သဘောပေါက်သွား၏။ ချက်ချင်းပင် စင်ကိုဖြုတ်ပစ်လိုက် ထဲမှ တောင်းပန်စကားဆိုမိသည်။ အမေ ရောက်နေတုန်းပင် အိမ်

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

တက် ပရိတ်အလှူလုပ်ရန် စီစဉ်ကြသည်။ ခင်မွန်းသည်ထံသို့လည်း ... အပတ်ရုံးပိတ်ရက်တွင် ပြန်လာနိုင်က ပြန်လာရန် အကျိုးအကြောင်း ... ဆက်လိုက်တော့သည်။

✿ ✿ ✿

[၄]

❑

"အားလုံး ... အမျှ ... အမျှ ... အမျှ ... ယူတော်မူကြပါ... လော့"

"သာဓု ... သာဓု ... သာဓု ..."

အမျှဝေနေရင်း အစော တုန်သွားသည်။ အစောအိပ်မက်ထဲမှ ... သမီးနှစ်ယောက်နှင့် အိမ်တွင်းခြံတွင်းရှိ မြင်အပ်မမြင်အပ်ပုဂ္ဂိုလ်များ ... လည်း ဤကုသိုလ်ကို အမျှပေးဝေပါကြောင်း စိတ်ထဲမှ ရည်မှန်းပို့သမီး... ထိုစဉ် အစောနားတွင်ကပ်၍ သာဓုခေါ်သံအကျယ်ကြီးကို ကြားလိုက်ရ... ကြောင့် လန့်တုန်သွားခြင်း ဖြစ်လေသည်။ သို့သော် ယင်းလန့်စိတ်... တခဏချင်းပင် ပျောက်သွားလျက် ကြက်သီးများထသည်အထိ ပီတိ... မိကာ အစော လှိုက်လှိုက်လှဲလှဲ အမျှဝေသည်။ သာဓုခေါ်သံက... အစော နား,နားကပ်ကာ ပီပီသသကြီး ကြားနေရသည်။

အလှူ အထမြောက်သွားပြီဖြစ်၍ အစောစိတ်ချမ်းသာမိ၏။ ... က အစောအိမ်မက်ဆန်း မက်သည်။ အိပ်မက်ထဲတွင် တစ်ခါလာခဲ့... မိန်းမနှစ်ယောက်က ပြုံးရွှင်စွာ ထပ်မံရောက်လာသည်။

ညီမတို့ ဝေတဲ့အမျှကိုရလို့ အစ်မတို့ အမြင့်ဘဝ ရောက်သွားပါပြီ။ ...ဘဝမှာ ခုလိုညီအစ်မ မဟုတ်တော့ဘဲ မောင်နှမနှစ်ယောက်အဖြစ် ...ပြောင်းသွားပြီဟု ဆိုသည်။ အစ်မတို့ ပြောင်းရတော့မယ်။ ဒါပေမဲ့ ညီမတို့ ...တွက် အစောင့်အရှောက် ထားပေးခဲ့ပါတယ် ... ဟုလည်း ပြောသည်။

ထို့နောက် ဘုရားကြီးတစ်ဆူ၏ အောက်ဘက်လိုဏ်အတွင်းသို့ ...သွားကြသည်ကို တွေ့ရသည်။ အစောက 'အစ်မ' ... 'အစ်မ' ... ဟု ...ရင်း နောက်က လိုက်ဝင်သည်။ အမျိုးသမီးနှစ်ယောက်သည် ကြည့်နေရင်း ...င် အမျိုးသားတစ်ယောက်၊ အမျိုးသမီးတစ်ယောက်ပုံစံ ပြောင်းသွားပြီး ...စ်လောက်မရှိတရှိ သံဇကာလေးကိုကျော်ကာ ဝင်သွားကြခြင်းဖြစ်၏။

အစောကလည်း နောက်ကလိုက်ကျော်ဝင်သည်။ သို့သော် ထိုဒူး...တရှိ သံဇကာလေးကို အစော မည်မျှကျော်ဝင်၍မရဘဲ ဂူအတွင်း ဝင်သွား...သော သူတို့ကိုခေါ်ကာ ကျန်ရစ်ခဲ့ရရင်း အိပ်ရာမှ နိုးလာခဲ့ရလေသည်။

သည်နောက်ပိုင်းတွင် အစောတို့ စီးပွားတစ်ဟုန်ထိုး တက်လာ...သည်။ အုတ်၊ သဲ၊ ကျောက် လုပ်ငန်းအပြင် အစောတို့လုပ်သမျှ ...ရောင်း အဝယ်လုပ်ငန်းတိုင်း အောင်မြင်ဖြစ်ထွန်းလာသည်။ လုပ်ငန်းသုံး ...ယာဉ်၊ အငှားယာဉ်၊ ကိုယ်ပိုင်ယာဉ်များပင် ဝယ်ယူလာနိုင်သည်အထိ ...တက်ခဲ့သည်။

ထူးဆန်းသည့် အချက်တစ်ချက်လည်း ရှိပါသေးသည်။

အစောတို့ ရွှေပြည်သာတွင် သူခိုးဂိုဏ်းကြီးများ အတော်သောင်း...ပြီး တိုက်အိမ်ကဲ့သို့ အိမ်ကြီးရခိုင်များကိုပါ ဖောက်ထွင်းခိုးယူမှုများ ...နေခဲ့သည်။ အစောတို့အိမ်မှာ ပျဉ်များအဆင့်ဆင့် ထပ်ကာထားသော ...တောင်အိမ်ဖြစ်၍ ဟိုဘက်သည်ဘက်သံကို ခွာလိုက်ရုံနှင့် ဝင်ခိုးရန် ...ယ်တကူ ဖြစ်နိုင်သည်။ စီးပွားတက်လာသော အစောတို့အိမ်ကို မျက်စိ...ကာ ခိုးရန် အစီအစဉ်ရှိကြောင်းလည်း သိခဲ့ရသည်။

သိရပုံမှာ သည်သို့ဖြစ်သည်။

✿ ✿ ✿

www.burmeseclassic.com

[၅]

❑

အစောတို့ ပြည်မြို့သို့ ခရီးတစ်ခုသွားပြီး ပြန်ရောက်ကတည် အိမ်တွင်လာကူလုပ်နေကျ အဒေါ်ကြီးပေါ်မလာ၍ လေးငါးရက်အကြာ မေးစမ်းကြည့်သောအခါ အဒေါ်ကြီးမှာ နေမကောင်းဖြစ်နေသည်ဟု ၏။

အိမ်တွင်ကူလုပ်နေသောသူဖြစ်၍ သံယောဇဉ်မကင်းသဲ အ တို့ညီအစ်မနှစ်ယောက် အဒေါ်ကြီးအိမ်သို့ သတင်းမေးရန် စုံစမ်းမေ ရောက်သွားခဲ့ကြသည်။ နေမကောင်းဖြစ်နေသည်ကို တွေ့၍ဆေးဖိုး လိုအပ်သည်များ အကူအညီပေးသောအခါ အဒေါ်ကြီးက တရှုပ်ရှုပ်ငို သည်။

“သူတော်ကောင်းတွေကို စော်ကားမိလို့ အဒေါ်တို့ ဒီလိုဖြစ် ပါကွယ် . . . အဟီး . . . ဟင့်”

အစောတို့ကား နားမလည်။ အဒေါ်ကြီးက . . .

“အဒေါ့်ယောက်ျားက ရွှေပြည်သာမှာ နာမည်ကြီး သူခိုးကိုယ် တစ်ယောက်ပါ။ အဒေါ်ကို သမီးတို့ အိမ်အခြေအနေ၊ လူဝင်လူထွ ကြည့်ခိုင်းထားပြီး သူ့ကို ပြန်ပြောပြရပါတယ်။ အဒေါ်က မလုပ်ချင်ပ ဒါပေမဲ့ . . . သူခိုင်းတာမလုပ်ရင် ရိုက်နှက်နိုပ်စက်တတ်တော့ ကြော

ခိုင်းရတာပါ။ သမီးတို့အိမ်ကို ဝင်ခိုးကြဖို့ သူတို့ လေးငါးကြိမ်လောက် ကြံစည်ခဲ့ကြပါတယ်”

“ဘုရား . . . ဘုရား . . .”

အစောတို့ ဘုရားတ,မိကြလေသည်။

“ဒါပေမဲ့ တစ်ကြိမ်မှ အထမမြောက်ခဲ့ပါဘူး။ အစီအစဉ်တွေ ဘယ် လိုချထားထား ခိုးမယ့်နေ့ကျရင် အဖွဲ့ထဲက တစ်ယောက်မဟုတ်တစ်ယောက် က သမီးတို့ အိမ်သားတွေကိုပဲဖြစ်ဖြစ်၊ သမီးတို့ရဲ့ အလုပ်သမားတွေကိုပဲ ဖြစ်ဖြစ် မှုးပြီး အကုန်ပြန်ပြောမိကြသတဲ့”

သြော် . . . ဒီလိုကိုး။ ဒါကြောင့် အစောတို့ သတင်းကြားရတာကိုး။

ထိုသတင်းများကို သိရစဉ်က အစောအိမ်မှ ကြားလာရသူသည် သော လူစိမ်းတစ်ယောက်က လာပြောသည်မျိုးနှင့်ကြုံကာ သိလာရ ခြင်းဖြစ်၏။ အစောကိုယ်တိုင်ပင် တစ်နေ့ မြို့ထဲမှအပြန် အစောမသိသော သူတစ်ယောက်က ‘အစ်မ . . . အစ်မ’ ဟု နောက်ကလိုက်ခေါ်သည်။

“ကျွန်တော် . . . သတင်းပေးစရာရှိလို့၊ အစ်မတို့အိမ် ဒီည သူခိုး ဝင်ခိုးမယ်။ သတိထားနေပါ . . .”

စသည်ဖြင့် ဗလာချီ လာပြောသွားသည်ကို ကြုံဖူးခဲ့သည်။

ထိုနည်းဖြင့်ပင် အစောသာမဟုတ်။ အိမ်မှ တစ်ယောက်ယောက် က လူတစ်ယောက် လာပြောသွားသည်ဟုဆိုကာ သိလာရခြင်းမျိုးချည်း ကြုံခဲ့ရသည်ကို အစောပြန်အမှတ်ရလာသည်။

အတွေးလွန်နေသော အစောကို အဒေါ်ကြီး၏ ဆက်ပြောသံက ဆက်တောက်လိုက်၏။

“သူတို့လည်း ဘယ်လိုကဘယ်လို ပြောမိကြမှန်း မသိဘူး . . တဲ့။ သမီးတို့အိမ်က တစ်ယောက်ယောက်ကိုတွေ့ရင် ပြောချင်စိတ်ကိုထိန်းမရ ဘဲ သွား,သွားပြောမိကြတာ . . . တဲ့။

တိုတိုပြောရရင်တော့ အဲဒီလို သတင်းကြိုပေါက်နေလို့ သူတို့ ချင်းချင်းလည်း စကားတွေများကြ၊ ရန်တွေဖြစ်ကြနဲ့ အစီအစဉ်လည်း ပျက်ခဲ့ရတယ်လို့ ပြောတယ်”

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

အစောတို့ ညီအစ်မ တစ်ယောက်ကိုတစ်ယောက် အံ့အားတသင့် ကြည့်မိကြ၏။ အဒေါ်ကြီးက ဆက်ပြောသည်။

"ပြီးခဲ့တဲ့ အပတ်ကတော့ သမီးတို့ ပြည်ကို သွားကြတဲ့နေ့ အဲဒီနေ့ညမှာ ဝင်နိုးဖို့ သူတို့ သေချာစီစဉ်ကြသတဲ့။ တစ်နေ့လုံးလည်း တစ်ယောက်မှ အပြင်မထွက်ဘဲ နေကြတယ်။ ပြောမိမှာစိုးလို့တဲ့။ ကိုယ်နိုး အစီအစဉ် ကိုယ်ကပဲ ပြန်ဖော်နေမိကြတာကို သူတို့လည်း ထူးဆန်းနေ ကိုး။ ဒါပေမဲ့ အဲဒီညက သမီးတို့အိမ်မှာ ကလေးမွေးနေ့ လုပ်တယ် လူတွေလည်း အများကြီးနဲ့ဆိုတော့ သူတို့အစီအစဉ် ပျက်ပြန်ရော"

"ဟင် ... အစောတို့က ကလေးမွေးနေ့လုပ်တယ် ... ဟုတ်လား"

"ဟုတ်တယ်လေ။ သမီးတို့ပြည်ကို တစ်ည၊ နှစ်ညအိပ်လောက် ခရီးသွားမယ်။ သမီးတို့မရှိတုန်း ခြင်ထောင် လျှော်ထားပေးပါလို့ အဒေါ်ကို ပြောပြီး ပေးခဲ့သေးတယ်ကော။ အဲဒီမနက်က အဒေါ် သမီး ခဲ့တဲ့ ခြင်ထောင်သွားလျှော်တော့ အိမ်စောင့် အလုပ်သမားလေးတစ်ယော ပဲ ကျန်ခဲ့တာ တွေ့ခဲ့တယ်။ အိမ်စောင့်ကောင်လေးက သမီးတို့လည်း အစောကြီးကားနဲ့ သွားကြပြီလို့ ပြောတယ်"

အဒေါ်ကြီးက မျက်ရည်သုတ်ရင်း ဆက်ပြောပြန်သည်။

"အဲဒါ ... ညကျတော့ အိမ်မှာလူစုံနဲ့ ကလေးမွေးနေ့လုပ်နေတ ဆိုတာ အဒေါ်ယောကျ်ားပြောတော့ အဒေါ်လည်း အတော်အံ့အားသင့် တယ်။ သမီးတို့က တစ်ညနှစ်ညအိပ်လောက်ကြာမယ် ပြောသွားတာ အလှူလုပ်မယ်လည်း ပြောသံမကြားဘဲ မနက်အစောကြီး ခရီးထွက်သွား ညမှာ မွေးနေ့လုပ်တယ်ဆိုတော့ ..."

"အစောတို့ မွေးနေ့လုပ်တယ်လို့ ဘယ်သူပြောတာလဲ ဟင်"

"အဒေါ့်ယောကျ်ား ပြောတာလေ ..."

"မဟုတ်ဘူး။ အဒေါ့်ယောကျ်ားကို ဘယ်သူပြောတာလဲ ... မေးတာပါ"

"ဪ ... သူ့ကို အဲဒီညက သမီးတို့ခြံမှာ ရပ်နေတဲ့ လူတစ်ယောက်က ပြောတာ ...တဲ့။ အဒေါ့်ယောကျ်ားတို့က ညဦးပိုင်းမှာ အိမ်ခြေအနေ တစ်ခေါက်သွားကြည့်ကြတယ်။

မီးတွေထိန်ပြီး လူတွေလည်း အများကြီးတွေ့တာနဲ့ ခြံမှာ ရပ်နေတဲ့လူကို ဘာလုပ်တာလဲ မေးကြည့်တော့ မွေးနေ့လုပ်တာလို့ ပြောတယ် ...တဲ့"

"အစော ... အစောတို့ ... အဲဒီနေ့က မွေးနေ့မလုပ်ပါဘူး"

"ဟင် ..."

အဒေါ်ကြီးက အံ့အားတသင့် 'ဟင်' လေသည်။

"ဟုတ်တယ် ... အဒေါ်။ အစောတို့ အဲဒီနေ့က ပြည်ကိုသွားတယ်လေ။ တစ်ညအိပ်ပြီး နောက်နေ့ညနေမှ ပြန်ရောက်တာ။ ဘယ်လိုအလှူ မှာလဲ။ နောက်ပြီး ... ကလေးတွေမွေးနေ့ရက်လည်း မဟုတ်ဘူး"

အဒေါ်ကြီး 'ဟောတော်' ... သကဲ့သို့ အစောတို့ ညီအစ်မမှာ 'ဟောတော်' ချင်အောင် အံ့ဩနေမိသည်။ အဒေါ်ကြီးက ခေါင်း သွားကုတ်ရင်း ...

"ဘယ်လိုဖြစ်တာလည်း မသိဘူး။ အဒေါ့်ယောကျ်ားကို ထောင် သွားတွေ့တော့တောင် အလှူရှိလျက်နဲ့ သတင်းအမှားပေးရမလား အဒေါ်ကို ဆူလိုက်ကြိမ်းလိုက်တာ မပြောပါနဲ့တော့။ ထောင်ထဲမှာ အပြင်မှာဆို အဒေါ် အရိုက်ခံရပြီ"

"ဟင် ... အဒေါ့်ယောကျ်ားက ထောင်ကျသွားပြီလား"

"ဟုတ်တယ်လေ ... သမီးတို့အိမ်ကို ဖောက်မယ့်ညကပဲ သူတို့ ခံရတာ။ ဟိုလူ ပြောမပြဘူးလားဟင်"

"ဘယ်သူလဲ ... အဒေါ်"

"သမီးတို့အိမ်က ခြံစောင့်လေ။ အဒေါ့်ယောကျ်ားကို သူက ဒီ ခြံစောင့်လို့ ပြောတယ်ဆိုတာပဲ"

အစောတို့အိမ်က ခြံစောင့် ...။ အစောတို့အိမ်မှာ ခြံစောင့်မှ ဘူး

www.burmeseclassic.com

ညီအစ်မနှစ်ယောက် တစ်ယောက်မျက်နှာတစ်ယောက် ကြည့် ကြပြန်၏။ အဒေါ်ကြီးကို အကြောင်းစုံပြောပြပါရန် မေးရတော့သည်။

"အဲဒီညက ... သမီးတို့အိမ်မှာ အလှူရှိတယ်ဆိုတော့ အ ယောကျ်ားအငယ်လေးတို့လည်း ဘာဆက်လုပ်ရမှန်း မသိဖြစ်သွားကြ တဲ့။ ဒါပေမဲ့ ဒီတစ်ခါ သေချာစီစဉ်ပြီးပြီမို့ ညနက်ထိ အခြေအနေစောင့်ကြ မယ်။ ညနက်ပိုင်းကျ ပင်ပင်ပန်းပန်းနဲ့ အိပ်ပျော်ကုန်ကြရင် ပိုတောင် အဆ ပြေနိုင်သေးတယ်လို့ တွက်ဆကြသတဲ့။

ညနက်ပိုင်းကျတော့ အိမ်အခြေအနေကြည့်ပြီး ကပ်မယ် တယ်။ ဒါပေမဲ့ ခြံဝက ခြံစောင့်က မအိပ်ဘဲ ပျဉ်းမပင်အောက်မှာ ခုံတန်း နဲ့ ထိုင်နေတာ တွေ့ရသတဲ့။ အစောင့် အိပ်နိုးအိပ်နိုး စောင့်ရင်း ညနှစ် ထိုးခါနီးထိ မအိပ်တော့ အားလုံး ဒေါသဖြစ်ဖြစ်နဲ့ပဲ လက်လျှော့လို တယ် ... တဲ့"

"သမီးတို့အိမ်ကို မဖောက်ရတော့ပေမဲ့ စီစဉ်ထားပြီး လူစုံ လည်း ရှိနေတော့ ဟိုဘက်ရပ်ကွက်က ကုလားသူဌေးအိမ်ဖောက် ပြီး ချက်ချင်း အစီအစဉ် ပြောင်းလိုက်ကြတယ်တဲ့။

ဒီအိမ်ကလည်း ကုလားမိသားစုက ခရီးသွားနေကြတယ် လားပဲ။ အဲဒါနဲ့ ကုလားအဘိုးကြီး အိမ်ထဲဖောက်ဝင်၊ ပစ္စည်းတွေယူ ပြန်အထွက်မှာ ရဲတွေ ဖြုန်းခနဲရောက်လာပြီး လက်ပူးလက်ကြပ် ဖမ်းမိ တာဆိုပဲ။

သမီးတို့အိမ်က ခြံစောင့်က ကင်းလှည့်လာတဲ့ ပတ္တရောင် သတင်းပေးလိုက်လို့ သိပြီး လာဖမ်းတာလို့ ပြောတယ်"

အဒေါ်ကြီးက မျက်လုံးအဝိုင်းသားဖြစ်နေသော အစော ကြည့်ကာ ...

"အဒေါ့်ယောကျ်ားအဖမ်းခံရပြီး အဒေါ်လည်း ကောက်ခါငင် မကောင်းဖြစ်သွားတာပဲ။ သမီးတို့ကိုလည်း မျက်နှာမပြရဲတော့ဘူး အငယ်လေးတို့ အဖမ်းခံရတာတော့ အဒေါ် ဝမ်းမနည်းပါဘူး။ ကိုယ့် နဲ့ကိုယ်၊ သူ့ကိုယူမိလို့ အဒေါ် ဒုက္ခရောက်ရတာ။

ယူပြီးမှ သူခိုးဂိုဏ်းဝင်ဆိုတာ တဖြည်းဖြည်း သိလာရတာလေ။ သူ့ကို ကြောက်လို့ဘာမှ မပြောရဲဘဲ ကြိတ်မှိတ်နေရတော့တယ်။ သူက ရိုက်နှက်နှိပ်စက်တတ်တာကိုး ..."

အဒေါ်ကြီးက အစောလက်ကို ကိုင်လိုက်ပြီး ...

"အဒေါ့်ကို ခွင့်လွှတ်ကြပါနော်။ အဒေါ်လည်း အငယ်လေးနဲ့ မပေါင်း ဘူး။ သူ့ဖြစ်မှုတွေက အများကြီးဆိုတော့ ထောင်လည်း နှစ်ရှည် အရင်ကတော့ သူ့ရန်ကြောက်လို့ နေနေရတာ။ ခု ... အခွင့်အရေး အဒေါ် ရှန်းထွက်လိုက်တယ်လေ။

ထောင်ဝင်စာသွားတွေ့တာကလည်း သူနဲ့အဒေါ် မပေါင်းတော့ဘူး အတိအလင်းပြောပြီး စာရင်းရှင်းဖို့သွားတာပါ။ သူကတော့ ဒေါ်ကြီး ကြိမ်းနေသေးတယ်။ အဒေါ်က ဘာမှ မှ မသိတာ။ ဘာဖြစ်တယ် သိချင်လို့ သူ့ကို လှည့်ပတ်မေးတော့မှ သူပြောပြလို့သိရတာ။

အဲဒါနဲ့ အဒေါ်လည်း နင့်မိုက်ပြစ်နဲ့နင် ခံပေတော့ ... ဆိုပြီး ပြောပြန်လာခဲ့တယ်"

"နေပါဦး ... အဒေါ်ပြောတာ အစောအိမ်က ခြံစောင့်က အဒေါ့် ယောကျ်ားတို့ ကုလားအိမ်သွားဖောက်တာ ရဲကို သတင်းပေးတယ် ..."

"အင်း ... သူ အဲလိုပြောတာပဲ။ သူတို့ကိုလည်း ရဲတွေက ပြန် ... တဲ့။ အငယ်လေးတို့ အစီအစဉ်ပြောင်းပြီး အဲဒီည,ကုလားအိမ် တိုင်ပင်နေတာ သူ ကြားလိုက်ပါတယ်။ ပြီး အဲဒီရပ်ကွက်ဘက် ယ်လို့ ကင်းလှည့်ရဲကို ခြံစောင့်က ပြောပြလို့ရဲက ချက်ချင်းလိုက် ကြတာ ... တဲ့။

'နေ့ပြော နောက်ကြည့်၊ ညပြော အောက်ကြည့် ... တဲ့ကွ။ ဖို့ တိုင်ပင်တာ မင်းတို့က အောက်ကြည့်မှ မပြောဘဲ ...' လို့ ဟားနေတယ်ပြောတယ်။

အငယ်လေးကလည်း သူတို့တိုင်ပင်တော့ အနားမှာ ဘယ်သူမှ အဲဒီခြံစောင့်က ဘယ်လိုသိသွားလဲဆိုပြီး အံ့သြနေတယ်"

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

အစောသိလိုက်ပါပြီ။ အိပ်မက်ထဲက မိန်းမနုစ်ယောက်ကို သူ
ယောင်လိုက်မိ၏။

'အစ်မတို့ ပြောင်းရတော့မယ်၊ ဒါပေမဲ့ ညီမတို့အတွက် အ
အရှောက်ထားခဲ့မယ်' ... ဟူသောစကားကို အမှတ်ရလာခြင်း ဖြစ်
အဒေါ်ကြီးက အစောတို့ကို တတွတ်တွတ် တောင်းပန်ပြော
လေသည်။ အစောကမူ သည်သို့ မြင်အပ်သူများ၏ ကူညီမှုများ၊ မ
သော သူများ၏ စောင့်ရှောက်မှုများသည် ရတနာမြတ်သုံးပါး၏ ဂုဏ်
ကြောင့် ရရှိလာခြင်းဖြစ်ပေသည်ဟု ဝမ်းပန်းတသာ ကြည်နူးစွာ ‌ေ
ပါတော့သတည်း။

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

[၁]

❑

၂၀၀၈ ခုနှစ်၊ မေလ (၂) ရက်နဲ့ (၃) ရက်နေ့တုန်းက တိုက်

တဲ့ နာဂစ်မုန်တိုင်းဒဏ်ကို အလူးအလဲခံခဲ့ရသူတွေထဲမှာ မောင်သောင်း

မိသားစုလည်း ပါတာပေါ့။

မောင်သောင်းဖေဆိုတာ ကိုအန္တော့ရဲ့တပည့် ကိုသောင်း

သားပါ။ မောင်သောင်းဖေတို့ မိသားစုဟာ စုစုပေါင်း ငါးယောက်ရှိ

မောင်သောင်းဖေတို့ လင်မယားနဲ့ ကလေးသုံးယောက်ပေါ့။

အဲ့ဒီအချိန်က မောင်သောင်းဖေတို့ မိသားစုဟာ ဒဂုံမြို့သစ်

ပိုင်းအစွန်က ရပ်ကွက်တစ်ခုမှာ အိမ်ငှားပြီးနေပါတယ်။

မြို့သစ်ဆိုတော့ ထုံးစံအတိုင်း ကားလမ်းမနဲ့နီးရာမှာ အိ

စိပ်ပြီး ကားလမ်းနဲ့ဝေးတဲ့ဘက် အခြမ်းကျတော့ လူနေကျဲတယ်။

မြေကွက်ချပေးပြီးသား အိမ်ကွက်တွေရှိပေမယ့် မဆောက်

အိမ်တွေများနေတာကြောင့် တစ်အိမ်နဲ့တစ်အိမ်ဟာ ပေ၂၀၊ ပေ ၄

၆၀၊ ပေ ၈၀ – ၁၀၀ ကျော်လောက်အထိ ကွာဝေးနေတတ်ပါတယ်။

နေရတာတော့ နှားအေးပါးအေး ရှိလှတယ်။ အိမ်လခကလည်း

သက်သာတယ်။ မောင်သောင်းဖေငှားနေတဲ့ အိမ်ကလေးဟာ ဝနိုမိုး

အမိုးကာ ဝါးခင်းထားတဲ့ ဝါးအိမ်ကလေးပါ။

ခေါင်းရင်းက ခြေရင်းအထိ ၈–ပေ၊ အိမ်ရှေ့က အိမ်နောက်အထိ

ဆနှစ်ဆယ်သာသာလေးရှိတဲ့ အိမ်ကလေးပါ။ အိမ်တိုင်တွေကလည်း မျော

တိုင်တွေပါ။ ပြောရရင် တဲသာသာလောက်ပါလို့ မပြောနိုင်ရုံတမည်ပါပဲ။

မောင်သောင်းဖေတို့ သားအမိသားအဖ ငါးယောက်အတွက်တော့

အိမ်ကလေးက ကျဉ်းလွန်းလှပါတယ်။ ဒါပေမဲ့ ပိုက်ဆံမတတ်နိုင်တော့ ဒီလိုပဲ

နေရတာပေါ့။

မောင်သောင်းဖေတို့ အိမ်ကလေးရဲ့ခေါင်းရင်း ပေ (၄၀) အကွာ

လောက်မှာ အိမ်တစ်လုံးရှိတယ်။ ခြေရင်းဘက် ပေ (၂၀) အကွာလောက်မှာ

အိမ်တစ်လုံးရှိတယ်။ ပြီးတော့ အိမ်ရှေ့ဘက် လမ်းခြားပြီး ပေ ၂၀ အကွာ

လောက်မှာ အိမ်တစ်လုံးရှိတယ်။ အိမ်နောက်ဘက် ခပ်စွေစွေ အနေအထား

နဲ့ ပေ ၂၀ အကွာလောက်မှာ အိမ်တစ်လုံးရှိတယ်။

အဲ့ဒီအိမ်တွေအားလုံးဟာ ပျဉ်ထောင်သွပ်မိုး အိမ်တွေချည်းပါပဲ။

ပြောရရင် မောင်သောင်းဖေတို့ အိမ်ကလေးထက် ခိုင်ခံ့ပါတယ်။

မောင်သောင်းဖေတို့ အိမ်နားမှာ ကြီးကြီးမားမား သစ်ပင်ဆိုလို့

ဘာပင်မှမရှိပါဘူး။ ခေါင်းရင်းက အိမ်ရှေ့မှာတော့ အုန်းပင်၊ ကွမ်းသီးပင်နဲ့

နောက်ဖေးဘက်မှာ ကုက္ကိုပင်တစ်ပင်တို့ ရှိပါတယ်။

ခြေရင်းဘက်က အိမ်နားမှာတော့ ဇန်ဒါပင်၊ ယူကလစ်ပင်နဲ့ ကုက္ကို

ပင်တွေရှိပါတယ်။ အိမ်ရှေ့ဘက်က အိမ်နားမှာတော့ ဘာပင်မှမရှိပါဘူး။

နောက်ဖေးဘက်က အိမ်နားမှာလည်း ဘာပင်မှမရှိပါဘူး။

တကယ်တော့ မောင်သောင်းဖေတို့အိမ်ကလေးဟာ ကွင်းအလယ်

ခေါင်မှာ တစ်အိမ်တည်း အထီးတည်း တည်ရှိနေတဲ့ အိမ်ကလေးပါ။

ပြောရရင် ရပ်ကွက်အစွန်အဖျားက အိမ်ကလေးပေါ့။ အိမ်ရှေ့က

အိမ်ကလေးအတိုင်း ငါးမိနစ်ကျော်ကျော်လောက် လျှောက်သွားလိုက်ရင်

လယ်ကွင်းတွေဆီကို ရောက်သွားပါလိမ့်မယ်။

စိတ်ကူးသစ်စာပေ

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

လယ်ကွင်းတွေကို ကြည့်လိုက်ရင်တော့ မျက်စိတစ်ဆုံးပါပဲ။ ညနေ နေဝင်ချိန်ဆိုရင် နေလုံးကြီး မိုးကုတ်စက်ဝိုင်းအောက် ငုပ်လျှိုးသွားပုံကို မောင်သောင်းဖေ . . . သွား . . . . သွားကြည့်တတ်တယ်။

နေလုံးကြီးဟာ မိုးကုတ်စက်ဝိုင်းအောက်ဆီကို တရွေ့ရွေ့ နိမ့်နိမ့်ဆင်းသွားတယ်။ ပြီးတော့ ဟိုအဝေးဆီက မြေပြင်အစပ်နဲ့ထိပြီး ဖျတ်ခနဲ ငုပ်လျှိုးပျောက်ကွယ်သွားပုံဟာ မြန်ဆန်လွန်းလို့ မောင်သောင်းဖေ တအံ့တဩဖြစ်မိတယ်။

နေလုံးကြီးဟာ စက္ကန့်ပိုင်းအတွင်း မျက်စိအောက်တင် ဖျတ်ခနဲ ပျောက်ကွယ်သွားတယ်။ နေ့တစ်နေ့ဟာ ပြီးဆုံးသွားပြန်ပေါ့။ ဒါပေမဲ့ နေလုံးကြီးရဲ့အရောင်ကတော့ ကောင်းကင်တိမ်တန်းတွေပေါ်မှာ ကျန်နေဆဲပဲ။ နေလုံးကြီးကို မမြင်ရတော့ပေမယ့် သူ့ရဲ့ရောင်စဉ်တွေက အပေါ်ကို လျှံထွက်နေတယ်။

ပုဇွန်ဆီရောင်သွေးဟာ တိမ်တန်းကို လွမ်းစရာကောင်းလောက်အောင် ဆေးခြယ်ထားတယ်။ တိမ်တန်းတွေရဲ့အောက်မှာတော့ အိပ်တန်းပြန်ငှက်တွေပေါ့။

အိပ်တန်းပြန်ငှက်တွေဟာ တိတ်ဆိတ်နေတဲ့ ညနေဆည်းဆာချိန်ကို အသက်ဝင်လှုပ်ရှားစေတဲ့ တစ်ခုတည်းသော သံစဉ်တေးသွားတစ်ပုဒ်ပါပဲ။

မောင်သောင်းဖေ မြို့သစ်ဘက်ကို ရောက်တော့မှပဲ နေဝင်ချိန်အလှ ပီပီသသ ခံစားရတော့တယ်။

လယ်ကွင်းတွေရဲ့ တစ်နေရာမှာ သစ်ပင်တွေနဲ့ အုပ်ဆိုင်းနေတဲ့ ပရဝုဏ်တစ်ခုကို မောင်သောင်းဖေ လှမ်းမြင်နေရတယ်။ ရွှေရောင်တောက်တဲ့ စေတီတော်တစ်ဆူကို သစ်ပင်တွေကြားက လှမ်းလို့ဖူးမြော်ရတယ်။

မောင်သောင်းဖေ လက်အုပ်ချီပြီး စေတီကလေးကို ရှိခိုးကန်တော့လိုက်တယ်။ အခုလိုမျိုး ခြောက်သွေ့ရာသီဆိုရင်တော့ လယ်ကွင်းတွေကို ဖြတ်ပြီး စေတီကလေးဆီကို သွားလို့ရနိုင်တယ်။

နာရီဝက်ကျော်ကျော် ၄၅ မိနစ်လောက်တော့ လျှောက်သွားရမယ်လို့ ထင်တာပဲ။ ဒါပေမဲ့ အဲ့ဒီစေတီကလေးဆီကို မောင်သောင်းဖေ မသွား

ဖြစ်ခဲ့သေးပါဘူး။ သွားမယ်လို့ စိတ်ကူးထားမိပေမယ့် မသွားဖြစ်သေးတာ အတော့် အံ့ဩစရာပါပဲ။

မောင်သောင်းဖေ အလုပ်အားတဲ့နေ့တွေတိုင်း ညနေဆိုရင် လယ်ကွင်းအစပ်ကရပ်ပြီး နေဝင်ချိန်အလှကို ကြည့်ရှုငေးမောတတ်တယ်။ တစ်ခါ တလေ သူနဲ့အတူ သူ့ဇနီးနဲ့ သူ့ကလေးသုံးယောက်တို့ပါ လိုက်လာပြီး နေဝင်ချိန်အလှကို ကြည့်ရှုကြတယ်။

မောင်သောင်းဖေတို့ တခြားမြို့နယ်တွေမှာ နေခဲ့ဖူးတုန်းကဆိုရင် ဒီလိုနေဝင်ချိန်ဆိုတာ မြင်ရဖို့က မလွယ်ဘူးလေ။

မိုးတွင်းဘက်ဆိုရင်တော့ မြင်နေရတဲ့ စေတီကလေးကို သွားဖို့က မလွယ်တော့ဘူး။ လယ်တာန်သင်းရိုးတွေပေါ်က လျှောက်ပြီးသွားမှ ဖြစ်တော့မယ်။ ဗွက်တွေထဲက သွားရမှာပေါ့။

အဲ့ဒီနေ့ကတော့ ထူးထူးခြားခြား နေ့ကလေးတစ်နေ့ပါပဲ။ ညနေခင်း လယ်ကွင်းတွေဘက် မောင်သောင်းဖေ လျှောက်လာခဲ့တယ်။ နေလုံးကြီးက မိုးကုတ်စက်ဝိုင်းဆီ တဖြည်းဖြည်းနဲ့ နိမ့်ဆင်းနေတဲ့အချိန်ပေါ့။ လယ်ကွင်းတွေ အစပ်ရောက်တော့ ယူကလစ်ပင်တွေအောက်ရပ်ပြီး စေတီကလေးကို ကန်တော့လို့ ဖူးမိတယ်။

ဖူးမြော်မိရင်းနဲ့ သူက အိပ်မက်ကို သတိရလာတယ်။ အိပ်မက်က ဆန်းပြီး ထွေထွေထူးထူးတော့ မဟုတ်ပါဘူး။ အိပ်မက်ထဲမှာ အဲ့ဒီမြင်နေရတဲ့ စေတီကလေးဆီကို သွားရောက်ဖူးမြော်ရတယ်ဆိုတဲ့ အိပ်မက်ပါပဲ။

ဒါကလည်း စိတ်စွဲပြီးမက်တာ ဖြစ်နိုင်ပါတယ်။

ဒါနဲ့ မောင်သောင်းဖေဟာ အိပ်မက်ထဲမှာ လယ်ကွင်းတွေကို ဖြတ်ကျော်ပြီး စေတီကလေးဆီကို သွားရောက်ခဲ့တယ်။ စေတီကလေးဟာ ကြည်ညိုဖွယ်ရာ ကောင်းလွန်းပါရဲ့။

စေတီရင်ပြင်ဟာ သိပ်ပြီးမကျယ်၊ သိပ်ပြီး မကျဉ်းလွန်းလှပါဘူး။ စေတီရဲ့ အနောက်ဘက် မလှမ်းမကမ်းမှာ ကျောင်းဆောင်တစ်ခုရှိတယ်။ ဘုန်းတော်ကြီးတချို့ သီတင်းသုံးနေတယ်ထင်ပါရဲ့။

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

မောင်သောင်းဖေဟာ အုတ်ပြားချပ်ကလေးတွေ ခင်းထားတဲ့ ရင်ပြင်တော်မှာထိုင်ပြီး စေတီတော်ကို ဦးချကန်တော့မိတယ်။ သူကန်တော့ပြီးချိန်မှာပဲ သူ့အနားကို လူကြီးတစ်ယောက် ရောက်လာတယ်။

ကြည့်လိုက်တော့ အရပ်ထောင်ထောင်မောင်းမောင်း ဥပဓိရုပ်ကောင်းကောင်းနဲ့ လူကြီးပေါ့။

အင်္ကျီက ကော်လံကတုံးလက်ရှည်အဖြူနဲ့ အပေါ်က တိုက်ပုံအကျီနှံ့သာရောင်ကို ဝတ်ဆင်ထားတယ်။ ပုဆိုးကတော့ အညိုရောင်အကွက်ကျဲ ပုဆိုးကြီးကို ဝတ်ထားတယ်။ အသားအရည်က စိုပြေဝင်းဝါနေတယ် အသက် ငါးဆယ်ကျော်လောက် ရှိလိမ့်မယ်ထင်တယ်။

"လူလေး ... အဘတည်ထားတဲ့ ဘုရားကို ဘာကြောင့် အဝေးကပဲ ဖူးဖူးနေရတာလဲ။ ကိုယ်တိုင်ကိုယ်ကျ လာဖူးလေ။ အဘတည်ထားတဲ့ဘုရားကို ကိုယ်တိုင်ကိုယ်ကျ လာဖူးမှ အဘက သဘောကျတာ။

ကဲ .... ကဲ ... လူလေး၊ ဖူးလိုက်ပါဦး။ အားရအောင် ဖူးလိုက်ပါဦး။ အားရပါးရ ဖူးလိုက်ပါဦး"

လူကြီးကပြောတာနဲ့ မောင်သောင်းဖေလည်း စေတီကလေးကို ထပ်ပြီး ဖူးမြော်ကန်တော့လိုက်ပြန်တယ်။ ကန်တော့ပြီး လှည့်ကြည့်လိုက်တော့ လူကြီးက သူ့ကို ပြုံးပြုံးကြည့်နေတယ်။

"ဒါမှပေါ့ ... လူကလေးရ၊ အဘက အဘတည်ထားတဲ့ဘုရားကို အခုဒီလို အားရပါးရဖူးမှ ကြိုက်တာ။ အဘနာမည်မှတ်ထား ဦးဝိဇ္ဇာတဲ့။ ဝိဇ္ဇာရဲ့အဓိပ္ပာယ်ကို သိသလား။ မသိရင်မှတ်ထား ဝိဇ္ဇာဆိုတာ သိတာကိုခေါ်တယ် လူကလေး သမ္မုဒ္ဓေဂါထာရသလား"

"ရပါတယ် ... အဘ"

"ရရင် သမ္မုဒ္ဓေနဲ့ အိပ်ရာဝင်၊ သမ္မုဒ္ဓေနဲ့ အိပ်ရာထကွယ့်။ ကဲ ... ကဲ ... ဘုရားဖူးပြီးရင် ပြန်တော့။ နောက်လည်း လာဖူးဦး ... ကြားလား။ ဘုရားဖူးပြီးရင် တရားထူးရအောင်လည်း ကြိုးစားဦး"

'ကဲ .... ကဲ ... ပြန်ပေတော့ ... လူကလေး"

မောင်သောင်းဖေ အိပ်မက်က လန့်နိုးလာတယ်။ လူကြီးရဲ့ ပုံရိပ်က သူ့မျက်လုံးထဲမှာ ထင်နေတယ်။ ပြီးတော့ လူကြီးနာမည်က ဦးဝိဇ္ဇာတဲ့။

ဒီလူကြီးကို မောင်သောင်းဖေ အပြင်လောကမှာ တစ်ခါမှမတွေ့ဖူးဘူး။ သိလည်း မသိဖူးဘူး။

ဒါပေမဲ့ ညနေကျတော့ အဲဒီဘုရားကို သွားဖူးဖြစ်အောင် ဖူးလိုက်မယ်လို့ စိတ်ကူးထားမိတယ်။

ဒါ့ကြောင့် ဒီကနေ့ညနေတော့ စောစောပဲ လယ်ကွင်းတွေဘက် ထွက်လာခဲ့တယ်။ ပြီးတော့ လယ်ကွင်းအစပ်က ယူကလစ်ပင်တန်းအောက်မှာ ရပ်ပြီး ဟိုဝေးဝေး လယ်ကွင်းထဲက စေတီတော်ကလေးကို လှမ်းမြော်ကြည့်တယ်။ ပြီးတော့ ...

"လူလေး ... အဘတည်ထားတဲ့ဘုရားကို ဘာ့ကြောင့် အဝေးကပဲ ဖူးဖူးနေရတာလဲ။ ကိုယ်တိုင် လာဖူးလေ။ အဘတည်ထားတဲ့ဘုရားကို ကိုယ်တိုင်ကိုယ်ကျလာဖူးမှ အဘက သဘောကျတာ"

အိပ်မက်ထဲက လူကြီးရဲ့စကားကို မောင်သောင်းဖေ ကြားယောင်လာတယ်။

ဒါနဲ့ ရပ်နေရာကနေ ချက်ချင်းပဲ လယ်ကွင်းတွေကိုဖြတ်ပြီး မြင်နေရတဲ့ စေတီကလေးဆီ လျှောက်လာခဲ့တယ်။ ခပ်မှန်မှန်ပဲ လျှောက်လာခဲ့တာ မိနစ်လေးဆယ်လောက်ကြာတော့ စေတီကလေးဆီကို ရောက်သွားတယ်။

ကွင်းပြင်အလယ် ထီးထီးကြီးထဲမှာ သစ်ပင်တွေဝိုင်းပတ်ရံပြီး ပေါက်နေတဲ့အထဲက စေတီကလေးဆီကို မောင်သောင်းဖေ ရောက်သွားတယ်။

အခုမှပဲ မောင်သောင်းဖေ စေတီကလေးကို အနီးကပ်ဖူးမြော်ရတော့တယ်။ စေတီတော်လေးဟာ ရွှေရောင့်ဝင်းပနေတယ်။ အိပ်မက်ထဲမှာ ဖူးမြော်ခဲ့ရတဲ့ အတိုင်းပါပဲ။

ပြီးတော့ ရင်ပြင်တော်ကလည်း မကျဉ်းလွန်းမကျယ်လွန်းနဲ့ အုတ်ကြွပ်ချပ်ကလေးတွေ ခင်းထားတယ်။ စေတီငယ်ရဲ့ အနောက်ဘက် မလှမ်းမကမ်းမှာ ဘုန်းတော်ကြီးတွေ သီတင်းသုံးတဲ့ ကျောင်းတစ်ကျောင်းကို

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

တွေ့ရတယ်။ သောက်ရေသုံးရေအတွက် အဝီစိတွင်းတူးထားတာကိုလည်း တွေ့ရတယ်။

ဘုရားပရဝုဏ်မှာလည်း မီးချောင်းမီးလုံးတွေ သွယ်တန်းထားတယ်။ ကိုယ်ပိုင်မီးစက်နဲ့ မီးထွန်းတဲ့ပုံပါပဲ။ မောင်သောင်းဖေ အချိန်အတော်ကြာကြာ စေတီတော်ကလေးကို ဖူးမြော်ကြည်ညိုနေတယ်။

"ဖူးသွား . . . မောင်ရင်လေး၊ ဖူးသွား . . . . အားရပါးရ ဖူးသွား ဦးဝိဇ္ဇာ တည်တဲ့ဘုရား အားရအောင်သာ ဖူးသွားကွယ့်"

နောက်ကထွက်ပေါ်လာတဲ့ အသံကြောင့် မောင်သောင်းဖေလှည့်ကြည့်လိုက်တော့ အသားမည်းမည်း ပုပုကွကွ၊ သွားခေါ်ခေါ်နဲ့ လူကြီးတစ်ယောက်ကို တွေ့လိုက်ရတယ်။

ရုတ်တရက်ဆိုတော့ မောင်သောင်းဖေတောင် လန့်သွားတယ်။

"မလန့်ပါနဲ့ . . . မောင်ရင်လေးရဲ့၊ ကျုပ်က ဦးဝိဇ္ဇာရဲ့ကျောင်းက ကပ္ပိယကြီး ဦးမိုးသီးပါ။ မောင်ရင်လေးက ကျုပ်ကို သရဲတစ္ဆေတစ်ကောင်လို့ ထင်သွားလို့လား။ ထင်ချင်လည်း ထင်ချင်စရာပါပဲလေ။

ကျုပ်ရုပ်ကလည်း သရဲတစ္ဆေရုပ် ပေါက်နေတာကိုး။ အေးလေ – ပြောကြရရင် ဇာတ်ကြောင်းက ရှည်သွားလိမ့်မယ်။ အေးလေ . . . ဘာပဲဖြစ်ဖြစ် ခပ်တိုတိုတော့ ပြောပြရမှာပဲ။ ကျုပ်က ဟော့ဟို ထားဝယ်ချောင်သုသာန်က လာခဲ့တဲ့သူပေပဲ။

ဒီလောက်တော့ အရုပ်ဆိုးမှာပေါ့။

ကပ္ပိယကြီး ဦးမိုးသီးဆိုတဲ့ အရုပ်ဆိုးဆိုးလူကြီးက အနောက်မြောက်ထောင့်ဘက်ကို လက်ညှိုးထိုးပြရင်း ပြောတယ်။ အဲ့ဒီဘက်မှာ ထားဝယ်ချောင်သုသာန်ရှိတယ်ဆိုတာကိုတော့ မောင်သောင်းဖေ ကြားဖူးတယ်။

"ဦးကြီးက အရင်က အဲ့ဒီထားဝယ်ချောင်သုသာန်နားမှာ နေခဲ့တာလား"

မောင်သောင်းဖေစကားကြောင့် လူကြီးက ရယ်တယ်။ ရယ်လိုက်တော့ သွားခေါ်ခေါ်ကြီးက ရှေ့ကို ပိုပြီး ငေါ်ထွက်လာတယ်။

"ဟုတ်တယ် . . . ထားဝယ်ချောင်သုသာန်ထဲမှာကို နေခဲ့တာပေါ့"

"ဒါဆို ဦးကြီးက သုသာန်စောင့်လား"

"ဟုတ်တာပေါ့ . . . မောင်ရင်လေးရာ၊ ဦးကြီးက သုသာန်စောင့်ပေါ့။ ဒါပေမဲ့ လူ့ဘဝနဲ့ စောင့်ရတာတော့ မဟုတ်ဘူး။ တစ္ဆေဘဝနဲ့စောင့်ရတာ။ ပြောရရင် ပြိတ္တာဘဝပေါ့ကွာ။ ပြိတ္တာ . . . . ပြိတ္တာဆိုတာ သိတယ်မဟုတ်လား။ ဝိဇ္ဇာနဲ့ပြဒါးတစ်လမ်း သံတစ်လမ်းဖြစ်နေတဲ့ အပါယ်ဘုံသားပေါ့၊ ကျုပ်က အဲ့ဒီဘဝနဲ့ သုသာန်စောင့်ခဲ့ရတာ။ သုသာန်စောင့်တစ္ဆေပေါ့။ အဲ့ဒီဘဝကသေပြီးတော့ ထားဝယ်ချောင်ရွာမှာ လူဝင်စားဖြစ်ခဲ့ရတာ။ အခုတော့ ဘုန်းကြီးကျောင်းစောင့် ကပ္ပိယဘဝပေါ့။

"ကဲ . . . ကဲ . . . ဘုရားဖူးပြီးရင် ဆရာတော်ကို ဝင်ဖူးလိုက်ပါဦး"

မောင်သောင်းဖေကို ကပ္ပိယကြီးဦးမိုးသီးက ကျောင်းပေါ်ခေါ်သွားတယ်။ မောင်သောင်းဖေ ကပ္ပိယကြီးနောက်က လိုက်သွားရင်း စဉ်းစားနေတယ်။

ဒီဘုရားက ဦးဝိဇ္ဇာတည်တဲ့ ဘုရားတဲ့။ ဒါဆိုရင် ငါ့အိပ်မက်ထဲက ဦးဝိဇ္ဇာဆိုတဲ့ လူကြီးများလား။

ကျောင်းပေါ်ရောက်တော့ ဆရာတော်နဲ့ တွေ့ရတယ်။ ဆရာတော်က သက်တော်ငါးဆယ်ကျော်လောက်ပဲ ရှိသေးတာတွေ့ရတယ်။ မောင်သောင်းဖေ ဆရာတော်ကို ဝတ်ဖြည့်တယ်။ ကျောင်းမှာ သံဃာတော်သုံးပါးနဲ့ ကပ္ပိယကြီး ဦးမိုးသီးပဲရှိကြောင်း သိရတယ်။

ကျောင်းနံရံမှာ မှန်ဘောင်သွင်းပြီး ချိတ်ဆွဲထားတဲ့ ဓာတ်ပုံတွေကို တွေ့လိုက်ရတော့ မောင်သောင်းဖေ အံ့ဩသွားတယ်။

ဓာတ်ပုံတွေက ဘုရားထီးတင်ပွဲပြုလုပ်တုန်းက ရိုက်ကူးထားတဲ့ပုံတွေပါပဲ။ အဲ့ဒီပုံတွေထဲမှာ လူကြီးတစ်ယောက်ရဲ့ပုံက ထင်းထင်းကြီးပေါ်နေတယ်။ အဲ့ဒီလူကြီးဟာ တခြားလူဟုတ်ရိုးလား။ မောင်သောင်းဖေရဲ့အိပ်မက်ထဲက ဦးဝိဇ္ဇာဆိုတဲ့လူကြီးပါပဲ။

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

မောင်သောင်းဖေ အံ့ဩလွန်းလို့ မင်တက် ငေးငိုင်သွားမိတယ်။ အဲဒီအချိန်မှာပဲ ကပ္ပိယကြီး ဦးမိုးသီးက . . .

''ဘာလဲ . . . မောင်ရင်လေးက ဘုရားတည်တဲ့ ဦးဝိဇ္ဇာကို သိ လို့လား။ ဦးဝိဇ္ဇာက ဘုရားတည်ပြီးကတည်းက ဒီကထွက်သွားတာ ကြာ ပြီ။ သူက ဒီလိုပဲ မြန်မာပြည်အနှံ့ ဂန္ဓာရီခရီးလှည့်ပြီး ဘုရားတည်နေတာ မောင်ရင်လေးက သူနဲ့တွေ့ချင်လို့လား၊ ပဋ္ဌာန်းဆက်ပါရင်တော့ တွေ့ရမှာ ပေါ့ကွယ်''

''မဟုတ်ဘူး . . . ဦးကြီး၊ ကျွန်တော်သူ့ကို တွေ့ပြီးပါပြီ။ ဒီဘုရား ကိုလည်း မနေ့ညကတည်းက ဖူးခဲ့ပြီးပါပြီ''

''ဘာလဲ ဦးဝိဇ္ဇာကို အိပ်မက်ထဲမှာ တွေ့ခဲ့ရတာလား။ ဒီဘုရား ကို အိပ်မက်ထဲမှာ ဖူးခဲ့ရတာလား။ အဲ့ဒါဆိုရင်တော့ မတွေ့ခင်က တွေ့နှင့် ပြီ၊ မရောက်ခင်က ရောက်နှင့်ပြီ၊ မဖူးခင်က ဖူးနှင့်ပြီပေါ့ . . . မောင်ရင်လေး ရေ၊ ဝိဇ္ဇာနယ်ပယ်ဆိုတာ ပြိတ္တာနယ်ပယ်နဲ့ တူတာမဟုတ်ဘူး။ ကျုပ်က ပြိတ္တာနယ်ပယ်က လာခဲ့ရတဲ့သူဆိုတော့ ပြိတ္တာနယ်ပယ်အကြောင်း ကောင်း ကောင်းသိတယ်။

အခုမှ ဦးဝိဇ္ဇာနဲ့သိပြီး ဝိဇ္ဇာနယ်ပယ်ထဲကို ခေါင်းပြူကြည့်မိ ရှိသေးတယ်''

''ဦးဝိဇ္ဇာက ဒီဘုရားတည်ပြီး ဘယ်ကိုထွက်သွားတာလဲ . . . ဦးကြီး''

''ဘယ်ရယ်လို့တော့ ပြောမသွားဘူး။ သူက ဓာတ်ကျရာကို သွား နေတာပဲ။ ဓာတ်ကျတဲ့နေရာမှာ ဘုရားတည်နေတာပဲ။ ဓာတ်ဟာသူ့အား ပဲ။ သူ့ဘဝဟာ ဓာတ်ပဲ။ ဓာတ်ကျတဲ့နေ့ သူဒီနေရာကို ပြန်ရောက်လာဦး မှာပါ။ ကဲ . . . မောင်ရင် ထမင်းစားသွားဦး''

အဲ့ဒီနောက်တော့ ကပ္ပိယကြီးက မောင်သောင်းဖေကို ညနေစာ ညှော်ခံကျွေးမွေးတယ်။ ဟင်းတွေအားလုံးကတော့ သက်သတ်လွတ်ဟင်းတွေ ချည့်ပါပဲ။ ဒါပေမဲ့ မောင်သောင်းဖေစားလို့ မြိန်လှတယ်။ ခံတွင်းတွေ့ တယ်။

စားသောက်ပြီးတော့ မှောင်စတောင် ပျိုးနေပြီလေ။ ကပ္ပိယကြီးက ခေါက်နိုးပြီး မီးထွန်းလိုက်တော့ တစ်ကျောင်းလုံး ထိန်လင်းသွားတယ်။ မောင်သောင်းဖေ စေတီကလေးဆီသွားပြီး ဖူးမြော်ကြည်ညိုမိပြန်တယ်။

စေတီကလေးဆီကပြန်တော့ ကပ္ပိယကြီး ဦးမိုးသီးက လက်နှိပ် ဓာတ်မီးတဝင်းဝင်းနဲ့ လယ်ကွင်းတွေကို ဖြတ်ပြီး မောင်သောင်းဖေကို လိုက် ပို့ပေးတယ်။ လယ်ကွင်းအစပ် ယှက္ကာလစ်ပင်တန်းတွေနား ရောက်တော့မှ ကပ္ပိယကြီးက မောင်သောင်းဖေကို နှုတ်ဆက်ပြီး လှည့်ပြန်သွားတယ်။

✿ ✿ ✿

[၂]

❑

မောင်သောင်းဖေတို့ နေရာကနေပြီး ရန်ကုန်မြို့ထဲကို ရောက်ဖို့ ဆိုရင် ကားစီးရင် တစ်နာရီခွဲကျော်ကျော်လောက် စီးရတယ်။ တစ်ခါတလေ ဆိုရင် ပါးလောက်တောင် ကြာရင်ကြာသွားတတ်တယ်။ ဒါပေမဲ့ နေရတာ တော့ နားအေးပါးအေး ရှိလှတယ်။

မုန့်တိုင်းမတိုက်ခင်နေ့တွေက မုန့်တိုင်းသတင်းတွေကို ဖတ်ရနား ထောင် ကြားရပေမယ့် မုန့်တိုင်းမတိုက်ခင်နေ့က မီးတွေပျက်နေလို့ တိုင်း ကြေညာတဲ့ မုန့်တိုင်းအထူးသတင်းကို မောင်သောင်းဖေ မသိလိုက်ဘူး။ မောင်သောင်းဖေတို့အိမ်မှာ တီဗွီကလေးတစ်လုံးတော့ ရှိတယ်လေ။

www.burmeseclassic.com

မေလ (၁) ရက်နေ့မှာ မီးပျက်နေတာနဲ့ မိသားစုတွေ ၈ နာရီ[illegible] လောက်မှာ အိပ်ရာဝင်ခဲ့ကြတယ်။

မောင်သောင်းဖေတို့ဘက်မှာက ညနေ (၆) နာရီလောက်ဆိုတာ[illegible] အသွားကျဲသွားတော့တာပဲ။

နေ့လယ်နေ့ခင်းတွေမှာလည်း အိမ်ရှေ့လမ်းပေါ် လူသွားလူလာ[illegible] ပါးလာတယ်။

မီးလာတဲ့နေ့တွေဆို အိမ်တံခါးပိတ် ကိုယ်အိမ်ထဲကိုယ် တီဗီ[illegible] ကြည့်ပေါ့။ မီးမလာတဲ့ နေ့တွေဆိုရင်တော့ စောစောအိပ်ရာဝင်ပေါ့[illegible] လမ်းတွေကလည်း မီးတိုင်မရှိလို့ မီးလာတဲ့နေ့တွေဆိုရင်တောင် လမ်း[illegible] က မှောင်မည်းနေတာပဲ။

မီးမလာတဲ့နေ့တွေဆိုရင် ပိုဆိုးတော့တာပေါ့။ ဒါ့ကြောင့် [illegible] သောင်းဖေလည်း မြို့သစ်ဘက်ရောက်တော့မှ ကြယ်ရောင်လရောင်[illegible] အရောင်ကို ခံစားလာရတယ်။

အဲ့ဒီနေ့က မေလ (၁) ရက်နေ့ပေါ့။ မီးပျက်နေတာနဲ့ စော[illegible] အိပ်ရာဝင်ခဲ့ကြတယ်။ မုန်တိုင်းလာလိမ့်မယ်လို့တော့ ကြားတယ်။ အိ[illegible] တိတိကျကျ မသိရတဲ့အတွက် အခါတိုင်းလိုပဲ အိပ်ရာဝင်ခဲ့ကြတယ်။

မောင်သောင်းဖေဟာ ညဘက်ဆိုရင် သုံးလေးခါလောက်[illegible] နိုးတတ်တယ်။ နိုးတိုင်း အပေါ့သွားတတ်တယ်။ ၁၀ နာရီလောက်က[illegible] မောင်သောင်းဖေ တစ်ရေးနိုးလာတယ်။ အပေါ့သွားတယ်။ ကလေးသုံး[illegible] နဲ့ သူတို့အမေကတော့ အိပ်ပျော်နေကြတယ်။

အပြင်ဘက်မှာတော့ လေက တဟူးဟူးတိုက်နေပြီ၊ ဒါဟာ [illegible] တစ်ခု အစပျိုးနေတဲ့ဖြစ်ရပ်ဆိုတာ မောင်သောင်းဖေ မတွေးမိ[illegible] မှောင်ထဲမှာ အုန်းပင်တွေ၊ သစ်ပင်တွေက ယိမ်းထိုးနေတယ်။

မောင်သောင်းဖေစိတ်ထဲမှာ အခါတိုင်းနေ့တွေထက် [illegible] နည်း ပိုတိုက်တယ်လို့ပဲ ထင်မိတယ်။ ကြည့်လိုက်တော့ ကောင်းကင်မှာ [illegible] တွေလက်နေတုန်းပဲ။ မိုးရိပ်မိုးသားတောင် မရှိဘူး။

အဲ့ဒီတော့ မုန်တိုင်းလာနိုင်ပါ့မလား။ ကောင်းကင်ပြင်ရဲ့ အနေ[illegible]ထားက မုန်တိုင်းလာမယ်ဆိုတာကို လက်မခံချင်စရာကောင်းလောက်[illegible]အောင် ကြည်လင်နေတယ်။

တစ်ခါတလေ ညဘက်တွေမှာ ဒီလိုပဲ လေတိုက်တတ်ပြီး အတော်[illegible]ကြာတော့ ပြန်ငြိမ်သွားတတ်တယ်။ အခုလည်း ပြန်ငြိမ်သွားမှာပါလေဆိုပြီး [illegible]အိပ်ရာထဲ ပြန်လှဲနေလိုက်မိတယ်။

ဒါပေမဲ့ လေကငြိမ်မသွားဘဲ တိုက်မြဲတိုက်နေတယ်။ တိုက်နေ[illegible]က ပိုပြီးကြမ်းလာတယ်။ ကိုသောင်းဖေဇနီး မချိုလည်း အိပ်ရာက [illegible]နိုးလာတယ်။

"ကိုသောင်းဖေ . . . လေတွေတိုက်နေပါလား"

"အေး . . . ဟုတ်တယ်"

လေတိုက်သံတွေက ဆူညံနေတယ်။ အိမ်တောင် တစ်ချက်တစ်[illegible] လှုပ်သွားတယ်။ မောင်သောင်းဖေစိတ်ထဲ နည်းနည်းတော့ စိုးရွံ့စပြု[illegible]တယ်။ ကလေးတွေကို ကြည့်လိုက်တော့ အိပ်မောကျနေတာ တွေ့ရ[illegible]။

မနိုးတာဘဲ ကောင်းတယ်။ နိုးလာရင် ကလေးတွေ ကြောက်နေ[illegible]ယ်၊ လေကတဖြည်းဖြည်းနဲ့ ကြမ်းလာတော့ လင်မယားနှစ်ယောက်[illegible]လိုက်မိကြတယ်။

မီးအားသွင်းထားတဲ့ ချာချင်မီးအိမ်ကလေးကို ထွန်းထားလို့ အိမ်ထဲ [illegible]နေတယ်။ လက်နှိပ်ဓာတ်မီး ဖယောင်းတိုင်နဲ့ မီးခြစ်တွေကိုလည်း [illegible]အသင့်ဆောင်ထားတယ်။

"လေက ပိုပြီး ပြင်းလာတယ်"

"ဟုတ်တယ် . . . ချို"

ညဉ့်ကပိုပြီးနက်လာလေလေ လေက ပိုပြီးကြမ်းလာလေလေ ဖြစ်[illegible]ယ်။

ပုဏ္ဏားကွယ်ထရံလွှာမှာ ချိတ်ထားတဲ့ တိုင်ကပ်နာရီကို ကြည့်လိုက် [illegible] ၁၁ နာရီ ကျော်နေပြီ။ အိမ်ကလည်း လှုပ်ယမ်းစပြုနေပြီ မကြာ

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

ပါဘူး၊ မိုးကပါ ရွာလာတယ်။ ရွာပေမယ့် နည်းနည်းပါ။ ဒရောသောပါး ရွာ
တာမျိုးမဟုတ်ဘူး။

လင်မယားနှစ်ယောက် ခြင်ထောင်ထဲက ထွက်လိုက်တယ်။ က
သုံးယောက်ကတော့ ခြင်ထောင်ထဲမှာပါ။ အိမ်ထရံလေးကနေ အပြင်ဘ
ကို ကြည့်လိုက်တော့ . . . လား . . . လား . . . သစ်ပင်တွေ လှုပ်ယမ်း
လိုက်ပုံက ကြောက်စရာကောင်းလှတယ်။

လေက ပိုပြီး ကြမ်းသထက်ကြမ်းလာတယ်။ မိုးကလည်း
လာတယ်။ ထရံတွေကြားက မိုးရေတွေစိမ့်ဝင်လာတယ်။ ထရံဘက်တွေ
နေပက်တဲ့ မိုးရေတွေက အိမ်ထဲဝင်လာတယ်။

အဲ့ဒီအချိန်မှာပဲ တဝီဝီမြည်လာတဲ့ အသံကြီးကို စပြီးကြားလိုက်
တယ်။ အသံကြီးက သေမင်းတမန်အသံကြီးလား ထင်ရတယ်။

လေက မောင်သောင်းဖေတို့အိမ် ခြေရင်းဘက်ကနေပြီး
နေလို့ အိမ်ကခေါင်းရင်းဘက်ကို စောင်းလာတယ်။

"ဗျစ် . . . ဗျစ် . . . . ဗျစ် . . . ဗျစ် . . ."

အိမ်က တစ်ဗျစ်ဗျစ်အသံမြည်ပြီး ခြေနင်းဘက်ခေါင်းတိုင်က
ရင်းဘက်ကို စောင်းလာတယ်။ မောင်သောင်းဖေတို့ အိမ်ကသေးတော့
အလယ်တိုင်မရှိဘူး။

လေက ပြင်းသထက်ပြင်းလာတယ်။

တိုင်ကပ်နာရီ ပြုတ်ကျသွားတယ်။ အိမ်အဝင်က ဝါးတန်း
သွားတယ်။

မောင်သောင်းဖေတို့အိမ်က ဝါးအိမ်ကလေးပါ။ လေတိုက်တဲ့
က တော်တော်ကြာလာတာနဲ့အမျှ အိမ်ကလေးက ယိုင်နဲ့လာတယ်။

ထရံပေါက်ကနေပြီး ကြည့်လိုက်တော့ ခြေရင်းအိမ်က သွပ်မိုး
လုံးဝမရှိတော့တာ တွေ့လိုက်ရတယ်။ တစ်အိမ်လုံး အမိုးတွေပွင့်ထွက်
ပြီး နောက်ဖေးဘက်က အိမ်ကလည်း သွပ်မိုးတွေ လုံးဝမရှိတော့ဘူး။
ရင်းအိမ်ကတော့ သွပ်မိုးတချို့ တဒုန်းဒုန်းနဲ့ လန်နေတယ်။

အိမ်ရှေ့အိမ်ကို ကြည့်လိုက်တော့ ပြိုကျနေတာကို တွေ့လိုက်ရ
တယ်။ အိမ်ထဲကလူတွေကိုတော့ မတွေ့ရတော့ဘူး။ တစ်အိမ်အိမ်ထဲကို ပြေး
ဝင်သွားကြပြီထင်ပါရဲ့။

ဘာမှမဖြစ်သေးတာကတော့ မောင်သောင်းဖေတို့အိမ်ပါပဲ။ ခေါင်မိုး
ကလည်းမလန်၊ ပြိုလည်းမပြိုသေးပေမယ့် အိမ်ကတော့ တော်တော်ကြီး ယိုင်
နေပြီ။

ပတ်ဝန်းကျင်တစ်ခုလုံး မှောင်မည်းပြီး ဝုန်းဒိုင်းကြဲနေပေမယ့် စော
တာ မြင်ကွင်းတွေကိုတော့ ခပ်ဝါးဝါး မြင်နေရတယ်။

အိမ်ခြေရင်းအလယ်တိုင်ဟာ တဗျစ်ဗျစ်မြည်ရင်း စောင်းလာတဲ့
အတွက် မောင်သောင်းဖေတို့လင်မယားဟာ အိမ်တိုင်ကို အားနဲ့ ဆောင့်
ထားကြတယ်။

လေကခြေရင်းဘက်ကနေပြီး အိမ်ကိုအားနဲ့ တွန်းဖိနေသလိုဖြစ်
တယ်။ အိမ်တိုင်ဟာ ခေါင်းရင်းဘက်ကို တော်တော်ကြီးစောင်းလာတယ်။
ဒီဂရီလောက် အထဲကို စောင်းလာတယ်။

လေတိုက်သံကြီးကလည်း တဝီဝီနဲ့ပေါ့။ နီးလာလိုက် ဝေးသွားလိုက်
အိမ်ရှေ့သစ်သားအိမ်တစ်လုံးတောင် ပြိုကျသွားပြီဆိုတော့ မောင်သောင်း
တို့ ဝါးအိမ်ကလေးလည်း မကြာခင် ပြိုတော့မှာပေါ့။

မောင်သောင်းဖေနှုတ်က တတွတ်တွတ်နဲ့ ရွတ်နေမိတယ်။ ဘာတွေ
သိဘူး။ သူ့မိန်းမကလည်း ဘာတွေမှန်းမသိဘူး။ တတွတ်တွတ်နဲ့ ရွတ်
တယ်။ အိမ်ခြေရင်းတိုင်ဟာ တဖြန်းဖြန်းနဲ့ စောင်းလာနေတယ်။ အိမ်တိုင်
ဟာ မဝမတိုင်တွေပါ။ အောက်ခြေမြေအဝင်လည်း သိုပ်မရှိတဲ့အတွက်
သောင်းဖေတို့အိမ်ကလေးဟာ အချိန်မရွေး လဲပြိုသွားနိုင်တယ်။

မောင်သောင်းဖေစိတ်ထဲမှာ စိုးရိမ်ထိတ်လန့်စိတ်တွေ ဝင်လာ
။ သူတို့လင်မယားနှစ်ယောက်ထဲဆို အကြောင်းမဟုတ်ပေမယ့် ကလေး
ယောက်နဲ့ဆိုတော့ အိမ်သာပြိုကျသွားရင် မတွေးရဲစရာပဲ။

မောင်သောင်းဖေ သူ့ကိုယ်သူ သတိထားလိုက်မိတဲ့အချိန်မှာ သူ့
မရပ်မနား တတွတ်တွတ် ရွတ်ဆိုနေမိတာက သမ္မာဒွေဂါထာဖြစ်နေ

www.burmeseclassic.com

မှန်း သိလိုက်ရတယ်။ သူ့မိန်းမကလည်း သူ့လိုပဲ သမ္မုဒ္ဒေဂါထာကို မနား ရွတ်ဆိုနေတယ်။ မောင်သောင်းဖေ အာခေါင်တွေတောင် ခြောက် တယ်။ ဒါပေမဲ့ ရေသောက်ဖို့ သတိမရဘူး။

အိမ်ခြေရင်းတိုင်က တဗျစ်ဗျစ်နဲ့ ကြည့်ရင်းစောင်းလာတယ်။ မယားနှစ်ယောက် အားနဲ့ ပြန်တွန်းထားကြရတယ်။ မောင်သောင်းဖေ ထဲပြိုပြိုလို့ အောက်မေ့လိုက်မိတယ်။ ဒါပေမဲ့ အိမ်က မပြိုသေးဘူး။ ကထရံမှာ ဓားတစ်ချောင်းကို ထိုးထားတယ်။ တကယ်လို့ အိမ်ပြိုသွားခဲ့ ဓနိအမိုးတွေကို ဓားနဲ့ဖောက်ထွက်ပစ်မယ်လို့ ဆုံးဖြတ်ထားတယ်။

အဓိကကတော့ အိပ်ပျော်နေတဲ့ ကလေးတွေပဲ။ ကလေးတွေ နေတဲ့နေရာက အိမ်တိုင်ပြိုခဲ့ရင် အိမ်တိုင်နဲ့တော့ လွတ်တယ်။ ခြေရင်းဘက်က ထရံကတော့ သူတို့အပေါ်ပိကျမှာ သေချာတယ်။ ဓနိမိုးအကြား ပိညှပ်သွားနိုင်တယ်။ အန္တရာယ်ကတော့ ကြီးလှတယ်။

မောင်သောင်းဖေတို့ လင်မယားနှစ်ယောက်စလုံး ရင်ထဲမှာ ဖြစ်နေတယ်။

နောက်ဖေးတံခါးကို ဖွင့်လိုက်ဖို့ မောင်သောင်းဖေ စဉ်းစား တယ်။ အိမ်ပြိုကျသွားတာနဲ့ တစ်ပြိုင်နက် နောက်ဖေးတံခါးကနေ ကို ပြေးထွက်ဖို့ပေါ့။

ဒါကလည်း မဖြစ်နိုင်ဘူး။ တံခါးဖွင့်လိုက်တာနဲ့တစ်ပြိုင်နက် ဘက်က လေတွေမိုးတွေက အိမ်ထဲ ကဆုန်စိုင်းပြီး ပြေးဝင်လာမှာ တယ်။

တံခါးဆိုပေမယ့် ခိုင်ခိုင်ခံ့ခံ့ တံခါးကြီးမဟုတ်ပါဘူး။ လေးပါ။ ကြည့်လိုက်တော့ အဲ့ဒီထရံတံခါးချပ်ကလေးဟာ လွင့်ထွ မယ့်အလား တဆတ်ဆတ်နဲ့ တုန်နေရှာတယ်။

သူ့တုန်ယင်နေရှာပုံက တစ်ခါမှ မကြုံဖူးတဲ့ မုန်တိုင်းကို ကလေးငယ်တစ်ယောက် ကြောက်လန့်နေပုံမျိုးနဲ့ တူနေပါတယ်။ တောင် ဒီလောက်ကြောက်နေတာ ကလေးဆိုရင် ဘယ်လောက် လိုက်မလဲ။ စဉ်းစားသာ ကြည့်တော့ပေါ့။

နောက်ဖေးတံခါးအပေါ်ဘက်က ဓနိအမိုးဟာ အခုချက်ချင်းပဲ ထွင် ွက်သွားတော့မယ့်အလား အပေါ်ဘက်ကို တဖျတ်ဖျတ် လန်ထွက်နေ ယ်။ နောက်ဖေးဘက် အမိုးပိုင်းကသာ လန်ထွက်သွားရင် အိမ်တစ်ခုလုံး ထဲလွင့်ပါသွားမှာ သေချာတယ်။ ဘာကြောင့်လဲဆိုတော့ အိမ်အလေးချိန် ပေါ့ပေါ့ကလေးဖြစ်နေလို့ပဲ။ တကယ်တော့ သူတို့အိမ်ကလေးဟာ ကွင်း ထဲမှာ အကာအကွယ်မဲ့ အလူးအလဲ ခံနေရတယ်။

အနီးဝန်းကျင်မှာရှိနေတဲ့ အိမ်တွေကလည်း သူ့ဒုက္ခနဲ့သူပေါ့။ ပြို အိမ်ပြို၊ အမိုးလွင့်တဲ့အိမ်လွင့်ပေါ့။ မုန်တိုင်းကတော့ အစွမ်းကုန် ဝုန်းဒိုင်း ပြီလေ။

လင်မယားနှစ်ယောက် ပြုလဲတော့မယ့် အိမ်အလယ်ခြေရင်းတိုင် ်လက်နှစ်ဖက်စီနဲ့ ပြန်တွန်းထားရင်း သမ္မုဒ္ဒေဂါထာကို ပြိုင်တူရွတ်နေမိ တယ်။

မုန်တိုင်းကတော့ ခြေရင်းဘက်ကနေပြီး အိမ်ကို ပြုလဲကျသွား င် ဖိတိုက်နေတယ်။

မောင်သောင်းဖေတို့ လင်မယားနှစ်ယောက်စလုံး ဇောချွေးတွေ နေတယ်။ သူတို့ရဲ့ လက်လေးဖက်နဲ့ တစ်နာရီမိုင်တစ်ရာကျော် တိုက် နေတဲ့ မုန်တိုင်းကြီးကို အန်တုနေလိုက်ပုံကတော့ မယုံလည်း မယုံနိုင် ။ အံ့လည်း အံ့သြစရာကြီးပါပဲ။

ဒါပေမယ့် သူတို့မှာ လက်လေးဖက်တင်မကပါဘူး။ သမ္မုဒ္ဒေဂါထာ ကြီးပါ ရှိနေပါတယ်။

လေမုန်တိုင်းက လျော့မသွားဘူး။ ပိုပြီး ပြင်းထန်လာတယ်။ ်ခမန်းလိလိ တိုက်နေတယ်။ ဒီလိုမုန်တိုင်းမျိုး တစ်သက်နဲ့တစ်ကိုယ် မကြုံဖူးဘူး။

ကလေးသုံးယောက်ကတော့ ခြင်ထောင်ထဲမှာ အိပ်ပျော်နေရှာပေါ့။ ာကောင်းတယ်။ တစ်ယောက်မှ မနိုးဘူး။ ခြင်ထောင်က လှုပ်ယမ်း ယ်။ မိုးရေတွေကလည်း ပက်ပေါ့။ မောင်သောင်းဖေ နောက်ဖေးအမိုး လှမ်းကြည့်လိုက်ပြန်တော့ နောက်ဖေးအမိုးပိုင်းက လွင့်ထွက်လုလု

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

တဖျပ်ဖျပ် လှုပ်ယမ်းနေတယ်။ သွပ်မိုးအိမ်တွေတောင် လွင့်ထွက်ကုန်ကြ လေ။ ဓနိအမိုးက ဘာမို့လဲ။ အမိုးလွင့်ထွက်သွားလို့ကတော့ သွားပြီ။ အိ ထဲမှာ နေလို့ရတော့မှာ မဟုတ်ဘူး။

လေမုန်တိုင်းက ခြေရင်းဘက်ကနေပြီး အားကုန်ဖိတိုက် တယ်။ ဒီလောက်ကြီးမားတဲ့ မုန်တိုင်းကြီးကို ဒီလောက်သေးငယ်လှတဲ့ ဝါးအိ ကလေးရဲ့ တောင့်ခံနေလိုက်ပုံကတော့ တကယ့်ကို အံ့သြစရာပါပဲ။

မောင်သောင်းဖေ မိန်းမကို ကြည့်လိုက်တော့ မိန်းမက အိမ်တိုင် ကို ခေါင်းနဲ့တိုက်ထားပြီး ကိုယ်အားနဲ့တိုင်ကို ဖိတွန်းထားတယ်။ ပြီးတော့ သမ္ဗုဒ္ဓေဂါထာကို တတွတ်တွတ်နဲ့ ရွတ်နေတယ်။

မောင်သောင်းဖေကလည်း အိမ်တိုင်ကို လက်နှစ်ဖက်နဲ့ ပြန်တွ ထားရင်း နှုတ်ကလည်း သမ္ဗုဒ္ဓေဂါထာကို အဆက်မပြတ် ရွတ်နေတယ် အိမ်တိုင်ကတော့ တဗျစ်ဗျစ်နဲ့ကြည့်ရင်း သူတို့ဘက်ကို ယိုင်ကျလာတယ်

ဒီတစ်ခါတော့ ပြိုပြီလို့ အောက်မေ့လိုက်မိတယ်။ ဒါပေမဲ့ မပြို လေက နောက်ပြန်ဆုတ်သွားတယ်။

ဖြစ်နေပုံက လေမုန်တိုင်းက ခြေရင်းဘက်ကနေပြီး မောင်သော ဖေအိမ်ကို အားနဲ့ဖိတိုက်လိုက်၊ ဇွေပြီးဆုတ်သွားလိုက်၊ ပြန်ဖိတိုက်လို ဇွေပြီးထွက်သွားလိုက်နဲ့ လုပ်နေတယ်။

ဆက်တိုက် ဒရစပ်ဖိတိုက်နေလို့ကတော့ အိမ်ပြိုပြီပေါ့။ ဒါ ဘယ်လိုတိုက်တိုက် မောင်သောင်းဖေတို့အိမ် ပြိုသင့်နေတာကြာပြီ။ ဒါ မပြိုသေးဘူး။ မဓမတိုင်လေးတွေကို အိမ်တိုင်ထူထားပြီး ဝါးထရံကာ တဲ့ ဝါးခင်းအိမ်ကလေးကို မုန်တိုင်းကြီးက မဖြိုနိုင်ဘဲ ဖြစ်နေတယ်။

ဘယ်ဖြိုနိုင်မလဲ။ သူတို့က သမ္ဗုဒ္ဓေဂါထာတော်ကြီးကို အဆ မပြတ် ရွတ်နေကြတာကိုး။ မနက်မိုးလင်းခါနီးတော့ အနီးအနားဝန်းကျ ယောက်ျားကြီးတချို့ ရောက်လာပြီး မောင်သောင်းဖေတို့ မိသားစုကို အ အညီပေးကြတယ်။

အိမ်တံခါးဖွင့် အိမ်ထဲကထွက်ပြီး လုံခြုံတောင့်တင်းတဲ့ အိမ် အိမ်ဆီ ပြေးဝင်ခိုလှုံကြရတယ်။ လေကတော့ ဝုန်းဒိုင်းကြဲတိုက်နေဆဲပဲ

မောင်သောင်းဖေကတော့ သူတို့အိမ်ကလေး ပြိုကျသွားပြီလို့ပဲ တွက်ထားပါတယ်။ အခုအချိန်မှာတော့ ပြိုချင်လည်း ပြိုပေတော့။ ကိစ္စမရှိ တော့ဘူး။ မုန်တိုင်းကတော့ မွှေနေဆဲပေါ့။

နေ့လယ်ပိုင်းလောက်ကျမှ မုန်တိုင်းက ငြိမ်သွားတယ်။ အဲဒီအချိန် သွားကြည့်လိုက်တော့ အိမ်ကလေးက ယိုင်လျက်အတိုင်းပဲ။ ပြိုကျမသွား ဘူး။ ယိုင်တာတော့ ခေါင်းရင်းဘက်ကို တော်တော်ကြီးကို ယိုင်နေတယ်။

လူတွေအားလုံး အံ့သြနေကြတာပေါ့။ တခြား သူ့ထက်တောင့် တင်းတဲ့အိမ်တွေတောင် ပြိုလဲကုန်ကြတာ။ ဒီဘာမဟုတ်တဲ့ ဝါးအိမ်ကလေး က ပြိုလဲခြင်းမရှိတဲ့အတွက် အားလုံး အံ့သြနေကြတာပေါ့။

"ခင်ဗျားတို့ ကံကောင်းတယ်ဗျာ။ ညကြီးမင်းကြီး အိမ်ပြိုကျသွား ရင် ကလေးတွေနဲ့ အသက်အန္တရာယ်တောင် ရှိနိုင်တယ်"

သူပြောတာလည်း ဟုတ်တယ်။

အိမ်ယိုင်သွားတဲ့အတွက် ဓနိမိုးတွေ နည်းနည်းပါးပါး စုတ်ပြဲသွား တာကလွဲလို့ ဘာမှကြီးကြီးမားမား ထိခိုက်မှုမရှိဘူး။

နောက်တစ်နေ့ကျတော့ လူအင်အားနဲ့ ခေါင်းရင်းဘက်ကနေပြီး ခြေရင်းဘက်ကို ပြန်တွန်းပြီး တည့်လိုက်ကြတော့ ပုံမှန်အတိုင်း ပြန်ဖြစ်သွား တယ်။

ခေါင်းရင်းဘက်ကနေပြီးတော့ ဝါးပိုးဝါးကြီး လေးငါးလုံးလောက်နဲ့ ထောက်ပေးထားလိုက်တယ်။ ပြီးရောပေါ့။ ပြီးတော့မှ မိသားစုအိမ်ပေါ်တက် နေလိုက်ကြတယ်။

နာဂစ်မုန်တိုင်းဟာ မောင်သောင်းဖေတို့ မိသားစုကိုတော့ လက် ချောက်သွားပုံရတယ်။ တချို့မုန်တိုင်းကြောင့် နေထိုင်ဖို့အခက်အခဲ ကြုံနေရ ချိန်မှာ မောင်သောင်းဖေတို့ မိသားစုကတော့ ချက်ချင်းပဲ အိမ်ပေါ်ပြန်တက် နေနိုင်တယ်။

အဝတ်အစားတွေ၊ အိပ်ရာတွေ ရေစိုသွားတယ်။ ဒါတောင် အကုန် မဟုတ်ဘူး။ တချို့တစ်ဝက်ပဲ စိုသွားတာ။ တီဗီကတော့လည်း ရေနည်းနည်း ဝင်သွားလို့ ပြန်ပြင်ရတယ်။

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

ဘာပဲပြောပြော ကြီးမားလှတဲ့ မုန်တိုင်းထဲက အန္တရာယ်ကင်းကင်းနဲ့ လွတ်မြောက်ခဲ့ရတာက သမ္ဗုဒ္ဓေဂါထာရဲ့ တန်ခိုးကြောင့်လို့ မောင်သောင်းဖေတို့ နှစ်ယောက်စလုံးက ယုံကြည်နေတယ်။

သူတို့ကအိမ်ထဲကနေ သမ္ဗုဒ္ဓေဂါထာကို ရွတ်နေကြတော့ မုန်တိုင်းက အိမ်ကို ဖိတိုက်လိုက်၊ နောက်ပြန်ဆုတ်သွားလိုက်၊ ဖိတိုက်လိုက် ဝှေ့လွတ်သွားလိုက်နဲ့ မုန်တိုင်းက အိမ်ကိုပြိုကျသွားအောင် မဖြိုနိုင်ဘဲဖြစ်နေတယ်။ သူလည်း ဖြိုတော့ ဖြိုတာပဲ။ ဒါပေမဲ့ သမ္ဗုဒ္ဓေက ခံနေတာကိုး။

တကယ်လို့ သမ္ဗုဒ္ဓေကိုသာ မရွတ်ဘဲ နေခဲ့ကြရင် မုန်တိုင်းဟာ နောက်မဆုတ်ပဲ ဒလကြမ်းဖိတိုက်လို့ မောင်သောင်းဖေတို့ အိမ်ကလေးပြိုကျသွားမှာ သေချာတယ်။

အိမ်ကလေးသာ ပြိုကျသွားခဲ့ရင် မောင်သောင်းဖေတို့ မိသားစုအတွက်ကတော့ မတွေးရဲစရာပါပဲ။

မောင်သောင်းဖေ ဘုရားတည်တဲ့ ဦးဝိဇ္ဇာကို သတိရမိတယ်။ သမ္ဗုဒ္ဓေရွတ်ဖို့ ဦးဝိဇ္ဇာက ပြောခဲ့တာပဲ။ ပြီးတော့ ဝိဇ္ဇာဆိုတာ သိတာတဲ့။ သိခြင်းတဲ့။ ဘာပဲပြောပြော ဦးဝိဇ္ဇာကိုတော့ မောင်သောင်းဖေ တွေ့ချင်နေမိတော့တယ်။

✿ ✿ ✿

[၃]

❑

"အဲ့ဒါ ကျုပ်မိတ်ဆွေ ဦးသောင်းတင်ရဲ့သား မောင်သောင်းဖေရဲ့ ကိုယ်တွေ့အကြောင်းပဲ . . . စာရေးဆရာရဲ့"

ကိုအန္တောက ကျုပ်ကို အဲ့ဒီအတိုင်း ပြောပြတယ်။

"သမ္ဗုဒ္ဓေဂါထာက တော်တော်အစွမ်းထက်တာပဲနော် . . . ကိုအန္တော"

"ထက်တာပေါ့ဗျာ . . . သမ္ဗုဒ္ဓေဆိုတဲ့အဓိပ္ပာယ်က (သဗ)ကိုယ်တိုင်အားဖြင့် (ဗုဒ္ဓေ) သိတော်မူကြသော မြတ်စွာဘုရားအဆူဆူလို့ အဓိပ္ပာယ်ရပါတယ်။ အဲ့ဒီတော့ (သမ္ဗုဒ္ဓေ) ဆိုတာ ကိုယ်တော်တိုင် သစ္စာလေးပါး တရားကို သိတော်မူကြသော အဆူဆူသော မြတ်စွာဘုရားပေါ့။ ဒါ့ကြောင့် သမ္ဗုဒ္ဓေဂါထာတော်ကြီးဟာ ငါးသိန်းတစ်သောင်းနှစ်ထောင် နှစ်ကျိပ်ရှစ်ဆူကုန်သော ဘုရားရှင်တို့ ကို ရှိခိုးထားတဲ့ ဂါထာတော်ကြီးဖြစ်တဲ့အတွက် အစွမ်းတန်ခိုးထူးခြားတဲ့ တစ်ခုတည်းသော ဂါထာတော်ကြီးဖြစ်ပါတယ်။

"သမ္ဗုဒ္ဓေဂါထာတော်ကြီးကို ဘယ်ပုဂ္ဂိုလ်က ရေးသားခဲ့တာလဲ ကိုအန္တော"

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

"ပုဂံခေတ် 'ဂတုပ္ပတ္တိ' ဗုဒ္ဓဝင်ကျမ်းပြုအရှင် ဉာဏဂမ္ဘီမထေရ်က ရေးသားတော်မူခဲ့တာပါ . . . စာရေးဆရာရဲ့"

"ဒါဆိုရင် သမ္ဗုဒ္ဓေဂါထာတော်ဟာ ပုဂံခေတ်ကတည်းက ပေါ်ခဲ့တဲ့ ဂါထာတော်ကြီးပေါ့"

"မှန်ပါ့ . . . စာရေးဆရာရယ်၊ ပုဂံခေတ်ကနေပြီး ကနေ့ခေတ် အထိ မြန်မာပြည်သူပြည်သား ဗုဒ္ဓဘာသာဝင်အပေါင်း ယုံယုံကြည်ကြည် လေး လေးမြတ်မြတ် ရွတ်ဆိုခဲ့ကြတဲ့ ဂါထာတော်ကြီးပေါ့ဗျာ"

"သမ္ဗုဒ္ဓေသီချင်းတောင် ပေါ်ခဲ့သေးတယ်ဗျာ"

"ဟိုသီချင်းလေ . . . ကိုအနွေ . . .

မြို့တိုင်းရွတ်ကြပါလေ . . . ရွာတိုင်းရွတ်ကြဂါထာ သမ္ဗုဒ္ဓေ . . . အိမ်တိုင်းရွတ်ကြပါလေ . . . လူတိုင်းရွတ်ကြဂါထာသမ္ဗုဒ္ဓေ . . .

ငါးသိန်းတစ်သောင်းနှစ်ထောင် နှစ်ကျိပ်ရှစ်ဆူ နိဗ္ဗူဖြစ်နေ ဦးထိပ် မြတ်ပန်ကာခြွေ ဂါထာတော်ကျူး ထူးတဲ့သမ္ဗုဒ္ဓေ . . .

မြန်ပြည်နယ် မပွင်းချတ်စေ . . . ရွတ်ဖတ်ကြသမ္ဗုဒ္ဓေ . . . အန္တရာယ် တွေ ကင်းလွတ်အောင် ရွတ်ဖတ်ကြ သမ္ဗုဒ္ဓေ . . .

စည်းစိမ်ရွှေငွေ ရတနာမိုးဂါထာတန်ခိုးနဲ့ သွန်းဖြိုးလို့ဝေ ဘေး ခပ်သိမ်း ကင်းငြိမ်းနိုင်ကြစေ မြန်တိုင်းဌာနေ အေးချမ်းလို့ သာယာဖို့အ ဂါထာတော်ထူး ကျူးနိုင်ကြစေ . . . သမ္ဗုဒ္ဓေ . . . သမ္ဗုဒ္ဓေ ဘေးအပေါ ဝေးကွာရှောင်တဲ့ ကောင်းတဲ့သမ္ဗုဒ္ဓေ . . ."

"ဟုတ်ပါ့ . . . စာရေးဆရာရယ်၊ စာရေးဆရာလည်း ဒီသီချင်း ရနေတာပဲ"

"ကျုပ်က ဒီသမ္ဗုဒ္ဓေသီချင်းကို အင်မတန်ကြိုက်တာကိုးဗျ။ ဝိ ကိုတင်အုန်းရေးပြီး အဲ့ဒီအချိန်က အဆိုကျော် ကိုမြသောင်း သီဆိုခဲ့တာ ဗျာ"

သမ္ဗုဒ္ဓေဂါထာတော်ကို ယုံကြည်ကိုးစားပြီး ရွတ်ဖတ်ပွားများ တွေဟာ ရွတ်ဖတ်ပွားများလေလေ ကိုယ့်အနေအထားနဲ့ကိုယ် ထူးခြား တွေတွေ့လေ၊ ထူးခြားချက်တွေ့လေ ပိုမိုယုံကြည်စွာ ရွတ်ဖတ်လေလေ

ကြည်စွာ ရွတ်ဖတ်လေ၊ ပိုမိုထူးခြားချက်တွေလေ ဖြစ်တဲ့အတွက် တစ်စ စ ပိုပိုပြီး ယုံကြည်အားကိုးလာကြတယ်။ ပြီးတော့ သမ္ဗုဒ္ဓေဂါထာတော် သာမန်ရွတ်ရန်အသွင် ပဌာမဂါထာ အနေမျိုးတင်မကတော့ဘဲ လောကီ ချိုးဘက်ကိုလည်း တိုးချဲ့လာကြတယ်။

အဲ့ဒီလို တိုးချဲ့လာတဲ့အခါ . . .

တကယ်သိဒ္ဓိစွမ်းရည်ရှိတဲ့ အင်းမန္တန်တော်ကြီးအဖြစ် တိုးချဲ့အသုံး တာကို ဣစ္ဆာသယလိုတိုင်းရစေနိုင်တဲ့ မန္တန်တော်ကြီးအဖြစ်ပါ ဉာဏ်ရှိ တိုးချဲ့အသုံးပြုလာကြတယ်။

"ဘယ်လို အသုံးပြုခဲ့ကြတာလဲဗျ"

"ဒီလိုဗျ . . .။ ၁၉၂၃ ခုနှစ်၊ ဒီဇင်ဘာလထုတ် အင်ဒီးယင်းအင်တီ မဂ္ဂဇင်းမှာ ဖော်ပြထားတဲ့ ဆာရစ်ချက်အင်ပက်ရဲ့ မှတ်တမ်းအရ င်–

၁၈၈၉ ခုနှစ်မှာ မန္တလေးမြို့ စစ်ဘက်အရာရှိတာဝန်ကို ထမ်း င်ရတဲ့ ဆာရစ်ချက်ဟာ ဤနန်းမြို့ရိုးရဲ့ အရှေ့တံခါးမှာ တပ်ဆင်ထား အုတ်တိုင်ကို ဖြိုဖျက်လိုက်တဲ့အခါ . . .

ပေ ၄ ပေခွဲအနက်မှာ နန်းမြို့ရိုးတည်စဉ်က မြှုပ်နှံခဲ့တဲ့ စတုရန်း ဘက်မနဲ့ အတွင်းအနက် ၁၂ လက်မရှိတဲ့ ကျောက်သေတ္တာတစ်လုံးကို တယ်။

အဲ့ဒီကျောက်သေတ္တာအတွင်းက စတုရန်း ရှစ်လက်မခန့်ရှိတဲ့ ဒ္ဓေဂါထာ အင်းတစ်ခုပါတဲ့ ငွေပြားတစ်ချပ်ကို တွေ့ရတယ်။ အဲ့ဒီ ကျောက်သေတ္တာအတွင်း သွင်းထားတဲ့စာမှာလည်း–

သာသနာသက္ကရာဇ် ၂၄၀၁ ၊ ကောဇာသက္ကရာဇ် ၁၂၁၉ ခု ဘုရင် ဘုရားကြီး နန်းစံခြောက်နှစ်မြောက်တွင် မန္တလေးအရပ်၌ ရွှေမြို့တော် န်း အုန်း။ ကနက် စိုက်မတ်၍ ရွှေနန်းမြို့တော် တည်လုပ်စံနေတော် တံခါးနိတော် မြို့ရိုးလက်ဝဲအရပ် ၃ ကိုက်ခန့်တွင် အင်းထည့်သွင်းမြှုပ် သည့် ကျောက်သေတ္တာ . . .

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

လို့ပါရှိကြောင်း တွေ့ရတယ်လို့ မှတ်တမ်းမှာ ဖော်ပြထားတယ်

"အေးဗျ . . . စိတ်ဝင်စားစရာပဲ။ အဲ့ဒီမန္တလေးမြို့ရိုးကရတဲ့ သမ္မာ အင်းပုံစံ ခင်ဗျားမှာ ရှိသလား။ ရှိရင် ပြပါဗျာ။ ကျုပ် ကြည့်ချင်လို့ပါ"

"ကြည့်ချင်ရင်လည်း ပြရတာပေါ့"

မန္တလေးနန်းမြို့ရိုးမှ ရရှိသော သမ္မာဒွေ

			သ	ကေ	ဗ	ပွ			
	သိ	သဿ	သာ	အ	ဗျ	ပ	ဟံ	သ	
	အာ	တော	မိ	မာ	ဥ	နေ	ဒွ	ဋ္ဌ	
ရေ	မာ	ရ	လာ	သ	ဝေ	ဒွေ	ဗွေ	တေ	[illegible]
ဋ္ဌ	သ	ဒ	နု	ဝိ	မ	သေ	က	အ	[illegible]
နု	နု	သ	ဒ	အ	အ	ဗိ	လာ	လိ	[illegible]
ဋ္ဌ	ဃ	ဘာ	ယာ	မ	သဿ	နု	န္တိ	တ	[illegible]
	နိ	ဒွါ	ဿု	ဝေ	ရာ	နု	နု	ဓ	
	နူ	သံ	သဿာ	ဋ္ဌ	ဘာ	ဗွ	သ	ဝိ	
			ရာ	ဋ္ဌ	သာ	သ			

"ခင်ဗျားက တော်တော်လေ့လာထားတာပဲ . . . ကိုအန္တော"

"လေ့လာထားဆို ကျုပ် အဘဦးဝိဇ္ဇာက မဟာဂန္ဓာရီ မန္တန်ဝိဇ္ဇာဝိုဇ်ရကျင့်စဉ်ထူးကို ကျင့်ကြံပေါက်မြောက်သွားခဲ့တဲ့ ပုဂ္ဂိုလ် ကိုးဗျ"

ကိုအန္တောစကားကြောင့် ကျုပ် အံ့သြသွားတယ်။

"ဘယ်လိုဗျ . . . ခင်ဗျားဆရာ ဦးဝိဇ္ဇာဟုတ်လား"

"ဟုတ်တယ်လေ"

"မောင်သောင်းဖေ . . . အိပ်မက်ထဲက ဦးဝိဇ္ဇာကရော နောက်ထပ် ဝိဇ္ဇာတစ်ယောက်လား"

"မဟုတ်ပါဘူး . . . စာရေးဆရာရဲ့၊ အတူတူပါပဲ။ မောင်သောင်းဖေ အိပ်မက်ထဲမှာ သမ္မာဒွေဂါထာရွတ်ဖို့ ပြောသွားတဲ့ဦးဝိဇ္ဇာက ကျုပ်ဆရာ ဝိဇ္ဇာပါပဲ။

ဟိုတလောက မောင်သောင်းဖေ ကျုပ်ဆီရောက်လာတော့ သူ့ အိပ်မက်အကြောင်းနဲ့ မုန်တိုင်းတိုက်စဉ်က သူ သမ္မာဒွေဂါထာရွတ်ခဲ့တဲ့ အကြောင်းတွေ ခင်ဗျားကို စောစောက ကျုပ်ပြောပြခဲ့တဲ့အတိုင်း ကျုပ်ကို ပြောပြသွားခဲ့တယ်။ သူ့အိပ်မက်ထဲက ဦးဝိဇ္ဇာအကြောင်းကို ကြားရတော့ ဆရာက် ကျုပ်လည်း အံ့အားသင့်သွားတယ်။

သူပြောတဲ့ ပုံပန်းသဏ္ဌာန်အရဆိုရင် သူပြောတဲ့ ဦးဝိဇ္ဇာဟာ ကျုပ် ဆရာ ဦးဝိဇ္ဇာဖြစ်နေပါပြီ။ ဒါနဲ့ ကျုပ်လည်း ပိုပြီးသေချာအောင် ကျုပ်ဆီ မှာရှိတဲ့ ကျုပ်ဆရာဦးဝိဇ္ဇာရဲ့ ဓာတ်ပုံကိုထုတ်ပြလိုက်တော့ သူလည်း တအံ့ တသြဖြစ်သွားတယ်။ ပြီးမှ . . . .

"ဟုတ်တယ် . . . ဦးလေး၊ ကျွန်တော့်အိမ်မက်ထဲက ဦးဝိဇ္ဇာဟာ ဓာတ်ပုံထဲက ဦးဝိဇ္ဇာပါပဲ"

လို့ဆိုပြီး ဒဂုံမြို့သစ်အရှေ့ပိုင်း လယ်ကွင်းတွေထဲက စေတီတစ်ဆူ ဘုန်းကြီးကျောင်းတစ်ကျောင်းကို သူရောက်သွားခဲ့တဲ့အကြောင်း။ အဲ့ဒီ ကျောင်းမှာ အိပ်မက်ထဲက ဦးဝိဇ္ဇာရဲ့ ဓာတ်ပုံကို တွေ့ခဲ့ရတဲ့အကြောင်း၊ အဲဒီ ကျောင်းဝင်းထဲက စေတီကို တည်ခဲ့တဲ့သူက ဦးဝိဇ္ဇာဖြစ်တဲ့အကြောင်းတွေကို ပြောပြပါလေရော။

ကျုပ်ဆရာ ဦးဝိဇ္ဇာဟာ အဲ့ဒီလိုပဲ ဓာတ်ကျတဲ့နေရာမှာ ဘုရား တည်တတ်တယ်ဗျ။ ဘုရားတည်ပြီးရင် အဲ့ဒီနေရာက ထွက်သွားတာပဲ။ မောင် သောင်းဖေအိပ်မက်ထဲက ဦးဝိဇ္ဇာဟာ ပဋ္ဌာန်းဆက်ရှိတဲ့သူတွေကို အိပ်မက်

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

ထဲကဖြစ်စေ၊ လူကိုယ်တိုင် လာရောက်ပြီးတော့ဖြစ်စေ၊ ကူညီစောင့်ရှော
တတ်တယ်ဗျ။

"အေးဗျာ ... အံ့ဩစရာပဲ။ ဒါနဲ့ ခင်ဗျား စောစောကပြောခဲ့
တဲ့ ခင်ဗျားဆရာ ဦးဝိဇ္ဇာကျင့်ကြံပေါက်မြောက်သွားတဲ့ မဟာဂန္ဓာရီ
က မန္တန်ဝိဇ္ဇာဓိုရ်ကျင့်စဉ်ထူးဆိုတာက ဘာလဲဗျ"

"အင်း ... စာရေးဆရာက ပညာရပ်ပိုင်းကျင့်စဉ်ပိုင်းဆိုရင်
ပဲ ကြံနေတာကိုးဗျ"

"ဒါပေါ့ဗျ။ ပညာရပ်ပိုင်း ကျင့်စဉ်လိုင်းတွေဆိုတာ သိထားတဲ့
တွေက ဖော်ထုတ်ပေးရမယ်လေ။ ဒါမှ နောက်လူတွေ နည်းလမ်းသိပြီး
ကြံပေါက်မြောက်နိုင်တော့မှာပါ"

"ပြောပြပါမယ် ... စာရေးဆရာရယ်။ ပြောပြပါ့မယ်။ ဒီလိုဗျ
ဂန္ဓာရီလမ်းမှာ မန္တန်ဝိဇ္ဇာဓိုရ်ဟာ သီလ၊ သမာဓိ၊ ပညာ အဲဒီသုံးချက်
အောင်ကျင့်ပြီး ကျင့်စဉ်တွေကို အားထုတ်ရတဲ့အတွက် အမြင့်မြတ်ဆုံး
ဝိဇ္ဇာဓိုရ်ဖြစ်တယ်လို့ ဂန္ဓာရီပညာရှင်ကြီးတွေက တညီတညွတ်တည်း
ခဲ့ကြပါတယ်။

ဒါ့ကြောင့် မန္တန်ဝိဇ္ဇာဓိုရ်ဖြစ်ဖို့ဟာ အင်မတန်ခဲယဉ်းလှတယ်။
ဝိဇ္ဇာဓိုရ်ရဲ့ အခြေခံကျင့်စဉ်မှာ သီလဟာ အလွန်ပဲအရေးကြီးတယ်။

သီလကျိုးပေါက် မှောက်မှားခဲ့ရင် အသုံးပြုထားတဲ့ မန္တန်ဟာ
ကင်းပြီး စွမ်းအင်တွေ မှေးမှိန်ပျောက်ကွယ်သွားတတ်ပါတယ်။ ဒါ့ကြောင့်
မန္တန်ဝိဇ္ဇာဓိုရ်လမ်းလိုက်တဲ့ ပုဂ္ဂိုလ်ဟာ သီလဝိသုဒ္ဓိဖြစ်ဖို့ အင်မတန်
ကြီးပါတယ်။

"သီလဟာ အင်မတန် အရေးကြီးတာပေါ့နော်"

"ကြီးတာပေါ့။ အဲ့ဒီသီလကို အခြေခံပြုပြီး သမာဓိပညာနဲ့
တဲ့ မန္တန်ဟာ သိဒ္ဓိ၊ ဣဒ္ဓိ၊ မဟိဒ္ဓိတွေ ပြည့်ဝစုံလင်ပြီး လိုရာပေါက်
ခရီးရောက်သွားစေနိုင်တယ်။ ဒါ့ကြောင့် မန္တန်ဝိဇ္ဇာဓိုရ်ကြီးတွေဟာ
ဂန္ဓာရီအတွင်းစခန်းမှာ အခေါင်ချုပ်ဖြစ်ကြရတယ်။

"ကျုပ်ကြားဖူးသလောက်တော့ ပြဒါးဝိဇ္ဇာ၊ အင်းဝိဇ္ဇာ၊ ဆေးဝိဇ္ဇာ
လည်း မန္တန်နဲ့မကင်းဘူးလို့ သိတယ် ... ကိုအန္တောရ"

"ဟုတ်တာပေါ့ ... စာရေးဆရာ၊ သူတို့လည်း မန္တန်နဲ့ ဘယ်
မှာလဲ။ မန္တန်မပါဘဲ သိဒ္ဓိစခန်းကို မအောင်နိုင်ပါဘူး။ ကျုပ်အဘ
ဝိဇ္ဇာက ဘယ်လို မိန့်ကြားသလဲဆိုရင် ...

ဓာတ်၊ အင်း၊ ဆေး တို့ကို ပါရဂူမြောက် သိဒ္ဓိပေါက်လို့ဖို့ရင် မန္တန်
လုံတယ်။ မန္တန်မြုံမှထုံတယ်။ မန္တန်မငုံ မမြုံရင် အကုန်ပြေးကရော"

"အဓိပ္ပာယ်ကတော့ ကံကောင်းထောက်မပြီး ပြဒါးဖြစ်စေ၊ အင်း
စေ၊ ဆေးဖြစ်စေ အသက်ဝင်သိဒ္ဓိမြောက်ခဲ့ရင် မန္တန်နဲ့ငုံ၊ မန္တန်နဲ့ မြုံ
ရတယ်။ အဲ့ဒီလိုမှ လုပ်မထားရင် ကြာရှည်တည်တံ့ဖို့ မလွယ်ဘူးဆို
အဓိပ္ပာယ်ပါပဲ။

ဒါ့ကြောင့် အဓိဋ္ဌာန်များများဝင်၊ ဂုဏ်တော်များများပွား၊ မန္တန်များ
ထုံထား၊ ဝိဇ္ဇာအသက် မန္တန်အချက်ပဲကွ"

လို့ အဘဦးဝိဇ္ဇာက မိန့်ကြားခဲ့တာပေါ့။

"မဟာဂန္ဓာရီလမ်းက မန္တန်ဝိဇ္ဇာဓိုရ် ကျင့်စဉ်တွေကိုလည်း ပြော
"

"အဲဒီကျင့်စဉ်ကတော့ လေးကျွန်းသမ္မာဒေဝ မန္တန်ဝိဇ္ဇာဓိုရ်ကျင့်စဉ်
ကျုပ်ဆရာ ဦးဝိဇ္ဇာကိုယ်တိုင် ကျင့်ခဲ့တဲ့ကျင့်စဉ်ပေါ့ဗျာ။ ကျင့်စဉ်မှာ
ဆင့် သတ်မှတ်ချက်တွေရှိတယ်။ အခြေခံအဆင့် (၃) ဆင့်ကို ပြောပြ
မယ်။

အဲ့ဒီအခြေခံအဆင့် (၃) ဆင့်ကို မန္တန်ဝိဇ္ဇာဓိုရ် ဖြစ်ချင်သူတွေသာ
လောကီကြီးပွားရေး၊ စီးပွားရေး၊ အောင်မြင်တိုးတက်ရေး၊ ကျန်းမာ
ပေါက်မြောက်ရေး စတဲ့အရေးကိစ္စတွေမှာပါ အောင်မြင်တိုးတက်ကြီးပွား
အတွက် ကျင့်ကြံနိုင်ကြပါတယ်။

မည်သူမဆို အားထုတ်နိုင်ကြပါတယ်လို့ ဆရာဦးဝိဇ္ဇာက မိန့်မှာခဲ့
ယ်။ ဒီနေရာမှာ အထူးမှတ်ထားရမှာက ထွက်ရပ်သို့တိုင် ရည်ညွှန်း

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

အားထုတ်သူများအနေနဲ့ အဲ့ဒီသုံးဆင့်ကို အောင်မြင်ခဲ့ရင် မိမိတို့ရဲ့ ပါရမီ အားလျော်စွာ ဘဝက်ဆက်၊ ပဋ္ဌာန်းဆက်ဆရာအရှင်တွေက လာရောက် ဆက်သွယ်ပြီး လမ်းညွှန်ချက်တွေ ဆက်လက်အားထုတ်နိုင်ဖို့ ကျင့်စဉ်ရေး အဆင့်တွေကို မိန့်ကြားလာတတ်ပါတယ်။ အနန္တသိဒ္ဓိ၊ ကူဒ္ဓိ၊ မဟိဒ္ဓိရေး ကို ရရှိနိုင်ကြောင်း အကျဉ်းအားဖြင့် သိမှတ်ထားရပါမယ်။

လောကီအတွက် ရည်ညွှန်းအားထုတ်သူတွေအနေနဲ့တော့ မြ မားတဲ့ စွမ်းအင်ထူးတွေကို ရရှိစေပြီး လိုတိုင်းရ တတိုင်းရောက်၊ ထင်တိုင်း ပေါက် ကြံတိုင်းအောင်တဲ့ လောကီသိဒ္ဓိတွေကို ရရှိစေနိုင်ပါတယ်။

''တော်တော်အစွမ်းထက်တဲ့ ကျင့်စဉ်ပါပဲ။ ကျုပ်တောင် ကျင့်ချင် လာပြီ''

''ကျင့်ပေါ့ ... စာရေးဆရာရဲ့၊ လူတိုင်း ကျင့်နိုင်ကြတာပဲ။ ရ တိုင်းကျင့်ရင် လူတိုင်းရရမှာပေါ့''

ကျင့်ရမယ့်နေရာကတော့ ကမ္ဘာပေါ်မှာ မည်သည့်နေရာမှာမှ မ တဲ့ ဓာတ်ကြီးလေးပါးတည်ရှိရာ လေးဆူဓာတ်စုံ မြတ်ဘုရားရှေ့တိုင်တော် တော်မြတ်ကြီးရဲ့ မုခ်လေးမုခ် ဂန္ဓာကုဋီတိုက်မှာ ကိန်းဝပ်စံယံ သီတင်းသုံး တော်မူနေတဲ့ ကကုသန္ဓ၊ ကောဏဂမန၊ ကဿပ၊ ဂေါတမ ဘုရားလေးဆူ ရှေ့မှောက်တော်မှာ အဓိဋ္ဌာန်ဝင် အားထုတ်ရမှာ ဖြစ်တယ်''

''ပြောပြပါဦး ... ကိုအန္တော''

''အရှေ့ဘက်မုခ် တေဇောတည်ရှိရာဖြစ်တဲ့ ကကုသန္ဓမြတ်စွာ ဘုရားရှေ့မှောက်မှာ အရှေ့ကျွန်း သမ္ဗုဒ္ဓေဂါထာတော်ကို ပုတီးစိပ်အဓိဋ္ဌာန် ဝင်ရပါမယ်။

တောင်ဘက်မုခ် ဝါယောဓာတ် တည်ရှိရာဖြစ်တဲ့ ကောဏဂမန မြတ်စွာဘုရားရှေ့မှောက်မှာ တောင်ကျွန်းသမ္ဗုဒ္ဓေဂါထာတော်ကို ပုတီးစိပ် အဓိဋ္ဌာန်ဝင်ရပါမယ်။

အနောက်ဘက်မုခ် အာပေါဓာတ်တည်ရှိရာဖြစ်တဲ့ ကဿပမြတ်စွာ ဘုရားရှေ့မှောက်မှာ အနောက်ကျွန်း သမ္ဗုဒ္ဓေဂါထာတော်ကို ပုတီးစိပ်အဓိဋ္ဌာန် ဝင်ရပါမယ်။

မြောက်ဘက်မုခ် ပထဝီဓာတ်တည်ရှိရာဖြစ်တဲ့ ဂေါတမမြတ်စွာ ဘုရားရဲ့ ရှေ့မှောက်မှာ မြောက်ကျွန်းသမ္ဗုဒ္ဓေဂါထာတော်ကို ပုတီးစိပ်အဓိဋ္ဌာန် ဝင်ရပါမယ်။

အရှေ့ကျွန်းသမ္ဗုဒ္ဓေကို ဂါထာတစ်ပုဒ်လုံး ပုတီးတစ်လုံးချပြီး ပုတီး ပတ်ရေ (၄) ပတ်။

တောင်ကျွန်းသမ္ဗုဒ္ဓေကို ပုတီး (၆) ပတ်၊ အနောက်ကျွန်းသမ္ဗုဒ္ဓေ ကို ပုတီးပတ်ရေ (၁၂)ပတ်၊ မြောက်ကျွန်းသမ္ဗုဒ္ဓေကို ပုတီးပတ်ရေ (၂၀)ပတ် စိပ်ပြီး အဓိဋ္ဌာန်ဝင်ရပါမယ်။

အဲ့ဒီအတိုင်း အဓိဋ္ဌာန်ပြုပြီး ပုတီးစိပ်ခြင်းဟာ ပထမအဆင့်ပါပဲ။

''သမ္ဗုဒ္ဓေဂါထာတော်တွေကို ရွတ်ပြဦးလေ''

အရှေ့ကျွန်း သမ္ဗုဒ္ဓေ

သမ္ဗုဒ္ဓေ အဋ္ဌဝီသဉ္စ၊ သဗ္ဗတေဇံ သဗ္ဗဂုဏာ။
သဗ္ဗသုခံ လဘံတုမေ၊ ဆရဝိ၊ ဆာရာ ဆယိစ၊ ဆာယာ။
ပဥ္စဗုဒ္ဓါ မဟာတေဇံ၊ သဗ္ဗညုတ ဉာဏဝရံ။
သဗ္ဗသတ္တရု သဗ္ဗဘယံ၊ ဝိနာသန္တု အသေသတော။

တောင်ကျွန်းသမ္ဗုဒ္ဓေ

သမ္ဗုဒ္ဓေ အဋ္ဌဝီသဉ္စ၊ ဒွါဒသဉ္စ သဟဿကေ။
ပဉ္စသတ သဟဿနိ၊ နမာမိ သိရသာမဟံ။
အပ္ပကာ ဝါဠုကာ ဂင်္ဂါ၊ အနန္တာ နိဗ္ဗုတာ ဇိနာ။
တေသံ ဓမ္မဉ္စ သံဃဉ္စ၊ အာဒရေန နမာမဟံ။
နမက္ကာရာ နုဘာဝေန၊ ဟိတွာ သဗ္ဗေ ဥပဒ္ဒဝေ။
အနေကာ အန္တရာယာပိ၊ ဝိနာသန္တု အသေသတော။

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

မြောက်ကျွန်းသမ္ဗုဒ္ဓေ

သမ္ဗုဒ္ဓေ အဋ္ဌဝီသဉ္စ၊ ပဉ္စသဿ သဟဿနိ။
ဒွါဒသဉ္စ သဟဿကေ၊ ဂဂိယံ ဝါလုကာသုဗ္ဗော။
ပရာဇေတွာ ဇဟာပုလ္လော၊ နမာမိ သိရသာမဟံ၊
တေသံ ဓမ္မဉ္စ သံဃဉ္စ၊ အာဒရေန နမာမဟံ။
နမက္ကာရာ နုဘာဝေန၊ ဟိတွာ သဗ္ဗေ ဥပဒ္ဒဝေ၊
အနေက အန္တရာယာမိ၊ ဝိနာသန္တု အသေသတော။

အနောက်ကျွန်းသမ္ဗုဒ္ဓေ

သမ္ဗုဒ္ဓေ အဋ္ဌဝီသဉ္စ၊ ဒွါဝီသဉ္စ ကုမေဗုဒ္ဓါ။
ကောဋိသ သဗ္ဗေဗုဒ္ဓါ၊ ဒွတ္တိံသစ မဟာဗုဒ္ဓါ။
ပဉ္စဝီသာ ဗုဒ္ဓါသန္တိ၊ တေတ္တိံသ ဗုဒ္ဓဘာဝနာ။
တေေန ဗုဒ္ဓဂုဏေန၊ တေသံ ဓမ္မဉ္စ သံဃဉ္စ။
အာဒရေန နမာမဟံ၊ နမက္ကာရာန နုဘာဝေန။
ဟိတွာ သဗ္ဗေ ဥပဒ္ဒဝေ၊ အနေက အန္တရာယာပိ။
ဝိနာသန္တု အသေသတော။

"ဒုတိယအဆင့်အနေနဲ့ ကကုသန္ဓမြတ်စွာဘုရားရှေ့မျော[illegible] (ပု-ဒိ-အာ) ဆိုတဲ့ ဉာဏ်သုံးပါးကို ရည်စူးပြီး (ပုဒိအာ) ကို အမိဋ္ဌာန်[illegible] ပုတီး (၁၂) ပတ်။

ကောဏာဂမန မြတ်စွာဘုရားရှေ့မှောက်မှာ (ပု-ဒိ-အာ) ကို [illegible] (၁၈) ပတ်။

ကဿပမြတ်စွာဘုရားရှေ့မှောက်မှာ (ပု-ဒိ-အာ) ကို ပုတီး[illegible] (၃၆) ပတ်။

ဂေါတမမြတ်စွာဘုရားရှေ့မှောက်မှာ (ပု-ဒိ-အာ) ကို ပုတီး[illegible] (၆၀) စိပ်ရပါမယ်။

စိတ်ကူးသစ်စာပေ

တတိယအဆင့်အနေနဲ့ ကကုသန္ဓမြတ်စွာဘုရားရှေ့မှောက်မှာ ဝိစ္စာ [illegible]တ်ရှစ်ပါးကို ရည်စူးပြီး (ပု-ဒိ-အာ) ကို ပုတီး (၃၂) ပတ်။

ကောဏာဂမန မြတ်စွာဘုရားရှေ့မှောက်မှာ (ပု-ဒိ-အာ) ကိုပုတီး [illegible]) ပတ်။

ကဿပမြတ်စွာဘုရားရှေ့မှောက်မှာ (ပု-ဒိ-အာ) ကို ပုတီးပတ်ရေ [illegible]၀) စိပ်ရပါမယ်။

အဲ့ဒီသုံးဆင့်ပါပဲ။ အဆင့်တိုင်းကို အဓိဋ္ဌာန်ဝင်တဲ့အခါ တစ်ရက် [illegible]ည်းနဲ့ လေးဆူအပြီးစိပ်၍ဖြစ်စေ၊ ဒါမှမဟုတ် တစ်ရက်တစ်ဆူဖြစ်စေ စိပ် [illegible]ပါတယ်။ သုံးဆင့်လုံးကိုဖြစ်စေ၊ အဆင့်တစ်ဆင့်တည်းကိုပဲဖြစ်စေ ထပ် [illegible]ထပ်ကာ အားထုတ်အဓိဋ္ဌာန်ဝင်နိုင်ပါတယ်။

ပုတီးပတ်ရေများတဲ့ ဒုတိယအဆင့် တတိယအဆင့်တို့အတွက် [illegible]ပတ်ရေကို တစ်ထိုင်တည်းဖြစ်စေ၊ ခေတ္တနားပြီး တစ်ဖန် ပြန်ထိုင်၍ဖြစ် [illegible] ွားများအားထုတ်နိုင်ပါတယ်။

"ကဲ . . . အဲ့ဒီလေးကျွန်းသမ္ဗုဒ္ဓေ မန္တန်ဝိစ္စာမိုရ်ကျင့်စဉ်ကို ကျင့်ပေ [illegible] စာရေးဆရာရေ . . . ."

"ကျင့်မယ် . . . ကိုအန္တောရေ၊ ကျုပ်ကာလည်း ဒီလိုကျင့်စဉ်မျိုးဆို [illegible] ခင်မတန်ကျင့်ချင်နေတာ"

"မောင်သောင်းဖေကတော့ ကျင့်နေပြီတဲ့ဗျ"

"ဘာလဲ . . . ခင်ဗျားက မောင်သောင်းဖေကို ဒီကျင့်စဉ်ပေးလိုက် [illegible]သား"

"ကျုပ်ပေးလိုက်တာ မဟုတ်ပါဘူးဗျာ။ ဦးဝိစ္စာက သူ့ကို အိပ်မက် [illegible] ပေးသွားတာတဲ့"

"ဘုရားတည်တဲ့ ဦးဝိစ္စာပေါ့"

"ဟုတ်ပဲ့ . . . စာရေးဆရာ၊ ဘုရားတည်တဲ့ ဦးဝိစ္စာသမ္ဗုဒ္ဓေ . . [illegible]ပါဗျာ"

မြဘုန်းထက်

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

[၁]

❑

ကျွန်မ ခရီးသွားခြင်းကို ပျော်၏။

ထို့ကြောင့် ခရီးမကြာခဏ သွား၏။ ခရီးတိုလည်း သွား၏။ ည်လည်း သွား၏။ မနားမနေ မရပ်မနားသွားတတ်၏။ ခရီးသွား၍ န်လက်ပန်းကျလျှင် အနားယူ၏။ ပြီးလျှင် ခရီးပြန်သွားတတ်၏။ သွား ာဒီစွများသည်ကား အကြောင်းအရာမျိုးစုံနှင့် နေရာမျိုးစုံ။ နောက်ဆုံး ပါ သွားတတ်၏။

ကျွန်မ ဟသ်ာတတက္ကသိုလ်သို့ တာဝန်ပြောင်းရွှေ့ ထမ်းဆောင်ခါနီး ဆောင်ကြီး၊ အင်းလေး၊ ပင်းတယ စသော ရှမ်းပြည်တောင်ပိုင်းခရီးစဉ် ာခဲ့၏။ ရှမ်းပြည်ခရီးစဉ်က ပြန်လာလျှင် ရှမ်းပြည်နယ်၏ သဘာဝအလှ ကြောင်းကို စိတ်မျက်စိတွင် တရိပ်ရိပ်ပြန်လည်ခံစားရင်း စာတွေရေး ၀ိုးစားထားမိ၏။ သို့သော် ရှမ်းပြည်မှ ပြန်ရောက်ရောက်ချင်း ဟသ်ာတ ာင်းရွှေ့တာဝန်ထမ်းဆောင်ရသဖြင့် ရန်ကုန်မှ ဟသ်ာတသို့ ခရီးနှင် လေပြီ။

ပြောင်းရွှေ့တာဝန် ထမ်းဆောင်ရသည်ကာလည်း ကျွန်မတစ်ယောက် ာတ်။ တစ်ဌာနလုံးနီးပါးပင်။ ပြောင်းရွှေ့ကြရသည်က မြန်မာပြည် ာက်ဆည်၊ စစ်တွေ၊ ကျိုင်းတုံ၊ လားရှိုး၊ မြိတ် စသော နေရာများ

ထို့ကြောင့် နယ်အသီးသီးသို့ ထွက်ခွာရမည်ဖြစ်သော ကျွန်မတို့အား ဌာ
ဆရာကြီး ဒေါက်တာအောင်မြင့်ဦးက စိတ်ပျက်အားငယ်နေမည်စိုးသ
နှုတ်ဆက်ပွဲများလုပ်ပေးရင်း ဆုံးမစကားများ ပြောကြား၏။

နှုတ်ဆက်ပွဲများကို ကုန်းမြင့်သာ၊ International Hotel စ
နေရာများမှာ လုပ်ပေးသလို ဌာနမှာလည်း လုပ်ပေး၏။ ဤသို့ဖြင့် နေ့
မှာ ဌာနတာဝန်များကို လက်စသတ်၊ စာရင်းဇယားအပ်၊ လွှဲပြော
ညဘက်တွင် နှုတ်ဆက်ပွဲ dinner များကို သွားကြရ၏။ ထိုအထဲမှ သူငယ်
များ၏အလိုကို လိုက်ရင်း ဈေးဝယ်ဈေးခြမ်း သွားရသည်ကလည်း S
Market များအနှံ့။

ဤသို့ .....

သွားရင်း၊ လာရင်း၊ နှုတ်ဆက်ရင်းဖြင့် ...

ရောက်ခဲ့ပါပြီ ...။ ဟသ်ာတ တက္ကသိုလ်သို့ .....။

ဟသ်ာတတက္ကသိုလ်ရောက်တော့ ကျွန်မတို့ကို ကြိုဆိုနေသည်
အဝေးသင်အဖြေလွှာ Answer paper များ။ ထို့ကြောင့် ဟသ်ာတ
တယ်ဆိုရင်ပဲ မနက် (၈) နာရီမှ ည (၈) နာရီအထိ ထို Answer p
များကို စစ်ကြရ၏။ Answer paper များစစ်၍ အတော်အတန်ပြီး
ဌာနမှ ဆရာမကြီး Dr.သက်သက်မာက ကျွန်မတို့ကို ကြိုဆိုပွဲလုပ်ဖို့ သ
သည်တဲ့။ ကျွန်မတို့ကလည်း ဌာနမှ ဆရာ၊ ဆရာမများ ကျွန်မတို့ကို
သည်ဖြစ်စေ၊ မကြိုသည်ဖြစ်စေ Answer paper များက ကြိုဆိုသည်
နှင့်သာ တပျော်တပါး နပန်းလုံးနေ၏။

ထို Answer paper များ စစ်၍ပြီးချိန်တွင် စတင်ပါပြီ ခရီး
ခြင်းကို ...။ ရုံးဆင်းချိန်၊ ကျောင်းဆင်းချိန်ပြီးသည်နှင့် ဟသ်ာ
ဝန်းကျင်ကို နတ်မော်ဘုရား၊ ဦးပါရဲဘုရား စသော ဘုရားစေတီ
ထူးခြားသော နယ်မြေများ။

ထိုကဲ့သို့ သွားလာနေရခြင်းကို ကျွန်မ ပျော်၏။ ယခင်
ပုသိမ်တက္ကသိုလ်တွင် ကျောင်းတက်စဉ်က စက်ဘီးပေါ်က ဆင်းခဲ့သည်
သူငယ်ချင်းများနှင့် အုပ်စုဖွဲ့ပြီး ပုသိမ်မြို့ပတ်ဝန်းကျင်ရှိ ရေကြည်ဦး
စက်တော်ရာဘုရား စသည်ဘုရားများသို့ မကြာခဏ သွားဖူးတတ်

ယခု ဟသ်ာတတက္ကသိုလ်တွင် ပြန်လည်တာဝန်ထမ်းဆောင်သော
ချိန်တွင်တော့ စက်ဘီးထက် ဆိုင်ကယ်များကို အစီးများနေလေပြီ။ ထို့
ကြောင့် ကျွန်မသည်လည်း စက်ဘီးအစား ဆိုင်ကယ်ကို အသုံးပြု၏။ ယခင်
စက်ဘီးပေါ်က မဆင်းခဲ့သော ကျွန်မ ယခု ရုံးချိန်ပြီးသည်နှင့် ဆိုင်ကယ်
ပေါ်သို့ အသင့်ရောက်နေလေပြီ။

သွားရာတွင် ကျွန်မ တစ်ယောက်တည်းမဟုတ်။ အပေါင်းအသင်း
နှင့်သွား၏။ ကျွန်မ၏ဇာတိသည် ဟသ်ာတမြို့နှင့် (၁၆) မိုင်သာ ဝေး
သောကြောင့် တစ်ခါတစ်ရံ မောင်နှမသားချင်း ဆွေမျိုးများနှင့်လည်း သွား
၏။ ထို့ကြောင့် ယခင်ကျောင်းသူဘဝက မသွားမရောက် မလေ့လာခဲ့ဖူးသော
ကျွန်မတို့ ပတ်ဝန်းကျင်က ထူးခြားဆန်းကြယ် ဂမ္ဘီရနယ်မြေများကိုလည်း
ရောက်ခဲ့၏။ ကျွန်မပတ်ဝန်းကျင်တွင် ဤကဲ့သို့ ထူးခြားဆန်းကြယ် ဂမ္ဘီရ
နယ်မြေများရှိသည်ကို သိရတော့ ကျွန်မ အံ့ဩမိ၏။

တစ်နေ့တော့ ......

ကျွန်မ၊ ဟသ်ာတနှင့် (၁၆) မိုင်ဝေးသော ကျွန်မတို့ ဇလွန်မြို့သို့
တစ်ယောက်တည်း ဆိုင်ကယ်နှင့်ပြန်သွား၏။ ငယ်သူငယ်ချင်းဖြစ်သူ နှင်းပွင့်
အိမ်သို့ ဝင်၏။ သူငယ်ချင်းက ကျွန်မကို တွေ့တွေ့ချင်း တရှုံ့ရှုံ့ဖြင့် ငိုယို
သတော့သည်။ ကျွန်မလည်း ဘာပြောရမှန်းမသိ။ သူ့အိမ်တွင် သမီး
ယောက်နှင့် သူ့အမျိုးသားလည်း မတွေ့။

ခဏကြာတော့. သူက သူ့ရဲ့ ရွှေမျက်ရည်ပုလဲဥတို့ကို သုတ်
...

"လာ .... သွားကြမယ်"

ဟု ခေါ်ကာ သူ့ဆိုင်ကယ်ကို သူက ဆွဲထွက်၏။ ကျွန်မကလည်း
ဆိုင်ကယ် ကျွန်မမောင်းကာ သူ့နောက်သို့သာ လိုက်ပါလာခဲ့၏။ သူ
နေရာသို့ ဘာသွားလုပ်မည်ကို ကျွန်မမသိပါ။ သို့သော် လက်ရှိအခြေ
အရ သူ့နောက်သို့သာ အသာကပ်လိုက်သွားခဲ့ရ၏။

✿ ✿ ✿

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

[၂]

နောက်တစ်ပတ် ကျွန်မ ဇလွန်ကိုအပြန်မှာတော့ ဘုရား[illegible] လက်ဖက်ရည်ဆိုင်တွင် သူငယ်ချင်းများနဲ့ တွေ့သောအခါ ....

"ဟိတ် .... အင်ကြင်း .... နှင်သချိုင်းကိုတောင် သွား[illegible] ဟုတ်လား"

ဟု သူငယ်ချင်းများက မေးကြ၏။ ကျွန်မကတော့ ...

"အေး ...."

ဟူသော စကားတစ်ခွန်းကိုသာပြောရင်း သူငယ်ချင်းနှင်[illegible] အမူအရာတွေကို မြင်ယောင်မိ၏။ နှင်းပွင့်သည် အုတ်ဂူပေါ်မှ အမှိုက်[illegible] တုတ်တစ်ချောင်းနှင့် ခြစ်ချရင်း ပါးစပ်ကလည်း ပွစိပွစိလုပ်နေ၏။ [illegible] အုတ်ဂူပေါ်တွင်တင်ထားသော ဖိနပ်နှစ်ရံကိုလည်း အဝေးသို့ ပစ်လိုက်[illegible]

ထိုအချိန်တွင် နောက်ထပ် လူသေအသစ်မြှုပ်ရန် ကျင်းတူး[illegible] သော လူနှစ်ယောက်က ကျွန်မတို့အား နားမလည်သလို ကြည့်နေ၏။ [illegible] သူငယ်ချင်း နှင်းပွင့်ကတော့ မည်သူ့ကိုမှ သတိမထား။ သူ့ဘာသူ ပွစိ[illegible] ဆက်လုပ်နေ၏။ ကျွန်မကတော့ ပတ်ဝန်းကျင်အခြေအနေများကို လေ့[illegible] နေ၏။ နေခင်းကြောင်တောင် သွားရသည်ဆိုသော်လည်း သချိုင်းထဲ သွား[illegible] သည်ဖြစ်၍ ကျွန်မစိတ်ထဲမှာ ရွံ့တော့ ရွံ့တွန့်တွန့်ပင် ....။

ကျွန်မ ပြန်တွေးနေစဉ်မှာပင် သူငယ်ချင်းများက ...

"ဟဲ့ .... ဘာငိုင်နေတာလဲ"

"ဟဲ ... ဟဲ ... နှင်းပွင့်ကို သတိရသွားလို့"

"ဟင်း ... နင်တို့နှစ်ယောက်ကတော့ ငယ်ငယ်ကအတိုင်းပဲ"

"ဟဲ ... ဟဲ ..."

"ငါတို့ကတော့ အောင်သာမြတ်အုတ်ဂူမှာ အမျိုးသမီးနှစ်ယောက်၊ [illegible]ိုင်ကယ်နှစ်စီးနဲ့ လာပြီး အမှိုက်တွေ ဖယ်သွား ရှင်းသွားကြတယ်ဆိုလို့ [illegible]ာဦးဆန်ပြီး စုံစမ်းနေတာ"

"ဟဲ ... ဟဲ ... နင်တို့ကလည်း ... ဟဲ ... ဟဲ ... အောင် [illegible]မြတ်ရဲ့ တိတ်တိတ်ပုန်းဇာတ်လမ်း ထင်လို့လား။ သေမှ တိတ်တိတ် [illegible]ဇာတ်လမ်းပေါ်လာတယ် ထင်လို့လား"

"ဟား ... ဟား ... အေးပေါ့၊ ဟား .... ဟား ... နင်တို့က [illegible]ယ်လို ...."

ဟု သူငယ်ချင်းများက ဝိုင်းမေးကြသောအခါ ကျွန်မက သူငယ်ချင်း [illegible]ပွင့်အိမ်ကို ကျွန်မရောက်သွားပုံ၊ နှင်းပွင့်က ကျွန်မကို တွေ့တွေ့ချင်း [illegible]ပုံ၊ ဆိုင်ကယ်နှင့် သချိုင်းသို့ ထွက်သွားပုံများကို ပြော၏။

အကြောင်းမှာ သူငယ်ချင်း အောင်သာမြတ်သည် လွန်ခဲ့သည့် [illegible]သ အတွင်းမှ သေဆုံးသွားသော သူငယ်ချင်းဖြစ်၏။ သူက လူပျိုကြီး။ [illegible]ကြီးဆိုသော်လည်း ရည်းစားတော့ရှိ၏။ သို့သော် သူငယ်ချင်းများနှင့် [illegible]ည်က များ၏။ ထို့ကြောင့် နှင်းပွင့်က ကျွန်မကိုတွေ့တော့ အောင်သာ [illegible]ကို သတိရသည်ဟုငိုကာ မပြောမဆိုနှင့် သချိုင်းသို့ ဆိုင်ကယ်မောင်း၍ [illegible]သွားသောကြောင့် ကျွန်မက လိုက်သွားရ၏။ နှင်းပွင့်၏အမျိုးသား [illegible]လည်း ကျွန်မတို့ အောင်သာမြတ်တို့နှင့် သူငယ်ချင်း အရင်းခေါက် [illegible]ပင်။ ထို့ကြောင့် သူငယ်ချင်းအားလုံးသည် နှင်းပွင့်တို့အိမ်တွင် ဆုံဆည်း [illegible]သဖြင့် နှင်းပွင့် ဤသို့ဖြစ်မည်ဆိုလည်း ဖြစ်စရာပင် ...။

ကျွန်မက သူငယ်ချင်းများအား အောင်သာမြတ့် အုတ်ဂူသို့ သွား [illegible]ကို ရှင်းပြပြီးနောက် ....

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

"ကဲ ... နင်တို့ကတော့ ငါတို့ အောင်သာမြတ်အုတ်ဂူကို အ
တာ ဘယ်လိုလုပ်သိလဲ။ ငါတို့ သချိုင်းသွားတာတောင် သတင်းပို့မည့်သူ
ရှိသေး။

"ဟား ... ဟား ... ဟုတ်တယ်။ နင်တို့ဘယ်နေရာမှ ခြေ
ခုတ်မယ်မကြံနဲ့ .... ဟား ... ဟား အစ်ကျတာတောင် သိပြီးသား"

"အေးဟယ် .... ဟုတ်ပါရဲ့ .... မလွှယ်လိုက်တာ။ ဒါနဲ့ ..."

"အဲဒီနေ့က သချိုင်းမှာ မြေကျင်းအသစ်တူးနေတာကို
တယ် မဟုတ်လား"

"အေးလေ ...."

"အဲဒါ ဒီကောင့်အဘိုးဆုံးလို့ နောက်နေ့ အုတ်ဂူလုပ်မှာမို့
အဲဒီလူတွေက ပြန်ပြောတာပေါ့။ အောင်သာမြတ်အုတ်ဂူမှာ အမျိုးသမီး
ယောက် ဆိုင်ကယ်နှစ်စီးနဲ့တဲ့ ... ဟား ... ဟား။ ငါတို့ကတော့ မ
ကိုဖြစ်လို့ ... နင်တို့ကတော့ ... ဟား .... နင် ... တို့ ..."
သူငယ်ချင်းများက ဝိုင်းပြောကြ၏။

အပေါင်းအသင်းများနှင့်သွားရလျှင် ကျွန်မသည် ဤသို့ဤပုံ
သွားတတ်ပါသတည်း ...။

✿ ✿ ✿

[၃]

❑

တစ်နေ့မှာတော့ ......

ကျွန်မတို့သူငယ်ချင်း သုံးယောက်ခရီးသွားကြ၏။ ကျွန်မတို့ သူငယ်
ယောက်သည် ငယ်သူငယ်ချင်းများပီပီ ရင်းနှီးကျွမ်းဝင်ကြ၏။ တစ်
သဘောကို တစ်ယောက်က မပြောဘဲနှင့် နားလည်ကြ၏။ ဒီခရီးသွား
ကိုလည်း ကျွန်မပျော်နေ၏။ ကျွန်မချစ်သော သူငယ်ချင်းများပါသလို
နှစ်သက်သော ဆိုင်ကယ်နှင့်သွားရသော ခရီးဖြစ်သောကြောင့်ပါ
။

ကျွန်မ ဆိုင်ကယ်ကိုမောင်းရင်း စိတ်ထဲမှာ အလိုအလျောက်ပီတိ
ဖြစ်လာတယ်။ လှိုက်၍ လှိုက်၍ ပျော်လာတယ်။ ဆိုင်ကယ်စီးရတာ
ည့် နေသလောက် စိတ်ထဲမှာ သဘောတွေ ကျနေတယ်။

ဒါပေမယ့် .....

တစ်နေရာရောက်တော့ .....

စိတ်ထဲမှာ အတွေးတစ်ခု ဝင်လာတယ်။

အဲဒါကတော့ ....

ကျွန်မတို့သုံးယောက်ထဲမှာ ပါလာတဲ့ သူငယ်ချင်းဖိုးထောင်ကြောင့်
ဆောင်က ကျွန်မတို့ ငယ်ငယ် ကျောင်းတက်တုန်းကလို လူပျို၊ လူ
တော့။ မိန်းမနှင့် ကလေးနှင့်။ ထို့ကြောင့် အရင်ကလို ပျော်ပျော်
လွတ်လွတ်လပ်လပ် သွားလာနေ၍ သင့်တော်မည်မဟုတ်။ အများ

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

အမြင်မှာလည်း မတင့်တယ်ပါ။ ထို့ကြောင့် ဒီခရီးမှာ ဖိုးထောင်ပါလာ... အပေါ် ကျွန်မ စိတ်မသန့်။ နောက်ပြီး ဖိုးထောင်ယူထားသော မိန်းမ... တွင် ကျွန်မ မနှစ်မြို့။ ရှေးခေတ်က အယူအဆအတိုင်းပြောရလျှင် ... ယုတ်သော လူတန်းစားဟု ကျွန်မ ထင်မိ၏။ ထို့ကြောင့် ကျွန်မတို့နှင့် ဖိုး... ပြန်လည်ဆုံတွေ့သော်လည်း ကျွန်မတို့သူငယ်ချင်းများသည် ဖိုးထောင်... နှင့် အနည်းငယ်မျှ စကားမပြောလိုကြပေ။

ထို့ကြောင့် ကျွန်မက ...

"ဖိုးထောင် ....နင် မလိုက်ခဲ့နဲ့တော့၊ သွား ...သွား... ရပြီ"

"ဘာ ...ဘာဖြစ်လို့လဲ"

"ငါတို့ နှစ်ယောက်တည်း သွားချင်လို့"

"နင်တို့က မိန်းကလေးတွေချည်းပဲ"

"ဘာဖြစ်လဲ မိန်းကလေးတွေချည်းတော့ ငါတို့ချည်းပဲ သွား... ပိုပျော်စရာကောင်းတယ်"

ဟု ကျွန်မနဲ့ ဖိုးထောင် အပြန်အလှန်ပြောနေစဉ်မှာ ဖိုးထော... အတော် မျက်နှာပျက်နေတယ်။ ဖိုးထောင်မျက်နှာကိုမြင်တော့ ကျွ... သူငယ်ချင်းပီပီ မပြောရက်တော့ပါ။ ထို့ကြောင့် ဖိုးထောင် ကျွန်... အတူ ပါလာ၏။

သွားရင်း ...သွားရင်း ကျွန်မတို့သုံးယောက် လမ်းကျဉ်း... တစ်ခုကို ရောက်သွားတယ်။ အဲဒီလမ်းကျဉ်းကလေးက ရှေးခေတ်... တွေကို ထောင်ခင်းထားတဲ့ လမ်းကလေးပဲ။ ဒါကြောင့်မို့ ကျွန်မတို့ ... ကို တဖြည်းဖြည်းမောင်းခဲ့ကြတယ်။ လမ်းဘေးဝဲယာမှာ အပင်တွေ... တွေ အုပ်ဆိုင်းလို့ ....။ ထို့ကြောင့် ကျွန်မတို့ အေးစိမ့်ခြင်းအ... တဖြည်းဖြည်း ခံစားလာရတယ်။ ဆိုင်ကယ်ကို ဖြည်းဖြည်းမော... ပတ်ဝန်းကျင်ကို လေ့လာမိတယ်။

"အလို .... ရှေ့မှာ သရက်သီးကင်းတွေ ပြွတ်ခဲနေ..."

"ဟော ... ဟိုမှာ ပိန္နဲသီးကြီးတွေက တကယ့်ကို အကြီး... ပဲ"

ဟု ကျွန်မနွတ်က ရုတ်တရက် လွှတ်ထွက်သွား၏။ သရက်သီး... တွေက လက်နဲ့လှမ်းဆွတ်ရင် အလွယ်တကူ ရမည့်အနေအထားမျိုး။ ...တ်ချင်တာ ကတော့ လက်ကိုယားနေတာပဲ။

သို့သော် ....

ကျွန်မသည် သတိဖြင့် ဆင်ခြင်မိ၏။ မခူးဖြစ်ခဲ့ပါ။ ပြီးတော့ ကျွန်မ ...သဘာဝတရားကို ချစ်တတ်သူတစ်ယောက်မဟုတ်ပါလော။ အသီး... အကိုင်းအလက် အပင်တို့ကို ရှင်သန်ကြီးထွားစေလိုသူ၊ အသီး... ...ဘို့ကို မလိုအပ်ဘဲ ချိုးဖျက်ခူးခြွေခြင်းကို ကျွန်မ မနှစ်သက်။

ထို့ကြောင့် ကျွန်မ သရက်သီးကင်းများကို မခူးခြွေဘဲ ဟိုဟိုဒီဒီ ...ကြည့်လိုက်တော့ အနီးပတ်ဝန်းကျင်မှာ ဘုန်းကြီးကျောင်းဟောင်းကြီး ...ကျောင်းကို တွေ့ရ၏။

ဤသို့ဖြင့် အသီးများသည်လည်း ကျောင်းပတ်ဝန်းကျင်က အသီး... ...နေသောကြောင့် သာ၍ပင် မခူးချင်တော့ပါ။ အချိန်တန်လို့ အသီးကင်း... ...မှည့်လာလျှင် ရဟန်းသံဃာတော်များ ဘုန်းပေးသုံးဆောင်ကြမည့် ...များဖြစ်လာမည်ဟု နှလုံးပိုက်လျက် ကုသိုလ်ပွားလိုက်သေး၏။

ကျွန်မ ပီတိတွေနဲ့ တဘက်ကို လှည့်ကြည့်လိုက်တော့ ...

"ဟယ် ..."

ဟု ရုတ်တရက် အသံထွက်သွားမိ၏။ အကြောင်းမှာ ဖိုးထောင် ...လက်လှမ်းမမီနိုင်သော သရက်သီးကင်းများရှိပါရက်နဲ့ ဟိုးအမြင့် ... သရက်သီးကို မရမက တုတ်တစ်ချောင်းနှင့် ပုတ်ချနေ၏။ ထို ... သရက်သီးသည် အကိုင်းနှစ်ကိုင်းကြားကို ညပ်ဝင်သွားလိုက် ...တ မောကြီးပန်းကြီး ခူးလိုက်နဲ့ ကျွန်မတွေ့နေရတော့ ဖိုးထောင်ကို ...အားမရ ဖြစ်နေမိ၏။

ကျွန်မ သူ့ကိုကြည့်ရင်း မောလာတယ်၊ ဒါပေမယ့် ကျွန်မ ဖိုးထော... ...မပြောဖြစ်။ ဤသို့ဖြင့် မောမောနှင့် ကျွန်မတွေးလိုက်မိသည်က–

"ဩ ....ဦးဦးဖွားဖွား အသီးတွေကို ခူးပြီး အိုင်ကျွန်ခဲ့တဲ့

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

မယားကို မျက်နှာလုပ်ဖို့ ထင်ပါရဲ့။ ဩ . . . . သားစာ၊ မယားစာပါတ

ဟူ၍ပင်။

ဒီအချိန်မှာ ကျန်တဲ့သူငယ်ချင်းက ဘယ်ရောက်နေသည်

တစ်ဆက်တည်းမှာပဲ ကျောင်းဝင်းထဲက အသံတစ်သံကို ကြားလိုက်ရ

က . . .

"ဒကာမလေးအတွက် . . . . ပန်းစည်း" လို့ ကြည်လင်အေ

ဆရာတစ်ပါးရဲ့အသံကို ကြားလိုက်ရတယ်။

အဲဒီအသံဟာ ကျွန်မစိတ်ကို ငြိမ်းချမ်းသွားစေနိုင်တယ်။ ဒါ

စိတ်ထဲမှာ ကြည်နူးမှု၊ ကြည်ညိုမှုတွေနဲ့ အသံကြားရာကျောင်းဝင်းထဲကို

တစ်ယောက်တည်း လျှောက်သွားလိုက်တယ်။ ကျောင်းဝင်းထဲကိုရောက်

စောစောက အသံကြားရသလို ဆရာတော်ကြီးမဟုတ်။ မြင်ကွင်းထဲမှ

လိုက်ရသည်က ကိုရင်လေး . . . . တစ်ပါး။ ကိုရင်လေးက ကျွန်မကို

တွေ ထွေထွေထူးထူးတော့ မပြော။ လက်ထဲက ပန်းစည်းလေးကို ကျွ

လက်ကမ်းပေးတယ်။ ကိုရင်လေးက စကားပြောဖို့တော့ အလိုရှိပုံမရ

ကြောင့် ကျွန်မကလည်း အလိုက်သိစွာနဲ့ ကိုရင်လေးကမ်းပေးသော

ကလေးကို လှမ်းယူရင်း ကျောင်းဝင်းအပြင် ပြန်ထွက်လာခဲ့လိုက်

စိတ်ထဲမှာတော့ ဒီတော ဒီတောင်ထဲမှာ ရှေးဟောင်းဘုရား

ဆူတော့ တွေ့ရမှာပဲလို့တွေးရင်း ပန်းစည်းလေးကို ဘုရားလှူရန်

လိုက်တယ်။ ပြီးတော့ နောက်ကို ပြန်လှည့်ကြည့်လိုက်တယ်။ ဒီအ

အောင် ဖိုးထောင်ကတော့ သရက်သီးတစ်လုံးကို ခဲရာခဲဆစ်ခူးနေတာ

စရာပင်။ နောက် . . . ကျောင်းပတ်ဝန်းကျင် ဟိုဟိုဒီဒီ ကြည့်လို

အဘိုးအိုတစ်ယောက် လမ်းလျှောက်ပုတီးစိတ်နေတာ တွေ့ရပြန်

ဒါနဲ့ . . . ကျွန်မ ဟိုဟိုဒီဒီ လျှောက်ကြည့်လိုက်တယ်။

ကျွန်မနဲ့အတူပါလာတဲ့ သူငယ်ချင်းညီစိမ့်ကို ပြန်တွေ့ရတယ်။ သူ

ကြီးတစ်ပင်အောက်မှာ အသီးတွေ ကောက်နေတယ်။ သူရောက်နေ

ကြီးနဲ့ သူကောက်နေတဲ့အသီးတွေကို ကျွန်မ တစ်ခါမှ မမြင်ဖူးဘူး။

ကျင်တစ်ခွင်ကို လှည့်လာလိုက်တော့ အပင်ကြီးတွေဟာ စိမ်းညို့

ဒီအပင်ကြီးတွေရဲ့အောက်မှာ ရှေးဟောင်းအုတ်များကို ထောင်ခင်းထားတဲ့

မ်းကျဉ်းကလေးကို တွေ့ရတယ်။ ပြီးတော့ လမ်းကတစ်ဖက်တစ်ချက်မှာ

ကျောက်ဖားကြီးတစ်ကောင်စီကိုလည်း တွေ့ရတယ်။

စိတ်ထဲမှာတော့ အဲဒီပတ်ဝန်းကျင်နဲ့ အဲဒီအရာတွေကိုကြည့်ရင်း

ကျွန်မ ရင်းနှီးခဲ့ဖူးတဲ့နေရာဟောင်းတစ်ခုကို ပြန်ရောက်သွားရသလို မျှော်

နေတယ်။ အတွေးထဲမှာလည်း . . .

'ဩ . . . . ဒါဟာ ဂမ္ဘီရနယ်မြေတစ်ခုကို ရောက်နေတာပါလား'

ယ်လို့ မှတ်ချက်ချနေစဉ်မှာပဲ . . .

"ဖျန်း . . . . ဖျန်း . . . . ဖျန်း"

ဟူသော အသံနှင့်အတူ ကျွန်မကျောကို တစ်ခုခုနှင့် အရိုက်ခံလိုက်

သလိုမျိုး ဖြစ်သွား၏။ ထို့ကြောင့် ကျွန်မလန့်ဖျပ်ကာ . . .

"အင်း . . . အား . . . အား . . ."

ဟု အော်လိုက်မိတယ်။ ကျွန်မရဲ့အော်သံအဆုံးမှာတော့ . . .

"ဘာဖြစ်လို့ ဒီလောက်အိပ်နေရတာလဲ ထတော့ . . . ရွှေတိဂုံ

ဘုရားသွားမလို့ဆို။ ဒီမှာ နှင်းဆီပန်းတွေ၊ သပြေပန်းတွေတောင် ဝယ်ထား

ယ်။ ပန်းကပ်ရအောင်လို့"

ဟု ပြောသောအခါမှ ကျွန်မအိပ်ရာထဲက လူးလဲထတော့တယ်။

တကယ်တော့ ကျွန်မတို့တစ်တွေ ရန်ကုန်မြို့တော်ကြီးက အသီး

ထွက်ခွာလာခဲ့ကြရပေမယ့် ရန်ကုန်ကို လွမ်းမိတာတော့ နေ့နေ့ညညပါ။

ကျော်သူဦးဩရဲ့ စကားနဲ့ပြောရရင်တော့ အလုပ်တာဝန်ကိစ္စအဝဝတွေ

ယ်လောက်ပဲများပါစေ . . . . .

"ပြည်ရွာမင်းရေး၊ မှုရှုပ်တွေးလည်း

ဆေးတစ်အိုးကျွမ်း၊ ကွမ်းတစ်ယာညက်

စိတ်စက်ပျော်ပိုက်၊ လစ်လပ်နိုက်မှာ

နှစ်ခြိုက်သာယာ သီကုံးပါသည်။

ဆိုသလို တစ်ခဏတာမျှ အလုပ်ကိစ္စရပ်နားသော အချိန်များမှာ

တော့ ကျွန်မကတော့ ကိုယ်ဝါသနာပါရာ ကိုယ်အာရုံရောက်ကြစေ ရန်ကုန်

လွမ်းမိပါရဲ့ . . . . . ။

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

ဒီလိုနဲ့ ရန်ကုန်ကို ပြန်ရောက်တော့ ရွှေတိဂုံဘုရားကို သွား
ညှိဦးက ပြောခဲ့ကြပြီး အိပ်မက်ထဲမှာတော့ ရွှေတိဂုံကိုမရောက်ပဲ ဂမ္ဘီရ
မြေထဲမှာ ငယ်သူငယ်ချင်းတွေနဲ့ ....။

ဘာပဲပြောပြောပေါ့ .... ရွှေတိဂုံစေတီတော်ကြီးတည်ရှိရာ သိင်္ဂုတ္တ
ကုန်းတော်ဟာလည်း ဂမ္ဘီရနယ်ထဲမှာ ပို၍ပို၍ ထူးခြားနက်နဲသော ဂမ္ဘီရ
မြေမဟုတ်ပါလား။ အိပ်မက်ထဲမှာ ပန်းကပ်ဖို့ရှာတဲ့ စေတီဟာလည်း ရွှေ
စေတီကြီးပဲ ဖြစ်ရမယ်လို့ နှလုံးပိုက်လျက် ပြုံးလိုက်တဲ့အခါမှာတော့ သူင
ချင်းများက

'အင်းကြင်း ... ဘာတွေပြုံးနေတာလဲ' တဲ့။

ကျွန်မ ...

"ငါဒီနေ့တော့ အတော် လာဘ်ကောင်းမယ်ထင်တယ်"

"ဘာရယ် ...အိပ်ရာကနိုးနိုးရင်း မျက်နှာမှာလည်း အပြုံ
လာဘ်ကောင်းတယ်လို့လည်း ပြောတယ်။ ဘာလဲ အိပ်မက်ထဲမှာ ချစ်
တွေ့နေလို့လား ...."

"ချစ်သူတွေ့တာထက်ကို ပျော်တာ"

ဟု ပြောကာ ကျွန်မစကားကို အဆုံးသတ်လိုက်ပြီး ဘာမှ
မပြောတော့ပါ။ သူငယ်ချင်းများကလည်း စားဖို့သောက်ဖို့ ပြင်ဆင်ကြ
အလုပ်ရှုပ်နေကြ၏။

ခဏကြာတော့ ကျွန်မတို့သူငယ်ချင်းတစ်စု ကားငှားပြီး ရွှေ
ဘုရားကို ထွက်ခဲ့ကြပါတယ်။ တက္ကသိုလ်ရိပ်သာလမ်းနဲ့ အင်းလျား
အရောက်တွင် တက္ကဆီသမားဖွင့်လိုက်သော သီချင်းက ...

'လူလည်အာရှသား' တဲ့။

ကျွန်မသီချင်းကို နားထောင်ပြီး ပို၍ပို၍ ပြုံးလာမိတယ်။
တော့ ...

'ငါ့ရည်းစား ... သူများနဲ့ညား ... လူလည်အာရှသား'
နေရာရောက်တိုင်း ကျွန်မ ပိုပိုပြီး သဘောကျတယ်။ ကျွန်မကိုကြည့်
သူငယ်ချင်းများက ...

"မဟုတ်တော့ဘူးကွ ... ဟသ်ာတရောက်မှ အတော် ရယ်တတ်
တတ် နေတယ်" တဲ့။

သူတို့ကပြောလေ ကျွန်မက သဘောကျလေပဲ။ ဒီတော့ တစ်
ယောက်သော သူငယ်ချင်းက ...

"ဘာတွေ ဒီလောက် ပြုံးချက်သားကောင်းနေတာလဲ၊ တို့ကို
ပြောပြနည်းတော့ မျှဝေသင့်ပြီ"

"သီချင်းကို ပြုံးတာ၊ သီချင်းကို ...။ ငါ့ရည်းစား သူများနဲ့ညား
တဲ့တာကို သဘောကျတာ ....ဟဲ ... ဟဲ ရည်းစားသူများနဲ့ညားရင် ညား
ပါစေ ဒီလိုသွားနေရရင် ပျော်လွန်းလို့"

"ဟား .... ဟား .... ဟား ..."

"ရည်းစား သူများနဲ့ညားရအောင် ရည်းစားကော ရှိလို့လား"

"ဟား .... ဟား ... ဟား .... ဟား"

ကျွန်မတို့အဖွဲ့ ဒီလိုနဲ့ တဝါးဝါး တဟားဟား ပျော်ရွှင်နေကြ၏။
ခဏကြာတော့ သူငယ်ချင်းတစ်ယောက်က ...

"အင်းကြင်း .. မင်း ဟသ်ာတမှာကော အားရင်သွားတာပဲလား"

"နင်ကော .... ကျောက်ဆည်မှာ"

"ဟား ... ဟား အားတာနဲ့ .... သွားတာပဲ"

"သူကတော့ မအူပင်တက္ကသိုလ်ဆိုတော့ သောကြာနေ့ရောက်တာ
နဲ့ နေ့ကုန်ရောက်တာပဲ မဟုတ်လား"

"သောကြာနေ့အထိတော့ စောင့်ရဲ့လား"

"ဟား ... ဟား ... ဟား"

အားလုံးဝိုင်းရယ်ကြသောအခါ မအူပင်ရောက်တဲ့ သူငယ်ချင်းက
တော့ ပြုံးစိစိပင်။ ဒီလိုဖြင့် ရယ်စရာ၊ မောစရာများပြောရင်း ...

"အင်းကြင်း ... စောစောအိမ်မှာတုန်းက ပြောတဲ့စကားကို ပြော
ပါဦး ... ဘာရယ် ... ချစ်သူတွေ့တာထက်ပျော်တာဆို .... ဟုတ်လား
ချစ်သူကော ရှိဖူးလို့လား"

"ရှိ ... ရှိတာပေါ့။ ရှိတာမှ အများကြီး"

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

"ဟား ...ဟား ...မလျှော့ဘူးဟေ့၊ ပြောပါဦး ....ဘာ[illegible] လို့ ယောကျ်ားမရတာတဲ့"

"မရတာ မဟုတ်ဘူး ....မယူတာဟဲ့ မယူတာ"

"ဘာ ...မယူတာဟုတ်လား ....ချစ်သူတွေ အများကြီး[illegible] ဘာလို့မယူတာလဲ"

"တရားဝင်ချစ်သူ မဟုတ်ဘူး"

"ဟေ ...ဘယ်လို"

"ချစ်သူတွေ ဝိုင်းဝိုင်းလည်နေပေမယ့် ဘယ်သူ့ကိုမှ ပြန်မ[illegible] သေးဘူး"

"မလျှော့ဘူးဟေ့ ...မလျှော့ဘူး။ ကဲ ...ပြောပါဦး ...[illegible] ကြောင့် ..."

"ဒီလိုလေ ..ဟိုလူ့ကို ချစ်လိုက်ရင် ဒီလူ့အတွက် စိတ်မကော[illegible] ဒီလူကိုချစ်လိုက်ရင် ဟိုလူ့အတွက် စိတ်မကောင်းဖြစ်ရမှာစိုးလို့"

"နောက်ဆုံးကျန်တဲ့သူကိုပဲ ယူမယ်ဆိုပြီး စောင့်နေတာ"

"ခု ...တစ်ယောက်မှ မကျန်တော့ဘူး မဟုတ်လား ...[illegible] ဟား"

"အောင်မယ် ...ခု ...ပိုများလာလို့ စိတ်ရှုပ်နေတာ"

"ရယ်ရတယ်ဟေ့ ...ဟား ...ဟား တစ်ပြားမှကို မလျှော့[illegible] ဘူးဟ"

"ဟိတ် ....အဲဒါဆို ငါပြောမယ်"

"ဘာလဲ"

"နင်အိမ်ထောင်ပြုဖို့ စိတ်ကူးရင် လူပျိုကြီးတော့ မယူနဲ့ ...[illegible] သိလား"

"ဘာဖြစ်လို့ ..."

"လူပျိုကြီးဆိုတာ တစ်ခုခုလိုနေလို့ လူပျိုကြီးဖြစ်တာ ...[illegible] ဟား ...ဟား"

"လူပျိုကြီးမယူရင် ....ဘာကို ယူရမှာလဲ"

"မုဆိုးဖို ..."

"ဟိုက် ...."

"နင်တို့က သူများတော့ ပေါက်ကရ လျှောက်ပြောနေတယ်။ နင် [illegible]ကော ရည်းစားရှိလို့လား"

"ဟဲ ...ဟဲ ...သူငယ်ချင်း ကိုယ့်ဘက်က ကြိုးစားနေဆဲပဲ"

"ဟား ...ဟား ....ဟား ..."

"မလျှော့နဲ့ ...သူငယ်ချင်းရေ မလျှော့နဲ့။ မိန်းမတို့ဖွဲ့ သေခါမှ [illegible]တဲ့ ...ဟား ...ဟား"

ကျွန်မတို့ သူငယ်ချင်းတစ်သိုက် စကားကောင်းတုန်းရှိသေးတယ် [illegible]တ်ခဲ့ပါပြီ ရွှေတိဂုံဘုရားကြီး၏ မြောက်ဘက်မုခ်သို့ ကားကလေးထိုးရပ် [illegible] ကျွန်မတို့ငါးယောက် လမ်းလျှောက်ပြီး ဘုရားပေါ်ကို တက်ခဲ့ကြ [illegible]

ပါလာတဲ့ ပန်းစည်းလေးကို ကျွန်မ တယုတယကိုင်ရင်း ညက [illegible]သော အိပ်မက်ကလေးက တရေးရေး ပေါ်လာသဖြင့် ပီတိတွေနဲ့အတူ [illegible]ဂုံဘုရားအောင်မြေကနေ ပန်းကပ်တယ်။ ကျန်သူငယ်ချင်းများကလည်း [illegible]စိတ်တိုင်းကျရာ နေရာများမှ ဘုရားရှိခိုးပန်းကပ်ကြ၏။ ပန်းစည်းလေး [illegible] ညောင်ရေအိုးထဲ ထိုးစိုက်ရန်အသွား ကျွန်မကို ပြုံးစိစိဖြင့်ကြည့်နေသူ [illegible]ယောက်ကို ရုတ်တရက် တွေ့လိုက်ရသဖြင့် ...

"ဟယ် ...နန္ဒ ....ချိန်းထားရင် လွဲမယ်နော်"

"ဟုတ်တယ် ....အင်ကြင်း၊ ပေး ....ပေး ပန်းစည်း"

ဟု ပြောသဖြင့် ကျွန်မနန္ဒရဲ့လက်ထဲကို ပန်းစည်းလေး ထည့်ပေး [illegible]တယ်။ နန္ဒက ပန်းအိုးထဲသို့ ပန်းများကို ရိုရိုသေသေ ထိုးစိုက်ပေး၏။ [illegible]နောက် ကျွန်မတို့ စကားတွေပြောကြတော့ နန္ဒကလည်း အိပ်မက်ကို [illegible]ကြောင်းပြုပြီး ဘုရားပေါ်ရောက်လာကြောင်း ပြော၏။ သူမက်သော အိပ်မက် [illegible] ကျွန်မအိပ်မက်နှင့် ထပ်တူကျသောကြောင့် ကျွန်မ အံ့ဩမိပါ၏။ [illegible]အတူ ကျွန်မက ...

"နန္ဒ ..."

"ဘာလဲ ...အင်ကြင်း"

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

"ငါတော့လေ အိပ်မက်ထဲမှာ အသီးတွေမြင်ရင် အပြင်မှာ ... ကောင်းတယ် သိလား"

"ဟုတ်လား ... ငါတော့ မသိဘူး"

"ဒါဆို နင် ဒီတစ်ခါမှတ်ထားကြည့်ပေါ့"

"အေး ... ဟုတ်တယ်ဟ ... မှတ်ထားကြည့်မယ်"

ဟု ကျွန်မတို့ ပြောဆိုနေကြစဉ်မှာပင် စောစောက ကိုယ်စီ... ရှိုးနေကြသော သူငယ်ချင်းအားလုံး ပြန်ဆုံကြပြီး နန္ဒကို ဝိုင်းဝန်းနှုတ်... ကြပါတယ်။ စကားတွေပြောကြနှင့် တစ်သောသောပင် ....။

တကယ်တမ်းမှာတော့ ကျွန်မတို့တစ်တွေ ရန်ကုန်ကိုပြန်ရောက်... ကြတာ အလည်အပတ် မဟုတ်ပါ။ On duty နဲ့လာခြင်းများရယ်ပါ။ ... တနင်္ဂနွေပိတ်ရက်ပါသဖြင့် လည်ပတ်နိုင်ခြင်းဖြစ်ပါတယ်။ လုပ်ငန်း... များ ပြီးတော့ တက္ကသိုလ်အသီးသီးကို ပြန်ခဲ့ကြပါတယ်။

✿ ✿ ✿

| ၄ |

❑

ကျွန်မ ဟသာ်တသို့ ပြန်ရောက်သောအခါ Duty ပေါင်းများ... သင်ကြားရေးကို အားသွန်ခွန်စိုက် လုပ်နေသည့်ကြားက တစ်ခါတစ်ရံ ... မှ သူငယ်ချင်းများဖြင့် ဆုံဖြစ်တယ်။ ပြီးတော့ သူငယ်ချင်းများ စုဝေး... ဖိုးထောင်အကြောင်းပြောကြ၊ ဖိုးထောင်ယူထားသော မိန်းမအကြောင်း ... ကြနှင့် စကားလက်စတော်တော်နှင့် မသက်နိုင်ကြ။

ဒီလိုနှင့်ပင် ပြောရင်းဆိုရင်း အလုပ်လုပ်ရင်းက နန္ဒဆီက ဖုန်းလာ...တယ်။ သူ့ ယခင်က အိပ်မက်မျိုး ခဏခဏမက်ကြောင်း၊ အိပ်မက်ထဲမှာ ...တွေ အများကြီးတွေ့ကြောင်း ပြောပါတယ်။ ကျွန်မကတော့ လာဘ် ...င်းတယ်ဟု အရင်ကအတိုင်းပင် ပြန်ပြော၏။

တစ်ည ....

စွဲလမ်းလို့လားတော့ မသိ .....။

ကျွန်မနဲ့နန္ဒ ... ရန်ကုန်မြို့က ရွှေတိဂုံစေတီတော်ကြီးရဲ့ အောင်မြေ ...န်းတွေ အတူကပ်နေတယ်။ အရင်တစ်ခါတုန်းကအတိုင်း သပြေပန်း ... နှင်းဆီပန်းတွေရောပေါ့။ ဒီတစ်ခါ ထူးခြားတာက ကျွန်မတို့နှစ်ယောက် ...တွတင်မကဘူး ဝင်းဝါပြီးထိန်နေတဲ့ သရက်ချိုသီးတစ်လုံးစီ ဘုရားမှာ ...နေကြသေးတယ်။ သရက်သီးကပ်ပြီးတော့ ကျွန်မက ...

"နန္ဒ ... နင်ရော ဒီတစ်ခါ ပန်းတွေအပြင် သရက်ချိုသီးကြီးပါ ...တယ်နော်"

"အေးလေ ... ဒီသရက်ချိုသီးက ရိုးရိုးမဟုတ်ဘူး။ ဂမ္ဘီရသရက် ...။ ထူးခြားလို့ ကပ်တာပေါ့"

"အေးနော် ... ငါ့သရက်သီးကလည်း ဂမ္ဘီရသရက်ချိုပဲ နန္ဒရဲ့။ ... . နင်နဲ့ငါက ဂမ္ဘီရသရက်ချိုတောကို မကြာခင် သွားရတော့မှာလေ။ ...ဘုရင် တို့အတွက် သရက်သီးတွေ အများကြီးရကြဦးမှာပဲ"

"ဟုတ်တယ် ... အဲဒီကျတော့မှ တို့ သရက်ချိုသီးစားကြတာ ..."

ပြောရင်းဆိုရင်း ကျွန်မနဲ့နန္ဒ ရေပြင်ကြီးတစ်ခုကို ဖြတ်ကူးကြတယ်။ ...မဲ့ ကျွန်မဖြတ်ကူးတဲ့နေရာနဲ့ သူဖြတ်ကူးတဲ့နေရာချင်း ဦးတည်ချက်ချင်း ...တော့ မတူကြ။ သူက ကျွန်းကလေးတစ်ခုကို ဖြတ်ကူးနေသလို ကျွန်မက ...ည်း အခြားကျွန်းကလေးတစ်ခုကို ဖြတ်ကူးနေတာ။ ရေပြင်က စိမ်းညို့ ...သလို ဟိုးအဝေးကျွန်းဆီမှာလည်း သစ်ပင်တွေက စိမ်းညို့စိုပြေလို့၊ ...ဖြင့် ရေပြင်ကို ဖြတ်ကူးရင်း သူငယ်ချင်းတွေရှိရာ ကမ်းစပ်သို့လည်း

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

လက်ပြလိုက်သေးတယ်။ နန္ဒကိုလည်း လက်ပြလိုက်သေးတယ်။ ပြီး
တစ်ဖက်စီက ရွှေတိဂုံဘုရားကြီးကို အာရုံပြုလိုက်အပြီးမှာ .....

"အင်ကြင်း ... ထတော့လေ ဘယ်အချိန်ရှိပြီလဲ"

ဆိုတဲ့ နှိုးသံကြားတော့မှ အိပ်မက်မှန်းသိလိုက်ရတယ်။ အိပ်
က နိုးတော့လည်း စိတ်ထဲမှာ ဝမ်းသာကြည်နူးမိတယ်။ အိပ်မက်ထဲ
ရွှေတိဂုံဘုရားကြီးလည်း သရက်ချိုသီးကပ်ရ၊ ရေပြင်နဲ့စိမ်းညို့တဲ့ တော
ကိုလည်း မြင်ရတယ်။ ကျွန်မကြည်နူးလို့ မဆုံးတော့ .....။

ဒီလိုနဲ့နေလာလိုက်တာ တစ်ပတ်ခန့်အကြာမှာတော့ Fax တစ်ခု
လာပါတယ်။ ကျွန်မတို့ ရန်ကုန်တက္ကသိုလ်မှာကတည်းက နိုင်ငံခြားတက္က
များသို့ ဧည့်ပါမောက္ခအဖြစ် သွားရောက်တာဝန်ထမ်းဆောင်ရန် လျှောက်
တာ ခုတော့ ကျွန်မက ကိုရီးယားနိုင်ငံကို သွားရမှာဖြစ်ပြီး နန္ဒက
နိုင်ငံတဲ့။ မကြာမီမှာဘဲ သူငယ်ချင်းများက ဖုန်းဆက်ပြီး ဂုဏ်ပြုကြ
ကျွန်မ ဝမ်းသာလို့မဆုံး ရှိသေးတုန်းမှာပဲ ဖုန်းက ဝင်လာပြန်တယ်။

"ဟဲလို .... သူငယ်ချင်း"

"အေး ... အင်ကြင်း ... ဒီမှာ ဖိုးထောင်အိမ် မီးလောင်လို့
ဖိုးထောင်မိန်းမရော ယောက္ခမနှစ်ယောက်စလုံးကော မီးထဲမှာ ဆုံး
တယ်"

တဲ့။ ကြားရတဲ့သတင်းက မသက်သာ။ ဒါကြောင့် ညနေလေ
ထိုး ရုံးဆင်းတယ်ဆို ဇလွန်ကို ဆိုင်ကယ်နဲ့ အပြေးသွား။ လိုအပ်တာ
အခြား သူငယ်ချင်းများနှင့်အတူ ဝိုင်းဝန်းလုပ်ဆောင်ပေးခဲ့ပြီး နိုင်ငံခြား
အတွက် ပြင်ဆင်ရပြန်၏။

✿ ✿ ✿

[၅]

❑

နိုင်ငံခြားခရီးစဉ်က စတင်စဉ်မှာတော့ ရန်ကုန်ရှိ သူငယ်ချင်းများက
အိပ်သို့ နန္ဒကိုရောကျွန်မကိုပါ အတူတူလိုက်ပို့ပေး၏။ ကျွန်မကတော့
ထောင်ကို သတိရပြီး စိတ်မကောင်းဖြစ်၊ နောက်ဆံတင်းနေ၏။ အတွေးစိတ်
အမျိုးမျိုး ပျံ့နှံ့နေ၏။ အိပ်မက်ထဲတွင် ဂန္ဓီရသရက်ချိုကို ဘုရားအား
ခဲ့သော ကျွန်မနှင့်နန္ဒက နိုင်ငံခြားခရီးစဉ်ကို ကျေနပ်စွာ သွားခွင့်ရခဲ့ကြ
အိပ်မက်ထဲတွင် သရက်သီးကင်းများကို ခက်ခက်ခဲခဲ ရှူးသော်လည်း
သော ဖိုးထောင်ကတော့ မိန်းမသေ ... ပစ္စည်းဆုံး ဖြစ်ရ၏။ ဪ ...
သရက်သီးတို့နှင့် ကျွန်မတို့ လူသားတို့၏ဘဝသည် ဆက်စပ်နေသည်
...။

ကျွန်မ တွေးနေစဉ်မှာပင် တစ်ယောက်သောသူငယ်ချင်းက ...

"အင်ကြင်း ... နင်က ... နန္ဒနဲ့အတူမသွားရလို့ စိတ်မကောင်း
နေတာလား။ နန္ဒကို စိတ်မချဖြစ်နေတာလား" တဲ့ ...။ ကျွန်မက
ညင်းသော လေသံနဲ့ ....

"နန္ဒက စိတ်မချစရာ မလိုဘူး။ နင်ပြောသလို တစ်ခုခုပိုနေ
လူ့ပျိုကြီးထဲမှာ ပါတယ်"

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

ဟု ပြောသောအခါ ကြားလိုက်သော သူငယ်ချင်းများက ရယ်

၏။ သို့သော် တစ်ယောက်က အချွန်နှင့် မပြန်၏။

"ဟိတ် ... အင်ကြင်းက တိုးတိုးလေးပြောတယ်။ နန္ဒကို တ

စိတ်မချတာတဲ့ ...။ ခုမှ သိတယ်"

ကျွန်မ ကိုယ့်စကားနှင့်ကိုယ် ကျယ်ကျယ်လည်း ပြောမ

သူငယ်ချင်းဖြစ်သူအား လှမ်းပြီးလိမ်ဆွဲလိုက်ရာ ...

"အား .... အမလေး ဖြေးဖြေးလုပ်ပါ။ နန္ဒရေ ... ဒီမှာ ရှက်

ရမ်းနေပြီ"

တဲ့။ နန္ဒကတော့ ရယ်လျက် တစ်ယောက်သောသူကတော့ သီ

ထဆိုလိုက်လေရဲ့ ....။

"ငါ့ရည်းစား သူများနဲ့ညား .... လူလည်အာရှသား" တဲ့

ပြီးတော့ ပြောလိုက်သေးတယ်။

"နန္ဒနဲ့ အင်ကြင်း နှစ်ယောက်စလုံးကို မှာလိုက်မယ်။ တ

ရည်းစားတော့ သူများနဲ့ မညားစေနဲ့"

တဲ့။ သူတို့ပြောလိုက်တော့မှပဲ ကျွန်မ မြန်မာနိုင်ငံက ထွက်

တာ ဝမ်းနည်းရကောင်းမှန်း သိလာတယ်။ လူလည်အာရှသား သီချင်း

အတိုင်း ရွှေတိဂုံဘုရားကြီးလည်း လှမ်းရပေဦးမည်။ ဒါပေမဲ့ မတာ

ချေ။ ကျွန်မတို့တစ်တွေက နိုင်ငံဝန်ထမ်းတွေပဲ မဟုတ်လား"

ရွှေတိဂုံဘုရားကြီးကို ဘယ်လောက် လှမ်းလှမ်း ....

ရည်းစားပဲ သူများနဲ့ ညားညား ....

တာဝန်နဲ့ ဝတ္တရားအတိုင်းသာရယ် ......။

နန်းရွှေ

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

[၁]

ညှော်သည်နှင့် အမှုသည်များ

❑

ဤ . . . 'ဆားပုလင်းနှင်းအောင်နှင့် စောရနကွတ်သူခိုး'
မှာ အံ့သြဖွယ်ကောင်း၏။ ယနေ့ခေတ်စားနေသော ဂမ္ဘီရဆန်
ဓာတ်လမ်းဟု ဆိုရပေမည်။ အမှုမှန်ကို ဖော်ထုတ်ပေးခဲ့သည့် ကျွန်ုပ်
ကြီး ဆားပုလင်းနှင်းအောင်၏ အတွေးအခေါ်များကလည်း ကျ
လှပေ၏။

ထို့ကြောင့် ဆားပုလင်းနှင်းအောင်မှာ စကော့တလန်၊ အင်(ဂ)
စီအိုင်ဒီ အစရှိသော အင်္ဂလိပ်၊ အမေရိကန်ရှိ ကမ္ဘာကျော်စုံထောက်
ပင် ယှဉ်ပြိုင်က အောင်နိုင်စွမ်းရှိလိမ့်မည်ဟု ကျွန်ုပ်အနေဖြင့် လက်
မိပေ၏။ အမှုဖြစ်ပွားရာဒေသမှာ အင်းစိန်စီအိုင်ဒီရုံးတွင် မဟုတ်
တောနယ်မြို့၊ ကူမဲရဲဌာနတွင် ကျွန်ုပ် တာဝန်ကျနေစဉ်
ဆားပုလင်းနှင်းအောင်အား ရန်ကုန်မြို့ ပုလိပ်မင်းကြီးအိမ်နှင့်
တောင်ပိုင်း ကလောမြို့မှ အင်္ဂလိပ်အရေးပိုင်တစ်ဦး သေဆုံးမှုကို
အပြန်တွင် ကျွန်ုပ်တာဝန်ကျရာ 'ကူမဲ' ဌာနသို့ ရောက်ရှိလာချိန်
ဆိုင်ချိန်ပင်ဖြစ်၏။

ဆားပုလင်းနှင်းအောင်မှာ ဌာနသုံး ဂျစ်ကားနှင့် ကိုယ်တိုင်မောင်း
ကြခြင်းဖြစ်ရာ ကလောမြို့မှအပြန်တွင် ရေဦး၊ မြို့ကြီးဖက် တောင်ကြား
ပြန်ဆင်းလာခဲ့ခြင်းဖြစ်၏။ ခရီးရောက်မဆိုက် ရဲဌာနအဆောက်အအုံ
ရှိ ကျွန်ုပ်အလုပ်စားပွဲမှာ စကားကောင်းနေစဉ် ဌာနစာရေး စားပွဲနား
ရွာသား(၁၀)ဦးခန့် ရုတ်တရက် ဝင်လာသည်ကို မြင်တွေ့လိုက်ရ၏။

ထိုဝင်လာသူများမှာ တစ်ယောက်တစ်မျိုးနှင့် အမှုဖွင့်တိုင်ကြားနေ
တော့၏။ ထို့ကြောင့် ကျွန်ုပ်လည်း ဌာနစာရေးအား လှမ်း၍ . . .

"ဟေ့ . . . ဘာအမှုတဲ့လည်းကွ၊ လူတွေက များလှချည်လား"

မေးလိုက်၏။

"ကံကွေ့ရွာက ခိုးမှုတဲ့ ဆရာ။ ရွာတစ်ရွာလုံးရှိ ရက်ကန်းစင်က
လုံချည်၊ တဘက်တို့ကို ဖြတ်ပြီး ခိုးသွားသတဲ့။ ဒါနဲ့ သူတို့ရွာသူကြီးက
ရဲဌာနဆီသွားတိုင်ချည်လို့ ခိုင်းတာနဲ့ ရောက်လာကြရတာတဲ့"

ဟု စာရေးလေး မောင်ဘတူက ဖြေ၏။

"သြော် . . . သူကြီးမိုက်နဲ့မှ လာတွေ့နေပြန်ပါပြီ။ တကယ်ဆိုရင်
ယောက် နှစ်ယောက်သာ လွှတ်ပြီး အတိုင်ခိုင်းရင် တော်ရောပေါ့"

မည်သည့်အမှုမျိုးမဆို တစ်ဦးတစ်ယောက်က သတင်းပေး၊ တိုင်
ရင် ကျွန်ုပ်တို့ ရဲဌာနအနေဖြင့်စစ်ဆေး အရေးယူလေတော့၏။
ဖျင်းလျှင် ရွာသူရွာသားများ နှစ်နာစေသည်မှာ ဤကိစ္စ၌ ထင်ရှား
လာရောက်တိုင်ကြားရခြင်း၊ အမှုဖြစ်ပွားရခြင်းမှာ ညဉ့်တစ်ညဉ့်
ည် လက်ရက်ကန်းစင်၌ တန်းထားသော အဝတ်အထည်များကို
သွား၏။ ထိုကိစ္စကို တိုင်တန်းရန်အတွက် ရက်ကန်းစင်ရှင် (၆)ဦး
ကြီးလုပ်သူက ကူမဲရဲဌာနသို့ သွားရောက်တိုင်တန်းရမည်ဟု အမိန့်
ကြောင်း သိရပေ၏။

ထို့ကြောင့် ရက်ကန်းပိုင်ရှင် (၆) ဦးနှင့်တကွ အကူအညီခေါ်လာ
ရွာသား(၁၅)ယောက်မှာ ရဲဌာနစခန်းအတွင်း နွားလှည်းနှစ်စီး ချွတ်
ဆူညံလျက် တစ်ယောက်တစ်ပေါက် ပြောနေကြခြင်းဖြစ်၏။

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

ကျွန်ုပ် အလုပ်စားပွဲနေရာအနီးတွင်ဖြစ်၍ ကျွန်ုပ်နှင့်ဆာ… နှင်းအောင်တို့ နှစ်ယောက်မှာ စကားမပြောနိုင်လောက်အောင်ပင်ရှိ… ဖြစ်၍ ဌာနစာရေး မောင်ဘတူကို မေးကြည့်ရခြင်းဖြစ်၏။

"ကဲ ကဲ . . . ခင်ဗျားတို့ရွာသားတွေထဲက တစ်ယောက်က … တိုင်ကြားလေဗျာ။ ကျုပ်တို့လူတွေက ဌာနရုံးခန်းအတွင်းမှာ မ… အပြင်မှာနေရင် ကောင်းမယ်"

ကျွန်ုပ်က ကောင်းမွန်စွာပြောနေသော်လည်း ဌာနသို့(၁၀)မိုင်… ခန့်ဝေးသော သပြေတောင်းဘူတာအရှေ့ဘက် ကံကွေ့ရွာမှ ပင်ပန်း… ပြီးမှ တစ်ယောက်သာ တိုင်ကြားရမည်ဆိုလိုက်သောစကားကို … သဘောမကျချေ။ သို့ဖြစ်၍ တောသားလူရည်လည်တစ်ယောက်က…

"ဟာ . . . မဟုတ်တာ . . . ဌာနပိုင်ကြီး။ ဒီလူတွေအ… ရက်ကန်းစင်က အခိုးခံလိုက်ရတာ။ သူတို့လည်း တိုင်ချင်တာပေါ့"

ကျွန်ုပ်ဘာမျှပြန်မပြောနိုင်မီ အနီးတွင်ရှိသော ကျွန်ုပ်အ… ရဲတပ်ကြပ်တစ်ယောက်က . . .

"ဟေ့ကောင်တွေ . . . လျှာမရှည်နဲ့။ ဌာနပိုင်ကြီးက ပြော… မင်းတို့အားလုံး ထွက်ကြ။ ဒီရုံးတွင်းမှာ ရန်ကုန်စီအိုင်ဒီဌာနက န… စုံထောက်ကြီးတစ်ယောက် ဧည့်သည်အဖြစ်နဲ့ ရောက်နေတယ်ကွ"

ဟု အော်ငေါက်ပြီး ရိုက်မယောင် လက်နှင့်ပြကာ အ… နိုင်း၏။ ထိုတော့မှ အရပ်အမောင်းကောင်းကောင်း ဥပမိရုပ် သ… အရပ်သားအင်္ကျီနှင့် ဘောင်းဘီဝတ်ထားသူ ဆားပုလင်းနှင်းအေ… သူတို့ သတိထားမိ၍ ဘုမသိ ဘမသိ ထွက်သွားကြ၏။

ထိုသို့မောင်းထုတ်ခြင်းမှာ အချိန်တိုတိုနှင့် မိမိလိုရာ ပြီ… သွားသည်ဟု ထင်မှတ်ရာရှိ၏။ သို့သော် ကျွန်ုပ်အနေဖြင့် မြ… အချင်းချင်း ဤသို့ မရိုင်းမပြသင့်ချေ။ မြန်မာ လူမျိုးအချင်းချင်း … တကြီး အကူအညီတောင်းခံ တိုင်တန်းမှုကို 'နွားခိုး ဆန်ပိုး' … ကျွန်ုပ် ထင်မြင်မိ၏။

သို့ဖြစ်၍ ထွက်သွားကြရသော တောသူ၊ တောင်သားအားလုံး … ကျွန်ုပ်က ထိုပုလိပ်သားပြောသည်ကို သည်းခံကြရန်၊ ရက်ကန်းစင် …တို့ အားလုံးကို အမှုစစ်တို့က ရွာသို့ လိုက်လံစစ်ဆေးပေးမည်ဖြစ် …ကြောင်း ရှင်းလင်းပြောပြပြီး တောင်းပန်ရ၏။ ပြီးလျှင် ကျွန်ုပ်ကို အံ့ဩစွာ …ကြည့်၍ ကျေနပ်သွား၏။

✿ ✿ ✿

[၂]

…ရွာသို့ အမှုစစ်ဆေးသွားခြင်း

❑

အမှုဖြစ်ပွားသော ကံကွေ့ရွာ အနီးတွင် ပုဂံခေတ်လယ်တွင်းကိုးခရိုင် …မှာ အထင်ကရရှိခဲ့သည့် ပင်လယ်မြို့ဟောင်းရှိနေကြောင်း ကျွန်ုပ် သိရှိ… ရှမ်းညီနောင်သုံးဦးတို့၏ ရဲမက်စွမ်းရည် စုဆောင်းရာဒေသဖြစ် …ကြောင်း သမိုင်းဟောင်းမှာ ထင်ရှားခဲ့သည်။ ထို့ကြောင့် ရဲဌာနတွင် ကြီး… …သောအမှုလည်း မရှိချိန်ဖြစ်သဖြင့် ကျွန်ုပ်မိတ်ဆွေကြီး ဆားပုလင်း… …အောင်ကိုလည်း ပင်လယ်မြို့ဟောင်း ရာဇဝင်အကြောင်းတွေ ပြော၍ …ခေါ်ဆွယ်လိုက်၏။

ဤသို့သော ရာဇဝင်အကြောင်း၊ ဒေသန္တရဗဟုသုတများကိုလည်း …လင်းနှင်းအောင်က သိပ်စိတ်ဝင်စားတတ်၏။ ထို့ကြောင့်လည်း …လင်းနှင်းအောင်ဆိုသော ကျွန်ုပ်မိတ်ဆွေသည် ဆိုင်းမဆွဲ ပုံမဆင့်

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

လိုက်ပါလာခဲ့၏။ ကျွန်ုပ်အနေဖြင့် တောင်ပိုင်းနယ်တွင် လူဆိုးစစ် အမှု များ၏ အလုပ်ဝတ္တရားများ ကျေပွန်စွာ ဆောင်ရွက်မှု ရှိမရှိ စစ်ဆေးကြ လို၍လည်းဖြစ်၏။

အသွားတွင် ရဲဌာနကားနှင့် သပြေတောင်းဖက်မှ သွားခဲ့ကြ အပြန်တွင်မှ ကံကွေ့ရွာအရှေ့အတိုင်း ပွဲလုံးကျော်၊ မြောင်းကြီးသော အတိုင်း ပင်လယ်မြို့ဟောင်းဘက် လှည့်ကြရန် စီစဉ်လိုက်၏။ သို့ဖြင့် ကျွ တို့ရဲအဖွဲ့ ကံကွေ့ရွာတွင်းသို့ ရောက်လျှင် ရွာသူကြီးနှင့် ရက်ကန်းပိုင်ရှ သည် ခရီးဦးကြိုပြုခဲ့ကြ၏။ ညွှေ့ခံရေးတွင်လည်း မုန့်ပဲသရေစာ၊ ထန်းလျ ငှက် ပျောသီး၊ ကြက်ဥ၊ ကြက်သားကြော် အစရှိသည်ဖြင့် ဖွယ်ဖွယ် ရှိလှ၏။

ရပ်သူရွာသားတို့သည်လည်း ထူးဆန်းအံ့သြစွာ ... ကျွန် ဆားပုလင်းနှင်းအောင်၊ ပုလိပ်သားများအား လာရောက်ကြည့်ရှုကြသည် ပွဲတမျှ ဖြစ်နေတော့၏။ မကြာမီ ကျွန်ုပ်တို့သည် အမှုစစ်ဆေးရန် အ ဖြစ်ပွားရာ ရက်ကန်းစင်အိမ်များသို့ သွားရောက်ခဲ့ကြ၏။ မပြုံးဆို ရက်ကန်းစင်မှ ပုဆိုးတစ်ထည် ဖြတ်ခိုးခံရ၏။ ပိပိရိရိ သေသေသ နှင့် တစ်ထည်စာသာ ယူသွားခြင်းဖြစ်၏။ ရွာလယ်ရှိ မမြင့်သန်း၏ ရက်ကန်းစင်မှလည်း ခေါက်စောင်တစ်ထည်သာ ယူသွားလေ၏။ ရက်ကန် အားလုံး လိုက်လံစစ်ကြည့်ကြသောအခါ ဆားပုလင်းနှင်းအောင်က ကျ အား သူ့မှတ်ချက်စကားကို စတင်ပြောကြားလိုက်၏။

"အင်း ... ဒီသူခိုးဟာ ဖျက်လိုဖျက်ဆီး လုပ်လိုစိတ် ရှိ ဘူး။ ပစ္စည်းကိုလည်း အကုန်မယူဘဲ တစ်ဝက်မျှသာ ယူတတ်တာ တော့ သူခိုးသစ္စာကို စောင့်ထိန်းတယ်။ ရှေးက သူခိုးတွေဟာ ဒီလို ထိန်းလေ့ ရှိတယ်ဗျ"

ဟု ဝေဖန်ပြောဆိုမှုကို နားထောင်ပြီး ကျွန်ုပ်လည်း ဤသူခိုး အမှုတို့ကို စဉ်းစားနေမိ၏။ ဆက်လက်၍ ကျွန်ုပ်လည်း ဌာနတွင်ရှိ တို့ ရာဇဝင်များ ရေးမှတ်တမ်းတင်ထားသော အသင့်ပါလာသည့် စာအုပ်ကြီးကို လှန်လှော၍ကြည့်မိပြန်၏။ ဤသို့ ပြုလုပ်လေ့ရှိသည် ဟူ၍ မတွေ့ရချေ။

ခိုးမှုဖြစ်ပွားပြီး ခြေရာကောက်သူများ ပြောပြချက်အရ သိရသည်မှာ ...ိုင်ကွာသော ရွာတစ်ရွာအထိ ယောကျ်ားနှစ်ယောက် မိန်းမတစ်ယောက် ...၏ ခြေရာတွေ့ပြီးနောက် ခြေရာကောက်မရတော့ကြောင်း စုံစမ်းသိရှိရ... ...ကြောင့် ကျွန်ုပ်တို့သည် ထိုခြေရာကျသွားသော ရွာဆီသို့ သွားရောက်၍ ...တင်းထောက်လှမ်းပြန်၏။ သို့သော် ထိုရွာတွင်လည်း သူခိုး၊ လူဆိုးစာရင်း ...၌ တစ်ဦးတစ်ယောက်မျှ မရှိသည့်အပြင် ထိုရွာထဲမှာပင် ခြေရာပျောက် ...ည်ဟုလည်း ပြောနိုင်သူမရှိပါ။

ကျွန်ုပ်တို့သည် ရွာနီးချုပ်စပ်တွင် အမျိုးမျိုး စုံစမ်းကြ၏။ သို့သော် ...ထူးထွေထွေ စုံစမ်း၍ မရသဖြင့် တည်းခိုရန် ချထားပေးသည့် သူကြီး ...အပေါ်ထပ်ဆီသို့ ပြန်လာကြပြီး အပန်းဖြေ တုံးလုံးလှဲနေကြ၏။ လူကိုယ် ...ကသာ အညောင်းပြေ နားနေကြသော်လည်း ဦးနှောက်ကိုမူ နားမနေ ...ချေ။ ဤအမှုပေါ်ပေါက်စေရန် စုံစမ်းမည်။ ကြိုးစားကြမည်ဟု ကျွန်ုပ် ...နှင့် ဆားပုလင်းနှင်းအောင်တို့နှစ်ဦး သန္နိဋ္ဌာန်ချထားကြသဖြင့် အမျိုးမျိုး ...စားနေလေ၏။

"ဒီအမှုကို အသက်ကြီးကြီး ရှေးခေတ်က သူခိုးကြီးတစ်ဦး ကျူး ...တာဖြစ်မယ်။ ရှေးက သူခိုးဖြစ်ပေမယ့် သူခိုးစည်းကမ်း ထားရှိကြတယ်။ ...ည်းတွေ့တိုင်း အကုန်မယူကြဘူးတဲ့။ တစ်ဝက်သာယူလေ့ရှိတယ်။ အချိန် ...ကောင်းရွေးပြီး ခိုးကြတဲ့အတွက် သူတို့ကို ဖမ်းမိဖို့ခက်တယ်။ အမှုပေါ် ...ိုင် ပင်စင်စား ရဲကြီးတွေကို ခေါ်ပြီး အကူအညီတောင်းမှ ဖြစ်မယ်ဗျ"

ဟု မိတ်ဆွေကြီး ဆားပုလင်းနှင်းအောင်က တွေးခေါ်စဉ်းစား ...ပြပေး၏။

"ဟာ ... ဟုတ်တယ်ဗျ၊ ကျုပ် ဒီအချက်ကို မေ့နေတယ်ဗျာ"

ဟု ကျွန်ုပ်လည်း ဝမ်းသာအားရဖြစ်လာပြီး တပည့်ရဲသားတစ် ...ာက်ကို ခေါ်လိုက်ကာ ...

"ဟေ့ ... မောင်သိန်းဆွေ၊ ဟို လူဆိုးစစ် ပင်စင်စား စာသင်ကြီး ...ကျော်ဇော ဒီရွာရဲ့ အရှေ့ဘက် မိုင်းမောရွာမှာ နေထိုင်တယ်။ ဌာနကြီး ... ခထာလိုက်ခဲ့ပါလို့ ခေါ်ချည်စမ်းကွာ"

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

ဟု စေခိုင်းလိုက်၏။ ၎င်းဦးကျော်ဇောအား ကွမ်းရဲမြို့နယ်တွင် လူဆိုး စစ်အမှုထမ်း၊ စာသင်စသည့် ရာထူးများဖြင့် အမှုထမ်းခဲ့ဖူး၏။ ယခု ပင်စင် ယူထားသည်မှာ (၅) နှစ်မျှ ရှိ၍ ဤရွာအရှေ့ဘက် (၄) မိုင်ခန့်ဝေးသော မိုင်းမောရွာတွင် လယ်ယာမြေမြေများ လုပ်ကိုင်စားသောက်နေ၏။

စာသင်ကြီး(ခေါ်) ရဲကြပ်ကြီးဦးကျော်ဇောသည် တစ်ချိန်က လူ ပေတေသောက်စားနေခဲ့သော်လည်း အမှုလိုက်ရာတွင် နာမည်ရသူတစ်ဦး ဖြစ်၏။ ကျွန်ုပ်တို့ (၃)နာရီခန့်အကြာ ရေမိုးချိုး ထမင်းစားပြီး စောင့်နေစဉ် တွင် ခေါ်ခိုင်းလိုက်သူများလည်း ဦးကျော်ဇောနှင့်အတူ ပြန်လည်လိုက် လာခဲ့ကြ၏။ အထက်အရာရှိနှင့် ဝန်ထမ်းငယ်သားတို့ ထုံးစံအတိုင်း ဦးကျော် ဇောက ကျွန်ုပ်နှင့် ဆားပုလင်းနှင်းအောင်တို့အား ဦးစွာ အလေးပြုလိုက်၏ ပြီးလျှင် ကျွန်ုပ်ကိုယ်တိုင် ဦးကျော်ဇောအား နေရာထိုင်ခင်းကို ညွှန်ပြလိုက် ရာ ဝင်ရောက်ထိုင်လိုက်သည်နှင့် ...

"ဒီ ... ကံကွေ့ရွာမှာ အမှုတစ်ခု ထူးထူးဆန်းဆန်း ဖြစ်နေတယ်။ ဦးကျော်ဇောအနေနဲ့ ဒီနယ်တစ်ဝိုက် ရဲစခန်းတွေမှာလည်း တာဝန်ကျခဲ့ လူဆိုးစစ် လုပ်ခဲ့ဖူးတော့ လူဆိုးရာဇဝင်တွေကို မှတ်မိနေလိမ့်မယ်ထင် တယ်။ ဒါကြောင့် ရှေးက သူခိုးကြီးပွေအကြောင်း မေးကြည့်ချင်လို့ ခေါ်ခိုင်း လိုက်ရတာပါ"

ဟု ရှင်းပြလိုက်၏။

"မေးပါ ... မေးပါ ... ဌာနပိုင်ကြီး၊ ကျွန်တော်သိတာတော့ မချန်ပါဘူး"

ကျွန်ုပ်က အမှုသွား အမှုလာ အကျိုးအကြောင်းကို ပြောပြလိုက်၏ ထို့နောက် ယခုအမှု ကျူးလွန်သူမှာ ရှေးသူခိုးများ၏ ကျင့်ထုံးများကို မြ ဖြစ်၍ ယခုကာလပေါ် လူဆိုးထဲမှမဟုတ်ဟု ဆားပုလင်းနှင်းအောင် အယူ အခေါ်အတိုင်း ပြောပြလိုက်၏။ စာသင်ကြီး ဦးကျော်ဇောကလည်း ...

"မှန်ပါတယ် ... အခု လုပ်ပုံကိုင်ပုံတွေကတော့ ရှေးက ဓား သူခိုးကြီးတို့ရဲ့ လုပ်ရိုးလုပ်စဉ်ပါဘဲ။ ကျွန်တော်ကြုံတွေ့ခဲ့ဖူးတဲ့ ရှေးသူ ထုံးကျင့်သုံးခဲ့သူက သက်ရှိထင်ရှားရှိမှ ရှိအုံးမလားတော့ မပြောတတ်ဘူး ရှိသေးရင်လည်း ဒီသူခိုးကြီးဟာ အသက် (၇၀) ကျော်ကျော်၊ (၈၀) လောက်

နိုးရမယ်။ သူခိုးရင် ဒီလိုဘဲ ငွေ ၅ဝိ/ တွေ့ရင် ၂၅ိ/ သာ ယူတယ်။ မုန်ညိုး (၁၀) ထည် တွေ့ရင် (၅) ထည်ပဲယူတယ်။ သူ့ကို ခိုးမှုပေါင်း တော်တော် များများမသက်သေဘူး။ ဒါကြောင့် ရဲဌာနတိုင်းမှာရှိတဲ့ လူဆိုးတွေ ရာဇဝင် မှတ်တမ်းစာအုပ်ကြီးကို ဖွင့်ကြည့်ရတယ်။ မိတာတော့ လက်ပူးလက်ကြပ် တစ်ခါမှ မမိဘူး။ နောက်တော့ ပုလိပ်အဖွဲ့ နာမည်ပျက်တာများလို့ မတတ် နိုင်တာနဲ့ ခိုးရာပါပစ္စည်း သူ့အိမ်ထဲရှာမှ သူတစ်ခါနှစ်ခါ အပြစ်ခံရဖူးရှာ တယ်။ သူက သူသစ္စာရှိပုံ၊ ပုလိပ်က တရားဥပဒေအတိုင်းသာပြုလျှင် သူ့ကို ဖမ်းနိုင်ပုံတို့ကို ခဏခဏ ကျွန်တော်တို့ကို ပြောဖူးတယ်။ သူ ဒီလိုပြော တာတွေကို ကျွန်တော် အခုတော့ ရှက်မိတယ်။ အဲ့ဒါရင်ကတော့ ပုလိပ်ဆိုတာ တရားတယ်၊ မတရားတယ် မဟုတ်ဘူး အထက်လူကြီး မျက်နှာရ ပြီးရော ဆိုပြီး အမှုဆင်ပြီး ထောင်ချခဲ့ရတာပေါ့"

ဟု ကြုံတွေ့ခဲ့ရသမျှ ပြောပြခဲ့၏။

ထိုအခါ ဆားပုလင်းနှင်းအောင်က ဝင်၍ ...

"ကဲဗျာ ... ဒီရှေးသူခိုးလူကြီးကိုတော့ အမြန်ရှာရမယ်ဗျ။ ဘယ် ရွာ ဘယ်အရပ်မှာနေသလဲ"

ဟု မေးမြန်းလိုက်၏။

ကျွန်ုပ်လက်အောက်တွင် တာဝန်ထမ်းဆောင်ဖူးခဲ့သူ စာသင်ကြီး ဦးကျော်ဇောကလည်း ...

"ဝေးဝေးနေတာ မဟုတ်ပါဘူး။ ဒီအနီးအနား မုန်တောင်ခြေက ဘတို့ရွာမှာ နေပါတယ်။ ဒါပေမဲ့ ကျွန်တော်နဲ့မတွေ့တာ တော်တော်ကြာပြီ။ ရှိသေးရဲ့လားတော့ မပြောတတ်ဘူး"

ဟု ဖြေကြား၏။

ထို့နောက် ... ကျွန်ုပ်က ...

"နာမည် ဘယ်လိုခေါ်သလဲ"

"သျှောင်ကြီးဖွေလို့ ခေါ်ပါတယ်"

"နာမည်ကလည်း ထူးဆန်းလှချည်လား"

"ဟုတ်ပါတယ်။ သူတို့ရွာကို အသံထွက်ရုပ်ရှင်ပိတ်ကားကြီး လာပြ တုန်းက မင်းသားကြီးရွှေဘ သရုပ်ဆောင်ခဲ့တဲ့ သျှောင်ကြီးဖွေ မောင်မောင်

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

ရွှေဖာတ်ကားကြည့်ပြီး သူ့အမေက မီးဖွားခဲ့တာကြောင့် သျှောင်ကြီးဖွေ နာမည်မှည့်ခေါ်လိုက်တာတဲ့။ ဒီနာမည်နဲ့လိုက်အောင် သူက ဆံပင်ရှည် ပြီး ရောင်ထုံးထားလေ့ရှိတယ်''

ကျွန်ုပ်သည် သျှောင်ကြီးဖွေ သူခိုးကြီး၏ အတိတ်ရာဇဝင် သိလို၏။ ရှေးက သူခိုးကြီးက ရက်ကောင်းရွေး နတ်တင်ပြီး အဓိဋ္ဌာန် ခိုးတတ်ကြောင်းများ ကြားသိထား၏။ ယခု စာသင်ကြီး ပင်စင် ဦးကျော်ဇော ပြန်လည်ပြောပြချက်အရ တင်ပြရလျှင် ထို'သျှောင်ကြီးဖွေ' သော သူခိုးကြီးသည် ရက်ကန်းစင်ဖြတ်ခြင်း၊ မီးဖိုချောင်မှ ဆန်၊ ဆီ ရှိသည့် ပစ္စည်းများ ခိုးခြင်းများကို များစွာ ကျူးလွန်ခဲ့၏။ အိမ်ဖောက်မှု တစ်ကြိမ်တွင် (၆)လ အပြစ်ခံရဖူးကြောင်း သိရ၏။

''ကဲ . . . ဌာနာပိုင်ကြီးရေ၊ အချိန်ဆွဲမနေနဲ့တော့ ဘေတို့ရွာ သာ အမြန်လိုက်ကြရအောင်ဗျို့''

✿ ✿ ✿

| ၃ |

'သျှောင်ကြီးဖွေ နေသော ဘေတို့ရွာ'

❑

ထို့ကြောင့် ကျွန်ုပ်တို့လည်း ဂျစ်ကားပေါ် အသီးသီးတက်၍ ဗိုလ် ရွာသူကြီးအိမ်မှ ထွက်လာခဲ့ကြ၏။ အရှေ့ဘက် မြောင်းကြီးဘောင်ရှည် ဆီသို့ မောင်းလာကြရာ . . .။

''ရှေးပုဂံခေတ်က ပင်လယ်မြို့ဟောင်းရွာကို ရောက်တော့မယ် ခင်ဗျား ဝင်ကြည့်ချင်သေးလား . . . ကိုနှင်းအောင်''

''တရားခံမိနိုင်ဖို့ကသာ အရေးကြီးပါတယ်လေ။ အလုပ်ပြီးမှ အချိန်ရရင် ဝင်ရောက်လေ့လာကြည့်ကြတာပေါ့ဗျာ''

ဟု ဆားပုလင်းနှင်းအောင်က ပြန်ပြောလိုက်သဖြင့် ကျွန်ုပ်လည်း ငြိမ်သက်ကာ လေးစားသွား၏။

သို့ဖြင့် ကျွန်ုပ်တို့ ဂျစ်ကားလေးမှာ မြောင်းဘောင်အတိုင်းဖြတ် ခဲ့ပြီး ထိုသူခိုးကြီး ရာဇဝင်ကို ပြောရင်း အုတ်နဲ့ဘုတ်ရွာသို့ ရောက်၏။ အနောက်ဘက်သို့ ဆက်မောင်းခဲ့ကြသော ကျွန်ုပ်တို့ ဘေရွာတွင်းဆီ ရောက် ၏။ စာသင်ဟောင်းကြီး လမ်းညွှန်မှုကြောင့် 'သျှောင်ကြီးဖွေ'ဆိုသူ အိမ်ရှေ့သို့ ရောက်ရှိခဲ့၏။

ထုံးစံအတိုင်း ရွာတွင်းသို့ လူစိမ်းများ ရောက်လာလျှင် လူကြီး လူငယ်ကျန် အားလုံး ပိုင်းရောက်လာတတ်ကြသည်မှာ ကျေးလက်တော ဓလေ့ဟု ဆိုရမည်ဖြစ်၏။ ထိုလူများထဲတွင် ရွာသူကြီးဖြစ်သူလည်း ပါလာ ၏။ ကျွန်ုပ်တို့လည်း 'သျှောင်ကြီးဖွေ'အိမ်အတွင်းသို့ အားလုံး ဝင်လာ

ထို 'သျှောင်ကြီးဖွေ' အမည်ခံထားသူမှာ ဇရာထောင်း၍ ခါးပင် ကုန်းနေပါပြီ။ ရှေးတောသားများပီပီ ဆံပင်သျှောင်ထုံးထား၏။ ကျွန်ုပ်နှင့် ဆားပုလင်းနှင်းအောင်တို့လည်း တစ်ထပ်အိမ်အတွင်းရောက်လျှင် ရောက်ခြင်း အနေတစေ့တစောင်း ရှုကြည့်၏။ ကံကွေ့ရွာခိုးမှု တိုင်ချက်တွင် ပါဝင်သော သော်အသစ်ကို အဘိုးကြီးကိုယ်တိုင် ခေါင်းပေါင်းထား၏။ လုံချည်ကို ပြီး ဝတ်ထားလျက် တွေ့ရ၏။ ဖျင်ချောအင်္ကျီစကိုမှ ၎င်း၏ ဇနီးအင်္ကျီချုပ် ၍ ဝတ်လျက်တွေ့ရ၏။ စောင်မှာ ရေမလျှော်ရသေးချေ။ ခေါက်လျက် ပေါ်တင်ထားသည်ကို မြင်တွေ့ရ၏။ ကျွန်ုပ်နှင့် ဆားပုလင်းနှင်းအောင် ဝင်သွားချိန်တွင် အိမ်ရှင်အဘိုးကြီး သျှောင်ကြီးဖွေတို့ လင်မယားမှာ ငြိမ်းသောက်နေကြ၏။ ကျွန်ုပ်က . . .

''ဦးသျှောင်ကြီးဖွေ . . . နေကောင်းရဲ့လားဗျာ''

ဟု မေးလိုက်၏။

''ဟုတ်ကဲ့ . . . နေကောင်းပါတယ်၊ ဘယ်သူများပါလိမ့်''

www.burmeseclassic.com

ဟု ပြန်၍မေး၏။

"ကျွန်တော်က ကူမဲမြို့က ဌာနာပိုင်ကြီးပါ"

"ဩော် ... ကြွပါ ... ကြွပါ ထိုင်ပါအုံး။ မျက်စိက သိပ်မ... တော့တာမို့ ဘယ်သူဘယ်ဝါ မသိလို့ မေးမိတာပါ"

ကျွန်ုပ်နှင့် ဆားပုလင်းနှင့်အောင်တို့လည်း ၎င်းတို့၏ ဝါးကျ... ပေါ် ဝင်ထိုင်လိုက်ကြ၏။ လက်ဖက်ရည် အကြမ်းပန်းကန်လေးမျာ... ရေနွေးများ အဘိုးကြီးကိုယ်တိုင် ငှဲ့ပေးကာ ဧည့်ခံ၏။

"ဘယ်လိုကိစ္စများ ရှိပါသလဲ"

ဟု အဘိုးကြီးက မေး၏။

"ကိစ္စမရှိပါဘူး။ လမ်းကြုံတာနဲ့ ဝင်လာခဲ့တာပါ"

ဟု ကျွန်ုပ်က ဖြေလိုက်သဖြင့် အဘိုးကြီးမျက်နှာမှာ သိသိသ... ကြီး ရှင်လန်းသွားကြောင်း ကျွန်ုပ်အကဲခတ်မိလိုက်မိ၏။ သို့သော် ... တို့ ရောက်ရှိလာရခြင်းကိုတော့ ယုတ္တိရှိရှိနှင့် ဖုံးဖုံးဖိဖိ ပြောရပြန်၏။

"ဦးသျှောင်ကြီးဖွေရဲ့ ငယ်ငယ်က ရာဇဝင်ကို ဖတ်ကြည့်... အသက် (၅၀) ပြည့်လို့ လူဆိုးစာရင်းက ပယ်ဖျက်ထားတာ တွေ့ရ... ဒီလိုနဲ့ မြို့တွင်းရွာမှာရှိတဲ့ ရှေးမြို့ရိုးအုတ်တံတိုင်းတွေကို လေ့လာ... ရောက်လာရာက ပင်စင်စားရဲကြပ်ကြီး ဦးကျော်ဇောရှိတဲ့ရွာကိုပါ ဝင်... ခဲ့တယ်။ ဒီဘာတို့ရွာမှာ ဦးသျှောင်ကြီးဖွေ ရှိသေးတယ်ဆိုတာ သိ... ဒါကြောင့် ရှေးက စောရကြီးတွေဟာ အခုခေတ် လူကောင်းများထက်... သစ္စာရှိကြတယ်။ ကတိတည်ကြတယ်ဆိုတာ ပြောသံကြားဖူးတယ်။ ... ဟုတ်မဟုတ် သိချင်လို့ မိတ်ဖြစ်ဆွေဖြစ် ဝင်လာလယ်တာပါ"

ဟု ကျွန်ုပ်က စကားချီလိုက်ပြီး အဘိုးကြီးကို အကဲခတ်... သို့သော် အကဲခတ်ရသည်မှာ သိပ်မလွယ်ချေ။ အဘိုးကြီးမှာ ပါး... ကာ နဖူးပြင်ကျယ်ကြီးမှာ အလိပ်အလိပ်နှင့် လှိုင်းထနေ၏။ ထိုကဲ့သို့ ... တွန့်များကြောင့် များစွာ အကဲမခတ်နိုင်ကြောင်း အမှန်ကို ဝန်ခံရ... နေလေ၏။

"ဟုတ်ကဲ့ ... ကျုပ်က ခိုးစားခဲ့တဲ့ ရာဇဝင်ရှိတာတော့ ဟုတ်ပါ... ငယ်ရွယ်စဉ်က အပေါင်းအသင်းတွေနဲ့ မှားခဲ့မိတယ်။ ဒါပေမဲ့ ရှေး... တွေ ပြောတိုင်း ထင်တိုင်းလည်း မဟုတ်လောက်ပါဘူး"

ဟု ဦးသျှောင်ကြီးက ဖြေကြားလိုက်၏။

"မှန်ပါတယ် ... ဒါနဲ့ ဟိုနေ့တွေက ဦးသျှောင်ကြီးဖွေတို့လင်မယား ...ရွာတွေဆီ အလည်သွားနေကြသလဲဟင်။ ကျွန်တော်တို့ အဲဒီကာလ ...ကာ တစ်ခေါက်လာရာတာ မတွေ့ပါလား"

ဦးသျှောင်ကြီးဖွေမှာ ထို မမျှော်လင့်သော မေးခွန်းနှင့် ရင်ဆိုင်နေ ...ပြီ။ သို့သော် အဘိုးကြီးမှာ ဤကဲ့သို့သော မေးခွန်းပေါင်းမြောက်မြား ...ကို မိမိတစ်သက်တာတွင် ပုလိပ်အမှုထမ်းပေါင်းများစွာက မေးခဲ့ကြ၊ ဖြေခဲ့ ...ဖြစ်၏။ ကျွန်ုပ်တို့ ဝင်လာစကပင် ကံကွေ့ရွာခိုးမှုနှင့် ပတ်သက်နေပြီဟု ...တော သံသယရှိနေပေလိမ့်မည်။

ထို့ကြောင့် အဘိုးကြီးက လွယ်လွယ်ပင် ...

"ဟုတ်ပါတယ် ... တစ်နေ့က မိတ်ဆွေရွာကို အလှူသွားကြ ... ငါးရက်လောက် ကြာသွားပါတယ်"

ဟု မကွယ်မဝှက်ဖြေကြားပြန်၏။

"ဘယ်ရွာလဲ ... ဦးသျှောင်ကြီးဖွေ"

"မြိုင်ကုန်းရွာပေါ့၊ ဆွေမျိုးလိုနေတဲ့ မိတ်ဆွေအလှူကို သွားကြ...

ထိုမြိုင်ကုန်းရွာမှာ ခိုးမှုဖြစ်သော ကံကွေ့ရွာနှင့် (၃) မိုင်ခန့်ဝေး ...ရွာတစ်ရွာဖြစ်၏။ သွားခဲ့သည်မှာ အမှန်ဖြစ်သော်လည်း အလှူ့တကာ ...မိတ်ဆွေဟုတ်မဟုတ်တော့ မတူချေ။ ထို့ကြောင့် ကျွန်ုပ်က ...

"ဦးသျှောင်ကြီးဖွေတို့မှာ အသက်ကလည်းကြီး သားထောက် ...ကလည်းမရှိတော့ မိတ်ဆွေသင်္ဂဟပေးစာနဲ့ စားနေရတယ်ဆိုတာ သိ... ...ယ်။ အဲဒီတော့ အလှူလိုက်တဲ့ရွာက မိတ်ဆွေက ဘာတွေများ ပေး ...သလဲဟင်"

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

"အမယ်ကြီးအတွက်က ဖျင်ကြမ်း၊ ကျုပ်အဖို့ စပ်လုံချည်… ထည်၊ စောင်တစ်ထည်။ ဟောဒီချည်ခေါင်းပေါင်းက တစ်ထည်လော… ပဲ"

ဟု ပြန်လည်ပြောပြ၏။

အနီးနားထိုင်လျက်ရှိသော ဆားပုလင်းနှင်းအောင်က လက်… ပြီး ကုတ်ပြလိုက်သဖြင့် ကျွန်ုပ်ကိုယ်တိုင်လည်း ခန့်မှန်း သိရှိလိုက်… ဤသျှောင်ကြီးဖွေ အဘိုးအိုသည် သူခိုးနက္ခတ်ဆေး ထိုးထားခဲ့သည်… မပျောက်ဘဲ ရှိနေပါသလားဟု တွေးကြည့်မိ၏။ ကျွန်ုပ် ဘာဆက်လုပ်ရ… နည်း။ တွေ့ရှိသည့် ဤပစ္စည်းများကို ခေါ်ယူသိမ်းဆည်း၊ နောက် တရား… နှင့် သက်သေများပြကြည့်လျှင် တရားစွဲကြမည် အမှန်ပင်။

ဤသို့ တရားစွဲတင်လျှင်လည်း အပြစ်ကျမည်။ တရားစွဲရ… အထက်က ပြစ်မှုများရှိ၍ ပုဒ်မ, ရှစ်တွဲရမည်။ တွဲရလျှင် အပြစ်ပိုကျ… အသက်ကြီး၍ အပြစ်ပိုမပေးဟု ထားဦးတော့ တစ်နှစ်ထောင်ကျလျှင် အ… ကြီးသည် ထောင်ထဲအတွင်းမှာပင် သေဖွယ်ရာရှိ၏။ ကျွန်ုပ်မှာ အ… ကြပ်နေ၏။ ဤ အခြေအနေကို ဆားပုလင်းနှင်အောင် မျက်နှာရိပ် မျက်… ကဲကို ကြည့်လိုက်၏။ သူလည်း ကျွန်ုပ်ကဲ့သို့ တရားမစွဲလိုလှပေ။ အဘိုး… ကိုပင် ကျွန်ုပ် ပြောင်မေးကြည့်ရ ကောင်းမည်လား။ သူ ဘာပြော… အဘိုးကြီးသည် အသက်ကြီးမှ ခိုးမှုတစ်ခု ကျူးလွန်ရသည်ကို သတိရ … ကြောက်နေမည်လားဟု တွေးကြည့်မိသေး၏။

နောက်ဆုံး ကျွန်ုပ်သည် အဘိုးကြီး၏ ခိုးမှုကို ဆက်စပ်ကြည့်… ခြင်ပြီး မေးကြည့်၏။ ရှက်ကြောက်သတိရလျှင် အမှုကို ကျေလည်… ကျွန်ုကြမည်ဟု စိတ်တွင် ထားရှိလိုက်ပြီး …

"ဦးသျှောင်ကြီးဖွေ … အလှူပွဲသွားတာ ရှိုးရှိုးဘဲလား။ … တော်ကတော့ သိပ်မယုံချင်ဘူးဗျ"

ဟု ရိုပ်ဖမ်းသံဖမ်း မေးလိုက်လေ၏။

"အင်း … အလှူလည်းသွားရင်း ငယ်ငယ်က အပေါင်းအ… တစ်ယောက်နဲ့ တွေ့ချင်လို့ပါပဲ"

ဟု မငြင်းမကွယ် ပြန်လည်ဖြေကြားရှာလေသည်။

"ကဲ … ဦးသျှောင်ကြီးဖွေတို့ မြို့ကုန်းရွာ အလှူပွဲသွားချိန်မှာ …ကွေ့ရွာမှာ ခိုးမှုဖြစ်ခဲ့တယ်။ ရက်ကန်းစင်ကအထည်တွေ ဖြတ်သွားတယ်။ …သွားတဲ့ အဝတ်တွေဟာ အခု အဘိုးကြီးပေါင်းထားတဲ့ တဘက်၊ အဘိုး… သူငယ်ချင်းက ပေးတယ်ဆိုတဲ့ လုံချည်ဖျင်ကြမ်းနဲ့ စောင်တို့ နေမှာ… ဒါပေမဲ့ ဦးသျှောင်ကြီးဖွေဟာ အသက်ကလည်းကြီးတော့ ကျွန် …တ ဦးသျှောင်ကြီးဖွေကို ထောင်မကျစေချင်ဘူး။ ဒါပေမဲ့ လိမ်ပြောရင် …တော့ ကျွန်တော် စိတ်ဆိုးမိမှာပဲ။ စိတ်ဆိုးရင် ထုံးစံအတိုင်း ဥပဒေအရ …ယူရမှာပဲ။ ကဲ … မှန်မှန်ပြောပါဗျာ"

"ဒီလိုဆိုရင် ကျုပ်က အမှန်ကို ဝန်ခံပါတယ်"

ဟု ဦးသျှောင်ကြီးဖွေက ဖြောင့်ချက်ပေး၍ ဟုတ်မှန်ကြောင်း …တ်ပါအတိုင်း ရှင်းလင်းပြောပြခဲ့လေ၏။

"ကျုပ်တို့ ဖနီးမောင်နှံအနေနဲ့ အဝတ်အစား ချို့တဲ့နေတာမို့ …က ခိုးဖော်ခိုးဖက် သူငယ်ချင်း ဦးဘိုကေရှိတဲ့ရွာကို အကူညီတောင်းသွား …တာပါ။ ဟိုရောက်တော့ ဦးဘိုကေလည်း ထင်သလောက် မထောက် …ပါဘူး။ ရှေးက ဟိုအကြောင်းဒီအကြောင်းတွေ ပြောကြပြီး အခုလို …ဝင်ပန်းကြီးစွာ လာလယ်ကြလို့ အိမ်ရှင် ဦးဘိုကေက အဝတ်အစား …ပံ့ချင်တယ်။ အိမ်မှာလည်း မည်မည်ရရပေးစရာ မရှိရှာဘူး။ ရှေးက …ကြောင်းတွေ ပြောကြတဲ့အခါ ငယ်မူတွေ ပြန်လာကြတယ်။ ဒီတော့ …ရယ်၊ မိန်းမရယ်၊ ဦးဘိုကေရယ်၊ အနီးအနားရှိ ကံကွေ့ရွာ သွားခဲ့ကြ … ကျုပ်တို့အပြန် ဦးဘိုကေက လက်ဆောင်ပေးရအောင် ခိုးကြဖို့ပေါ့။ …ဆုံးဖြစ်တဲ့ ရက်ကန်းစင်နဲ့ မီးဖိုချောင်က ပစ္စည်းတွေ ယူခဲ့ကြတယ်။ …ကွတ်မိချိန်မှာ ခိုးကြတဲ့အတွက် မိမိလိုသလောက်ကိုပဲ အချိန်ရှာန် … ယူတယ်။ ဖျက်လိုဖျက်ဆီး မလုပ်ခဲ့ကြပါဘူးကွယ်"

"ဟုတ်ပါတယ် … ကျွန်တော်တို့ ကံကွေ့ရွာက ရက်ကန်းစင် …ကို စစ်ဆေးပြီးပါပြီ။ ဒါပေမဲ့ အခုလို ခိုးရာပါ ပစ္စည်းတွေကို လွယ်လွယ်

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

ဘာကြောင့် ဝတ်ဆင်ထားကြတယ်ဆိုတာ တစ်ခုပဲ အတွေးရ ခက်နေမိ
အမှန်ပါပဲ''

ဟု ကျွန်ုပ်က ပြောလိုက်၏။

''အမှန်ပြောရမယ်ဆိုရင် ကံကွေ့ရွာက ဒီအမှုကို တိုင်လိမ့်
မထင်ဘူး။ ရဲဌာနကို တိုင်မယ်ဆိုရင်လည်း တခြားရွာက နောက်
သူခိုးလေးတွေကိုသာ အမှုလိုက်တွေက စုံစမ်းကြလိမ့်မယ်။ ကျုပ်
ရေးက သူခိုးကြီးတွေကို ပုလိပ်လိုက်လိမ့်မယ်လို့ မထင်မိဘူး။ ဒါ
အခုလို အဝတ်ပုဆိုးတွေကို ဝတ်စရာမရှိလို့ ထုတ်ဝတ်နေရတာပါကွယ်

ဟု ဦးသျှောင်ကြီးဖွေက မျက်နှာငယ်နှင့် တောင်းပန်နေပြန်

ယခုအမှုတွင် ခိုးရာပါပစ္စည်း မတွေ့ဘူးဆိုရင်လည်း ဖြစ်နိုင်
လည်း ကျွန်ုပ်အနေဖြင့် အမှုထိန်ချန်ခြင်းဖြစ်နေ၍ မဖြစ်သင့်ပြန်
ကြောင့် ကျွန်ုပ်လက်အောက် ရဲအမှုထမ်းအား ရွာမှ သက်သေလူ
ယောက်ကို ခေါ်ငင်စေ၏။ ဦးသျှောင်ကြီးဖွေထံမှ ခိုးရာပါအင်္ကျီ၊ တ
ပုဆိုးများအား သက်သေအဖြစ် သိမ်းယူပြီး ထိုရွာမှ ရဲဌာနသို့ ပြန်
၏။ စာသင်ကြီး ဦးကျော်ဇောကိုလည်း သူ့ရွာသို့ အရောက်ပြန်ပို့၍
ကြမ်းကြမ်း တောလေ်ကို ဖုန်တထောင်းထောင်းနှင့် မောင်းနှင်ပြန်
ရသောကြောင့် ကျွန်ုပ်မိတ်ဆွေကြီး ဆားပုလင်းနှုင်းအောင်ကို အား
ပြန်၏။

✿ ✿ ✿

[၄]

ဦးဘုံးညဝဒေ(၁၅၇)ဖြင့် ဝယ်ချုတ်ခဲ့ပြီ

❑

ကျွန်ုပ်တို့ စီးလာသော ဂျစ်ကားမှာ ညနေ ၆ နာရီခန့်တွင်
ဝင်းအတွင်းသို့ ပြန်လည်ရောက်လာကြ၏။ ဆားပုလင်းနှုင်းအောင်နှင့်
ပ်တို့လည်း လိုင်းခန်းအိမ်တွင် ခေတ္တနား၍ တပည့်ကျော်မောင်သန်းမြင့်
ထားသော ထမင်းဟင်းများကို ရေမိုးချိုးပြီးချိန်တွင် မြိန်ရေရှက်ရေ
သောက်ခဲ့ကြကာ မကြာမီ အိပ်ရာဝင်ခဲ့ကြလေ၏။

နောက်တစ်နေ့တွင် ကံကွေ့ရွာသူကြီးနှင့် အမှုသည်များအားလည်း
င်း၊ တပ်ကြပ်ကြီး သိန်းဆွေအား စုံစမ်း၊ ဆင့်ခေါ်ရန် စေလွှတ်ခဲ့၏။
ယ်အချိန်လောက်တွင် ထိုတပ်ကြပ်ကြီး သိန်းဆွေနှင့် ကံကွေ့ရွာသူကြီး
အမှုသည်များ ရောက်လာ၏။ ဦးဘိုကေဆိုသော သူခိုးကြီးမှာလည်း
က်(၈၀)ရှိရုံမက ခိုးရာပါပစ္စည်းဟူ၍ ဘာမျှ မတွေ့ရတော့သဖြင့် ခေါ်
တော့ကြောင်းနှင့် ဦးသျှောင်ကြီးဖွေနှင့် ခိုးမှုတွင် ကျူးလွန်ခဲ့ကြောင်း
ပြောဆိုလိုက်ကြောင်း ရှင်းပြ၏။ ကျွန်ုပ်လည်း မှာကြားလိုက်သည်
င်း ဆောင်ရွက်ခဲ့သည့် တပ်ကြပ်ကြီးအား တာဝန်ကျေပါတယ်ဟု
တအနေဖြင့် ခေါ်င်းညိတ်ပြလိုက်၏။

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

ထို့နောက် ကံကွေ့ရွာသူကြီးနှင့်တကွ သူခိုးခိုးခံရသူ အိမ်ရှင်
အား ရှင်းလင်းပြောပြရပြန်၏။ စောရနကွတ်သူခိုးတို့မှာ အသက်(၈၀)အရွ
ရှိ အဘိုးအို အမယ်အိုတို့ ခိုးယူခဲ့ကြကြောင်း သိလိုက်ရသောအခါ မျ
ပင် သူတို့လည်း အံ့သြသွား၏။ သနားလည်း သနားသွားကြ၏။ သိမ်
လာသော အဝတ်အစား ပစ္စည်းများကိုလည်း လက်တွေ့ပြသလိုက်၏
ပစ္စည်းများတွင် ထူးခြားသော အမှတ်အသားမရှိသော်လည်း သူတို့ ရက်
စင်မှ လက်ရာများဖြစ်ကြောင်း မှတ်မိသိရှိနိုင်ကြလေ၏။

သို့သော်လည်း ငှင်းပုဆိုး၊ အထည်များကို တစ်ခုမျှ ပြန်မယူ
ချေ။ အသက်ကြီးပြီး ဆင်းရဲလွန်းသော ရှေးသူခိုးကြီး အဘိုး၊ အဘွားမျ
ပြန်လည်ပေးအပ်လိုက်ရန် ပြောကြရုံမက ဤခိုးမှုကိုပင် ပိတ်ပေးလိုက်
၏။ ထို့ကြောင့် ကျွန်ုပ်သည် ထိုအမှုကို ကျင့်ထုံးဥပဒေ ပုဒ်မ-၁၅၇
ပယ်ဖျက်ပေးလိုက်ရသဖြင့် ဝမ်းသာကျေနပ်ခဲ့ရလေ၏။ မိတ်ဆွေ
ဆားပုလင်းနှင်းအောင် အလည်ရောက် အကြံပေးခဲ့သဖြင့် ဤအမှုအမည်
ဆားပုလင်းနှင်းအောင်နှင့် စောရနကွတ်သူခိုးဟု အမည်နာမ ပေးလိုက်
တော့သသည်။

သဗ္ဗေသတ္တာ ကမ္မသ

ရွှေသ

www.burmeseclassic.com

❑

ထူးထူးခြားခြား ဒီလိုအဖြစ်မျိုးတွေနဲ့ ကြုံတွေ့ရလိမ့်မယ်လို့ ကျွ

တစ်သက်နဲ့တစ်ကိုယ် တစ်ခါမှ မတွေးခဲ့မိတာ အမှန်ပါပဲရှင်။

ကျွန်မယောက်ျား ကိုအောင်ကျော်ဟာ တကယ့်ကို လူ့ခွ

သစ်ပင်မှန်ရင် အဖူးအပွင့်အသီးတွေနဲ့ ဝေဝေဆာဆာရှိနေမှ

တင့်တယ်မဟုတ်လား။

အပင်က အဖူး။

အဖူးက အပွင့်။

အပွင့်က အသီး။

အသီးက မျိုးစေ့။

မျိုးစေ့ကနေ အပင်ဖြစ်။

ဒီလိုနဲ့ရုက္ခဗေဒသံသရာလည်ရသလို ....

မနုဿဗေဒမှာလည်း လူဆိုတာ ငယ်ရာကကြီး၊ ကြီး

အိမ်ထောင်ရက်သားကျ၊ ပြီးတော့ သားသမီးတွေ ထွန်းကား။

ဒီလိုမဟုတ်လား။

ခုတော့ ... ကျွန်မယောက်ျား ကိုအောင်ကျော်က အဲဒီလို

ဘူး။

သူနဲ့ကျွန်မတို့ ချစ်သူရည်းစားဘဝကနေ အကြင်လင်မယား

အပြင် လင်မယားဘဝရောက်တော့ သားလေးတစ်ယောက်မွေး။

ဒါပေမဲ့ ....

ဒါပေမယ့်ရှင် .... ကြည့်ပါဦး သူပြောပုံဆိုပုံက

"မိန်းမရေ ... ဒီကလေးဟာ တို့အိမ်ထောင်ကို ကျက်သရေ
စေတာ အမှန်ပဲ။ အဲဒါကြောင့် ဒီကလေးကို တစ်နေရာရာမှာ သွားပစ်
မှမယ်။ အကောင်းဆုံးကတော့ သားငါးသွားရှာရင်း ချောင်းထဲပစ်တာ
ကောင်းဆုံးပဲ"

သူ့စကားက ဖအေမပီသတဲ့စကား။

ဒီကလေး အပြစ်မဲ့တဲ့ ကလေးပါ။

သူနဲ့ကျွန်မနဲ့ ရတဲ့ သားလေးပါ။

ဒါ ... ဒါပေမဲ့ ... ခက်နေတာက ..

သာမန်ရိုးရိုးသားသား ကလေးတစ်ယောက်တော့ မဟုတ်ပေဘူး
ရှင်။

တစ်ထွာသာသာ လူခြောက်ကလေးဖြစ်နေတော့၊ ကျွန်မမှာ ကိုယ့်
က်ျားကို ပြောရခက် ဆိုရခက်ပေါ့ရှင်။

မိခင်စိတ်ဆိုတာကတော့ ဝမ်းနဲ့လွယ်ရတာကိုး၊ လူခြောက်ကလေး
ဖြစ် ဘာဖြစ်ဖြစ်ပေါ့ရှင်။

ဒါပေမဲ့ ... ကျွန်မမသိလိုက်တဲ့အချိန်မှာ ကျွန်မယောက်ျား
အောင်ကျော်ဟာ ကျွန်မသားလေးကို ကွန်ပစ်ထွက်ရင်း ချောင်းထဲပစ်ဖို့
ားတော့တာပါပဲရှင်။

ဇူလိုင်ရဲ့မိုးက သည်းထန်စွာ ရွာနေခဲ့သည်။

အငြိုးကြီးစွာနဲ့ ရွာတဲ့မိုးကိုတော့ ယိုးမယ်ဖွဲ့မနေတော့ဘူး။

ကျွန်မတို့အိမ်နဲ့တစ်ကွ ကျန်တဲ့တစ်ရပ်ကွက်လုံးရေတွေကို အင်း
က အဖေခေါ်လို့ရတယ်။

အောက်ဆင်းလည်း မရ၊ အိမ်ပေါ်မှာပဲဆိုတော့ ကျွန်မယောက်ျား
လာကို မျှော်နေမိတယ် ....

"ဒီအိမ် ... ဒီအိမ် မမိုးဦးရေ"

"ရှင် ..."

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

"ဘာကိစ္စလဲ ... ဟင်"

ကျွန်မအိမ်က ရှေ့ကားထစ် (၂) ခုပေါ်ရနေသေးတော့ ကျွ

ဆင်းကြည့်လိုက်တယ်။

"ဟယ် ... ကိုထွန်း၊ ကျွန်မယောက်ျား ဘာဖြစ်လာတာလဲ"

"အေး ... ငါတို့လဲ မသိဘူးဟ၊ နင့်ယောက်ျားနဲ့အတူ ကွန်

တုန်းမှာပဲ ပစ်ရင်းနဲ့ ဝေးသွားကြတယ်။ လေကြီးမိုးကြီးကျ မိုးကြိုး

ပေါ့။ ငါလည်း ထမင်းစားမယ်လုပ်တော့ အတူစားကြမယ်ဆိုပြီး သွာ

တော့ နင့်ယောက်ျားက ပက်လက်ကြီး တစ်ကိုယ်လုံး မည်းနေပြီ"

"ငါလည်း သွားကြည့်ပြီး ကိုယ်ကိုပွေ့လိုက်တော့ ကျွန်တော်

အိမ်ပို့ပေးပါတဲ့လေ။ ငါလည်း သူ့ပလိုင်းကို လွယ်မယ်လုပ်တော့ သူ့

က လေးနေတယ်၊ သူ့ပါးစပ်က 'သား ...' တဲ့ 'ဒါမှ ပလိုင်းက ပေါ့သွာ

လေ။ နင့်ကိုပြောရတာ အချိန်ကြာတယ် လုပ်၊ အိမ်ရှေ့မှာ ဖျာခင်းလို

"ဟုတ် .... ဟုတ်ကဲ့ ... ဦး"

မဟုတ်ပါဘူး ... မှားလို့။ အသက်မရှိတော့တဲ့ ကိုအောင်

အလောင်းကို ဖျာပေါ်တင်ပြီးနောက် လူတစ်ယောက်က ပလိုင်းကို လ

ပြီး ပလိုင်းထဲက လူခြောက်လေး မွေးကာစသားလောက်ပဲ ရှိမယ်တူ

ငါးရံ့တစ်ကောင်ရဲ့ အလေးချိန်လောက်ပဲရှိတယ်။

ဒါပေမယ့် ... လူခြောက်လေးက လူပုံစံလေးပေါ့။

"ကဲ ... မမိုးဦး နင့်ယောက်ျားသေဆုံးသွားတာ ငါ့အထင်

ခြောက်လေးက ခိုက်တယ်နဲ့ တူတယ်နော်"

"မဖြစ်နိုင်တာ"

"အေး ... ဒီမှာ နင့်ယောက်ျားလည်း ဆုံးသွားပြီ။ ဒါကို

မယုံသေးရင် နင်ပဲဆက်မွေးတော့"

"မွေးမယ်ရယ်တော့ ဘယ်ဟုတ်မလဲ၊ ဒါပေမဲ့လို့ ပြန်ပစ်လို

လည်း သူများတွေရှာရင်လည်း စိတ်ဖြစ်နေမှာစိုးလို့ပါ"

"ဒါကတော့ ... နင့်သဘောပဲပေါ့"

ဒီလိုနဲ့ တစ်ရက်တစ်ရက်နဲ့ အသုဘချတဲ့နေ့ရောက်တော့

လည်း မကျသေးတာမို့ လူနည်းနေတာပေါ့။

ဒါကို လူတချို့က 'အဲဒါ နင့်ယောက်ျားယူလာတဲ့ လူခြောက်လေး

ကြောင့်' တဲ့။

ကျွန်မလည်း ဒါတွေကို ဥပက္ခာပြုလို့ လူမည်းဆိုတဲ့ လူခြောက်

ကလေးကို သိမ်းထားခဲ့တယ်။ အမှန်တော့ ဒီကောင်လေးက ကျွန်မသားလေး

ပဲဟာ။

✿ ✿ ✿

ဒီလိုနဲ့ ရက်လည်တဲ့နေ့ ရောက်လာတယ်။

ကျွန်မကို စိုးရိမ်လို့တဲ့၊ ရပ်ကွက်ထဲက လူတွေက ပြောကြတယ်

။ ဒေါ်ကြင်အေးဆိုတဲ့ အသက် (၄၀) အရွယ် အပျိုကြီးကလည်း ရက်လည်

ကို ကူလုပ်ပေးတယ်။ အားလုံးပြီးသွားတော့ ဒေါ်ကြင်အေးက နောက်ဖေး

ကပြင်မှာ ခြေချော်ကျပြီး လဲသွားတယ်။

ဒါကို ဒေါ်ကြင်အေးက ...

"တွေ့လား ... နင့်လူမည်းလေးကြောင့်"

တဲ့လေ။

ကျွန်မကတော့ မထင်ဘူးလေ၊ ရေတွေတက်ပြီး ပြန်ကျတော့ ရေ

တက်ပြီး ချော်နေမှာပေါ့ ဒါကို ဝိုင်းပြောကြတယ်။

ဒေါ်ကြင်အေးက ...

"သွားပြီ ... ဒါ တစ်ရက်နှစ်ရက်နဲ့ ပျောက်ဘောမှာ မဟုတ်

တဲ့။

ကျွန်မလည်း အားကျမခံ ...

www.burmeseclassic.com

"ပျောက်တယ် ... ပျောက်တယ် ... စိတ်ချ ... ကျွန်မမှာ ဆေးရှိတယ်"

ဆိုပြီး ...

"သားရေ ... လူခြောက်လေး၊ အမေ့ကို ဆေးအစွမ်းပေးတော့"

လို့ အော်ကြီးဟစ်ကျယ်နဲ့ ပြောလိုက်တော့ ...

"ဟဲ့ ... မိုးဦး၊ နင် ဘာတွေ အော်နေတာလဲ"

"အော်တယ်ရယ်လည်း မဟုတ်ပါဘူး ... ဒီလိုပဲ သားကို တမ်း ကြည့်တာ"

"ဟယ် ... နင်တော့ ရူးနေပြီနဲ့တူတယ်"

"လာခဲ့ ... ဒေါ်ကြင်အေး၊ ကျွန်မဆေးလူးပေးလိုက်မယ်၊ ပျောက် သွားလိမ့်မယ်"

"ဟုတ်ပါ့မလား ... ဟယ်"

"အမလေး ... ဟုတ်လိုက်တာမှ လွန်ရောပဲ၊ မနက်ဖြန် မနေ ပျောက်ပေါ့"

"ကြည့်ကြသေးတာပေါ့ဟယ်"

ကျွန်မလည်း ပရုပ်ဆီလူးပြီး စည်းပေးလိုက်တယ်။ ညနေရောက် တော့ အားလုံး ပြန်သွားကြတယ်။

ကျွန်မလည်း မနက်က ငှားထားတဲ့ပစ္စည်းတွေ ပြန်ပေးဖို့ သုတ်ခြေ ကျွန်မတစ်ယောက်တည်း တွေးမိတယ်။ ငါ့မှာယောကျ်ားလည်း မရှိတော့ ဘူး။ ငါ့မိဘအိမ်ပြန်လည်း ပတ်ဝန်းကျင်က ပြောဦးမယ်။ ငါဒီအိမ်မှာပဲနေ တာ ကောင်းပါတယ်။ အလုပ်တွေ ပြီးစီးသွားတော့ ထလိုက်တယ်။

"အို .... မှူးလိုက်တာ"

ငါ ကိုအောင်ကျော်နဲ့ ကိုယ်ဝန်ကျန်ခဲ့တယ်နဲ့ တူတယ်။ ဒါဆိုကောင်း တာပေါ့၊ အဖော်ရတာပေါ့။ မနက်ကျမှ ရပ်ကွက်ထဲက လက်သည်အဒေါ် ကို သွားမေးကြည့်ရမယ်။ အင်း ... ဟိုလူမည်းလေးကို ကိုယ်လက်ဆေး အမွှေးအကြိုင် လုပ်ပေးဦးမှပဲ။ အိပ်ရာကပြန်ထပြီး ပလိုင်းထဲမှာ ရှိနေ တဲ့ လူခြောက်လေးကို ထပ်ပြီး ရေချိုးပေးပြီး အိပ်ရာခင်းအသစ်ကို ခင်း ပြီး ...

"ဟဲ့ ... သားလူခြောက်လေး၊ ဒီနေ့တော့ မွှေးမွှေးကြိုင်ကြိုင် ထိုလိုက်တော့နော်။ အမေကိုတော့ ဒုက္ခတွေ မပေးပါနဲ့နော်။ အမေ တောင်း နေပါတယ်"

ကျွန်မလည်း အိပ်၊ သူလည်း အိပ်ပေါ့။

✿ ✿ ✿

❑

မနက်ကျတော့ ကျွန်မကရှိတာလေး ချက်ပြုတ်နေတုန်းမှာပဲ ..

"မမိုးဦး ... မမိုးဦး"

"ဟုတ်ကဲ့ ... ရှိပါတယ်"

"ဘာကိစ္စလဲ .... လာ ... အိမ်ပေါ်တက်လေ"

"ဟုတ်ကဲ့"

"လာ ... ထိုင်"

"ဒီက ညီမကို မိုးဦး မသိဘူးနော်"

"ဟုတ်ကဲ့ ... မမိုးဦး၊ ကျွန်မယောကျ်ားက ပိုက်ဆံပေးနိုင်းသွား လေ၊ (၇) ရက်လောက် ရှိပြီ။ ကျွန်မလည်း အလုပ်တွေရှိနေလို့ မလာ ဘူး။ မမိုးဦးယောကျ်ား ကိုအောင်ကျော် ဆုံးသွားတဲ့သတင်း ဟိုနေ့ကမှ တယ်"

"ဟုတ်တယ် ... ကွန်ပစ်နေရင်းနဲ့တဲ့လေ။ ကျွန်မတောင် အသက် ဘူး"

"ဩော် ... စိတ်မကောင်းလိုက်တာ။ ဒီမှာ ... မမိုးဦး၊ ရော့ ... ဆံ (၁၀၀၀၀) နော်၊ ရေကြည့်ဦး"

www.burmeseclassic.com

[illegible] ဟုတ်ကဲ့ [illegible] ရပါတယ်။ [illegible] ကျေးဇူးပါပဲနော်၊ ထ[illegible] ...

[illegible] အားသွားပါဦးမယ်။ [illegible]

"နေပါစေတော့ ... ကျွန်မ ဈေးဝယ်ရင်းလာတာမို့ပါ။ မ[illegible] ဘူး၊ သွားလိုက်ဦးမယ်နော်"

"ဟုတ်ကဲ့ ... နောက်နေ့တွေ လာလည်ဦးပေါ့"

"ဟုတ်ကဲ့ ... ဟုတ်ကဲ့"

ညှို့သည်ဆင်းသွားတော့မှ ...

"အင်း ... လူမည်းလေးကတော့ ငါ့အတွက် ကံကောင်း[illegible] လား၊ ကံကောင်းခြင်းတွေ ဖြစ်ပါစေ"

ကျွန်မ တွေးနေတုန်းမှာပဲ ဒေါ်ကြင်အေးက အိမ်ရှေ့က [illegible] လျှောက်သွားတော့ ....

"ဟယ် ... ဒေါ်ကြင်အေး မနေ့က ခြေထောက်သက်သာ[illegible]

.. [illegible] အဲဒါက [illegible] မနာဘဲနဲ့ အဆင်ပြေချင်တော့လည်း မြန်မြန်ပျောက်သွားတာပေါ့"

"သွားလိုက်ဦးမယ်ဟေ့"

"ဟုတ်ကဲ့ [illegible] ဒေါ်ကြင်အေး"

ဒေါ်ကြင်အေး ထွက်သွားတော့မှ ဟွန့် လူမည်းလေးစွမ်းကြော[illegible] ကိုတော့ ပြောမသွားဘူး။ နောက်တစ်ခါဖြစ်ရင် မလုပ်ပေးဘူး ကြည့်[illegible] ကျွန်မလည်း ထပြီး ...

[illegible] လူမည်းလေးရဲ့ (၁၀) ရက်[illegible] လုံ[illegible]

[illegible] လူခြောက်က[illegible]

[illegible]

ကျွန်မ တစ်ဦးတည်း ညည်းညူရင်းနဲ့ အသံထွက်ပြော[illegible] တယ်။

ကျွန်မလည်း ဆွဲခြင်းလေးကို ဆွဲပြီး ဈေးထွက်ခဲ့တယ်။ [illegible]

[illegible] ရောက်တော့ လူတွေ ဝိုင်းအုံနေတာတွေ့တော့ [illegible] ..

"ဟယ် ... ဘာဖြစ်တာလဲ မသိဘူး"

ကျွန်မ အသံထွက်ရာရှာကြည့်တော့ ဘေးနားက လူတစ်ယောက် [illegible] ...

"ခွေးကိုက်တာတဲ့ ... အစ်မ၊ ဈေးခွေးဆိုတော့လည်း ဘာလုပ်လို့ [illegible]သလဲ အလျော်လဲမရ၊ ခွေးကလည်း ကိုက်သွားလိုက်တာ ခြေထောက်က [illegible]သွေးမတိတ်သေးဘူးလေ"

"ဟုတ်လား ... ကျွန်မ သွေးတိတ်အောင် လုပ်ပေးချင်လိုက် [illegible]"

"ဟာ ... အစ်မ လုပ်တတ်ရင် လုပ်ပေးလိုက်ပါလား၊ သွေးက [illegible]သိ မစဲသေးဘူး"

"အင်း ... လုပ်ပေးမယ်"

"ဒါဆို ... လာ ... အစ်မ"

"လူတွေဘေးနားကို ခဏလောက် ဖယ်ပေးပါနော်။ ဒီမှာသွေးတိတ် [illegible]လူ ပါလာလို့"

လူကအုံနေတော့ ကျွန်မကြည့်လိုက်တော့ ကလေးက မိန်းကလေး [illegible]တယ်၊ ခြေထောက်က သွေးတွေ၊ ရေအစ်ခွက်တောင်းပြီး ကျွန်မလည်း [illegible]နား ထိုင်လိုက်တယ်။

စိတ်ထဲက ...

"လူမည်းလေးရေ ... သား လုပ်ပါဦး၊ ဒီကလေးကို သားကြည့် [illegible]သွေးတိတ်အောင် လုပ်ဆောင်ပေးပါဦး ... သားရယ်"

အဲဒီလိုပြောပြီး ရေခွက်နဲ့ ရေလောင်းချလိုက်၊ ချက်ချင်းဆိုသလို [illegible]လဲ အငိုတိတ် သွေးလည်း တိတ်ပေါ့။

လူတစ်ချို့က ကျွန်မကို အံ့ဩစွာ ငေးကြည့်နေကြတယ်။ ကျွန်မ [illegible] အားလုံးရဲ့အကြည့်ကို ဥပေက္ခာပြုပြီး ထွက်မယ်လုပ်တော့ ကလေးရဲ့ [illegible]တူတယ် ဝဝခန့်ခန့်နဲ့ လူကုံထံဖြစ်ပုံရတဲ့ မိန်းမကြီးတစ်ယောက် [illegible]လာပြီး ...

"သမီး ... သမီးလေးကြာလို့ အမေလိုက်လာတာ ... သမီးရဲ့ [illegible]ဦး၊ အမေ့သမီးကို ဘယ်ခွေးက ကိုက်တာလဲ"

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

ကျွန်မလည်း ကိုယ့်တာဝန်ကျေသလို ဈေးဝယ်ပြီး အိမ်ရှိရာ လာပြီး ချက်ပြုတ်စားသောက်ပေါ့။

လူခြောက်လေးကိုလည်း သူ့ကိုထားထားတဲ့ အိပ်ရာဘေးမှာ စရာသွားချပေးပြီး ကျွန်မ အိမ်ရှေ့ထွက် တံုးလုံးလှဲမယ်လုပ်တော့ …

"မမိုးရေ …. မမိုး …"

ခေါ်သံကြားလို့ …

"အိမ်ပေါ်တက်ခဲ့လေ ဘယ်သူလဲမသိဘူး"

ဈေးထဲက ဒေါ်တင်အုံး၊ ညော့်သည်နဲ့ ရောက်လာတယ်။

"နင် သွေးတိတ်မန်းပေးပြီးကတည်းက ကလေးက လန် တာ။ ပထမက ကလေးငိုနေတာလေ၊ (၁၀) မိနစ်လောက် ရှိတယ်တဲ့ ကလည်း မပြောမဆိုပြန်သွားတော့ ဒီကအစ်မက နောက်တစ်ခေါက် ကို ပြန်လာတယ်။ နင့်အိမ်ကို လိုက်ပို့ပါတဲ့။ ငါလည်း ငါ့ရှေ့မှာ က ခွေးက အရမ်းကိုက်ထားတော့ သနားလို့လေ၊ လိုက်ပို့ပေးတာ။

"ဟုတ်ကဲ့ … ကျွန်မလည်းလေ ကလေးကိုသနားပြီး လုပ် တာ … အခေါ်ရဲ့၊ တစ်ခါမှ မလုပ်ဖူးဘူး၊ ဒီတစ်ခါပဲ ကလေးက သွေး နေလို့လေ။ ဒီအစ်မကြီးက ကလေးအမေနဲ့ တူတယ်"

"ဟုတ်တယ် … ညီမ၊ သမီးကို ခွေးဆိပ်ချပေးပါဦးနော်"

"ဟုတ်ကဲ့ … ဒါပေမဲ့ ကျွန်မက တစ်ခါမှ မလုပ်ဖူးဘူးနော်"

ညော့်သည်မိန်းမကြီးနဲ့အတူ ခွေးကိုက်ခံရတဲ့ ကလေးပါလာ ဒေါ်ကြင်အုံး ကျွန်မအိမ်ကို ညော့်သည်ပို့ပြီး ပြန်သွားတယ်။

ဒေါ်ကြင်အုံးပြန်သွားတော့ ကလေးအမေ မိန်းမကြီးက …

"ညီမ …"

"ဒီမှာ ထန်းလျက်ခဲ ဝယ်ခဲ့တယ်နော်"

"ဟုတ်ကဲ့ … အစ်မ"

"ဒီမှာ ခဏထိုင်နော်၊ ကျွန်မ အခန်းထဲ သွားမန်းလိုက်ဦး

"ရတယ် … ညီမ၊ လုပ်လုပ် ရတယ်"

ကျွန်မလည်း ထန်းလျက်ထုပ်ကိုင်ကာ အခန်းထဲဝင်ပြီး **မလုပ်တတ်** ိုင်တတ်နဲ့ ယောင်ချာချာ ဖြစ်နေတာပေါ့။

ကဲ … ဖြစ်ချင်တာဖြစ်ဆိုပြီး လူခြောက်ကလေးအနားထိုင်ပြီး –

"သား … လူခြောက်လေး လုပ်ပေးလိုက်ပါဦး … သားရယ်"

စိတ်ထဲကနေ တမ်းတပြီး ပြန်ထွက်လာခဲ့တယ်။

အခန်းအပြင်ထွက်ပြီး …

"အစ်မ … ရပြီ၊ ဒီထန်းလျက်ကုန်တာနဲ့ ပျောက်ပြီ မှတ်လိုက် ာ့"

"ကျေးဇူးပါပဲ … ညီမရယ်၊ ဒီမုန့်တွေကို လက်ခံပါနော်၊ ညီမကို းတင်လို့ စေတနာနဲ့ ကျွေးတာပါ၊ ယူပါ နော်"

"မယူပါရစေနဲ့ … အစ်မရယ်"

"မဟုတ်တာပဲ … ညီမရယ်၊ ယူပါနော်"

"ရပါတယ် … အစ်မရယ်၊ ပြန်ယူသွားပါ"

"ယူပါ … ညီမရယ်၊ ထားခဲ့မယ်နော်၊ အစ်မတို့ သွားတော့

"ဟုတ်ကဲ့ … အစ်မ"

သူတို့ အပြင်ရောက်တော့မှ ကျွန်မလည်း သက်ပြင်းချမိတယ်။

အမယ်လေး … လူမည်းလေးရယ် စိတ်မောပါဘိကွယ်။ ကျွန်မ ကို ဖွင့်ကြည့်လိုက်တော့ ငွေငါးထောင်လေးရွက်၊ ငွေနှစ်သောင်း။ ာ့ ရနံ့မွှေးကြိုင်နေတဲ့ မုန့်တွေ။

ဒီနေ့ထိ မစားဖူးတဲ့ မုန့်မို့စားလိုက်တာ တော်တော်ကောင်းတာပဲ။ (၂) ခု စားပြီး မုန့်ပုံးကို ပြန်ပိတ်ထားပြီး သိမ်းထားလိုက်မယ်ပေါ့။ တ်ဖေး အသွား ….

"မိုးဦးရေ …. သမီး"

"မိုးဦးရေ …"

"ရှင်"

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

"ဝင်ခဲ့လေ"

ကျွန်မလည်း ဘယ်သူမှန်းမသိဘူး။ အပြင်ထွက်ကြည့်လိုက်... မှ အမေရဲ့အစ်ကို ကျွန်မဘကြီး။

"သမီးယောကျ်ားဆုံးသွားတော့ ဘကြီးခရီးလွန်နေတာ တု..."

"ဟုတ်ကဲ့ ... ရတယ် ဘကြီး"

"ဘကြီး ... သမီးဆီမှာ (၁) လလောက် နေနော်"

"အချိန်မရဘူး ... သမီးရဲ့ ဒါပေမဲ့ တစ်ရက်နှစ်ရက်တော့ ... မယ်လေ"

"ဟုတ်ကဲ့ ... ဒါဆို သမီးရှိတာ ချက်လိုက်ဦးမယ်"

"အေး ... အေး ..."

ဘကြီးကတော့ အေးအေးလူလူ စာဖတ်နေရင်း ကျွန်မကို ... နေလိမ့်မယ်၊ ထမင်းစားဖို့ ကျွန်မကတော့ ရှိတာနဲ့ချက်မယ်ပေါ့။ ... ငါးခြောက်ဖုတ်ပေါ့ အားလုံးပြီးတော့ ဘကြီးကို ခေါ်မယ်ပေါ့။

အိမ်ရှေ့ထွက်လိုက်တော့ ဘကြီး မရှိဘူး။

"ဘကြီးရေ ..."

"ဟေ့ ... ဒီမှာ၊ အခန်းထဲမှာ"

"ထမင်းစားမယ်လေ ... ဘကြီး"

ကျွန်မပါ စကားပြောရင်းနဲ့ အခန်းထဲဝင်ကြည့်တော့ ...

"ဟယ် ... ဘကြီး ... မလုပ်နဲ့၊ လူခြောက်လေးက ... တယ်"

"သမီး ... ဘကြီးကြားတဲ့ သတင်းက သမီးယောကျ်ား... လူခြောက်လေးကို ကွန်ပစ်သွားရင် ခေါ်သွားတယ်။ ကွန်ပစ်ရင်းနဲ့ ... (၂) နာရီကြာတော့ ဆုံးတယ်လေ။ ဒါကြောင့် ဒီလူခြောက်လေးကို ... လိုက်မယ်၊ မကောင်းဘူးလား"

"မဟုတ်ဘူး ... ဘကြီး၊ ကျွန်မယောကျ်ား ဆုံးချိန်တ... တာလေ။ ဒီလူခြောက်ကလည်း အချိန်တန်လို့ သမီးဆီကို ရော... လေ၊ ဒါကို အပြစ်ပြောလို့မရဘူးလေ ... ဘကြီးရဲ့"

"နင်က ဒီလူခြောက်တွေရဲ့ ရာဇဝင်ကို ဘယ်လောက်သိလို့ထဲ သမီးရဲ့၊ လွှင့်ပစ်လိုက်"

"အိုး .... ဘကြီးကလည်း သမီးမှာက အဖော်မရှိလို့ပါ။ ပြီး တော့ သမီးကိုယ်နဲ့ လွယ်မွေးခဲ့ရတဲ့ သမီးရဲ့သားလေးပါ"

"သူ့ကို အသေလေး မွေးတာပဲ"

"သမီးအဲဒီလို မထင်ဘူး။ သူ့မှာ ဝိညာဉ်ရှိနေတယ်လို့ ထင်တယ်။ သူသိစေချင်တာမှန်သမျှ တစ်နည်းနည်းနဲ့ ဆက်သွယ်ပြောတတ်တယ်"

"သမီး ... သူတို့တွေက အကျိုးပေးရင်တော့ ကောင်းတယ်၊ မပေး ရင်တော့ လူသေတယ်။ အခုလည်း သမီးပဲကြည့်လေ မဟုတ်လို့လား"

"အင်း ... ဟုတ်ပါတယ်။ ဒါပေမဲ့ ဘကြီးရယ် ဒီလူခြောက်ကြောင့် လို့ပဲ ပြောလို့ ဘယ်ရမလဲ"

"ဒါကဒါပေါ့ ... သမီးရယ်၊ သမီးတစ်ယောက်တည်း စိတ်မချပါ ဘူး။ ဘကြီးနဲ့ လိုက်ခဲ့ပါလား အတူလိုက်နေပေါ့"

"မလိုက်တော့ဘူး ဘကြီး၊ သမီးမှာ ကိုယ်ဝန်ရှိနေပြီ ဘကြီးရဲ့"

"ဟာ ဝမ်းသာစရာပဲ၊ ဒါဆိုရင်တော့ ဒီလူခြောက်လေးကို ဒီမှာ ထားရင်ကောင်းမယ်"

"ဘကြီး ... ခဏယူသွားမယ် သမီး"

"မဟုတ်တာပဲ ... ဘကြီးရယ်၊ ဒီမှာပဲ ထားလိုက်ပါ"

"လာ ... လာ ... ဒီအကြောင်းတွေ ပြောမနေနဲ့၊ ထမင်းစား မယ် ... လာ"

ထမင်းဝိုင်းရောက်တော့ ...

"စား ... ဘကြီး၊ ဟင်းကတော့ မကောင်းဘူး၊ မနက်ဖြန်မှ ကောင်းကောင်း ဝယ်ချက်မယ် ... ဘကြီး"

"ရပါတယ် ... သမီး"

တူဝရီးတွေ စကားပြောရင်း စားသောက်ပြီးတော့ ....

"ဘကြီးအိပ်ရင် အိမ်ရှေ့မှာပဲ အိပ်လိုက်နော်။ သမီး အခင်းခင်း ပေးထားမယ်"

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

"ရပါတယ် ... တူမရယ်"

ကျွန်မသာ မအိပ်နိုင်ဘဲ အတွေးတွေနဲ့ ချာချာလည်နေမိတယ်။ အင်း ဒီလူမည်းလေးကို ဘယ်လိုထားရပါမလဲ၊ လူတွေက အမျိုးမျိုး ဝေဖန်ကြကုန်ပြီ။

အင်း ... ငါ့အတွက်တော့ ဒီလူခြောက်လေးက အကျိုးပေးတယ်။ ငါ ဘယ်သူ့ကိုမှ မပေးနိုင်ဘူး။ ဟုတ်တယ်၊ ဒီအဖြေပဲ ထွက်ရမှာပါနော်။

ကျွန်မတစ်ယောက်တည်း အတွေးတွေနဲ့ ပိုင်နိုင်စွာချပြီး အိပ်လိုက်မိတယ်။

✿ ✿ ✿

❑

မနက် ပဲပြုတ်သည်ရဲ့အသံက စူးဝါးစွာရောက်လာတော့ ကျွန်မ သတိရတော့ ကျွန်မအိပ်ရာဘေးကို ကြည့်လိုက်တော့ လူခြောက်ကလေး တဲ့နေရာမှာ မတွေ့ရတော့ဘူး။

"ဟာ ... သွားပြီ"

ကျွန်မ အပြင်ကိုထွက်ကြည့်မိတော့ ဘကြီးလည်း မရှိတော့ဘူး။ ဒါဆိုရင်တော့ ဘကြီး ဒီလူခြောက်လေးကို ယူသွားပြီ၊ အို ... ဘုရားသခင် ... သားလေး ဘာမှမဖြစ်ပါစေနဲ့ ဆုတောင်းမိတယ်။

ကျွန်မ ကမန်းကတန်းထပြီး ပိုက်ဆံအိတ်ကို စွဲကိုင်လို့ ဘကြီး သွားတတ်တဲ့နေရာကို အပြေးအလွှား လိုက်ရှာကြည့်မိတယ်။ ဒါပေမဲ့ ဘကြီး ကို လုံးဝ အစအန မတွေ့ရတော့ဘူး။ ဒါကြောင့် မောမောနဲ့ အိမ်ပြန်လာရ မုန့်ပုံးထဲက မုန့်စားကာ ရေနွေးကြမ်းသောက် ခဏအမောဖြေနေမိတယ်။

"ဒေါ်လေး မဦးရေ ... မဦး"

အိမ်ရှေ့က ခေါ်သံကြောင့် လှည့်ကြည့်လိုက်မိတယ်။

ဘကြီးနေတဲ့ရွာက ကျွန်မရဲ့တူ မောင်အောင်သူဖြစ်နေတယ်။ ဘကြီး နဲ့ဆိုရင် မြေးတော်တာပေါ့။

သူက ပုဆိုးစုတ်တစ်ထည်နဲ့ အထုပ်ကလေး ပိုက်လို့ပေါ့လေ။

"ဩော် ... မောင်အောင်သူ ... လာထိုင်ကွယ်၊ မုန့်လည်း စားဦး"

ကျွန်မ မုန့်ပုံးကိုဖွင့်ပြီး မောင်အောင်သူကို မုန့်ကျွေးလိုက်တယ်။ မောင်အောင်သူက မုန့်ကို ယူမစားဘဲ စိတ်ပျက်လက်ပျက်နဲ့ ...

"မုန့်လည်း မစားချင်တော့ပါဘူး ... ဒေါ်လေးရယ်"

"ဟဲ့ ... ဘယ်လိုဖြစ်တာလဲ"

"အဘိုးတော့ ဒုက္ခပါပဲ ... ဒေါ်လေးရယ်"

"ဘာဖြစ်လို့လဲ ... သားရဲ့"

"မောင်အောင်သူ စိုးရိမ်သွားသလို ကျွန်မ ဘကြီးအတွက်လည်း စိုးရိမ်သွားပြီး ပြန်မေးလိုက်မိတယ်။

"ဘကြီး ဘာဖြစ်လို့လဲ။ ဒေါ်လေးအိမ်က ဒေါ်လေးမနိုးခင် ဘာမှ မပြောဘဲ ပြန်သွားတာပဲ ... ငါ့တူရဲ့။ ခု အိမ်ကို ပြန်ရောက်ပြီလား"

"ပြန်ရောက်လို့ ဒုက္ခတွေ့တာပေါ့။ အိမ်ခြံဝိုင်းထဲ ဝင်အလာမှာ ကော်ခင်း နွားလှတ်ချိန်နဲ့ကြုံပြီး 'နွားသိုးပေါက် ဂြိုဟ်ကွက်' က အဘိုးကို ဆီးပြီး ဝှေ့လိုက်တာ အဘိုးခြံဝမှာတင် မိုက်ပေါက်ပြီး လဲကျသွားလေရဲ့။ အဲဒီနွားသိုးပေါက်ဟာ အဘိုးကို အရင်က အတော်ချစ်တဲ့ကောင်ပဲ။ ခု ဘယ် လိုက ဘယ်လိုဖြစ်တယ် မသိပါဘူးဗျာ"

"အို့ကွယ် ... ဖြစ်မှဖြစ်ရလေ"

"အဲဒါ အဘိုးကို တိုက်နယ်ဆေးရုံကို လှည်းတင်ပြီး ပို့မယ်အလုပ် မှာ အဘိုးက ကျွန်တော့်ကို ဒီအထုပ်ကို ဒေါ်လေးဆီ မရောက်ရောက်အောင် ပို့ပေးဖို့ တစာစာမှာလို့ ကျွန်တော် လာပို့ရတာပဲ ... ဒေါ်လေးရဲ့"

ကျွန်မ မောင်အောင်သူ့လက်ထဲက အထုပ်ကို လှမ်းယူလိုက် တယ်။

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

ပုဆိုးစုတ်ကို ဟန်မဆောင်နိုင်ဘဲ သူ့ရှေ့မှာဖြေကြည့်မိတော့ ကျွန်
ကို ကူညီစောင့်ရှောက် အကျိုးပေးနေတဲ့ ကျွန်မသား လူခြောက်ကလေး
ကို ပြန်တွေ့လိုက်ရတယ်။

မောင်အောင်သူက ပြန်ဖို့နှုတ်ဆက်တော့မှ ကျွန်မ သတိဝင်လာ
ပြီး ခေါင်းညိတ်လိုက်မိတယ်။

✿ ✿ ✿

❑

'အား' ကျွန်မ ကိုယ်ဝန် ပျက်ကျသွားပြီလား။

စူးဝါးတဲ့ နာကျင်မှုမျိုးနဲ့ ကျွန်မနာကျင်လိုက်တာ။ ကျွန်မမှာ ကူ
ကလည်း မရှိတော့ ...

"သား ... လူခြောက်ကလေး။ သား အမေ့ကို ဟိုဘက်ရပ်ကွ
က ဒေါ်ကြင်အုံးကို ခေါ်ပေးသွားရယ်"

ကျွန်မစိတ်ထဲ လူခြောက်လေးကို တမင်တပြီး ပြောနေမိတ
ပြောရင်းနဲ့ ကျွန်မစိတ်ကို တင်းတယ်။ ဒါပေမဲ့ ကျွန်မမျက်လုံးတွေ အ
နဲ့ အလင်းကို ခွဲခြားပေမဲ့ အလင်းမဲ့စွာ ဘဝကို ကျောခိုင်းလိုက်ပြီ။

ကျွန်မ အသိဝင်တဲ့အချိန်ကျတော့ အိပ်ရာပေါ်သို့ ရောက်နေ

"သား ... လူခြောက်လေး"

"လူခြောက်မဟုတ်ဘူးဟေ့ ... ငါပဲဟေ့"

"ဟယ် ... ဒေါ်ကြင်အုံး"

"ဟုတ်တယ်ဟေ့"

"ဘယ်လိုလုပ် ရောက်လာတာလဲဟင်"

"ငါက အိပ်ပေါ်ကဆင်းတော့ နင့်အသံနဲ့ ငါ့ကိုခေါ်နေသံ ကြား
တယ်။ ငါက ဟုတ်ပမလားဆိုပြီး သေသေချာချာ နားထောင်ကြည့်တော့
ည်း နင်ခေါ်နေသလိုပဲ၊ ပြီးတော့ ထမိန်စကို ဆွဲနေသလိုပဲဟ။ ငါလည်း နင့်
စိတ်ကရောက်တယ်ထင်ပြီး သွားမယ်လုပ်တော့ မဖြစ်နိုင်ပါဘူးဆိုပြီး
ဘာတဲနေမယ်လုပ်တော့ ... မရဘူးဟ"

"ဘာလို့လဲဟင် ... ဒေါ်ကြင်အုံး"

"မသိဘူးဟ ငါ သွားချင်နေသလို ဖြစ်တယ်။ ပြီးတော့ ခြေလှမ်း
က နင့်အိမ်ကို တွန်းပို့နေသလိုပဲဟ"

"ဩော် ..."

"ငါလည်း နင့်အိမ်ပေါ်ရောက်တော့ နင်က သွေးတွေနဲ့ လဲနေတော့
အံ့ဩမိတယ်။ ဒါနဲ့ ငါနင့်ကိုတွဲပြီး အခန်းထဲမှာလှဲပြီး လုပ်စရာရှိတာတွေ
ပ်ပေးပေါ့"

"ကျေးဇူးပါပဲ ... ဒေါ်ကြင်အုံးရယ်၊ ဒေါ်ကြင်အုံးသာ မလာရင်
န်မတော့ သေမလားပဲ"

"အေး ... ဒါပေမဲ့ နင်ကံကောင်းတယ်။ ဒီကိစ္စတွေဆို သေတာက
တယ်"

"ကျွန်မလည်းလေ သေပြီလို့ထင်နေတာ။ ဒါပေမဲ့ လူခြောက်ကလေး
တော့ ဒေါ်ကြင်အုံးကို ခေါ်နိုင်းလိုက်သေးတယ်"

"ဟုတ်လား ... အံ့ဩလိုက်တာဟယ်"

"ငါလည်းလေ ... ခေါ်သံကို ကြားတယ်၊ ဘယ်သူခေါ်နေမှန်း
သိတာ၊ ပြီးတော့ ထဘီစကို ဆွဲနေသလို ခံစားရတယ်"

"ဟုတ်လား ... သားလူခြောက်လေးကို ကျွန်မ အားကိုးလို့ရ
ပေါ့"

"ငါတောင် ယုံချင်လာပြီဟယ်"

"နင့်လူခြောက်ကို ငါကြည့်ချင်တယ်"

"ပြရမှာပေါ့၊ ဒေါ်ကြင်အုံးက ကျွန်မရဲ့ ကျေးဇူးရှင်ဖြစ်သွားပြီ
ဟ"

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

"အပေါ်ထပ်က အခန်းထိပ်ဆုံးမှာ ထားတယ်။ အပေါ်ထပ်
ကြည့်လိုက်"

"အေး ... အေး ... ငါ တက်ကြည့်လိုက်ဦးမယ်"

ဒေါ်ကြင်အုံးအပေါ်ထပ် တက်သွားတော့မှ ကျွန်မစိတ်ထဲ
ပြောမိတယ်။

"ဒေါ်ကြင်အုံးဘာမှ လုပ်မိမလာပါစေနဲ့၊ လူခြောက်လေးလဲ
မဖြစ်ပါစေနဲ့လို့ ကျွန်မ ဆုတောင်းမိတယ်"

ခဏနေတော့ ဒေါ်ကြင်အုံး ပြန်ဆင်းလာပြီး ...

"မမိုး"

"မမိုး ကလေးတစ်ယောက်လောက် ခေါ်ထားပါလား။
တောက်တိုမည်ရ ခိုင်းလို့ရတာပေါ့။ အခု နင် (၁) လ (၂) လလောက်
မလုပ်နိုင်သေးဘူးနော်"

"ဟုတ်ကဲ့ ကျွန်မတစ်ယောက်လောက်တော့ ခေါ်ချင်ပါတယ်"

"အေး ... ဒါဆိုရင် ငါ ခေါ်ပေးမယ်"

"ဟုတ်ကဲ့ ... အဒေါ်"

"ညနေစာကို အဒေါ် ပို့ပေးမယ်"

"ကျေးဇူးပါပဲ ... ဒေါ်ကြင်အုံးရယ်"

ကျွန်မတစ်ယောက်တည်းရှိပေမဲ့ ကျွန်မ အားမငယ်မိဘူး။
မှန်းကို မသိဘူး။ ညနေရောက်တော့ ....

"မမိုးရေ ..."

"ရှင် ... ဒေါ်ကြင်အုံးလား"

"ဟုတ်တယ်ဟေ့"

"ဟယ် ... ဒီက သမီးလေးက ကျွန်မအတွက် ခေါ်လာ
လား"

"ဟုတ်တယ် ... လခရယ် မဟုတ်ဘူး နင် ကြည့်
တယ်"

"ဟုတ်ကဲ့ ... ဒေါ်ကြင်အုံး ကျေးဇူးပါပဲ"

ဒီလိုနဲ့ ကောင်မလေးတစ်ယောက် ရလာတယ်။

ဒါပေမဲ့ ကိုယ်ဝန်ကပျက်ကျတော့ ရပ်ကွက်ထဲကလူတွေက ဒီလူ
တ်လေးရှိလို့တဲ့၊ လူခြောက်လေး သတ်တာပေါ့။ ကျွန်မက ဒီလိုမထင်
 လူဆိုတာ ဖြစ်ချိန်တန်ရင် ဖြစ်ရမယ်။ ရှောင်လွှဲလို့မရဘူး၊ ပျက်ချိန်တန်
 ပျက်မယ်။ ဒီသဘောကို လွန်လို့မရဘူးလေ။

✿ ✿ ✿

❑

"အန်တီရေ ... ဒီမှာစာတစ်စောင် စာအိတ်နဲ့ လူတစ်ယောက်
ပေးတာ"

အိမ်ဖြူက လှမ်းပေးတော့ ကျွန်မယူလိုက်ရတယ်။ ကျွန်မဘကြီးဆီ
 တာပဲ၊ ဘကြီးတစ်ယောက် ဆေးရုံကဆင်းသွားတဲ့ သတင်းကို ကြားပါရဲ့။
ပေမဲ့ မျက်နှာပူပြီး လူနာတောင် သွားမမေးဖြစ်ခဲ့ဘူး။

ကျွန်မလည်း စာကြည့်စားပွဲကို လာပြီး စာဖတ်မယ်ပေါ့။ ဒီတစ်ခါ
ယ်သူလာလာ ထွက်မကြည့်ဘူးပေါ့၊ ကျွန်မဘကြီး ဘာစာတွေ ရေးလိုက်
လဲနော် ....

တူမလေးကိုယ်ဝန်တော့ ပျက်ကျသွားပြီပေါ့။ ဒါကြောင့် ဘကြီး
တာ၊ နှင်သိမ်းထားတဲ့ လူခြောက်လေးကို လွှင့်ပစ်လိုက်လို့ ...

အခုတော့ ...

လူခြောက်ကြောင့် တူမလေးရဲ့ မျိုးဆက်သစ်လေးလည်း မရှိတော့

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

ဒါကြောင့် တူမလေး ... ဒီကောင်ကို ချောင်းထဲလွှင့်ပစ်လိုက်
မပစ်ရင် မီးရှို့လိုက် ... တူမလေး။
ဒီလိုမှမဟုတ်ရင် တူမလေး ဒုက္ခထပ်ရောက်လိမ့်မယ်။
ဦးလေးတောင် ဒီနေ့ထိ အနာက အကင်းမသေသေးဘူး။
အဲဒီလူခြောက်ကလေးဟာ တူမယောကျ်ား ဦးလေးရဲ့တူ
အောင်ကျော်ကို သတ်ပစ်တာကို ဦးလေး
မကျေနပ်နိုင်ဘူး။ တူမလေးမှာက ယောကျ်ားက
မရှိနဲ့၊ ဒီလိုလုပ်ပါလား။ ဘကြီးတို့နဲ့ လာနေပါလား။
ဘကြီးတော့ တူမလေးတို့အိမ်ကို လုံးဝလုံးဝ မလာတော့ဘူး

တူမလေ

ဘကြီ

ကျွန်မက ဘကြီးရဲ့စာကိုဖတ်ပြီး ပြုံးမိတယ်၊ပြုံးရင်းက ငိုမိတယ်
ပြီးတော့ ရယ်မိပြန်တယ်။ ကျွန်မရယ်သံကြားလို့ အိဖြူရောက်လာပြီး ...

"အန်တီ ... ဘာလို့ရယ်တာလဲဟင်"

ဩော် ... ဘာမှတော့ မဟုတ်ပါဘူး၊ အိဖြူရေ ... ဘကြီးရဲ့
ကို ဖတ်ဖတ်ပြီး ရယ်ချင်လို့ပါ"

"အန်တီ စိတ်မဆိုးရင် တစ်ခုလောက် ပြောချင်တယ်"

"ဘာလဲပြောလေ သမီး"

"အပေါ်ထပ်က အခန်းတစ်ခန်းကို အမြဲတန်း ပိတ်ထားတယ်။ ပြီး
တော့ ရပ်ကွက်ထဲက လူတွေကလေ ပြောတယ်၊ အန်တီ့အိမ်မှာ လူခြော
ကလေး ရှိတယ်တဲ့လေ။ ပြီးတော့ အဲဒီလူခြောက်လေးက ခိုက်တယ်တဲ့
ပြီးတော့ ...

"ကဲ ... တော်ပါတော့ အိဖြူရယ်၊ ပြီးတော့တွေ ကုန်ပါ့မလား
အန်တီပြောမယ် လူခြောက်ရှိတယ်ဆိုတာ ဟုတ်တယ်။ လူတွေပြောသ
တော့ လူခြောက်လေးက မခိုက်ပါဘူး။ သူ့ကို ဘာမှမလုပ်ရင် သူက ဘာ
ကို မလုပ်ဘူး ... သမီးရဲ့။ သမီးလည်း သူ့ကို ဘာမှမလုပ်မိစေနဲ့နော်"

"ဟုတ်ကဲ့ ... အန်တီ"

"အန်တီ ... ထမင်းစားမယ်လေ"

"အေး ... အေး ... စားမယ် ... သမီး"

ထမင်းစားသောက်ပြီးတော့ ...

"သမီး ထမင်းနဲ့ဟင်းကို ပန်းကန်သေးသေးနဲ့ ထည့်ပြီး လုပ်ပေး
လား"

"ဟုတ်ကဲ့ ... အန်တီ"

"ရပြီ ... အန်တီ"

"အေး ... အေး ... ပေး ... သမီး"

"အိဖြူ လုပ်စရာရှိတာတွေ လုပ်နော်။ အန်တီ အိမ်ပေါ်ထပ် ခဏ
သွားလိုက်ဦးမယ်"

"ဟုတ်ကဲ့ ... အန်တီ"

ကျွန်မ အပေါ်ထပ်ကို တက်လာတော့ အိဖြူရဲ့မျက်ဝန်းက ကျွန်မ
ဘာလုပ်ဖို့လဲဆိုတဲ့ အသိနဲ့ပေါ့၊ ကျွန်မကတော့ ဒါတွေကို ဥပေက္ခာပြုစွာ
လူခြောက်လေး ချစ်လျက် ချစ်မြဲပါပဲ။

ကျွန်မ အခန်းတံခါးကိုဖွင့်ပြီး လူခြောက်လေးကို အဝတ်လဲပေး
ထမင်းပန်းကန်လေးကို ရှေ့မှာချလို့ ...

"သား ... လူခြောက်လေးစားနော် .... အမေကိုလည်း ဝင်ငွေ
ကောင်းအောင် လုပ်ပေးဦးနော်"

ကျွန်မကို တစ်ဦးတစ်ယောက်က ဘယ်လိုဝေဖန်မလဲ မသိဘူး၊
ဘယ်လိုဝေဖန်ဝေဖန် ဂရုမထားတော့ဘူး။ ကျွန်မဘဝရဲ့ တစိတ်တစ်ဒေသ
အပေါ်ပြုခြင်းနဲ့ ပျော်ရွှင်မှုကို တစ်ဦးတစ်ယောက်က ကန့်ကွက်မယ်ဆိုရင်
တော့ ကျွန်မ လုံးဝလက်မခံဘူး။

လူတွေဟာ အတော့်ကို ခက်ကြတာပါပဲရှင်။

ကိုယ်နဲ့ဆိုင်တယ်မဆိုင်တယ် မစဉ်းစားဘူး။ အင်မတန်ကို စပ်စု
ကြတာကိုး။ တချို့ကလည်း ကောင်းတဲ့စေတနာနဲ့၊ တချို့ကတော့
မကောင်းတဲ့ မစ္ဆရိယစိတ်နဲ့ပေါ့လေ။

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

ကျွန်မနဲ့ရင်းနှီးတဲ့ ခေါက်ကြင်အုံ၊ ခေါက်ကြင်အေးတို့ ညီအစ်မ

ကျွန်မသား လူခြောက်ကလေးသတင်းဟာ တစ်ဈေးလုံးကို ပွနေပြီ။

တာလည်း ပါမယ်။ မဟုတ်တာလည်း ပါမှာပေါ့ရှင်။

တစ်နေ့ အိဖြူ ဈေးကပြန်လာတော့ သတင်းထူးတစ်ခု

တယ်။

"ခေါက်ကြင်အေးက မှာလိုက်တယ် ...အန်တီ။ အန်တီ့

ထူးထူးခြားခြား ညှို့သည်တစ်ယောက် နေ့လယ်ကျရင် ခေါ်လာမတဲ့"

"ဘယ်လိုညှို့သည်မျိုးပါလိမ့်ကွယ်။ ခေါက်ကြင်အေးဆိုရင်

လွန်းလို့ပါကွယ်"

"သမီးလည်း မပြောတတ်ဘူး အန်တီ၊ သမီးဟင်းချက်ဖို့

ထဲဝင် လိုက်ဦးမယ်"

အိဖြူ မီးဖိုထဲ ဝင်သွားတယ်။

သူနဲ့အတူ သူဝယ်လာတဲ့ ကကတစ်ကို တုံးပြုပေးပြီး

ထည့် ချက်ထားလိုက်တယ်။ အရည်သောက်အဖြစ် ကင်ပွန်းရွက်

ဟင်းတစ်ခွက်ပေါ့လေ။

ဟင်းထမင်းချက်ပြီးချိန်မှာ ရပ်ကွက်ထဲကို ကြွနေကျ

ကိုယ်တော်တွေနဲ့ ကျောင်းသား၊ ဖိုးသူတော်လေးတွေ ကြွလာလို့

ဆွမ်းဟင်း လောင်းလှူလိုက်ရသေးတယ်။

ပြီးတော့မှ ကျွန်မတို့ စားဖို့ ခူးခပ်ပြင်ဆင်ပြီး သားလူခြောက်

အတွက် ခူးခပ်ပြီး သူ့အတွက် သီးသန့်ထားတဲ့ ပန်းကန်လေးနဲ့ အိပ်ခန်း

ကို ကျွန်မကိုယ်တိုင် သွားပို့မိတယ်။

သားလူခြောက်ကလေး အခန်းထဲကို ဝင်သွားတော့ ထူးထူးခြား

မွှေးကြိုင်နေတဲ့ရနံ့တွေကို ရလိုက်တယ်။

ဒါကလည်း သိပ်တော့ မဆန်းလှပါဘူးလေ။

သားလူခြောက်ကလေး အခန်းထဲကို ဝင်သွားရင် ဒီလိုပဲ မွှေးပြီး

တဲ့ ပန်းရနံ့တစ်ခုခုတော့ ရလေ့ရှိစမြဲပါ။

ပန်းတစ်မျိုးထဲသက်သက် အမြဲတမ်းရနေတာမျိုးတော့ မဟုတ်

တစ်ခါတစ်ခါ စပယ်ပန်းရနံ့၊

တစ်ခါတစ်ခါ စကားဝါပန်းနံ့၊

တစ်ခါတစ်လေ နှင်းဆီရနံ့။

"သားရေ ...သားကြိုက်တတ်တဲ့ ကကတစ်ဟင်း အမေချက်

တယ်။ သားက အစပ်မစားနိုင်လို့ အမေငရုတ်သီးမထည့်ဘဲ ချက်ထား

ပါ"

"ခစ် ..."

ကျွန်မ စကားမဆုံးခင် ကျွန်မနောက်မှ ခစ်ကနဲ ရယ်လိုက်သံ

ကြောင့် ကျွန်မနောက်ကို လှည့်ကြည့်လိုက်မိတယ်။

လား ...လား ...ဘယ်သူဟုတ်ရမှာလဲ ...

'အိဖြူလေ ....အိဖြူ ...'

"ဟင် ...အိဖြူ နင် ငါ့နောက်ကနေလိုက်လာပြီး ငါ့ကို လှောင်

ပြီး ရယ်လိုက်တာပေါ့လေ"

"မ ...မဟုတ်ပါဘူး ...အန်တီရယ်။ အိဖြူသဘောကျပြီး

ရယ်သံထွက်သွားတာပါ။ အိဖြူအန်တီနောက်ကို လိုက်လာတာက အန်တီ

ကို ခေါက်ကြင်အေးနဲ့ ဟိုညှို့သည်ဆိုတာ ရောက်လာလို့ သမီးလိုက်ပြော

တာပါ"

သူဆင်ခြေ သူ့စကားကြောင့် ကျွန်မအိဖြူကိုစွ အသာထားလိုက်

တယ်။ ဘယ်နှယ့်ရှင် ...အိမ်ရှင်ကို အိမ်မှာခိုင်းထားတဲ့ မိန်းကလေးက

လှောင်ရယ် အရယ်ခံရတာဟာ ပေါ့သေးသေး ဘယ်ထားလို့ဖြစ်ပါ့မလဲ။ ကျွန်မ

ကိုယ်တိုင်က သူတို့လှောင်ရယ်ရယ်ခံရသလို ဖြစ်နေတာမျိုးလား။

ကျွန်မနဲ့ ကျွန်မသား လူခြောက်လေးဘဝဟာ တကယ်ပဲ ရယ်စရာ

တွေလား။

အေးလေ ရှိစေတော့၊ ရှိစေတော့။

ညှို့သည်တွေကလည်း ရောက်နေမှကိုး။

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

ကျွန်မရောက်သွားတော့ ညည့်ခန်းထဲက ဆက်တီတွေပေါ်မှာ ကျွ နဲ့ ရင်းနှီးပြီးသား ဒေါ်ကြင်အေးနဲ့ ညည့်သည်လူကြီးတစ်ယောက် ရောက် တာကို တွေ့လိုက်ရတယ်။

ကျွန်မ ဆက်တီတစ်လုံးမှာ ဝင်ထိုင်နေတုန်းမှာပဲ ...

"မဦးတို့ကတော့ တယ်အကျိုးပေး မြန်တာပဲ။ ဒီဘက်ကို ဒေါ မရောက်ဖြစ်တဲ့ လပိုင်းအတွင်းမှာ အိမ်လည်း ပြင်ဆောက်၊ ပရိဘော လည်း အစုံအလင်ဖြစ်၊ တကယ့်သူဌေးစည်းစိမ် အပြည့်နဲ့ကိုး"

"ဒါကတော့ ... ဒေါ်ကြင်အေးရယ်၊ ကိုယ့်ရဲ့ စိတ်ကောင်းစေ က ကိုယ့်ကို အကျိုးပေးတာလို့ ပြောရမှာပေါ့ရှင်။ ကဲ ... အိမ်ဖြူရေ ဒေါ် အေးနဲ့ ညည့်သည်ဦးလေးကြီးအတွက် ကော်ဖီနှစ်ခွက် ဖျော်ခဲ့ပါကွယ်။

အိမ်ဖြူကို ကော်ဖီအဖျော်ခိုင်းလိုက်လို့ အိမ်ဖြူ ထွက်သွားတယ်။

ဒေါ်ကြင်အေးနဲ့ အတူတူပါလာတဲ့ လူစိမ်းဦးလေးကြီးက ကျွန်မ ထွက်လာတဲ့ သားလူခြောက်ကလေးထားတဲ့အခန်းကို စူးစူးစိုက် ကြီးကို ကြည့်နေတာမို့ ကျွန်မ ဘဝင်မကျသလို ဖြစ်သွားရလေရဲ့။

လူကြီးရဲ့ပုံစံကလည်း ဘဝင်မကျစရာ၊ အချိုးက သိပ်မ ဘူး။

သျှောင်တစောင်းထုံးပြီး လိမ္မော်ရောင်အောက်ခံ ချော့က ရောင် အစင်းကျားပဝါကို ခေါင်းမှာပေါင်းထားပြီး ယောဂီရောင်တိုက်ပုံ ဝတ်ထားတယ်။ အောက်ပိုင်းမှာတော့ ရှမ်းဘောင်းဘီ အညိုရောင်ကြီး လို့ပေါ့။ လက်ထဲမှာ တောင်ဝှေးကြီးတစ်ချောင်း၊ အဲဒီတောင်ဝှေးရဲ့ထိပ် ဘီလူးခေါင်းလိုလို ဘီလူးမခေါင်းလိုလို အဆောင်တစ်ခု အုပ်ထားတယ်။

ကြည့်ရတာ ပယောဂဆရာကြီးတစ်ယောက်ပုံပါပဲ။

ကျွန်မလည်း အဲဒီလူကြီးရဲ့ ပုံပန်းသဏ္ဌာန်ကိုကြည့်ပြီး သိပ် ဘဝင်မကျချင်တာနဲ့ လာတဲ့အကြောင်းရင်းကိုပဲ ပွင့်ပွင့်လင်းလင်း မေး တော့တယ်။

ကျွန်မ အရင်မဦးမှ မဟုတ်တော့ပဲ။

ကျွန်မယောက်ျား ကိုအောင်ကျော်ဆုံးသွားပြီးမှ သားလူခြောက် ကလေးကြောင့် အခြေအနေပြောင်းနေတဲ့ မဦးပဲ။ သားလေး အတူအညီနဲ့ ကူတယ်။ ရတဲ့ငွေကို အလှူအတန်း လုပ်တယ်။ ရပ်ကွက်ထဲမှာတော့ ရာမကြီးတစ်ပိုင်း ဖြစ်နေပြီကိုး။

"ဦးလေး ... လာရင်းကိစ္စကိုပြောပါ။ ဦးလေးကို ကြည့်ရတာ ကျွန်မဆီကို ရိုးရိုးလာခဲ့တာ ဟုတ်ပုံမရဘူး"

"ဩော် ... အေး ... အေး။ ငါ့တူမကြီးက ပွင့်လင်းတော့ ဦးလေးဘက်ကလည်း ပွင့်လင်းရတော့မှာပေါ့။ ငါ့တူမဆီကိုရောက်နေတဲ့ လူခြောက်ကလေး မောင်လူမွှေးကိစ္စပဲကွဲ့"

"ရှင် ... လူခြောက်ကလေး ... ဟုတ်လား။ ပြီးတော့ သူ့နာမည် မောင်လူမွှေးတဲ့လား"

ကျွန်မ အံ့အားသင့်ပြီး ပြန်မေးမိလိုက်တယ်။

"ဟုတ်တယ် ... အဲဒီလူခြောက်ကလေး မောင်လူမွှေးဟာ ဦးလေး ထားတဲ့ ကလေးပဲ။ သူဟာ လွန်ခဲ့တဲ့ သုံးနှစ်လောက်က ဦးလေးတို့ဆီက ထွက်သွားပြီး ငါ့တူမကြီးတို့ဆီမှာ လာဝင်စားနေတာ။ သူ့ကို ဦးလေးတို့ကို ပေးရင် ဦးလေး ငါ့တူမကြီးတို့ကို ရွှေတစ်ဆယ်သားပေးမယ်"

"ဟင် ... ရွှေတစ်ဆယ်သား ... ဟုတ်လား"

ကျွန်မနှုတ်မှ တအံ့တသြ ရေရွတ်သံတွေ ထွက်သွားမိတယ်။

ရွှေတစ်ဆယ်သားဆိုတာ ခုခေတ် ငွေကြေးကိန်းဂဏန်းနဲ့ဆိုရင် မနည်းတာပဲ။ ကျွန်မတစ်သက်နဲ့တစ်ကိုယ် လုံးဝမမျှော်လင့်ခဲ့ဖူး ပဲ။

မက်မောစရာကြီးပါ။

ရုတ်တရက်ဆိုတော့ ကျွန်မ တွေဝေသွားတယ်။

ရွှေတစ်ဆယ်သားကိုလည်း ကတ္တီပါအနီရောင် အိတ်ရှုံ့ကလေးထဲ ထုတ်ပြနေတယ်။

မက်တော့ မက်မောစရာပေါ့လေ။

ဒါပေမယ့် ...

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

ကျွန်မရဲ့ တွေဝေမှုဟာ ခဏပါပဲရှင်။

မိခင်စိတ် မိခင်မေတ္တာဆိုတာ အတော့်ကို ဆန်းကြယ်တာပဲ။

ကျွန်မသား လူခြောက်ကလေးအတွက် အဲဒီရွှေတစ်ဆယ်သား... တာ ကျွန်မအတွက် မပြောပလောက်တော့ပါဘူးရှင်။

"ဒီ . . . ဒီမှာ . . . ဦးလေး"

"အေး . . . အေးကွယ် . . . သူငယ်မ . . . ပြော"

"ကျွန်မသားကို ကျွန်မ အဲဒီရွှေတစ်ဆယ်သားမပြောနဲ့၊ နှစ်ဆ... သားပေးလည်း မရောင်းနိုင်ပါဘူးရှင်။ ဒီကိစ္စမျိုးနဲ့ဆိုရင် ကျွန်မဆီကို သ... တော့မှ မလာပါနဲ့"

ကျွန်မက အဲဒီ ပယောဂဆရာယောင်ယောင် ဦးလေးကြီးကိုပြော... က ဒေါ်ကြင်အေးဘက်ကိုပါ လှည့်ပြီး တစ်ဆက်တည်း ပြောချလိုက်... တယ်။

"ဒေါ်ကြင်အေးကိုလည်း ပြောထားဦးမယ်၊ နောက်ကို ကျွန်... ကျွန်မသားနဲ့ ပတ်သက်ပြီး ရှုပ်ရှုပ်ရှက်ရှက် ဒီလိုလူမျိုးတွေကို ဘယ်တော... မခေါ်လာခဲ့ပါနဲ့ရှင်။ ကဲ . . . ကဲ . . . ပြန်ကြပါတော့ရှင် . . . ကျွန်မအိ... ဒါမျိုးတွေနဲ့ မပတ်သက်ချင်လို့ပါ။

ကျွန်မ ခပ်ပြတ်ပြတ် ပြောချလိုက်တော့မှ ဒေါ်ကြင်အေးနဲ့ ... လူကြီးလည်း ကျွန်မအိမ်မှာ ဆက်မနေရဲတော့ဘဲ ထထွက်သွားကြတော့...

စားပွဲပေါ်မှာ အိပြုံချထားတဲ့ ကော်ဖီနှစ်ခွက်ကိုတောင် သော... မသွားနိုင်ကြတော့ဘူး။

✿ ✿ ✿

❑

ဒီလိုနဲ့ ကျွန်မ မစဉ်းစားတတ်အောင် ပြဿနာတွေ ဆက်တိုက် ...ါ်လာတယ်။

နောက်တစ်နေ့ မနက်ပိုင်းပေါ့ရှင်။

ကျွန်မတို့မြို့ကအထွက် ကားဂိတ်မှာ ကုန်တင်ကွန်တိန်နာ (၁၈) ...ကားနဲ့ ဘတ်စ်ကားတစ်စင်း တိုက်မိတဲ့သတင်းပါ။

ဘတ်စ်ကားတိမ်းမှောက်သွားပြီး ဘတ်စ်ကားပေါ်မှာ လိုက်ပါသွား ...ဲ့ ခရီးသည်တွေထဲက ခရီးသည်နှစ်ယောက် ပွဲချင်းပြီး သေသွားသတဲ့။

ဘတ်စ်ကားဂိတ်က ဈေးနားမှာဆိုတော့ အဲဒီသတင်းကို အိမ်က ...ာင်မလေးအိဖြူကပဲ ဈေးသွားရင်း သယ်ဆောင်လာခဲ့တာပါပဲ။

"သေသွားတဲ့ နှစ်ယောက်က တခြားလူဟုတ်ရိုးလား . . အန်တီ ...ယ်၊ ဟိုတစ်နေ့က အိမ်ကိုလာတဲ့ ခေါင်းပေါင်းနဲ့ ဟိုဦးလေးကြီးရယ်၊ ဒေါ်ကြီး ...ကြင်အေးတို့ နှစ်ယောက်ဖြစ်နေတာကိုး။ သမီးလည်း ကြားကြားမကြည့် ...ို့ ပြန်ပြေးလာခဲ့ရတယ်"

"အိုကွယ် . . . ဖြစ်မှဖြစ်ရပလေ။ ဒေါ်ကြင်အေးက ဒီမြို့မှာနေတာ ...ဖြစ်လို့များ ဒီလူကြီးနဲ့ လိုက်သွားရတာလဲ မသိဘူးနော်"

ဒေါ်ကြင်အေးနဲ့ အဲဒီပယောဂ ဆရာကြီးတို့အကြောင်း ခေါင်းထဲမှာ ...ည့်ဖြစ်နေတုန်းမှာ တစ်ညတော့ ကျွန်မသား လူခြောက်ကလေး ကျွန်မ ...ိတ်ထဲကို ရောက်လာတယ်။

www.burmeseclassic.com

ဒီတစ်ခါတော့ ကျွန်မသား လူခြောက်ကလေးဟာ ခါတိုင်းနဲ့ ထူးထူးခြားခြား ပြောင်ပြောင်ရောင်ရောင် ဝတ်စားဆင်ယင်လို့ပေါ့။ အနီး ဆုံး ပြောရရင်တော့ ရှင်ပြုတဲ့အချိန်မှာ ရှင်လောင်းလေးလို ဝတ်စားဆင် ထားတဲ့ ပုံစံမျိုးနဲ့ပေါ့လေ။

''အမေ ... ဟိုတစ်နေ့က သားကို ဟိုလူကြီးနဲ့ ရွှေတွေ မထည့်လိုက်တာ သား တော်တော်ကံကောင်းသွားတယ်။ နို့မို့ဆိုရင် မှောက်တဲ့အထဲမှာ သားပါ သေရမှာ။ ရွှေတွေကိုမြင်ပြီး လိုက်သွားတဲ့ အပျို ဒေါ်ကြင်အေးတော့ ပွဲချင်းပြီးသွားတာကို ကြည့်လေ''

''ဟင် ... ဟုတ်လား ... သားရယ်၊ ဒေါ်ကြင်အေးကြီးက အသ လေးဆယ်အရွယ်အထိ အပျိုကြီး လုပ်နေပြီးမှကွယ်''

''အဲဒီလူကြီးက အောက်လမ်းဆရာပါဆိုမှ ... အမေရ အောက်တန်းကျတဲ့အလုပ်ဆိုရင် အကုန်လုပ်တာကိုး။ ဒါကြောင့် အသေ သေသွားတာပေါ့''

''အို ... သားရယ်၊ အဲဒီလိုဖြစ်အောင် သားက လုပ်လိုက် လား။ ပြုသူအသစ်၊ ဖြစ်သူအဟောင်းတဲ့ သားရယ်။ သားရယ် ဒါမျိုး မလုပ်ပါနဲ့၊ နောင်သံသရာမှာ ဝဋ်လည်တတ်တယ်ကွယ့်''

''ဟာ ... မေမေကလည်း သားက အဲဒီလို နောင်သံသရာ ဝဋ် ခံရမယ့်အလုပ်တွေ မလုပ်တတ်ပါဘူးဗျာ။ သားဟာ ခုဘဝမှာ ဝဋ်ကြွေး ရပေမယ့် သူတော်ကောင်းစိတ် မွေးနေတဲ့သူပါ။ သူတော်ကောင်းစိတ် တဲ့သူရဲ့ ရန်က မွေးတတ်သတဲ့။ သူယုတ်မာစိတ် မွေးတဲ့သူတွေရဲ့ ရန် ပုပ်ဟောင်နေတတ်သတဲ့''

''ဒါဆို ... သားက မေမေတို့ဘကြီး သားအဘိုးကို နွားနဲ့ ရှေ့ တာရော''

''အဲဒါ သားလုပ်တာ မဟုတ်ပါဘူး ... မေမေ၊ သားက ဘဝမျိုးမှာ ပြုချင်ရာပြုကြပါစေတော့ဆိုပြီး နေနေပေမယ့် သား တစ်ဆင့် နိမ့်သူတွေက ခွင့်မလွှတ်ကြဘူး ထင်ပါရဲ့။

''ဒါဆို ... သားရဲ့အဖေ ကိုအောင်ကျော်ကို ချောင်းထဲသွားပြီး ခွင့်ပစ်မယ်လုပ်တုန်းကကော''

''ဩော် ... အမေရယ်၊ သူများကိုတောင် သားက အာဃာတ ထားတဲ့ဟာ၊ ကိုယ့်အဖေအရင်းအပေါ်မှာ သားက အသက်သေအောင် လုပ် မလား။ အဲဒီနေ့က အဖေဟာ သေနေ့စေ့လို့ မိုးကြိုးအပစ်ခံရပြီး သေသွား တာပါ။ အဖေသေတုန်းက မိုးကြိုးလေကြီး ကျနေတယ်လေ။ အင်း ... အဖေ့အကြောင်း ပြောရင်း အဖေ့အတွက် ကုသိုလ်ကောင်းမှုတွေ လုပ်ပေးရ အောင်။ ပြီးတော့ သားအတွက်လည်း ဘဝကူးကောင်းအောင် လုပ်ပေးစရာ တွေပြောဖို့ သားလာခဲ့တာကို ဆက်ပြောရဦးမယ်''

''အင်း ... သားအတွက် ဘဝကူးကောင်းအောင် ဟုတ်လား''

''ဟုတ်တယ်မေမေ၊ သား မေမေတို့နဲ့ ခွဲရတော့မယ်''

''အိုကွယ် ... သားရယ်၊ မေမေ့ကို တစ်ယောက်တည်း ထား ခဲ့တော့မလို့လား''

''လူတွေက ကံစီမံရာအတိုင်း ဖြစ်ကြရတာပါ မေမေ၊ သား အခု ဘဝ ပြောင်းရမှာက ကောင်းမွန်တဲ့ဘဝကိုပါ။ အခုလို ဝဋ်ဒုက္ခခံနေရတဲ့ဘဝ ကနေ လွတ်မြောက်သွားဖို့ပါ။ ဒီအတွက် မေမေ့အတွက် သားအလှူဒါနပြုဖို့နဲ့ အိုးထိုင်ဖို့ လုံလောက်စွာ ထားပြီး သွားတော့မှာပါ။ မေမေမနက်ကျရင် သားအခန်းထဲကိုဝင်ပြီး ကြည့်ပေတော့နော်''

ကျွန်မသား လူခြောက်ကလေး မောင်လူမွေးဟာ အဲဒီလိုပြောပြီး ပျောက်သွားတယ်။ အဲဒီနောက်မှာတော့ ကျွန်မမှာ အိပ်မပျော်နိုင်တော့ဘဲ တစ်ညလုံး ငိုမိတော့တာပေါ့ရှင်။ ဒီလိုနဲ့ မနက်မိုးသာလင်းသွားတယ် ကျွန်မ ဘယ်လိုမှ အိပ်လို့မရနိုင်တော့ပါဘူးရှင်။

❀ ❀ ❀

www.burmeseclassic.com

❑

တကယ်တမ်း သားလူခြောက်ကလေး မောင်လူမွှေးကို ခွဲရ[illegible]
မယ်ဆိုတဲ့အခါ စိတ်ထိခိုက်နေခဲ့တာက ကျွန်မပါပဲရှင်။

ဒါပေမယ့် ဘယ်တတ်နိုင်ပါ့မလဲ။

သားလူခြောက်ကလေး မောင်လူမွှေး ပြောသွားသလို သူ့အ[illegible]
ထဲဝင်ပြီး သူ့ကိုထားတဲ့နေရာ ဝင်ကြည့်ရတာပေါ့။

အဲဒီမှာ ထူးထူးခြားခြားပါပဲရှင်။

တစ်ထွာသာသာ သားလူခြောက်ကလေးဟာ ဘယ်သူတွေ ချု[illegible]
ထားတယ်မသိ၊ သူ့အရပ် သူ့အရွယ်အတိုင်းအတာနဲ့ ချုပ်လုပ်ဆင်မြန်[illegible]
ထားတဲ့ ရှင်လောင်းဝတ်စုံအပြည့်နဲ့ ရှင်လောင်းလေးတစ်ပါးလို ဝတ်[illegible]
ဆင်ယင်ထားပုံနဲ့ လဲလျောင်း နေလေရဲ့။

ပြီးတော့ သူ့ဘေးမှာ တွေ့လိုက်ရတာက ဟိုနေ့က ခေါ်ကြွင်[illegible]
ပါလာတဲ့ အောက်လမ်းဆရာကြီး ထုတ်ပြခဲ့တဲ့ ရွှေတစ်ဆယ်သားထည့်[illegible]
တဲ့ ကြက်သွေးရောင် ကတ္တီပါအိတ်။

ကျွန်မဘာမှ နားမလည်တော့ပေမယ့် နားမလည်တာကို [illegible]
တော့ပဲ ကျွန်မသား လူခြောက်ကလေး မောင်လူမွှေးပြောတဲ့အတိုင်း [illegible]
လုပ်တော့မယ်လို့ ဆုံးဖြတ်ချက် ချလိုက်ရတယ်။

ဒီအတွက် ...

သားလေး ဘဝဆိုးက လွတ်မြောက်တော့မယ် ...

သားလူခြောက်ကလေး မောင်လူမွှေး ဖြစ်ရာဘဝ ရောက်ရာ[illegible]
က သာဓု ... သာဓု ... သာဓု ခေါ်ဆိုနိုင်ပါစေတော့ရယ်လို့ ...။

နွယ်ရှင် (ရွှေ[illegible]

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

[၁]

❑

ရှမ်းပြည်နယ်၊ မိုင်းကောဒေသရှိ ရွာငယ်လေးတစ်ရွာ။ ထိုရွာ က ရိုးသားဖြူစင်တဲ့ တောသူတောင်သား၊ နေ့စား၊ အခစားသမား ဝါးခုတ်၊ ထင်းဖြတ်၊ ဆေးမြစ်ရှာသမားတွေနဲ့သာ ပြည့်နှက်နေတဲ့ ငယ်လေးတစ်ရွာမျှသာ ဖြစ်၏။

ထိုရွာဇနပုဒ်လေး၌ ထူးထူးခြားခြား အသက်မွေးဝမ်းကျော တဲ့ သူဆိုလို့ မြွေအလမ္ဘာယ်ပြစားတဲ့ မြွေအလမ္ဘာယ်ဆရာကြီး ဦး တို့သားအဖနဲ့ ရွာဦးကျောင်း ကျောင်းထိုင်ဆရာတော် ဦးလောသုန္ဒ ချိုမေဝင်းတို့ပင်ဖြစ်၏။ ဦးယက္ခနဲ့ ချိုမေတို့ နှစ်ဦးစလုံးက မြွေသတ္တ ဖြင့် မြွေအလိမ္ဘာယ်ပြခြင်းနဲ့သာ အသက်မွေးဝမ်းကျောင်းပြု၏။ ထိုရွာ ၌လည်း ဦးယက္ခနဲ့ ချိုမေတို့ကို မသိသူမရှိသလောက်ပင်။

မြွေအလမ္ဘာယ်ပြခြင်းအပြင် မြွေအလမ္ဘာယ်ဆရာကြီး ဦးယ ရွာထဲရပ်ထဲ ပိုးထိလူနာရှိပါက စေတနာဖြင့် သွားရောက်ကုသပေး နိုင်ဆေး၊ မြွေဆိပ်ဖြေဆေးများ အလုံအလောက်ရှိသဖြင့် ပိုးထိလူနာ အချိန်မီ ကာကွယ်ကုသနိုင်သဖြင့် အသက်ချမ်းသာရကြ၏။

ဦးယက္ခနဲ့ ချိုမေက အသက်အရွယ် အလွန်ကွာတသော ဦးယက္ခရဲ့တစ်ဦးတည်းသောသား သူရမင်းထွန်းနဲ့ဆိုရင်တော့ နှ

တုံးရဲ့ အသက်အရွယ်တွေက မတိမ်းမယိမ်းပင်။ နှစ်ဆယ်ဝန်းကျင်အရွယ် ငယ်တွေမို့ လူငယ်တွေကြား ကြားဖူးနားဝအဆင့်သာရှိ၏။ နောက်ပြီး ယက္ခနဲ့ ချိုမေက တစ်ယောက်ရဲ့နေရာကိုတစ်ယောက်ကမလု။

တစ်ယောက်နဲ့တစ်ယောက် စည်းစောင့်ပြီး လူမှုရေး အသိစိတ်ဓာတ် ကြသူတွေမို့ ချိုမေလည်း ဦးယက္ခကို လေးစားသလို ဦးယက္ခကလည်း ငယ်ဖြစ်တဲ့ ချိုမေကိုနေရာပေး၏။ အခုလည်း ချိုမေက မြွေအလမ္ဘာယ် အတွက် မြွေဖမ်းရန်တောထဲဝင်လာစဉ် ဦးယက္ခနဲ့တိုးသမို့နေရာမှ လှည့် လာခဲ့၏။ အခု ဦးယက္ခရောက်ရှိနေတဲ့ တောကမြွေအလွန်ပေါ၏။ ချိန်တိုလေးအတွင်းမှာပဲ ဦးယက္ခအနေနဲ့ မြွေကောင်ရေပေါင်းများစွာကို ဖမ်းဆီးနိုင်မယ်ဆိုတာ ချိုမေ သိ၏။

ချိုမေ အနေနဲ့ အခြားတောတောင်တွေဘက် လှည့်လည်ရှာဖွေ သော်လည်း စိတ်ကြိုက်မြွေမရသဖြင့် နေအိမ်သို့သာ ပြန်လာခဲ့တော့၏။

✿ ✿ ✿

[၂]

❑

ဦးယက္ခက မြွေသတ္တဝါများ သိမ်းဆည်းထားရန် နှီးပုခြုပ်လေး ရက်လုပ်နေစဉ် ထမင်းအိုးလေးကျက်လို့ ဟင်းအိုးလေးကို မီးဖိုပေါ် နေတဲ့ သားဖြစ်သူ သူရကို လှမ်းကြည့်သည်။ ဇနီးသည် ဒေါ်မင်းခ ရောဂါနဲ့ ဆုံးပါးသွားချိန်က သားဖြစ်သူ သူရက လူမမယ်အရွယ် သောသားသား။ ဇနီးသည် မရှိတော့တဲ့ ဦးယက္ခရဲ့ကမ္ဘာမှာ သားလေး သာ ဦးယက္ခရဲ့အသက် ဦးယက္ခရဲ့ဘဝ။

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

ဦးယက္ခက မြွေအလမ္မာယ်ပြခြင်းနဲ့သာ အသက်မွေးဝမ်းကျေ
ပြုသည်မို့ မနက်မိုးမလင်းခင်ကတည်းက ထမင်းဟင်းတွေ ထချက်၊
မိုးစင်စင်လင်းသည်နှင့် ထမင်းစားသောက်ပြီး သားအဖနှစ်ယောက်
ယောက်လက်ကိုတစ်ယောက်ဆွဲကာ လူစည်ကားမဲ့အရပ် နေရာ
အကွက်အကွင်းကိုရှာပြီး မြွေအလမ္မာယ်ပြလို့ ငွေအသပြာကို ရှာ
၏။

နေလည်း မြင့်၊ ဈေးလည်း ကွဲမှ သားအဖနှစ်ယောက် အိမ်ပြ
ရေမိုးချိုး၊ ကိုယ်လက်သန့်စင်ပြီးမှ နေ့လယ်စာ စားသောက်ကြ
ပုံစံမျိုးနဲ့ ခါးသီးတဲ့ဘဝနေ့ရက်တွေကို ပျော်ရွှင်စွာ ဖြတ်သန်းခဲ့ကြ
လ၊ နှစ်တွေကျော်လွန်ခဲ့တဲ့ အချိန်အခါမှာတော့ သားဖြစ်သူ သူ
အရွယ်ရောက်ကာ ဖခင်တာဝန်တွေကို တစ်ဖက်တစ်လမ်းကနေ ပခုံး
လွှဲယူနိုင်တော့၏။

အိမ်မှုကိစ္စတွေလည်း နိုင်နင်းသလို၊ မြွေသတ္တဝါတွေနှင့်
အလမ္မာယ်ပြခြင်း ပညာရပ်တွေကိုလည်း ဖခင်ထံမှ ဖိဖိစီးစီး သင်
သူရကိုယ်တိုင် မြွေအလမ္မာယ်ပြလို့ ဖခင်ကို အနားပေးရန် စီစဉ်ထာ

"သားရေ ... သူရ"

"ဗျာ ... ဖေဖေ"

အခုလည်း သူရက ထမင်းအိုးကျက်လို့ ဟင်းအိုးကို
တင်ရုံရှိသေး ဖခင်ဦးယက္ခက လှမ်းခေါ်သည်မို့ ဟင်းအိုးထဲရေအနည်
ထည့်ပြီး မီးဖိုချောင်ထဲမှ ထထွက်လာခဲ့တော့၏။

"ဖေဖေ"

"သြော် ... သားထိုင်ကွာ"

သားဖြစ်သူ အနားရောက်လာမှ ဦးယက္ခလည်း အတိတ်
ရုန်းထွက်လာခဲ့တော့၏။ ယောကျ်ားပီသစွာ ချောမောခန့်ညားသ
တဲ့သားကိုကြည့်ကာ ဦးယက္ခစိတ်ထဲ တစ်စုံတစ်ခုကို စဉ်းစားနေ

"ဖေဖေ ... သားကိုခေါ်တာ ဘာပြောမလို့လဲဟင်"

"ငါ့သားအနေနဲ့ မြွေအလိမ္မာယ်ပြခြင်း ပညာရပ်တွေ သင်ယူလေ့
ရာမှာ နားမလည်တာ၊ မသိတာ၊ မမှတ်မိတာရှိရင် မေးနော်။ ပညာ
တစ်ခုကို ကျွမ်းကျွမ်းကျင်ကျင် သင်ကြားတတ်မြောက်ပြီးမှ အသုံးချ
ကောင်းတယ်။ မတောက်တခေါက်၊ ပညာရပ်လေးနဲ့တော့ လူတွေထံက
ကြေးကို အလကားမလိုချင်ပါနဲ့ကွာ။ အမှန်အတိုင်းပြောရရင် အဖေကိုယ်
တောင် မြွေအလမ္မာယ်ပညာရပ်တွေကို အကုန်အစင်မတတ်မြောက်
သေးဘူးကွ"

"ဗျာ"

"ဟုတ်တယ်သား ... ပညာရပ်တစ်ခုဆိုတာ ဘယ်တော့မှ ဆုံး
တိုင်တယ်ဆိုတာမရှိဘူး။ အသစ် ... အသစ်တွေ၊ တစ်မျိုးပြီးတစ်မျိုး
ထွက်လာနေကျ။ မြွေအလမ္မာယ်ပညာရပ်မှာလည်း လေ့လာသင်ယူ
တွေက မကုန်နိုင်သေးဘူး ငါ့သား။ အဲ တစ်ယောက်သောသူကတော့
အလမ္မာယ်ပညာရပ်တွေကို အကုန်အစင်၊ ဆုံးခန်းတိုင်အောင် အိတ်
မှောက် တတ်မြောက်ကျွမ်းကျင်ထားတယ်ကွဲ့"

"ဗျာ ... ဒါ ... ဒါဆို အဲဒီသူက ဘယ်သူလဲ။ ဘယ်ကလဲ
ဖေဖေနဲ့ရော ခင်လား"

"ဒါတွေပြောဖို့ စောပါသေးတယ်ကွာ"

"ကဲ ... ငါ့သား ချက်ပြုတ်စရာတွေ အကုန်ချက်ပြုတ်ပြီးပြီ
မြွေအလမ္မာယ်ပညာရပ်သင်ကြားခြင်း သင်ခန်းစာလေး စလိုက်ကြ
တွေ့ကတော့ ပါးစပ်ပြောပေါ့ကွာ။ အခုက တကယ်လက်တွေ့ လုပ်
ဆိုတော့ သေချာကြည့်၊ နားမလည်တာရှိရင် မေးနော် ငါ့သား"

"ဟုတ်ကဲ့ ..."

ထို့နောက်မှာတော့ မြွေအလမ္မာယ်ဆရာသမားကြီး ဦးယက္ခက
တတ်မြောက်ကျွမ်းကျင်ထားတဲ့ မြွေအလမ္မာယ်ပညာရပ်တွေကို
ဖြစ်သူ သူရထံ လက်ဆင့်ကမ်းသင်ကြားပေးနေတော့၏။

✿ ✿ ✿

www.burmeseclassic.com

[၃]

❑

"ရှိုး"

"ရှိုး"

"ဖြိုး"

မင်းက ဒီလိုလား၊ မင်းကပဲ ပြေးနိုင်မလား၊ ငါကပဲ အမိ

မလားဆိုတာက –

သူရကတော့ ဖခင် သင်ကြားပေးထားတဲ့ မြွေအလမ္ပာယ်ပ

တွေကို စတင်အသုံးချကာ တောကြီးမြွေဟောက်တစ်ကောင်ကို လို

ဖမ်းဆီးနေတော့၏။ သူရအနေနဲ့ မနိုင်ဝန်ထမ်းနေသလို၊ နောက်ပြီး သူ

ကိုယ့်စည်း မစောင့်ထိန်းပဲ စည်းဖောက်သလို ဖြစ်နေ၏။

ဘယ်မြွေအလမ္ပာယ်ဆရာသမားပဲဖြစ်ဖြစ်၊ ဝါနုကာလအတွင်

ပညာကိုစတင်အသုံးပြုတဲ့အချိန်မှာ စည်းစောင့်တဲ့အနေနဲ့ ပမွှား

ဖြစ်တဲ့ အဆိပ်ကင်းတဲ့၊ အကောင်သေးတဲ့လင်းမြွေ၊ မြွေစိမ်းမြီး

အစရှိတဲ့ အကောင်ငယ်လေးတွေကိုသာ ဖမ်းဆီးခေါ်ဆောင်ပြီး

ခွင့်ရှိ၏။ ဒါလည်း အစမ်းလေ့ကျင့်နေစဉ်အတွင်းသာ။

အစမ်းလေ့ကျင့်ပြီးတာနဲ့ နဂိုတောထဲကို ပြန်လွှတ်ပေးရ

ပညာရှင်အဆင့်ရောက်မှ မိမိလိုအပ်တဲ့ မြွေကိုဖမ်းယူလို့ မြွေအလ

ခွင့်ရှိ၏။ ဒါလည်း (၃)နှစ်ကာတိနဲ့သာ၊ (၃)နှစ်ပြည့်ရင် မူရင်းနေရပ် နက်ထဲကို ပြန်လွှတ်ပေးရ၏။ ဒါပေမဲ့ မြွေတွေအနေနဲ့ (၃)နှစ်မပြည့် တောထဲကိုပြန်မရောက်ခင် သေကြေပျက်စီးကြတာများ၏။

အကြောင်းက မြွေနဲ့လူ ထိတွေ့ကိုင်တွယ်ပါများသဖြင့် လူနဲ့ မြွေသတ္တဝါတို့ သေကျေပျက်စီးကြရ၏။ အကောင်းဆုံးကတော့ အလမ္ပာယ်ပွဲပြသမဲ့ရက်ရောက်မှ အလိုရှိတဲ့မြွေကို ဖမ်းယူပြီး ပွဲပြီးတာ ခေါ်ထားတဲ့မြွေကို ပြန်လွှတ်ပေးတာက အကောင်းဆုံးနဲ့ အထိရောက် ၏။ ဒါပေမဲ့ ထိုနည်းလမ်းကိုတော့ ဘယ်မြွေအလမ္ပာယ် ဆရာသမား ယောက်တလေမှ အသုံးမပြုကြသေးပေ။ အခုလည်း သူရက ကိုယ် မြောက်ထားတဲ့ ပညာရပ်ကို စတင်စမ်းသပ်အသုံးချနေစဉ်မှာ လင်းမြွေ ကိုသာ ဖမ်းဆီးပြီး လေ့လာသင့်၏။

အခုလို အဆိပ်လည်းပြင်း၊ အကောင်လည်းကြီးကာ မာယာပရိယာယ် ဝလှတဲ့ မြွေဘုရင်အမည်ခံ တောကြီးမြွေဟောက်ကို လိုက်ဖမ်းနေ အမြင်မတော်သလို ကိုယ့်အတွက် အသက်အန္တရာယ်လည်းများ၏။ ဘယ်လောက်ပဲဖမ်းဖမ်း၊ ဘယ်လိုပဲကြိုးစားကြိုးစား တောကြီးမြွေ ကိုဖမ်းမိမို့နေနေသာသာ မြွေအပေါက်မခံရအောင် မနည်းကြိုး ရှောင်တိမ်းနေရ၏။

"ရှိုး"

"ရှိုး"

"ဖြိုး"

"တောက်–ခင်းတော့ကွာ၊ ဖမ်းမရလည်း သတ်ပစ်မယ်ကွာ၊ …"

"မလုပ်နဲ့"

ဒေါသထွက်ထွက်နဲ့ သူရက ပါလာတဲ့ဓားနဲ့ မြွေကိုလှမ်းအခုတ် အလျှင်အမြန်ပဲ တားဆီးလိုက်ရ၏။ သူရရဲ့ ဒေါသ၊ သူရရဲ့အကြည့် ဦးတည်ချက်က ချုံမေထံ ပြောင်းသွား၏။

"မင်း … ဘယ်သူလဲ၊ ဘယ်ကလဲ၊ ဘာလာရှုပ်တာလဲ"

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

"ဒီမေးခွန်းတွေထက် ပိုအရေးကြီးတာကရှင့်အနေနဲ့ မြေအလှမွာယ် ပညာရပ်တွေကို အကုန်အစင် မတတ်မြောက်သေးဘူး။ ရှင့်ရဲ့ ပညာ ပညာရှင်အဆင့်မဟုတ်သေးဘူး။ ဝါသနာရှင်အဆင့်ပဲ ရှိသေးတယ်။ ကိုယ် မကျွမ်းကျင်သေးလို့ ဖမ်းမရတဲ့ မြေကို ဘာလို့သတ်ပစ်ချင်ရတာလဲ လွှတ်ပေးလိုက်ပါ။ ကိုယ့်ပညာရည်ကြွယ်ဝတဲ့ တစ်နေ့ပြန်ဖမ်းပေါ့။ မဟုတ် ဘူးလား"

"ဟင် …"

သူရ စိတ်ထဲ အံ့ဩမိ၏။ ဘယ့်နှယ့် … အခုမှ စမြင်တွေ့ရ မိန်းကလေးက သူ့ရဲ့လက်ရည်၊ ပညာကို ခန့်မှန်းနိုင်၏။ တစ်ကယ်လည်း သူရအနေနဲ့က ပညာရှင်အဆင့်မဟုတ်သေးပေ။ ဝါသနာရှင်အဆင့်သာ သေး၏။ ဖခင်ထံက မြေအလှမွာယ်ပညာရပ်တွေ သင်ကြားထားသော်လည်း တစ်ခါမှ အသုံးချဖူးတာမဟုတ်။ အခုမှ ပထမဦးဆုံး မြေစဖမ်းခြင်းဖြစ်၏။

စစဖမ်းခြင်းမှာပဲ အခက်အခဲနဲ့ ကြုံတွေ့နေရတော့၏။ သူရ ထိုအခက်အခဲကို အတွေ့အကြုံလို သဘောမထားဘဲ အရှုံးလို့သတ် ကာ မြေကို သတ်ပစ်ရန် ကြံစည်နေ၏။ သူရက ဓားနဲ့မြေကို အရွယ် …

"မလုပ်ပါနဲ့ … ချိုမေ တောင်းပန်ပါတယ်"

ဟု ချိုမေက တောင်းပန်လိုက်ရင်းနှင့် တစ်လက်စတည်း ကြီးမြေဟောက်ကြီးကို ကျွမ်းကျင်ပိုင်နိုင်စွာ ဖမ်းယူလိုက်ပြီး တစ်နေရာ လွှတ်ပေးလိုက်၏။ ပြီးမှ အခြားတစ်ကောင်ကို ဖမ်းယူလိုက်၏။ တောကြီးမြေဟောက်ကြီးကို ကြည့်ကာ သူရက အံ့ဩနေတော့၏။

သူရအနေနဲ့ ဖခင် ဦးယက္ခရဲ့ မြေအလှမွာယ်ပြပွဲအမြင် နယ်ပေါင်းစုံက လာရောက်ပြသတဲ့ မြေအလှမွာယ်ဆရာသမားအများ မြေအလှမွာယ်ပြပွဲများစွာကို လေ့လာအကဲခတ်ကြည့်ရှုဖူး၏။ မြေဖမ်း မျိုးစုံလည်း တွေ့ကြုံဖူး၏။ ချိုမေလိုမျိုး မြေဖမ်းတော်တဲ့သူမျိုးတော့ တစ်ခါသာ ပထမဦးဆုံး တွေ့မြင်ဖူးခြင်းဖြစ်၏။

အမှန်အတိုင်းပြောရရင် သူ့ဖခင် ဦးယက္ခပင် ချိုမေလောက် မြွေ မ်းမကျွမ်းကျင်ပေ။ အခုတော့ လူကြီးခြေသလုံးလောက်ရှိပြီး အရှည်ပေ (၈)ပေ၊ (၉) ပေရှိတဲ့ တောကြီးမြွေဟောက်ကြီးကို ဖမ်းလိုက်တာများ အိမ် မွေးတိရစ္ဆာန်လေးဖမ်းလိုက်သလိုပင် လွယ်ခနဲ … ဖျတ်ခနဲ။

ချိုမေရဲ့ ပုံစံကိုကြည့်ရုံနဲ့တင် ဝါသနာရှင်အဆင့်ထက် ကျော်လွန် နေမှန်း သူရလည်း ရိပ်မိတန်သလောက် ရိပ်မိလိုက်၏။ ဒါကြောင့်လည်း ဒါသကို လျှော့ကာဓားကိုပြန်သိမ်းလိုက်၏။

"မင်းနာမည် … ချိုမေလား၊ ကျုပ်နာမည်က သူရမင်းထွန်း"

ဟု စတင်ကာ နှုတ်ဆက်တော့၏။ ဘာပဲဖြစ်ဖြစ် ရန်သူဖြစ်ရတာ ဆက်စာရင် မိတ်ဆွေအဆင့်က တော်ပါသေး၏။

"ချိုမေဝင်း၊ ရပါတယ် … ရင်းရင်းနှီးနှီး ချိုမေလို့ပဲ ခေါ်ပါ"

"ကောင်းပြီ … ချိုမေ၊ ကျုပ်ကိုလည်း သူရလို့ပဲ ခေါ်ပေါ့၊ ဟုတ် သား …"

"ဟုတ်ကဲ့"

"ဒါနဲ့ ချိုမေ ဒီတောထဲရောက်နေတာ ကြာပြီလား။ ဘာလာ တာလဲဟင်။ မိန်းကလေးတစ်ယောက်ထဲ အများအမြင်မှာ မသင့်တော် ထင်တယ်။ ဟို … ဟိုလေ"

"ချိုမေ … နားလည်ပါတယ်၊ တောထဲရောက်တာ သိပ်တော့ ကြာသေးပါဘူး။ မြွေအလှမွာယ်ပြပွဲအတွက် လိုအပ်တဲ့မြွေကို လာဖမ်း တာ။ ချိုမေတစ်ယောက်တည်း မဟုတ်ပါဘူး။ အဖော်တွေက ဟိုနားလေး ကျန်ခဲ့တယ်"

"ချိုမေက မြွေအလှမွာယ်ပွဲပြတတ်တယ် … ဟုတ်လား"

"ဟုတ်ပါတယ် … ဒါနဲ့ ဒီအရှည်ကောင်ကို သူရကြိုက်ရင် ယူ လိုက်လေ"

"ဘယ်ဟုတ်မလဲ … ချိုမေရယ်၊ ချိုမေကိုယ်တိုင်ဖမ်းတာ ချိုမေ ယူလိုက်ပါ"

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

"မငြင်းပါနဲ့ ... သူရ၊ သူရကိုယ်တိုင် ဒီအကောင်ကြီးကို ထို

နေမှန်း ချိုမေသိပါတယ်။ မိတ်ဆွေဖြစ်တဲ့ အထိမ်းအမှတ်အနေနဲ့ ယူလို

ပါ"

"ဒါဆိုရင်လည်း ကျုပ်မငြင်းတော့ဘူး ချိုမေ"

"နေလည်း စောင်းနေပြီမို့ ချိုမေပြန်တော့မယ်။ ချိုမေကို ခွင့်

ပါဦး"

"ကောင်းပါပြီ ... ချိုမေ"

သူရကတော့ လက်ထဲက အကောင်ရှည် (တောကြီးမြွေဟော

ကြီးကိုကြည့်ကာ ညို့မျက်ဝန်းပိုင်ရှင် ချိုမေရဲ့အကြောင်းကိုသာ စဉ်း

တွေးတောနေတော့၏။

✿ ✿ ✿

[၄]

❑

"အဖေ"

"ဩော် ... သား၊ သူရ ပြန်လာပြီလား"

"ဟုတ်ကဲ့ ... အဖေ"

ဦးယက္ခက သူရလက်ထဲက မြွေကြီးကို မြင်သည်နှင့် ...

"သားသူရ"

"ဗျာအဖေ"

"ဒီအကောင်ကြီးကို သားဘယ်က ရလာတာလဲ၊ သားရဲ့

က နုသေးတော့ ဒီအကောင်ကြီးကို ဖမ်းနိုင်မှာမဟုတ်သေးဘူး။ ဘ

ပေးလိုက်တာလဲ ... သား"

ဟု အတင်မေးလိုက်၏။

"မိန်းကလေးတစ်ယောက်ပါ အဖေ၊ ချိုမေက မြွေဖမ်းသိပ်တော်

တာ အဖေရဲ့၊ သား ဒီအကောင်ကြီးကို ဖမ်းနေတာ တစ်နေကုန်တော့မယ်။

ပြီးတော့ စိတ်မရှည်တာနဲ့ ဒီအကောင်ကြီးကို သတ်ဖို့လုပ်တာ၊ အဲဒါ ...

ချိုမေ ရောက်လာပြီး မသတ်ဖို့နဲ့၊ ပညာနုတုန်း ဖမ်းမရတာကို ပညာရည်

ရင့်ဝတဲ့တစ်နေ့ ပြန်ဖမ်းဆိုပြီး လွှတ်ပေးလိုက်တယ်။ ဒီအကောင်ကြီးကို

တော့ လက်ဆောင်အဖြစ်ပေးသွားတာပဲ"

"သား ... သားနဲ့ တွေ့လာတဲ့ မိန်းကလေးနာမည်က ...

ဘယ်သူ"

"ချိုမေ ... ချိုမေဝင်းလေ အဖေ"

"ငါ့ရဲ့ ကျေးရွာရှင် ချိုမေဝင်းဆိုတဲ့ ကလေးမလား။ ဒါမှမဟုတ်

နာမည်တူမရှား၊ လူသူမရှားတဲ့ အခြားမိန်းကလေးတစ်ယောက်လား"

ဦးယက္ခရဲ့ စိတ်ထဲမှာတော့ ဝေခွဲမရသေး။ ဇဝေဇဝါဖြစ်နေတုန်း

"အဖေ"

"ပြောလေသား"

"ဒီမြွေအလမ္မာယ် ပညာရပ်တွေကို အဖေ ဘယ်ကနေ ဘယ်လို

တတ်မြောက်နေတာလဲ။ ပြီးတော့ ... ဒီပညာရပ်တွေကို ဘယ်သူက အဖေ

ကို သင်ပေးလိုက်တာလဲဟင်"

ဦးယက္ခတွေးတွေးဆဆနဲ့သာ ...

"အခုတော့ စောပါသေးတယ်ကွာ။ နောက်မှ ... ငါ့သားသိသင့်

တဲ့အချိန်ရောက်ရင် အဖေအကြောင်းစုံပြောပြမယ်။ ဟုတ်ပြီလား ..."

ဟု နှစ်သိမ့်လိုက်၏။ သူရဘက်က မရမနေ ဆက်မေးနေလည်း

ဖွင့်ဆို ဖရုံမသီးတဲ့ ဖခင်ဖြစ်သူရဲ့အကြောင်းကို သိပြီးသားမို့ ရေငုံနှုတ်

ပိတ်ကာ ညစာ စားသောက်ရန် ထမင်းပွဲပြင်ဆင်နေလိုက်တော့၏။

✿ ✿ ✿

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

|၅|

❏

"ဦးယက္ခဆိုတာ ..."

"ကျုပ်ပါပဲ ... ဒါနဲ့ နောင်ကြီးတို့က"

သူတို့ပုံစံတွေကိုက လူဆိုးလူမိုက်ပုံစံအပြည့်။ ပုံစံတွေက မကျိုး၊ အပိုးမသေ၊ ဦးယက္ခကို ပြောပုံကိုက အပေါ်စီး၊ အထက်စီး တင်တင်စီးစီးနဲ့မို့ သူရရဲ့စိတ်ထဲ မျက်ခနဲ၊ သားဖြစ်သူအကြောင်းကို သိ တာမို့ ဦးယက္ခက မျက်နှာရိပ်မျက်နှာကဲ ပြလိုက်မှ သူရဘက်က ငြိမ် ၏။

"ကျုပ်နာမည် ... ဒေဝ၊ လာရင်းကိစ္စကတော့ ကျုပ်မြေ ကောင် လိုချင်တယ်။ ဘယ်လောက် ပေးရပေးရဗျာ၊ ခင်ဗျားက မြေ မှာယ်ပြစားတဲ့ ဆရာသမားဆိုတော့ ဒီလောက်က ပမ္မားလေးပါ"

"ကျုပ်က မြေတွေကို ရောင်းစားတဲ့ မြေအလမ္မာယ်သမား ဘူးဗျ"

"ကျုပ် ... သိပါတယ်ဗျာ"

"ဒါဆို ... ဒီက နောင်ကြီးဒေဝက ဘယ်လိုမြေမျိုးလိုချင် လဲ။ မြေပွေးလား၊ မြေဟောက်လား၊ ငန်းတော်ကျားလား၊ စပါးကြီး ဒါမှမဟုတ် ..."

"ဟိုးဟိုး ... ကျုပ်လိုချင်တဲ့ မြေက ဒီလိုသာမန်မြေမျိုးမဟုတ် ..."

မြေအလမ္မာယ် ပြစားတဲ့ဆရာသမား ဦးယက္ခပင် အကြပ်ရိုက် ... ဦးဒေဝတို့က ဘယ်လိုမြေမျိုးကိုမှ လိုချင်နေပါလိမ့်။

"သာမန်မြေမျိုးမဟုတ်ဘူးဆိုတော့ ဒီက ဦးဒေဝလိုချင်နေတဲ့ ... ဘယ်လိုမြေမျိုးလဲဗျ"

"ပါးစောင်အတွင်းထဲမှာ အဖိုးတန်ပတ္တမြားကြီးကို ငုံထားတဲ့မြေ၊ ... ဘုရင်မ၊ သက်မွဲနေပေမဲ့ အစွမ်းသိဒ္ဓိတွေ ကိန်းအောင်းနေတဲ့ မြေဘုရင်မ ... မြေရုပ်ထုကို လိုချင်တယ်ဗျာ"

"ဗျာ"

"ဗျာ"

ဦးယက္ခတို့ သားအဖနှစ်ယောက်စလုံး အံ့သြတုန်လှုပ်သွားပြီး ... ယောက်မျက်နှာတစ်ယောက် ကြည့်မိကြ၏။ ဘယ်နှယ့် အခုမှမြင်တွေ့ ... တဲ့ သူစိမ်းတွေက ဦးယက္ခထံမှာ ပတ္တမြားကြီးရှိနေတဲ့ မြေရုပ်ထု ... ကြောင်းကို ဘယ်လိုကနေဘယ်လို သိနေတာလဲ။ ရိုးရိုးသားသားတော့ ... နည်းနဲ့မှ မဖြစ်နိုင်ပေ။

"မရှိဘူးလို့တော့ အပြတ်မငြင်းနဲ့နော် ... ဦးယက္ခ။ ကျုပ်တို့က ... င်း တိတိကျကျ ရထားပြီးသားဗျ။ ဦးယက္ခ စဉ်းစားပေ့ါဗျာ။ ကျုပ်တို့ ... စ်ပတ် ပြန်လာမယ်။ အဲဒီအချိန်ကျရင်တော့ တိကျတဲ့အဖြေကို လိုချင် ... ခုတော့ ... ကျုပ်တို့ကို ခွင့်ပြုပါဦး"

ဟုဆိုကာ ကျောခိုင်းထွက်ခွာသွားတဲ့ ဦးဒေဝတို့ကို ကြည့်ကာ ... လည်း အကြံအိုက်သွား၏။

"အဖေ ... ဘယ်လိုလုပ်မလဲဟင်"

သူရလည်း မျက်နှာပျက်နေ၏။ ဒီပတ္တမြားကြီးရှိတဲ့ မြေရုပ်ထု ... ကြောင်းကို သူတို့သားအဖ နှစ်ယောက်ပဲသိ၏။ အခြားဘယ်သူမှ မသိ ... ထင်ထားတာ။ ခုမှ ဘယ်ကနေဘယ်လို သတင်းတွေရပြီး ဒီလိုထိ ... လာလည်းမသိ။ အန္တရာယ်က လက်တစ်ကမ်းမှာ ရောက်နေ၏။

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

ရှေ့တစ်ပတ်ပြန်လာမယ်တဲ့၊ သူတို့ လိုချင်တဲ့ မြေရုပ်ထုကို မရရင် သူ့
သားအဖကို အေးအေးဆေးဆေး လွှတ်ပေးမဲ့ပုံမပေါ်။ မတော် အသ
အန္တရာယ်ကို ထိခိုက်လာနိုင်ရင် အခက်သား။

"သား ... သူရ စိတ်ညစ်သွားပြီလား"

ဦးယက္ခက သားဖြစ်သူကိုကြည့်ကာ မေးလိုက်၏။ သူရက ခေါ
ခါယမ်းကာ ...

"စိတ်မညစ်ပေမဲ့ စိတ်တော့ နည်းနည်းရှုပ်သွားတယ် အဖေ"

ဟု မယုတ်မလွန် ပြန်ဖြေလိုက်၏။

"အဖေ"

"ပြောလေ ... သား"

"မြေရုပ်ထုကို ဘယ်လိုလုပ်မလဲဟင်။ ဦးဒေဝတို့ကို ပေး
ဖို့လား"

"ပေးတော့ ပေးရလိမ့်မယ်။ ဒါပေမဲ့ ... လူဆိုးသူခိုး ဦးဒေ
မဟုတ်ဘူး။ ပတ္တမြားကြီးရှိတဲ့ မြေရုပ်ထုရဲ့ နဂိုမူလပိုင်ရှင်၊ မြေသူ
အားလုံးရဲ့ အရှင်သခင်မ၊ မြေဘုရင်မကို ပြန်ပေးရမှာ"

"ဗျာ ... ဒါ ... ဒါဆို ဒီမြေရုပ်ထုက သားတို့အပိုင် မဟုတ်
ဖေ့။ ဟုတ်လား ... အဖေ"

"ဟုတ်တယ် ... သား"

"ဒါဆို ... ဒီမြေရုပ်ထုက သားတို့ရှိရာ ဘယ်လိုလုပ် ရောက်
တာလဲဟင်"

"ပြောပြမယ် ... ငါ့သား၊ အကြောင်းစုံက ဒီလိုကွ"

✿ ✿ ✿

[၆]

❑

"ဟား ... ဟား ... မိုက်ပြီကွ၊ မင်း ... ဘယ်ပြေးမလဲ"

ဦးယက္ခရဲ့ ညာဘက်လက်ထဲမှာတော့ အကွက်အကွက်တွေနဲ့
ကြီးမြွေကြီးက တွန့်လိမ်နေ၏။

"မင်းကို ရောင်းရင် (၅၀၀)၊ (၁၀၀၀) တော့ အသာလေးပဲ။
... ဟား"

ဦးယက္ခက ဖမ်းမိတဲ့ မြွေပွေးကြီးကို ငါးဖမ်းရင် အသုံးပြုတဲ့
ပုလိုင်းထဲထည့်လိုက်၏။ ပလိုင်းထဲမှာလည်း အမျိုးအမည်စုံလင်လှတဲ့ မြွေ
တို့က ပြည့်နှက်နေ၏။ ဦးယက္ခရဲ့ လုပ်ငန်းက မြွေတွေဖမ်းဆီးပြီး
ရောင်းချခြင်းဖြင့် အသက်မွေးတဲ့အလုပ်သာ။

"ဟား ... ဟား ... စပါးကြီးမြွေကြီးကွ။ စပါးကြီးသည်းခြေကို
ရောင်းရင် နှစ်သောင်း၊ ငါးသောင်းတော့ရမှာပဲ။ ပွတာပဲဟေ့ ..."

"စပါးကြီးမြွေကြီးကို ပြန်လွှတ်ပေးလိုက်ပါ။ ချိုမေ ... တောင်း
ပါတယ်"

"ဟင် ... မင်း ဘယ်သူလဲ၊ ဘယ်ကလဲ၊ ဘယ်လိုလုပ် ဒီတော
ကြီးထဲ ရောက်နေတာလဲ"

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

(၁၂)နှစ် အရွယ် ချိုမေကိုကြည့်ကာ ဦးယက္ခက အံ့သြစွာ လိုက်၏။

"ဒါတွေက အရေးမကြီးပါဘူး။ အရေးကြီးတာက စပါးကြီးမြေ ကို ပြန်လွှတ်ပေးလိုက်ပါ"

"ပြန်လွှတ်လို့တော့ မဖြစ်ဘူး၊ ဒီအကောင်ကြီးရဲ့ သည်းခြေ ထုတ်ရောင်းရင် ဈေးကောင်းရမှာကွ"

"ရှင့်အနေနဲ့ စပါးကြီးသည်းခြေကို ထုတ်ရောင်းရင် ရမဲ့ပိုက် က လေး၊ ငါးသောင်း။ ဒီငွေကလည်း တစ်လတောင် အသုံးမခံ ရေရှည်ဝင်ငွေရမဲ့ ပုံသေလုပ်ငန်းကို မလုပ်ချင်ဘူးလား ... ဟင်။ မြွေ ကိုဖမ်းပြီး ရောင်းစားလည်း တစ်ကောင်မှ ငါးရာ၊ တစ်ထောင်၊ ဒီလို နဲ့ဆို မြွေတွေမျိုးတုံးသွားနိုင်တယ်။ ပြီးတော့ ... ဒီလုပ်ငန်းက တစ် တမ်းဆို ဥပဒေနဲ့မလွတ်ကင်းဘူးလေ"

ချိုမေရဲ့ စကားကြောင့် ဦးယက္ခလည်း တွေဝေသွား၏။

"မြွေတွေဖမ်းလို့ ရောင်းစားတဲ့ အလုပ်ကလွဲပြီး ဦးက ဘာအလုပ် မလုပ်တတ်ဘူးကွဲ့။ ဦးမှာလည်း သားနဲ့မယားနဲ့ဆိုတော့ ရေရှည်ဝင်ငွေ ပုံသေလုပ်ငန်းတော့ လုပ်ချင်သား။ ဒါပေမဲ့ ... ဦးမှာက အရင်းအနှီး မရှိသလို အတတ်ပညာဆိုလို့ ဒီမြွေဖမ်းတဲ့ ပညာရပ်တစ်ခုပဲ တတ်မြော တာ ကလေးမရဲ့၊ ကလေးမပြောသလောက်လည်း မလွယ်ပါဘူးလေ"

ချိုမေ သဘောကျစွာ ပြုံးလိုက်၏။

"ဒါ ... ဘာပြုံးတာလဲ ကလေးမ"

"မြွေဖမ်းတဲ့ ပညာရပ်ဆိုတာလည်း တကယ်တမ်း တွေးကြည့် မပေါ့သေးသေးတော့ မဟုတ်ဘူး ဦးယက္ခ။ မြွေဖမ်းတဲ့ ပညာရပ်ကို အခြေခံ လို့ မြွေတွေနဲ့ ပတ်သက်တဲ့ ပညာရပ်တစ်ခုကို ချိုမေ ပေးမယ်။ သင် လည်း ဦးယက္ခ စိတ်ဝင်စားရဲ့လား"

"ဦး စိတ်ဝင်စားတယ် ... ကလေးမ"

"ဦးယက္ခ စိတ်ဝင်စားရင် ချိုမေအနေနဲ့ ဒီပညာရပ်ကို သင် နိုင်ပါတယ်"

"ဒါနဲ့ ... ကလေးမ၊ ဦးကို သင်ပေးမယ်ဆိုတဲ့ မြွေတွေနဲ့ ပတ် သက်တဲ့ပညာရပ်ဆိုတာက ..."

"မြွေအလမ္မာယ်ပြသခြင်း ပညာရပ်"

"ဟင် ... မြွေအလမ္မာယ်ပြသခြင်း ပညာရပ်။ ဟုတ်လား ... ကလေးမ"

"ဟုတ်တယ် ... ဦးယက္ခ၊ မြွေတွေနဲ့ မြွေအလမ္မာယ်ပွဲကို ပြသ တဲ့ မြွေအလမ္မာယ်ပြခြင်း ပညာရပ်ပဲ။ အခု ... ချိုမေပြောမဲ့ အချက်တွေ ကို ဦးယက္ခဘက်က သဘောတူလိုက်နာနိုင်ရင် အခုချက်ချင်းပဲ မြွေအလ မ္မာယ်ပညာရပ်ကို သင်ပေးမယ်"

"ကလေးမ ပြောကြည့်ပါဦး၊ ဦးက ဘယ်လိုအချက်တွေကို သဘော လိုက်နာရမယ်ဆိုတာ"

"မြွေအလမ္မာယ်ပညာရပ်တွေကို သင်ယူတော့မယ်ဆိုရင် မြွေသား ရဘူး၊ မြွေတွေကို အနာတရဖြစ်အောင် မလုပ်ရဘူး၊ မြွေတွေကို မသတ် ရဘူး၊ မြွေတွေကို ရောင်းမစားရဘူး၊ ကိုယ်တတ်မြောက်ထားတဲ့ ပညာ နဲ့ မြွေတွေကို အသုံးပြုစေခိုင်းပြီး သူတစ်ပါးကို ဒုက္ခရောက်အောင် မလုပ်ရဘူး၊ မြွေအလမ္မာယ်ပွဲမှာ အသုံးပြုတဲ့ မြွေတွေကို (၃) နှစ်ပြည့်ရင် တောထဲပြန်လွှတ်ရမယ်၊ နာမကျန်းဖြစ်နေတဲ့ ဒဏ်ရာရနေတဲ့ မြွေတွေကို မြွေအလမ္မာယ်ပွဲမှာ ထည့်သွင်းအသုံးမပြုရဘူး။ ဘယ်လိုလဲ ... ဦးယက္ခ၊ အချက် (၇)ချက်ကို လိုက်နာနိုင်ပါ့မလား။ ကျန်တဲ့အချက်အလက်တွေက သင့်တဲ့အတွက် ချိုမေ မပြောပြတော့ဘူး"

"ဦးဘက်က လိုက်နာနိုင်ပါတယ် ... ကလေးမ။ အဲ ... ဆို"

"ဆက်ပြောပါ ... ဦးယက္ခ"

"ဒီမြွေအလမ္မာယ်ပညာရပ်တွေ သင်ယူနေဆဲ ကာလအတွင်းမှာ ဦး မိသားစုစားဝတ်နေရေး အခက်အခဲက ..."

"ချိုမေ နားလည်ပြီ၊ ရော့ ... ဒီရွှေဒင်္ဂါးပြားလေးကို ထုခွဲရောင်း ရင် ဦးယက္ခရဲ့ မိသားစုစားဝတ်နေရေး အခက်အခဲကို ကာလအတော် ကြာတဲ့အထိ ဖြေရှင်းနိုင်မှာပါ။ အဆင်ပြေရဲ့လား ... ဦးယက္ခ"

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

"အဆင်ပြေပါတယ် ... ကလေးမရယ်"

"ကဲ ... ဦးယက္ခဘက်က အဆင်ပြေတယ်ဆိုရင် ချို့မေဘက် လည်း အဆင်ပြေသွားအောင် ဦးယက္ခဖမ်းထားတဲ့ ပလိုင်းထဲက မြွေ ကို ပြန်လွှတ်ပေးလိုက်ပါ"

"ပြန်လွှတ်ပေးတာကတော့ ... ဟုတ်ပါပြီ၊ ဒါနဲ့ ... ကလေး ဒီမြွေတွေက ဘယ်လိုပတ်သက်နေတာလဲ"

"အချိန်တန်ရင် ချို့မေပြောပြမယ်။ ခုတော့ ... အချိန်ရှိတုန်း မြွေအလမ္မာယ်ပညာရပ် သင်ကြားခြင်း စလိုက်ကြစို့"

ထိုနေ့ကစပြီး ချို့မေက ဦးယက္ခကို မြွေအလမ္မာယ်ပညာရပ် ကို သင်ကြားပေးနေတော့၏။

(မြွေအလမ္မာယ်ပညာရပ်တွေကိုတော့ မတော်မတရား အသုံး ကြမည်စိုးရိမ်၍ မဖော်ပြတော့ပေ။)

✿ ✿ ✿

|၇|

❑

နဂိုတွေ့နေကျနေရာလေးမှာ ချို့မေက ဦးယက္ခကို စောင့် ဒီနေ့က ချို့မေ ဦးယက္ခကို မြွေအလမ္မာယ်ပညာရပ်တွေ သင်ကြား တာ တစ်လတိတိ ပြည့်တဲ့နေ့ပင်။

ဦးယက္ခအနေနဲ့လည်း မြွေအလမ္မာယ်ပညာရပ်တွေကို အ အတန် တတ်မြောက်ကျွမ်းကျင်နေပြီမို့ ချို့မေအနေနဲ့ ပြောသင့်ပြော

ပြောပြီး ပေးအပ်စရာရှိတာ ပေးအပ်လို့၊ သွားစရာရှိတာသွားရတော့မည် ၏။

"ကလေးမ ... ရောက်နေတာ ကြာပြီလား"

ချို့မေ မျှော်နေဆဲမှာပဲ ဦးယက္ခရောက်လာ၏။ ဦးယက္ခရဲ့ တည် ည်ခန့်ညားပြတ်သားတဲ့ မျက်နှာသွင်ပြင်ကို ကြည့်ကာ ဒီတစ်လအတွင်း ရင်းနှီးနှီး ပြောဆိုဆက်ဆံခဲ့တဲ့ ဦးယက္ခရဲ့ ဘဝအကြောင်း၊ အကျင့် ကြွ ကိုယ်ကျင့်တရား၊ ဒါတွေကို ချို့မေက ပြန်လည်စဉ်းစားနေ၏။

"ကလေးမ ... ဘာတွေစဉ်းစားနေတာလဲကွဲ့။ မြွေအလမ္မာယ် ညာရပ်တွေ သင်စရာရှိတာ သင်လေကွယ်"

"သင်စရာ မလိုတော့ဘူး ... ဦးယက္ခ။ ဒီပညာအဆင့်လောက် ဦးယက္ခမြွေအလမ္မာယ် ပြစားလို့ရပြီ"

"ဟေ"

"ဦးယက္ခ"

"ပြောလေ ... ကလေးမ"

"ပစ္စည်းလေးတစ်ခု ချို့မေ၊ ဦးယက္ခကို အပ်ထားချင်တယ်။ ချို့မေ က အခြေအနေအမျိုးမျိုးကြောင့် ဦးယက္ခရဲ့ လက်ထဲမှာထားမှ စိတ် ာမှာပါ။ ကူညီနိုင်ပါ့မလား"

"ဘယ်နှယ့်ပြောလိုက်ပါလိမ့် ကလေးမရယ်၊ ကလေးမက ဦးတို့ သားစုလုံးရဲ့ ကျေးဇူးရှင်ပါ။ ဘယ်လို အရာဝတ္ထုပစ္စည်းမျိုးပဲဖြစ်ဖြစ် အသက်နဲ့လဲပြီး စောင့်ရှောက်ထားပါ့မယ် ကလေးမရယ်"

"ဒီစကား ကြားရတာ ချို့မေ၊ အရမ်းဝမ်းသာတာပဲ ဦးယက္ခရယ်။ ားလိုလို့ အရိုးတောင်းတယ်လို့ပဲ ဆိုချင်ဆို၊ အကျိုးလိုလို့ ညောင်ပင် ောင်းလို့ပဲ ပြောချင်ပြော၊ ဒီပစ္စည်းလေးကို ဦးယက္ခရဲ့ လက်ထဲမှာ ချင်လို့ ဦးယက္ခကို ချို့မေ ကူညီနေတာပါ"

"ဒါနဲ့ ... ကလေးမ၊ ဦးရဲ့လက်ထဲမှာထားမှ စိတ်ချရမယ်ဆိုတဲ့ ည်းက ဘယ်လိုပစ္စည်းမျိုးလဲကွဲ့"

"ပြည်တန်ပတ္တမြားကြီးရှိပြီး အစွမ်းသိဒ္ဓိနဲ့ ပြည့်စုံတဲ့ မြွေပတ္တမြားပါ ကွ"

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

"ဟော . . . မြေရုပ်ထု၊ ဟုတ်လား . . ."

"ဟုတ်တယ် . . . ဦးယက္ခ၊ အဲဒီ မြေရုပ်ထုကို ဦးယက္ခလက် အပ်ထားပါရစေ။ ချိုမေကတော့ အကြောင်းအမျိုးမျိုးကြောင့် ဒီနေ့ပဲ ထ တစ်နေရာကို ထွက်သွားရလိမ့်မယ်။ တစ်ချိန်ကျရင် ဒီမြေရုပ်ကို ပြန်လာယူမှာပါ။ ဒါပေမဲ့ . . . အဲဒီအချိန်ရောက်ဖို့အတွက် (၅)နှစ်ကြာ ကြာမယ်။ (၁၀)နှစ်လည်း ကြာချင်ကြာလိမ့်မယ်။

"ရော့ . . . ဦးယက္ခ၊ ဒီမြေရုပ်ထုကို သေချာထိန်းသိမ်း ရှောက်ပါနော်။ ချိုမေ သင်ပေးတဲ့မြေအလမ္မာယ်ပညာရပ်တွေကို ကောင်း အသုံးချပါ။ ချိုမေမှာတာတွေလည်း မမေ့ပါနဲ့။ ကဲ . . . ချိုမေ သွားပြီ မကုန်သေးရင် ပြန်ဆုံကြတာပေါ့"

ဟု ဆိုကာ ချိုမေက ထွက်ခွာသွားတော့၏။ ထိုနေ့ကစပြီး ဒီ ဒီအချိန်ထိ ဦးယက္ခနဲ့ ချိုမေပြန်မတွေ့ကြတော့ပေ။

"ဒါဆို . . . အဲဒီနေ့ကစပြီး ဒီနေ့ထိ အဖေနဲ့ အဲဒီမိန်းက ပြန်မတွေ့ကြတော့ဘူးဆိုပါတော့"

"ဟုတ်တယ် . . . ငါ့သား၊ အဲဒီမိန်းကလေးက အဖေ့ရဲ့ ရှင်ပဲ။ ဒါကြောင့် . . . မြေရုပ်ထုကို ဘယ်သူမှပေးလို့မဖြစ်ဘူး။ အဲ ကလေး ပြန်ရောက်လာရင် သူ့လက်ထဲ မြေရုပ်ထုကို ပြန်ထည့်ရမှာ"

"ကျေးဇူးရှင်လို့ မသတ်မှတ်နိုင်ပါဘူး အဖေ၊ သူက အကျိုး အကြောင်းပြတာပါ"

သား . . . သူရရဲ့ စကားကြောင့် ဦးယက္ခက ခေါင်းခါယမ်း ၏။

"မဟုတ်သေးဘူး . . . သား၊ သား အထင်မှားနေပြီ။ အဲဒီက မက အကျိုးလိုလို့ အကြောင်းရှာတာမှန်ပေမဲ့ သူ သိမ်းခိုင်းလို့ သိမ်း ကံ မြေရုပ်ထုလေးတစ်ရုပ်တည်းရယ်။ သူ သင်ပေးလိုက်တဲ့ မြေအလ ပညာရပ်ကြောင့် အဖေတို့ တစ်မိသားစုလုံး အဆင်ပြေပြေ စားသော ထိုင်နိုင်တာ သားအမြင်ပဲ မဟုတ်လား။

သူ သင်ပေးတဲ့ပညာနဲ့ အဖေတို့ရပ်တည်နေတာ သားတစ်သက် ပြီ။ နောက်ပြီး သားကလည်း မြေအလမ္မာယ်ပညာရပ်တွေ သင်ယူနေတာ ဆိုတော့ အဲဒီကလေးမက သားရဲ့ဆရာနော်။ ကိုယ့်ရဲ့ဆရာ ထမင်းရှင်၊ င်းရှင်၊ ကျေးဇူးရှင်ကို မမေ့ဖြစ်မှားကောင်းဘူး သားရဲ့"

သားဖြစ်သူ နားလည်အောင် ဦးယက္ခက ရှင်းပြလိုက်ပြီး အနား ထွက်သွားတော့၏။ ကျန်ရစ်ခဲ့တဲ့ သူရရဲ့ အတွေးမှာတော့ ဖခင် ယက္ခပြောပြတဲ့ မြေရုပ်ထုရဲ့ပိုင်ရှင် မြေဘုရင်မနဲ့ သူနဲ့ တောနက်ထဲမှာ တွေ့ခဲ့တဲ့ ချိုမေ၊ ဘယ်သူက ပိုတော်မလဲဆိုတာကိုပါ။

✿ ✿ ✿

[၈]

❑

သူရက ဓားနဲ့ပလိုင်းကို ကောက်လွယ်လိုက်ရင်းနှင့် . . .

"အဖေ . . . ပြီးပြီလား။ သွားကြစို့ . . . ဒီနေ့တောထဲမှာ အရှည် င်တွေ ဖမ်းရမှာလေ"

ဟု လောဆော်လိုက်၏။

"လာပြီ . . . သားရယ်"

ဟု ဆိုကာ ဦးယက္ခတို့ သားအဖနှစ်ယောက်သား နေအိမ်မှ ထွက် ခဲ့တော့၏။ ဒီနေ့က မြေအလမ္မာယ်ပြပွဲ နားရက်ဖြစ်တာမို့ ပြပွဲမှာ အသုံး မြေတွေကို ရှာဖွေဖမ်းခေါ်ရန်အတွက် တောထဲဝင်လာခြင်း ဖြစ်၏။

"အဖေ . . . ဟို . . . ဟိုမှာ"

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

"အဖေ ... မြင်တယ်"

သူရ လက်ညှိုးထိုးပြရာ နေရာမှာ အရှည်ကောင်ကြီးကို ဦးယ
လည်း လှမ်းမြင်ပါ၏။ ဒါကြောင့်လည်း အရှည်ကောင်ကို ဖမ်းရန်ပြင်
လိုက်၏။

"အဖေ ... ဒီအရှည်ကောင်ကြီးက အကောင်ကြီးသလို
လည်းလျင်တယ်နော်"

"အေးကွာ ... ဒီအကောင်ကြီးကို ဖမ်းရတာ၊ အဖေ
တောင် ထွက်လာပြီ"

"အကောင်ကြီးကို မရ၊ ရအောင် ဖမ်းရမယ်။ ဒီအကောင်ကြီး
ပွဲထုတ်ရင် ပွဲလှသွားမှာ အသေအချာပဲ"

"ဟုတ်လိုက်လေ သားရယ်၊ ဒါကြောင့်လည်း အဖေက ဒီအ
ကြီးကို အမိဖမ်းနေတာကွ။ ကဲ ... အဖေ ဖမ်းလိုက်ဦးမယ်။ ဖမ်းပုံဖမ်း
ကို သေချာကြည့်"

"ဟုတ်ကဲ့ ... အဖေ"

အရှယ်ကောင်း မြွေဟောက်ထီးကြီးမို့ ပါးရည်နားရည်ရှိကာ
တစ်ကောင်မို့ ဦးယက္ခရဲ့ အဖမ်းအဆီးကို ကောင်းစွာရှောင်တိမ်း
တစ်ကြိမ်မှာ ဦးယက္ခက မြွေထီးကြီးရဲ့ အမြီးကို လှမ်းအဆွဲ ဒေါသထွ
တဲ့ မြွေက ဦးခေါင်းပြန်လှည့်ကာ နီးရာဦးယက္ခရဲ့ ခြေကျင်းဝတ်ကို
ပေါက်လိုက်ပြီး ဘေးနားကချုံကြားထဲ ရှောခဲနဲ့ဝင်သွားတော့၏။

"ရှီး"

"ဖြီး"

"အား"

"အဖေ"

"အား ... ကျွတ်ကျွတ်"

"တောက် ... ဒီမြွေတော့ကွာ"

ဟု ဆိုရင်း သူရက ဓားဆွဲကာ ဦးယက္ခကို ပေါက်သွား
ကို ရှာဖွေတော့၏။ လျင်လိုက်တဲ့မြွေ၊ အရိပ်အယောင်တောင်

"သား ... သူရ"

"အဖေ"

ဦးယက္ခ ခေါ်သံကြားမှ သူရလည်း ဖခင်ဘေးနားပြန်ရောက်လာ
၏။ မြွေဆိပ်က ပြင်း၏။ ချက်ချင်းပင် ပိုးထိထားတဲ့ ဘယ်ဘက်ခြေကျင်း
ဝတ်ကနေ ဒူးခေါင်းထိ ညိုပုပ်လာ၏။

"သားဆေး ... ဆေးလွယ်အိတ်"

"ဟုတ် ... ဟုတ်ကဲ့ အဖေ"

ဆေးလွယ်အိတ်ကို မွှေနှောက်ပြီး မြွေဆိပ်ဖြေဆေးကို ရှာဖွေလိုက်
၏။ ဖြေဆေးဘူးကို တွေ့သည်နှင့် ဖြေဆေးအနည်းငယ်ကို ဒဏ်ရာပေါ်
ဖူးပေးလိုက်၏။ လက်နှင့် ဖိသိပ်လိုက်ရင် အာရုံကြောတွေ ပျက်စီးသွားမှာ
စိုးရိမ်ရ၏။

ကြည့်နေရင်းနှင့်ပင် ဖြေဆေးက အဆိပ်ကို နိုင်နင်းပုံမပေါ်။ အညို
ရောင်တည်းတွေက ပေါင်ရင်းထိတက်လာသလို ဦးယက္ခရဲ့ နှုတ်ခမ်းတွေလည်း
ညိုမှိန်းလာ၏။

"သား"

"အဖေ ... အဖေ"

"အဖေ မရတော့ဘူး ထင်တယ်ကွာ"

သူရ ရင်ထဲ မီးတောက်လာ၏။ ကိုးကွယ်စရာ မိဘဆိုလို့ ဖခင်
တစ်ယောက်တည်းသာရှိတဲ့ဘဝမှာ ဖခင်သာတစ်ခုခုဖြစ်သွားရင်တော့ သူရ
ဘဝက ပျက်စီးသွားနိုင်၏။

"အဖေ ..."

သူရ ဖခင်ဖြစ်သူကို ခေါ်ကြည့်၏။ မထူး။ ဦးယက္ခပြန်မထူးနိုင်
တော့။ ပိုးထိထားတဲ့ အရှိန်ကြောင့် မေ့မြောနေ၏။ သူရ ယောကျ်ားတန်မဲ့
ငိုချည်ပိုင်းနေရပါပြီ။ အညိုအပုပ်တွေက ခါးအထိတက်လာ၏။ တစ်ကိုယ်
လုံး ညိုပုပ်လာရင်တော့ ဦးယက္ခကိုပစ်ရတော့မည်သာ ဖြစ်၏။

"သူရ"

ခေါ်သံကြောင့် လှည့်ကြည့်လိုက်၏။

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

"ဟင် . . . ချိုမေ"

ချိုမေကို မမျှော်လင့်ဘဲ တွေ့မြင်လိုက်ရတာမို့ သူ့ရ အံ့ဩသွား၏။ သူရရဲ့ မျက်ရည်ဝိုင်းနေတဲ့ အမူအရာက တစ်မျိုးဖြစ်နေတာမို့ ချိုမေရဲ့ အကြည့်တွေက ဦးယက္ခထံ ကျရောက်သွား၏။ ဦးယက္ခကို မြင်သည်နှင့် သူရရဲ့ အနေအထားကို ချိုမေရိပ်မိလိုက်၏။ လူ့အသက်က အရေးကြီးနေတာမို့ ရှည်ရှည်ဝေးဝေးတွေးမနေဘဲ မြွေကြီးကို လှမ်းခေါ်လိုက်၏။

အနား ရောက်လာတဲ့ မြွေဟောက်ကြီးက နက်ပြောင်စိုလက်နေ ကာ အရှည်က (၅)ပေကျော်ကျော် အရွယ်ကောင်း မြွေထီးကြီးဖြစ်နေ၏။ မြွေကြီးက သူ့ရဲ့ သေးငယ်ကျဉ်းမြောင်းတဲ့ မျက်ဝန်းသေးသေးလေးတွေနဲ့ ချိုမေကို စိုက်ကြည့်နေ၏။ သူရရဲ့ အာရုံက ဖခင်ထံကနေ ချိုမေနဲ့မြွေကြီး တို့ဆီ ပြောင်းသွား၏။

"ဦးယက္ခ ခန္ဓာကိုယ်ထဲ ရောက်နေတဲ့ နင့်ရဲ့အဆိပ်တွေကို ပြန် စုပ်ယူလိုက်ပါ"

စက္ကန့်ပိုင်း အတော်ကြာတဲ့အထိ ချိုမေနဲ့ မြွေကြီးရဲ့မျက်ဝန်း အကြည့်တွေက မလွဲသေး။ ခဏအကြာမှာတော့ ချိုမေရဲ့ ဆန္ဒအတိုင်း မြွေကြီးက ဦးယက္ခရဲ့ ဘယ်ဘက်ခြေကျင်းဝတ် အစွယ်ရာနေရာမှတစ်ဆင့် သူ့ရဲ့ ပါးစပ်နဲ့တော့ကာ မြွေဆိပ်တွေကို ပြန်လည်စုပ်ယူလိုက်၏။

စုပ်ယူနေဆဲမှာပဲ ဦးယက္ခရဲ့ ခန္ဓာကိုယ့်ပေါ်မှ အညိုအမည်းရောင် ခါးကနေတစ်ဆင့် အဆင့်ဆင့်ကျပြီး နောက်ဆုံး ဘာအဆိပ်အတောက်မှ မရှိတော့ပေ။ မြွေကြီးလည်း သူ့တာဝန်ပြီးပြီမို့ လာရာလမ်းအတိုင်း ပျောက် ခွာသွားတော့၏။ အဆိပ်တွေလည်း ပြေပျောက်သွားပြီမို့ စက္ကန့်ပိုင်းပဲ ဦးယက္ခ ထထိုင်နိုင်တော့၏။

❀ ❀ ❀

[၉]

❑

သူရမင်းထွန်း သူ့အဖေ ဦးယက္ခကို လှမ်းဖက်ကာ ဝမ်းအသာကြီး ဘုံရသွား၏။

"ဖေဖေ . . . ဖေဖေ သတိရပြီနော်"

ဦးယက္ခတို့ သားအဖနှစ်ယောက်ရဲ့အပျော်တွေက ချိုမေထံ ကူးစက် ၏။ ရုတ်တရက် ဦးယက္ခက ချိုမေကို တွေ့မြင်လိုက်သည်နှင့် . . .

"ဟင် . . . ကလေးမ၊ မင်း . . . မင်း ချို့မေ မဟုတ်လား"

ဟု ဝမ်းသာအားရ နှုတ်ဆက်လိုက်၏။ ချိုမေက ပြုံးပြကာ ခေါင်း ညိတ်လိုက်၏။ ကြားထဲက သူရမှာ အံ့ဩရပါပြီ။ ဖခင်ဖြစ်သူနှင့် ချိုမေတို့ ကြားက မိတ်ဟောင်းဆွေဟောင်းတွေအတိုင်းပင်။

"အဖေ . . . အဖေက ချိုမေကို သိနေတယ်ဟုတ်လား။ ဘယ် တုန်းက သိတာလဲ၊ ဘယ်လိုလုပ်ပြီး သိနေတာလဲ"

"သိရုံတင် ဘယ်ကမလဲကွာ၊ ရင်းနှီးတဲ့ မိတ်ဆွေဟောင်းတွေ ။ အဖေနဲ့ချိုမေက ဟိုးလွန်ခဲ့တဲ့ (၈)နှစ်လောက်ကတည်းက ခင်မင် နေကြတာကွ"

"ဟင်"

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

"ဟုတ်တယ် ...သား၊ သားကို အဖေပြောပြခဲ့တဲ့ အဖေ့ မြွေအလမ္မာယ် ပညာရပ်တွေ သင်ကြားပေးခဲ့တဲ့ ကလေးမက ချို့မေ ပဲသား"

"ဗျာ"

သူရအနေနဲ့ အံ့ဩမှုတွေက တစ်ခုပြီးတစ်ခု။

"အဖေ"

"ပြောလေ ...သား"

"တောနက်ထဲမှာ သားကိုမြွေလက်ဆောင်ပေးခဲ့တဲ့ မိန်းကလေး က ချို့မေပဲလေ"

"ဟေ"

"သား ...အဖေ ဘယ်လိုလုပ်ပြီး သက်သာလာတာလဲ ဖြေဆေးကြောင့်တော့ ဟုတ်မယ်မထင်ဘူး"

ဦးယက္ခက ဖြေဆေးဘူးကို ကိုင်ကာပြောလိုက်၏။ ဦးယက္ခ စကားကြောင့် သူရက ချို့မေဘက် လှည့်ကြည့်လိုက်၏။

"ဦးယက္ခ ..."

"ပြော ...ကလေးမ"

ဦးယက္ခကတော့ သူ့ရဲ့ ဝသီအတိုင်းသာ ချို့မေကို ကလေး ခေါ်ဝေါ်လိုက်၏။

"ပိုးထိလူနာတွေကို ဆေးမမီ၊ ဆေးမတိုးတော့ပေမဲ့ မြွေ ပြီး လူနာအသက်ပြန်ရှင်လာနိုင်မဲ့ နည်းလမ်းကို သိလား"

"ကလေးမ ...သိရင် ပြောပြပါဦး"

"မြွေဘုရင်မ ...ကိုယ်တိုင် ကိုက်တဲ့မြွေကိုခေါ်ပြီး အဆိပ် ပြန်စုပ်ခိုင်းတဲ့ နည်းလမ်းလေ"

"ဟင်"

"ဟာ"

ဦးယက္ခနဲ့ သူရတစ်ယောက်မျက်နှာတစ်ယောက် ကြည့်လိုက် ၏။

"ကလေးမ ပြောတဲ့ ကိုက်တဲ့မြွေကို ပြန်ခေါ်ပြီး အဆိပ်တွေစုပ် တဲ့နည်းလမ်းကို ကြားဖူးနားဝတော့ရှိပါရဲ့။ ဒါပေမဲ့ ...လက်တွေ့မှာ တစ်ခါမှမကြုံဖူးဘူးကွဲ့။ ပြီးတော့ ...ပြောသလောက်လည်း လွယ် လား ...ကလေးမရဲ့"

"လွယ် မလွယ်တော့မသိဘူး အဖေ၊ သားတော့ လက်တွေ့ကြုံ ခဲ့ပြီ၊ အဲဒီနည်းလမ်းနဲ့ပဲ အဖေ့အသက်ကို ချို့မေ ကယ်ခဲ့တာ"

"ဟင်"

"ဦးယက္ခ"

"ပြော ...ကလေးမ"

"မုဆိုးအလုပ်နဲ့ အသက်မွေးတဲ့သူကလည်း တောကောင်တွေရဲ့ က်လိုက်လံ ဖမ်းဆီးသတ်ဖြတ်နေရင်းနဲ့ နောက်ဆုံးတော့လည်း တော င်တွေရဲ့ လက်ချက်ကြောင့် အသက်သေဆုံးရတာပါပဲ။ ရေမုဆိုးတွေ း ပင်လယ်ပြင်မှာပဲ သေကျေပျက်စီးရသလို၊ မြွေအလမ္မာယ်သမား လည်း မြွေအလမ္မာယ်ပြပွဲမှာ အသုံးပြုစေခိုင်းတဲ့ မြွေတွေကြောင့်ပဲ က်သေဆုံးရတယ်။ နောက်ဆို သတိထားပေါ့"

ဒါနဲ့ ဒီရွာထဲမှာ ဦးယက္ခလိုပဲ မြွေအလမ္မာယ်ပြစားတဲ့ မိန်းကလေး ယောက်ရှိသေးတယ်လေ။ သူ့နာမည်ကလည်း ချို့မေလိုပဲ ချို့မေဝင်း

"ဟင်"

"ဒါ ...ဒါဆို ချို့မေက ..."

ဦးယက္ခနဲ့ သူရ တစ်စုံတစ်ခုကို ရိပ်မိလိုက်၏။

"ဒါနဲ့ ...ကလေးမ၊ မင်း အခုလာတာ ဦးဆီမှာ အပ်ထားတဲ့ ထုကို လာယူတာမဟုတ်လား။ ဦး သေချာသိမ်းထားတယ်၊ မြန်မြန် ယူသွားပါကလေးမ။ နို့မဟုတ်ရင် ဒီမြွေရုပ်ထုက မသမာသူတွေရဲ့ ရောက်သွားနိုင်လို့ စိုးရိမ်ရတယ်ကွဲ့"

"မြွေအလမ္မာယ်သမားဦးဒေဝတို့ လူဆိုးလူမိုက်တစ်စုက ဒီအရုပ် ခြေရာခံနိုင်တာကိုး"

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

"ဟင်"

"ဒါတွေ ... မင်းသိတယ်၊ ဟုတ်လား ... ကလေးမ"

"အခု ... ချိုမေရောက်လာတာ မြေရုပ်ထုပ်ကို လာယူ
ပါတယ်။ ဒါပေမဲ့ ... အခုမဟုတ်သေးဘူး။ နောက်ရက်မှ။ ကဲ ချိုမေ
သွားစရာလေးရှိလို့ ခွင့်ပြုပါဦး"

ပြောပြီးသည်နှင့် နောက်ပြန်လှည့်မကြည့်ဘဲ ချိုမေကာ ထွ
သွားတော့၏။

✿ ✿ ✿

| ၁၀ |

❑

မြေဆရာဆိုတာက အများအားဖြင့် အင်း၊ အိုင်၊ လက်ဖွဲ့၊ အ
တွေနှင့် ပတ်သက်နေကြရသည်။ အထူးသဖြင့် ပယောဂနွယ်
သည်။

ပယောဂဆရာတွေထဲမှာလည်း အထက်လမ်း၊ အောက်လ
နှစ်မျိုးရှိနေ၏။

ဘဝအကျိုးပေးကြောင့် (၃၁) ဘုံ၌ တိရစ္ဆာန်ဘုံဘဝကျ
သော မြွေများကို အနိုင်အထက်ခိုင်းစေကာ မိမိဘဝကြီးပွားချမ်း
အတွက် စီးပွားဖြစ်လိုင်း လိုက်နေကြသူများနှင့် သတ္တဝါများကို
ရန် အထက်လမ်းလိုက်နေသော ဆရာဂိုဏ်းတွေလည်း ရှိနေ၏

ချိုမေလို မြွေဆရာမလေးက အဘိုးဘဘုန်းတော်ကြီး
သက်ပညာယူပြီး သတ္တဝါများ ကယ်တင်သာသနာပြုနေသလို ဦး

ကျိုးစီးပွားဖြစ်ထွန်းရေးတစ်ခုတည်းအတွက်ကြည့်ပြီး အလုပ်လုပ်နေ
သာ ... က်လမ်းမြေဆရာများလည်း ရှိနေ၏။

ဦးဒေဝသည် ဦးယက္ခအား ချိန်းဆိုခြိမ်းခြောက်ထားသည့် ရက်
ကို သူ၏ စခန်းတွင် စတည်းချပြီး တပည့်လက်သားများနှင့် စောင့်နေ
အပည့်တစ်ဦးဖြစ်သော 'ဆိုင်းနွယ်' နှင့် တိုင်ပင် ဆွေးနွေးနေမိသည်။

"ဆရာကြီး ခင်ဗျား ...."

"ဘာလဲကွ ... ဆိုင်းနွယ်"

"ဦးယက္ခ လက်ထဲရောက်နေတယ်ဆိုတဲ့ မြေရုပ်တုက တကယ့်
ဉာန်ပတ္တမြားကြီးရှိတဲ့ မြေရုပ်ထုလားဟင်"

"ဘာဖြစ်လို့လဲကွ"

"တော်ကြာ အရင်ကလိုမျိုး မြေရုပ်ထုအတုတွေနဲ့ မှားနေမှာစိုး
ဆရာကြီး"

"မမှားနိုင်ပါဘူး ...ငါ သေသေချာချာ လေ့လာပြီးသတင်း
အလက်တွေ စုဆောင်းပြီးသားပါ"

"ဆရာကြီးက မမှားနိုင်ပါဘူးဆိုရင် ပြီးတာပါပဲ။ ဒါပေမဲ့ မြေရုပ်
ဦးယက္ခဆီရောက်နေတာကော ကျိန်းသေလို့လား"

"ကျိန်းသေပါတယ်ကွာ။ အဲဒီမြေရုပ်ထုကို ရရင် ငါတို့ ဒီတစ်သက်
သွားပြီ"

"ဆရာကြီးက ဘယ်လိုနည်းနဲ့ရအောင် ယူမှာလဲ"

"ပထမတော့ အနုနည်းနဲ့ပေါ့ကွာ၊ အနုနည်းနဲ့မရရင် အကြမ်း
ပေါ့ကွာ။ ဦးယက္ခကို ပေးထားတဲ့ ရက်ချိန်းတစ်ပတ်ဆိုတာ မနက်
င် ပြည့်ပြီကွ။ တို့ဘက်က အဆင်သင့်ဖြစ်နေအောင် တို့ လူတွေနဲ့
တွေကို အဆင်သင့်ဖြစ်နေပစေ ... ဆိုင်းနွယ်"

"ဟုတ် ... ဟုတ်ကဲ့ ဆရာကြီး"

✿ ✿ ✿

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

| ၁၁ |

❑

အတ္တသမားအောက်လမ်းဆရာ ဦးဒေဝ၏ အစီအစဉ်ကို
သော်လည်း သမာဒေဝ နတ်ကောင်းနတ်မြတ်များ၏ လှုံ့ဆော်မှု
ချိုမေ မြွေဆရာကြီး ဦးယက္ခထံ ရောက်လာခဲ့သည်။

"သြော် . . . ချိုမေ ရောက်လာပြီကိုး"

ချိုမေတို့အနားသို့ သူရမင်းထွန်းပါ ရောက်လာ၏။

"ချိုမေက မြွေရုပ်ထုကို လာယူတာလား"

"အင်း"

"ဟုတ်တယ် . . . သား၊ အဖေလည်း ဒီမြွေရုပ်ထုကို
စောင့်ရှောက်လာတာကြာပြီဆိုတော့ မြွေရုပ်ထုရဲ့ နဂိုမူလပိုင်ရှင်
ချိုမေ့လက်ထဲကို ပြန်လွှဲပေးရမှာပဲ့။ ခဏစောင့်နော် ချိုမေ။ ဦး
တက်ပြီး မြွေရုပ်ထုကို သွားယူလိုက်ဦးမယ်"

"ဟုတ်ကဲ့"

အိမ်ရှေ့ကွပ်ပျစ်လေးပေါ်မှာတော့ ချိုမေနဲ့သူရ နှစ်ယော
သာ။

"ချိုမေ"

"ဟင်"

သူရဘက်က အရင်စကား စလိုက်၏။

"မြွေရုပ်ထုကို ရတာနဲ့ ချက်ချင်းပြန်မှာလားဟင်"

"အင်း"

သူရ ဘာဆက်ပြောရမှန်းပင် မသိတော့။ ချိုမေ့ မျက်နှာကိုသာ စေ့စေ့စိုက်ကြည့်နေ၏။ သူရရဲ့ အစိပ္ပာယ်ဖော်ရခက်တဲ့ မျက်ဝန်းအကြည့်တွေကို ချိုမေ မသိချင်ယောင်သာ ဆောင်နေလိုက်၏။

"ရော့ . . . ချိုမေ၊ ဒီမှာ မြွေရုပ်ထု"

ဦးယက္ခပေးတဲ့ မြွေရုပ်ထုကို ချိုမေလှမ်းယူကာ ပြန်ရန်ဟန်ပြင်လိုက်၏။

"နေပါဦး . . . ချိုမေရယ်၊ ပြန်တော့မလို့လား"

"ရောက်တုန်းရောက်ခိုက် ခဏတဖြုတ်တော့ နေပါဦး . . . သမီးချိုမေရယ်"

"ဟုတ်သားပဲ . . . ခဏတဖြုတ်တော့နေဦးမှပေါ့ ချိုမေရဲ့။ သွားချင်သပဆိုရင်လည်း မင်းလက်ထဲက မြွေရုပ်ထုကို ငါ့လက်ထဲအပ်ပြီးမှ သွားပေါ့ . . . မဟုတ်ဘူးလား"

"ဟင်"

"ဟာ"

"ဦးဒေဝ"

ဦးဒေဝက တပည့် အင်အားကောင်းကောင်းနဲ့ လက်နက်အပြည့်အစုံနဲ့သာ ရောက်ချလာ၏။ ဦးဒေဝ၏စကားကို ချိုမေက ဂရုမစိုက်၊ ပြန်ရန်ခြေလှမ်းပြင်လိုက်၏။ ဦးဒေဝက ချိုမေရဲ့ရှေ့မှ ပိတ်ရပ်လိုက်ပြီး . . .

"ချိုမေ . . . မင်း ငါ့စကားကို နားမလည်ဘူးထင်တယ်။ မင်းသွားမယ်ဆို မြွေရုပ်ထုကို ထားခဲ့ပြီး သွားနိုင်တယ်။ ဒီလိုမှမဟုတ်ရင်တော့ ဒီနေရာကနေ ခြေတစ်လှမ်းမှ ရွှေ့ဖို့စိတ်မကူးနဲ့"

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

ဟု အပြတ်ခြိမ်းခြောက်လိုက်၏။ ချိုမေက ခြိမ်းခြောက်တိုင်းကြောက်တတ်တဲ့ လူစားမျိုးမှမဟုတ်တာ။ ဦးဒေဝကို ဂရုမစိုက်၊ ရှေ့ဆက်ခြေတစ်လှမ်းတိုးလိုက်၏။

''ချိုမေ . . . ဒီမှာ မြင်လား''

''ဦးဒေဝ . . . ရှင် အတော်ယုတ်မာတဲ့လူပဲ''

''ဦးဒေဝ ခင်ဗျားကြီး . . . တောက်''

''ဒေဝ . . . မင်း . . . မင်း''

ဦးဒေဝ၏ တပည့်များက ဦးယက္ခတို့သားအဖကို ဖမ်းချုပ်ကာ ချိုမေ့ကို အကြပ်ကိုင်တော့၏။ ချိုမေလက်ထဲက ငွေရုပ်ထုကို ကျစ်ကျစ်ပါအောင် ဆုပ်ကိုင်လိုက်၏။ ငွေရုပ်ထုကို လူဆိုးသူခိုးတွေ လက်ထဲတော့ ဘယ်နည်းနဲ့မှ မထည့်နိုင်ပေ။ ဒါပေမဲ့လည်း ဦးယက္ခတို့သားအဖက ဓားစာခံတွေ ဖြစ်နေတာမို့ ငွေရုပ်ထုကို ဦးဒေဝထံပေးရန် ချိုမေ ဆုံးဖြတ်လိုက်၏။

''ချိုမေ . . . ငွေရုပ်ထုကို မပေးနဲ့''

''ဟုတ်တယ် . . . ချိုမေ၊ မင်း မပေးချင်တဲ့ ငွေရုပ်ထုကို မပေးပါနဲ့။ ဦးတို့ကို မငဲ့ပါနဲ့''

ဦးယက္ခသည် ချိုမေမှာ မိမိ၏ အသက်သခင်ကျေးဇူးရှင်မို့ ဦးဒေဝ တပည့်တွေ ချုပ်နှောင်ထားသည့်ကြားက ရုန်းထွက်၍ တိုက်ခိုက်သည်။

သူရမင်းထွန်းကလည်း သူ့နည်းတူ တုံ့ပြန်တိုက်ခိုက်သည်။

သို့သော် တစ်ယောက်နှင့် အများဖြစ်နေ၍ ဦးယက္ခနှင့် သူရမင်းထွန်းတို့သားအဖ အရှုံးပေး ကြရ၏။

''ချိုမေ''

''ငွေရုပ်ထုကို ချိုမေပေးမယ်''

ချိုမေက လက်ထဲမှ ငွေရုပ်ထုကို ဦးဒေဝထံ လွှဲပေးလိုက်၏။ ဦးဒေဝက ငွေရုပ်ထုကို ဖင်ပြန်ခေါင်းပြန် ပြန်ကြည့်ကာ လည်ရစ်က ဝက်ခလုတ်ကို လှည့်ဖွင့်လိုက်တော့၏။

''ဟင်''

''ဟာ''

''ဒါ . . . ဒါတွေက''

ငွေရုပ်ထုထဲက ထွက်ကျလာတာက ပြည်တန်ပတ္တမြားကြီးမဟုတ်ပဲ အဆိပ်ပြင်းထန်လွန်းတဲ့ ငွေဟောက်ဖြူလေးတွေ ဖြစ်နေ၏။ ထိုငွေဖြူလေးတွေက နီးရာဦးဒေဝရဲ့လက်ကို ဝိုင်းအုံကိုက်ခဲလိုက်တော့၏။

''နှီး''

''ဖြီး''

''အား''

ဦးဒေဝက ကြောက်လန့်တကြားနဲ့သာ ငွေဖြူလေးတွေကို ခါထုတ်လိုက်၏။ လွင့်စင်ထွက်သွားတဲ့ ငွေဖြူလေးတွေ ဦးဒေဝတို့တစ်ဖွဲ့လုံးကို လိုက်လံကိုက်ခဲပေါက်သတ်လိုက်တော့၏။ အော်သံပင်မထွက်၊ ဦးဒေဝတို့ လူဆိုးလူမိုက်အားလုံး ငွေဆိပ်တက်ကာ မရှူမလှသေဆုံးသွားကြတော့၏။ ဦးဒေဝလက်ထဲက ငွေရုပ်ထုကို ချိုမေ ပြန်ယူလိုက်၏။ ချိုမေ့အကြောင်းသိပြီးသားမို့ ဦးယက္ခနဲ့ သူရက ထူးပြီး မစိုးရိမ်တော့ပေ။

''ဦးယက္ခ . . .''

''ဟင်''

''ငွေရုပ်ထုထဲက ပတ္တမြားကြီးကို မြင်ဖူးလားဟင်''

''မမြင်ဖူးပါဘူးကွယ်''

''ဒီမှာကြည့် . . .''

ဟုဆိုကာ ကွမ်းသီးလုံးခန့်အရွယ်၊ နီရဲစိုလက်နေတဲ့ ပြည်တန်ပတ္တမြားကြီးကို ဦးယက္ခတို့ သားအဖ မြင်ဖူးအောင် ထုတ်ပြလိုက်၏။ နေရောင်အောက်မှာ ပတ္တမြားကြီးရဲ့အရောင်က တလက်လက်တောက်ပနေ၏။

''ချိုမေ''

''ပြောလေ''

''ဒီပတ္တမြားက ဘယ်ကနေ ဘယ်လိုရောက်လာတာလဲ''

''အစကတည်းက ဒီငွေရုပ်ထုထဲမှာ ရှိပါတယ်''

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

"ဟင် . . . ဒါ . . . ဒါဆို"

သူရရဲ့ အတွေးကို ချိုမေက ခေါင်းညိတ်ထောက်ခံလိုက်၏။

"ဟုတ်တယ် . . . သူရ၊ ဦးဒေဝက မထိုက်လို့၊ မမြင်သင့်လို့ မမြင်ခဲ့ရဘူး။ ဒီပတ္တမြားကြီးကို ဦးဒေဝရသွားလည်း သူ့ကိုယ်ကျိုးအတွက်ပဲ တစ်ဖက်နိုင်ငံကို ရောင်းစားမှာ၊ အမျိုးဘာသာ၊ သာသနာအတွက် အသုံးပြုမှာ မဟုတ်ဘူး"

ဒါပဲ ပြောပြီး ချိုမေက ပတ္တမြားကြီးကို မြေဖြူလေးတွေနှင့်အ[illegible] မြေရုပ်ထုထဲ ပြန်ထည့်ကာ လည်ပင်းက လည်ရစ်လျှို့ဝှက်ခလုတ်[illegible] ပြန်ပိတ်လိုက်တော့၏။

"ကဲ . . . ကိစ္စတွေလည်း အားလုံးပြီးပြီဆိုတော့ ချိုမေ ပြန်[illegible] မယ်"

"ချိုမေ"

"ဟင်"

"ချိုမေ ကိုယ့်ဆီကို ပြန်လာဦးမှာလားဟင်"

သူရနဲ့ ချိုမေ တစ်ယောက်မျက်နှာတစ်ယောက် ကြည့်မိ[illegible] ထို့နောက်မှာတော့ ချိုမေက နှစ်ခြိုက်သဘောကျစွာ ပြုံးလိုက်ရင်း . . .

"ချိုမေတို့ ပထမဦးဆုံးတွေ့တဲ့နေ့၊ ချိုမေပြောခဲ့တာ မှတ်မိ[illegible] မဟုတ်လား။ ချိုမေ လွှတ်ပေးလိုက်တဲ့ အကောင်ကြီးကို သူရ ပြန်[illegible] တဲ့ တစ်နေ့ ချိုမေ ပြန်လာခဲ့မယ်"

ဟုပြောပြီး အဝေးတစ်နေရာသို့ ထွက်ခွာသွားတော့၏။

✿ ✿ ✿

[၁၂]

❑

ချိုမေ ထွက်ခွာသွားပြီးနောက် သူရမင်းထွန်း၏ ရင်ထဲမှာ 'ဟာ' [illegible]ျန်ရစ်ခဲ့လေပြီ။

ဦးယက္ခသည် အသက်အရွယ်ကြီးရင့်ပြီဖြစ်၍ သားဖြစ်သူ သူရ[illegible]ွန်းအား သူတတ်ကျွမ်းခဲ့သည့် မြေအလမ္ပာယ်ပညာကို လက်ဆင့်[illegible]ပြီး သာသနာဘောင်သို့ ဝင်သွား၏။

ပဌာန်းဆက်ကြောင့်လားမသိ။

ဦးယက္ခ ရောက်လေရာဘုရားတိုင်းမှာ မြေတွေရောက်ရောက် [illegible]တ်၏။ သို့သော် . . . ဦးယက္ခသည် မြေများကို မဖမ်းဆီးတော့ဘဲ [illegible]ပို့အမျှဝေကာ မေတ္တာသုတ်၊ ခန္ဓသုတ်များ ရွတ်ဆို၍ ကုသိုလ်ကောင်း [illegible]လျက်ရှိချေသည်။

သူရမင်းထွန်းသာလျှင် ငယ်ရွယ်သူတို့ဘာဝ ချစ်ခင်စွဲလမ်းစိတ် [illegible]ဘုရင်မ ချိုမေကိုစောင့်ရင်း မြေအလမ္ပာယ်အလုပ်ကို ဆက်လုပ်နေ [illegible]သည်။

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

သူသည် မြွေဘုရင်မ ချိုမေပြောခဲ့သလိုလို မြွေများကို အပိုင်

မထားဘဲ မြွေအလမ္ပာယ်ပြခါနီးမှ တောကြီးထဲဝင်ကာ မြွေများကို

မြွေအလမ္ပာယ်ပြတတ်လေသည်။

ပြီးလျှင် ကတိအတိုင်း ဖမ်းမိသော မြွေများကို အစာ

ကောင်းမွန်စွာကျွေးမွေးပြီး ပြန်လွှတ်တတ်၏။

သူရမင်းထွန်း တောကြီးထဲဝင်၍ မြွေရှာသည့်အခါမှာ ဟိုယခင်

မြွေတွေ့ခဲ့သော မြွေဟောက်နက်ကြီးကို ပြန်လည်ဖမ်းမိစေရန် အာ

ပြီး ရှာဖွေခဲ့လေသည်။

သို့နှင့် . . . တစ်နှစ်ခန့် ကြာသွား၏။

"ရှီး . . ."

"ရှီး . . ."

"ရှီး . . ."

"ဖြီး . . ."

"ဟာ . . . မိပြီ၊ ငါလိုချင်တဲ့ မြွေကြီး"

သူရမင်းထွန်းက သူ့လက်ထဲမှာပါလာသော မြွေဟောက်န

ကိုကြည့်ကာ ဝမ်းသာအားရ အော်ဟစ်လိုက်၏။

ထိုမြွေဟောက်နက်ကြီးကို ဖမ်းမိဖို့ နေ့နေ့ညည ကြိုးစား

မှာ မြွေကြီးကို လိုချင်လွန်း၍မဟုတ်။

တစ်ခါက ကြုံဆုံခဲ့သော မြွေဘုရင်မ ချိုမေနှင့် ပြန်ဆုံ

သောကြောင့် ဖြစ်၏။

မြွေဟောက်နက်ကြီးသည် တောကြီးမြွေဟောက်ပင် ဖြစ်သော

သူရမင်းထွန်းကို ဟိုတစ်နှစ်ကလို တုံ့ပြန်ရန်မူဟန်မပြတော့။

မြွေကြီးကို ကြည့်ပြီး သူရမင်းထွန်း ကြေကြေကွဲကွဲ

သည်။

"မင်းက တောကောင် တိရစ္ဆာန်ဖြစ်ပေမယ့် ငါနဲ့ပြန်လည်

ခွင့်ရသေးတယ်။ လူဖြစ်တဲ့ မြွေဘုရင်မ ချိုမေကတော့ ငါတို့ဆီကို

တော့ပါဘူးကွာ။ ငါလည်း ဒီမြွေအလမ္ပာယ်အလုပ်ကို စိတ်ကုန်သွား

ဒီနေ့ကစပြီး စွန့်လွှတ်တော့မယ်"

သူရမင်းထွန်း တောကြီးမြွေဟောက်ကို ပြန်၍လွှတ်ပေးလိုက်၏။

"ကိုသူရ . . ."

ချိုမေ့အသံကို ကြားရ၍ နောက်ကို လှည့်ကြည့်လိုက်မိသည်။

"ချိုမေ၊ ပြောခဲ့တဲ့အတိုင်းပဲ ချိုမေ လွှတ်ပေးခဲ့တဲ့ မြွေကြီးကို

ပြန်ဖမ်းနိုင်ပြီ"

"ချိုမေ သိပါတယ်၊ ဒါကြောင့်လည်း သူရအနား ချိုမေပြန်ရောက်

လာလေ"

"ကိုသူရ မြွေအလမ္ပာယ်မပြတော့ဘူးဆိုလို့ ချိုမေ ဝမ်းသာပါ

တိရစ္ဆာန်တွေကို ဘေးမဲ့ပေးတာ အကောင်းဆုံးပါပဲ ကိုသူရရယ်"

သူရ ချိုမေလက်ကို လှမ်းဆုပ်ကိုင်လုပ်၏။

ချိုမေ မရုန်း၊ ချိုမေနဲ့ သူရရဲ့ မျက်ဝန်းအကြည့်တွေက ချစ်ခြင်း

ကြောင့် သက်ဝင်လှုပကာ နူးညံ့သိမ်မွေ့နေသလို ချိုမေနဲ့ သူရတို့ရဲ့

တွေကလည်း မြဲမြဲခိုင်မာနေမည်သာ ဖြစ်၏။

မြွေမင်းသခင်

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

[illegible]

ကမ္ဘာကဝတီနှင့်မကျွတ်မလွတ်ချင်တော့ပြီကွာ

[၁]

နေရဲလှျှင်နေ

❑

ကျောင်းကြီးက အိုမင်းဟောင်းမြည့်နေပြီဖြစ်၏။

ထရံတွေက ကျိုးသည်ကကျိုး၊ ပေါက်ပြဲနေသည်က ပေါက်ပြဲနေပြီ။

တစ္ဆေသရဲ ကြမ်းလွန်းသဖြင့် မည်သည့် မယ်သီလရှင်မှ မနေသကဲ့သို့ မည်သည့်ဘုန်းကြီးနှင့် ကိုရင်များမှ မနေရဲကြ။

လူမနေလေ၊ တစ္ဆေသရဲတို့က အပိုင်စီးလေ ဖြစ်လေ၏။

အိမ်သော်လည်းကောင်း၊ ကျောင်းသော်လည်းကောင်း အနေကဓာသင်ပြီး၊ ဘုရားရုပ်ထုနှင့် သက်ဆိုင်ရာပုဂ္ဂိုလ်တို့အတွက် ရည်ရွယ်ထားသောခန်းတစ်ခုခုတော့ ရှိရမည်ဖြစ်၏။

စစ်ကိုင်းတောင် ဟေမာရသီချောင်တွင်ရှိသော ဤကျောင်းဆောင်မှု ဘာဆိုဘာမှမရှိ။ မရှိရခြင်း၏ အကြောင်းရင်းမှာ လူမနေသောကြောင့်ဖြစ်သည်။

လူမနေရသည့်အကြောင်းကလည်း သရဲခြောက်လွန်းသောကြောင့်ဖြစ်လေရာ ဂျာအေးသူ့အမေရိုက်သည်ထက် ရှုပ်ထွေးလှတော့၏။

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

မယ်သီလရှင် (ကဥ္စဏဝတီ) သည် ယောကျ်ားဆုံးသွားရာ လူ့ဝတ် ကြောင်ဘ၀တွင် မနေလိုတော့သဖြင့် စစ်ကိုင်းတောင်သို့ ရောက်လာရာ ဤဟေမာရသီချောင်တွင် ကျောင်းအိုကျောင်းပျက်ကြီးတစ်လုံးကို တွေ့ရှိသော ရာ၊ သက်ဆိုင်ရာ ကျောင်းအုပ်သီလရှင်ဆရာကြီးထံ နေခွင့်တောင်းရာ—

(နေရဲလျှင်နေ) ဟု ခွင့်ပေးသဖြင့် ပါလာသောပိုက်ဆံဖြင့် ကျိုး ပျက်စီးနေသည်များကို ပြုပြင်ပြီးနေလေ၏။

ပထမဆုံးကျောင်းကို ပြင်ပြီးသောအခါ ဆရာတော်ကြီးများကိုပင့်၍ ကျောင်းတက်တရားနာပြီး မမြင်အစ်တဲ့ပုဂ္ဂိုလ်၊ မြင်အပ်တဲ့ပုဂ္ဂိုလ်များနှင့် သက်ဆိုင်ရာ အစောင့်အရှောက်များအား အမျှဝေ၍ပေးခဲ့၏။

ပထမဦးဆုံးညမှာပင် ပြဿနာတက်တော့သည်။ ဒေါ်ကဥ္စဏဝတီ နှင့် အဖော်လိုက်ပါလာသော မငြိမ်းအေးအား ညအိပ်ရာဝင် သန်းခေါင်ယံတွင် ခြေနှစ်ချောင်းမှဆွဲ၍ အခန်းအပြင်သို့ ဆွဲထုတ်ခံတာ ခံရလေ၏။

ဒေါ်ကဥ္စဏဝတီသည် ကျောင်းခန်းအပြင်သို့ ရောက်နေသော မငြိမ်းအေးကို လှုပ်နှိုးပြီး အခန်းထဲသို့ ပြန်ခေါ်လာရ၏။

"ဆရာလေး ... ဘာခိုင်းမလို့ ကျွန်မကို နှိုးတာလဲ"

ဟု မငြိမ်းအေးက အိပ်ချင်စုံမွှားဖြင့် မေးသည်။

"ဟဲ့ ... နင့်ကို သရဲက အပြင်ဆွဲထုတ်သွားလို့ ငါလိုက်ကောက် ရတာ"

ဟု ပြောရာ မငြိမ်းအေးက ရယ်ပြီး ...

"ဆရာလေးက လူဝတ်တုန်းကလည်း ရယ်စရာတော်တော်ပြော တယ်၊ အခုလည်း လာနောက်နေပြန်ပြီ"

ဟုပြောကာ နှစ်နှစ်ခြိုက်ခြိုက် အိပ်ပြန်၏။

ဆရာလေး ဒေါ်ကဥ္စဏဝတီသည် ဤကျောင်းဆောင်အား ဖို ၏ အရင်ရောက်နေသော သရဲက ဖယ်မပေးနိုင်၍ အိပ်နေသူကိုပင် ဝင်ဆွဲ ခံရလေရာ ဒီညမအိပ်ဘဲ သရဲမှလာနိုင်အောင် ဘုရား၏ဂုဏ်တော်များ ရွတ်၍ စည်းချမည်ဟု စိတ်ဆုံးဖြတ်၍ အရပ်ဆယ်မျက်နှာ စည်းချခြင်း ကို စတင်၍ ရွတ်လေ၏။

"သဗ္ဗေဗုဒ္ဓါသီရိပ္ပတ္တာ၊ ပစ္စေကာနဥ္စ ယာသီရိအနေ ဟန္တာနဥ္စ တေဇေ နဲ၊ ရက္ခံပန္တာမိသဗ္ဗသော၊ မြောက်အရပ်တွင် ရှိကြကုန်သော ဒေဝတာစ နတ်တို့မှ စ၍ ကျွန်ုပ်တို့အား စောင့်ရှောက်ကြပါကုန်လော့"

"သဗ္ဗေ ဗုဒ္ဓါကုဒ္ဓိပ္ပတ္တာ၊ ပစ္စေကာနဥ္စ၊ ယာကုဒ္ဓိ"

အရဟန္တာနဥ္စတေဇေန၊ ရက္ခံ၊ ပန္တာမိ၊ သဗ္ဗသော အရှေ့မြောက်အရပ် တွင်ရှိကြကုန်သော ဒေဝတာစနတ်အပေါင်းတို့မှစ၍ ကျွန်ုပ်တို့အား စောင့် ရှောက်ကြပါကုန်လော့။

"သဗ္ဗေဗုဒ္ဓါ ခေမပ္ပတ္တာ ပစ္စေကာနဥ္စယောခေမော အရဟန္တာနဥ္စ တေဇေနရက္ခံ ပန္တာမိသဗ္ဗသော၊ အရှေ့အရပ်တွင် ရှိကြကုန်သော ဒေဝတာစ နတ်တို့မှစ၍ ကျွန်ုပ်တို့အား စောင့်ရှောက်ပေးကြပါကုန်လော့။

"သဗ္ဗေဗုဒ္ဓါ ဇိနပ္ပတ္တာ ပစ္စေကာနဥ္စ ယောဇိနော အရဟန္တာနဥ္စ တေဇေန ရက္ခံပန္တာမိသဗ္ဗသော အရှေ့တောင်အရပ်မှာ ရှိကြကုန်သော ဒေဝ တာစ၊ နတ်တို့မှအစပြု၍ ကျွန်ုပ်တို့အား စောင့်ရှောက်ပေးကြကုန်လော့"

"မရွတ်နဲ့ ... မရွတ်နဲ့၊ မကြားချင်ဘူး၊ နင်တို့ကို သတ်မယ်"

အာခေါင်ကိုခြစ်၍ ကြောက်ရွံ့ဖွယ်ရာ ကောင်းလှသော အော်သံ ကြီးကို ဒေါ်ကဥ္စဏဝတီ ကြားရပါသော်လည်း စည်းကိုဆက်၍ (လာဘပ္ပတ္တာ) တောင်အရပ်၊ (တေဇပ္ပတ္တာ) အနောက်တောင်အရပ်၊ (ဗလပ္ပတ္တာ) အနောက် အရပ်၊ (ယသပ္ပတ္တာ) အနောက်မြောက်အရပ်၊ (ဈာနပ္ပတ္တာ) အထက်အရပ်၊ (မဂ္ဂပ္ပတ္တာ) အောက်အရပ်၊ စသည်ဖြင့် အရပ်ဆယ်မျက်နှာကို လက်ညှိုးထိုး ၍ ရွတ်ဖတ်လိုက်၏။

ထို့နောက် ဟေတုပစ္စယော အစရှိသော ပဋ္ဌာန်းဒေသနာတော်ကြီး ကိုလည်း အရပ်ဆယ်မျက်နှာလက်ညှိုးထိုးကာ ရွတ်ဆို၍ စည်းချလိုက်ရာ၊ အသံကြီးမှာ ဒေါ်သူပုန်ထကာ ကျောင်း၏အပြင်မှ ထရံကို တဝုန်းဝုန်း ထုနေ သတော့၏။

စည်းချထားသော ကျောင်းခန်းအတွင်းသို့ မဝင်နိုင်တော့ပေ။

ဒေါ်ကဥ္စဏဝတီသည် စည်းချပြီးနောက် နှစ်နှစ်ခြိုက်ခြိုက် အိပ် ပျော်လေတော့သတည်း။

✿ ✿ ✿

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

[၂]

မြုပ်လေလေ ပေါ်မလာ

❑

"ဟဲ့ . . . မိကဥ္စဏာဝတီ။ ညက အိပ်ကောင်းခြင်း အိပ်ရရဲ့ [illegible]
ဟဲ့"

မယ်တော်ကြီးက ကျောင်းပျက်ပေါ်သို့ တက်လာပြီး ရောက်[illegible]
ခြင်း မေးလေ၏။

"ဟယ် . . . စောစောစီးစီး မယ်တော်ကြီး ကြွလာတယ်။ [illegible]
ခန်းကို ကြွပါဘုရား။ အိပ်ရပါတယ် ဘုရား။ တပည့်တော်မက [illegible]
ဆယ်မျက်နှာ စည်းချဂါထာရွတ်ပြီးမှ အိပ်တာဘုရား"

"ကောင်းလေစွ . . . ကောင်းလေစွ . . . ငါ့မောင်က မိကဥ္စ[illegible]
ကို လက်ခံလိုက်ပြီထင်တယ်"

ဟု ကျောင်းပိုင်မယ်သီလရှင်ကြီးက မှတ်ချက်ချလိုက်သည်။

"ဘာကိုဆိုလိုတာပါလဲ ဘုရား"

"ငါ့မောင်အကြောင်း ပြောရဦးမယ်။ ငါ့မောင်က ရေကူး တော်
[illegible]ကျွမ်းကျင်တယ်။ အာရှရေကူးချန်ပီယံ တင်မောင်နီက အရှုံးပေးရ
[illegible]။ ရေငုပ်လည်း ကျွမ်းတယ်။ ဘယ်လောက်ကျွမ်းသလဲဆိုရင် ဆလုံလူမျိုး
[illegible]တတောင် အဖေခေါ်ရလောက်အောင် ကျွမ်းတယ်"

"နံနက်စောစော ထမင်းကြမ်းနဲ့ ရေနွေးသောက်ပြီးတာနဲ့ ထမင်း
[illegible]ပြီး မြစ်ဆိပ်ကိုဆင်းတော့တာပဲ"

"ဘာလုပ်ဖို့လဲ . . . ဘုရား၊ ရေချိုးဆင်းတာလား"

"ဘယ်ဟုတ်ရမလဲ . . . ပုစွန်ငုပ်တား ပုစွန်ရှာတာဟဲ့။ ညနေ
[illegible]လာပြီလားဆို၊ ပုစွန်တုပ်ကြီးတွေ ငါးပိသာ၊ တစ်ပိသာလောက်
[illegible] သာသာပဲ ပါလာတာ။ အဲဒါတွေ ရောင်းစားတာလဲ မဟုတ်ဘူး။ အမေ
[illegible]ပြီး ချက်ပြုတ်ပြီးမှ ငါ့ဆီပို့ပေးတာ။

'ဒါ တရားကောင်းကောင်း ထိုင်နိုင်အောင် အစားကောင်းအသောက်
[illegible] ပို့ပေးတာတဲ့'။ အမှန်ကတော့ဟယ် ဝါသနာ၊ ဝါသနာ၊ ကြွားချင်
ဝါသနာ။ သူ့ရေငုပ်ကျွမ်းတာ လူတွေကို သိစေချင်တာလေ။

တစ်နေ့တော့ဟယ် . . ။ရေငုပ်သွားလိုက်တာ ပေါ်ကိုမလာတော့
[illegible] မြုပ်လေပေါ့၊ ပေါ်မလာပဲဟော့"

"ရေနစ်ပြီး သေသွားတာပေါ့"

"အဲဒါ ပြောချင်တာပဲဟဲ့။ ဒီလောက် ရေကူး၊ ရေငုပ်တော်တဲ့လူ
ဘာဖြစ်လို့ ရေနစ်သေရတာလဲပေါ့။ နောက်ပြီး ယုံရအခက်၊ မယုံရ
[illegible] ဖြစ်နေတာက သေသွားတာ တစ်နှစ်ရှိပြီ၊ ဒီနေ့ထိ အလောင်းရှာ
[illegible]သေးတာပဲ"

"သေသေချာချာရော ရှာကြည့်ရဲ့လား . . . မယ်တော်ကြီးရဲ့"

"မရှာရင်ကောကွယ် . . . မော်တော်တွေ လှေတွေငှားပြီး [illegible]
[illegible] အပြန်ပြန်အလှန်လှန် ရှာကြတာပဲ လုံးဝဆိုမှ လုံးဝမတွေ့ဘူး"

မယ်တော်ကြီးက ဝမ်းနည်းပက်လက် ရှင်းပြ၏။

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

"လောကီလောကုတ္တရာနည်းနဲ့ကော ရှာကြည့်ပြီးပြီလား ... မယ်တော်ကြီး"

"အဲဒါက ဘယ်လိုနည်းလဲကွယ်"

"မယ်တော်ကြီး ယုံရင်တော့ လုပ်ကြည့်ပေါ့"

"အေး ... ပြောပါ"

"မယ်တော်ကြီးမောင်ရဲ့ နာမည်က"

"စိန်ကုလားတဲ့ကွယ်"

"ဟင်း ... ဟင်း ... ဟင်း ဆိုင်းဆရာနာမည်ပါလား"

ဟု ရယ်ရင်း ပြော၏။

"ငါတို့ရွာ စုပေါင်းကထိန်ပွဲမှာ စိန်ကုလားဆိုင်းကို ငှားတီး ဒီကောင်ကို မွေးလို့ စိန်ကုလားလို့ မှည့်ထားတာ"

ဟု မယ်တော်ကြီးက ရှင်းပြသည်။

"ကိုစိန်ကုလားအိပ်တော့ အုန်းတဲ့ခေါင်းအုံးကော ရှိသေး လား"

"ရှိတာပေါ့ ရှိတာပေါ့။ သူ့အဝတ်အစားတွေကို မယ်တော် အမေက ထင်းရှူးသေတ္တာတစ်လုံးနဲ့ သိမ်းထားတယ်"

"ဒါဖြင့် အဲဒီခေါင်းအုံးကို အိမ်မှာ အမြဲအသုံးပြုတဲ့ အဝတ် အပ် စိုက်ထိုးပြီး သူရေနစ်တဲ့နေရာမှာ မျှောလိုက်ရင် ခေါင်းအုံး အလောင်းရှိတဲ့ နေရာကို ပြလိမ့်မယ်"

ဆရာလေး ကဥ္စနာဝတီက ပြောပြမှ ထခုန်တော့မလောက် တော်ကြီး ဝမ်းသာသွားသည်။

"အောင်မယ်လေးနော် ... သတိများ မကောင်းတော့ပါဘူး ကို မယ်တော်ကြီး လုံးဝသတိမရဘူး။ ဟုတ်ပါရဲ့ ... တို့များ ငယ်ငယ် ကတည်းက တို့မြန်မာလူမျိုးတွေ ယုံကြည်မှုအပြည့်နဲ့ လုပ်ခဲ့တဲ့ လောကုတ္တရာ ကိစ္စတွေပဲ။ မနက်ဖြန် တို့လုပ်ကြည့်မယ်ဟေ့"

"ဆရာလေး ... ဒီနေ့ လုပ်လိုက်ရင်ရော"

"ဒီနေ့ ဥပုသ်စောင့်မယ် ဒကာ ဒကာမတွေ လာလိမ့်မယ်။ သူတို့ တရားဟောရဦးမှာဆိုတော့ ဒီနေ့မသွားသေးဘူး။ ဩော် ... စကား ာင်းနေလိုက်တာ အရေးကြီးတဲ့ကိစ္စ ပြောမလို့လာတာ"

"ဘာများလဲ ... မယ်တော်ကြီး"

"ညနေဆိုရင် ဒီတံခါးဝမှာ ပုစွန်တုပ်တွေ လာချိတ်ထားလိမ့်မယ်။ ယ်တော်ကြီးညီမတွေ လာဖြုတ်လိမ့်မယ်။ မိကဥ္စနာဝတီ သွားမဖြုတ်နဲ့ ော်။"

"ဩော် ... ဒါနဲ့ ဟိုကောင်မလေး ... ဘယ်သူတဲ့"

"မငြိမ်းအေးပါ ... မယ်တော်ကြီး"

"သူ့ကို မမြင်ပါလား"

"အိမ်သာသွားနေတယ် ထင်တယ်"

"အေး ... အေး ... သူ့ကိုလည်း ပြောထားဦး။ ညနေညနေဆို င် ငါ့မောင်စိန်ကုလားက သူ့အမေအတွက် ဒီအခန်းပေါက်ဝမှာ ပုစွန်တုပ် လာလာထားတယ်။ မနက်ဆိုရင် မယ်တော်ကြီးအိမ်က အမဲသား၊ ဒါမှ တ် ဝက်သား၊ အသားတစ်ခုခုနဲ့ ထမင်းလာချိတ်ထားတယ်"

"မနက်ဆိုရင် ငါ့မောင်က ထမင်းလာယူသွားပြီး ညဆိုရင် ပုစွန် လာထားတယ်။ အဲဒါကို သွားမကိုင်မိစေနဲ့လို့၊ ကိုင်မိရင် မှတ်လောက် င် လုပ်လိမ့်မယ်"

ဟု မှာထားကာ မယ်တော်ကြီး ပြန်သွားသည်။

မယ်သီလရှင် ကဥ္စနာဝတီသည် ဘုရားခန်းသို့ဝင်ကာ တရားထိုင် ိုက်သဖြင့် မယ်တော်ကြီးမှာသောစကားကို မငြိမ်းအေးကို မပြောမိ ိတော့ပေ။

✿ ✿ ✿

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

[၃]

ပြိတ္တာမှာလည်း အသည်းနဲ့ပါ

❑

"ဟောတော့ ... ဆရာလေး .... ဒီမှာ ..."

"ဟဲ့ ... မိငြိမ်းအေး၊ ဘာလဲဟ နင့်ဥစ္စာက မထိတ်သာ[illegible]
သာ"

"ပုစွန်ထုပ်ကြီးတွေတော့၊ တံခါးဝမှာ ပုဇွန်တုတ်ကြီးတွေ [illegible]
ထားတယ်"

"ဟဲ့ ... ဟဲ့ ... အဲဒါ သွားမကိုင်နဲ့"

"ဖျောင်း ..."

"အောင်မယ်လေးတော့"

"ဖျောင်း ... ဖျောင်း .... ဖျောင်း ..."

"အောင်မယ်လေး ... သေပါပြီတော့ ... ဆရာလေး[illegible]
ကယ်ပါဦး"

"ဒီမှာ လက်ကြီးတစ်ချောင်းက ကျွန်မကို ရိုက်နေတယ်"

"ဖျောင်း ..."

"သေပါပြီတော့"

"ဟဲ့ ... ဟဲ့ ... စိန်ကုလားတော်တော့။ နင်ကတော့လေ ပြိတ္တာ
[illegible]သ ရောက်တာတောင်မှ ချစ်တတ်တဲ့အသည်း၊ သံယောဇဉ်ကြီးတဲ့ အသည်း
တွေ ရှိနေသေးတယ်။ တကယ်တည်းမှပဲ"

ဟု ပြောကာထွက်လာ၏။

"ဗွမ်း ..."

"ဖျော ... ဖျော"

"ဂူး ... ဂူး ... ဂူး ..."

"အောင်မယ်လေး ... ဆရာလေးရဲ့"

ဆရာလေး မယ်ကဥ္စနာဝတီက မင်းကွန်းဆရာတော်ကြီးရဲ့ ပရိတ်
[illegible]များကို ဘုရားစင်ပေါ်မှ ယူလာပြီး ပက်လိုက်ရာ။

စိန်ကုလားမှာ တဂူးဂူးအော်ပြီး ပြေးလေ၏။

"ကြောက်တယ် ... ကြောက်တယ် ... ကျွန်မ မနေတော့ဘူး။
[illegible]ပြန်မယ်"

မိငြိမ်းအေးက ချုံးပွဲချ ငိုပြီးပြော၏။

ပါးနှစ်ဖက်မှာလည်း လက်ငါးချောင်းရာ ဒဏ်ရာကြီးပေါ်လာ
[illegible]ည်။

"မကြောက်ပါနဲ့ ... ဘာမှမဖြစ်ပါဘူး၊ ငါ့အမှားပါ။ မယ်တော်ကြီး
[illegible] နင့်ကိုပြောဖို့ မှာထားတာ ငါမေ့သွားလို့ပါ"

ဟု မယ်သီလရှင် ဒေါ်ကဥ္စနာဝတီက ပြော၏။

"ဟဲ့ ... ဟဲ့ ... ဘာဖြစ်ကြတာတုံး"

ဆူဆူညံညံ အသံတွေကြားသဖြင့် မယ်တော်ကြီး ရောက်လာပြီး
[illegible]၏။

"မယ်တော်ကြီးမှာတဲ့ကိစ္စ တပည့်တော် တရားထိုင်လိုက်တာ မပြော
[illegible]ဘူး။ အခု တံခါးဝမှာ ပုစွန်တုပ်တွေ ချိတ်ထားတာတွေ့လို့ ယူလိုက်
[illegible] စိန်ကုလားက ပါးရိုက်သွားတယ်လေ"

ဟု ဒေါ်ကဥ္စနာဝတီက ရှင်းပြ၏။

"အေြာ် ... ဖြစ်မှဖြစ်ရပလေတယ်။ သူတို့သားအမိက အခုထိ
[illegible]သာဇဉ် ရှိကြတယ်ဟဲ့။ သားအတွက်ထားတဲ့ပစ္စည်း၊ အမေ့အတွက်

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

ထားတဲ့ပစ္စည်း၊ တခြားလူကိုင်ရင် မကြိုက်ကြဘူး။ ဒါ့ကြောင့် မကိုင်ကြ၊ မ
ကြဖို့ မယ်တော်က မှာထားတာ"

ဟု ရှည်ရှည်ဝေးဝေး ရှင်းပြ၏။

"ဘာတွေလဲ၊ ကျွန်မကိုလည်း ရှင်းပြကြပါဦး"

မငြိမ်းအေးက မသိ၍ မေး၏။

ဒေါ်ကဥ္စဏာဝတီက မယ်တော်ကြီး မှာကြားထားသည်များကို အ
မှအဆုံး ပြန်ရှင်းပြ၏။

"ဒီလောက်တောင် အဖြစ်သည်းရသလား၊ မသိလို့ ကိုင်မိတဲ့
ကို အမေလုပ်တဲ့လူကလည်း ကိုယ့်သားသမီး ကောင်းရာမွန်ရာရောက်အော
လုပ်မပေးဘူး။ မကောင်းတဲ့ ပြိတ္တာဘဝမှာ ထားရတယ်လို့"

ဟု သူခံလိုက်ရသဖြင့် မယ်တော်ကြီးရှေ့မှာပင်၊ မယ်တော်ကြီး
အမေ မကောင်းကြောင်း ပြောနေတယ်။

မငြိမ်းအေး၏ ဒေါသထွက်ထွက်ဖြင့် ပြောလိုက်သော စကာ
တရားရပြီးဖြစ်သော မယ်တော်ကြီးက ရယ်၍ . . .

"ငါတို့လည်း ဆွမ်းတွေကျွေးပြီး သူ့အတွက် အမျှဝေ၊ ဆွ
တွေပို့ လုပ်တာပဲ။ သူ့ကိုလည်း ကောင်းမှုတွေ လုပ်တော့မယ်ရင်
ဖိတ်တာပဲ။ မလာဘူး။ သူက ဒီဘဝမှာ ပျော်နေတော့ ဘယ်လိုလုပ်မ

ဟု သက်ပြင်းအခါခါချကာ ပြော၏။

ကာယကံရှင်ကိုယ်တိုင်က မယူသည့်ကို ကျန်တဲ့လူက ဘာမှ
ပေး၍မရ။ သူထိုက်နဲ့သူ့ကံ နေလေတော့ဟု စိတ်လျှော့ကာ ထားလိုက်
ဖြစ်၏။

"အခု ဆရာလေးကဥ္စဏာဝတီ ပြောသလို၊ အလောင်း တွေ့
ရှာပြီး မီးသဂြိုဟ်ကြည့်မယ်။ အလောင်း ဖျောက်ကြည့်မယ်။ အဲဒီလို
သွားရင်တော့ သူ ကျွတ်ကောင်း ကျွတ်သွားလိမ့်မယ်"

ဟု မယ်တော်ကြီးက အေးမြည့်သောစကားများကို ဝမ်းနည်း
ဖြင့် ပြောလိုက်လေသတည်း။

✿ ✿ ✿

[၄]

ဘဝအတွက် အသက်တစ်ချောင်း

စိန်ကုလားသည် အမေပေးလိုက်သော စားတော်ပဲနှင့် ထမင်း
ကို ရေပ်ထောင်းစပ်စပ်ကလေးဖြင့် တစ်ဇလုံကုန်အောင် စားလိုက်ပြီး
လုံးစီသည့်အနေဖြင့်၊ ကျောက်ဆောင်စွန်းပေါ်တွင် ပက်လက်လှန်၍
ပြန်နေ၏။

အစာအိမ်ထဲသို့ ထမင်းများ ရောက်ရှိသွားလောက်သောအချိန်တွင်
နှင့်လုံချည်ကို ချွတ်ချလိုက်ပြီး အားကစားဘောင်းဘီတိုကလေးဖြင့်
တီမြစ်ရေထဲသို့ ဒိုင်ဗင်ထိုး၍ ဆင်းလိုက်တော့သည်။

မုတ်သုန်လေးကလေးက တဖြူးဖြူးတိုက်ခတ်လာရာ ပုစွန်တုပ်
မှာ စိန်ကုလားဆင်းသွားသော ရေထဲမှ ကျောက်ဆောင်များအကြား
ငါးသေးငါးမွှားများအား အလုအယက် စားသောက်နေကြလေ၏။

တိရစ္ဆာန်ဘဝတွင် သူ့ထက်ငါဦး အနိုင်ကျင့်နေခိုက်၊ ပုစွန်တုပ်
သူ စိန်ကုလားအဖို့ တစ်ခါရေငုပ်လိုက်လျှင် ပုစွန်တုပ်ငါး
ပါလာလေရာ များစွာ ဝမ်းသာနေတော့သည်။

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

ဒီနေ့တော့ အိမ်ကို စောစောပြန်ရပြီဟု သူတွက်လိုက်၏။

နောက်ပြီး ပုစွန်တုပ်ပါမှ ထမင်းစားမြိန်သော မေမေ့အတွက် ဈေး... ၍ အပျော်ကြီး ပျော်နေ၏။

ဒီနေ့အဖို့ ဒီတစ်ခါပုစွန်ဖမ်းပြီးလျှင် တော်ပြီဟုတွက်၍ နောက်ဆုံး... အကြိမ်အဖြစ် ရေထဲသို့ဆင်းလိုက်၏။ အမှန်တော့တကယ်လည်း သူ့အတွက်... နောက်ဆုံးဖြစ်သွားရသည်ကို မိမိအသက်ထွက်ပြီးမှ သိရှိရတော့သည်။

စိန်ကုလားသည် သူလုပ်နေကျအတိုင်း ရောဝတီမြစ်၏အောက်ခြေ... သဲမြေကိုနင်းမိသည်အထိ ဆင်းလိုက်ပြီး မိမိနှိုက်နေကျ၊ ကျောက်ဆောင်... ကြားသို့ နှိုက်လိုက်ရာ ငါးဆယ်သားခန့်ရှိသော ပုစွန်တုပ်ကြီးကို ဆုပ်ကိုင်မိ... လေ၏။

ဝမ်းသာလိုက်သည်ဖြစ်ခြင်း၊ အဆီတစ်ရစ်၊ အသားတစ်ရစ် ရှိ... သော ဤပုစွန်တုပ်ကြီးကို မီးကင်ပြီး သံပုရာရည်ကလေးဖျန်းကာ အမေ... ကို ကျွေးလိုက်ရလျှင် . . .

ဒီဘဝတော့ အမေ့ကျေးဇူးဆပ်ခွင့်ရပြီဟု စိတ်ထဲမှာ (ပီတိ) များ... ပြီး ပုစွန်တုပ်ကြီးကို မလွှတ်တမ်း မိမိရရဆုပ်ကိုင်ပြီး ကျောက်ဆောင်ကြား... မှ လက်ကို ဆွဲထုတ်၏။

ပုစွန်တုပ်ကြီးကို မိမိရရကိုင်ထားရာ လက်သီးဆုပ်ထားသကဲ့... ဖြစ်ပြီး ကျောက်ဆောင်ကြားမှ လက်ကို ဆွဲထုတ်၍ မရတော့ပါ။

ပုစွန်တုပ်ကြီးကို ယူချင်သော (လောဘ) စိတ်က ကြီးနေသ... ပုစွန်တုပ်ကြီးကိုလည်း လက်ကမလွှတ်။ သတိလက်လွတ်ဖြစ်ကာ လ... ဇွတ်ဆွဲထုတ်နေရာ လက်၏အရေခွံများပင် ပွန်းပဲ့ကုန်ပြီဖြစ်၏။

လက်ကို ရနိုင်သလောက် ဆွဲထုတ်ရာ အပေါက်ဝသို့ရောက်... လက်မှာ ကျောက်တုံးများကြား၌ ကြပ်ညပ်နေတော့၏။ ရှေ့သို့လည်း ... ထုတ်၍မရ၊ နောက်သို့လည်း ဆွဲထုတ်၍မရ ဖြစ်နေတော့သည်။

လက်ထဲတွင် ဆုပ်ကိုင်ထားသော ပုစွန်တုပ်ကြီးမှာ သေ... ဖြစ်သည်။ အသက်ရှူများလည်း ကြပ်လာပြီးဖြစ်ရာ ဝမ်းထဲသို့ ... ကြိုက် ရှူသွင်း၍မရတော့ဘဲ ရေများမွန်းလာပြီဖြစ်၏။

အသက်မြော့မြော့ ကျန်တော့သောအချိန်တွင် တစ်ချိန်က မိမိလုပ်... ...ဉ်တိုင်းလုပ်ခဲ့သော ပုစွန်များက မိမိအသားကို ထိုးဆိတ်၍ စားနေချေပြီ။

သေ့ညို့နှံ့ကြောင့် အသားစားရေသတ္တဝါများ စိန်ကုလား၏အနီး... ...သို့ ရောက်ပြီး ဟိုအကောင်ကတစ်ဖွဲ့၊ ဒီအကောင်ကတစ်ဖွဲ့ စားနေတော့ရာ ...ဘလဝိဘတ်နောက်ပိုးတက်ချေပြီဟု နောက်ဆုံးထွက်သက်၊ ထွက်ချိန်တွင် ...နိကုလား သိလိုက်ရလေတော့သတည်း။

✿ ✿ ✿

[၅]

...နိုရ ခေါင်းအုံး

❑

စစ်ကိုင်းမြို့ စိန်ကုလား ပုစွန်တုပ်ဖမ်းနေကျ ရောဝတီဆိပ်ကမ်း... ...နှင့် လာရောက်ကြည့်ရှုနေသူများ ပြည့်ကျပ်လျက် ရှိ၏။

စိန်ကုလား၏အမေသည် ဤမြစ်ဆိပ်သို့မလာမီ သားကို ယနေ့ထိ... ...ခေါင်းထုပ်ချိတ်ပေးနေသော နေရာ၌ . . .

"သား . . . အမေ့ကိုချစ်တာမှန်ရင် အမေ မသေမီမှာ သားရဲ့ရုပ်... ...အလောင်းကို သေသေချာချာ မြင်ချင်တယ်။ ဘယ်လိုသေရတယ်ဆိုတာ... ...လည်း အမေ သိချင်တယ်။ သားရဲ့အလောင်းကို ကျကျနနလည်း ... ...ချင်တယ်"

www.burmeseclassic.com

"ရေးအစဉ်အလာရှိတဲ့အတိုင်း သားအိပ်တဲ့အခါမှာအုံးတဲ့ ခေါင်း
ကို သားတို့အမေတို့ရဲ့ အဝတ်တွေချုပ်ခဲ့တဲ့ အပ်တစ်ချောင်းလည်း ထိုး
လိုက်တယ်"

"ရေ ဘယ်လောက်ပဲစီးစီး၊ ဒီခေါင်းအုံးကို သားကဆွဲထားပြီး သ
ရှိတဲ့နေရာကို ပြပါ။ အမေတို့ ရေငုပ်ကျွမ်းကျင်တဲ့ လူတစ်ယောက်လည်
ငှားထားပါတယ်။ မဖြစ်မနေ သား အမေတို့ဆီ ပြန်လာဖို့ ကြိုးစားပါ"

လို့ သားကို ပြောဆိုပြီး အပ်စိုက်ထားသည့် စိန်ကုလားအုံးနေ
ခေါင်းအုံးကို ပွေ့ဖက်လျက် ယူလာပြီး မျက်ရည်များ တသွင်သွင်စီး
လျှက် ရေစီးသန်လှသော ဧရာဝတီမြစ်ထဲသို့ ညင်သာစွာ မျှောလိုက်
၏။

ကမ်းနဖူးမှ လူများလည်း ခေါင်းအုံး မျောသွားသည့်နောက်သို့
ကမ်းစပ်မှ ပြေး၍ လိုက်သွားကြ၏။

ဤလူစုထဲတွင် ကဥ္စဏာဝတီနှင့် ကျောင်းထိုင်မယ်တော်ကြီး
ပါသည်။ ငြိမ်းအေးကတော့ အသက် (၉၀) ရှိနေပြီဖြစ်သော စိန်ကုလာ
အမေကိုတွဲခေါ်ပြီး နောက်မှမပြေးရုံတမည် ခြေလှမ်းများဖြင့် လိုက်ပါလာ
သည်။

ခေါင်းအုံးကလေးမှာ စတင်မျှောလိုက်သည့် နေရာမှစ၍ ပေအ
ရေတွက်ရသော် ကိုက်တစ်ရာအကွာ ကျောက်ဆောင်များ ထူထပ်လှ
နေရာ၌ ရေစီးတွင် မျောပါမသွားဘဲ ရပ်နေတော့သည်။

တစ်ခုခုနဲ့များ ငြိနေ၍ ရပ်နေသလားအထင်ဖြင့် ကြည့်နေ
လည်း မည်သည့်ပစ္စည်းနှင့်မှ မငြိဘဲရပ်နေသောကြောင့် ငှားထား
ရေငုပ်သမားကို ထိုနေရာသို့ အဆင်းခိုင်းလိုက်လေ၏။

ရေငုပ်သမားလည်း အောက်သို့ ဆင်းသွား၏။ ကမ်းစပ်က
ကတော့ စိန်ကုလား၏ ရုပ်ရည်လက္ခဏာကို ကြည့်ချင်၍ စိတ်
မျှော်လင့်နေကြသည်။

ရေငုပ်နေသူက အပေါ်သို့ ဆွဲတင်ရန် အချက်ပေးသဖြင့်
သမား၏ခါးတွင် ချည်ထားသောကြိုးကို ဆွဲ၍ တင်ကြလေ၏။

"ဘယ်လိုပုံစံများ ထွက်လာမလဲ"

ဟု အားလုံး မျှော်လင့်နေကြ၏။ သို့သော် ရေငုပ်သမားတက်လာ
သောအခါ မည်သည့်အလောင်းမှ ပါမလာသဖြင့် . . .

"ဟာ . . ."

တစ်နည်း . . .

"ဟင် . . ."

တစ်နည်း ဖြစ်သွားကြ၏။ အပ်စိုက်ထားသော ခေါင်းအုံးကတော့
မည်မျှပင် စီးနေစီးနေ ဤနေရာမှ လုံးဝမရွေ့။

"မတွေ့ဘူးလား၊ မတွေ့ဘူးလားဟင်"

ဟု အားလုံးက တစ်ယောက်တစ်ပေါက် မေးကြ၏။

"တွေ့ပါတယ်"

ဟု ရေငုပ်သမားက ဖြေ၏။

"ဟင် . . . တွေ့ရဲ့သားနဲ့ ဘာဖြစ်လို့ ယူမလာတာလဲ"

ဟု စိန်ကုလားရဲ့ အမေက မေးသည်။

"စိန်ကုလားလက်က ကျောက်ဆောင်နဲ့ညပ်ပြီး လက်နှုတ်မရလို့
နေခဲ့သေတာ။ တစ်နှစ်ကြာသွားပြီဆိုတော့ အရိုးခြောက်ပဲ ကျန်တော့
တယ်၊ အဲဒီအရိုးတွေကို တစ်ခုခြင်းထည့်ဖို့ ထည့်စရာပစ္စည်း လာယူ
တာ"

လို့ပြောပြီး ဂုန်နီအိတ်တစ်လုံးယူကာ ရေအောက်သို့ ပြန်၍ဆင်း
သွားလေတော့သတည်း။

✿ ✿ ✿

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

[၆]

မကျွတ်မလွတ်ချင်တဲ့ ပြိတ္တာ

❑

ကိုင်းဖျားကိုင်းနားများကို ခုတ်ထားသော (ရှင်မတောင်) သနပ်ခါး ပင် အပင် (၅၀) ကို စနစ်တကျတစ်ခုနှင့်တစ်ခု ထပ်၍ပုံထား၏။

ထိုသနပ်ခါးအပင်များ၏ အပေါ်၊ အောက် လေးဘက်လေးတန် ကောက်ရိုးခြောက်များ ထပ်၍ဖုံးလိုက်၏။

ထိုကောက်ရိုးများပေါ်မှ ကျွန်းသားလှူသေထည့်သော ခေါင်းတလား တင်ထားပြီး ထိုခေါင်းတလားထဲတွင် စိန်ကုလား၏ အရိုးခြောက်များ ထည့် ထားသည်။

"ကိုင်း ... မောင်ဝဏ္ဏနဲ့ မယုသီဂီ၊ နှင့်အစ်ကိုကို နောက်ဆုံး ကန်တော့လိုက်ကြ"

မယ်တော်ကြီးက မိဘမဲ့ မောင်နှမဖြစ်သော ဝဏ္ဏတို့မောင်နှမ နှစ်ယောက်ကို မွေးစားပြီး ကျောင်းမှာပင် ဘုရားစာများမှအစပြု၍ ကျောင်းစာ များပါ သင်ကြားပေးထားခဲ့၏။

စိန်ကုလားက ဤကလေးနှစ်ယောက်အား မသေခင်က လွန်စွာ ချစ်၏။ ဘယ်ကိုပဲသွားသွား ဤကလေးနှစ်ယောက်အတွက် ကစားစရာနှင့် မုန့်များ ဝယ်လာတတ်၏။

မယ်တော်ကြီးဆုံးမသော စကားများကို မြေဝယ်မကျ နားထောင် ၍ ဘုရားရှိခိုး၊ တရားရိုပ်များကို ခိုလှုံကြရသဖြင့် မောင်နှမနှစ်ယောက်စ လုံး လိမ္မာရေးခြားရှိ၏။

မယ်တော်ကြီးသည် မောင်ဝဏ္ဏကို ဖိုးသူတော်ဝတ်ပေးထားပြီး မယုသီဂီကို မယ်သီလရှင် ဝတ်ပေးထားသည်။

တောအဖိတ်နှင့် မြို့အဖိတ်နေ့များတွင် ၎င်းတို့မောင်နှမနှစ်ယောက် သည် သီလရှင်များနှင့်အတူ ဆွမ်းဆန်စိမ်းခံကြရ၏။

မယ်တော်ကြီး မိန့်ဆိုသည့်အတိုင်း မောင်နှမနှစ်ယောက်၊ စိန် ကုလားကို ထိုင်၍ ဦးသုံးကြိမ်ချ၏။

နောက်ဆုံးဦးချသည့်အချိန်တွင် အစ်ကိုဖြစ်သူ မောင်ဝဏ္ဏက ပြန် ထသော်လည်း မယုသီဂီက မထတော့ဘဲ တဟီးဟီးနှင့် ငိုနေတော့သည်။

"အီး ... ဟီးဟီး .... အမေနဲ့အစ်မက မကောင်းဘူး"

"ကျုပ်ကို ဒီနေရာ မနေနိုင်အောင် ဖွတ်လုပ်နေကြတယ်၊ ဟို ကလေး ကဥ္စာဝတီကလည်း ကျွန်တော်မနေနိုင်အောင် ပဌာန်းကို ပစ္စယ ... ရွတ်တယ်။ နောက်ပြီး ပဌာန်းအကျယ်၊ ပစ္စယနိဒ္ဒေသကိုလည်း ရွတ် တယ်။ ပဌာန်းနဲ့စည်းချတော့ ကျွန်တော့်မှာ မနေနိုင်ဘူး။ ဒါကြောင့် ကျွန်တော့် ကို နေရာပေးပါ။ ကျွန်တော် အခုဘဝမှာ အမကြိုက်တဲ့ ပုစွန်တုပ်ကြီးကို ရှာ ... နေနိုင်တဲ့အတွက် ဒီဘဝမှာပဲ ကျွန်တော်ပျော်တယ် အမေနဲ့အစ်မ။

ကျွန်တော် မကျွတ်ချင် မလွတ်ချင်သေးဘူး ... အီး ... ဟီး ... ... ကျွန်တော်နေဖို့ နေရာပေးပါ။ ဟိုကျောင်းကြီးကို သူ့တို့ အပိုင်စီးသွား ... အီး ဟီး ဟီး"

မယုသီဂီက ကဥ္စာဝတီကို လက်ညှိုးတထိုးထိုးဖြင့် ပြော၍ ငိုနေ

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

မယုသီဂီမှာ မိန်းကလေးဖြစ်သော်လည်း ယခုပြောနေသည့် အ မှာ ယောကျ်ားသံကြီးဖြစ်တဲ့အပြင် မျက်ထောင့်ကြီးကလည်း နီနေ အားလုံးက စိန်ကုလားဝင်ပူးပြီး ပြောနေမှန်းသိရ၊ စိတ်မကောင်းဖြစ် စွာ ဖြစ်နေကြလေတော့သည်။

"ကိုင်း ... ကိုင်း .. ငါ့သား စိတ်ကြိုက်နေတော့။ မင်းနေ တော့ ဟောဟိုက ဆေးဖော်ဖို့စိုက်ထားတဲ့ အနီရောင်ကြက်ဆူတော"

ဟု အမေက ပြော၏။ မယ်သီလရှင်ကျောင်း၏ နောက်ဖေး ဝမ်းနုတ်ဆေးဖော်ရာတွင်လည်းကောင်း၊ အခြားတိုင်းရင်းဆေး ဖော်ရာ လည်းကောင်း အသုံးပြုရန်စိုက်ထားသော ကြက်ဆူတောကို လက်ညှိုး ပြလိုက်၏။

"ဟေး ... ဒါမှ တို့မေမေကွ"

ဟုပြောကာ ၎င်း၏အမေကို ပြေးဖက်၏။

"ဟဲ့ ... ငါ့မောင်စိန်ကုလား ဒီကောင်မလေးကို နှောင့်ယှက် ဒီနေ့ နောက်ဆုံးပဲနော်။ ငါ့ကျောင်းထဲမှာ ငါ့ကိုမှီခိုပြီးနေကြတဲ့ လူတွေ ဘာမှမနှောင့်ယှက်နဲ့။ ကဲ ... သွားတော့"

ဟု မယ်တော်ကြီးက ပြောလိုက်လေရာ ဝါးခနဲသန်းပြီး ထွက် လေတော့၏။

မယုသီဂီမှာ ပျော့ခွေ၍ ကျန်ခဲ့သည်။ စိန်ကုလားထွက်သွား အခါ ကောက်ရိုးပုံကို မီးရှို့လိုက်ပြီး စိန်ကုလား၏အရိုးများကို ဖြ လျက် သူပျော်နေသော စစ်ကိုင်းမြို့ ဧရာဝတီမြစ်ထဲသို့ မျှောလိုက်

ယခုဝတ္ထုရေးနေသည့် (၈-၁၁-၂၀၁၃) နေ့ထိ ထိုမယ်သီ ကျောင်းပျက်ကြီးတွင် ...

နံနက်အခါတွင် ထမင်းထုပ်ချိတ်လျက် ....

ညနေတွင် ပုစွန်တုပ်များ ချိတ်ထားသည်ကို ရန်ကုန်မြို့၊ ဈေးလမ်း၊ ဈေးကလေးရပ်ကွက် (၁) လမ်းထိပ်၊ ကိုကြည်စိုး အ လက်ဖက်ရည်ဆိုင်ရှေ့တွင် ကွမ်းယာရောင်းနေသော တာဝိုလ်

ပိုင်ရှင်မ ကဥ္စဏဝတီခေါ် မယ်သီလရှင်လူထွက် မကြည်ကြည်မျိုးထံ ယ်တစ်ခေါက် အရောက်လာပြီး စုံစုံစေ့စေ့ မေးမြန်းနိုင်ပါသည်။

မကဥ္စဏဝတီသည် ဖိုးသူတော်ကလေး မောင်ဝဏ္ဏနှင့် ညီမယ် သီဂီတို့နှစ်ယောက် မန္တလေးမြို့သို့ ဆွမ်းဆန်စိမ်းအလှူခံထွက်ရာမှ တိုက်ခံရပြီး သေဆုံးကာ လူဝင်စားဘဝ ကူးပြောင်းသွားကြရာတွင် ညီမ မယုသီဂီက လူပြန်ဖြစ်ပြီး မောင်ဖြစ်သူက မြွေဖြစ်သွားရာမှ ဝမ်းနည်း ဖွယ် ဇာတ်လမ်းကို ပြောပြပါသဖြင့် အခါအသင့် အခွင့်ကြုံပါက ....

"ကဥ္စဏဝတီနှင့် လူဝင်စားမောင်နှမ"

ဟူသော အမည်နာမတတ်၍ ဆက်လက်ရေးသားပါဦးမည်။

စာဖတ်သူများကို အထူးကျေးဇူးတင်လျက်

သဗ္ဗေ၊ အနိစ္စ၊ သင်္ခါရ

မကြေးညိုစိမ့်

www.burmeseclassic.com